

சாமவேத சங்கிதை

பூர்வார்ச்சிகம்

சாயண பாடியம்.

காசிவாசி உயர்திரு.

சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகளவர்களால்

மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

மொழி பெயர்ப்பாசிரியரின் பதவுரையும்,

குறிப்புரையும் அடங்கியது.

திருவொற்றியூரான் அடிமை என்னும்

சென்னை

த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளையவர்களால்

பதிப்பித்து

நன்கொடையாக அளிக்கப்பெற்றது.

யுவ ஹூ கார்த்திகைத் திங்கள்.

1935.

PRINTED AT THE

EVEREADY PRESS,

34, HUNTERS ROAD,

CHOOLAI [illegible]

திருவொற்றியூரான்

சா [illegible] தை

முதற் பாகம்.

வெளியீடு, நெ. 4.

உ

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவைகள்.

௳

சாமவேதத்தின்

20. மந்திரங்களின் அட்டவணை

21. காண்ட அ

(நூல்)

22. ஆக்கினேய காண்டம்

23 ஐந்திர காண்டம்

24. பவமான காண்டம்

25. ஆரண்ய காண்டம்

சாமவேதமூர்த்தி.

नीलोत्पलदलाभासः सामवेदो हयानन. ।

अक्षमालान्वितो दक्षे वामे कम्बुधरः स्मृतः ॥

வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்.

वेदाना द्राविड भाष्य कर्त्तार वेद वेदाङ्ग पारगाः,

काशि निवासि श्री १०८, शिवानन्द यतीन्द्र स्वामिनः

SOLDEN & CO MADRAS

உ

சிவ குகமயம

சொநதிஞயகன றுணை,

வேத மொழிபெயாபபாசிரியா

காசிவாசி - ஸ்ரீமத் சிவானநத யதீநதிர சுவாமிக ளவாகள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

இது ஸ்ரீ சு. அ. இராமசுவாமி அவாகளால இயறறபபெறறது.

திஙகள செஞசடை சோததிடு தமபிரா னருளிஞற செழிததே
யஙகண மாவுல கததினி லணடாத முலகென வவிரு
மெஙகண மாபுகழப பாரத கணடமா மினியநல லுலகிற
பொஙகு சோழமண டலவள மோதுதல புலவாககு மரிதால. (1)

வெணமை யாகிய நிறமுடை மேதகு முகிறகுழாம விரைநது
தணமை யோடுபென னலமுடைச சாகர நீரினை யளளி
யுணமை சேருல கிறகுநல லுதவியை நெஞசினி லுனனிந
திணமை யாகிய குடகுமா மலையெனுஞ சிலைதனைச சோநது (2)

தூய தாமபர ஞானநற பொருளெனத தொலலுல கோாக
ளாய நினறிடு மணணலை மஞசன மாடடுதல கடுபப
மேய வமமலை தனனிலை யமலைகண மிகவுமே யோஙக
வேய தணபுனல சிநதிட வநதநல லினியபே ரமிழதம (3)

ஒனற தாயததிரண டொருதிருக காவிரிப பெயாதனை யுறறு
நினற மாவுல கிதுபெரு நீளவள மடைநதிட நினைதது
வெனற மாபுலன விரதிய ராதியோா விருமபியே மகிழ
நனற தாயவரு நதியெனுங காவிரி வளநதனை நாடில (4)

பொருநது மாநதி யாகிய பூவையாங காவிரிப பாவை
திருநது மிவவுல கததுள சீருடைத தனறிரு யகக
ளருநது பேரமு தாகிய வறபுத நீரெனு மமிழதை
விருநதெ னுமபடி விளஙகிட வெஙகணுந தேககியே விளைநது (5)

வேறு.

எயதிருத தேவா மியமபுமொரு நூறறினுட
ஞயவொரு தொணணூறு மடைவாகப பெறறுநல
மேயதிருச சோழ மணடலமா மேதினியி
னேயமுடன சென றஙகு நீரைப பரபபியரோ. (6)

புனறு டெனபபுகழ்நது புலவாகளும போறறிசெய
வனநா டெனநவினறே யறிஞாகளும வாழததிடநற
கனமா கியபெருமை கருதி யளிததறபி
னனமோந தியகாததோ டழகு மிளிாநதிடவே (7)

நாடு செழிபபடைய நகாரு சிறபபடைய
வீடுதனை விருமபும விாகா ளிபபடைய
வோடிததன ஞயகஞ மூவரிதனைச சோநது
கூடிக களிககினற கொழுஞசோழ வளநாடு (8)

மணணிற பிறநதாாகண மறிததும பிறவாம
னணணப பெருவீடு நனியளிககு மாரூரு
மணண னடாாச னனுதினமு நடஞசெயய
நணணு புகழததிலலை நகருமுடைப பெருநாடு (9)

கோழிக கொடிககுமான கூறமவ தாரமெனும
வாழி திருஞான வளளல திருச சமபநத
ஞழிப பெருமபுவியி லடைநது வளாநததிருக
காழிப பதிதனையுங கணகணட புகழநாடு (10)

கறுதது விளஙகுதிருக கணடமுடைச சிவனருக
கறுததுக கறிசமைததே யரியதிருக குழநதைதனைப
பொறுததுப படைததளிததுப புகழைமிகப பெறறதிருச
சிறுததொணட னுயரிய சிவபததா வருநாடு (11)

தாவிலா சாட்சிமிகக தானபிழையாயப போகுமென
வாவினெரு கனறிறகா வருமையுடைக கானமுளையை
வீவா யெனவாழி விட்டமனு நீதியெனுங
கோவினா சாடசிதனைக கொணடநல நாடு (12)

சுநதரனென ரேததுமொரு தொணட ரியமபியநற
செநதமிழின பாவிறகாச செபபுநிசிப போதினிலே
யிநதணிநத வீச னியமபு பாவைமனை
யநதூது வநதநல வரிய திருநாடு (13)

வேறு.

கநதப பொழிலகண மிகமலிநது கவினுற றலைமை பெறறதெனு
மிநதத திருநா டிதனிடையே யிலஙகு மறைகள போறறிமிக
வந்தச சிவனா தனதருளை யடைநது மகிழநத பெருமையுடை
யநத மறைசை நகாபபெருமை யறைதற கியாவா வலலாரே (14)

ஆதி சேது வெனறெடுததே யறையும பெருமை மிகவுடைய
சோதி சேது வீதாகுஞ சொலுமப பாலே பலநூலு
மோதும பெறறி தனையுடைய

செபபு புகழா ரபபரவர் தெரிசித தேத்த வெபபடியுந்
தபபில் கபாடந் திறக்கவெனத் தரணி புகழுந தேவார
மொபபில பெருமை யுடையதா யுரைககத திறநத பெருமையுட
னபபாற் காழிச சமபநத னடைதத சீரு மிஙகுளதால (16)

மன்னும் புகழ்சோ மதுரைநகா மாறன சமண ஞகிஞ
னினனே யீஙகு போநதெமது வினனல தனனைக களையெனறு
மனனன் றேவி விடுதத தொணடா மாசில புகழசோ சீகாழி
மனனன றனனைக கணடுகுறை வலிநது கூறுந தலமுமிதால (17)

கூடன மேவுங குழகனெனுங கொறறச சோம சுநதரனற
ஞட லெலலா மிகவிரிதது வழகு மிகவே செயயுடனற
பாடல செயத பாஞசோதி முனிவ னெனனுமப ரநதபுகழ்
கூடல செயத புலவனவன றேன்றுந தலமு மீதாமால (18)

குறைத லிலலாப புகழிஙஙன கூறற கரிதா யெநநாஞ
நிறைத லோடு நினறிடுமிந நீணட மறைசைப பெருமைதனைப
புறைத லியாககு மரிதாகும் பாரின மிசையே மிகச்சிறநதோா
ருறைத ருஞு மீணடெனறு வுரைதத லென்று மூணமையுரோர (19)

வேறு.

இப்பெரும் புகழ்க ளெல்லா மிலஙகுமிம மறைசை யென்னு
மொபபிலாத தலததின பாங்க ரொளிரவதா முயர்சசி யாய
வெபபெரு நலஙக டாமு மினிதொளிர பெருமை வாயநது
செபபிடு மாயக காரன் புலமெனுஞ சீரூ தானே (20)

மொழிநதவிவ வாயக காரன புலமெனு மூதூா தனனிற
பழநதமிழ வாண ரெனறு பாரெலாங கூறு நிறக
மொழிநதிடு மூவேந தாதம முதற்குடி தன்னிற றேனறி
யிழநதிடா தவாத மககு வினியபே ராசு தநத (21)

வீரரென றுரைகக நிறகும விறனமிகு குடியா மிஃதைச
சீரிய வறிஞா தாமுஞ் செபபுவர் சிறபப தாக
வாரியா பகுபபாற றேனறு வகமுடை யாக ளெனறு
பூரிய மிவாக ளினறேற போனது தெரியா தனறே (22)

இஙகிவா குலமே யிநதிர குலமென விசைபபா மேலோ
ரஙகிவா பெருமை தனனை யானெடுத தியமப லாகுஞ
சஙகறா றடமைப பாரபபிற சதுருடை யறிஞா தாமுந
துஙகமாயக கூறி யுளள தொடாபெலா மறிய லாமால (23)

உரைததவிப பெருமை மிகக வுயாபெருங குடியிற றுனு
நரைததுவெள விடையி லேறு நலமலி சிவனா பாத
முரைததிடு மொருவன வநதா னுலகின ரவனறன பேரா
யருததியாயச சாமித தேவ ரெனறுதா னுரைகு வாரால (24)

சாமியென் றுரைக்கு மந்தச் சற்குண வான்ற னக்குக்
காமிய விலவாழ்க் கைக்குக் காரிகை யொருத்தி வந்தாள்
பூமியிற் சிறந்து வாழும் பூவைபாக் காசி போலவா
ணேமிகொ ளீசன் றேவி நேரென வழகான மிக்காள் (25

இன்னவ டானு நாளு மியம்பிடும் வார்த்தை யெல்லாங்
கன்னலே யென்னு மாறு கழறிடுஞ் சிறப்பு வாய்ந்தோ
ளன்னதாந் தன்மை யாலே யவள்பெறு நாமந் தானு
மன்னிடு மதுரம் மாளென் காரண மாயிற் றன்றே (26

நம்மையா ளிறைவன் பாத நாண்மலர் தனையும் போற்றி
யம்மனைக் கிழத்தி யோடு மாகுமில் வாழ்க்கை தன்னை
யிம்மியுங் கோணு தென்று மியல்புட னியற்றிக் கொண்டு
செம்மையா யுலகோர் போற்றச் சீருடன் வாழ்ந்து நின்றான் (27)

மதுரம்மா ளென்னு மந்த மாதுடன் வாழு நாளில்
விதுவணி யீச ஞாதம் விளங்கிடு கருணை யாலே
புதல்வரோ ரிருவர் வந்தார் புத்திரச் செல்வ மாக
மதுமொழி வாய்ந்தி ரண்டு மங்கையர் தாமும் வந்தார் (28)

பின்னரச் சாமி யென்னும் பெரியவன் பேணியே தான்
முன்னர்செய் தவத்தி னாலு முத்தமிழ் நாட்டோர் செய்த
மன்னிய தருமத் தாலு மைந்தனா ரொருவன் வந்தா
னன்னவன் றனைக்கண் டேயனைவரு முவகை பூத்தார் (29)

இறுதியில் வந்த பால னிலங்கிடு வகையைக் கண்டு
செறிதலா மன்பி னோடு சீர்பெற வளர்த்துப் பின்ன
ருறுதியாங் கலவி தன்னை யுதவென வுபாத்தி தன்பாற்
குறுகிடச் செய்திட் டார்கள் குமாரனுஞ் சின்னு டன்னில் (30)

பள்ளியிற் பயிலும் வித்தை பாங்குடன் கற்று மேலோ
ரெள்ளிடு நடத்தை யில்லா தினிதுட னிருக்குங் காலை
யொள்ளிய வறிவான் மிக்கு முயர்ந்திடு மிராமை யப்போ
கொள்ளொரு துறவோ னந்தக் குமரனைக் கொண்டு சென்றான் (31)

தமாதனை விட்டுச் சென்று தவநெறி யோர்பாற் சேர்ந்த
குமாரனப் பெரியோன் பாலுங் கூறிடு மறிஞர் பாலுந்
தமிழ்மொழி நூல்கட் டம்மைச் சண்முகன் னருளால் யாருஞ்
சமமிலை யென்னக் கற்றுத் [illegible] யறிஞ னானான் (32)

வேறு.

கலைகடனின் மிகச்சிறந்த கவனமுடை யின்னவனான் கருதிப் பின்னா
மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தருளுஞ் சிவபெருமான் வயங்கி யோங்க
வலைமாடன் னருள்காட்டு மருமபதியா மகிலத்திற் சிறப்பு வாய்ந்து
[illegible] செங்காட்டங் குயில்பாடுங் கோயி[illegible] குறுகி னானே (33)

ஆங்கணுள திருமடத்தி லற்புதசிற் கோலமுட னவிர்ந்து நின்று
வோங்கிடுநற் கருணைதனி லுலகமதி லொருவனென வுயர்ந்து நாளும்
வீங்கியபொற் புகழோடு விளங்குதிரு வீரசே கரனென்ன றேததுந
பாஙகுபெறு மொருஞான பணடிதனும பெரியோனைப பணிந்து கணடு. (34)

போபடைதத வனனவனறன பெறறிமிகக திருவடியைப பெரிது போற்றிச்
சீரபடைதத செகதலததிற பேரருள்சோ மகிமைதனிற் சிறநது மேலாங
காாபடைதத திருவருளோய ! கழனலகி யருளகவெனக கசிநது போற்றி
யோபடைத்த வவன்றனை யினிதுபணிந துருகியே யெழுநது நினறான் (35)

நின்றவனைத தனனிருகண ணிறைநதபெருங கருணைமிக நிலவப பாாதது
நனறனுசே லுனபிறவி நலிநதிடயா நலகிடுவோ மருநத தான
வொனறெனறு கூறியவ னுறுபிறபபாம பெருநோயை யொழிகக நாளும்
வென்றபுகழ் விதததையெலாம விளஙகவவற் கினிமையுடன் விரிததிட் டானால் (36)

உயவதறகாம வழியான வொபபில்பெரு நூலெலலா மோர்நத பின்னாச்
சைவமுத னூல்களையுஞ சாற்றுமியல பறிநதிடவே சதுராய்க கறறுத
தெய்வமெனுங கநதனது சேவடியு மெககாலுஞ சிநதை கொணடு
பொய்வருமிவ வுலகடையப புரிகருமமெல்லாமும போககி னானால், (37)

பின்னாவன் றென்மொழியைப பீடுபெற நனகியாம் பெரிது கற்றே
முன்னுபுகழ் வடமொழியு மோாநதிடுத னலலதென வுளததிற் கொண்டு
மன்னுபுகழ்க குருநாதன மலரடியைப போற்றியந்த வகையுங கூறி
யன்னவனற னுததிரவு பெற்றிந்த வகிலததிற் பெருமை வாயநத (38)

காசியெனும் பெரும்பதியைக கருததினுட னெய்தியஙகுக் காணு நினற
மாசிலபுகழ் விசுவநா தபபெருமான மலரடியை மகிழ்நது போறறித
தேசுடைஞா னானநதத தேசிகன்பாற் றிகழ்மகிமை வாய்ந்த தான
வேசலிலாப புகழ்தருநல விலிஙகசந நியாசததை யினிது பெறறு (39)

செமமைமிகு தன்னுடைய சிறநதமதி நலததாலே சினனு டனனி
லமமொழியி லிருநதிடட வருமைமிகு நூலெலலா மருததி யோடு
மிமமைககு மறுமைககு மெமமைககு மினிதாகு மெனறு போறறிக
கொம்மையுடன் விரைவினிலே கொணடிட்டா னொருசிறிதுங குறைவில லாமல

தெனமொழியி னிலககணமுஞ செபபுபிற நூலகளையுந தோநத தானு
நனமையருள சிததாநத நனனூலும வேதாநத ஞான நூலுந
தனமையுடன கறறவையிற றணிதனி லொளிருகிற தகுதி யானும
வனமையுடை யிருமொழியும வலலனென வுலகமதில வநதிட டானால (41)

வேறு.

நல்வழி தனனையே நாடி நாளுநதான்
கலவியை யிஙஙனங கனிநது கறறவன்
பலவழி கல்வியைப பயனப டுததினன
சொலவழி யிவனிடந தோயநதுகற றாபலா (12)

காதலைக் கல்வியிற் காட்டி ஞாதமை
யோதலைச் செய்ம்மினென் றுரைத்துக் கல்வியை
யீதலைச் செயதவ ரினிதி லங்கவே
மாதரு மத்தினை மகியிற செயதிட்டான (43)

தன்குரு நாதனுந் தாவின மாபுகழ்
நன்கமை வீரமா ஞான தேசிகன
பொனபுக ழோடிரும புவியில வாழநதை
யினபுட னெஙகுமே யினிது கேட்டரோ (44)

பாரமா மககடாம பயனை நாடியே
யாரண மாமென வரிது போற்றிட
வீரமா தவனது விறறபு ராணமாயச
சீரமை கவியினிற் செயது வைததனள (45)

பற்பல நூலகடாம் பாரிற் செயதவ
னிற்பதோ ரிடமென நிலையி லாமலே
பற்பல விடஙகளும படாநது செனறவண
கற்பதி லாசையைக காடடி ஞாகெலாம. (46)

எழுமையு மின்பரு ளினிய விததையைக்
கெழுமிய வன்புடன் கேட்க வீந்துதான
விழுமிய நற்புகழ் விளங்கு சென்னையை
முழுமுத லருளினுன் முடிவி லுற்றனன் (47)

சென்னைமா நகாதனைச சோநத மாதவன
முனனையூ ழெனபது முனைநது கூட்டலா
லனனையா மெனறுதா னுரும போறறிட
வுனனிடு தணணளி யுயாநது நிறபவன (48)

மூததவா னநதனு முதலவன் சொறபடி
யிததரை தனனிலே யினிது நாகர
மெததவும பாவியே விளஙகு மாறுதான
விததியா சாலையை விரைநது கணடவன் (49)

அராமதி சூடிடு மண்ணற் போற்றுவோன
றாாமலி கீாததியான றாணி யோரெலாம
இராமசா மியென வியமபு மாறுதான
வருமொரு வளளலு மகிழநது கணடனன (50)

கணடவன றனனையக கருணை யாளனுன
மணடிய வனபுடன் மதிததுப போறறியே
யிணடிய மாபுகழ விளஙகு வேததததைக
கணடிடு செநதமிழக கலையி னெனனவே (51)

கலியையா யிரத்தி ஞேடு கழறுமுப பததா ருணடின
மலிபுகழ் வயஙகு சாம மறைதனே வெளியாச செயதா
ஞெலிகடல சூழு மிநத வுலகினிற சிவானந தபபோ
பொலிவுடன பெறற ஞான புஙகவன ருனு மாதோ (61)

வேததததைத தமிழிற செயத வித்தக ஞகி நிறகும
போதமாா சிவானந தபபோ பூணடவ னினிது வாழி
நாதனு மொறறி யானே நனிபணி இராமன வாழி
மாதுமை யீச னிநத மகிதல மெலலாம வாழி (62)

வேத மொழிபெயாப்பாசிரியரின சரித்திரச சுருக்கம

முறறிறறு.

செஙகலவ ராயனறன சிறநத தோடடததிற
கஙகலில வேண்டிய கடனெ லாமளித
திஙகிருந தபபணி யியறறு வாயென
வஙகவன றஙகியே வமாநது நினறரோ (52)

தவபபிர காசததிற றனககு நேரிலாச
சிவபபிர காசனா சிறநத காதையை
நவபபொலீ வோஙகிட நனகு செயதுமே
வுவபபுட னிரீதமா வுலகிற கீநதனன. (53)

வசசிர சூசிகை வாயநத போகொரு
மெசசுப நிடடதமும விரைநது செநதமி
ழுசசியாம பாஷையி லொளிரப போததகை
யச்சினி லிடடுல கிற்க ளிததனன (54)

சஙகர மாதவன சரிதந தனனையு
மிஙகித மாயமொழி யினிது போததகை
யெஙகுமே யோஙகிட இராம சாமிபபோ
தஙகியோ னுதவியா லசசிற சாததினை (55)

வேறு.

இபபடிப பலவா நூலக ளினிதுட னியறறிக கொணடே
வொபபிலாப புகழ்சே ரீச னுலகினாக களிதது வைதத
செபபரு மகிமை வாயநத சிறபபுடை வேதந தனனைத
தபபறத தமிழி லேதான றகவுடன மொழிபெ யாததான (56)

காழியில் வநதிட் டோனுங கவினபெறு மொருவ னேடு
மாழியிற் கலலே தெபப மாய்ககரை வநதிட டோனறுன
யாழினைப பழிதத சொலலி யாரது நாத னுனை
வாழியவ வீசன றன்னை வளமுடன காணக வெனறு (57)

மறைகளாற சாததப பட்ட மாணபமை கபாடந தனனைத
திறநதிடச செயத தான சீரகெழு செயலே போலம
மறைபபொரு ளானைக காணபான மாபுகழ வேதந தன்னைச
சிறநதநல விராம னேடுனு சோந்துமே திறநதிட டானல (58)

வேதமே தமிழி லிநநாள விளஙகிட வநத தாலே
பூதல முளளோா வேதப பொருடனை யறிநது நாளும
வேததகைதத தநதாட கொணட விமலனும பெருமை வாயநத
மாதுமை யீச னாதம மலரடி வழுதது வாரால (59)

கடலபுடை சூழு மிந்தக காசினி தன்னி லோஙகு
மடைவுள வேத நூலே யனைவரு மறித லாலே
விடையிவா சிவனா செயய விழுமிய தனமை யெலலாந
தடையிலா தறிநது நலல தனிசசிறப பெயது வாரால. (60)

திருவொற்றி - அடிமை

சென்னை த. ப. இராமசாமிப்பிள்ளையவர்கள்.

श्री वल्मीकपुरेश्वरपादपद्मबद्धचित्तभक्तः

श्री त प रामस्वामि नामालङ्कृत महाशयः, मद्रपुरि

உ

சிவகுகமயம.

செநதிநாயகன றுணை.

வேததநதை மொழிபெயாககசசெயது வெளியிடட

ஸ்ரீமான த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளையவர்களை

சரித்திரச் சுருக்கம்.

இது ஸ்ரீ சு அ. இராமசுவாமி அவாகளால இயற்றபபெறறது.

குஞசர வானனக குருநதை யினறருள
செஞசடை வானவன சிறநது மேவலா
லஞசக தலததினி லழகு மிககது
விஞசிய புகழ்மிக விளஙகி நாளுநதான் 1

பனன லநதிகழ் பாத கணடததிற
கனன லமமொழிக ளனனி யாதாகண
மனனி வாழ தலான மகிமை யோஙகிடு
மனனன சோழனசீா மாசில நாடரோ 2

இநத நாடடினி லிலஙகு வளனெலா
முநதி நானசில மொழிநதன போகவே
யநத மினறியே யாகிடு மாடசியிற
பிநதி நினறதிற சிறசில பேசுவேன. 3

செககா மேனியனு சிவபி ரானறனை
மிகக வேபுகழ் மேனமை வாயநதுத
மொகக யாருமிவ வுலகி லிலலெனத
தகக மாதவா தழைதத நாடிதே. 4

குணடைநெற குவையெலாங கூறு பூதஙகண
மண்டியே நமபிககு வாரிச சோததிடப
பணடிட மாயதிப பாநத நாடடிடைக
கணடிட லாகுமாற கமலை யென்றரோ 5

ஈசறகா நெலதனை யெடுதது மாநதிய
நேசமாா சுறறததை நினைததி டாமலா
வேசமாய வாளினல வீசிக் கொனறிடு
மாசிலகோட் புலியவா வாழ்நத நாடிதே 6

மாறனா யாகததின மீகொள விலலிதாமமா
கூறிடுமெ வேதததைக குககா லாககியே
பேறுடைத தேவாகள பினமெரு டாநதிட
வீறுடன வநததும விளமபிந நாட்டரோ 7

சோழனற ஞட்டது தொலசி றபபெலா
மாழி சோமண லளவின மிககது
வாழியம மாடசியை வகுததுக கூறிடிற
பாழியம புராணமாயப படாநது போகுமால 8

வேறு.

இநதநல நாடடினிடை யிலஙகுமெழி றணிறசிறநதே
யநதமுள பதியொன்று வமைநதுநனி விளஙகிடுமோ
லுநதுபுக ழுலகோாக ளுரைபபாதன போதனைத
தநதியுரிக கடவுளுறை தஞசைநக ரெனபபுகழநதே 9

தஞசனெனு மசுரனவன றழைததிருநத தனமையினுற
றஞசாவூ ரெனுநாமந தரணிதனிற ருனவிரு
மிஞசுபுக ழிநநகரின மேனமையெலாங கூறுதறகு
வஞசுவனுற பணிகளுடை யரசனவன ருனுமரோ 10

விரிநதபுகழத தஞசையுடன விளஙகுமொரு தலமாகும
பரநதசிறப பதனுலே பாருறைவோா ரநதினமுஞ
சொரிநதுமலா பணிநதேததத துஙகமதிக கடவுளுறை
கருநதிடடைக குடியெனனுங கனமிகுநத பதியதுவும 11

பணியணிவோ னுமையோடு பரிநதமரு மிததலமே
மணிமுதத நதியெனனும வடவாறுா புடைசெல்ல
வணிமிகக விண்ணுறு மடுதமொருபாற செலுமிதனசி
ரெணிமிகக வியமபுதரு னெவாககுமரி தாகிடுமால 12

சநதிரசூ ரியாககிருநத சாபமதுந தானகலக
கநதவே டநதையவன கருணைதனைப புரிநததுவு
மநதமினற புகழோடு மவிாநதுநனி விளமபவரு
மிநதநல தலமேயென றியமபுவரா லறிநதோாகள 13

கலிகாலச சோழனவன கருஙகுடட வியாதியினு
னலியுஙகாற றுருவாச நறறவனரு ளுஙகடைநது
பலிகாவ லனபுரியப பரிநதுமிகப புகழநதுநினை
நலிகொடு நோயதானகல நடபபாய கரநதையென 14

பினனாசிவ னருளாலே பேசுகலி காலனவன
கனனனமொழி யுமையோடுங கணணுதலாா தானமாநது
வுனனுபுகழச சமிவனமென றுயாநதபெரு மிததலததை
யினனலது தானகல வினிதுவநது பொருநதியரோ 15

பிரகா யகியோடு பெரிதமர்ந்து தானருளு
மூரகபணி யணிநதோன்ற னுயரடியைப போற்றிசெய்து
வருகொடுநோ யகனறிடவே மகிழசசியெனுங கடலபடிநது
கருவேல வனமழிததுக கருதுதிட்டைத 16

அருந்ததியி னுடனவகிட்ட னமாநதருளு மிபபதியிற்
பொருநதுதிருப ப்ணிகணமிகப புரிநதருளுந தனமையினு
லிருநதவரும் விருமபுமிநத வினியபுகழப பெருமபதியைக
கருநதிட்டைக குடியெனறு வுலகோாகள கழறுவரால 17

இககுடியிற் புகழேநதி யினிதுபிறந திலஙகியுள
வககுடியாளு சோழியவெள ளாளருடை யருஙகுடியின்
மிககபுகழ் மேனமைதனை மேதகவே பெற்றவனும்
பக்குவர்கள கூறுபுகழ்ப பஞ்சநதத தனிபபெயரோன். 18

அன்னுனறன மனைககிழத்தி யாயமைநத காரிகைதான
மினனேவென னிடையுடையாண மெலலியாகருப பூஷணமாம
பொனனுமச செநதிருவைப புறஙகணட விவடனககுச்
சொனனாக டிருபபெயாதான் சுநதாததம மாளெனறே 19

இலஙகுசீலை விலலியினற னிருபாதப போததனைக்
கலஙகலிலா தெக்காலுங் கருததனி விருததிமிகத
துலஙகிடுற புகழுடைய சுதனையரு ளெனபபோறறி
மலஙகலிலா தெபபொழுது மனமதனிற் கொணடிவாகள 20

இலலறமா நல்லறததை யினிமையுட னடததிடுங்கா
லலலறப பாவையொனறை யளிததருளி யதனபின்ன
ரெலலவனபோற புகழதனி னிலஙகுமொரு மைநதனைததா
னலலவாககுச சிவபெருமா னலகியருள செயதனனுல 21

தோனறுமிநதக கானமுளையாந தோனறலுககுத திருபபெயாதா
னீனறவாகள இராமனென வினிமையுடன சூட்டிமகிழ்த
தானறநல கலவிதனை யடைநதவனு மிளிாநதிடவே
சானறவாதம் பாலவிட்டுச சதுராக வளாததாாகள. 22

வேறு.

பின்னாத தமபி யொருவ னேடு பிறநத நலல தஙகையு
மினனும வானி லொளிரு கினற மேனமை கொண்ட மாமதி
யெனனு மாறு வளாநது மிகக வினிதி னேடு மேவுகால
சென்னை யெனனு மூரை நாடிச சோநதி ராம சாமிதான 23

கயிலை யாளி கழலக டன்னைக கருததி லனபொ டிருததியே
மூயல லாகும வழிக டனனின முயன்று வாழ்ககைக காகிடும
பயனை யீயும பொருளக டனனைப பாரி லீச னருளதானு
செயலி னலே சோததுந னகு சிறநத செலவ மெயதியே 24

இல்ல றததிற் காகு மிலலா ளின்ன ளென்று வள்ளுவா
சொலலி வைதத விலகக ணத்தைச சொந்த மென்னக கொண்டவோ
நல்ல ளாமீ னாமபா ளெனனு நஙகை தனனை நாடியே
பலலி யஙக ளாபப மனறல பண்பி னோடு கொணடவன 25

வெண்ணை தனனை யுரலி லேறி விருபபி னோடு கொணடருள
கண்ண னிநத வுலகு தனனிற கருணை யோடு வநததா
லெணண நினற நன்னா ளென்னு மினிய நலல வோரையிற்
றிண்ண மாகச சிவகு மார னென்னுஞ சேயைப பெற்றவன 26

கருணை தனனில வானி லுள்ள காக டம்மை வெலலுவா
னருளை நாடி யணண றனக ணனபு தனனைச செயவதி
லுருகு கின்ற வுறுவா கூட்ட மகல மாக வோடுவான
பெருகு மின்னோன் பததி தன்னைப பேச யாருங கூடுமோ 27

பூசை யாதி செய்வ தோடு புராரி தொண்டா தமமையு
நேச மாகப போற்றி நின்று நீளு மன்பி னோடு தா
னாசை யாக வனன மூட்டி யகஙக ளிககு நெஞசினோன
பேச லாகு மோவி வனறன பெறறி தனனை முறறுமே 28

தன்னை யாயு ததி னாலே தாககு கினற போதினு
மனனு மீசா பாத மீது வைதத மிகக வாஞசையோ
டின்னு மநதத தீய ருககு வொன்றுந தீமை செயகிலா
னெனன வெனறு செபப லாகு மிவனறன் கருணை தன்னையே. 29

அருந்த வததா லடைநத சேயக ளாநத நாடு போதினும
பெருநத வததோா போறறு மொறறி பெரிது நாடிச செலலுமா
றிருநத வின்னோன பெற்றி நாடி விநத நாளிற றிஙகளு
ரிருநத வநதப பூதி யென்றி யமப வெனன சஙகையே. 30

திஙக ளூாப பூதி போனறு செயய வொறறி யூரிலவாழ
மஙகை பஙக னாமந தனனை மறநதி டாதெப பொருளினுந
தஙகு மாறு சாறறு கினற தன்மை வாயநத சீரினா
னெஙகு நாமி வனறன சீரை யெடுததுக கூற லாவதே 31

மாது பாகாப போறறு கினற மாண்பி னாலு மகிமைசோ
சாது சஙகப பததி யாலுஞ சாறறு கினற மாட்சியி
லோது தொண்டா புராண நூலி லுரைககு மாறு பததினோ
டேது வான மூவ ரோடு மெணண லாகு நானகதாய 32

வேத நூலி னநத மேய விழுபப மிகக பொருளையுங
காத லோடு கணட நலல காட்சி யாள னிவனைநா
மோது மிநதக கலியு கததிற் சனக னெனன வுரைததிடி
லேது மீதிற கோதுவெனப தெளளி னளவு மிலலையே 33

வேறு.

உய்யநல் வழியா தென்னி லுயாதிரு வொற்றி யூர்வாழ்
செயயநற சிவனறன பாதம புணையெனச சிநதை கொணடு
மையலாம வாழ்க்கை தனனை மதிததிடா தெநதநாளுஞ
செயயநன மலாக வீச சிரமபணிந தேத்து வானால் 34

ஆதிமா புரிய தெனனு மரும்பெரு மொறறி யூராண்
மாதுமை யிடததிற கொண்ட மலைவளை விலலி பொற்று
ளேசெதெப படியா னாலு மேததுதன் மறக்கி லாதா
னாதனை நனகு கணட நலலவ னிவனே யாமால் 35

உரமச னநதி மாயோ னுரைததிடு மயனின னோககுச
சிரமலி கஙகை யாளன சிறபபுட னடனக காடசி
தாவரு மகிமை யுள்ள தனிததல மெனறு கொணடு
பெருநதிருப பணிக ளெலலாம பெரிதுமே புரிகு வானால 36

சநதிர னாதி சேஷன சாறறுவா சுகியி னோடு
வநதவான மீகி தானும வணபுகழ் வீடே யெயதத
தநததித தலமே யாகுந தருமபணி யாருஞ செயதா
லநதமில வீடே யாமென றருமபணி புரியா நிற்போன. 37

வேணியின் மதியை வைதத விமலனித் தலததி லேதான
பாணினி யெனறு நாமம பகாநதிடு மொருவன வேண்ட
வாணியாம வேதந தனனை யனபுட னருளிச செய்து
வேணவா செயகென றிடடான வியாகர ணததைதத தானும 38

வானக முள்ள வைநது வளமபெறு தருகக டாமுந
தானமா வரஙக ளெலலாந தருதியென றுருவற போறறி
மானமா கரததோன றனபான மகிழசசியோ டடைநத சீருந
தானவிர தலமு மீதே தரணியி லாகு மாலோ 39

பொதியநல வரையின மேவும் புகழ்மிகு குறுமு னிககு
விதுவணி யீச னிநத விறறிரு வொறறி யூரின
மதுமொழி யுமையி னோடு மணமபுரிந திட்ட நலல
புதுமணக கோலந தனனைப புலபபடக காட்டி னானால 40

கனனியோ டுறையு மிநதக கடவுளாந தியாக னெனனும
பனனகா பரணன பாதப பனிமலா தனனை நாளும
பனனுமாந தாதா வெனபோன பனனியோ டடைநது போறறி
நனனரா மிளமை தனனை நலகிடப பெறறிட டானால 41

மறையவ ரிருவ ரிநத மாதலத தியாகன றனமே
லறைவட மொழிச்சு லோக மமைத்துவந திடவே நலல
நிறைமிகு மாணிக கததைத நினைததவா கொடுதத தாலே
யறைகுவா தியாக ரெனன வுகிலததோா நாளுந தானே 42

• • •

சமயநற் குரவ ரீந்த சதுர்மிகு தேவா ரங்க
ளமைவுடன் கொண்ட தனறி யருட்பிர காச ரென்னு
நமதுநல விராம லிஙக நற்றவன புகழ்நது பாடுங்
குமைவிலாப பாககண் மிககக கொண்டதிப பதியே யாமால் 4

மட்டினற் புகழ்சோ தாயு மானவா தமமா னன்கு
பட் டினத தடியைப போலப பாரெலாந துறநதோ ரில்லென்
றொட்டிய வனபி ஞேடு முறைத்திட நின்றேன ருனுங
கிட்டியே சமாதி யாகக கிளர்நதது மொற்றி தாஞல் 44

தொண்டைமான பணிக டன்னைத தோமறச செயத விநத
மண்டிய புகழ்சே ரூரில வடிவுடை மாதோ டோஙகு
மணடாநா யகறகு மேலா மரும்பணி மிகவு மேதான
கண்டிடு சிறபபு வாயநதோன் கனததையாா கழற வல்லாா. 45

வேறு.

இனிதுசிவ னெழுந்தருளு மிபபதியும் வேறுபல விடங்க டாமு
நனிதெரிநது திருபபணியை நடததிமிகப பெருமைதனை நனகு பெறரு
னனிதெரிவீ ரததலங்க ணடாரசர் கோயிலுடன நமது சைவத்
தனிமகிமைச சுந்தரர்கருச் சிவபெருமான் றடியதனைத் தநதாட் கொணட. 46

பெருமைமிகு வெண்பாககப பெருந்தலமே முதலான பீடு சான்ற
வருமைமிகு மிடஙகளுமா மற்றுமினி வருஙகால மநேகரு செயவா
ஞெருமையினி லெழுமையையு மொழிததிடட விவனறனது வுயர்ச்சி மிககக்
குருமைதனை யெடுததுரைததல் குவலயததி லெவர்க்குமரி தாகு மாலோ. 47

இஙகுயா முரைததவிந்த வெழிற்புகழ்க ளெல்லாமுந தனதாயக கொண்ட
புஙகமுடை இராமன முகதாநநத வடிகளெனும புனிதன கூறப
பஙகமினற றமிழுலகில வடமொழியாரு சமஸகிருதம பரவு மாறு
திஙகளணி திருவொறறி யூரானறன றிருபபெயரோ திகழச சூடடி. 48

வடமொழிககல லூரியொன்று வளமபெறவே நிறுவியஙகு வநது சோநத
திடமுடைய துறவிகடகுரு சிறுவாகட்கும வேணடுவன திருநதச செயதே
யிடமுதலாம வசதியெலா மினிதமைததுத தாதையென வியம்பக காததுக
கடமையுட னவரையநதக கலைதனிலே பயிறறுகின்ற கருணை யாளன 49

ஓஙகுபுக ழிசசெலவ னிவவணண முறைததிடற்கு மொண்ணு தான
பாங்குபெறு தருமமெலாம பாரதனிற செயதுமிகப பரவு காலை
தேஙகுபுகழ் வடமொழியிற றோசசிமிகப பெறறசிவா னநத னெனனும
வீஙகுபுகழத துறவியிநதச சென்னைதனில விரவிடவே யினிது கணடு 50

முன்னரந்தச சிவாநநத முனிவரனை யுபசரிதது முனைநது போறறிக்
கனனன்மொழி யுமைபாகன காசினியோாக கருளவேதக காடசி நூலை
மனனுபுகழ நநதமிழின மொழிபெயாததே யருளகவென மகிழநது கூறிப
பனனு மவற கெலாநலமும பரிவினுடன செயதுமிகப பணபு செயதான 51

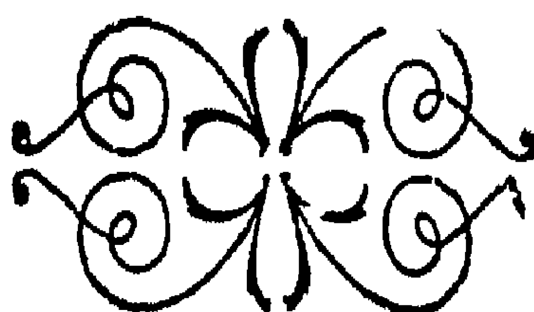
அங்கவனகூ றியபடியே யண்ணலருள வேதததை யனபி மேரு
பஙகமினற றமிழமொழியிற பானமைபெற மொழிபெயாககும பருவம் தனனிற
சஙகரமா தவனசரிதந தனனைமொழி பெயாததுளதாயச சாறறக கேடடே
யிஙகதனை யசசேற்றி யிததமிழநாட டினிலினிது விளஙகச செயதான 52

நாதனருள வேதமது நாளுமொழி பெயாததுவா நனகு கூடி
யேதமற வசசுவா கனமேறறி யெலலோரு மினிது காண
வோதுமிநதத தமிழுலகி லுலவிவா லாயிற்று வுவபபி ஞேடே
போதமருள வேதமிநதப புவியதனி லெஞ்ஞானறும பொலிநது வாழி 53

வேததததைத தமிழதனில விளஙகிடவே கொணடுவநத வெறறி மிகக
நாதனெனும இராமசா மிபபிளளை நானிலததில நாளும வாழி
யீதைமொழி பெயர்த்தளிதத சிவானநத யதீநதிர னினிது வாழி
மாதுமையைப பாகமுடை மாதேவ ஞேடுலகம் வாழி மாதோ. 54

பதிபபிதது வெளியிடட த. ப. இராமசாமிப பிளளையவாகளின
சரித்திரச் சுருக்கம
முறறிறறு.

ஓம்

வேதாகம ஞானவிநோதாய நம:.

சாமவேத மொழிபெயர்ப்பு

முன்னுரை.

ஈண்டு, கடவுள் என்னுஞ் சொல், எல்லாவற்றையும் கடந்தவன், அல்லது செலுததுகின்றவன எனனும பொருளை யுணாததலின அககடவுள, 'இபபடியன இநநிறததன இவவணணததன இவனிறைவன எனறெழுதிக காட்டொணாதே' என்ற சுருதி வாககியததைதத தழுவி, இவன அவன, இவவுருவுடையான அவ்வுருவுடையான, இததனமையன அததனமையன, எனபன முதலியவறறால எடுததுக் காட்டொணாது நிறைநது நினற அறிவுருவானவன எனபது, சமயம, சாதி, குலம, எனபன முதலிய கட்டுபபாடுகளைக் கடநது உணமையை யுற்று நோககுவோாககெலலாம ஒபப முடிநததாம. இதுவே கடவுளுககு இயைநத மதமுமாம்.

அககடவுள, நமமனோாககுக கணகூடாகாதவனெனினும, அதாவது அருவனு யிருககினறனெனினும தனது அருடசததி வலியால, அருவாயக காணபபடாத பசுவினபால, மூலைபபால, கணணீா முதலியவைகள உருவாய வெளிபபட்டுத தோனறுமாறு அனபின பெருககே நிமிததமாய அருடடிருமேனி கொணடெழுநதருளுவன, எனபது வேணடாதவாகளுககும முடிவில வலிய வேணடறபால தொனறும

மற்றும, அக கடவுள, தமது சததியால பலவகை நிமிததங்களைக கொணடேனும, நேராகவேனும, உலகை, ஆககி, அளிதது, அழிதது, மறைதது, அருளுவன எனபதும முடிவில உடனபடறபாலதாம்.

அவவாறு தோனறிய வுலகபும, சொலலும, பொருளுமென இருகூறு யுளளதாமெனப. அவறறிலும, சொல வடிவாய நிறபது சததியெனறும, பொருள வடிவாய நிற்பது சிவனெனறும சுருதிகள முழஙகுகினறன. அதிலும, ஆனறோ சொற பிரபஞசமே சிறநததாமெனபா.

இஙஙனம பொருள வடிவாகிய சிவன, அருகன, புததன, அலலா, ஏசு, அரி, அரன எனபது முதலிய பலவகைப பெயரை யேறறுப பலவகைச சாயததவாகளும வழககிட்டுககொணடு வழிபடுமாறு நிறகினறனன.

இவ்வாறே, சொல் வடிவாகிய சத்தியும், இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் வேதமாகவும், சமசார தரிசனம், தத்துவாவபோதம், சமத்தான பராமரிசம், வித்தியாப் பிரபோதம் எனவும், திரிபிடகம் எனவும், கொரான் எனவும், பைபிள் எனவும், கிரந்த சாயபு எனவும் பெயர்பெற்றுப் பலவகைச் சமயத்தவரும் தத்தமது வேதமெனக் கொண்டு போற்றுமாறு நிற்கின்றது என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வாறு பலவகைப்பட்ட பெயர்களையுடைய வேதங்கள் முடிவில் ஒரு பொருளையே கூறுவனவாமாயினும் இடையில் மாறுபட்ட பொருள்களைக் கூறுவனவாகின்றன. அதுவும், சிற்றறிவுடையார்களின் நோக்கினாலாமென்க.

இத்தகைய நூல்களனைத்தும் கடவுளின் அருளினாலேயே எழுந்தன. ஆனால், சிலர் அவ் வேதம் நித்தியமாய் அனாதியாய் உள்ளதென்பர். சிலரோ, நேரே பரமேசுரன் அருளியதென்பர். சிலர் கடவுளின் அருள் பெற்றுக் கடவுள் நிலையை யடைந்தவர்களால் அருளப்பட்டதென்பர். மற்றும், பலர் பலவாறு கொள்வர். கொள்ளினும் அனைவரும் பொதுவாகச் சத்தியத்தைக் கூறுவதே வேதம் என்று அன்பு பாராட்டி வருகின்றனர் என்பதில் எவருக்கும் யாண்டும் எப்போதும் இழுக்கொன்றும் இல்லை.

மற்றோ, வேதந் தோன்றிய விஷயத்திலோ, பலவகை விவாதங்களுண்டு. ஏனெனின்? அவ் விஷயத்தில் அபிமானம் பற்றிய பலவகைப் புனைந்துரைகள் காணப்படுகின்றனவாதலின் என்க.

அற்றாகலினன்றே,

'இடப தேவரின் அருளால் எமது வேதம் வெளிப்பட்டது' என்று கூறுகின்றனர் ஒரு சாரார்.

'எமது வேதத்தை, எமது கடவுள் புரு வடிவங்கொண்டு உபதேசித்தருளினர்' என்பர் மற்றொரு சாரார்.

மற்றொரு சாரார், 'எமது வேதம், சீனய மலையில் எமது கடவுள் மேகமாய் நின்று ஒரு பெரியாருக்கு உபதேசித்தருளியது' என்றும், பின்னர், 'கடவுள் வடிவாகிய புருவால் ஞான நீராட்டப்பெற்ற ஒரு பெரியாரால் பலவகையாய் விரிக்கப்பட்டது' என்றுங் கூறுவர்.

தெய்வப் புலமையால் வெளிவந்தது எமது வேதம் என்பர் மற்றொரு வகையார்.

அருளால் வந்த அருட் பதிகங்களே எமது வேதம் என்பர் இன்னுமொரு சாரார்.

ஆரியர்களோ, 'பரமேசுரனுடைய மூச்சுக்காற்றுப்போல் வெளிப்பட்டது வேதம்' அது அநாதியாகிய சுயம்பு என்றும்,

சூரியன், அக்கினி முதலியோர்கள் அவ்வேதத்தை விளக்கச் செய்தார்களென்றும்,

வேதம் இருடிகளால் இயற்றப்பட்டதல்ல, மற்றோ, இருடிகளால் கண்டுபிடிக்கப் பெற்றதென்றும்,

முன்னர் இந்திரனானவன் விருத்திரனை மூன்றுமுறை கொல்ல விரும்பினன், அப்போது விருத்திரன் பயந்துகொண்டு, 'என்னுடைய வன்மைக்குக் காரணமாகிய மூன்று வேதத்தையும் நினக்குத் தருகிறேன்' என்று கொடுத்தனன் என்றும், இதுவே அனைவராலுங் கொள்ளற்பாலது என்றுங் கூறுகின்றனர்.

இனி, வேதம் எத்தன்மைத்தாகவேனும் இருக்குக. அஃதிலெமக்கோர் வழக்குமின்று. மற்றோ, அவ்வேதங் கூறுகின்ற பொருள்கள் எத்தன்மைகளை யுடையனவைகள்? என்று மக்கள் அனைவரும் உணர வேண்டுவது இன்றியமையாததா மென்பதே எமது கருத்து. அவ் வேதம் நம்மனோர்க்கும் இனியவற்றைக் கூறுமெனின், யாமும் அதுவே உண்மையெனக் கொண்டொழுகி வரல்வேண்டு மென்பதில் விவாதம் இல்லை

மற்றும், ஈண்டு ஒரு நூலானது உண்மையைக் கூறுவிடின், அது பரமேசுரனாலோ, அல்லது பெரியாராலோ இயற்றப்பட்டதாமெனினும், பல நூல்களும் எடுத்துப் போற்றுவதாமெனினும், எங்கும் புகழ் பெற்றிருப்பதாமெனினும், அளவிட முடியாததாமெனினும், மற்றும், பலவகை நிமித்தங்களாமெனினும், அந்நூலானது அனைவராலுங் கொள்ளத் தக்கதாமென்பதும், ஏனைய நூல்கள் தள்ளத்தக்கன வென்பதும் பேரறிவாளரின் கொள்கையன்று. மற்றோ, எல்லா வுயிர்களுக்கும் உறுதிப் பயனைக் கூறலாகிய உண்மை கூறலானே ஒரு நூல் அனைவராலுங் கொள்ளற்பாலதா மென்பதே பேரறிவாளரின் கொள்கையாம். இதுவே முறையாம். இதுவே எமது கொள்கையுமா மெனக.

இனி, புக்கண மன்னனையும், வித்தியாரணிய முனீசுரரையும் திருவருள் கூட்டி வைத்தது போன்று, சென்னையம் பதியின்கண்ணே த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களின், திருவொற்றியூரான் வடமொழிப் பள்ளியில் தலைமை வகித்துள்ள மூகதானந்த சுவாமிகள், அன்பு காரணமாய் என்னையும், ஷெ பிள்ளை யவர்களையும் ஒன்று கூட்டிவைக்க, அப்போது திருவொற்றியூர் தியாகராசப் பெருமான் ஷெ பிள்ளை யவர்களின் திருவுள்ளத்திலிருந்து "வேதம் வெளிவரில் அறத்துறை கடந்து மறத்துறை நடக்கும் மாக்களனைவரும், நன்னெறி யுய்வதற்கு ஏதுவாகிய மறைப்பொரு ளனைத்தையும்

உணர்ந்து, மறை முதலவனை மறவாமல அடைநதுயவா'' எனபதை அருளி வுறுததருள, அவவாறே வடமொழியிலுளள வேதஙகளைத தமிழ மொழியில மொழி பெயாதது உலகில பரபபல வேணடுமெனறு பிளளை யவாகளும பேரனபுடன வறபுறுததி எனனைக கேடடுககொளளவும, அஙகு மறறுமுளள பெரியாாகளும அவவாறே செயலவேணடுமெனறு ஆசீாவாதஞ செயதாாகள.

இஙஙனமே, எமதுளளததில ஒரு விளககாயத திகழும எமது முருகப பெருமானா திருவருளும, இதுவும தமிழுலகிற கொரு பெரும பணி யெனறு எனனை உறசாகபபடுததி யருளவும, யாம வேதஙகளை மொழி பெயாககப புகுநதனம. புகுநது, கடலைக கையால நீநதல போனறு பலவகையான வேதபாடியஙகளையும, ஆஙகில மொழி பெயாபபுகளையும ஆராயநது, இனிது நோககுஙகால, மகீதரா, உவடடா, இராவணன முதலி யோாகளாற செயயபபடட வேதபாடியஙகளும, தயானநத சரசுவதியாா செயத பாடியஙகளும, ஒருவாறு காலததிறகேறபவும, சமயககொளகைகடகு ஒபபவும பொருததமுடையவைகளேயா மாயினும, சாயணா பாடியமே, எலலாவறறினுஞ சிறநது விளஙகுவதானும், பேரறிவாளாகளால அதுவே கைககொளளத தககதாமாதலானும, நானகு வேதஙகடகும முடிவுறறிருததலானும, பலவகைக கொளகைகடகும இனிது நோககில இடங கொடுபபதற குரியதா மாதலானும, அச சாயணபாடியததைத தழுவியே இச சாம வேதததை மொழி பெயாததுளளேம. எமது அறிவிற கெடடியவாறு அநநுவயமும, பதவுரையும், ஆஙகிலததாரின குறிபபும, பாடபேதஙகளும எழுதி யிருககினறேம

ஸடீவனஸ எனனும பாதிரியாா ஆஙகிலததில மொழி பெயாதத சாம வேத மூலததை, சாயணபாடியததுடன ஒததிடடுபபாாதது எனனோ டிருநது உசாவி அவ வாஙகில மொழி பெயாபபின கருததுககளை இதிற குறிபபிடுமாறு உதவி புரிநத டாகடா ராசா பகதூா நாயகா அவாகட்கு மிக வும நனறி செலுததுகினறேம.

தொடககததிலிருநது முடிவுவரை வடமொழிப பகுதியின புரூப பாாதது உதவிய மீமாமசை சிரோமணி, அ கோபால மேனன அவாகட்கும நனறி செலுததுகினறேம.

மறறும, வேதஙகளுள இருககு வேதமே முதலாவதாயிருகக, ஈணடுச சாமவேதததை முதலில மொழி பெயாககப புகுநததெனனையோ வெனின? அதைக கூறுதும — "இருககு வேதமானது மறறைய வேதஙகடகும காரணமானதாலும, இவ வேததநிலுளள மநதிரஙகளே பெருமபாலும மறறைய வேதஙகளில வருவதாலும, ஆராதனைககுரியதா மாதலானும, மிகு தியா யிருததலானும இருககு வேதமே முதலாவதாகும" எனபா சிலா.

"வேதங்களா பெருமபானமை வேளவிகளையே விரிததுக கூறுதலால வேளவியின வடிவம முடிவுபெறற பினனரே மறறைய வேதங்கடகுப் பிரயோகஞ செயதல செலலுதலானும, அததகைய வேளவியை அஙகததுடனும, உபாஙகததுடனும எடுததுக கூறும வகையாலும, 'அநுடடான முறையில எசா வேதமே முதலாவதாம' எனறு கொணடு சாயணரும முனனா இதறகே பாடிய மியறறியுளளதாலும, எசா வேதமே முதலாவதாம" எனபா சிலா.

ஆயினும, மறற வேதஙகளிற கூறியுளள தேவதைகள, வேள்விகள, வேளவிககுரிய சாதனஙகள முதலிய அனைததையும துதிபபது இச சாம வேதமேயாம. அபபடிப போறறுவிடின ஆராதனை முதலியவைகள பயனறறவைகளா மாதலின பொறபூடணஙகடகு மாணிககம பதிததல்போன்று பிறவறறினும சிறப்புறறதாகித துதி வடிவமாகவே இச சாமவேதம இருததலின இதுவே முதலாவதாகும, இவவகையில இதனை முதலாவ தெனபதில யாதொரு இழுககுமிலலை யெனக.

அறறுகலினனறே பகவறகீதை யென்னும பிரபல சுருதியினகண கணணபிரானும,

"வேதாநாம சாமவேதோஸமி" அதாவது, "வேதஙகளுககுள சாம வேதம யானு யிருககினறேன" எனறு திருவாயமலாநதருளியுளளாா. இவவாறே எலலா நூலகளும "பரமேசுரன சாம கானபபிரியன" எனறு முழஙகுகினறன. இதைச சாமவேத ருததிரியிற காண்க.

இதைத தழுவியனறோ சிவதொணடில் வனறொணடராய விளங்கும நமது த. ப. இராமசாமிப பிளளை யவாகளும சாமவேததததையே முனனா மொழி பெயர்கக வேணடுமென்று எமமைக கேட்டுககொணடதூஉமெனக.

மேற கூறியுள்ள வகைகளைக் கொண்டு யாம் சாமவேத ததை முதலாவதாக மொழி பெயாததுளளேம மேலும எசா வேத முதலியவைகளையும மொழி பெயாகக வேணடுமெனனும ஊககம எமககும பிளளையவாகளுக்கும முனனினும மிகுதியாயிருததலின அவவாறே திருவருளுங கூடடிவைககுமெனறு நமபுகினறேம.

ஆரிய வேதஙகளைத தமிழில மொழி பெயாககில் தமிழுலகததிறகு எவவாறறுல பயனுமெனிலோ? வேதப பொருளை உளளவாறுணாநது உயதலே பெரும பயனுமெனக.

• • •

மற்றும், வேதப் பொருளை யுள்ளவாறு காணல் மகரிஷிகளுக்கும் மிகவும் அரியதாமாதலின் 'நீ உள்ளவாறு காணல் எவ்வாறும்' என்னின்? அஃதுண்மை ஆனால் முன்னோர்கள் பலரும் வேதத்திற்குப் பொருளுணர்ந்து, பாடிய முதலியவற்றை இயற்றியுள்ளாராதலின் அதைத் தழுவியே யாமும் இயன்றவரை தமிழில் பொருளெழுதுதல் ஒருவாறு கூடுமென்றே துணிந்து எழுதியுள்ளோம்.

அங்ஙனமாயினும், வேதங்களிலுள்ள சொற்களுக்குப் பொருள் கூறல் மிகவரிதாம் என்பது தேற்றம். என்னை? வேதத்திலுள்ள சொற்களும் பொருளும் மிக மறைந்து கிடத்தலின் எனக.

வேதத்திலுள்ள சொற்களுக்கு உள்ளவாறே பொருள் கூறமுடியா, ஏனெனில்? இலக்கண வழுவாய சொற்கள் மிகுதியாய் வழங்கப்பட்டிருத்தலின் என்க. அற்றாகலினன்றே வேதங்களுக்கு அரிய பெரிய பொருள்களைக் கண்டுபிடித்த நிருக்த நூற்காரராகிய யாஸ்கமுனிவரும், "இவ்வேதத்திலுள்ள சொற்களுக்கும் பொருள் கோடல் மிக வரியதாமாயினும், சொல் பொதுவாதலின் பொருளுடையன" எனவும், "இதிற்சில சொற்களுக்குப் பொருள் கூறல் முடியவில்லை தேடினுங் கிடைக்கவில்லை, அது எனது பிழையல்ல. மற்றோ, வேதங்களில் அத்தன்மைய சொற்கள் வழங்கப்பட்டிருத்தலின்" எனவுங் கூறியுள்ளார். இதனால், சொல்லினும் பொருளினும் வழூஉக்கள் வரின் ஒரு தலையாய் அவை எமது குற்றமே யென்று கொள்வதற்கிடமில்லை யென்பது முணர்க.

மற்றும் தமிழுலகிற்கும், ஆரிய வேதங்கட்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை, "தமிழும் ஆரிய மறையும்" என்ற இந்நூல் உபோற்காதத்திற் காண்க. இதனால் ஆரியமுஞ் செந்தமிழும், ஆரியரும் தமிழரும், நீண்ட நாளாய்க் கலப்புற்றிருத்தல் நூல் வழக்கானும் உலக வழக்கானும் பெறப்பட்டதா மென்றுணர்க.

ஈண்டு, நமது, த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்கள், சிவாலயங்களியற்றல், முக்கரணங்களாலும் சிவனை வழிபடல், சிவனடியார்களிடத்துப் பேரன்பு வைத்தல், அறிஞரைப் போற்றல், சமயம் வளர்த்தல், கல்விப் பள்ளி அமைத்தல், சுற்றத்தைப் பேணல் முதலிய பலவகை அறங்களை இனிது நடத்தி வருவதுடன், தமிழ் மக்கள் மீதிருந்த பேரன்பால் வேதத்தையும் நந்தமிழ்நாடு உள்ளவாறறிந்து உய்யவேண்டுமென்ற ஊக்கத்துடன், வேத மொழிபெயர்ப்பு என்னும் இவ்வரிய பெரிய திருப்பணியைச் செய்ய முன்வந்து, அதற்கு வேண்டிய இடம் பொருள் ஏவலை இனிதளித்து முற்றுமாறு செய்த நன்றியைத் தமிழுலகம் என்றும் மறக்காதென்று நம்புகின்றோம்.

• • •

பிள்ளை யவர்களைப்போல் நந்தமிழ் நாட்டில் அறிவாளரும், திருவாளரும, கொடையாளரும், அன்புடையாரும், சிலரேனும் இருப்பரேல், தமிழ் நாடும, தமிழும, சமரச நன்னிலையும, சைவநெறியும, மற்றுமுள்ள நற்றுறைகளும முன்னேறி வருமென்பதில் ஐயமு முண்டோ? இனிமேலாவது, நமது தமிழ நாட்டிலுள்ள கன தனவான்கள பெரு மனத்துடன பொது நலத்தில ஈடுபடுமாறு திருவருள கூட்டிவைக்குமென்று நமபுகின்றேம.

மேலும, பிள்ளை யவர்கள், ஆயிரக்கணக்கான தனங்களைச் செலவிட்டுப் பதிப்பித்து இச் சாமவேதத்தைத் தமிழுலகெங்கும பரவுமாறு நன்கொடையாய வழங்கிய வள்ளற்றன்மைதான என்னே! என்னே!! மேலும இவ்வாறே அரிய பெரிய திருப்பணிகளில சிறிதும ஊக்கங் குறையாததுடன உற்சாக மிகுதியாமாறு செய்து பிள்ளை யவர்களின பேரறங்கள் தழைத்தோங்க வேண்டுமென்று திருவொற்றியூரான திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேம.

இங்ஙனம:

வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்,

காசிவாசி - சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகள்.

முனனுரை
முறறும

ஓம

சாமவேத
மொழி பெயர்ப்பின்
உபோற்காதம்.

வேதம் என்பதின் பொருள்.

காடசியாலுங் கருதலாலும உணரப்படாத வுபாயததை யுணாததுவது வேதம எனபா. இதனானே, அலெளகிக வுபாயததை வேணடுவோன அதிகாரி எனபதும; உபகாரஞ செய்தல செயயபபடல சமபநதம எனபதும; அலெளகிக வுபாயம விஷயம எனபதும, அதன ஞானம பயன எனபதும பெறறாம.

மறறும, வேதம எனனும பகுபதமானது பலவகையாயப பொருள தருகினறது. அது வருமாறு.—

உ–அ–ஈ, எனனும மூனறெழுததுககளுஞ சோநது, 'வே' என நிறகினறன. இது, அநேக உயிரெழுததுககளின புணாசசியாலானமையின, உயிா மெயயெழுததுககளை இனிமையாய் ஒலிககினற தனமைபறறி வேதததின மநதிர பாகததைக குறிககினறது.

'தம' (ஷ०) எனனுஞ சொல, ஷா (தா) தானம எனனும பொருள கொண்ட வடமொழிப பகுதியிலிருநது எழுநததா மாதலின, தானஞ செய தலையே (ஈகையையே) மேறகொணட வேளவி முதலிய கருமஙகளைக குறிக கினறமையின, இது வேதததின பிராமண பாகததை யறிவுறுததுகின றது.

ஈணடு, வேதததின மநதிரபாகம மூலம போனறிருபபதாம. பிராமண பாகமோ அதன உரை வடிவாயுளளதாம.

மறறும, 'வேதம' எனபதனானே, அது, இருககு, எசுா, சாமம, அதாவணம என நானகு வகைததா மெனபதும பெறபபடுகினறது.

அஃதாமாறு.—உ - அ - ஈ - தம, என நினறு, வ - ஈ - தம, எனப புணருமிடதது, வ - வாககின, ஈ - அழகை, தம - அறிவுறுததுதல எனப

பொருள் தரலின, அவ் வாககின அழகும, அடி, தளை, எதுகை, மோனை, முதலியவைகளாலாய பாடடுககளாலனறி அமையாதாம ; அததகைய பதிகங களை பொதுவாக எலலா வேதஙகளிலு மிருபபினும, இருககு வேத முழுதும அவ்வாறான திருபபதிகஙகளால அமைககப பெறறிருததலின் ஈணடு இருககு வேதம எனபது இதனால் கொளளககிடநதமை காண்க.

அவவாறே, வேதமெனனுஞ சொலலை, வ, இ - தம, எனப பிரிததலுங கூடுமாதலின, ஈண்டு, வ - அமுதம (நீர்), இ - இச்சை, தம - அறுததல, எனப பொருள தரலின, இப்பொருள இயைநதவிடதது, நீரை விருமபு கினற கொடி செடிகளை யறுததல் எனபது திரணட பொருளா மாதலா னும், எசுர் வேதத தொடககததிலும, 'உஷெஸ்த்வா' 'புரசங கொமபே! உனனை வெடடுகினறேன' எனறு கூறப்பட்டிருத்தலினானும அதையே குறிபபாககொண்டு அமைநதுளள எசுர் வேதமும இதனால கொளளககிடந தமை யுணர்க.

அஙஙனமே, வேதம எனனும அச சொலலையே, வ, இ - தம, எனப பிரிக்குந தருணததில, வ - அமுதம அதாவது சோமம, இ - இலககுமி, தம - தனததை யளிததல எனபதும பொருளா மாதலின, சோமரச மாகிய அவவிபபொருளை அருபபணஞ செய்தலையே மேறகொண்ட சாமவேத முங கொள்ளறபாலதா மென்பதும அறிக

இஃதொபபவே, வ, இ, தம எனபதறகு, வ - வனமை யுடையானுககு, இ - இலககுமியாகிய வெறறியை, த - கொடுததறகுரியது எனபதும பொ ருளா மாதலின, பகைவரை வெலலுவதறகு உபாயங் கூறுகினற அதாவண வேதமும இதனால கொளளுதறகுரித்தாய் நின்றமை காணக

இனி, வேதம என்னுஞ சொலலே சைவப் பொருளையு முணாததுகின்ற தெனபது மறிக. அஃதெவவாறாலா மெனினோ? தெரிககுதும — வ, இ - தம, எனப பிரிதது, வ - வலிமிகுநத மலையினகண, இ - இசசை யுடையவன. அதாவது எவன மலையினகண இசசை யுடையானோ, அவன சிவனா மெனபதாயிறறு த - பயனை யளிககினறவன், அதாவது சிவனை வழிபடலால் பயன பெறல எனனும பொருள திரணடதா மாதலின இப் பொருளே வேதத்தின கருததெனக கொளளலால சைவததையே மேற கொணடது வேதம் எனபதாயிறறு.

மறறும, வேதம எனனும சொலலே சததி மதததின பொருளையு முணர்ததுகினறது அஃதெவவாறு மெனின? அதையும தெரிபபாம — வ - இ - தம, எனனும எழுத ------ , வ - இராகுவின, இ - இசசை, அதாவது அமுதம உணணல வேண்டுமெனனும இராகுவிற கெழுந்த

த - கெடுத்தவர் விஷ்ணுவாவர். அவரைக் கூறுகின்றதால் விஷ்ணுவாகிய சத்தியையே விதந்தோதுவது வேதம் எனப் பொருள்படலால சத்தியையே மேறகொண டெழுநதது வேதம எனபதாயிறறு.

அஃதன்றியும், காணபத்தியம, கணபதியின சமபநதததையும் கூறுகினறது எனபதும வேதம எனனுஞ சொலலிறகுப பொருளாம. எனனே? வ, இ - தம, எனபதில, வ - மஙகளம, இ - இலககுமி, தம - இவவிரணடையுங கொடுககினறவன கணேசனேயாவன. யாணடும தடையைப போககுகினறவனாதலின அவனுடைய தடை நீங்காவழி, திருவும, மங்களமுந திகழாதாமாதலி னெனக. இவவாறால் விக்கினததைப போககுமிறைவனைக் கூறுகினறது வேதம எனறுகவே காணபததிய மெனனும பொருளும கொளளககிடநதமை யூகிததுணாக.

இதுபோன்றே, வேதம எனனுஞ சொலலே சௌர மததததையும் (சூரிய வுபாசனையையும) அறிவுறுததுவதாம; எனனே? வ - இ - த, எனபவறறில, வ - வலியை வேண்டுவோாககு, இ - இலககுமியாகிய ஆறறலை, த - கொடுககினறவன சூரியனேயாவன. சூரியனுடைய வெயில படாதெனின எலலா வுயிாகளும வலியொழிநது அழிநதுவிடுமாதலின், அததகையை சூரியனையே மெற்கொண்டது வேதம என்னும பொருளும கொளளக் கிடநதமை காண்க.

மற்றும, வேதம எனபதனுனே, அறம, பொருள, இன்பம், வீடு என்னும புருடாாததஙகள நானகையும பயபபது வேதமே யெனபதும் பெறபபடுதல காணக

அஃதாமாறு.—வேதம எனபதை, வ - ஈ, இ - தம, எனவும பிரிகக முடியுமாதலின, வ - அமுதம அதாவது சுவாககம. அதைதத தரும தருமமாம. ஈ - இலககுமி அதாவது பொருள. இ - இசசை அதாவது காமம. த - கெடல அதாவது பநதமறல விடுபடல வீடு எனனுமிவைகளும பொருளபடுமாதலின, அறம, பொருள, இனபம, வீடு எனனும் புருடாாத்தஙகள நானகையுந தருவதே வேதம எனபதாம

மறறும, வித, ஞானே எனனும வடமொழிப பகுதியிலிருநது வநதது வேதம எனனுஞ சொலலாதலின எலலாவறறையும அறிவுறுததுவது வேதம எனபதும பொருளாமெனறுணாக,

வேதம எனபது ஒரு பெயாச சொலலன்று, மறறெனனின்? வித, எனனும பகுதியாறறேனறி உணாவுப பொருளுடைய தெனபபட்டு ஒலிவடிவின மேறறிய ஒரு நூலெனபபடுகினறதாம,

வேதம் என்பதே தமிழில் மறை யென வழங்கப்படுகின்றது. இதை, வேய்தல, மறைத்தல் என்பது பற்றி மறை யெனப்படுகின்றது என்ப.

உற்று நோக்கின பொருள்களை மறைத்து வைத்திருத்தலின் மறை யெனபது ஒருவாறு பொருந்துமெனபது காணக. ஈண்டு மறைத்துக் கூறல் எனபது ஒரு பெரும பொருளாகிய பரமேசுரனைப பல சிறு தேவதை களாகக் கொண்டது போன்று கூறுதலாம.

அற்றாகலினன்றே, மதுரையாசிரியா பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியரும, 'நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருளும உடைமையான நான மறை யென்றார்' என்று கூறியுள்ளார்.

அல்லது, மக்கட கெடடாது மறைந்து கிடக்கின்ற பொருள்களை யெல் லாம அறிவுறுத்தலின் மறை யெனினும அமையும.

மற்றும, இது இருக்கு, சுருதி, மறை, எழுதாக்கிளவி, ஆதிநூல, சாகை, ஆரணம, ஓத்து எனவும வழங்கப்பெறும.

மறை யெனபது வினைச சொல் ஏவலில வரின் 'மறைத்துவை' அல் லது 'ஒளித்திரு' எனப பொருளபடும.

பெயர்ச சொல்லெனின்? 'மறைவாயுள்ள பொருளனைத்தையுங் கூறு வது' எனப் பொருள தரும. புறத்தாரக்குப் புலனாகாமல மறைத்துச சொலலுஞ சொற்றொடரெல்லாம மந்திர மெனப்படும என்ப.

வேதம் என்பதின் பொருளியல் முற்றிற்று.

வேதப் பாகுபாட்டியல்.

வேதம எனபது ஒன்றேயாம. இது, மந்திரம, பிராமணம, எனனும இருவகைப பகுதியை யுடையது. இதிலுள்ள மந்திரபாகமே சங்கிதை யென்று கூறப்படும.

இதுபற்றியே சைமினி முனிவரும,

"தச்சோதகேஷு மந்த்ராக்யா"

"அவவிதிகளில மந்திரமெனப் பெயர்"

அதாவது வேள்வியின வடிவத்தை (வேளவிக்குரிய பொருள், தேவதை எனனும இரண்டையும) அறிவுறுத்துமிடத்து மந்திரமாகும என்றருளி யுள்ளார.

இனி, விதித்த பொருளை யுணர்த்துவது மந்திரமாமெனின்? அது பொருந்தாது, என்னை? "வசந்த காலத்தில் கபிஞ்சலப் பறவைகளைக் கொல்க" என்பதும் விதியாமெனல் வருதலின் எனக.

மனனத்திற்குரியது மந்திரமெனினும் இழுக்காகும், என்னை? பிராமண பாகத்திலும் அதிவியாத்திக் குற்றந் தங்கலின் எனக.

முன்னிலை படர்க்கை என்னும் இடங்களில், செய்வாயாக செய்க என்றாற்போல வியங்கோள் வினைமுற்றாய் வரல் மந்திரமெனலும் பொருந்தாது; அது ஒன்றற்கொன்று அதிவியாத்திக் குற்றமுடையதாமாதலின் எனக.

அற்றேல், மந்திரத்திற் கியல்பு யாதெனின்? தனது உறுப்பு வலியாற் பொருளுணர்த்துவது மந்திரமாம். இதுவே யௌகிகசத்தமெனப்படும். இவ்வியல்பே சைமினி மதத்தார்களுக்கும் ஒத்ததாமாதலின் இதுவே மேற்காட்டிய இயல்பையு முடையதாம். வேள்விக்குரிய, பொருளையும், தேவதையையும் நினைப்பூட்டுவது மந்திரம் என்பது திரண்ட பொருள்.

இதுபற்றியே, 'மந்திரத்தாலேயே நினைத்துக்கொள்ளத் தக்கது' என்று விதிக்கின்றதூஉமெனக. அதாவது, வேள்விக்குரிய, பொருளையும், தேவதையையும், வேத மந்திரங்களாலேயே நினைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும் ஏனைய உலக வகையால் அறிந்துகொள்ளல் கூடாது என்பதாம்.

இவ்வியல்பும்,

"புரோகித அக்கினியைப் போற்றுகின்றேன்."

"புரசமரக் கொம்பே! உன்னை வெட்டுகின்றேன்"

"அக்கினியே! நீ அவியை யுண்ண வருவாயாக" என்பது முதலிய மந்திரங்களில் பொருந்துமாறுணர்ந்து கொள்க.

சங்கிதை யென்பதும்,

பதபிரகிருதி',

வார்ணாம் ஏகப்ராண யோக:,

பர: சந்நிகர்ஷ:, என்பது முதலிய இயல்புகளை யுடையதாம்.

ஈண்டு, யாஸ்க முனிவர்,

"தேவதைகட்கருகில் அன்போடு இருடிகளாற் செயப்படுகின்ற துதிகளே மந்திரங்கள் ஆம்" என்று கூறியுள்ளார் என்பதும் உணரற்பாலதாம்.

மற்றும், இம் மந்திரம், விதி வாதம், அர்த்த வாதம், யாகஞை, ஆசி, துதி, பரைஷம், பரவஹ்லிகா, பரஸ்நம், வியாகரணம், தருக்கம், பூர்வ

விருத்தாது கீர்த்தனம், அவதாரணம், உபநிடதம் எனப், பதின்மூன்று வகைத்தென்பர் உவட்டர்; இவை கவனிக்கத் தக்கன.

பிராமணம் என்பது, ஏது, திட்டாந்தம் முதலியவைகளில் ஒன்றை யுடைய வாக்கியமாமெனின்? மந்திரத்திலும் அதிவியாத்தி வருதலின் அது பொருந்தாது. கருவிகளையே மிகுதியாகக் கூறுவது பிராமண மெனபதும் அமையாது. என்னை? பிராமணன பாடுகின்ற மந்திரத்தில அதிவியாத்தி யாதலின எனக. இதி, என்னுஞ் சொல்லை யீறுக வுடையது பிராமணம எனினும் பொருநதாது, இத்தன்மைய மந்திரத்திலும அதிவியாத்தியா மாதலி னெனக. கதையாயுள்ளது பிராமண மெனிலோ? அதுவும பொருந தாது. எமன், எமனுடைய மனைவி என்னு மிருவரின் விவாதமாய் வரும மந்திர பாகங்களில் அதிவியாத்திக் குற்றம வருதலின் என்க.

மற்றும, பிராமணம என்பதற்கு இழுக்கிலாத இயலபுதான எதுவெ னிலோ? மந்திர பாகத்தின் சேடமே பிராமணம என்பதேயாம. இதுவே பலவகை யியலபுகளிலும இயைநது கிடப்பதும, குற்றமற்றதுமாமென்பது காணக

இதுபற்றியே, சைமினி முனிவரும் "சேஷே ப்ராமண சப்த: என்று கூறியுள்ளார்.

மற்றும், விநியோகமாவது மந்திரமாம, விதி, துதி முதலியவைகளை மேறகொண்டது பிராமணமாம் என்பாருமுளா.

மற்றும், இத்தகைய மந்திரம, பிராமணம, என்னும இரண்டு பாகமுஞ் சேர்ந்துள்ளதே வேதமாம்.

அற்றாகலினன்றே ஆபஸ்தம்பரும,

"மந்திரம பிராமணம் வேதமெனப்படும" என்றருளி யுள்ளார்.

'சில உபநிடதம, மந்திரமாம, சில உபநிடதம, பிராமணமாம; ஆத லின் உபநிடதங்களும இவற்றுள் அடங்கும. மந்திர பாகங்களே வேத மெனப்படும். அதனாலேயே, மந்திர பாகங்கள வெளிப்பட்டபோது வேதம மூன்றெனக் கொள்ளப்பட்டது. பின்னர் கல்ப சூத்திரங்கள தோன்றியது முதற்கொண்டே பிராமண பாகங்களும வேதமெனப் பெயர் பெற்றன' என பர் ஒரு சாரார்.

மற்றும், வேதமானது, கருமபாகை, உபாசனாபாகை, ஞானபாகை என மூவகையான பிரிவுகளை யுடையதாம. இவற்றையே, கருமகாண்டம, பக்தி காண்டம, அல்லது தைவத காண்டம, ஞான காண்டமென்பா.

பகுதி காணடத்தையும கரும காண்டத்துளடக்கி கருமபாகை, ஞான பாகை என, இருவகைப பிரிவுடையதெனபாருமுளா.

அறறுகவினன்றே, சேநதன் திவாகரமும,

"ஞான பாகையும கரும பாகையும
ஆயிரு பாறபொருள வேத நூறகே" என்று கூறுகின்றது.

ஆரணம எனபது ஞானபாகததிற்கே சிறப்புப் பெயராம. உபநிடதம வேதததின உட் பொருள நுட்பம என்பதாம.

மறறும, இததகைய வேதம, இருக்கு, எசுா, சாமம, அதர்வணம், என் னும வேறுபாட்டால நால்வகைததாம.

அவறறுள, இருக்கானது மூன்று நானகு பாதங்களைக கொண்ட காயததிரி முதலிய சநதப பதிகங்களாலாயதாம.

இதுபறறியே சைமினிமுனிவரும,

"தெஷாஉரு ஹ்ரு திராயத்ரவசெஙந வாதவஹவஹா"

பொருள வயததால் யாணடுப் பாதஙகள வகுககப்படுகினறனவோ, அவைகட்கு இருககு எனனும பெயா எனறுா.

இவவிருககு வேதம, இருபதொரு சாகைகளை யுடையது. சௌன கரின மததததைத தழுவில, சாகல், வாழ்ககல, ஆசுவலாயன, சாஙகியாயன, மாணடூக, ஐதரேய, கௌபீதகி, சைகிர, பைஙக எனபது முதலிய சாகை களை யுடையதாம.

மறறும, இவவிருககு மநதிரமானது பரோட்சம, அபரோட்சம, அததியானமிகம என மூவகைததாம.

சாமம எனபது, சா - அவ்விருக்குவேதச சநதப் பதிகமே, அமம் - கீத மாயப பாடப பெறுவது. அதாவது இருககு மநதிரததைக் கீதததுடன் சோததுப பாடுமபோது சாமமெனபபடுகினறது எனபது பொருள.

அறறுகவினனறே, சைமினிமுனிவரும,

"ஹீதிஷு ஸாஉாவஹா" "கீதததுடன சோநத மநதிரங்கள சாமமென வழஙகபபடுகினறது" எனறு கூறியுளளாா.

இச்சாமவேதம ஆயிரஞ் சாகைகளை யுடையது. இதனுடைய பேதங் களைச சாமவேத ருததிரீய முகவுரையிலும, சாமவேத சாகை எனனும் இவவுபோறகாததததிலுங காண்க.

இருக்கு, சாமம் என்னுமிரண்டினும வேறாய பிரஸலிஷ்ட எழுததுக களாய மநதிரத தொகுதியே எசுா வேதமாம.

அதுபற்றியே, சைமினிமுனிவரும,

"ஸெஷெ யஜு:ஶப்தஃ" "எஞசியதில எசுரின இயலபு" (காணக) என்றருளியுளளாா. இவவேதம நூறறொரு சாகைகளை யுடைய தாம.

மறறும, 'சாக' எனபது முதலிய பன்னிரண்டு சாகைகளையுமுடைய தென்பாா சிலர்.

இம் மூனறு வேததகதினும வேறாய், போரையும அதறகுரிய படை களின் மநதிரஙகளையும மிகுதியாய் கூறுகினறது அதாவண வேதமாம இது, ஒனபது அல்லது பதினைநது சாகைகளை யுடையதாம.

மேற்கூறியவாறால் வேதவியாசா வேதததை நானகாகப பிரிததனா எனப.

இனி, வேதததை வியாசமுனிவா நானகாய வகுப்பதன முன்னமே, வேறு பெயாகொணடு நானகாய் வழஙகப்பட்டிருநத தெனபதுமொனறு.

இதுபற்றியன்றோ, திவாகர முதலிய தமிழ் நிகணடுகளும,

"இருககு முதல் வேதம பௌடிக மெனப்படும" எனவும,

'இரணடாம் வேதம தைததிரிய மெனப' எனவும,

'மூனறாவது சாமம கீதனடைசாரும' எனவும,

"நானகாம வேதம அதாவண மெனப" எனவும கூறுகினறன.

மற்றும, மதுரையாசிரியர் பாரததுவாசி நசசினாககினியரும, தொல காப்பியததின பாயிரததிறகு உரை கூறப புகுநதவிடதது, "நானகு கூறு மாய் மறைநத பொருளுடைமையான நானமறை யெனறாா; அவை, தைதத திரியமும, பௌடிகமும, தலவகாரமும், சாம வேதமுமாம. இனி, இருககு, எசுவும, சாமமும, அதாவணமு மெனபாருமுளா. அது பொருநதாது; இவா இநநூல செய்த பினனா வேதவியாசா சினனட பலபிணிச சிறறறிவி னோா உணாதறகு நானகு கூறாக இவறறைச செயதா ராதலின்" எனறு கூறியுள்ளாா.

ஈண்டு, முனனா நானகு வகையாக வேதம இருககில, "நான்கு கூறாக இவறறைச செய்தாா" என்னும நசசினாககினியா உரையும மூா ணும; எனனை? முனனா நானகாய உளளதை நானகாய் வகுததல பயனற றதா மாதலினெனக.

அஙஙனமாயினும, முன்னா நாலவகை யெனபபட்டு ஒழுஙகுற இலலா தனை அப பெயாகளுககியைய, இருககு, எசா, சாமம எனனும பெயா களால இனிய முறையில வகுததாரெனின அவவுரை பொருநதுமாறுணாக.

ஈணடு, இராமபிரான காலததிற்கு முனனுளள கபாடபுரததைக் கடல கொண்ட பினனா உததர மதுரை தோனறிய காலததில, சநதனுவின மனைவி பரிமளகநதிககுப பிறநதவா வியாசா. பாரதததிற கூறிய சமதககினி முனி வரின மகனும, பரசுராமருககு உடன பிறநதாருமாகிய திரணதூமாககினி முனிவராகிய தொலகாபபியனா அவ வியாசருககு முறபடடவ ரெனப துணாக.

மறறும், நாலாயிரப் பிரபநதம பெரிய திருமொழியில,

“ சநதோகா பௌழியா தைததிரியா சாமவேதியனே ” என்று காணப படு முறைககும, நசசினாககினியா முறைககும, திவாகரம முதலிய நூலகளி லுள்ள முறைககும ஒனறறகொனறு மாறுபாடு காணபபடுதலானும, உப நிடதஙகளுககுரிய பெயரும அதில இருததலின உபநிடதமோ, என ஐயப படுமாறு இருததலானும, பௌஷியம எனபது பூஷா தேவதையை மேற கொணட இருககு வேத மெனவும, தைததிரியம எனபது அவ வுபநிட ததனை அடககிககொணடு நிறகும எசுாவேதம எனவும, ஒருவகையாயப பொருள கொளளினும அபபெயருககுரிய பொருள இனிது அமையாமை யானும, அப பெயாகள மிக இனியன வனறு.

இருககு, எசா, சாமம, அதாவணம எனனும பெயாகளோ, வேள்வி யைப போறறுவது, வேளவிககிரியைக கூறுவது, வேளவியைத துதிததுப பாடுவது போாபுரிதல என முறையே பிரிததுப பொருள கொளளுமிடதது அவ வேதஙகள கூறும பொருளுககியைநதவைகளாமெனத தோறறலின வியாசா வகுதத முறையே சிறபபுறறதாமென ஈணடு கொளளபபட்டது. மறறும, பேரறிவாளா இதை யூகிததுணாநது கொளவாராக.

அபபு தததுவததின குணஙகள நான்கிலிருநதுணடானவைகளே நானகு வேதம. மறறும, வேதம எனபது நானகு மகா வாககியஙகளதான எனறருளியுளளாா இராமலிங்க சுவாமிகளும,

வேதப பாகுபாட்டியல் முற்றிறறு.

வேத மோதுமியல்.

இனி சஙகிதை யெனபதும, நிாபபுஜ சஙகிதை, பரதரண சங்கிதை என ஓதும வகையின வேறுபாடடால இருவகைததாம.

முதலாவதோ, மூலததிலுளளவாறே ஓதுதலாம. அஃதாமாறு :— ‘அக்கினிமீளே புரோஹிதம ’ எனறறெருடககதது மநதிரததை அவவாறே ஓசை யெழ ஓதலாம.

இம மூல மநதிரத்தை விகிருதமாய் ஓதுவது 'ப்ரத்ருண' சஙகிதை யாம.

இது, பத சங்கிதை, கிரம சஙகிதை, ஜடா சஙகிதை, கன சஙகிதை, எனபது முதலியனவாகப் பலவகைப்படும.

அஃதாமாறு :—

"அகனிமீளே புரோஹிதம யச்ஞஸ்ய தேவம ருதவிஜம" என பது இருககு வேதததின முதலாவது மநதிரமாம.

இது

(1) பத சங்கிதை.

அககினிம், ஈளே, புரோஹிதம், யகஞஸ்ய, தேவம, ருத்விஜம, என றிவவாறு சொறகளின புணாசசி, முடிவு முதலியவைகளை யுணாநது ஓதுதல் பத சஙகிதை யெனபபடும

(2) கிரம சங்கிதை.

அககினிம ஈளே, ஈளே புரோஹிதம, புரோகிதம் யகஞஸ்ய, யகஞஸய தேவம, தேவம ருதவிஜம, எனறிவவாறு ஓதல கிரமசங்கிதை யெனபபடும்.

(3) சடா சங்கிதை.

அககினிம ஈளே, ஈளே அககினிம, அக்கினிம் ஈளே, ஈளே புரோஹிதம், புரோஹிதம ஈளே, ஈளே புரோஹிதம, புரோஹிதம யகஞஸ்ய, யகஞஸ்ய புரோஹிதம, புரோஹிதம யக்ஞஸய, யக்ஞஸ்ய தேவம, தேவம யகஞஸ்ய, யகஞஸய தேவம், தேவம் ருதவிஜம, தேவம, தேவம் ருதவிஜம, என்றிவவாறு ஓதுதல சடா சஙகிதை யெனப்படும.

(4) கன சங்கிதை.

அக்கினிம் ஈளே, ஈளே அக்கினிம், அக்கினிம் ஈளே புரோஹிதம புரோஹிதம ஈளே அககினிம, அககினிம ஈளே புரோஹிதம ஈளே புரோஹிதம யகஞஸய புரோஹிதம தேவம தேவம் யகஞஸ்ய யக்ஞஸ்ய புரோஹிதம புரோஹிதம யசஞஸய தேவம யகஞஸய யகஞஸ்ய தேவம ருதவிஜம ருதவிஜம தேவம யகஞஸ்ய யகஞஸ்ய தேவம ருதவிஜம, எனறிவவாறு ஓதுதல் கன சஙகிதை யெனபபடும.

மற்றும, மாலா, சிகா, தவஜம, தண்டம, ரதம் முதலிய வேறுபாட்டால மன்ற யோதுமுறை பலவகைப்படுமென்றுணாக

வேத மோதுமியல் முறறிற்று.

சாமவேதப் பாகுபாட்டியல்.

இச் சாமவேத சங்கிதையானது, பூர்வார்ச்சிகம, உத்தரார்சசிகம் என இருவகைததாம.

இவற்றுள் பூர்வாாசசிகமானது, ஆககினேய காண்டம, ஐநதிர காண்டம், பவமான காண்டம, ஆரணய காணடம, மகாநாமநி யார்சகிகம என ஐந்து பிரிவுகளை யுடையது.

மகாநாமநி யார்சசிகம என்பதைச சேர்ககாமல் பூர்வார்சசிகம் முடிவு பெறுகினறதென்பாரு முளா.

இவை, காண்டஙகளென்றும் பருவங்களென்றும வழங்கப்படுகின்றன.

இவ்வாாசசிகத்தைச சநத ஆர்ச்சிகம எனபாருமுளா

இவவாாசசிகம மறறுமொரு வகையால்,

ஆககினேயம,	திருஷ்டுப்,	ஆருணம,
பகுஸாமி,	அநுஷ்டுப,	சுககிரியம,
ஏகஸாமி,	இநதிரபுச்சம்,	மகாநாமநி.
பிருகதி,	பவமானம,	

எனனும ஊக தநதிரஙகளையு முடையதாம. இவைகள பிருகிருதி தநதிரங்கள் என வழஙகபபடுகின்றன. மறறும,

ஆககினேய காணடம	கண்டம	12
பகுஸாமி	,,	6
ஏகஸாமி காண்டம	,,	6
பிருகதி காண்டம	,,	8
திருஷ்டுப்	,,	3
அநுஷ்டுப	,,	4
இநதிரபுசசம	,,	9
பவமானம	,,	11
ஆருணம	,,	3
முதறபாதி	,,	7
இரணடாமபாதி	,,	7
மூனறுமபாதி	,,	8
சுககிரியம	,,	3
	ஆக பிரகிருதியின கண்டஙகள	87

இவற்றிலுள்ள சாமங்களின் எண்கள 1446

உத்தராரச்சிகமும்

29	சாமங்களைக் கொண்ட	தசராத்திரம்.
41	,,	சமவத்சரம்
23	,,	ஐகாஹம
28	,,	அஹீனம்
14	,,	சத்திரம
19	,,	பிராயசசித்தம
53	,,	க்ஷுத்திரம

என்னும் பிரிவுகளை யுட்கொண்ட ஊஹ தநதிரஙகளை யுடையதாம. இதுவே இரகசிய தநதிர மெனபபடுகின்றது.

ஈண்டு, ஆககினேய காண்டததிலிருநது பவமான காணடம வரை, வைதிக கருமஙகடகு உபயோகமான தநதிரஙகளிலுள்ள ஸாமஙகள, ஏனைய சாம மநதிரஙகளுடன சோநது மூன்று பஙகாய ஊஹ சாமஙகள என வழங கபபடுகின்றன

ஆருணததிலும் சுககிரியத்திலுமுள்ள வைதிக காரியததிறகு உப யோகமான சாமங்கள, ஏனைய சாமஙகளோடு சோநது மூன்று பங்காய் இரக சிய சாமஙகள என வழங்கப்படுகின்றன.

கணடஙகளிலுள்ள சாமங்கள பலவகை எணகளை யுடையன.

ஊஹ தநதிரஙகளிலுள்ள ஒவவொரு கண்டஙகளும முறையே இருபது சாமஙகளுடன கூடியவைகள. இவவாறே, தசராததிரம, சமவதசரம முத லியவறறிலுள்ள கண்டஙகளு மிருககின்றன.

இரகசிய தநதிரததிலுள்ள கணடஙகள ஒவ்வொனறும முறையே பததுச சாமங்களை யுடையன. ஊஹததில் இருபது சாமஙகளையுடைய கண் டஙகள், 48. சாமஙகள, 960.

இரகசிய தநதிரததில பததுச சாமஙகளையுடைய தசகங்கள் (பதது கள்) 20 சாமஙகள, 200. பிரகிருதி சாமங்கள் பூாவாாசசிகததிலிருநது வந தவைகள். ஊஹ சாமஙகளும, இரகசிய சாமஙகளும, உததராாசசிகதத லிருநது வநதவைகள

ஈணடு, ஆககினேய மெனபது அககினி தேவதையை மேறகொணட தாம. ஐநதிர மெனபது இநதிர தேவதையை மேறகொண்டதாம்.

இவ வைநதிர காணடமானது, ஆககினேய காணடததிலுள்ள, பகுசாமி, ஏகசாமி, பிருகதி, திருஷ்டுப், அநுஷ்டுப, இநதிரபுசசம என்பன முதலிய வறறிற்குப பினனா ஓதுவதாகும.

பவமானம் என்பது சோமத்தை மேறகொண்டதாம்.

ஆருணம என்பது அருணனுல வெளியாக்கப்பட்டதாம.

சுக்கிரியம் எனபது சுக்கிரனு லாக்கப்பட்டதாம.

இருக்குகள் கீதத்துடன் ஓதுஙகால் சாமங்க ளெனப்படுகின்றன. பூர் வார்ச்சிகத்திலுள்ள இருககுகள பிருகிருதிகளென வழஙகப்படுகின்றன.

உத்தராாசசிகததிலுள்ள இருக்குகள் ஊஹங்கள் எனவும், இரகசியங்க ளெனவும வழஙகபபடுகின்றன.

பொதுவாக உததராாசசிகததில் மூனறு மநதிரஙகள் சேர்நது ஒரு இருகனெபபடுகினறன. இதிலுளள முதலாவது மநதிரம பூாவததிலுளள தாம. இவவாறுன சாமப்பதிக மஞசரிகள பெருமபானமை பிரகிருதி சாமங கள் போனறே இருககின்றன.

மகா நாமகியார்சசிகததிலுள்ள மநதிரஙகள 'சகவரி' யென வழஙகபபடு கின்றன.

உத்தரார்ச்சிகம் இருபத்தொரு அத்தியாயஙகளே யுடையது.

இம மநதிரஙகள் அவைகளைக கண்டவராகிய இருடிகளின் பெயரால வழங்கபபட்டு வருகினறன.

இச சங்கிதையிலுள்ள மநதிரங்களின் தொகை, 1549 எனபர் சிலா.

1472, என்பர் ஒரு சாராா.

இபபோது இஙகுக் காணப்படுகின்றவைகளோ, 1873.

இவற்றுள், 78 மநதிரஙகளைத தவிாதது மறறவைகள் இருக்கு முதலிய வேதஙகளிலுள்ளவைகளே; இவ வெழுபதசெட்டும புதிய கீதப பாட்டுகள்.

மற்றுஞ்சிலர் "75 தவிாதது ஏனையவை இருககிலுளளவைகள ; இவ வெழுபததைநதும் புதிது" எனபர்.

மற்றும, மொதத இருககுகள, 1810. இவறறுள முறபாதியில உள்ளவை, 585 என்பா சிலா.

இந நூலிலோ, 650 காணப்படுகினறன.

மறறும, பிறபாதியிலுளளன, 1225 எனபா சிலா.

ஈண்டோ, இத தொகையே காணபபடுகின்றது மகாநாமகி யாாசசி கததைப பூாவாாசசிகததில் சோககாவிடில ஒருவாறு ஓததிருககினறது

பெரும்பான்மை முற்பாதியிலுள்ள மந்திரங்களே பிற்பாதியிலும் வந்திருக்கின்றன.

அவற்றுள் இரண்டு மந்திரங்கள், மூன்று முறையும், ஒன்பது மந்திரங்கள் இரு முறையும், இரண்டாம் பாதியில் முற்பாதி மந்திரங்கள் மறித்தும் மறித்தும் வந்திருக்கின்றன.

இருக்கு வேதத்தின் எட்டாம் மண்டலத்திலிருந்து பெரும்பான்மை மந்திரங்கள் வந்திருக்கின்றன.

இருக்கு வேதமந்திரங்களை நோக்கப் பழைமைகளாயச் சில மந்திரங்கள் இச் சாமவேதத்தி லிருக்கின்றன; ஆதலின் சாமவேதம் பழைமையான தெனவும் யூகிக்க இடமுண்டு.

அல்லது, சாம வேதம் இருக்கு வேதத்திற்குப் பிறபட்டதென்றும் சொல்லலாம், ஏனெனில்? அதிலிருக்குமாறே இதுவும் இருத்தலின் என்க.

பல தேசங்களிலும் கீதங்களைப்பற்றிப் பலவகையான பாட பேதங்களுண்டு.

வேத மந்திரங்கள், வியாகரண (வடமொழி யிலக்கண) த்திற்கு அடங்காமையினானும், இலக்கண வழூஉச் சொற்கள் மிகுதியா யிருத்தலானும் வியாகரணந் தோன்றியதற்கு முன்னரேயே வேதம் உள்ளதென்பது புலப்படுகின்றது.

சாம வேதத்தின் சங்கிதை (மந்திர) பாகத்தின் பரிசேடமாகிய பிராமணம் எனபது,

26	பிரபாடகங்களையுடைய	பிரௌடப் பிராமணம்
5	,,	ஷட்விம்சப் பிராமணம்
5	,,	சாமவிதானப் பிராமணம்
3	,,	ஆர்ஷேயப் பிராமணம்
5	,,	தேவதாத்தியாயப் பிராமணம்
10	,,	சாந்தோக்கிய பிராமணம்
5	,,	சங்கிதோபநிடதப் பிராமணம்

என்னும் வேறுபாடுகளை யுடையதாம். அவற்றுள் ஆறு கண்டங்களையுடைய முதலாவது படலத்தையும், மூன்று கண்டங்களையுடைய இரண்டாம் படலத்தையு முடைய வம்சப் பிராமணமானது எண்வகைத்தாம்.

இவற்றுள் பிரௌடப் பிராமணத்தை, மகாப் பிராமணம் என்றும், பஞ்சவிம்சப் பிராமணத்தைத் தாட்டியப் பிராமணம் என்றும் வழங்குவர்.

இவற்றுள், சாந்தோக்கிய வுபநிடதப் பிராமணமானது, பத்து வகையான உட்பிரிவுகளை யுடையது. அவற்றுள், திருமணஞ் செய்தல்

நடாததல முதலியவைகட்கு ஓதவேண்டிய மநதிரஙகள், முநதிய இரணடு பிரிவுகளிலு மிருககின்றன; இது மநதிர காணடமெனபபடும.

ஏனைய எட்டுப பிரிவுகளும சாந்தோககியமென வழங்கப்படுகின்றன.

வமசப் பிராமணமானது, பலவகையான சாமவேத ஆசிரியாகளையும எணணிறநத இருடிகளின பரமபரைகளையுங கூறுகின்றதாகும். அவற்றுள சில வருமாறு :—

ராணுயனி, சாததியமுககினி, தூவாசாகள, பாகுரி, கௌண்டி, கௌலககுலவி, ஔபமநயாகள, தாரலா, காரககிய சாரவணி, வாஷகணயா, குதுமி, சாலிஹோததிரா, சைமினி, என்னு மிபபதினமூவரும சாமவேதத திறகு ஆசிரியாகள.

சடி, பாலலவி, காலபவி, தண்டி, விருக, விருஷாணர், ருருகா, அகஸ்தியா, பதசிரா, குகதா எனபவாகள சாமவேதததின பேருரையாளா கள.

சர்வதததன் எனபவன் முதலாகப பிரமன் ஈறுகவுளள பலவகை யான சாமவேத உரையாசிரியாகளும அதிற் கூறப்பட்டிருககின்றனா

அவாகளுள பிரமன் முதலாவது ஆசிரியனுகக கூறபபட்டிருககின்றுன

இவாகளுள அறுவகையான தேவாகளைதத விாதது ஏனைய ஐமபததைநது ஆசிரியாகளும வமசப பிராமணததை நோகக ஆயிரக கணககான வருடஙகளுககு முன்னா இருநதவாகளெனறே கொள்ளறபாலா.

அவற்றுள முறபாதியிலுளளவாகளின பெயாகள வருமாறு :—சாவ தததகாரியா, சநதிரபூதிதாரகியாயணர், திராத ஏழுமதா, நிகலபாாணவல கியா, சநதோகமாககிஜா, மிதரவாசச தௌலஙகாயனா, சுப்ரதீத ஔலுநதி யா, பிருகறபதி குபத சாயஸ்தியர், பவத்ராத சாயஸதியா, குஸதுக சாக்க ராக்ஷியர், சிரவணததத கௌஹலா, சுசாரத சாலஙகாயனர், ஊர்ஜயநௌப மநயா, பாநும ஔபமநயா, ஆனநதசசாநதனுயனா, சாமபாாககராக்ஷியா, காமபோஜ சௌபமநயா, மநதிரகார சௌஙகாயனா, சுவாதி ஔகாக்ஷியா, சுசிரவ வாாஷகண்யா, பிராதாநஹசௌஹலா, கேதுவாதயா, மிததிரவிநத கோகலர், சுநீத கபாடவா, சுதேம சாணடிலயாயனா, அமசுததானசய்யா, அமாவாஸ்ய சாணடில்யாயனா, ராதோ கௌதயா, சம்வர்ககஜித மகாய னர், அதிதநவ சௌனகா, மசக காாககியா, திரக காககியா, வாசிட்ட சைகதாநேயா, சாகதா லோபாடிதாயனா, விசடசணதாணடியர், காததப முக தாணடியாயனா, உதர சாண்டிலயா, அதிதநவ சௌநகா, மசக காரககி யா, திரகோ ‘, வாசிஷ்ட சைகதாநேயர், வாசிட்ட ஆரோஹணய ராஜநயா, சுமநத பப்ரவ சௌதமா, குஷோ வாகுநேய பாரததுவாசர், தாால

தாரதேய சௌனகர், துதி இந்திரோத சௌனகர், இந்திரோத சௌனகர், விருஷ சுஷ்மவாதாவதர், நிட்குரோதபாயசான்யா, பிரதிதி தேவதாசா, தேவதராசாவசாயனா, சரவா, அககினிபூ கசியபா, இந்திரபூ கசியபா, மித திரபூ கசியபா, விபண்டவ கசியபா, ரிஷியசிருஙக கசியபா, கசியபா, அக கினி, இந்திரா, வாயு, மிருததியு, பிரசாபதி, பிரமன எனனும அறுபது ரிஷிகளாவாாகள்.

இரண்டாம பாதியிலுள்ளவர்களின பெயர் வருமாறு:— நயனர், அரிய மபூதிகாலவா, பதரசாமா, கௌசிகர், புஷ்யயசா, ஔதுமபர், சஙகர கௌத மா, அாயமராதோ கோபிலா, பூஷமிதரோ காபிலா, அசுவமிதர கௌபி லர், வசசமிதர கௌபிலா, மூல மிததிர கௌபிலா, பிருகதவசு கௌபிலா, கோபிலா, ராதகௌதமா எனப பதினைநது போகளாவா.

இவர்களுள முன்னிருப்பவாகள் பின வருபவாகளுககு முறையாய விததையைக கறபிதத பிதாவெனபபடுகின றவர்கள.

ஈணடுச சாயணா முதலியோாகள எலலா மநதிரஙகட்கும் பரமேஷ்டி, சுயமபு என வழஙகபபெறுகினற பிரமனே இருடி யெனகினறனா. மறறும இவவாறே சுருதி மிருதிகளுங கூறுகினறன எனபது காணக.

இச சாமவேதததிறகு இரணடு வகையான அநுககிரமணிகைகள இருககினறன; இவ விரணடுஞ சேர்நதது ஆர்ஷேய பிராமண மெனப்படு கினறது. இதுவும பரிசேஷததிற சேர்நததேயாம.

முதலாவது பரிசேஷம, பதினெண் வகைதது; அது பெருமபாலும ஜெர்மனியில இருககிறதாகத தெரிகிறது.

இரணடாவது பரிசேஷம 'கிரது சஙகிரகம்' என வழஙகப்படுகினறது.

மூன்றாவது 'விநியோக சங்கிரகம.'

நானகாவது 'சோமோதபததி.'

ஐந்தாவது 'ஆர்ச்சிகம' ஆறுவது 'விஷயசூசி.'

மற்றும, இச சாமவேதததிற்கு, மூனறு சிரௌத சூததிரஙகளும, பஞ்சவிம்சம் பிராமணததின் உரை வடிவாக ஒரு சூததிரமும இருக கினறன,

மற்றும, இருக்கு மநதிரஙகளைச் சாமஙகளாக மாறறுவதன பொருட்டு ஐநது சூததிரங்க ளிருக்கினறன.

கிருகிய சூததிரமொனறும இருககினறது.

மற்றும், பலவகையாகச சாமவேதததின வழி நூல்களாகவும, சாரபு நூலகளாகவும ஆயிரக்கணககான நூலகளிருககினறன.

சாமவேதப் பாகுபாட்டியல் முற்றிற்று

சாமவேதச் சாகையியல்.

ஈண்டுச் சாகைகள் என்பன, மகாபாரதத்திற்குள்ள பதினெண் பருவங்களைப் போன்றனவன்று; மற்றோ, இராமாயணம் ஒன்றே, கம்ப ராமாயணம், துளசி ராமாயணம், அத்தியான்ம ராமாயணம் என்பன முதலிய சாகைகளாகப் பிரிந்தது போன்று, சைமினி முனிவர் முதலிய பல்லாயிரம் பேர்களால் ஆயிரக்கணக்கான சாகைகளாய் வேறுபாட்டை யடைந்திருக்கின்றன. இதனால் ஒவ்வொரு சாகைகளை யோதின போதிலும் சாமவேதத்தையே முழுதும் ஓதியதாகு மென்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க. மற்றைய வேதங்களின் சாகைகளும் இவ்வாறேயாம்.

சாமவேதத்தின் சாகைகளைப்பற்றி ஒரு நூல், 'பிரதிசாகை' என்னும் பெயரால் புட்ப மகரிஷியாற் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

சாமவேதத்தின் சாகைகள் ஆயிரங்களாம். ஆனால் அவற்றுள் பெரும்பான்மை தொலைந்தன. இப்போது சில சாகைகளே உலாவுகின்றன.

அற்றுகலினன்றே, அதர்வண வேதத்தின் பரிசேஷமாகிய "சரணவ்யூகம்" என்னும் நூலில்,

"தத்ர ஸாமவேதஸ்ய ஸாவா ஸஹஸ்ராவலீக: ।
அநத்யாயேஷ்வதீயாநா: ஸவே-தே ஶக்ரேண விநிஹதா:"

"சாமவேதத்தின் சாகைகள் ஆயிரக் கணக்காய் இருந்தன, அவை, வேதமோதத்தகாத காலத்தில் ஓதியதால், இந்திரனால் முழுதும் நாசமடைந்தன" எனவும், அவற்றுள் தொலையா தொழிந்தன சிலவே [illegible] றன. அவையாவன :—ராணாயனீய, சாத்தியமுகரம், கலாப, மகா கலாப, கௌதும, லாங்கலிக எனபவைகளாம் அவற்றுள்ளும், கௌதும சாகையானது, சாராயணீய, வாதராயணீய, வைதத்ருத, பிராசீனதைஜஸ, அநிட்டக என்னும் பேதத்தால் அறுவகைத்து எனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆனால், வாசநபத்தியம், பிருகத் அபிதானம், சபத கலபத்துருமம் முதலியவைகளில் கூறியுள்ளதற்கும் இதற்கும் சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

அவைகளாவன :— ஆசுராயணீயா:, வாசுராயணீயா:, வார்த்தாந்தவேயா:, பராஞ்சலா:, ருகவர்ணபேதா:, ப்ராசீனயோகயா:, ஞானயோகயா:, ராணாயனீயா:, எனபனவாம்.

இவற்றுள், ராணாயனீயா: என்பது, சாட்டியாயனீயா:, சாவாயனீயா:, சாட்டிய முக்கிரியா., பராயணீயா:, சாதவலா:, சாதயதபாவா, மௌத கலா:, கலவலா:, மகாகலவலா:, கௌதுமா:, சைமினீயா:, எனனும பேதங களை யுடையதாகும.

இதை, விஷ்ணு புராணம மற்றொருவகையாயக கூறுகினறது.

அதாவது.—சாமவேத மெனனுமொரு மாததின் கிளைகளை, வியாசமுனி வரின மாணககாாகிய சைமினி முனியானவா கீழ்ககணடவாறு முறையாய வகுததனா. சுமநதுவின புததிராகளான சுகாமா, சுமநது எனனுமிருவரும ஒரு சாகையை யோதினா். சுகா்மா ஆயிரககணககான சமகிதைகளைப பிரித தனா. அவருககு, இரணயநாபி, கௌசலயா, பௌஷ்யஞசி, லோகாடசி, குதுமி, குழீதி, லாஙகலி, எனபவாகள மாணககா்கள். இவாகள் உதீசய சாமகாகள என வழஙகபபடுவாாகள. மறறும, இரணயநாபி எனபவாககு ஐவா மாணககாகளுளா, அவாகள பிராசசிய சாமகாகள எனப்படுவாாகள. மற்றும, இரணயநாபி எனபவருககுக கிருதியென்பவா ஒருவா மாணககரா வா. அவா தமது மாணககாகளுககு இருபதது நானகு சமகிதைகளை உபதே சஞ செய்தனா. அவருடைய மாணககா முதலியோாகள சாமவேததகிறகு அநேகம சாகைகளைப் பிரிததனா. இவைகள உபசாகைகள எனவும வழங கபபடுகினறன எனபதாம். பாகவத முதலிய புராணஙகளில மறறொரு வகையாயச சாகையின் வேறுபாடுகள் கூறபபடடிருககினறன. இதனால வியாச முனிவரின காலத்திறகுப்பின பலவகைச சாகைகள அவருடைய மாணககாகளால புதிது புதிதாய் வகுககபபட்டிருக்கலா மெனப புலபபடு கினறது.

மற்றும, பாணினி முனிவரின் வியாகரணததிலுள்ள பைலாதி கணத தில 'ராணி' என்னும சொல சநததிப் பொருளில் வருஙகால் 'ராணாயனி' எனறுகினறது. ராணாயனி என்பவா ஒரு சாகையை யுணடாககினவராவா. இதுபோனறே, தௌலாதி, யாஸ்காதி, கோபவனாதி என்பன முதலிய கணங களை வகுததததுகொணடு யூகிதது நோக்கில இததகைய வேத சாகைகளை வகுததவாகளின் பெயரால அது வகுககப்பட டிருக்கலாமெனறுந தோனறு கினறது.

இபபோது பாரத நாட்டில் விளஙகுகினற சாகைகள, கௌதும சாகை, சைமினீய சாகை, ராணாயனீய சாகை எனனும மூனறு சாகைகளேயாம.

இவறறுளளும, குா்சசர தேசததில கௌதும சாகையும, கனனட தேசததில சைமினீய சாகையும, மாராஷ்டிர தேசததில் ராணாயனீய சாகை யும உலாவுகினறன.

மற்றும், கௌதும சாகையே, காசி முதலிய பல தேசங்களிலுமுள்ள குர்ச்சரர், ஸ்ரீமாலியர், நாகரர் முதலியோர்களிடத்தும், வங்க தேசத்திலுள்ளார்களிடத்தும் மிகுதியாய்க் காணப்படுகின்றது.

இக் கௌதும சாகையைத் தழுவிய சங்கிதைகள், ஷட்விம்சப் பிராமணம், தாண்டியப் பிராமணம், சாமவிதானப் பிராமணம் என்பன முதலிய அநேக வகை நூல்களாகின்றன.

அன்றியும், சாந்தோக்கிய வுபநிடதம், மசக கல்ப சூத்திரம், லாட்டியாயன சுரௌத சூத்திரம், கோபில கிருகிய சூத்திரம் முதலியவைகளும் அதைச் சேர்ந்தவைகளாகின்றன.

அதைத் தவிர்த்தும், ராணாயணீய சாகை இப்போது மாராஷ்டிர தேசத்தில் மிகுதியாய் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இதுவே, இராமேச்சுரம் வரையிலுள்ள மறையவர்களிடத்தும் பெரும்பான்மையும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

இவர்கட்கு, சுரௌத சூத்திரம், கிருகிய சூத்திர முதலியவைகளும் உடன்பாடுண்டு.

த்ராகியாயன கிருகிய சூத்திரமும், காதிர கிருகிய சூத்திரமும் இவர்கட்கு உடன்பாடு.

கௌதும சாகையைத் தழுவிய கானடக தேசத்தவர்கள் சிலரேயாவர்.

இச் சாகையின் பிரிவு, சைமினி சாகை, சைமினிப் பிராமணம், சைமினி சுரௌத சூத்திரம், சைமினி கிருகிய சூத்திரம் முதலியனவாம். இவை இவ்வாறு அநேக வகைகளாகின்றன.

இதுபற்றியே, வியாகரண மா பாடியகாரரும், 'சாம மறை ஆயிரங் கிளைகளை யுடையது' என்று கூறியுள்ளார்.

இச் சாகைகளின் விஷயங்கள், பிரஸ்லேஷம், விஸ்லேஷம், விருத்த, அவிருத்த, கதம், அகதம், உச்சம், நீசம், கிருஷ்டம், அகிருஷ்டம், சங்கிருஷ்ட முதலியவைகளாகின்றன.

யாஸ்க முனிவரும், இவ்வாறு 'வேதங்களின் சாகைகள் சிதைந்தொழிந்தமையினாலே, நிருத்தம் முதலிய வேதாங்கங்கள் எம்மால் செய்யநேர்ந்தன' என்று கூறியுள்ளார்.

அற்றுகளினன்றே, வேத மந்திரமும், "ஸ்தோமம ஜநயாமி நவ்யம்" 'புதிய துதி மஞ்சரியைச் செய்கின்றேன்' என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், பிருகதாரணியமும்,

அபிஹிந ரிஷோவச:, "இருடியின் வாக்கைக் கேட்டிலையோ" என்று கூறுகின்றது.

பிரசாபதியே, வேததத்திற கூறியுள்ள உருவ நாமஙகளை வகுததவ ராவா.

இதுபற்றியே பதஞ்சலி மகரிஷியும், பாணினி, அத-1, பாதம-1, 25வது சூததிரததிறகுப பாடிய மியறறுஙகால,

"வேத மியறறினா இனனவரெனக காணப்படாவிடினும வேதம நித்தியமெனல அமையாது" எனறருளி யுளளாா.

ஈண்டு ஒலியானது நித்தியமாமெனினும, 'பலவகைச் சொற் கூடடங களாய வேதத தொகுதி நித்தியமாதல் யாஙஙனம'? எனபது பதஞசலியின கருததாமெனல புலப்படுகினறது.

இச சாமவேதம நாலாயிரம் வியூகஙகளை யுடையதாம.

சாமவேதத்தின் சாகையியல்

முற்றிற்று.

சாமவேத கானவியல்.

ஓம எனபதை நீட்டிக் கூறின் ஒரு விதமாகிய சுரம உணடாகினறது. இதுபறறியே சாநதோககிய வுபநிடதமும இதை விரிததுக கூறுகினறது. கணணபிரானும ஆஙகிரசரிடததில சஙகீத விதயையைப பயினறவா என வும, கணணபிரான 'சாலிகயம' எனபதோா சஙகீததததை வெளிபபடுததி யுளளாா. அது 'யாதவாகட்கு இனிது தெரியும' எனவும உபநிடத முரைககினறது. பீஷ்மருடைய உடல விழுஙகால சாமவேத கீதஞ செயத தாக சாநதிபருவம 16-வது சுலோகங கூறுகினறது.

ஈணடு, "வேத மநதிரஙகள கானததுடன கூடியே துதிக்கபபடுகின் றன, இனறேல, பிழையுற்றன" என சைமினி முனிவா தெளிவாய்க கூறி யிருததலின, சஙகீதமும வேளவி யநுட்டானததிறகு வலிவையுண்டாககலின் கீதததால சமதகாரஞ செயயபபெறற இருககு வேத மநதிரஙகளாலேயே துதி செய்தல இனிது அமையுமாதலின இருககு வேத மநதிரஙகளை, சுரங களுடன கூடியவைகளாய்ச செயதலே சஙகீததின பிரததியட்சபயனும. ஆதலின சஙகீதமும ஒருவகையான சமதகார கருமமே யெனபது காணக. இபபொருளே சாமம எனனும சொலலானும நனகு விளஙகுகினறது

அற்றுகலினன்றே சாநதோக்கிய வுபநிடதமும், "சாமத்திற்கு யாது கதி? சுரம" என்றற் றொடக்கத்து மந்திரங்களாலும் இதைக் கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, 'அர்தைகத்வாத் விகல்ப:' என்னும் சைமினியின் சூத்திர பாடியததில் சபர சுவாமிகளும "சாமவேதததில சகததிரம் கீதி யுபாயங்கள்" என்று கூறியுளளார்.

இனி, மார்பு, கழுதது, தலை என்னும் மூ[illegible]ருநது ஒலியெழுகின்றது. இம மூனறையும், காலைத தீயோமபல, கடுமபகற தீயோமபல, மாலைத தீயோமபல போன்றே எணணல வேணடும. இநத மூனறிடங்களில் எழுவகைச சுரங்களுந தோனறுகின்றன.

சுரங்கள் ஏழு, கிராமம் மூனறு, மூர்ச்சனை இருபததொனறு, தானங்கள் நாற்பததொனபதாம. இவைகள ஒனறு கூடி ஒரு சுரமண்டில மெனபபடுகின்றன.

இவற்றுள், ஷட்சம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என்னுமிவைகளே எழுவகைச் சுரங்கள். ஷட்சம், மததியமம் காந்தாரம் என்னுமிவைகள் கிராமங்க ளெனப்படுகின்றன.

இவற்றுள் ஷட்சக்கிராமத்தில் பதினன்கு தானங்களும், மத்தியமக் கிராமததில் இருபது தானங்களும், காநதாரக கிராமததில இருபது தானங்களுமாகின்றன.

மூர்சசையானது, ரிஷி, பிததிரு, தெய்வம் என்னும பேதததால் தனிததனி எழுவகையாகின்றது. இதில, நநதீ, விசாலா, சுமுகீ, சிததிரா, சிததிரவதீ, சுகா, பலா எனனு மிவவேழும தேவமூர்சசனைகளாகின்றன.

ஆப்யாயனீ, விசுவபிருதா, சநதிரா, ஹேமா, கபாததினீ, மைததிரீ பாராஹதீ, ஹருஷ்யகா, ரசனீ, எனனு மிவவேழும ரிஷி மூர்சசனைகளாகின்றன.

தேவ, பிததிரு, ரிஷி என்னும் மூர்ச்சனைகளே, கந்தருவர், வேள்வி, மனிதர் என்பவர்கள் முறையாய்ப் பின பற்றுபவர்களாகின்றனர். உலகம் பற்றிய மூர்சசனைகள் ரிஷி மூர்சசனைகள் எனறு வழஙகப்படுகின்றன.

ஷட்சததால தேவரும, ரிஷபத்தால ரிஷிகளும, காந்தாரத்தால் பிதிரக்களும், மததியமததால் கந்தருவரும், பஞ்சமததால எலலா மககளும, நிஷாதததால் வேளவியும, தைவதததால ஏனைய வுயிரகளும களிபபடைகின்றன.

கானத்திற்கு, ரத்தம், பூரணம், அலங்கிருதம, பிரசன்னம், விகிருஷ்டம், சலக்ஷம, சமம், சுகுமாரம், மதுரம என்னுமிவைகள் குணங்களாகின்றன.

சுரமானது, உதாத்தம, அநுதாத்தம, சுவரிதம, பிரசிதம், என ஐவகைத்தாம.

சாமவேத சங்கிதையிலே, உதாததம், அநுதாததம, சுவரிதம் மூன்றேயுள்ளன.

நா, அண்ணம் முதலியவைகளின் மேற்புறத தெழுவது உதாத் அது, 'ஆயே' என்பது போனறதாம. நா, அணணம முதலிய கீழ்ப்புறததிலிருநதெழுவது அநுதாததமாம. அது 'ஆவாஙு' போனறதாம. இவ்விரணடு வகையுமபறறி யெழுவது சுவரிதமாம.

ஈண்டு, உதாத்தத்தில நிஷாதமும காநதாரமும; அநுதாத ரிஷபமும் தைவதமும; சுவரிததகில ஷடசம மததியம பஞசமப பவைகளு மிருககின்றன. இதன விரிவை நாரதீய முதலிய கான . காண்க.

ஈண்டு, நிஷாதம் கிருஷ்டம், தைவதம் பிரதமம், பஞ்சமம் துவி மத்தியமம் திருதீயம, காந்தாரம் சதுர்ததம், ரிஷபம மநதிரம், அதிவாசிரயம என வழங்கபபடுகின்றன.

கிருஷ்டம—11. பிரதமம—1. துவிதீயம்—2. திருதீயம்—3. ச தம—4. மநதிரம—5 அதிசுவாரயம—6. பரிசுவாரயம—156. என சுரததின் எணகள.

மற்றும,—பிரேங்கணம். O துவிமாததிரம. ப தீபதம. Λ ஆய * கருஷீண எனனுமிவைகளும இவறறின குறிகளாகினறன.

அகாரம்—அபிகிதம, நகாரம—நமனம், விகாரம்—விநதம் என வழங்கப்படுகினறன.

சந்தம், அதிசசநதம, விச்சநதம என மூவகைத்தாம.

அவறறுள, காயததிரிக்கு	— சநத	— எழுததுக்கள	—	24
உஷ்ணிக	”	”		28
அநுஷ்டுப	”	”		32
பிருகதி	”	”		36
பஙகதி	”	”		40

திருஷ்டுப	— சந்த —	எழுத்துக்கள் —	44
சகதி	,,	,,	48
அதிசகதி	,,	,,	52
சாகவரி	,,	,,	56
அதிசக்வரி	,,	,,	60
அஷ்டி	,,	,,	64
அதயஷ்டி	,,	,,	68
திருதி	,,	,,	72
அதிதிருதி	,,	,,	76

இவைகள சநதஙகளின் எழுததுககளாகினறன.

ஈண்டுச சாமவேத கானமானது, கேயகான மென்றும, ஆரணிய கான மெனறும இருவகைதது.

இதில் மககட் கூட்டததிலிருநது பாடுவது கேயகானமாம. இது இல்லற இயலுககுரியதாம.

துறவி, மோட்ச வேட்கையாளர் முதலியோாகள் தவநெறியிற காலங கழிததல வேணடுமென ஆரணியததிலிருநது பாடுவது ஆரணிய கான மாம.

'சாம வேதததின சநத ஆாசசிக மெனனும முதலாவது ஆர்சசிக மானது இருவகைக கானஙகளையு முடையது' எனபா சிலா.

சிலர் 'கேய கானம ஒனறையே யுடையது' எனபா.

சுரஙகளும ஏனைய வேதஙகளி லுளளவற்றினும சாமவேதப் பிராம ணஙகளிற கூறபபடடுளளவைகள வேறுபாடுடையவைக ளாகினறன.

மற்றும, ஏனைய வேதஙகளிலுளள சுரஙகட்கும், சாம வேதத்திலுள்ள சுரஙகட்கும மாறுபாடு காணப்படுகினறன. இவ வேறுபாடு விளஙகுமாறு ஒரு மநதிரததை மாததிரம எடுததுககாடடாகத தெரிவிப்பாம :—

அககினிம தூதம வருணீமஹே ஹோதாரம விசுவ வேதஸம,

அஸ்ய யகஞஸ்ய சுக்ரதும.

என்னும இம் மநதிரம இருககு வேதத்தில வருஙகால் இவ்வோசையுடன எளிதாய் இவ்வாறே உசசரிககததககதாம.

இம்மந்திரமே சாமவேதத்தில் வரும்போது,

3 2 3 1 2 3 2 3 1 2
அக்கினிம் தூதம் வருணீமஹே ஹோதாரம விஸவ வேதஸம,

3 2 3 1 2 3 1 2
அஸ்ய யகஞஸ்ய சுகரதும.

என்றிவ்வாறு சுநதஙகளை ஏறறே வருகினறது.

ஈண்டுச் சாமவேதததில, 1—2—3—என்னும எண்கள் முறையே, உதாததம, அநுதாததம, சுரிதம் எனனும சுரஙகளைக குறிக்கின்றன.

மறறும, ரி, க, ம, ப, த, நி, ஸ, எனனும ஏழு சுரங்களும சாமவேதத்தில, ம, க, ரி, ஸ, த, நி, ப என வழங்கப்படுகின்றன. இவை நாரத சிட்சையிற கூறப்பட்டிருப்பனவாம. மறறும இவைகளின பேதஙகளைச சாம வேத கீததகை யுணாநத பெரியாாபால கேட்டுணாக.

சாமவேத கானவியல

முற்றிறறு.

தேவதை யியல்.

ஈண்டு, யாஸ்கமுனிவர், "எதை விருமபி எததேவதையை 'இவா இறைவர்' எனக் கருதி இருடியானவர் துதிககினருரோ அமமநதிரததிறகு அவரே தேவதையாவா" என்று கூறியுள்ளார். அத தேவதைகள; தனமை, முனனிலை, படாக்கைச சொறகளாற கூறததககதான, அததியான் மம, அபரோட்சம், பரோட்சம என மூவகைகளாகினறன.

இவற்றுள், மண்ணுலகம், விண்ணுலகம, சுவாக்கம் என்னும மூனறிடங்களிலுமுள்ள ஒளிமணடிலங்கள, மண்ணிற்கு அககினி தேவதை யெனறும், விண்ணிற்கு மின்னல் இநதிர தேவதை யென்றும, சுவாககததிறகுச சூரிய தேவதை யெனறுங கொள்ளபபட்டிருககினறன எனப.

இவறறுள், அக்கினியானது, இநதிர னென்றும, சோம னெனறும, வருண னெனறும், மழை யெனறும், ரிது வெனறும ஈண்டு விதநது கூறப படுகினறது.

மறறும, வைதீகாகளால தனது வீட்டில எபபோதும் வளாததுக கொண்டிருககினற அககினி காாஹபததிய அககினி யெனபபடும.

பின்னர், இவ்வக்கினியிலிருந்து தக்ஷிணாக்கினி என்பது உண்டாகின்றது. அதாவது தென்றிசைக்கண் நிறுவப்படுகின்ற அக்கினியாம். ஓமஞ் செய்தற்குரிய ஆகவனீயாக்கினி யெனவும் கீழ்த் திசையிலுள்ள அக்கினியும் காருகபத்திய மெனவும் அவ்வக்கினியிலிருந்தே கொண்டு வரப்படுகின்றது. மற்றும், பின்னல், ˆ ' பலாச மரம், எனவும் மூன்றிலுமிருந்துண்டான அக்கினிகளும் இம்மூன்றிடத்தருஞ் சேர்க்கப்படுகின்றன. மகரிஷிகளும் ஆரியர்களும் அக்கினியையே தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தார்களெனத் தெரிகின்றது. பாரிசிகர்களுக்கும் அக்கினியே தெய்வமாம்.

எல்லா வுலகத்திலும், எம்மதத்திலும், எவ்விடத்திலும் எல்லாராலும் அக்கினியே வழிபடப் பெறுகின்றது. ஒவ்வொரு வேதங்களும் தொடக்கத்திலே அக்கினியையே துதிக்கின்றன.

தேவர்கள் யாகஞ் செய்வதற்குச் சமித்துக்களைத் தேடும்போது இராக்கதர்கள் தேவர்கள்போல் வடிவுடையவராய் அவருட் கலந்துகொண்டு அவரை நிந்தித்தனர். பின்னர் ஒருவருக்கொருவர் போரிட்டனர். அப்போது, ஒருவருக்கொருவர், 'நீ என இவ்வண்ணஞ் சொன்னாய், நான் அவ்வாறு சொல்லவில்லை' என்றிவ்வாறு கலகமுண்டாகும்போது அக்கினி மாத்திரம் ஒன்றும் பேசாதிருந்ததாலும், பிறர் சொன்னதைக் கேட்காததாலும், அது தொட்டு அக்கினியையே பெரிய தெய்வம் என தேவர்கள் வணங்கத் தலைப்பட்டனர், என்று 3—4—3—1—8 சதபதப் பிராமணங் கூறுகின்றது.

எண்டு, ஐவகைத்தீ, மூவகைத்தீ எனப்படும் இருவகைக் கடவுள் தீக்களும் வெளிப்படுவதற்குக் காரணமாகிய அரசமரத்தையும், அக் கடவுளுக்கு ஆசனமாகிய சமிவிருக்ஷ முதலாகிய மரங்களையும், உலகிலுள்ள தீ, மனையாளோடு இல்லத்தில் ஓம்புந் தீயாகிய ஔபாசனத்தீ எனும் இத் தீக்களைப்போன்று அவியாமல் விளங்கும் சோதி விருக்ஷத்தையும், சமைத்தற்குரிய தீயைப் போன்று வேண்டுங்கால் தீ தோன்றுதற்குரிய உனைய மரங்களையும், வேள்விக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் சோமக் கொடி முதலிய பிறவற்றையுமுடையதால் மனையை வேள்விக்கு உவமையாகச் சொல்லலாம்.

தீக் கடவுளானவர், அச்சுவ வுருவங்கொண்டு அதன்பால் ஒளித்தலால் அரசமரம் அச்சுவத்த மெனப்பட்டது.

இவ்வாறே, தீக்கடைக் கோலாலெழுகின்ற அக்கினியானது, காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தக்கிணாபனம் என மூவகைப்படும். இவற்றொடு சப்பியமும் ஆவசத்தியமுங் கூடில ஐந்தீயெனப்படும்.

குறிப்பு :— அச்சுவம்—குதிரை

குறிப்பு :— சபயம்—சபையிலுள் தீ ஆவசத்தியம்—உண்டி முதலியன செய்யுந் தீ

தீக்கடவுள் புகுந்தொளித்தமையால் அரசமரமும், வெள்ளிக்கு இட மென வேதம் புகழ்தலால அத்திமரமும, சுவாக்கத்திலிருந்து மண்ணுலகத் திற்கு வந்தமையால புரசமரசமும, தீக கடவுளின கோபத்தைத் தணித் தலால சமிவிருக்ஷமும, மேக சமபந்தத்தால ஒளி தங்கலால இடிவீழ் மரமும, யாகத்தலைவனுகிய மாயோனிருப்பிடமாதலின தாமரையிலையும அக்கினி தேவனுக்கு ஆசனமாகக கொள்ளப்படுகின்றன.

மற்றும, இவ்வக்கினியே உருத்திர னென்றும, கடோபநிடத்தில நாசி கேது என்னும அக்கினியைப போதிப்பது போன்று, பரமான்மாவென்றும கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆனல், தீயை அபிமானித்துள்ள அக்கினி தேவதையே தீ யென்பதற் கும, அதுவே அருட்பெருஞ் சோதியாகிய பரமான்மா என்பதற்கும, வேதம், உபநிடதம முதலிய எல்லா நூல்களும இடங்கொடுக்கு மென்பதும ஈண்டு உணரற்பாலது.

அங்ஙனமே, அக்கினி, சோமன, வருணன, பூஷா, பிருகற்பதி, பாவ தம, குசசம, விஷ்ணு, வாயு முதலிய பெயர்களால இந்திரன வழங்கப்படு கின்றான.

மற்றும், 'இந்திரிய மிந்திர லிங்கம்' என்றற்றொடக்கத்துப் பாணினி முனிவரின் சூத்திரத்தாலும, 'சமே இந்திரோ மேதயாஸ்பிருணோது' 'சந்த மிந்திரமிதயாசக்ஷதே' என்பது முதலிய உபநிடத வாக்கியங்க ளாலும பரமான்மா வெனப்படுகின்றவனும இவ்விந்திரனே யாவன என்ப தூஉங் காண்க.

அகலிகையை மணந்து விருத்திரனைக் கொலலுதல முதலிய செய்கை களையுடையவனுன வான நாட்டரசனும இவ விந்திரனே யாவன.

இந்திரோ மாயாபி: புருரூப மீயதே, என்றபடி சகுணம, நிர்குணம என்னும இருவகையாகக கொள்வதற்கும தக்க பிரமாணங்க ளிருக்கின்றன என்பது முணாக.

சந்திரன, வாயு, சமவசசரம, என்பது முதலிய பெயர்களால சூரியன வழங்கப்படுகின்றான.

காயத்திரி மந்திரத்திலுள்ள 'சவிதா' என்பது சகுணமாகிய சூரிய தேவதையையும், நிர்குணமாகிய பரமான்மாவையும உணாத்துவது போன்று இவ வக்கினியையும இருவகையாகக கொள்வதற்கும பிரமாணங் கள இருக்கின்றன வென்பது மறிக.

ஈணடு, பல்லாயிரம மக்கள் கூடிய இராசசியததை ஒரு இராசசியம என்பதுபோனறு வியவகாரததில் பல்வகைத தேவதைகளைக கொணடு, முடிவில எலலாம ஒரே தெய்வமெனறு கொளவதில இழுக்கொனறு மிலலை. இதுவே நானகு வேதஙகடகும பாடியமியறறிய சாயணரின் கருததா மென பது அவருடைய பாடியததை உற்று நோககின் தெற்றென விளஙகும. இஃதுணராதார் 'சாயணா ஆரியமததைக் கட்டிவிடடா ரெனறும, சாயணரின பாடியம் குருடன கையிலுள்ள ஒரு கோல போன்றது என்றும' பலவாறு சிலர் குழறுவா.

ஈணடு அதில் ஒன்றைமாததிரம் எடுத்துக் காட்டுவாம :—

விருததிரன் எனபது 'மேகம்' எனக கூறுகின்றார் நிருத்தகாரர். இதிகாசர், 'ஒரு அசுரன' எனபா. 'பாவம்' என்பர் மறறொருவா. இனனுமொரு சாரார 'இருள' எனபா, மறறும இவவாறே பலவகையாம எனபதை யூகிததுணர்க.

மற்றும, இதை வாயுவினற சூழப்படட இநதிரனென்னும மின்னலொளியால் நீர் கொதிப்புண்டாகுமிடதது மழையாய் விழுகின்றதென்றும, இநதிரன் வசசிராயுததால மேகததைப புடைக்கும்போது மழையுணடாகினற தெனறும, மேகமாகிய மடுவினகண விருததிரனற் கடடிவைததிருநத பசு வெனனும நீரை இநதிரன் அவிழ்ததது விடடனனென்றும மறறும பலவாறுகவும் மொழிப.

ஈண்டு, நீா, ஒளி என்னு மிவவிரண்டின சோககையாலேயே மழையுண்டாகினறதெனபதும, இதையே யுததமெனை வழங்குவா எனபதும உறறு நோக்கத்தக்கன; இவ்வனைததையுங கூறுகினறனர் சாயணா எனபதாம.

சோமம, எனபது இருக்கு வேதம ஒன்பதாம் மண்டிலததில பலவகையாய்க கூறபபட்டிருக்கினறது.

இச சோமமும் சநதிரனும் ஒன்றென்று தோன்றுகின்றது. மறறும், 10—15—13. வது சூகதம இவ்விரண்டும வேறெனறுங் கூறுகின்றது. ஆனுல் சோமக் கொடிக்குளள குணஙகளனைத்தும சநதிரனிடததும் இருககினறன.

"இச் சோமமானது, ஸ்ரீவை சோமம" "ராஜாவை சோமம்" "சோமாவை பிரசாபதி:" எனறற் றொடக்கதது நூறறுககணககான வேத மநதிரஙகளாற கூறபபெற்றதும், வேள்விககு முககியமானதும, இச சாமவேதத்தில் பெருமபானமை துதிககப பெறறதுமாம.

மற்றும, உபநிடதங்களிலும மறறைய நூல்களிலும இச் சோமமே பரமானமாவெனக கூறப்படுகின்றது.

மற்றும், இச் சாமவேதத்திலும் பரமேசுரனாகவும் அது துதிக்கப்படு கின்றது. உற்று நோக்கின் ஆன்மா வெனப்படும் இச் சோமம் வேதாந்தி கள் கொள்ளும் அத்துவிதீயப் பிரமமென்றும் தோன்றுகின்றது.

மற்றும், நூல்களில் இச் சோமமே, இந்திரன், அக்கினி முதலிய தேவதைகளாகவுங் கூறப்படுகின்றது. சோமமே படைப்புத் தொழிலைச் செய்கின்றதென்றும் பிரளயத்தில் மிஞ்சி நிற்கின்றதென்றுங் கூறப்படு கின்றது.

சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் சோமம் என்பது பிராணனெனக் கூறப் பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் பல உபநிடதங்களும் அப்படியே கூறுகின்றன.

மற்றும், சோம மென்பது ஒரு கொடி யெனவும், இது மலையின் உச்சி யிலும், சிந்து முதலிய நதிகளிலும், குருக்ஷேத்திரத்தைச் சார்ந்த 'சர்யணா வதி' யெனனும் நதியிலும் உண்டாகின்றதெனவும் வேத முதலிய நூல் கள் கூறுகின்றன.

மற்றும், சோமமானது விண்ணுலகிலிருந்து மண்ணுலகிற்கு வந்ததாக இருக்கு வேதத்தின் 9—61—10 வது, மந்திரங் கூறுகின்றது.

இச் சோமம், வானுலகத்திற்கு 'ஒரு குழந்தை' யெனவும் அழைக்கப் பெறுகின்றது. இன்னும், சந்திரன் எனவும் வழங்கப்படுகின்றது.

மற்றும், அசுரர்களின் ஆசிரியர்களான, சண்டன், மார்க்கன் என்னும் இருவரும், தேவர்கள் அசுரர்களிடத்துப் போர் புரிந்து தோல்வியடைந்தமை யால் வேள்வி செய்யத் தொடங்கும்போது அங்கு, 'சுக்மந்தி' என்னும் பாத்திரத்திலிருந்த சோமரசத்தை பருகுவதற்கு அசுரர்கள் வந்தார்கள் என்றும், பின்னர் அவர்களை வெளியே தள்ளி விட்டார்கள்' என்றும் தைத் திரீய சங்கிதை 6—4—10 வது மந்திரங் கூறுகின்றது.

அன்றியும், பிரசாபதியானவர் முன்னர்ச் சோமத்தை யுண்டாக்கிய பின்னர் மூன்று வேதங்களையு முண்டாக்கினர். அச் சோமம் தனது உள்ளங் கையில் மூன்று வேதங்களையும் மறைத்துக்கொள்ள, பிரசாபதியின் மகளா கிய சாவித்திரி யெனனும் ஒரு பெண்ணை மணந்து கொள்ளுவதற்குச் சோமம் உடன்படாததால், பிரசாபதியானவர் 'சதாகரம்' என்னுமொரு பசுவிலையைக் கொண்டுவந்து [illegible]

சாவித்திரி பெறறுகெகொண்டனள. பின்னா சீதாசாவித்திரி யெனனும அப பெணணைச சோமம மணநது கொணடது எனறு தைததிரியப் பிராமணங் கூறுகினறது.

இருடிகள், கநதருவ உலகததிலுள்ள சோமக கொடியானது இஙகு எவ வாறு வநது சேருமெனறு ஆராய்நது பாரதது, கநதருவா பெணபாலிடதது மிக மையல் பூணடவ ராதலின், கலைமகளையே காயததிரி முதலிய சநத வடி வங்களாய் அனுப்பினர். கலைமகளும கெருடனுய்ச் சென்று சோமக் கொடி யைக் கொண்டுவநதனள் வருஙகால 'விச்வா வசு' என்னுமொரு கந்தருவன வலிநது அதைக கொணடுபோய்த தன்னிடம் மூன்று தினம வைத்துக கொணடனன ; பினனா, ஒரு பெணணைக் கொடுதது அதை வாஙகிக கொண டனா, எனறும,

மறறும், பறவை வடிவாய்க் கால்களா விறகப பிடித்துக்கொண்டு சோமததைக் கொண்டு வநததால அப பறவையின ஒரு சிறகு ஒடிநது விழுந்தது அதுவே பாண விருட்சம (புரசமரம்) எனறும், அல்லது சோமக கொடியின இலை யொனறு கீழே விழுநது அதுவே புரசமர மாயிற றென்றும,

மூககால கொததிககொணடு வநதமையின சோமரச முழுவதையும கருடன வாயால இழுததுக் குடிதது விடடனன் ; பின்னா வேட்போாகளால மநதிரஙகளைககொணடு ரசம உணடாககபபடடது என்றும,

சோமரசததை யருநதுவதில கலக முணடானபோது, முதலாவது இந் திரன அருநதல் வேணடுமெனறும, பினனா வாயு, மிததிரா வருணாகள அருநதல வேணடுமெனறும தீரமான மாயிறறென்றும,

"ஈசானிய திசையில் அசுரர்கள் தோல்வி யடைந்தமையின் அத திசையே சோமததைக் கொண்டு வருவதற்கு உரியது என்றும" ஐதரேயப் பிராமணம முதலிய பல சுருதிகளும கூறுகின்றன.

இருககு வேதததில, சோமக் கொடியின் கிழஙகு கூறப்பபட்டிருககின றது, மற்றும அதில, "அக் கொடிககுப பதினைநது இலைகளிருககின்றன வெனறும அக கொடியும, நீரில மிதபபது, மாததில தொஙகுவது, பூமியில முளைபபதெதன மூவகைத்தெனறும. மறறும, அதன வகைகள இருபதது நானகு எனறும" பலவகையான கதைகளும வேறுபாடுகளும உணடு.

தேவதை யியல்

முற்றிற்று.

சோம யாகத்தின் சுருக்கம்.

ஈண்டு, அக்கினிஷ்டோமம், அத்யக்கினிஷ்டோமம், உக்த்தியம், ஷோடசீ, அதிராத்ரம், அப்தோர்யாமம், என்னும் அறுவகைச் சோம யாகங்களுக்கும் பொதுவாய் அக்கினிஷ்டோமம் என்று பெயர்.

வேள்வித் தலைவன், சோம யாகஞ் செய்யக் கருதிச் சிலரைக் குறித்து அதற்கு உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் சம்மதிக்கில் முன்னர் ஒருவனைத் தன்னிடம் அவர்களை அழைத்து வருமாறு அனுப்பல் வேண்டும், அவன் 'சோமப் பிரவாகன்' என்னப்படுவன்.

இவ்வாறு யாகத்திற்கு அநுகூலர்களாக வேண்டுமென்று பிறரைக் கேட்டுக்கொள்வதற்கு 'வரணம்' என்று பெயர். இருத்துவிக்குக்கள் (வேட்போர்கள்) பதினறு பேர்களாவார்கள். இவர்களுள் நான்கு நான்கு பேர்கள் ஒரு கணமெனப்படுவர். அவர்களில் அத்துவர்யு, ஹோதா, பிரமா, உத்காதா என்போர்கள் தலைமை பூண்டவர்கள். முதல் மூவரும் தர்சபூர்ண மாச இஷ்டியில் கிரியைகள் செய்ததுபோன்றே செய்து கொண்டிருப்பவர்கள். உத்காதா என்பவன் சோமரசத்தை ஹோமஞ் செய்வதன் முன்னர் சாம கானஞ் செய்பவன்.

அத்துவர்யு,	பிரதிபிரஸ்தாதா,	நேஷ்டா,	உந்நேதா,
ஹோதா,	மைத்திராவருண,	அச்சாவாகன,	கிராவஸ்துத,
பிரமன,	பிராமணாச்சம்ஸி,	ஆக்கினீத்திரன,	போதா,
உத்காதா,	பிரஸ்தோதா,	பிரதிஹர்த்தா,	சுப்ரமண்யன.

என்பவர்கள் வேள்வி யாற்றுகின்றவர்கள்.

சோமக் கொடியைக் கொண்டு வந்து, நைவேத்தியஞ் செய்வது முதற் கொண்டுள்ள பதினறு உபசாரங்களையும் நாடோறுஞ் செய்தல் வேண்டும். அவையாவன:—முன்னர் பிராயணீயா இஷ்டி யென்னும் அதிதி தேவியாரைப் பூசை செய்தல், பின்னர் சோமக்கிரயம் அதாவது ஒரு வயதுள்ளதும், பூனைக் கண்ணுடையதும், சிவப்பு நிறமுடையதுமாகிய பசுங் கன்றைக் கொடுத்துச் சோமத்தை விலைக்கு வாங்கல், பின்னர் ஆதித்யா இஷ்டி, அதாவது சோமக் கொடியை அதிதியாகப் பாவித்துப் பூசை செய்தல், பின் பிரவர்க்கியம், அதாவது யாகத்திற்கு ஒரு தலையைப் போன்றதாம். அதுவோ, மூன்று வகையான மண்ணைக் கொண்டுவந்து அவற்றுடன் வெள்ளாட்டின் மயிரையுங் கலந்து முக் கலசங்களை அடுக்கிவைத்தது போன்று ஒரு கலசஞ் செய்து அதின்மேல் (இது மகாவீரம்) நெய்யைப்பூசி வேத மந்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு சுட்டு, நெய், பசுவின்பால், வெள்ளாட்டுப் பால் மூன்றையும் அக்கலசத்தில் வார்த்துக் கொதிக்கவைத்து (இது காமம்) ஆகுதி செய்தல்,

உபஸத்யாகம் விரோதிகளை வெல்வதன் பொருட்டு நெய்யை ஆகுதி செய்தல்.

பின்னர்ச் செய்வது அக்கினிஷோமீய பசுயாகம் எனப்படும். அதாவது ஒரு வெள்ளாட்டுக் கடாவைப் புரசமரக் கொம்பாகிய யூபத்தில் கட்டி, இச்சிமரத்தின் கொம்பால் அதைத் தொடல் முதலிய அநேக கருமங்களைச் செய்து ஆக்கினீந்திரன் என்பவன் சாமித்திர சாலை என்னுமிடத்திற்கு (கடாவைக் கொல்லுமிடத்திற்கு)க் கொண்டு போய், தலை மேற்கும், கால்கள் வடக்காகவும் வைக்க, வேள்வித் தலைவன் கொல்லும்படி சொன்னவுடன் கொல்லுகின்றான். அப்போது வேள்வித் தலைவன், கடாவே! நீ கொல்லப் படவில்லை துன்பமற்ற சுகமயமாகிய இடத்திற்குச் சூரியன் உன்னைக் கொண்டு போவான் என்னும் பொருள் கொண்ட மந்திரத்தைச் சொல்லுகின்றான்.

இவ்வாறு பசு எனனும் அக் கடாவை வாய்மூடிக் கொன்று அதன் ஈரலின் பக்கத்திலுள்ள ஒருவிதமான மெல்லிய சவ்வை எடுத்து ஒரு முள்ளில் வைத்து ஓமத் தீயில் காய்ச்சி ஆகுதி செய்தல், இது அக்கினி சோமம் என்பவர்களின் ஆராதனையாம்; இதை 'வபா ஹோமம்' என்பர்.

பின்னர், சவனீய பசு யாகம் என்பது, சோம யாகத்தில் மூவகைத்து அதாவது, காலைச் சவனம், மத்தியான சவனம், மூன்றாவது சவனம் என்பதாம்.

இதில் பசு யாகத்தில் ஈரல் பை. (வபை) இது காலையில் ஓமஞ் செய்யப்படுகின்றது. பசுவின் அங்கங்கள் மூன்றாவது சவனத்திலும் ஓமஞ் செய்யப்படுகின்றன, மற்றிரண்டும் புரோடாசத்தால் ஓமஞ் செய்யப்படுவன. இது சவனீய புரோடாச யாக மெனப்படும்.

பின் சோமத்திற்குச் சரு என்னும் பொங்கல் அன்னஞ் செய்து ஆகுதி செய்தல்.

பின் பலவகைக் கருமங்களைச் செய்து சோமக்கொடியை இடித்துப் பிழிந்து ஆகுதி செய்தல். இவ்வாறு சோமயாகத்திற்கு அநேக வகையான அங்க யாகங்களுண்டு அவைகளைப் பிறவிடத்திற் காண்க.

மற்றும், வாயு, விஷ்ணு, வருணன், யமன், அசுவினி குமாரர்கள், அதிதிதேவி, சரஸ்வதி, யமுனா நதி, அக்கினியின் மனைவி, உடன் பிறந்தாள் ரிபு, கருடன், பாத்திரங்களான தேவிகள் என்பவர்களும் ஈண்டுத் தேவர்களென வழங்கப்படுகின்றனர்.

மற்றும், உஷாககால தேவதை எண்ணிறந்த வகையாய் விதந்து கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பிருகஸ்பதிசவனம், அந்தணருக்கும், இராச சூயமும், அசுவமேதமும் அரசருக்கும், சோம யாகம் வணிகருக்கும், உரித்தென்ப.

ஈண்டு ரிஷிகள் என்பது வேதமந்திரத்தைக் கண்டொழுகிய தீர்க்க தரிசிகளெனப்படுவார்கள்.

வேதங்களை யியற்றியவர் ரிஷிகளேயாவர்; ஏனெனின்? அவர்கள் பெயரைக்கொண்டு மந்திரங்கள் வழங்கப்படுதலின் என்பர் ஒரு சாரார்.

சோம யாகத்தின் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

தமிழும் ஆரிய வேதமும்.

ஈண்டு, பொங்கர் நாடு, ஒளி நாடு, தென்பாண்டி நாடு, குட்ட நாடு, குட நாடு, பன்றி நாடு, கற்கா நாடு, சீத நாடு, பூழி நாடு, மலை நாடு, அருவா நாடு, அருவா வடதலை நாடு, என்னும செந்தமிழ நாட்டிலுள்ள பேரறிவாளர்களும் பேரருளாளரும ஏனையோரும வடமொழி மறையைப் போற்றுகின்றார்களென்பது மூணாக அது வருமாறு:—

தொல்காப்பியம்.

அளபிறந் துயிர்த்தலு மொற்றிசை நீடலு
முளவென மொழிப விசையொடு சிவணிய
நரமபின மறைய வென்மனார் புலவர்.

....புணர்சசிவாரத்
தகததெழு வளியிசை யரிறப நாடி
யளபிற கோட லந்தணர் மறைததே.

நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற கிளநத
மறைமொழி தானே மநதிர மென்ப.

உயர்நதோர்க்குரிய ஓத்தி னன.

வேண்டிய கல்வி யாண்டுமூன் றிறவாது. எனவும்,

வீரசோழிய வுரை.

வடமொழிச் சந்தம் இருபா னுறெனை
இருவித சந்த மிவற்றுென் றெழுததா லிலங்குமற்றை
யொருவித மாத்திரை யாலே யொளிருமிது
பொருவரி தாகிய வாரியத துண்டு பொதியமெனனும்
அருவரை மாதவன் கூறுந தமிழுக் கருகமனறே.

வடசொல் செய்யு ளீட்டச சொலலே. எனவும்,

அபபா தேவாரம்.

" சாமுணடி சாம வேதங கூததொடும பாட வைததார் "

" ஆதியிற பிரம ஞாதாம் அர்சசிததா ரடியி ணைககீழ்
ஓதிய வேத நாவா உணருமா றுணாதத லுறறா "

" பாடினா சாம வேதம பைமபொழிற் பழனை மேயர் "

" சநதோகம சாமமோதும வாயானை "　　எனவும,

சுநதரா தேவாரம்.

" சாம வேதம பெரிது முவப்பானை "

" சாம வேதனைத தனஞெப பிலாதானை "

" குறிகொள பாடலி னினனிசை "　　எனவும,

சம்பநதா தேவாரம்.

" தயஙகு சோதி சாம வேதா "

" சாம வேதமோா கீத மோதிய தசமுகன பரவுநாம தேயமுடையா "

" சாகை யாயிர முடையா சாம மோதுவ துடையா "

" தென்சொல விஞசமா வடசொற றிசை மொழி யெழிலநரம பெடுதது,
துஞசு நெஞசிருள தூஙகத தொழுதொல புகலூா "　　எனவும,

" பலகாலஙகள வேதஙகள பாதஙகள போறறு
மலராய வழிபாடு செயயா மறைக காடா "
" எரி பெருககு வரவ்வெரியீசன
தருமருககமாவ துணாகிலா "
" இருககு நானமறை யீசனையே தொழுங கருததினை நினைபபாாகள "
எனவும,

திருமநதிரம்.

" வேததநதை விடட அறமிலலை வேதததின
ஓதத தருமற மெலலா முளதாகக
வாததநதை விடடு மதிஞா வளமுறற
வேததநதை யோதி வீடு பெறறாரே "　　எனவும,

சிலபபதிகாரம்.

" ஓதிய வேதத தொளியுறி னலலது போதார் "　　எனவும்,

மணிமேகலை.

"சார்பிற் றோன்று வாரண வேதக்
காதி யந்த மிலலையது நெறியெனும்" எனவும்,

திருவள்ளுவர் மாலை.

"செய்யா மொழிக்கும திருவள ளுவாமொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும பொருளொன்றே" எனவும்,

நீலகேசி.

"நாத்திக மல்லது சொல்லலையாயின மூனுள பயநத
சாததிர மாவது வேதமனறோ வதுதான சுயமபு" எனவும்,

கநதர் கலி வெண்பா.

"பாமேவு தெய்வப் பழமறையும"

"ஏடகத தெழுதா வேதச சிரததிருக குமிவன்"

"நினனிலை நிகழ்ததாது மறைததுக கூறியதாகுமாதலின்
நேரினர் மறையெனச் செப்பினா தாமே" எனவும,

சகலாகம பண்டிதரின் நூல்.

"மறைக ளீசன்சொல"

"ஆரண மாகமஙக ளருளினு னுருவுகொண்டு" எனவும,

நற்கீரா கோபப்பிரசாதமுடையரின் நூல்.

"ஆரியப் புத்தகப்பேய் கொணடு புலம்புறறு"

திருமுருகாறறுப்படை.

ஒருமுகம்,

"மநதிர விதியின் மரபுளி வழாஅது
அநதணர் வேள்வி யோர்க்குமமே" எனவும்,

சிவஞான பாடியம்.

"வேதம் நிததனுகிய பரமசிவனுற கூறப்பட்டமையினுனும், இறுதிக்
கப் பரமசிவனிடததிலொடுஙகிப படைபபுக் காலததிற றோனறுமாத
நித்தியமென உபசரிததுக கூறபபடடது" எனவும,

திருவிளையாடற புராணம்.

"ஈட்டிய சாம மாயிர முகததா னிமிாநதது வடதிசை முகததில,
பிரணவ முதிதத தவனிடை வேதம பிறநதது" எனவும,

புறநானூறு.

"அறம்புரி கொளகை நான்மறை முதலவா
திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினா கிடப்பி" எனவும,

சிறு பாணாற்றுப்படை.

"அருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினும" எனவும்,

பெரும் பாணாற்றுபபடை.

"வளைவாய்க கிளளை மறைவிளி பயிறறும்
மறைகாப பாள ருறைபதி சேபபின" எனவும,

பட்டினப்பாலை.

"நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும்" எனவும,

நான்மணிக்கடிகை.

"மறையறிப அந்தண் புலவர்" எனவும்;

ஆசாரக கோவை.

"வானமுறை யானவநத நானமறை யாளரை" எனவும்,

ஒட்டககூத்த இராமாயணம்.

"தேன்றிக ழிதழி யான்றன றிருசசெவி சார நின்னை
தான்றிகழ் வீணை யாகப் பாடுதி சாம மெனறார்"

"பன்னருஞ் சாம கீதம் பரிவுடன் பாட லுற்றன"

"மனுநூறும் வேதமவை யோரா யிரமும
விளஙகுங கலையுந தசக்கிரீவ ளேத"

"முன்கையில நரம்பு வெட்டி முன்னிருக் கிசைகள பாட" எனவு

பெரிய திருமொழி.

"பண்டைநான் மறையும வேள்வியுங் கேள்விப் பதங்களின் பொரு
தானும்"

"சந்தோகா பெளழியா தைததிரியா சாம வேதியனே நெடுமாலே
எனவும்,

இன்னும பிறநூல்களிலும் இபபடியே வருவனவறறை காண்க.

இச சாமவேததததில் காணப்படுகினற இருடிகளைத தவிரதது மறறு
முறையாகவும் இதற்கு இருடிகள் காணபபடுகினறாகள்.

உபோற்காதம மிக விரியுமெனறஞ்சிச சுருக்கினோம். நுணணிய
யுடையோர் இவவாறே யூகிததுணாநதுகொளவாராக.

தமிழ் மறையியல்.

ஈண்டு, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றையே பயனாகக் கொண்ட தமிழ்மறைகள் உள்ளன; அவை, தென்றமிழ் நாட்டைக் கடல் கொள்ளுவதற்கு முற்காலத்தே நிலவியிருந்தன. அவைகளே தொல்காப்பி யப் பாயிரத்தில் விதந்தோதப்பெற்றன.

அற்றாகவினன்றே, 'பல்யாகசாலை முதுகுடுமி' என்னும் தமிழ் வேந் தனைக் கூறும் புறநானூற்றுச் செய்யுளும்,

'நானமறை முதல்வா ஏந்துகை யெதிரே' என்று கூறுகின்றது.

ஈண்டு, முதுகுடுமி மன்னன், வடமொழி மறையை வகுத்த வியாசர் காலத்திற்கு நெடுநாள் முன் வாழ்ந்தவன் எனபதனால் ஆணடெடுத்துக் கூறி யது, தமிழ மறைகளே யென்பது உணரற்பாலது.

மற்றும், கல்லாலடிக்கீழ் சொல்லாமற் சொன்ன வேதம் நால்வரின் பக்கு வத்திறம்பற்றி நானகாயிற்று. தமிழ் நூல்களில ஆரிய நானமறை யென் றெடுத்துப புகழ்ந்திருத்தலோ, சிவனது வழிபாட்டைச் செவ்வனே கூறும் தமிழ்மறை, ஆரியமறை யெனறே வழங்கப்பட்டு வந்தமையாலென்க. இவ வாற்றால் புருடப்பேறு நானகையுங் கூறும் தமிழ்மறைகள் தமிழில நானகு உணடென்பது அநுமானித்து அறியப்படுமென்பா செந்தமிழ நாட்டுக கவிஞா சிலா.

உபோற்காதம் முற்றிற்று

சாயணர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

வித்தியாரண்ய சுவாமிகளென்றும், சாயணர் என்றும் அழைக்கப்படும் இம மாதவர், ஆந்தர தேச மென்னும் தெலுங்கு நாட்டில வறியதோர் அந் தண குலத்தில அவதரித்து, வறுமையாற பல இடுக்கணை யடைந்து மனம் நொந்து இளமையிலேயே செலவனாதல வேணடுமெனனும பேரவாக் கொண்டு கலவி பயினறு வநதனா. அவருககு அவவெணணம் விரைவிற கைகூடாமையின, திருமகளையும், கலைமகளையுங குறித்துத் தவஞ் செய்யக கருதிக் காட்டிற சென்று அங்குத் திரிநதுகொணடிருககுஙகால, ஒரு நாள் அரசனுடைய மாடுகளை மேயததுக கொணடிருநத 'புககணன்' என்னு மொருவனைக் கண்டு, அவனிடத்தில தனது வருத்தத்தை யெடுத்துக்கூற, அதைக் கேட்ட புககணன இரககமுற்று தினந்தோறும வேணடிய பாலைத் தருவதாக வாக்களித்தனன. அதற்கு வித்தியாரணய சுவாமிகள அரசனுக் குரிய பாலை யான அருநதல் கூடுமோ, எனறனா. அதறகவன ஐய! அரசனுக்கு வேண்டிய பால குறைவிலாதிருக்கின்றது வீணே யொழுகிப

போகின்ற பாலில் சிறிது தங்கட்குக் கொடுப்பதலால் யாதொரு இழுக்கு மில்லை. மற்றும், அது அரசனுக்கும் புண்ணியத்தையே வளர்க்கும் என்றனன். அதற்குச் சாயணரும அவவாறியைந்து கொண்டு பலநாள் தவஞ்செய்து வருஙகால் புக்கணன் வாக்களிததபடியே நாடோறும பால் கொடுதது வநதனன். அதை யருநதிகொண்டே எண்ணியவாறு பயனை யெய்துவேமென்னும் ஊக்கத்துடன் இடையறுது தவஞ்செய்து வந்தனர். அக்கால் புக்கணனிடததில் அவர் பேரன்புடையவராயினர்.

இவ்வாறு நெடுங்காலங் கழித்த பின்னர் கலைமகளும், திருமகளும் புக்கணனிடததிறறோன்றி "மாதவன் கருதது இப்பிறப்பில் நிறைவேறுது" என்று கூறியருளினா.

பின்னர், புக்கணன் அச் செய்தியை மாதவர்க்குணர்தத அவர் அதைக் கேட்டு மனத் தளர்ச்சியடையாது முன்போலவே, விடாமல் தவத்தையே செயதுவந்து இறுதியில மனவெறுப்படைநது சிகை பூணூல் முதலியவற்றை நீதது துறவி வேடம பூணடனர்.

அதைக்கணட நாமகளும, பூமகளும அருளால் வெளிப்பட்டு; மாதவ! உனக்கு வேண்டியது யாது? என வினவியருள; அதற்கு மாதவர் 'இப்போது யான் துறவியாதலின கலைமகளின அருளொன்றையே வேண்டுகின்றேன; திருமகளின் அநுக்கிரகததை வேணடேன்; புக்கணன் உஙகளுடைய திருவருளை யடைவதறகு நிமிததனு யிருநததால், திருமகளின அருள அவனுககு உணடாதல வேணடும எனறனா. அவர்கள் அஙஙனமே யாகுக என்று அநுக்கிரகிதது மறைந்தனர்.

இவ்வாறு நிகழ்நத சில நாட்களுக்குப் பின்னர், அத்தினபுரத்து மன்னன் மாணடுவிட மநதிரிகள பட்டதது யானையை அலங்கரிதது அபிடேக கலசத்தை அதன் கையிற கொடுதது ஒரு அரசனைப் பார்ததுககொண்டு வருமாறு பரிசனஙகளுடன் விடுததனா. அது பல நாடுகளைக் கடநது புககணனிருந்த நாட்டை யடைநது அங்கு அவன் வீட்டில் நிததிரையிலிருநத அப் புககணனை யடைநது தனபாலுள்ள கஙகை நீரை அவன்மேற் சொரிநதது உடனே புக்கணன துணுககுறறெழுநதனன, எழுநதவுடன் அநத யானை அவன கழுததிலொரு மாலையைச சூட்டித தன முதுகினமேலுள்ள தவிசின மேலேறறிககொண்டு போய அரசனுககச செய்தது.

பினனா, சிலநாட் கழிதது மாதவாசாரியா, முனனா புக்கணன தனபால வைதத அனபானது இபபோது அரசனு யிருககுமபோதும அவன்பால் இருக்குமோ, என நிதானிததறபொருட்டு அவனிடததுச செல்ல, அம மன்னனும் ஒறறரால இவர் வரவை யறிநது முனனினும மிகுநத அனபும், வணககமும அடககமு முடையனுய் நடநது எதிாகொணடு வநது இவரைத

தழுவிக கொண்டாடி இவரையே தனககு மிகப் பிரியராகக்கொண்டு எலலாக காரியங்களேயும இவருடைய கருததிறகிணைய உசாவிககொண்டே நடததி வருவாளுயினன.

அவ்வாறிருககுஙகால ஒரு தினம புககண அரசன மாதவரை நோக்கி, 'ஐய! உமது பெயரும் கீர்த்தியும், இவ்வுலகில் யாண்டும நிலைபெறறுலவுமா றும், எனக்குப் பின்வரும் இளவரசாகட்கும பயன் கொடுககும பொருட்டும் நீர சில நூல்கள செய்தருளல வேணடும்' எனறு வேண்டிக்கொளள அதறகு மாதவரும அங்ஙனமே செய்வாம்எனறு கூறிவிட்டு அது முதற்கொணடு நூல் கள் செய்யததொடஙகினா! தொடங்கி பஞசதசி, வேதபாடியம், வையாசிக நியாயமாலை, சைமினீய அதிகரணமாலை, சீவனமுததி விவேகம, அநுபூதிப் பிரகாசிகை, தாதுவிருததி, சஙகர திககுவிசயம், மாதவ நிதானம், சூத சங் கிதை யுரை, பராசர மாதவீயம் என்பது முதற்கொண்டு எண்ணிறநத நூல களேயும் பாடியஙகளேயும இயறறி யருளினா. இவர் அவ்வாறு செய்திலரேல் வைதிக சமய நூலகள கெடடொழிநது அம் மதமும மிகக் குன்றியதாய் இருக்கும. இவா சங்கர விலாசம எனனும ஒரு நூலும நாறபதாயிரஞ சுலோகஙகளே யுடையதாகச செய்திருககினறனா.

இவா, பமபை நதிக்கரையில உளள விததியா நகரததில அரசு புரிந திருநத ஹரிஹர ராயர் காலததவா. இறறைக்குச சுமாா ஐநநூறறு முப்பது ஆணடுகளுககு முனனேன்றியவர் எனத தெரிகிறது.

இவருடைய தநதையாா 'மாயணர்' எனபவராவா. மறறும, இவரு டைய சகோதரரே சாயணா எனபா சிலா.

இவ விததியாரணிய சுவாமிகளேயே மாதவரெனறும், சாயணரென்றும் வழஙகுகின்றனர். மறறும், 'புககண ராசன, இவ்விததியாரணிய முனிவ ரொடு சாயணர் முதலிய இருபதது நானகு வடமொழிக கவிஞாகளே வைதது க்கொணடு பறபல நூலகளே இயற்றி மாதவர் பெயராலேயே வெளி யிட்டனர்' எனபா சிலா.

'மாதவாசாரியரே வேதஙகட்குப பாடியஞ செயதுள்ளாா' என்பதே பெருமபானமை வழஙகபபட்டு வருகினறது.

பாடியததை நோககிலோ, பலா குழுமியே செயதுள்ளார் என்பது புலப்படுகினறது.

எவ்வாறிருபபினும சாயண பாடியமே மேல்நாட்டறிஞர்களாலும, இந நாட்டுப் பேரறிஞர்களாலும போறறபபடடு வருகினறது எனபதைக காணக.

மற்றும், இவர், விசிட்டாத்துவித மதத்திலுள்ள ஒரு பேராசிரியருடன் விவாதஞ் செய்து தோல்வி யடைந்த காலத்தில், அதைக்கண்ட தேசிகர் என்னும் வடகலையை நிறுவிய வைணவப் பெருந்தகையார் ஒருவர்,

சுலோகம்:

அஸிநா தத்த்வமஸிநா பரஜீவப்ரபேதிநா ।
வித்யாரண்யம் மஹாரண்யம் அக்ஷோப்யமுநிரச்சிநத் ॥

"தத்துவமசியாகிய வாளால் எல்லாச் சமய நூல்களையும் வெட்டுவதும், தான் ஒன்றினுலேயும் வெட்டப்படாததுமாகிய வித்தியாரணியத்தை (கல்விக் காட்டை) ஒரு முனிவர் வெட்டினர்" என்று கூறி யிருக்கின்றனர் என்ப,

இவர் எல்லா நூல்களிலும் சர்வ சுதந்தரர். இவர் நான்கு வேதங்கட்கும் பாடிய மியற்றப் புகுந்து பொருளை நோக்கி முன்னர் எசுர் வேதத்திற்கே பாடிய மியற்றியுள்ளார் என்பதுணாக.

இவருடைய சரிதை உண்மையாய்த் தெரியவில்லை, தெரிந்து அளிக்கின் மறுபதிப்பில் பதிப்பிக்கப்பெறும்.

சாயணா சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

பதினொரு

உருத்திர கீதப் பாடல்கள்

என்னும்

சாமவேத உருத்திரீயமும்

பேராசிரியருடைய பாடியத்தைத் தழுவி

வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்

காசிவாசி

சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகள் எழுதிய

விருத்தியுரையும்.

உ

உருததிராய நம:

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை

உபோற்காதம்.

ஈண்டு, கைவல்யம், சாபாலம எனபது முதலிய உபநிடதங்களில், முத்திக்கு ஒரு நெறியதாமெனவும், அநதணர் முதலியோாகளைக் கொனற பாதக முதலியவைகளைப் போக்குவதெனவும் கூறப்பட்டிருககின்றதும, மறறும, எலலாப பாவஙகடகும பிராயசசித்தமானதெனறு தருமநூலகளாற கூறபபெறறதும, மிகப புநிதமுடையதெனறு காநதம முதலிய புராணஙகளானுநதும இனிதெடுததுப போற்றுகினறதுமாகிய, "சத உருத்ரீயம" எனபபெயாபெறும ஸ்ரீ உருததிராததியாயமே அனைவராலும ஓதறபாலதாம. அதனாலேயே உருததிரன்பால பேரனபுண்டாதலும இனிது கூடும. அனறியும், பட்டபாஸ்கரர், அபிநவ சங்கரா முதலியோர்களாற செய்யப்பெறறுள்ள உருத்திராததியாய பாடியங்களும இப்பொருளையே தெளிவாய்க் கூறி யிருககினறன. இவவாறறால, எசுா வேதததிலுளளதும, யாணடும புகழபபெறறதும, பணடைககாலந்தொடடு வழககததில வநதுகொணடிருபபதும, ஸ்ரீ உருததிரனைச சிறபபாக வியநதோதுகினறதுமாகிய உருததிராததியாயததை ஓதுவதுகொணடே, இச சாமவேத உருததிராததியாயததை ஓதுதலால வரும பயனும ஒருதலையாகப பெறபபடுமாதலின, இச சாமவேத உருததிரீய மநதிரஙகளை ஓதுதலும, செபிததலும பயனறறவைகளலலவோ வெனின?

நனறு கூறினாய், பிரமாணஙகளின ஆறறலைக்கொண்டு, இவ்விரு வகை உருததிரஙகளுள ஒனறு உருததிரப பிரீதிககுக காரணமாமெனறேனும, அலலது இருவகை உருததிரஙகளும ஒன்றுகூடியே உருததிரப பிரீதிககுக காரணமாமென்றேனும இனிது துணியபபடுதலின, இச சாமவேத உருததிரீயததை ஓதலும, செபிததலும பயனுடையவைகளே யெனபபெறப்படுதலின பயனறறன எனபது யாஙஙனம?

அறறுகலினனறே, "நெறகளாலேனும, கோதுமைகளாலேனும வேட்க" என்றறவொடககததுச் சுருதி வாககியஙகளைககொணடு, நெறகளைனும, அலலது கோதுமைகளேனும வேளவியின சாதனமானதாம் எனக. இவவாறறால இருவகை உருததிரஙகளையும [illegible]

அல்லது, இரண்டனுள் ஒன்றையே விரும்புவோர்க்கேனும், இச் சாமவேத உருத்திரமும் உண்மையாக வேண்டற்பாலதேயாமாதலின், இதன் பொருளை விரித்துக் கூறுதலும் பெரும்பயனுடையதாமெனபதுங் காண்க.

உண்மையை நோக்கினல், உருத்திரனுகிய பரமேசுரன், சாமகானப் பிரியன் ஆதலின் எசுர் வேதத்திலுள்ள சத உருத்திரத்தை, ஓதுதலையுஞ் செபித்தலையும் நோக்க, இச்சாமவேத உருத்திரத்தை யோதல் முதலியவை களே பரமேசுரனது பேரன்பிற்குச் சிறந்த காரணங்களாமென உடன் படலே இயைபுடைத்தாமென்பது ஈண்டு உணரற்பாலதாம்.

இதுபற்றியே, கந்த புராணத்திற் கூறியுள்ள சகத்திர நாமங்களுக்குள் ளும், 'சாமப்பிரியாய நம:' ஸாமப்ரியாய நம:, என்று கூறப்பட்டிருக்கின் றது. இதனல் சாமப்பிரியன் என்னும் ஒரு திருநாமமும் பரமேசுரனுக் குளதெனபதும், அவ்விறைவன் சாமவேத கீதத்தில் மிகப்பிரியன் என பதும் தெளிவிற் பெறப்பட்டமை காண்க.

அஃதன்றியும், மகாபாரதத்தும், உபமந்யு முனிவர் வரலாற்றைக் கூறத் தொடங்கி உபமந்யு முனிவர்க்குச் சிவ சாட்சாத் காரத்தை (சிவன் வெளிப்பட்டதை)க் கூறுந் தருணத்தில்,

"யதா ப்ரஹ்மா ஹவனுக்தாஸம்ஸ்துத்ய ரதந்தரேண து |
ஜ்யேஷ்ட ஸாம்நா ச தேவேஶம் ஜகௌ நாராயண: ப்ரபு:"

"பிரமன், நாராயணன் என்னும் இருவராலும் 'ரதந்தர' (ரதந்தர) என்று தொடங்கியுள்ளதும், 'ஜ்யேஷ்ட' (ஜ்யேஷ்ட) என்று தொடங்கியுள ளதுமாகிய சாமவேத கீதத்தால் பரமேசுரன் துதிக்கப்பெற்றனன்" என்று கூறியிருத்தலையும் உற்று நோக்குக.

இனி, இச்சாமவேத உருத்திரத்திலுள்ள பதினொரு மந்திரங்களுள், சில ஆர்சசிகங்களெனப்படும், சில ஸ்தௌபிகங்கள் எனப்படும். அதாவது, இருக்காலானது ஆர்சசிக மெனப்படும். அது இருக்கு மந்திரத்திற்குள்ள எழுத்துக்களைக்கொண்டே முடிந்து நிற்பதாம். மற்றும், ஸ்தோத்திரத் தாலானது ஸ்தௌபிகமெனப்படும். அது தோத்திரப்பதிகங்கட்குள்ள எழுத்துக்களால் முடிவு பெற்று நிற்பதாம்.

மற்றும், கேவலார்சசிகமெனவும், கேவல ஸ்தௌபிகமெனவும், ஆர்சி கார்சசிக ஸ்தௌபிகம் எனவும் மூவகைப்படும். இவற்றுள், 'ஆவோ ராஜா' என்றற்றொடக்கத்து, முதலாவதாகிய சாமவேத உருத்திர மந்திரம் கேவ

லார்சிகமாம். 'தேவவிரதம்' எனப்படும் மூன்று மந்திரங்களும் கேவல ஸ்தௌபிகங்களெனப்படும். இவ்விரண்டற்கும இடையிலுள்ள மநதிரங்கள் ஏழும 'ஆம்சிகார்ச்சிக ஸ்தௌபிகஙகள' எனப்படும.

இனி ஸ்தோபமும, (கீதமும்) பொருளுடைய தெனவும, பொருளிலாத தெனவும இருதிறபபடும. அவறறுள, பொருளுடையதோ, 'ஊயிவடா உ ஞுஜஜ் ஷொஹஂ' எனறல தொடககததததாம. பொருளிலாததும, ஹா, உ, ஹா, உ-ஹா, என்பது முதலியனவாம.

அற்றேல்ஃதாகுக. ஈணடுப் பொருளுடைய தெனப்படுவதோ, இருக கேயாம். அதன பொருள அதற்குளள பாடியத்தானே நன்கு விளங்கும், பொருளிலாததறகு உரை கூறலோ, பயனிலாததாமெனின்? அறறனறு, ஆஙகாஙகுக் கூறிய பொருள்களை ஒருஙகே திரட்டிக கூறுதலானும, இருடி, சநதம, தேவதை எனபது முதலியவற்றை ஈண்டெடுததுக காட்டுதலானும, சாமவேத சஙகிதையில பொதுவாயக் கூறியுள்ள பரமேசுரனுடைய மகி மையைச சிறபபா யெடுதது நனகு காட்டுதலானும, 'அதிகாரிகள் இருடி முதலிய விடயஙகளை யுணரறபாலா' என ஆர்ஷேயப் பிராமண மெனனுஞ் சுருதியிற கூறியுளளவாறே இதை விரிததுக கூறுதலும பயனு மெனபது கொள்ளக்கிடநதமை காண்க.

அறறேல், சாமவேதத்தில் உருத்திரனைக் கூறுகின்ற மந்திரங்கள் வெளிப்படையாய்க காணபபடாமையின அவைகட்கு உரை கூறப்புகல் யாணடையதெனின்?

நன்று கூறினுய், சாமவேதம் பொதுவாக ஈசுர துதியாமாயினும் சிறப் பாகவும அதை வெளியாக்குதும காண்பாயாக.

சாமவேதத்திலுள்ள, 'ஆவோராஜா' என்றற்றொடக்கததுப் பதினொரு மநதிரங்களே உருததிரனைக் கூற வெழுநதவைகளாதலால "உருத்திர சங கிதை" எனப பெயர்பெறுகின்றன.

அற்றுகளினன்றே, சாமவேதப் பிராமண மென்னுஞ் சுருதியிலும், "ஞவொ ராஜா, தவொவஹ-ஃ, ஞுஜஜ் ஷொஹாநி, ஷெவவுதாநி லெஷா ரளஉீநாஉ ஸஂஹிதா தெதாஂ வுயாஜுநு ராஉஂ வீணாதி" என வுங கூறியிருககின்றது. அதாவது, ஆவோராஜா எனறறொடககததும, ததவோ வாககமும, ஆஜயதோஹஙகளும, தேவ விரதஙகளும, உருததிரசங கிதை யெனபபடுகின்றன; இநத இரௌததிரீய சங்கிதையை நனகு ஓதி உருத்திரனுககு அனபு செய்யறபாலது எனபதாம.

இம் மந்திரத்திலுள்ள 'ரௌத்திரி' என்னுஞ் சொல், உருத்திரனுக்கு இது ரௌத்திரி எனப் பொருள்படுமெனிலோ? அவ்வாறு கோடற்கு பிரமாணம் இல்லை யென்க. அல்லது, உருத்திரன் என்னுஞ் சொல் விருத்தலின் 'ரௌத்திரி' என்னலாமெனின்றோ? அஃதும் அமையாது. என்னை? அங்ஙனமாகுமேல்? 'உருத்திரீயம' எனறுதல் வேண்டும் ஆதலினெனக. மற்றும, இவ்வாறே ஏனைய வகையாலும இனிது பொருந்தாமையின் "இந்த ரௌத்திரி சங்கிதையை நன்கு ஓதி உருத்திரனுக்கு அனபு செய்யற்பாலதாம" என்றலே இயைபுடைத்தாம. இதனால் உருத்திரனுக்கு அனபு செய்வதற்குக் காரணமாகிய பிரயோக மென்னும் கரும சமபந்தமுடையது 'ரௌத்திரி' யென்னுஞ் சொல் என்பது பெற்றும்.

இனி, 'ரௌத்திரி சங்கிதையை நன்கு ஓதி' என்றமையால், வாக்கால் வாழ்த்துதலாகிய வழிபாடே கொள்ளற்பாலதாமாயினும், ஏணடு மூக்கரணங்களாற் செய்யப்படும் ஈசுரவழிபாடும் கொளளற்பாலதாம். என்னை? 'நன்கு ஓதி' என்பதால இப்பொருள கொள்ளக கிடக்கின்றமையினெனக. இதனானே சாம மறையை இனிது உணாந்தார்க்கும, உருத்திரன்பாற் செய்யம அன்பிற்குக் காரணமாகிய முககிய வழிபாடுஞ் செய்யற்பாலதாமென்

றிவுறுத்தலின் இஃது ஒரு

ன்பது முணர்க.

'முத்தி வேட்கையாளன்

ன்பெலா மகன்ற இனபமய

ாழித்து, இதறகு உருத்தி

ம பொருந்தாது, எனனை?

டார்த்தங்களுள ஒன்றிலு

பபடும் அன்புளதேல் முத்

அடைதல் கூடுமாதலின்

டாததமா மெனபது அனே

இவவாறறல, 'இவவுருத்திர

டய அனபை யுண்டாககுக'

றமிலலை.

வாம்வவ: வவஉதாயஜெ

யாகூாடா ஊஜூயெவத்

ஜெவஞ்ழ । நிக்ரஹாநுக்ரஹெ ஶக்திஃ வவஷுதாசெஷ்ய ஜெகநழ । ஸவ
ஊதீநி ஞிம்மாநி வ்யஸாதஸ்ய விநாகிநஃ । “ கிங்குஜுஷுஹம் நரணாம்
ஜொகெ வ்யஸாதெ வாவஷுகி வதள ”

“ ஈசனபால அனபிருககில அரியதொனறு மிலலை , அணுவும மலையா
கும, மலையும அணுவாகும, சிவனருள பெறறா தம ஆணை மாததிரததால்
அநுககிரகிததல, நிககிரகிததல, மலையைப பிளததல எனனும இவை
முதலியன, மலைமகள கொழுநனுகிய அப்பரசிவனது அருளின் குறிகளா
கினறன ” எனறு சிவ புராணமுங் கூறுகின்றது. இது போன்ற வாககியங
கள புராணங்களில ஆயிரககணககானவைகள கொளளககிடககினறன வென
பதூஉங காணக.

இதனுலனறே, வேதவியாசரும்,

‘ வஜுஉத உவவதெ்ஃ ’, ‘ பயன இவனிலிருநது அடையப்படுதலின் ’
எனறு சூததிரமுஞ செயதுளளார.

அஙஙனமே,

“ கூ கஉஜு வ்யஷூம் ஹஜுகி வானுஷாராய நஜூதெ,” “ஒருவனை
ஆதாரமாகக கொளளாமல அழிநதுபோன கருமம எவவாறு பயனறரும ? ”
எனறு புடபதநதப பெருமானுர திருவாய மலாநதருளிய சிவமகிமநதஸேதாத
திரம எனனும பிரபல சுருதியுங கூறுகினறது.

இஙஙனம கூறிபபோநதவாற்றுல இச சாமவேத உருததிரீயமும,
எசுாவேத உருததிராததியாயமாகிய சதஉருததிரீயததைபபோனறு பரமே
சுரனபால அனபு செலுததுவோாக்கு, ஓதறபாலதும, செபிககறபாலதுமா
மெனபது பெறபபடடது.

இதுகொணடே இதறகு, அதிகாரியும பரமேசுரனபால அனபு செலுத
தும வேடகையுடையானே எனபதும தானே பெறபபடடமை காணக.

உபோறகாதம்

முறறும.

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை

(அவதாரிகை)

ஈண்டுச சாமவேத சஙகிதையின முறபாதியானது, ஆக்கினேயபருவம், ஐநதிரபருவம், பவமான பருவம என மூன்று பருவங்களை யுடையதாம். அவறறில், ஆக்கினேய பருவததில, "ஆவோ ராஜானமதவரஸ்ய ருதரம" என்றற்ருெடக்கதது இருக்கு, முதலாவது மநதிரமாக இருததலானும், ஆணடு அககினியையே உருததிரனெனக் கூறப்பட்டிருததலானும, ஏனைய பாடியகாரரும அவவாறே உடன்படடிருததலானும, மறறும, எசுர் வேத சஙகிதை முதற் காண்டததிலும், தேவாகடகும் அசுராகட்கும சமவாதங கூறப் புகுநது, "ஸோஷரோதீத்யதுரோதீத்தத்ருத்ரஸ்ய ருத்ரத்வம்" 'அககினி அழுதது அதனுல உருததிரததனமை யடைநதது' எனக கூறபபட்டிருததலானும 'உருததிரன்' எனபதறகு ஈண்டு அக்கினியே கொளளற பாலதா மாலோவெனின, அறறனறு, எனனை? உபககிரமாபிபராயம எனனும வழககுபபறறி, தொடஙகுமபோது உருததிரன என்று தொடஙகிய சாரததைக்கொணடு அககினி எனபதறகு உருததிரன எனக கொளளலே இயைபுடைததாமாதலினெனக.

அற்றுகலினனறே, வாயு சஙகிதையில,

க்ரீடேயிம் ஸ்வோஷ்யோஷதம் வர்ஜயிஷ்டே ஸ்வரே ஜஹம் ।
ராஜா ஷ்யஸுக்ஷ்ஸ்ய ருத்ரம் வர்ஜயதே க்வயா ॥

வேளவிக்கு இறைவன் உருததிரனு மாதலின அவவுருததிரனை நீ பூசியாதொழிதது ஏனைய தேவாகளை வேளவியினகண பூசிததலால வரும பயன யாது கொல? (பயன இலலை யெனபதாம) எனக கூறபபட்டிருககினறது.

மறறும, பலவகைச சுருதி வாக்கியங்களானும, பின வரும் பதினெருஉருததிரனையே கூறும மநதிரஙகளென உறுதிபபடலானும, இபபதினெரு மநதிரங்களே உருததிர சஙகிதை எனபபடுகினறன. அவறறுள, ஈணடுப பதினெரு உருததிராகள போனறே பதினெரு மநதிரஙகளாகி இயைபு பெறறு நிற்றல மிக வியக்கறபாலதாம.

மந்திரம் 1.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३
आवो राजानमध्वरस्य रुद्रंं होतारंं सत्ययजंं रोदस्योः ।
३ २ १ २ २ ३ १ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
अग्निं पुरा तनयित्नोरचित्ताद्धिरण्यरूपमवसे कृणुध्वम् ॥

ஆவோ ராஜாநமத்வரஸ்ய ருத்ரம் ஹோதாரம் ஸத்யயஜம்
[ரோதஸ்யோ: ।
அக்நிம் புரா தநயித்நோரசித்தாத்திரண்யரூபமவஸே க்ருணுத்
[வம் ॥

கீதப்பாடல்-1.

४२५ २२ ४ ३२ ३ २ ३ ४ ५ १ २र १ २ २
आवो राजा । नमध्व । रस्यरुद्राम् । हो । ता । राम् । सत्ययजा२म् ।
२३ ४ ५ २ १ १ ३ २ ३ ४ ५ १ २ १ २ १
रोदसीयोः । अग्निम्पू । रा । तनयि । त्नो रचित्तात् । हिरण्य । रू । पा२मव ।
२ २ ४
सा ३-४-३ यि । का२णुँ । ध्वा६५६म् ।

ஈண்டுச் சாமம் என்பது, ஸா = அவ்விருக்கு மந்திரமே, அமம் = கீதப் பாடலானதாம். எனவே இருக்கு வேதத்தில், அடி, தளை, முதலியவற்றா லாக்கப்பெற்ற சந்தப் பதிகங்களே சங்கீதத்துடன் சேருங்கால் சாமகீத மாகின்றது என்பது பெற்றாம்.

அவற்றுள் இருக்கு வேதப் பதிகங்கள் கீதத்துடன் சேருங்கால், எழுத்து மிகல், திரிதல், அளபெடையேற்றல் முதலிய பல வேறுபாடுகளை யடைகின்றன. ஒரு பதிகமே, இரண்டு, அல்லது மூன்று, நான்கு பதிகங் களாக ஆதலுமுண்டு. அவற்றுள், இம் முதல் மந்திரமோ, இருக்கு வேதத் திலும் ஒருபதிகமே, சாம வேதத்திலும் ஒன்றேயாமென்பதுணர்க.

இறப்பதன் முன்னரே பரமேசுரனை வழிபட வேண்டுமென ஒரு இருடியானவர் தமது புதல்வர்கட்கு அறிவுறுத்தும் முறையாக ஈசனிடத்து அன்புசெய்ய வேண்டுமென்னும் பொருளை மேற்கொண் டெழுந்தது இம் முதலாவது மந்திரமாகும்

மற்றும், இது, இருக்கு வேதம்-நான்காம் மண்டலம்-ஆறாஞ் சூக்தத்தின் முதல் மந்திரமாம் இதுவே சாம வேதத்தின் முதல் ஆரச்சிகம், ஆக்கி

னேய காண்ட (பருவ)ம் ஆறும் பத்து, ஆறுகண்டம் ஏழாம் மந்திரமுமாம்.

மந்திரத்தின் பதவுரை.

(हे पुत्राः!)	(ஹே புத்ரா:!)	எமது புதல்வர்களே! நீவிர்,
वः	வ:	உங்களை,
अवसे	அவஸே	பாதுகாத்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டு,
अध्वरस्य	அத்வரஸ்ய	வேள்விக்கு
राजानं	ராஜாநம்	வேந்தனும்,
होतारं	ஹோதாரம்	பயனை யளிக்கின்றவனும், அல்லது ஆராதிக்கப் பெறுவோனும், அல்லது அழைத்தற் குரியானும்,
रोदस्योः	ரோதஸ்யோ:	வானுலக மண்ணுலக மிரண்டிற்கும்
सत्ययजं	ஸத்யயஜம்	அன்னங் கொடுக்கின்றவனும், உண்மையில் நிறைந்திருக்கின்றவனும், அல்லது உண்மையால் போற்றப் பெறுகின்றவனும்,
हिरण्यरूपं	ஹிரண்யரூபம்	பொன்னார் திருமேனியனும்,
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியி லிருக்கின்றவனுமாகிய
रुद्रं	ருத்ரம்	உருத்தி (பரமேசு) ரனை,
तनयित्नोः इव	தநயித்நோ: இவ	மேகம்போன்று நிலையின்றி வரும்
अचित्तात्पुरा	அசித்தாத் புரா	'சித்தங் கெடுதல்' என்னும் மரணத்திற்கு முன்னர்
आकृणुध्वम्	ஆக்ருணுத்வம்	உம்மிடத்து அருள்நோக்குடையனாய்ச் செய்துகொள்வீர்களாக.

விருத்தி யுரை.

– வாமதேவர் ரிஷியாவர். இதுபற்றியே மிருதியும்,

“வாமதேவ ரிஷிஸ்ஸாவர் ஜேய உத்யாஹ மாளநக:” “அவைகட்கு ‘வாமதேவர் இருடியென்று உணர்றபாலது’ எனக் கூறுகின்றார் செளனக முனிவர்” எனக் கூறுகின்றது.

அல்லது, தேவதைகளே இருடிகளாவார்கள் எனப்படுதலின், இம மந்திரத்திற்குரிய தேவதை உருத்திரராதலின உருத்திரரே இருடியாவர் எனபதுமாம. இதனாலன்றோ, வேத பாடியகாரராகிய பட்டபாஸ்கரரும,

"தெவ வாவா ஸாமெ ஞாவஷ்ருஷிஃ ருத்ரொவா" "சாம மறை மந்திரஙகட்குத தேவர்களே இருடியாவர் அலலது உருத்திரரே இருடியாவர்" என்று கூறியுள்ளார.

ஏண்டு, "யது வாஅநூர்தெஷு ஸா தெவதா" 'மந்திரத்தின் வாச்சியப் பொருளே தேவதையாம' எனறு நிருததமுங கூறுகினறது. இதனால், இம மந்திரத்திலுள்ள 'உருத்திரன்' என்னுஞ சொறகுப் பொருளாகிய பரமேசுரனே தேவதையாவன் எனக. சந்தம திருஷ்டுப் என்பதுணர்க,

அற்றேல அஃதாகுக. இமமந்திரத்தில உள்ள "ஸுஹீம் வாமாதந யிதெரா:" எனனும வாககியத்தில் 'அக்கினி என்னுஞ் சொல்லுமிருததலி ஞனும், இது ஆககினேய காண்டத்தின மந்திரமாதலானும், யாண்டும் வேள்விகளில அககினியே முககியமாகக கொள்ளப்படலானும், அந்தணா முதலியோர்கட்கு அக்கினியே முக்கியமாகிய தெய்வமாதலானும், அதன் பொருளாகிய அககினியைத தேவதையாகக் கொளளாதொழிதது வலிநது கொள்ளும பொருளாகிய உருத்திரனை மாத்திரம் தேவதை யெனக் கொள ளல எவ்வாறறாலாமெனின ?

நனறு கூறினுய, அஃதாமாறு காட்டுதும:—

इन्द्र मित्रं वरुणमग्नि माहुरथो दिव्यः सुपर्णो गरुत्मान् ॥

"இநதிரனையும, மிததிரனையும், வருணனையும் அக்கினி யெனறு சொலலுகினறார்கள்" என இருககுவேதம்-1-164-46-வது மநதிரங கூறு கினறது. மறறும,

तदेवाग्निस्तदादित्यस्त द्वायुस्तदु चन्द्रमाः ॥

"அதுவே அககினியாம, அதுவே ஆதிததனும, அதுவே வாயுவாம், அதுவே சநதிரனும," என எசுா வேதம, 322-1-வது மநதிரமுங கூறு கினறது. மறறும,

ब्रह्मह्यग्निः ॥

'பிரமமே அககினி' எனறு சத-பிரமாணம1-42-12-வது மநதிரமுங் கூறுகினறது. மறறும,

अयं वा अग्निः प्रजाश्च प्रजापतिश्च ॥

இவவக்கினியே பிரசைகளும பிரசாபதியுமாம, என 6-1-2-42-வது மநதிரமுங கூறுகினறது. மறறும,

आत्मा वा अग्निः ॥

ஆனமாவே அககினியாம, என-1-2-2-3-வது மநதிரமுங கூறுகினறது.

அஃதனறியும,

एतमेके वदन्त्यग्निं मनुमन्ये प्रजापतिम् ॥

"இதைச் சிலா அககினி எனகின்ருாகள, மறுவாகிய யான பிரசாபதி யெனறு எணணுகினறேன்" என, மநு, அததியாயம 12. சுலோக 122-வது அககினியே பரமேசுரனெனறே ஐயநதிரிபின்றிக கூறுகினறது.

அஃதலலாமலும,

"வெஶாஸ்ரா உஷிஜயதீஹ ஹ ரூ௨ உஹ்ரீம் கவா ஶகைம் ஶரண உ௨வெமி"

"தேவதைகள அக்கினியாகிய உனனையே உருததிரனெனறு சொலலுகினறன, (ஆதலின) உனனையே சரணடைகினறேன" என வாயு புராணததிலுங் கூறப்பட்டிருககினறது. மறறும,

"வஉஞ்ஹ்ரீம் உஹா ஜைவம் தயா ஜைவம் உஹெஸ்வரழ"

'அககினியை மகாதேவனென்றும், மகேசுரனெனறுஞ சொல்கின்ருாகள' என மகாபாரதம அநுசாசன பருவததிலும கூறியிருக்கின்றதும் இங குணர்தறபாலது

மறறும, இவவாறே பலவிதமான பிரமாணஙகளையும கூரிய மதியுடையாா யூகிததுககொளவாராக.

இவவாறுகிய வழி எமது புதலவாகளே! நீவிா, (பரமேசுரனுகிய) உருததிரனை அருள நோககுடையராய்ச செயது கொளவீாகளாக என இயைததுககொளக. அதாவது துதிததல, வணஙகல, அருச்சிததல் முதலிய திருபபணிகளால உமமிடதது அவ்வுருததிரனுககு அருள நோககுண்டாமாறு செய்து அபபரமேசுரனை உமது அனபு வயபபடடோனுச் செயது கொள்வீாகளாக எனபதாம.

'ஏண்டு இவ்வாறு செய்தல் யாது பயனைக் கருதியோ?' என்பதற்கு 'உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதற் பொருட்டு' என்ல் உத்தரங் கூறிய வாறும்.

ஈண்டுப் 'பாதுகாத்தல்' என்பது வேண்டாதவைகளை விலக்கலும், நோய், வறுமை, மூப்பு, இறப்பு முதலியவற்றால் வரும் துன்பங்களைப் போக்கலுமாமென்றுணர்க.

இவ்வண்ணமாகும் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு உருத்திரனாகிய பரமே சுரனுக்கு, நம்மிடத்து அருள் நோக்குண்டாமாறு அன்பு செய்வீர்களாக என்பது திரண்டபொருள்.

உருத்திரன் என்பது வடமொழியில் 'ருத்ர:' என்பதாம். அச் சொல், ரு=துன்பத்தை, த்ர:=போக்குகின்றவன், அல்லது, ரு=துன்பத் தின் காரணங்களை, த்ர:=போக்குகின்றவன் என விரிக்கப் பெறுதலின், காா ணப் பெயராகற்றியும், துன்பங்களையும் அதன் நிமித்தங்களையும் ஒருங்கே யொழிக்கின்றவன் பரமேசுரனேயாதலின் உருத்திரன் என்னுஞ்சொல் பர மேசுரவாசகமேயல்லாது பிறவாசகம் அன்றென்பதும் கொள்ளக்கிடக் கின்றது.

அற்றாகலினன்றே, வாயு சங்கிதையும்,

"ருஃ: துஃ:வா துஃ:வ ஹேதுஃவா தம் த்ராவயதி ந: ।
ருஃ: ருஃ த்ர உத்யதே தஸ்மாத் சிவ: பரம காரணமிதி"

"ருகாரம் துன்பங்கள், அல்லது துன்ப காரணங்கள் அவற்றைத் தொலைக்கின்றவன் எமது பரமேசுரனாகிய உருத்திரனெனப்படுகின்றான் ஆதலின் சிவனே மேலான காரணன்" என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்து கின்றது.

அஃதன்றியும், இலக்கண வகையால் நோக்குமிடத்தும், ரு-த்ர:, என் னும் இரண்டு வடமொழிப்பகுதிகளும் பிருஷோதராதி கணத்திலுள்ள வைகளாமாதலின், "தொண்டர்து அமங்களத்தை நீக்குதல்" என்னும் பொருளை கொள்ளக்கிடத்தலின் இலக்கண முறையானும் மேற் கூறிய பொருளுக்கோர் இடையூறின்மை யுணர்க.

அல்லது, 'ருத்ர:' என்பதை இடுகுறிப் பெயராமெனக் கொள்ளி னும் சிறிதும் இழுக்கின்றாம். என்னை? அச்சொல் கறுத்த கண்டன், என் பது முதலிய சகுணப் பிரமமாகிய பரமேசுரனையே யறிவுறுத்தலினென்க.

இதுபற்றியே "ஸ்தாணு ருத்ர உமாபதி" என அமரகோசமும் கோஷிக்கின்றது.

மற்றும், சுவேதாசுவதர வுபநிடதமும்,

'யோ தேவாநாம் ப்ரபவச்சோத்பவச்ச விச்வாதிபோ ருத்ரோ மஹர்ஷி:'

"எவன், தேவர்கட்கு முதல்வனும் பிறக்கின்றவன் உலகைக் கடந்தவன் உருத்திரன் மகரிஷி" என்று கூறுகின்றது.

அவ்வாறே, அவ்வுபநிடத வுரையும், "ருதம் த்ராவயதி து யஸ்மாத் தஸ்மாத் ருத்ர இதி ப்ரஸித்தம் ததா" "ருத் என்னும் துன்பங்களைப் போக்கலால் தங்களைப் பாதுகாக்கின்றேன் ஆதலின் ருத்திர என்பது வெளிப்படை" என்று கூறுகின்றது.

அல்லது, "ரோதேணிலுக்" என்னும் வடமொழிப் பாணினி இலக்கண சூத்திரத்தால் ரோதனம் (அழுகை) என்பதே பொருளாமெனக் கொள்ளினும் இழுக்கின்றும் என்னை? "ரோதயதி ஸர்வமந்தகாலே இதி" 'பிரளயகாலத்தின் உயிர்களனைத்தையும் அழுமாறு அழிக்கின்றவன்' என்பதே பொருளாய் முடிந்து மேற்கூறிய பொருளையே வலியுறுத்துகின்றமையினென்க.

அற்றேலஃதாகுக. இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் அக்கினியும் உருத்திரனும் ஒன்றுமென்பதே துணியப்படுதலின் முன்னாகக் கூறியவாறே அக்கினி அழுததை உருத்திரன் அழுதான் என்று கொள்ளின் வருமிழுக் கென்னை கொல்? அற்றன்று. ஆண்டு அஃது இயையாமையினென்க. அஃதெங்ஙனமாறு:—முன்னொருகால் தேவர்கள் அசுரர்களை வென்றும் கொன்றும் அவர்களுடைய தனங்களனைத்தையுங் கவர்ந்து அக்கினி தேவன்பால் வைத்து, அக்கினியே! நீ, இவற்றைப் பாதுகாத்துப் பின்னர் எமக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் என்று உறுதி செய்துவிட்டு, முன்போல போர் முதலியவற்றை முடித்துக்கொண்டு, தேவர்கள் அக்கினியின்பால் வந்து முன்னர் நாங்கள் நின்னிடத்தில் வைத்த தனங்களை எமக்குக் கொடுப்பாயாக என்று அக்கினியைக் கேட்க, அவற்றைக் கொடுக்க மனமிலாதிருக்க அதைக் கண்ட தேவர்கள் அக்கினியை வற்புறுத்தியபோது அக்கினி அழுதது அதுவே வெள்ளியாயிற்று, ஆதலின் தீயை யோமம்புங்கால் வெள்ளியைத் தானஞ் செய்யில் அழல் நேரிடும் என்னும் கதை வேதத்திலேயே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் ஆண்டு, அக்கினி யென்பது ஐவகைப் பூதங்களுள்

ஒன்றாகிய அக்கினியே யன்றி அனைத்திற்கும் காரணமாகிய உருத்திரன் அன்றெனபது உற்று நோக்குவோர்க்கே தெற்றெனவிளங்கும், மதப்பேய் கொண்டு மாறுகூறுவோர்க்கு மருந்தெனனை ?

இவையனைத்தையும கருத்தில அடக்கிக்கொண்டன்றோ, நேரே சுருதி யும, பிராணனை உருத்திரன எனல் எவவாறு மென்றுசங்கித்துக் கொண்டு ;

"ப்ராணவாவ ருத்ரா ஏதெஹிதம் ஸர்வம் ரோதயந்தி"

என்றறெடுக்கத்து மந்திரத்தில் விடை கூறுமுகத்தால் இப்பொருளை இனிது விளக்குகின்றது எனபது ஈண்டு உற்று நோக்கத்தக்கதொன்றும.

'வேள்விக்கு வேந்தன் என்பது' வேள்விகளனைத்திற்கும் இறைவனு யிருக்கின்றவன் என்பதாம்.

அற்றேல் ? வேள்விகட்கெல்லாம இறைவனுந் தன்மை உருத்திரன பாற் பொருந்தல் எவவாறாலாமெனின் ? வேள்விகளில் அளிக்கின்ற அவி களை (தேவ வுணவுகளை) இப பரமேசுரனே யருந்துகின்றவனாதலின் இனிது பொருந்துமெனக.

அங்ஙனமாயினும், வேள்விகளனைத்திலும் ஒவ்வொரு வேள்விக்கும் ஒவ்வொரு தேவதையும சிறந்ததாய் நின்று அவிகளை யேற்குமெனில், பரமேசுரனே உண்கின்றானெனல் முற்றும் முரணுமெனிலோ ? அற்றன்று ; ஆசங்கித்தது ஒருபுடை உண்மையாமாயினும அவிகளை யுணணுகின்ற பல வகையான தேவர்களனைவரும் முடிவில் பரமேசுரன் வடிவாகளேயாதலின அவனொருவனே உண்கின்றான் என்றதற்கு இழுக்கொன்றுமில்லை யெனப துணர்ந்து கொள்க.

மற்றும, உண்மையில் உற்றுநோக்குங்கால் வேள்விகளனைத்திலும அவிகளை யுண்கின்றவனும, வணக்கம் முதலிய வழிபாடுகளை ஏற்றுக்கொள கின்றவனும் பரமேசுரனே யெனபது அனைவருக்கும உடன்பாடற்பாலதா மெனபது தேற்றம.

இதைத் தழுவியன்றோ மிருதியும்,

"அஹம் ஹி ஸர்வ யஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச" 'வேள்வி களனைத்திலும கொடுக்கின்ற அவிகளை உணகின்றவனும, இறைவனும யானாகவே யிருக்கின்றேன' என்று கூறுகின்றது.

"வட்டக்குண்டத்தி லெரிவளர்த்தோம்பி மறைபயில்வார், அட்டுக் கொண்டுண்பதறிந்தோமே" என்னும் திருமறை வாக்கியங்களும் ஈண்டு கொள்ளற்பாலன எனபது பெறறும.

வணக்கம் முதலியவைகளை ஏனைய தேவர்களைக் குறித்துச செய்ய வேண்டுமென்பது சுருதிகளிற் கூறபபட்டிருப்பினும, பரமேசுரனே வணக கததை ஏறறுக்கொள்ளுதற குரியானெனபதும, பிற தேவதைகள் ஏற்றுக கொளளறகுத தககாாகள அலலரென்பதும மேற்கூறிய வகையாற பொருநதுமாறுணர்க.

இப்பொருளையே, பழையோாகளான பேராசிரியர்களுள்ளும் மிகப், பழையோரான தெய்வத்திருவருள் திறம்பழுதத அரதத்த சிவாசாரியரும்,

"நதேவா தேவா ந ஸம்விம் விநா தாஸுரஹீதா உநமும் ந ஹி கஙுதீஷெ"

"வணக்கததிற்கு வரமபு நிலமாகிய பரமேசுரனாகிய நினைத்தவிர்தது அத் தேவாகளுள் ஒருவாககேனும அவ் வணக்கததைப் பெறறுக்கொள்ள ஆறறலிலலே, வேந்தன திருமுடியைத திருடியவனொருவன அம்முடியைத் தனது தலையில் அணிநதுகொள்ள முடியாதவன ஆவனன்றே, அது போன்று" என்று தாமியற்றிய சுருதி சூத்திமாலையிற கூறியுள்ளார்.

இதுபற்றியே நாட்டிய நூலும, "வச்சிரமுததிரையால் இநதிரனையும், பதமினிமுததிரையால பிரமனையும, சஙகினிமுததிரையால் விஷ்ணுவையும, உருததிர பரமேசுரனைத தலை மேல கைகுவிததலாகிய வணக்கததாலும பாவித்தல் வேண்டும" எனறு கூறுகினறதெனக.

இவ்வாற்றால், இந்திரன் முதலிய தேவர்களைப் பிரியப்படுத்தும பொருட்டுச செயயப்படுகினற கருமங்களும பரமேசுரனையே பிரியபபடுததுவனவாய முடிதலால உருததிர பரமேசுரனே வேளவிக் கருமஙகளிற் கொடுககபபடும அவிகளை யருந்தி, வணககம முதலிய வழிபாடுகளால மகிழ்நது, பயனைக கொடுககும இறைவன எனபது இனிது பெறபபடடமை காணக.

மற்றும், இது போன்றே புராணஙகளும,

யஸ்யைவ வாதுவளதாஷ: ஸ்ரீசத்யா ஸ்ரீதொ ஸவெத்திதா ।
தஸ்யைவ ஸவஷு ஸம்ஸ்ரீதயா ஸ்ரீதொ ஸவதி ஶங்கர: ॥

"புத்திர பௌத்திரர்கள் பிரியமடைதலால் பிதா பிரியமடைவது போன்று, தேவர்கள் அனைவரும் பிரியமடைதலால் சங்கரராகிய பரமேசுரர் இனிது பிரீதி யடைகின்றனர்" என்று கூறுகின்றன.

ஈண்டு, வேள்வி முதலியன 'அபூர்வமாகிய புண்ணிய வாயிலாகப் பயனை யளிக்கின்றன' என்னும் ஒரு சாராரின் உடன்பாட்டையும் நன்கு உற்று நோக்கின் புண்ணியமாகிய அவ் வபூர்வமும் பரமேசுரனுடைய அருளே யன்றி வேறில்லை யென்பதும் உணரற்பாலதாம்.

ஈண்டு "வேள்விகட்கெல்லாம் இறைவனது தற்றன்மையாவது, வேள்விப் பயனை யளிப்பதில் சுவதந்திரமும், மாறுபடில் அதைச் சிட்சித்தலுமாம்; இப் பொருளே தக்கனுடைய வேள்வியில் பல தேவர்களிருந்தும் பரமேசுரனது அம்சமாகிய வீரபத்திரரால் அவ்வேள்வி நாசமாக்கப்பட்டது, பின்பு அவர் மானாக ஓடியும் வேள்வியைக் கெடுத்தனர்" என்பதும், மற்றும், சிவபுராணம், பாகவதம் முதலிய புராணங்களால் சில கதைகளைக்கொண்டு நன்கெடுத்துப் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மற்றும், இப்பொருளையே தைத்திரீய சுருதியும்,

" தெவா வெவ யஜூஉ௱ ஊ௱ஞராயநு வ யஜூ உவியஹூ௯ "

"உருத்திரனைத் தவிர்த்துத் தேவர்கள் வேள்வி செய்தனர், அவ் வேள்வியை உருத்திரன் நாசப்படுத்தினன்" என்று கூறுகின்றது.

அஃதன்றியும், இப்பொருளை இனிது விளக்குதற்பொருட்டே ஈண்டு, (ஹோதாரம்) 'பயனை யளிக்கின்றவனும்' அல்லது 'ஆராதிக்கப்பெறு வோனும்' என விதந்து கூறப்பட்டதூஉமென்க.

எவ்வாற்றால் அப்பொருள் விளக்கமானதாமெனின்? கூறுதும்:— 'ஹோதாரம்' என்னும் வடமொழிச் சொல்லில் உள்ள, ஹு, என்னும் பகுதிக்கு, ஈதல், உண்ணல், என்னும் இருபொருளும் உள்ளதால், அதற்கு வடமொழி யிலக்கணத்தைத் தழுவி, பயனை யளிக்கின்ற உருத்திரனை யெனக் கொள்ளப்பட்டிருத்தலி னென்க.

அல்லது 'ஹோதாரம்' என்பதற்கு ஆராதிக்கப்பெறுவோனை என்ப பொருள் கொள்ளினும் இழுக்கின்றும். என்னை? "விஷ்ணு ருபாஸ௱ யஷ்டவ்ய:" என்றாற்போல 'ஹோதவ்யம்' எனவாகி ஆராதிக்கத்தக்கோனை எனப் பெற்று எல்லா வேள்விகளினும் இறைஞ்சுதற்குரிய பரமேசுரனை என்னும் பொருளே கொள்ளக்கிடத்தலின எனக.

உண்மையிலோ 'ஹோதார:' எனனும சொல் 'ஹ்வயதே' (அழை) என்னும வடமொழிப பகுதியிற் பிறநததாம.

அற்றாகலினன்றே ஐதரேயப பிராமணமெனனுஞ சுருதியும் இவ வாறே கூறுகின்றது.

ஈண்டு 'ஹோதவ்யம' எனக் கொள்ளுமிடதது 'அழைத்தற்குரி யானை' எனப பொருளகோடலே தகுதியாம். எனனை? அனைவருந துன் புறுமிடஙகளில உருததிர பரமேசுரனே அழைப்பதறகுரியான் ஆதலி னெனக.

இதையே "ஆதரித தழைத்தா லதநதுவே யென்றரு ளாயே" என்று கூறுகின்றது திருமறையும, பயனை யளிக்கினறவனை என்றதோ, பட்டபாஸ் கரரின் பாடியததைத தழுவிக கூறியதாமெனறுணாக.

'அன்னங் கொடுக்கின்றவனும்' என்பது. இருவித வுலகிற்கும் உணவுப பொருளகளை யளிக்கின்றவனை யெனபதாம. என்னை? 'யஜ' எனனும வடமொழிச் சொல், "தேவாராதனை, சங்கதி, கரணம, தானம்" என்னும் பொருள்களையுடையதாம ஆதலின் 'அன்னததைத தானஞ் செய் கினறவன' எனனும் பொருளும் பொருநதுமெனறு கொள்ளலாமெலன்க.

அலலது, மூலததில் சததிய யஜனை என்பது சததியமான அதாவது பலவகையான ஆராதனையை யுடையானை எனினுமாம.

அல்லது, உணமை கூறலாகிய ஆராதனையை யுடையானை என்பதாம. இதனால் எயதருஞ சிவமனறி மறறொனறை யின்சததல பொய்யெனபது பெறறும.

இது பற்றியே சுருதியும,

"ஸத்யேந லப்யஸ் தபஸா ஹ்யேஷ ஆத்மா" "சததியமாகிய தவததினால இபபரமானமாவை எவன் காண்கினறானோ" எனறு கூறுகின றது. இவவாறே கண்ணபிரானும,

"ஸத்யம் ஸௌசம் ஆர்ஜவம் த்யாகம் நியமம் ச"

'உணமை, தூயமை, ஆராமை, விடல, நியமம் என்பவற்றால யான பூசிக்கப பெறுகினறேன்' எனறருளிச செய்துள்ளார்.

அலலது, சததியம எனபது எனறுமுளள தனது சததை அதாவது வடிவததை வானுலக மண்ணுலகஙகளில நிறைநதிருககுமாறு செயகினற வனை யெனபதாம.

அற்றாகலினன்றே "ஈஶாவாஸ்ய மிதம் ஸர்வம்" என்றெழுந்த ஈசா வாஸ்ய உபநிடதம் முதலிய நூல்களெல்லாந்தம் இப்பொருளையே முழங்குகின்றன.

இவ்வாறே, காளிதாசரென்னும் கவிச்சக்கரவர்த்தியாரும்,

"வேதாந்தேஷு யமாஹு ரேக புருஷம் வ்யாப்ய ஸ்திதம் ரோதஸீ"

"மறை முடிகளில் கூறப்பட்டுள்ள ஒரு பரமான்மாவானது வானுலக மண்ணுலகங்களில் நிறைந்து நிற்கின்றது" என்று கூறியுள்ளார் என்பதும் காண்க.

'பொன்னார் திருமேனியனும்' என்பது, பொன் போன்ற திருமேனியை யுடையவன் என்பதாம்.

இப்பொருளையே சுருதிகளும்,

"நமோ ஹிரண்யபாஹவே ஹிரண்யவர்ணாய ஹிரண்யரூபாய ஹிரண்யபதயே அம்பிகாபதயே உமாபதயே பசுபதயே நமோ நம:"

"பொற்றோளுடையானுக்கு வணக்கம், பொன்னிறமுடையானுக்கு வணக்கம், பொன் வடிவுடையானுக்கு வணக்கம், பொன்னுக்குத் தலைவன் பொருட்டு வணக்கம், அம்பிகையின் தலைவனுக்கு வணக்கம், உமையின் இறைவனுக்கு வணக்கம், பசுக்களுக்குப் பதியானவனுக்கு நமஸ்காரம்" எனவும்,

"ய ஏஷோऽந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யதே ஹிரண்ய ஶ்மஶ்ரு: ஹிரண்ய கேஶ:"

"சூரியனுக்குள் பொன்மயமான தாடிகளை யுடையவனும், பொன் மயமான மயிர்களை யுடையவனும், பொன்மயனுமாகிய ஒரு பரமபுருடன் காணப்படுகின்றான்" எனவும், மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான வகையாகவும் கூறுகின்றன.

மற்றும், மிருதிகளும்,

"தப்தஹேமநிகாகாரம் ஶிதிகண்டம் த்ரிலோசநம்"

"உருக்கிய பொன்போன்ற திருமேனியை யுடையவனை, காளகண்டனை, முக்கண்ணனை" எனவும்,

" ಶ಼ುಂಣ್ಯ ಕನ್ನ ಉ್ರಾಶಹಾಗ್ ಉ್ರಾತ ಕನಕ ನಿಹ್ಮ "

"கற்பாந்தருமத்தின வோனவன உருக்கிய பொனபோனறவன" எனவும், மற்றும் பலவகையாகவுங் கூறுகினறன.

அக்கினியிலிருக்கினறவனும், அக்கினியின்கண் இருக்கின்றவனே யெனக் கோடலு மியைபுடைத்தாம் ஆதலினெனக. என்னே? சுருதி மிருதிகளில் அவவாறே கூறப்பட்டிருத்தலினெனக.

அவற்றில சிலவருமாறு :—

"யொ ரூ்ரெ உ்ரா ஷூள பொ ஷவு ய ஔஷயீஷு திஷுஶுஹெ்ரா ய உமூ டி வெஷயஸ்ூாஸூஶஙீர௦ யொ உழீஹுரொ யஶயதி"

"யாதொரு உருத்திர பரமேசுரன அக்கினியில் இருக்கின்றானோ, நீரின கணணும், கொடி செடிகளிலும இருக்கின்றானோ, எவவுருத்திரன அக்கினியி லிருந்துகொண் டிருக்கினறானோ, எவ வுருத்திரனை அக்கினி அறிய வில லையோ, எவவுருத்திரனுக்கு அக்கினியே திருமேனியோ, எவவுருத்திரன் அக்கினிக்குள்ளிருந்துகொண்டு அதை ஏவுகினறானோ" எனபதாம.

மற்றும, "ஷெ திஷுதி விவ்ராணாம"

"அந்தணாகளுக்கு அக்கினியிலிருக்கினறான" எனபதுமாம.

மற்றும பலவகையாகவுங் கூறுகினறன எனபது ஆணடாணடு உண ரறபாலது.

ஈண்டு, உருத்திர பரமேசுரன அக்கினியாகிய திருமேனியை யுடையா னெனவும, அக்கினியைச் செலுத்துவோனெனவும கூறப்பட்டிருத்தலின, 'யாண்டும தேகத்தைக் கொள்ளுங்கால தேகியே கொள்ளப்படுகினறான' என பது நியாயமாமெனபது முணரறபாலது. இதனால பரமேசுரனுடைய திருமேனியாகிய அக்கினியைக் கொள்ளுமிடத்து அவவுடம்பை யுடைய உருத்திர பரமேசுரனையே கொள்ளக்கிடக்கினறமை காணக.

அனறியும, அக்கினி யெனபதே உருத்திர பரமேசுரனை யறிவுறுத்துஞ் சொல்லாம, ஆதலின, அக்கினி எனபதன பொருள நேரே உருத்திர பரமே சுரனேயாகினறான , மற்றையன அல்லன

இதுபற்றியே சுருதிகளும்,

" ஸ வவ விஷு: ஸ வ்ராணா: ஸ காஜொமூஹ அ்ஶா "

"அவனே விஷ்ணு, அவனே பிராணன், அவனே காலன், அவனே அக்கினி, அவனே சந்திரன்" என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் பரமேசுரனே அக்கினி யெனக் கூறுகின்றன. இதனால் அக்கினி யென்னுஞ் சொற்பொருள் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது பெறற்றும்.

அல்லது, அக்கினி என்னுஞ் சொல், அக்ரே=மேல், நயதி=கொண்டு போகின்றவன் என விரித்துப் பொருள் கொள்ளினும், சோமரசத்தை யருந்தியவர்களை மேற்பதவியை யடையுமாறு செய்கின்றவனும் உருத்திர பரமேசுரனே யாவன்; ஆதலின், அக்கினி யென்பது உருத்திர பரமேசுரனுக்கு ஒரு சிறந்த காரணப் பெயரா மென்பது ஈண்டு உணரற்பாலது.

அல்லது அகி, (அகி,) என்னும் பிராப்திப் பொருளைக் கொண்டு நகாரத்தைக் கெடுக்குமிடத்து எங்கும் நிறைந்து நிற்கின்றவன் எனப்படுதலின் உருத்திர பரமேசுரனே கொள்ளப்படுவன் என்பதும் உணர்க. இத்தகைய சொல்லமைவுக்கும் வடமொழியிலக்கணம் இடங்கொடுக்கின்றதென்பதுங் காணத்தக்கது. இதை வடமொழிப் பாடியத்திற் காண்க.

மற்றும், சருவ கதத்தன்மை எனப்படும் எங்கும் நிறைதற்றன்மையானது ஒன்று கொள்ளப்படவே ஏனைய சருவகருத்தத்தன்மை முதலிய எண் குணங்களும், அக்கினி யென்னுஞ் சொல்லானே குறிப்பிக்கப் பெற்றன என்பதை யூகித்துக்கொள்க.

அல்லது, பரமேசுரனுடைய, அட்ட மங்கள மூர்த்தங்களில், அக்கினியும் ஒரு மூர்த்தமாமாதலின், ஈண்டு அக்கினி அபிமானியாகிய மூர்த்தியையே அக்கினி யென்னுஞ் சொல் தெரிவிக்கின்றதெனினும் சிறிதும் முரணின்றென்பது முணர்க.

இது பற்றியே சிவபுராணமும்,

"பஹிரந்தஶ்ச விஶ்வம் வ்யாப்ய தேஜோமயீ ஶிவா ।
ரௌத்ரீ ருத்ரமயீ மங்கலாஞ்சிதா கோரரூபிணீ"

"ஒளிப்பிழம்பானதும், மங்களமானதும், உருத்திர மயமானதும், கோரவடிவமுமாகிய உருத்திரனுடைய மூர்த்தியானது உலகினகண் உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்து நிற்கின்றது" எனக் கூறுகின்றது.

மற்றும், எல்லாமுணர்ந்தவராகிய வியாசபகவானும் தாமியற்றி யருளிய பிரமசூத்திரமென்னும் சாரீரகமீமாஞ்சை (ஆராய்ச்சி) யின்கண்,

" ஶுஷிராதி வ்யவஷ்ேஶஷு- விஶேஷாந-ஶுதிஷூாழ் "

" சிறப்பாலும் இயைபாலும் அபிமானி என்னும் வழக்கும் உண்டு" அதாவது ஒருபொருளைக் கொள்ளுமிடத்து அதனுடைய விசேடத்தாலும் இயைபாலும் அதனுடைய அபிமானியுங் கொள்ளப்படும் என்பதாம். எனவே, ஈண்டு அக்கினி தேவதையைக் கொள்ளில் மேற்கூறிய புராண வாக்கியத்திற்கு முரண்படுமாதலின் அவ்வக்கினியைத் தனக்கோர் மூர்த்த (வடிவ) மாய்க்கொண்டு அதில் அபிமானம் வைத்துள்ள உருத்திர பரமேசுரனே கொள்ளத்தக்கான் என்பது தாமேபோதரும்,

மந்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு வருமாறு :—

'வேண்டுவதை யீவான்' என்னும் வேள்விகட்கெல்லாம் வேந்தனும், வேள்வியால் ஆராதிக்கப்பெறுகின்றவனும், உண்மை யுரைப்பதிற் பிரிய முடையானும், புவனங்களனைத்திலும் நிறைந்திருக்கின்றவனும், வானுலக மண்ணுலகங்களின் போகப்பொருளை யளிக்கின்றவனும், பொன்னார் திரு மேனியனும், அக்கினிகளுள்ளிருந்து செலுத்துகின்றவனும், வழிபடு வோரை மேற்பதத்திற் சேர்க்கின்றவனும், அனைத்திற்கும் அதிட்டானனும், சருவஞ்ஞனும், பவத்துன்பைப் போக்குகின்றவனும், என்றுமுள்ளவனும், மற்றும் பலவகை மங்கள குணங்களோடு கூடியவனுமாகிய உருத்திர பரமே சுரனை, எமது புதல்வர்களே! நீவிர், அருள்நோக்குடையவனாகச் செய்து கொள்வீர்களாக என்பதாம்.

'மேகம்போன்று நிலையற்ற மரணத்தின் முன்னர்' என்பது. எமது பிதாவே! பரமேசுர வழிபாடு அனைவரானும் செய்யற்பாலதாமென்பது உண்மையேயாம். அவ்வாறே யாமுஞ் செய்கின்றோம். ஆனால் இதனுள் ஒன்றுளது. அஃதென்னையெனின்?

வேதமானது,

" ஶதாயுஃ வை புருஷஃ "

'நூறுவயதுடையவன் மனிதன்' என்று கூறியிருத்தலின் மனிதர்க்கு வயது நூறுமென்பதில் ஐயமில்லை. இதில் தொண்ணூறுவயது சென்ற பின்னர் அவ் வழிபாடு செய்யில் மிக நலமாம். நீவிர் எம்மை இப்போதே வழிபாடு செய்தல்வேண்டுமென விரைவுபடுத்தல் என்னை எனின்? அதற்கு;

இருடி, தமது புதல்வரை நோக்கிக் கூறுகின்றார்:—புதல்வர்களே! நீவிர், இவ்வண்ணம ஆசங்கை செய்யாதீர்கள். ஏனெனின்? இன்றைக் கிருநதாரை நாளைக் கிருபபரென்றெண்ணவோ திடமில்லை யாதலின் எனக. ஆயுள் இவ்வளவே யெனறு உறுதி கூறலும், இறக்குங்கால மிதுதா னெனறு தெரிநது சொல்லலும யாவர்க்கும மிக அரிதாமாதலின் இனிது வாழுஙகாலததிலேயே இறைவனை வழிபடல் வேண்டுமென்றுணாவீாகளாக. இது தமது மக்களை யுடன்படுததுவார் போன்று உலகிற்குக் கூறுகின்றா என்பது காண்க.

'சிததஙகெடல' என்றதால சிததத்தை உபலக்கணமாகக்கொண்ட இந்திரியஙகளனைததுங கெட்டொழிதலாகிய இறததல் கொளளப்பட்டது.

ஈண்டு, 'நானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக கென்கடவேன' எனவும,

"மரண வேதனை யாவரால் அறியலா மயங்கி யைம்புலன அநதக்
கரணம யாவைம கலங்கிட வருநதுயர் கடவு ளேயறி கிறபான"

எனவுங கூறிப் போநதவாறே,

மற்றும், எண்ணிறநத பெரியார்களும், நூல்களும் மிகப் பயந்து முறை யிடுகின்ற இறபபினுல வருந துனபத்தை உற்று நோககின மனமுருகாதாரும் உளரோ? இலா எனபதாம.

மரணம வருஙகாலம் நியம மன்றுமோ வென்பதற்கு, 'கணப்போதே னும நிலைததிருககுமெனறு எண்ணவுங கூடாததாய் மேகததைபபோனறு நியமமினறி வரும' எனக கூறினா எனபது.

இதுபற்றியே,

"இறக்குங காலத்தைத தெய்வமு முணராதெனின் மக்களெவ்வாறு ணாவா" என னும வழககச சொலலும நிகழுகினறது.

இவவாறுல, இனிது வாழுமபோதே மக்களாய்ப் பிறந்த அனைவரும் பரமேசுரனையே வழிபடல் வேணடு மென்பதும், அவ்வண்ணம வழிபாடு செயதல அனைவருககும எளிதாமென்பதும பெறப்பட்டன. எளிதாதலும 'யாவர்ககுமா மிறைவாக கொருபசசிலை' எனறுற போல எளிய சாதனஙகளைக் கொண்டே செய்யறபாலதா மாதலினெனக. அவ்வழிபாடே வேணடியவற றை யடைவிததல், வேண்டாதவறறை விலககல என்னும பாதுகாபபிறகுச சிறநத சாதனமாமெனபது முணாக.

இக்கருத்தைக் கொண்டே கந்த புராணம் மலயாசல கண்டமும்,

" யாவஞாயாதி மரணம் யாவஞாக்ரமதே ஜரா ।
யாவஞெந்த்ரிய வைகல்யம் தாவத்பூஜய சங்கரம் "

" மரணம் எதுவரையில் வரவில்லையோ, எதுவரையில கிழததனமை வரவிலலையோ, எதுவரை புலன்கள் கெடவிலலையோ, அதுவரையும சங கரனைப் பூசிப்பாயாக " என்று கூறுகின்றது.

மற்றும்,

"ப்ரஹ்மண: ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வம் விஷ்ணோ: ஸ்திதிகர்த்ருதா ।
இந்த்ரஸ்ய ஸ்வர்க ராஜ்யத்வம் சிவ பூஜாவிதே: பலம் "

" பிரமன உலகைப படைப்பதும, விஷ்ணு உலகைக் காப்பதும, இந திரன் சுவர்க்கத்தை ஆள்வதும, சிவபூசையின் பயனும " எனச சிவபூசை யின் பயனை யெடுததுககூறி, சிவபூசை பணணல் வேணடுமெனபதையே வற்புறுததுகின்றது.

அங்ஙனமே, பிரமோத்தரகாண்டமும்,

" பத்ர மாத்ரேண ஸந்துஷ்டோ யோ ததாதி நிஜம் பதம் ।
அஹோ ஸம்புவ பூஜாயா மாஹாத்ம்யம் விஸ்மயாவஹம் "

" ஒரு பச்சிலையால பிரியமடைநத ஈசுரன் தனது பததனதை யளித தருளுகினறான். ஐய ! பரமேசுரனுடைய பூசையின மான்மியம வியப்பா யிருக்கினறது " எனறு கூறுகினறது.

அவ்வாறே பாரதமும்,

" யாவச்சசாங்க சகலாமல பத்தமௌலி
ந த்வத் ப்ரஸீததி ததா பசுபதிர் பகவான் மஹேச: ।
தாவஜ்ஜராமரண ஜன்ம சதாபி காதை
துக்கானி தேஹ விஹிதானி ஸமாப்னோமி "

' இளமபிறை சூடிய மௌலியனும், பசுபதியும, பகவானுமாகிய மகேசுரன் எதுகாறும பிரியமடைநதிலனோ, அதுகாறும நூறறுக்கணக் கான மூப்பிறப்புக்களில் அடிபட்டு உடம்பால உண்டாகினற துன்பங்களைப் பொறுததுககொளவேன " என்று கூறுகின்றது. இது உபமனயு முனிவா

சரிதமென்றுணாக. இதுபற்றியே, மகான அப்பைய தீக்ஷிதரவர்களும, வெள்ளெருக்கம்பூ முதலியவைகளால் உனது திருவடியைப் பூசிக்குந்தன்மை யொன்றை எனககருள செயவையேல, அதனுல் முததியெனபது தானே வரும் என்றனர்.

மறறும், இவ்வாறே அளவறறுள்ள பிரமாணங்களை பூகித்துணர்க என்பதாம. (1)

விருததியுரை முற்றும்.

முதல் மநதிரம் முறறிறறு.

இரண்டாம் மந்திரம்.

இமமநதிரம இருக்குப் பதிகததிறகு ஒரு பதிகமாகவும, சாமகீதததில நான்காகவும உளளதாம.

இருக்கு மந்திரம் 2.

१ २ ३१र २र ३ १ २ १ २
तद्वो गाय सुते सचा पुरुहूताय सत्वने ।
२उ ३ २ ३ १ २
शं यद्गवे न शाकिने ॥ २ ॥

தத்³வோ கா³ய ஸுதே ஸசா புருஹூதாய ஸத்வநே |
ஶம் யத்³க³வே ந ஶாகிநே ||

கீத மந்திரம் 2.

^
५ र ४५ १ ^ ३ २ ३ ५ १ २र र१ १ २
तद्वो होवा । गायार । सुता ईसार३४चा पुरु हूताय सात्वा ।
- १ २ २ ^ २ ५ १ ^ ३ ५ रर
नारयि । शयत् । हा । औ३हायि । गार३४वायि । नारशार३४औ हो वा ।
२ १ ११११
ए३ । किनेर३४५ ॥

4 *

கீத மந்திரம் 3.

५ २ २ २ १ ३ ३२ २ १ २
तद्वो गया । सुतायि सचा३ । पुरु२३हूता२४ । हा हो३ । यासा
^३ ५ २ १ - - १ ५
त्वा२३४नायि । श यद्वा२३वे । न शौ२ । हौ२ । हुवो२३४ । वा ।
४ ५
का५यिनो६हायि ॥

கீத மந்திரம் 4.

५ २ २ २ ५ २ २१२ २२ १ २२२२ १ ७
तद्वो गाय सुते सचा६ए । शु पु हूताय सत्वने । पुरु हूता । या सत्वा
२ ४५ २ ^३ ५ १ ४ २^ ५
ना इ । शयत् । गौवा ओ वा । ना शा । का । ईनो हायि ।

கீத மந்திரம் 5.

५ २ २ २ ५ २ २१२ १ २
तद्वो गाय सुते सचा ए । पुरुहूताय सत्वना ई । शं यद्वा वे । ऐ हो
२ १ १ ३ ५२ २ ३ २२
आ ईही । नशा का ईना औ होवा । ई हा उ ॥

இந் நான்கும் தத்வோவாக்கம் எனப்படுகின்றன.

இவற்றிற்கு மூலகாரணமாகிய இரண்டாவது மந்திரத்தின்
பதவுரை.

(हे स्तोतारः !)	(ஹே ஸ்தோதாரः)	(துதிப்போர்களே !)
वः	வः	நீவிர்
सुते	ஸுதே	{ புத்திரப்பேறு முதலிய பயனை யடைவதற்கு,
पुरुहूताय	புருஹூதாய	{ பல பெரியோர்களால் அழைத்தற்கும் பூசித்தற்கும் உரியானும்,
सत्वने	ஸத்வநே	{ ஈகையில் பேராற்றலுடையானும்,
शाकिने	ஶாகிநே	{ சாகரத்தை யுண்டாக்கிய இருடியால் மகிமையை உணரப் பெற்றவனும்,
इन्द्राय	இந்த்ராய	{ இந்திர வடிவங் கொண்டுள்ளவனுமாகிய பரமேசுரன் பொருட்டு,

गवे न	ஃவெ ந	பசுவிற்குப் புதிய கன்றானது களிப்புண்டாக்குவது போன்று
यत् शं	யச் ஶம்	யாதொரு சங்கீதம் களிப்பை யுண்டாக்குகின்றதோ,
तत्	தத்	அச் சங்கீதத்தை,
सचा	ஸசா	கூடியுள்ளவராய்,
गाय	ஃாய	பாடுவீர்களாக.

விருத்தியுரை.

இம்மந்திரத்திற்கு, சம்யு, வார்ஹஸ்பத்தியர் ரிஷிகள் ஆவர். இச் சாமகீதத்திற்கோ, உருத்திரர், மிருகயுர் ரிஷியாவர். வடமொழிச் சந்தம் காயத்திரி.

தேவதை, இந்திரனுடைய திருமேனி கொண்டு நிற்கும் உருத்திரனே யாவன்.

"துதியாளர்களே! நீவிர், இந்திரனென்னும் உருத்திர பரமேசுரனைப் பாடுவீர்களாக என்பது" இம்மந்திரத்தின் கருப்பொருளாம்.

ஈண்டுக் 'கூடிக்கொண்டு' என்பதால், பாடுவோர், துதிப்போர் முதலிய அனைவரும் ஒருங்கே குழுமி நின்று பாடுவீர்களாக என்பது பெறற்பும்.

"இந்திரன் வடிவங் கொண்டுள்ள இவ் வுருத்திர பரமேசுரன் பொருட்டு என்பது" எவன் பொருட்டுப் பாடவேண்டும்? என்னும் வினவிற்கு விடை கூறியவாறும்.

எவ் வண்ணத்தனுகிய இந்திரன் என்றறிய விரும்பிடத்து * புருகூதன் எனப்பட்டது. அதாவது பல பெரியோர்களால் பல பெயரைக்கொண்டு அழைத்தற்குரியான் என்பதாம்.

இவ்வாறு இந்திரனைப் பல பெயர் கொண்டு அழைத்தலாலன்றே, சுப்ரமணியரை அழைக்குங்கால் இந்திர! வருக, ஹரிவ! வருக என்றற்றொடக்கத்து மந்திரங்களால் வேள்வி செய்கின்ற பலரோர்களும் அழைக்கின்றார்கள் என்பது காண்க.

மற்றும், இக் கருத்துக்கொண்டே உபநிடதமும்,

"இந்த்ரோ மாயாபி: புருரூப ஈயதே" "இந்திரனென்னும் பரமான்மா மாயைகளால் பல்வகை யுருவங்களைக்கொண்டனர்" என்று கூறுகின்றது.

* புரு - பல பெயர்களால், ஹூத - அழைக்கப் பெறுகின்றவன்.

ஈண்டு " ஒருநாமம் ஓருருவ மொன்று மிலார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் " என்று பல சுருதிகளும் கூறுகின்றதையும உணர்க.

மறறும, இநதிரன என்னுஞ் சொல் ஐசுவரியமுடையான் என்னும் பொருளையே வலியாலும இனிதுணாததுகின்றது எனபதுங காண்க. அதுவும மேலே வெளியாம.

அற்றேல புருகூதன, புரந்தரன என ஙிகண்டிற் கூறியிருததல் என்னையோ வெனின்? அஃதும இடுகுறிப பெயரால் அமைதலினென்க.

"ஈகையில் போராற்றலுடையான் என்பது" இப் பொருள் கொண்ட 'ஸதவன்' எனனும் வட சொலலிலுளள 'ஷணு' என்னும் பகுதியின் பொருளை ஈதலாமாதலின் தனனை வழிபடுகினறவருக்கு வேணடியவற்றை அளிக்கினற பெரும வன்மையை யுடையவன என்பது பெறப்பட்டமை காண்க.

"சாகரததை யுண்டாககிய இருடியாலுணரபபெறற மகிமையை யுடைய வன் என்பது" இப்பொருளைததரும 'சாகினே' என்னும வடமொழிச் சொல் எல்லாம்வல்லான் எனனும பொருளைத தருவதுடன் சாகரததை யுண்டாக்கிய 'மஙகணகா' என்னும முனிவரால அறியப்பெற்ற பெரும் மகிமையை யுடையவன் உருத்திர பரமேசுரன் எனபதையும அறிவுறுதது கினறதனுலென்றுணாக.

இபபொருள பெறல யாண்டையதெனின? அஃதாமாறு தெரிவிக்கு தும்:—

முன்னர் 'மங்கணகா' எனனுமொரு இருடி யிருந்தனர்; அவர் தமது திருக்கரத்தில் ஒரு தருபபையின நுனியால அடிக்க, அக் கையிலிருந்து ஏழுகடலுங தோன்றின; அதைக்கண்ட அவர் பாடிககொண்டே ஆடத் தொடஙகினா; அதைக்கொண்டு உலகனைததும் ஆடத்தொடங்கின. அப் போது, உருத்திர பரமேசுரன் தோன்றி அவவெழு கடலையும ஒரு பனித் துளிசீரெனத தனது திருக்கரததில அடக்கிககொண்டருளினர்; உடனே அமமகரிஷியானவா, உருத்திரபரமேசுரனுடைய மகிமையை யுணர்நதவ ராய் எலலாமவலல இறைவ! நீயே, தேவர்கட்கெல்லாம தேவனுகினறுய், என்று பலவகையாகப் பரமேசுரனைத துதிததனா என்னுமிககதை பாரா தம உததராததியாயத்திற் கூறியிருப்பதென்பதாம.

"யாதொரு சங்கீதம களிப்பை யுண்டாக்குகின்றதோ அச சங்கீதத்தை" என்பது, எவ்விதமாகிய சஙகீததததை யெனபதறகு விடை கூறப்படுகின் றது.

'பசுவிற்குப் புதியகன்றானது களிப்புண்டாக்குவதுபோன்று' என்பது, எதைப்போன்று களிப்புண்டாக்கத்தக்க சங்கீதத்தை? என்பதற்கு விடை கூறலாம்.

ஈண்டு, பசுவிற்குப் புதிய பசும்புல் களிப்புண்டாக்குமாறு எனினும் பொருந்துமாயினும் அக்கால இளம்புல் கொடுக்கின்ற களிப்பிலும் மிகுந்த களிப்பைப் புதிய இளங்கன்றே கொடுத்தலின் அதையே உவமையாகக் கூறப்பட்டதென்க.

மற்றும், உருத்திரபரமேசுரன் என்றது இந்திரன் வடிவங்கொண்டுள்ள உருத்திரபரமேசுரன் என்றல், இத்தோத்திரம் உச்சிப்போதிற் செய்கின்ற வேள்வியில் இந்திரனுடைய குணங்களைப் புகழ்ந்து போற்றுதல் கொண்டு இந்திரனுடைய தோத்திரமெனப்பதும் இனிது பெறப்படினும், அவ்வண்ணம் கொள்வார் கருத்திற்கு முற்றும் முரணாகாது அதையும் உடன்படல்போன்றே கூறியதெனப்தாமெனக் கண்டுகொள்க.

அஃதன்றியும், இந்திரன் எனனுஞ்சொல் பெயரானும், பொருளானும் உருத்திரபரமேசுரனையே தெரிவிப்பதாமாயினும் இடம்நோக்கி இந்திரன் என்னும் ஒருவனைக்கொண்டு அவனுக்கு அதிட்டானமாகிய உருத்திரபரமேசுரன் கொள்ளப்பெற்றனன். இதுபோன்று நேரே உருத்திரபரமேசுரனை யுணர்த்தாத சொற்களின் பொருளான ஏனைய தேவர்களை மேற்கொண்டெழுந்த மந்திரங்களும் முடிவில் பரமேசுரனிடத்திலேயே இனிது அமைகின்றன என்பது ஈண்டு உற்றுநோக்கத்தக்கது.

இதுபற்றி யன்றே,

ஈசுரன் என்ற சொற்குப் பொருளாகிய கண்ணபிரானும்,

"யெவ்யந்யதெவதா ஭க்தா யஜந்தெ ஶ்ரத்தயாந்விதாঃ ।
தெபி மாமெவ கௌந்தெய யஜந்த்யவிதிபூர்வகம் ॥"

"அருச்சுன! அன்போடு ஏனைய தேவர்களை ஆராதிக்கின்ற பக்தர்களும், விதியைத் தழுவாது என்னையே யாராதிக்கின்றார்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ளார்.

அங்ஙனமே, இருக்குவேதம் 1-164-169-வது மந்திரமும்,

इन्द्रं मित्रं वरुणं अग्निमाहुः ॥

"பரமேசுரனை, இந்திரன், மித்திரன், வருணன், அக்கினி என்று கூறுகின்றார்கள்" என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், வாசநேய சுருதியும்,

एकैकं देवं एतस्यैव साविसृष्टिरेष उह्येवसर्वे देवाः ॥

"எல்லாத தேவர்களுும இப்பரமேசுரனிடததிற றேனறியவர்களே யாவர்கள்" எனறு கூறுகினறது.

இதனாலன்றோ, நான்கு மறைகட்கும நற்பாடியங்கண்ட சயணாசிரியருமு, ஆங்காங்கு இநதிரன முதலிய தேவர்கள் சுருதியில பலா அழைக்கப் பெறுவ ரேனுும பரமேசுரன ஒருவனே அவவத தேவாகள வடிவனாய் நிறறலின சிறிதும மாறுபாடில்லை யெனறூா.

இதுபற்றியே கந்தபுராணமும,

காநி சிவெஷவாகுாநி வாஹணா வெஉவிதூ:

ரூஉஹஉணிஃம் ஸஉாஶ்ரிதூ ஶிவெ வரஉகாரணெ,

வயஷவஸூஜி ॥

மறையை நன்குணர்ந்த அந்தணப் பெரியோர்களே! "சில மறைமொழி கள் உருத்திரபரமேசுரனிடததில் முடிவுறுகினறன அதாவது உருததிர மூாத்தியைக்கொண்டு முடிகினறன" எனறு கூறுகினறது.

மற்றும்,

"ருதிவாஉதூ உஹாதெவொ ஷிதஸ்வஷாவ உஃதிஷ"

"கூறப்பெற்ற மகாதேவா எல்லாமூாத்திகளிலும இருககின்றனர்" எனவுங் கூறுகின்றது.

இவ்வாற்றால், நீண்ட கழுத்தன், அகன்ற மார்பன், பெருங்தோளன் என்பது முதலிய வாக்கியங்கள் அத்தகைய திருமேனியை யுடைய இராம பிரானையே குறிப்பதுபோன்று இநதிரனைப் புகழ்தலும உருததிரபரமேசு ரனையே குறிக்கினறது எனபது திரண்டபொருள்.

இனி, "இச்சாமவேத உருததிரியை நன்கு ஓதி உருததிரனுக் கன்பு செய்வாளுக" எனக் கூறிப்போநத சாமவேதப் பிரமணம் என்னும பிரபல சுருதியின் மகள் நேரே உருத்திரபரமேசுரனையே துதிக கின்றன என்று கோடலே மிகவும பொருத்தமுடையதா மென்றுணாக.

எனனை? "ஐந்த்ர்யா கார்ஹபத்யம் உபதிஷ்டதே" "இநதிரன மநதிரததால் காருகபததியமென்னும அககினியைத தாபிக்குக" எனனும வேதவிதியில, இநதிரன எனனுஞசொல் இருநதும ஆண்டு இநதிரன எனற சொல் ஐசுவரியததை மேறகொணடதாமாதலின அவவக்கினியை வளர்ப்ப தறகே இம்மநதிரம் சாதனமாயிறறு எனபதனுலெனக.

அறறேலஃதாகுக? மறைகளிற் கூறபபட்ட சொறகளுககெலலாம நியமமாய ஒவவொரு சொலலுககும் ஒவ்வொரு பொருள் கொளளல்வேண டாமோ வெனின்? இஃதுண்மை. அங்ஙனமாயினும பிராமணம எனனும வேதபாகததிறகே அவவண்ணமென்பதும் மநதிரமென்னும வேதபாகத திறகு அவவண்ணம இலலையெனலுமே உடன்பாடாதலின என்க.

இதுபற்றியே அபபய்ய தீக்ஷிதரும்,

"ச்ருதிலிங்காதிபிஸ் ஸந்தேஹே போத்யஸ்யைவ து
மந்த்ரே ஸகார்த்தகம் வ்யவஸ்தாவத்"

"வேதம போர்திககினற பலவகைப பொருளகளிலும மநதிரபாகததில ஒரேபொருள எனபதை நிறுவி" என்று கூறியுளளார்.

ஈணடு, 'ஸதவன' எனனும வடமொழிச சொற்கு அறிஞாகளால தொழுறகுரியான, அலலது, அனபாகளைப பாதுகாககினறவன எனினும பொருநதும.

அலலது, சததுவம், எனபது ஒருகுண மெனக்கொணடு சததுவ குணச செய்கையையுடைய உருததிரபரமேசுரன எனினுமாம.

இப பொருளையே சுவேதாசுவதர வுபநிடததிலும்,

"ஸத்வஸ்தோ வ்யவஸ்தித:"

"சததுவகுணச செயலுடையவனே யிவன" எனறு கூறியிருககின் றது.

அலலது, சதவம், எனறது பரமார்தத [illegible] சததையாம. அதாவது முககாலததுங கெடாத உணமையாம, அத்தகைய சததை உடை யவன எனபது மமையும.

இதுபற்றியே, உண்மை வாக்கியமொனறும,

"ஸத்யம் ஸாதி ப்ரியம் வதம் நாஸத்யம் ப்ரூயாத் வதேத் ।
ஸூக்ருதம் ப்ரூயாத் ஸத்யம் தபோதேவ"

"இருத்தல், விளங்கல், பிரியம், உருவம், நாமம் என்னும் ஐவகைக் கூறு களை யுடையது இவ்வுலகம்; இதில் முதலாவது மூன்று கூறுகளும் பரப்பிர மத்தின் கூறுகளாகின்றன. இரண்டாவதாகிய இரண்டு கூறும் உலகின் கூறுகளாகின்றன" என அறிவுறுத்துகின்றது.

இதைத் தழுவியே தொல்காப்பியனாரும்,

"நிலம் நீர் தீவளி விசும்போடைந்தும்,
கலந்த மயக்கம் உலக மாதலின்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

இவ்வாறே, திருமறையும்,

"பூதத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே யெனக்கருதி,
பேய்த்தேரா முகக்குறும" என்று கூறுகின்றது.

இது கொண்டன்றே கந்த புராணமும்,

"யஸ்ய மாயாமயம் ஸத்வம் ஶரீரம் ஸ்யாத்தமோ குணஃ
ஸம்ஹாராய த்ரிமூர்த்தீநாம் ஸ ருத்ரஸ்த்வாதிமஃ"

"எவனுக்கு மாயையின் சத்துவகுணம் திருமேனியோ, அவனே சமமாரத்தின் பொருட்டுத் தமோகுணமுடைய உருத்திரனாய் மும்மூர்த்தி களில் ஒருவனாகின்றான்; பிறனல்லன." என்று கூறுகின்றது.

இதையே "உள்ளே சத்துவகுணமுடையான வெளியிலே தமோகுண முடையான" என்று சூதசங்கிதை முதலிய நூல்களும் கூறுகின்றன.

இதனால் 'குணி உருத்திரனே தமோகுணமுடையான்' என்பாரின் கொள்கையும் பயனற்றதாயிற்றெனக. என்னை? வெம்பவக் கடலில் மூழ்கித் துன்புறற்கிலாத ஆன்ம கோடிகட்கு, களைப்பாறுதற்கோர் குளிர் நிழலென் னும் இன்ப மயமாகிய பரமேசுரன் உபசமமாரத்தின் பொருட்டாகவே புண் ணுற மருந்து கொள்ளல் போன்று தமோகுணத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றா னன்; அவன் கருணைக் கடலாகிய அருட்டிருமேனியான் ஆதலினெனக.

இப்பொருளையே சிவபுராணமும்,

"நிக்ரஹஸ்ய ஹிதார்த்தம் ஹிம்ஸா ப்ரயோஜ்யதே।
நஹி கிஞ்சித் பிஷக் கார்யம் பரிணாமே ப்ரயோஜகா"

நோயுற்றாரை வைத்தியன் (சுடுதல், அறுத்தல் முதலியவைகளால் துன்புறுத்தினும் அவன் சிறிதும் கருணையற்ற படசபாதன் ஆகான் (என்னை?) இங்கு நோயைப் போக்குதற்கு அன்புடைமையே காரண

மாதலின்" (இது போனறே பரமேசுரனுடைய நிக்கிரக, அநுக்கிரகங்களும் என்பது காண்க.) என்று கூறுகினறது,

மற்றும், இத்தகையனுகிய பரமேசுரனே பரப்பிரமம எனக் கொள்ளுங்கால், அது குணததிறகு அடங்கிய தெனபது பொருநதாமையின, நித திரை, சோம்பல் முதலிய தமோகுணததின காரியங்கள அவன்பால் உண டெனலே அமையாமையின் எனக.

அஃதன்றியும், "சததுவகுணததால் ஞானமும் சுகமும" என்னும் மிருதியால், உருததிர பரமேசுரன் இன்பமயன என்பதற்கு நிமிததஙகளான சிவ, மருட, சமபு, சஙகர என்பது முதலிய திருநாமங்களாலும பரமேசு ரனே இன்பங கொடுக்கின்றவன எனபதுமு தானே போதரும,

சததுவகுணத திருமேனியான என்னுமிது கொணடே,

"ஈசாநஸ்ஸர்வவித்யாநாம்"

'எல்லா வித்தைகட்கு மிறைவன்' எனவும்,

"ஈசாநாஜ் ஜ்ஞாநமந்விச்சேத்"

"பரமேசுரனிடத்திலிருந்து ஞானததைப் பெற்றுக்கொள்க" எனவும் சுருதி கூறுகின்றபடி, இதனுல் ஈசுரன் விததையை யளிததருளுந தன்மை யன என்பதும பெறப்பட்டதெனக.

ஈண்டு, புருகூதன், எனபதற்குப் பலர்களால் பல பெயரிட்டு அழைக் கப் பெறுகின்றவன எனறமையினுனே, வழிபடுகின்ற அநேக அனபா களாலும 'பரமேசுர! நினது தரிசனந தநதருளல் வேணடும' எனறு வேண்டபபடுகின்றவன எனபதுங கொளளக்கிடநதமை காண்க.

எனனை? 'ஹிரண்யகாணி' எனனும வேத மநதிரததில 'ஹ்வய' என்னும அழைததலேயே பொருளாககொண்ட வடமொழிப் பகுதிககு வேண்டுகோளும பொருளாமெனப் பாடியததிலும உரைககப்பட்டிருததலி னென்க.

இதையே, பாரததின ஆரண்ய பருவமும,

"ஏவம் ஸம்வ்யாஹ்ருதோ ராஜர்ஷிபி: ப்ரிய பாரத"

'இவ்வாறு இராசரிஷிகளால் வேண்டப்பெற்ற உருத்திர பரமேசுரன்' என்று தொடங்கி,

" ஸ்ரஷ்டா கோடிஸஹஸ்ராணாம் ஈக்ஷிணாஸம்ருதஸ்மிதா ।
ஐயா வாமிஷடதரம் ஈரஷ்டா "

"கோடிக்கணக்கான இருடிகட்கு (சிவன்) முன் தோன்றினன், யானும் கண்குளிரக் கண்டேன்" என்று முடித்துக்கொண்டு இதை ஒரு சரித்திர வாயிலாகக் கூறுகின்றது.

இதனால் வழிபடுகின்றவர்கள் உருத்திரபரமேசுரனைத் தரிசிக்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கின்றனர் என்பதும், வேண்டினவர்கட்கு அருவுருவாகிய பரமேசுரன், ஆவில் பால் போலும், ஏந்திழைபால் முலைப்பாலும், கண்ணீரும் போன்றும், அருளுருவாய்த் தோன்றியருளுவன் என்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

மற்றும், ஈண்டுப் புதிய இளங்கன்று பசுவிற்குக் களிப்பை யுண்டாக்குவது போன்று உருத்திரபரமேசுரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாக்கும் சங்கீதத்தைப் பாடுவீர்களாக என்றமையால், அதனோடு பேராற்றலுடையவன் என்பதையும் இயைத்து, சங்கீதத்திலும் பேராற்றலுடைய ... பரமேசுரனுக்குக் களிப்புண்டாக்கத்தக்க சங்கீதத்தைப் பாடுவீர்களாக என்பதுங் கொள்ளற்பாலதாம்.

இதனால், காந்தருவ வேதத்திற்குங் காரணனாகிய உருத்திரபரமேசுரன் ஒருவனே, சங்கீதத்தின் இன்சுவையை யுணர்ந்து அருள் செய்யவல்லான் என்பதுங் கொள்ளக்கிடந்த பொருளாயிற்றென்க.

அற்றுகலின்ஷ்றே,

" பஶுர்வேத்தி ஶிஶுர்வேத்தி வேத்தி காநரஸம் ஃபணீ ।
ஸங்கீதரஸ ஆஸ்வாத்யம் ஶங்கரோ வேத்தி நாபர: "

"விலங்குகளும், குழந்தைகளும், பாம்புகளும் சங்கீதச் சுவையை யுணர்ந்து கொள்கின்றன, சங்கீதத்தின் வல்லுநத் தன்மையைச் சங்கரனொருவனே யறிகின்றான் பிறனல்லன்" என்னும் ஒரு பழமொழியும் யாண்டும் பரவுகின்றது.

அங்ஙனமே, யாகஞவல்கிய ஸ்மிருதியும்,

" வீணாவாதந தத்த்வஜ்ஞ: ஶ்ருதிஜாதிவிஶாரத: ।
தாலஜ்ஞஶ்சாப்ரயாஸேந மோக்ஷமார்க்கம் ஸ கச்சதி "

"சங்கீதத்தை யுணர்ந்தவன் பரமபதத்தை யடையமாட்டானேல், உருத்திரபரமேசுரனுடைய தொண்டனாய் அவனோடு கூடவே களிப்புறு கின்றான்" என்று கூறுகின்றது.

இவ்வாறே சூதசங்கிதையின் ஒரு கூறாகிய பிரமகீதையும்,

"ஸங்கீதஜ்ஞாநம் ஶிவப்ராப்தௌ ஸாக்ஷாத் காரணம் ஹவேத் ।
ஸங்கீதஜ்ஞாநேந யோகஃ ஸ்யாத் யோகாதேவ ஶிவைக்யதா"

"சங்கீத ஞானம் பரமேசுரனை யடைவதற்குக் காரணமாகும். சங் கீத வுணர்ச்சியால் யோக முண்டாகின்றது; யோகத்தினாலே சிவனோடு ஒன்றுகுந் தன்மை யுண்டாகும்" என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், இவ்வாறே சிவபுராண முதலியவைகளும் கூறுகின்றன வென்றுணர்க.

ஈண்டு, உருத்திரபரமேசுரன் பல விடத்தில் நிமித்தம்பற்றி அருள் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கினும் பேரன்புடன் ஒழுங்காகிய சங் கீதத்துடன் அவனது புகழைப் பாடுகின்ற இடத்திலேயே பேராதிருப்பன் என்பது உட்கிடை.

அதுபற்றியே பகவான் விஷ்ணு மூர்த்தியும்,

"மத்பக்தா யத்ர காயந்தி தத்ர திஷ்டாமி"

"யான் வைகுண்ட முதலிய விடங்களில் இருக்கமாட்டேன், மற் றெங்கிருப்பேன் எனின்; எனது அன்பர்கள் யாண்டுப் பாடுகின்றார்களோ ஆண்டு நிலையாயிருப்பேன்" என்றருளிச் செய்துள்ளார்.

ஈண்டு வடமொழியில், புத்திரன் எனனுமொரு பயனை மாத்திரங் கருதிப் பாடுவீர்களாக எனக் கூறியிருக்க, புத்திரன் முதலிய எல்லாப் பயன்களையு மடைதற்பொருட்டு என்றது எவ்வாறாலமெனின்? தெரி விக்குதும்.

மக்கட்பேறொன்றே ஒருவன் அடையவேண்டிய எல்லாப் பயன் வடிவா கவும் இருத்தலினென்க.

இதுபற்றியே,

"ஆநந்தப்ரஹ்மேத்யேவாயம் ஸுதஶ்சேதி கத்யதே."

"புத்திரனொருவனே ஆனந்தப் பிழமமெனப்படுகின்றான்" என்னும் பழமொழிவாக்கியமும் உலாவுகின்றது.

மற்றும், பாகவதமும்,

'பைங்குழவி மீது கொழுந்து விட்டோங்கும்' என்று கூறுகின்றது.

இது கொண்டன்றே தெய்வத் திருவருளால் வந்த பெருவேதமும்,

"பெற்றவற்றுள் யாமறிவ திலலை அறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற" என்று கூறுகின்றது.

இம்மந்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு:—

புத்திரர்களே! நீவிரும், உமக்கு வேண்டிய பயன் முதலியவற்றை யடைதற் பொருட்டு, இந்திரனுடைய திருமேனி கொண்டெழுந்தருளுகின்ற வனும், எல்லாப் பயன்களையும் அளிக்க வல்லானும், ஆன்றோர்களால் ஆரா ... னும், அன்பர்களைப் பரிபாலிக்கின்றவனும், சத்துவ குணமாகிய அருள் திருமேனியை யுடையவனும், சத்துவகுணச் செயல்களை யுடையவனும், பிரம வித்தையை யளிக்கின்றவனும், பொது நோக்குடையானும், தொண்டர்களுடைய பரிதாபத்தைப் பொறுக்காதவனும், உலகிற் கொரு காரணனும், பரப்பிரம வடிவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுடைய அருள் சுரக்குமாறு, வேத வழக்கைப்பற்றிய சங்கீதத்தையேனும், அல்லது உலக வழக்கைப்பற்றிய சங்கீதத்தையேனும் இனிது பாடுவீர்களாக என்பதாம்.

இரண்டாவது மந்திர விருத்தியுரை

முற்றிற்று.

சங்கீதத்தில் 3-4-5-வது மந்திரங்கள்

முடிந்தன.

மூலம்

மூன்றாவது மந்திரம்.

சங்கீதத்தில் 6-7-8-வது மந்திரங்கள்

இம்மந்திரம் இருக்கிலும் சாமத்திலும் ஒரு பதிகமாகவும் சங்கீதத்தில் மூன்று பதிகங்களாகவும் உள்ளது.

३ १२ ३ १ २३ १ २ ३ १ २ ३२३२उ ३२
मूर्द्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृत आजातमग्निम् ।
३ २ ३ २ ३१ २ ३ १ २ २३ ३ १२ ३ २
कविंं सम्राजमतिथिं जनानामासन्नः पात्रं जनयन्त देवाः ॥

மூர்தாநம் திவோ அரதிம் ப்ருதிவ்யா
வைஶ்வாநரம்ருத ஆஜாதமக்நிம் ।
கவிம் ஸம்ராஜமதிதிம் ஜநாநா
மாஸந்நா பாத்ரம் ஜநயந்த தேவா: ॥

கீத மந்திரம் 6.

२२ ३ ४३५ २२२१ २ १ ३ ४ ५ २२१२
आज्या दोहम् ॥ ३ ॥ मूर्द्धानं दाइ । वा३अर । तिं पृथिव्याः वैश्वा
२ १ २ १२ ३ ४ ५ २ १ २ १ २ ३४२ ५
नराम् । ऋत आ । जात मग्निम् । कविंथ सम्रा । जा३मति । थिं जनानाम् ।
२२ १ २ १ २३ ४२५ २२
आसन्नः पा । त्रा३जनः । यंत देवाः । हा उ ॥

२२ १२२ २२ ३ ४ २२ २ १२२
आज्य दोहम् । २ । अज्य दो५३हा उ । वा ए । आज्य दोहम् । २ ।
२२ उ १२ ३ २२ २
अज्य दोहम् । २ । ए । आज्यदोहा२३४५म् ॥ हा उ । ३ । हुम् ॥

கீத மந்திரம் 7.

१२ २२ २ २२ २ १ १
चिदोहम् । ३ । मूर्द्धानं दाई । पूर्ववत् । हा उ । हुम् । चिदोहम् । २ ।
१ २ ३१ १११ २२
चिदो३हाउ । वा३ई२३४५ ॥ ६५ ॥ हा उ ॥ ३ ॥

கீத மந்திரம் 8.

१२ २२१२ २२ १२
च्योहम् । ३ । मूर्द्धानं दाइ । पूर्ववत् । हा उ । ३ । च्योहम् ॥ २ ॥
५ २ २ १२
च्यो३हाउ । वा३ । ए३ । ऋतम् ॥

மூல இருக்கு மந்திரத்தின் பதவுரை.

दिवः मूर्द्धानं	திவ: மூர்தாநம்	தேவர்களுக்குள் மேம்பட்டோனும், அல்லது வானுலகைத் தாங்குகின்றவனும்,
पृथिव्या	ப்ருதிவ்யா:	மண்ணுலகத்தும்
अरतिं	அரதிம்	இறைவனுய் விளங்குகின்றவனும்,

वैश्वानर	வெஶ்வாநரம்	எல்லா வுலகமாயுள்ளவனும்,
ऋते	ஜதெ	வேள்வியில்
आजात	ஆஜாதம்	அருள் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளுகின்றவனும்,
अग्निं	அக்நிம்	அனைத்திற்குந் தலைவனும்,
कविं	கவிம்	வரம்பிலா ஞானங்களை யுடையவனும்,
सम्राज	ஸம்ராஜம்	இயற்கைச் சோதி வடிவனும்,
जनानां अतिथिं	ஜநாநாம் அதிதிம்	அனைவராலும் அதிதிபோன்று போற்றத்தக்கானுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனை,
देवा.	தெவாஃ	தேவர்கள்
न: आसन् पात्रं	நஃ ஆஸந் பாத்ரம்	செபிக்கின்ற எம்முடைய மந்திரங்கட்கு விஷயம் ஆகுமாறு
आजनयन्त	ஆஜநயந்த	செய்கின்றார்கள்.

விருத்தி யுரை.

ஈண்டுப் பரத்துவாச ரிஷி. சாமத்தில் வைசுவாநராக்கினி. திருஷ்டுப் சந்தம். அக்கினியையே தனக்குத் திருமேனியாகக்கொண்ட சிறப்பு வடிவாலேனும், நேரே சொரூபமாந் தன்மையாலேனும் உருத்திர பரமேசுரனே தேவதை யாவன். இவ்விருவகைப் படசங்களும் முன்னாகக் கூறப்பட்டன ஆண்டுக் காண்க.

மூலத்தில் "மூர்த்தா" என்பது உடலுக்கு ஒரு தலையைப் போன்று தேவர்களுக்குள் சிறந்தோனாய் வான நாட்டைத் தாங்குகின்றவன் என்பது பொருள்.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

"உதஃ வ்ருஷ்டிநம் தெவா உவஜீவந்தி"

"முக்கியமாகிய இவ் வக்கினியைக்கொண்டு தேவர்கள் பிழைக்கின்றார்கள்" என்று கூறுகின்றது.

இதனாற் போந்த பொருள் என்னையோ வெனின் ? தேவர்கள் இனிது வாழ்ந்து வருதல் அவிகளைக் கொண்டேயாம், அத்தகைய அவிகளை யளித்தலும், அக்கினியின் வயமாதலின் அக்கினியே அமர நாட்டைத் தாங்குகின்றதெனபதும், தேவர்களுக்குள் தலைமையதா மெனபதுமாம் அக்கினியே உருத்திரன் பரமேசுரன் எனனும் பொருளாம் எனபதை முன்னர்க் கூறினும், அதை ஈண்டும் நினைத்துக்கொள்க.

"மண்ணுலகத்தும் இறைவனாய் விளங்குகின்றவனும்" என்பது மூலத்தில் இப் பொருளைத் தரும் வடமொழிச் சொல் 'அரதி' என்பதா மாதலின் எனக.

அச் சொல்லும்,

"ஊ஥ி ஊ஻ஃூா ிவஃ ககுக" என்றற் றொடக்கத்து மற்றொரு மந்திரத்தில் இறைவன் எனனும் பொருள் தந்து நிற்றலின், ஈண்டும் 'அரதி' என்னுஞ் சொல் இறைவன் எனனும் பொருளையுந் தந்து நின்றதென்க. இறைவன் என்பவன் பரிபாலிப்பவனே யாவன்; ஆதலின் மண்ணுலகத்தைப் பரிபாலித்தற் பொருட்டு, காசி, சிதம்பரம், கமலாலயம் முதலிய தலங்களில் அருளுருக் கொண்டெழுந்து அருள் செய்கின்றவனும் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது பெற்றும்.

மற்றும், மூலத்தில் வானுலகம், என்றதற்கு இடவாகு பெயரால் தேவர்களைக் கொள்ளப்பட்டது; என்னை? வானவர்க்கு மேலுலகமே வாழிடமா மாதலினென்க.

'மூர்த்தா' என்றது தலையாம் ஆதலின் சிறந்தவன் என்பதாயிற்று, ஆகவே தேவர்களுக்குள் சிறந்தவனும், மண்ணுலகிற்கு இறைவனும் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது திரண்ட பொருள்.

அல்லது, வான் நாட்டையும், மண்ணுட்டையும் தாங்குகின்றவன் உருத்திரபரமேசுரனே எனக்கொள்ளினும் அமையு மென்க.

அதுபற்றியே சுருதிகளும்,

"ஊ஻தஃ஬ வா அக்ஷரஃ஬ ப்ரஶாஃ஧ந஧ாட஥ிஷ்஬஻ாவா ஡ரயி வ஭ள விய்ருதெ திஷ்தஃ"

"நித்தியமாகிய இப் பரமான்மாவின் ஆணையால் வானுலக மண்ணுலகங்கள் தாங்கப்பெற்று நிற்கின்றன" எனவும்,

"ஊஷ ஃஷு விய்ரண ஊஷாஂ ஶொகாநாஂ"

"இவ் வுலகங்களைத் தாங்குகின்ற ஆதார வடிவானது இப்பரமான்மாவாகும்" எனவுங் கூறுகின்றன.

அல்லது, 'அரதி' எனனும் வடசொல்லே, ரதி - விருப்பம், அஃதில்லாதோன் அரதி யெனப்படுவன் என்பப் பொருள் கொள்ளில் உருத்திரபரமேசுரன் முழு வைராக்கியத்தை யுடையவன் எனப் பொருள் கொள்ளினும் இனிதமையும் எனபதுங் காணக.

இதனுனே,

பகவான், என்னுஞ் சொல்லிலுள்ள பகம் - ஐசுவரியம் என்னுமிடத்து ஞானமும், வைராக்கியமும பகம எனபதறகுப பொருளாக நூலாசிரியா கூறியுள்ளார்.

அவ்வாறே பரமேசுரனுக்கு நிலையான பத்துவகைக் குணங்களைக் கொள்ளுங்காலும்,

" ஜ்ஞாந விரா஗மைஶ்வர்ய- "

'ஞானம வைராக்கியம ஐசுவரியம' என்பது முதலிய அப் பததுக் குணஙகளிலும வைராக்கியமும கொள்ளப்பட்டிருககின்றதெனக.

'எல்லா வுலகமாயுள்ளவனும்' என்பது, வைசுவாநரன் என்பது வைசுவ - உலகனைததுமுள்ள, நரன் - நர வடிவன, என விரிதலின் எலலா வுயிர்களுமாய் நிற்பவன எனபது பொருளாயிறறென்பதாம.

இவ்வாறே, வைசுவாநரன் என்பது உலகனைத்தையும நியமிப்போன் என்னும பொருளைத தருமென்பது முணர்க.

அற்றுகலினன்றே வியாச சூத்திர பாடியமும்,

" ஶப்தாதிப்யோ வைஶ்வாநர ஆத்மா "

" ஆன்மாவை வைசுவாநரனென உபாசிக்கின்றான் " என்னுஞ் சுருதி வாக்கியததிற்குப் பொருளுரைக்குங்கால், " வைசுவாநரன், என்னுஞ் சொல் எல்லா வடிவனுமாகிய பகவான் பரமேசுரனையே காரணப் பெயரானுங் காட்டுகின்றது " எனக் கூறுகின்றது.

அல்லது, வேள்விப் பொருள்தரும, 'ருதே' என்னும வடமொழிச் சொல் சததியம எனனும் பொருளையுந தருவதாமாதலின, 'சததியமாகிய தனது வடிவில் நிலைததிருககினறவன்' எனப் பொருள கொளளலும உரியதே யாகும். ஈணடு 'நிலைததிருககின்றவன' எனபது எஞசி நின்றதாய்க கொள் ளறபாலதாம.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

" ஸ பகவ꞉ கஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டித꞉ ? "

'பகவான் எதில் நிலைத்திருககின்றான் ?' என விஞவிககொண்டு, 'ஸ்வே மஹிம்நி' 'தனது மகிமையில நிலைததிருக்கின்றான' என உததர முரைததற்கு முகததாற கூறுகினறது.

மற்றும், ஈண்டு எழுந்தருளுகின்றவன என்பதை எல்லா வுலகமாய், என்பதுடன இயைதது 'எல்லா வுலகமாய் நிற்கின்றவன்' எனப பொருள் கொளளினும இனிது பொருந்துமாறுணாக. எனனை ? பரமேசுரனே எலலா வுலகமாய்த தோனறி நிறகின்றானாதலின அவனைத தவிரததுச சிறிதும உண மையின்றுமெனபது யாணடும ஒப்ப முடிநததாமாதலினெனக.

அற்றாகலினன்றே, சுருதிகளும,

" தஐெக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேய "

" அப்பரமானமா பல்லுயிர்களாவோம என்று திருவுளங கொண்டது " எனவும,

" ஸோகாமயத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேய "

" அபபரமானமா பல்லுயிர்களாவோம " என விருமபிற்று எனவும்,

" தஅத்மாநம் ஸ்வயமகுருத "

" அபபரமான்மா தனனையே உலகமாயச செயதது " எனவும, மற்றும் பலவகையாகவுங கூறுகின்றன.

அவ்வாறே 'உலகனைத்துமாளுப் நீயே' எனவும், " உலகேழெனத் திசை பத்தெனத் தான ஒருவனுமே பலவாகி நின்றவா " எனவும், அருள் திருமறைகளும முழங்குகின்றன என்பதும ஈணடுணரற்பாலது.

'ஸர்வோ வை ருத்ர:' " எல்லாம உருததிரனே யாவன " என னும உண்மைச சுருதியையும ஈண்டுணர்ந்துகொளக

'வரமபிலா ஞானஙகளை யுடையவனும' என்பது, முன்னாக கூறிய வாறே பதினெண் விததைகட்கும உருததிர பரமேசுரனே காரணனாதலின அவனே எலலா ஞானஙகளையு முடையவன எனபபடுதலினெனக, இத னால், எல்லாமுணர்நதவன எனபதூஉந தாமே போதருமெனறுணாக.

இதுபற்றியே, வியாசபகவானும்,

'சாஸ்தர யோனிதவாத' 'சாததிரங்கட்குக் காரணமாதலின்' எனச் சூததிரமு மியற்றியருளினா. ஈண்டு, வாககு மனஙகட கெடடாத வேத முதலியனவகளைப் பரமேசுரன செயதனன எனபதனானே அவன எலலா முணர்ந்தவன் எனபது கருததது. எனனை ? 'ஒருவா ஒரு நூலைச செய்யின, அவருடைய உணர்வு அந்நூலிலுள்ள அறிவினும பேரறிவாகவே யிருத தல் வேணடும' என்பது மகரிஷி பாணினி முனிவரிடததுக காணக கிடத தலி னெனறுணாக ஈணடு விரிககிற பெருகுமென விடுததாம.

‘இயற்கைச் சோதி வடிவனும்’ என்பது, இப் பொருள்தரும் வடமொழிச் சொல்லாகிய ‘ஸம்ராஜ:’ என்பது, ஸம - நன்கு, அதாவது இயற்கையாகவே, ராஜ. - விளங்குகின்றவன் என விரிக்கப்படுதலின் இப் பொருள் கொள்ளக்கிடந்ததாம், இதனால் இயற்கைச் சோதியன் எனவே சுயஞ்சோதி வடிவன் என்பதும், பிற வொளிகளால் விளக்க முடியாதவன் என்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

அல்லது,

‘ராஜ:’ என்னுஞ் சொல் விளங்குதலாகிய பொருளைத் தருவது போன்று ஐசுவரியங்களனைத்தையு முடைய தலைவன் என்னும் பொருளையுந் தருவதாமாதலின், அனைவருக்கும் உருத்திர பரமேசுரனே தலைவன் (இறைவன்) என்பதும் அமையும். இதை ‘சேனைகட்கு ராஜன்’ என்னுமிடத்துச் சேனைகட்குத் தலைவன் என்பதே வெளிப்படையா யிருத்தல் போன்று எனக் கண்டுகொள்க என்பதாம்.

அற்றாகலினன்றே, சுருதியும்,

“𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃”

‘ஈசுரர்களுக்கெல்லாம் ஈசுரன் பரமேசுரன்’ என்று கூறுகின்றது.

‘அனைவராலும் அதிதிபோன்று போற்றத்தக்கானும்’ என்பது, தேவர், சுரர், மனிதர் முதலிய அனைவராலும் விருந்துபோன்று (நிலையின்றித் திடீரென வந்தவர்போன்று) ஆராதிக்கத்தக்கான் என்பதாம்

அதிதியானவன், அந்தணன் முதலிய மேம்பட்டோனா யிருப்பினும், சண்டாளன் முதலிய தாழ்ந்தோனா யிருப்பினும் உண்ணுங்கால வருவானேல், அவன் பூசிக்கத்தக்கான். அவனை யாராதிக்காவிடில் பெருந்தீமை விளையும், பூசிக்கிலோ, பெரும்பயனை யடைவர் என்பதாம்.

இதுபற்றியே பல நீதி நூல்களும்,

“𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌘𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌘𑌾𑌤𑌕𑌃 ।
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃”

“அதிதியானவன் அந்தணனேயாயினும், சண்டாளனேயாயினும், அந்தணனைக் கொன்றவனா யிருப்பினும், தந்தையைக் கொன்றவனா யிருப்பினும், வைசுவதேவமென்னும் (தேவர்கட்கு நிவேதித்துத் தான உண்ணும்) காலத்தில் முன்பின் அறியாதவனாய் வருகின்ற அவ் வதிதியானவன் சுவர்க்கத்தை

யடையச செயகின்றவனே யாவன ; அதாவது அவனைப பூசிககில சுவாக கததை யடைதல பயனும ” எனவும,

“ ஷூாஜெதெ நாஉஹூயஃ வீ்ரதா குுஸுெநெ ஸதக்ரதஃ ।
வி தரன வாஜ்யனெஅந ஈஹூாஜெ்ரந ப்ரஜாவ திஃ ।
ஸயெநெந அதஃஷாவஷ்ஃ்வெர்ஹூவிஷ்ணுஃ உஹெஸ்வராஃ ”

“ அதிதியானவன வநததால அககினிகள் பிரியமடைகினறன. அவன ஆசனததினகண அமாநதிருககில இநதிரன பிரியமடைகினறுன. அவனு டைய பாதஙகளைக் கழுவியதால பிதிரககள பிரியமடைகினறனா. அவன உண்டதால் பிரசாபதியானவா பிரியமடைகினறனா. அவன் உறஙகில பிர மன, விஷ்ணு, மகேசுரா பிரியமடைகினறனா” எனவும,

“ வஷிஶ்ராஜுஉவிஜ்ஞாத உகியிஂ க்ஷுஃக் விவாஸிதழ ।
யொ ந வஂஜயதெ ஸக்த்யா தஊஹஃ ப்ரஹ்வொதகழ ”

“ வழியில களைபபுறறவனும, தெரியாதவனும, பசி தாகஙகளை யுடைய வனுமாகிய அதிதியானவன வரின, எவன அவனை அனபோடு ஆராதிககவில லையோ, அவன அநதணனைக கொனறவனுகினறுன ” எனவும கூறுகினறன என்பதாம.

‘ தேவாகள செபிககினற மநதிரஙகடகு விஷயம ஆகுமாறு செய்கின றுாகள ’ எனபது.

ஈண்டு, “ ஆஸ்ய பாததிரம ” எனனும வடமொழிச சொலலில, ‘ ஆஸ் யம ’ எனபது வாயினுற கூறபபடுகினற எழுததுககளாம.

இதுபறறியே,

“ ஸுஷ்ஞ்ஜெநெ வண்ஷாநீத்ராஷ்ழ ”

‘ அஸ்யம என்னும வாயால உசசரிககப்படுவதா மாதலின ஆஸ்யம எனப் படுகினறது’ எனறுா பதஞசலி மாமுனிவராகிய வியாகரண மாபாடியகார ரும. இவவாறுல ஆஸன் செபிககினற மநதிரம எனபது பெறறும.

செய்கினறுாகள, எனறது ‘ ஆஜநயநத ’ எனனும வடமொழி வினைச சொறகு வடமொழி யிலககணததைத தழுவிச செபிக்கின்றுர்கள எனப தும பொருளாமாதலின் எனக. இதன முறையை ஆணடுக காணக. இத ஞல உருததிர பரமேசுர மநதிரததைச செபிககின்றுாகள் எனனும பொரு ளுங கொளளககிடநதமை காணக.

ரண்டு உருத்திர செபமே எல்லாவற்றினும் சிறந்ததா மென்பதுணா ற்பாலது.

இதுபற்றியே பல நூல்களும்,

"ப்ரணவ: ஶதருத்ரீயம் ததா(அ)த²ர்வஶிரஶ்ஶிவா ।
ஜபதேஷாம் ஜப: ஸாக்ஷாத் ஸ்வாத்⁴யாய இதி கீர்த்தித:"

"பிரணவம், சதருத்திரம், அதர்வசிரசு முதலியவைகளைச் செபித்தல், தனது மறையை ஓதுவதேயாகும் என்று சொல்லப்படும்" என்று கூறுகின்றன.

அங்ஙனமே கண்ணபிரானும்,

"யஜ்ஞாநாம் ஜபயஜ்ஞோ(அ)ஸ்மி"

"வேள்விகளுக்குள் செபவேள்வி யானுயிருக்கின்றேன்" என்றருளிச் செய்தனர். இதனால், வேள்விகளெல்லாவற்றினும் உருத்திர செபஞ் செய்தலாகிய வேள்வியே சிறப்புடைத்தென்பது பெறப்படும்.

இவ்வண்ணமே, கூறிப்போந்த சுருதி, மிருதி, புராணம் முதலியவற்றின் வாக்கியங்களால், அக்கினியையே தனக்கொரு திருமேனியாகக் கொண்டு, வானுலக மண்ணுலகங்களைத் தாங்குகின்றவனும், எல்லா வுலகமாய் நிற்கின்றவனும், மண்ணுலகத்தும் அன்பர்கட்கு அருள் திருமேனி கொண்டு அநுக்கிரகஞ் செய்கின்றவனும், கெடாத சத்தியத் தன்மையால் நிறைந்தவனும், எல்லாவற்றிற்கும் தலைமையா யிருக்கின்றவனும், வரம்பில்லாத ஞானம் முதலிய குணங்களை யுடையவனும், அதிதிபோன்று போன்புடன் போற்றத் தக்கானுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுடைய மந்திரங்களைத் தேவர்கள் செபிக்கின்றார்கள் என்பது இம்மந்திரத்தின் பிண்டப் பொழிப்பாம் என்பது காண்க.

இதுபற்றியே சுருதி மிருதிகளும்,

"அக்³நிர்வை தே³வாநாம் ப்ரத²மோ தே³வதாநாம் ।
அக்³நிர்வை ஸர்வா தே³வதா: ப்ரீணாதி ।
அக்³நிஸ்ஸர்வா தே³வதா:"

"தேவர்கட்கு முதன்மையானது அக்கினியேயாம். அக்கினி வாயிலாகவே தேவர்களனைவரும் பிரியமடைகின்றனர், அக்கினியே எல்லாத் தேவர்களாகும்" என்று கூறுகின்றன

அற்றேலஃதாகுக, எல்லாத் தேவர்கட்குள்ளும் சிறந்தவர் உருத்திர பரமேசுரரே என்பதும், அவரிடத்து அன்பு செலுத்தலே, எல்லா வித மான பயன்களையுங் கொடுக்கும் என்பதும், அவ்வன்பு எல்லாருக்கும் ஒரு தலையாக வேண்டுமென்பதும், அது மிகவும் எளிதாய முடியுமென்பதும், யாவரும் அறிந்திருக்கின்றனர். அவ்வண்ணஞ் செய்யாது ஏனைய புன்னெறி களிற் சென்றுழலுகின்றனரே அஃது என்னை யெனின்? கலியுகத்தில் பர மேசுரனிடத்து அன்பு செலுத்தல் முதலிய வழிபாடுகள் மக்களிடத்துக் காணப்படுகின்றனவாயினும் தேவர்களே பொறாமைகொண்டு அவற்றைக் கெடுத்துவிடுகின்றனர், ஆதலின் அவை முடிந்து பயனை யளித்தற்கு வலி யற்றவைகளாகி ஒழிகின்றனவென்பது ஈண்டு உணரற்பாலது.

அற்றாகலினன்றே சிவ புராணமும்,

"தோக்த்ரீ யதா பஹுதோக்த்ரீ நஷ்டா து:கதா க்ருஹமேதிநாம் |
ததைவ ஜ்ஞாநவாந் விப்ரோ தேவாநாம் து:கதோ பவேத் |
த்ரிஉபாஸேந விப்ரம்ஶி ப்ரவிஷ்டா ஸர்வதம் ந்ருணாம் |
அதோ ந ஜாயதே பக்தி: கேஷாஞ்சிதபி தேஹிந: |
தஸ்மாத் விஶேஷதா நைவ ஜாயதே ஸர்வப்ராணிந: |
யதாகதஞ்சிஜ்ஜாதாபி மத்யே விச்சித்யதே ந்ருணாம் |
ஜாதம் வாபி ஶிவஜ்ஞாநம் ந விஶ்வாஸ்யம் பவத்யுத"

"பால் கறக்கின்ற பசுவானது போய்விட்டால் இல்லறத்தானுக்குத் துன்பமுண்டாவது போன்று, ஞானமுடையவன், தேவர்கட்குப் பெருந் துன்பத்தைக் கொடுக்கின்றவனாகின்றான்; (என்னை? வேள்வியில் ஈயப் படும் அவியைத் தவிர மற்றொன்றும் அவர்கள் வாழ்வதற்கு வருவாய் இல் லாமையின் அவன் ஞானியாய்விடில் வேள்வியில் அவி கொடுக்கமாட்டான் என்னுங் கருத்தாலெனக்) ஆதலின், தேவர்கள் மனிதர்களின் உள்ளத்திற் புகுந்து கெடுக்கின்றனர், அதனால் ஒருவர்க்கேனும் ஈசுரபக்தி யுண்டா கின்றதில்லை. சூலமேந்தியவன்பால் பக்தி செய்யவேண்டுமென்னும் விருப் பமே உண்டாவதில்லை. மக்கட்கு எவ்வாற்றாலேனும் பக்தி யுண்டாயினும் இடையில் கெட்டுவிடுகின்றது. சிவஞான முண்டானபோதும் அது விசு வாசஞ் செய்யத்தகாததாய் ஒழியும்" என்று கூறுகின்றது.

6-7-8-வது கீதப் பாடல்களின் விருத்தியுரை

முற்றும்

மட்டுக் கீதப் பாடல்கள் முடிந்தன.

கீத மந்திரம் 9.

இது கேவலம் கீதப்பாடலே யன்றி இருக்கு மந்திரமன்று.

१ ३२ १ २ १ २ १ २ १ २
अधिप तायि। मित्रपा तायि। क्षत्रप। तायि। स्त्रः पतायि। धनपता२इ।

१ २ १ २ २१२ २२२ १२ २१२ २ १२२ १ २२ १२२१२ २ १२
ना२माः। मन्युना वृत्रहा सूर्येण स्वराड्यज्ञेन मघवा दक्षिणास्य प्रियातनू राज्ञा

१ २२२ १ २ २१२ २ २१२१ २ २१ २ १२ २ १२ २
विशंदाधार। वृषभस्त्वष्टा वृत्रेण शचीपतिरन्नेन गयः पृथिव्या सुणिकोम्गिना

२२१ २ २ २१ २ २ २ १२ २ २ २१२२१
विश्वं भूतम। भ्यभवो वायुना विश्वाः प्रजा अभ्यपावथा वषट् कारेणर्द्ध

१२ २२२ २ १२ २२ २१२ २ २ २२२२ १२ १ २ २
भाक्सोमेन सोमपाः समित्पा परमेष्ठी। ये देवा देवाः। दिविषदः। स्थतेभ्यो

२२२२ २१ २२ १२ २ १२२ २ २ २ १२ १ २ २ २ २२
वो देवा देवेभ्यो नमः। ये देवा देवाः। अंतरिक्षसदः। स्थतेभ्यो वो देवा

२१२ २ २१२ १२२ २२ २ २ २ २ १ २ २ २२ २ २ २१२ २२
देवेभ्यो नमः। ये देवा देवाः। पृथिवीषदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो

१२ १२ २ २ २ २ १२ १ २ २ २२ २ २१२ २२ १२
नमः। यो देवा देवाः। अप्सुषदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः।

१२ २ २ २ १ २ २ २२ २ २१२ २२ १ २ ३ १२ २२१
यो देवा देवाः। दिक्षुसदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः। यो देवा

२ २२ २२ १ १२ १२ २ २२ २ २१२ २२ १२ १२ १२
देवाः। आशा सदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः। अवज्यामिव

२ १२२ १ २ २ १ २२ १ २ २ १ २ १ २ १ २ १
धन्वनो चिते मन्युन्नयामास मृडताश्च इह अस्मभ्यम्। इडा२३ भा। य इदं

२ २ १ १ ३ ५
विश्वं भूतम। युयो३। आ उ। वा२३। ना२३४माः॥

ஒன்பதாவது கீதப்பாடலின் பதவுரை.

मित्रः पतिः	மித்ரஃ பதிஃ	(பரமேசா! நீ) மித்திரனு (சூரியனு)க்கு இறைவனாகின்றாய்.
क्षत्र. पतिः	க்ஷத்ர: பதிஃ	அரி, இந்திரன் எனபவர்களுக்கும் இறைவனாகின்றாய்.

स्वः पतिः	ஸுவ: பதி:	சுவர்க்கத்திற்கும் இறைவனாகின்றாய்.
धनपतिः	தநபதி:	தனங்களுக்கும் தலைவனாகின்றாய்.
मन्युना वृत्रहा	மந்யுநா வ்ருத்ரஹா	கோபத்தால் விருத்திரனைக் கொன்றவனும் ஆகின்றாய்.
सूर्येण स्वराट्	ஸூர்யேண ஸ்வராட்	சூரிய வடிவாய் உலகை விளக்குகின்றவனாயிருக்கின்றாய்.
यज्ञेन मघवा	யஜ்ஞேந மகவா	யாகத்தால் அதன் பயனை நுகரும் இந்திரனுமாயிருக்கின்றாய்.
दक्षिणास्य प्रियातनूः	தக்ஷிணாஸ்ய ப்ரியா தநூ:	தக்ஷிணாமூர்த்தியாய அன்பு செய்தற்குரியவனும் நீயாகின்றாய்.
राज्ञा विशं दाधार	ராஜ்ஞா விசம் தாதார	மற்றும், வேந்தன வடிவால் குடிகளைத் தாங்குகின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
वृषभः	வ்ருஷப:	விரும்பியவற்றைப் பொழிபவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
त्वष्टा	த்வஷ்டா	தீயர்களைத் தண்டிப்பவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
वृत्रेण शचीपति.	வ்ருத்ரேண சசீபதி:	மறைத்தலால் விருத்திரனைக் கொல்லுந் தொழிற்குத் தலைவனும் நீயாகின்றாய்.
अन्नेन गयः	அந்நேந கய:	அன்னங்களையுடைய இல்லறத்தானும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
पृथिव्या सृणिकः	ப்ருதிவ்யா ஸ்ருணிக:	மண் நாட்டைத் தனவயமாகச் செய்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
अग्निना विश्वं भूतमभ्यभवः	அக்நிநா விச்வம் பூதம் அப்யபவ:	அக்கினிவடிவால் அனைவரையும் கட்டுப்படுத்தியவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்
वायुना विश्वा प्रजा अभ्यभवथ	வாயுநா விச்வா ப்ரஜா அப்யபவத	வாயுவால் உயிர்களைப் பிழைக்கச் செய்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
वषट्कारेणार्द्धभाक्	வஷட்காரேணார்த்தபாக்	வஷட்கார மந்திரத்தையுடைய யாகத்தால் அதன் பயனை அநுபவிப்பவனும் நீயாயிருக்க
समित्या परमेष्ठी	ஸமித்யா பரமேஷ்டீ	சபையில் விளங்கும் பிரமனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.

ये देवा देवाः दिविषदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	யெ தெவா தெவா: திவிஷத: ஸ்த தெ- ஹ்யோ வொ தெவா தெவெஹ்யோ நம:	சுவர்க்கத்தில் எந்த, தேவகணங் களும உருத்திர கணங்களும உண்டோ, அவைகட்கு வணக் கம
अन्तरिक्षसदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	அந்தரிக்ஷஸத: ஸ்த தெஹ்யோ வொ தெவா தெவெ- ஹ்யோ நம:	வானிலுள்ள தேவர்கட்கும உருத்திரகணஙகட்கும் வணக் கம.
पृथिवीषदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	ப்ருதிவீஷத: ஸ்த தெ ஹ்யோ வொ தெவா தெவெஹ்யோ நம:	மண்ணிலுள்ள தேவகணங்கட் கும உருததிரகணங்களுக்கும் வணக்கம.
अप्सुषदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	அப்ஸுஷத: ஸ்த தெ ஹ்யோ வொ தெவா தெவெஹ்யோ நம:	நீரிலுள்ள தேவர்கட்கும உருத் திரகணஙகட்கும வணககம.
दिक्षुसदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	திக்ஷுஸத: ஸ்த தெ ஹ்யோ வொ தெவா தெவெஹ்யோ நம:	திககுகளிலுள்ள தேவாகட்கும் உருத்திரகணஙகடகும வணக் கம.
आशासदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	ஆஶாஸத: ஸ்த தெ ஹ்யோ வொ தெவா தெவெஹ்யோ நம:	பததுத திசைகளிலுமுள்ள தே வர்கட்கும உருத்திரகணங்கட் கும வணககம.
अवज्यामिव धन्वनो स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	அவஜ்யாமிவ தந்வநொ ஸ்த தெஹ்யோ வொ தெவா தெவெ ஹ்யோ நம:	தனுவில் நாணேற்றித் தளர்விப் பது போல் எஙகள் மேலுள்ள கோபததைப பொறுததரு ளின தேவாகளுககுவணககம்.
य इदं भूतमः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	ய இதம் பூதம: ஸ்த தெ ஹ்யோ வொ தெவா தெவெ ஹ்யோ நம:	எவா இந்த உலகைத் தோற்று விததருளிய பரமேசுரரோ அவருக்கு வணககம.

விருததி யுரை.

இவைகளின் சுர முதலியவைகளை வடமொழியிற் காண்க.

இருக்கு இல்லாததால இதற்குச் சந்தம் இல்லை.

முன்னிரண்டு பாடல்களின் தேவதைகள் வைசுவ தேவர்கள ஆவ. மூனறுவது மநதிரததிறகு உருத்திரனவன, அலலது பினனிரணடிற்கு வைசுவ தேவர் ஆவா. முதலாவதறகு உருததிரனவன.

ஈண்டு, முதலாவதாயுளள 'நம:' எனனும வரை, இடையிலுள்ள ஓர் எசுராம். நினக்கு ஆருக என்பது எஞ்சி நின்றது. 'அதிபதி (இறைவன்) தறுநனமை முதலிய குணஙகளையுடைய உருத்திரனை

பரமேசுரனே! உனக்கு (எனது) வணக்கம் ஆகுக; என இயைத்துக் கொள்க. ஈண்டு வணக்கம் என்பது வணங்குதற்குரியோன் மேம்பட்டோன் என்னும் உணர்ச்சி காரணமாய் வணங்குவோன் தாழ்ந்தோன் என்னு முணர்ச்சியுடன் செய்கின்ற ஒருவனுடைய அங்கங்களின் செய்கையேயாம்.

ஈண்டு 'இறைவன்' எனவே அனைவருக்கும் இறைவனுமெனப்படுது கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

இதைபற்றியே, சதுரிசனுசாரியரும்,

'ஆயிரம் கிளைகளையுடைய சாமவேதத்திற் கூறப்பட்ட மகிமைகளை யுடையவன் சங்கரனேயாவன், மகிமைதங்கிய அகுணங்களே தேவ விரத முதலியவைகளில் எண்ணப்படுகின்றன' என்று கூறியுள்ளார்.

மித்திரனு (சூரியனு)க்கும் நீயே இறைவனு யிருக்கின்ருய் என்பது,

(1) உருத்திர பரமேசுரனே எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனு யிருக்கின் ருன் என்றதை விரித்துக் காட்டத் தொடங்கி, அவனது பலவகை நாமங்கள் தனித் தனியே கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள், முதலாவது சூரியனுக்கும், உருத்திர பரமேசுரனே இறைவன் என்று கூறப்படுகின்றது என்பதாம்.

ஈண்டு, 'பதி' என்பது சுவாமியாகும். சுவாமி யெனவே ஈசுரன் என்பது பெறப்படுகின்றது. என்னை? 'பதி யீசுரன்' என்று அமர கோசங் கூறுதலின் என்க. இவ்வாற்ருல், ஒப்பற்ற கீர்த்தியை யுடையவன் என் பது கருத்து. இதனுல் உலகத்திலும், வேதத்திலும் மிகப் பிரசித்தியா யுள்ள சூரியனும், உருத்திர பரமேசுரனுடைய அநுக்கிரகத்தை யடைதற் குரியான் என்பது பெற்ரும்.

இப்பொருளையே, சுருதியும்,

" யஃ ஸூர்யே திஷ்டந் "

" எவன் இரவியினகண் இருநதுகொண்டு செலுததுகின்ருனே " எனபதனுல் வலியுறுததுகினறது.

அஙஙனமே, புராணமும்,

" ஹ்ம்ஸ்ரூம் ... "

" நிலம் நீா தீ வளி விண் மதி இரவி ஆனமா " என்று நேரே இறைதையே விளககுகினறது.

இவ்வாற்ருல் சூரியனுடைய மகிமையினுலேயே உலகம விளங்குகின்ற தென்பதும, அச் சூரியனும, பரமேசுரனுடைய திருமேனியேயாவன் என் பதும் தெளியப்பட்டது. மறறும, தேகததிறகு இறைவன, தேகி யென் பதிற் சொல்லவேணடுவ தெனனேகொல? இது யாண்டும மிக வெளிப் படையா மெனக.

அரிக்கும் இந்திரனுக்கு மிறைவன் என்பது,

ஈண்டு, மூலததிலுள்ள ' க்ஷத்திரம் ' என்னுஞ் சொல் விஷ்ணுவையும், இநதிரனையுங் குறிககினறது. முனனா ' மித்திரன் ' எனபதறகு, சூரிய தேவனைக கொண்டதால, ஈண்டுத தேவாகளே கொள்ளறபாலா் என்பதே தகுதியாமாதலினெனக. வடமொழி யிலக்கணவகையானும இபபொருள் பெறப்படுகினறதெனபது முணர்க.

இதனுலன்றே, சுருதியும,

" ஊத்ரஸ்ய ஹரேவி விஷ்ணோராயிவத்யம் க்ஷத்ரம் "

" இநதிரனும விஷ்ணுவும் க்ஷததிரம எனபபடுகின்ருாகள " என்று கூறுகினறது.

அஙஙனமே புராணமும,

" ந்ருவாணாம் தைவதம் விஷ்ணுஸ்தைவ வாஸவஃ "

" அரசர்களின தெயவீகததன்மை, விஷ்ணுவும இநதிரனுமாகின்றது ' எனறு

'சுவர்க்கத்திற்கும் இறைவன்' என்பது,

"யந்ந து:கேந ஸம்பிந்நம் ந ச க்ரஸ்தமநந்தரம் ।
அபிலாஷோபநீதஞ்ச தத்ஸுகம் ஸ்வ: பதாஸ்பதம்"

"துன்பத்தோடு சேராததும், என்றும் உள்ளதும், சிறப்புடையதும் அனைவரும் விரும்பத்தக்கதுமாகிய இன்பமே சுவ: (சுவர்க்கம்) என்பதின் பொருள்" எனக் கூறப்பட்டிருத்தலானும்,

சுருதியும்,

"ஸுவரித்யஸௌ லோக:"

"சுவ: என்பது ஒரு வுலகம்" என்று கூறுகின்றதாலும், சுவர்க்கம் என்னும் மூன்று முலகத்திற்கும், இன்பவடிவாகிய முத்திக்கும், பரமேசுரனே இறைவன் என்பது பெறப்படுகின்றதெனக.

'தனங்கட்கு இறைவன் என்பது' ஈண்டு, தனம் என்றதால் எல்லாப் புருடார்த்தங்களுங் கொள்ளக் கிடக்கின்றன. சுவ: பதி, தனபதி என்னும் இரண்டு சொற்களாலும், இவ்வுலக, பரவுலக போக்கியப் பொருள்களுக்கும், இவ்வாறே, அதிபதி, என்றதனானே தேவர், மனிதர் முதலியோர்களுக்கும் இறைவன் என்றதாயிற்று. இதனால் மித்திரபதி, க்ஷத்திரபதி, சுவபதி, தனபதி, என்னும் நான்கு சொற்களாலும், தேவர், மனிதர் முதலிய எல்லாப் பிராணிகட்கும் இறைவன் என்பதும், புத்திரர், தனம் முதலிய உலகிலுள்ள போகப் பொருள்களுக்கும், பேரின்பத்திற்கும் உருத்திர பரமேசுரனே இறைவனாகின்றான் என்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

இப்பொருளையே, சாமமறைப் பாடல்களும்,

"ய ஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ"

"பொன் மயமாகிய இப்புருடன் இரவியினுள் காணப்படுகின்றான்" என்ற றொடக்கத்து மந்திரங்களாற் கூறுகின்றன என்பதுணர்க.

இவ்வாற்றால் போகப்பொருள் யாதோவெனின்? கூறியவாங்கே தடையிலாத ஐசுவரியங்களை யுடைய உருத்திரபரமேசுரனை, யான் வணங்குகின்றேன் என்பதாம்.

இனி, 'மித்திரன்' என்பவன் முதலியோர்கட்கு இறைவன் உருத்திர பரமேசுரனென்று மேற் கூறப்பட்டது. ஈண்டு, மித்திரன் என்னுஞ் சொல் 'ஞிமிதா' சிநேகம், என்னும் வடமொழிப் பகுதியிலிருந்து வந்ததா

மாதலின், இதனுல் பேரன்புடைய அகத்தியர், கௌதமர், ததீசி, மார்க்கண்டர், உபமந்யு, பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் முதலிய பக்தர்கள் கொள்ளக்கிடக்கின்றனர்; கொள்ளவே, அன்பர்களை இனிது பரிபாலிக்கின்ற உருத்திர பரமேசுரனை வணங்குகின்றேன் என்ப பொருள் கொள்ளலும் ஈண்டு உரித்தாகு மென்பது காண்க

அற்றேல்? உருத்திர பரமேசுரனே ஐந்தொழிலையும் நடத்துகின்றவனாதலின் பொதுவாகிய அத் தொழில்களுக்குள் காத்தற்றொழிலும் அடங்குமேனும், அன்பர்களை இனிது பாதுகாத்தலே உருத்திர பரமேசுரனது சிறப்புத் தொழிலா மென்றுணர்த்துதற் பொருட்டே ஈண்டு மித்திரன் முதலியோர்களைப் பாதுகாக்கின்றவன் எனக் கூறப்பட்டதென்றுணர்க.

அற்றுகளினன்றே புராணமும்,

"ஈஉக ஈக்ஷணாயெவ ஈஈ லவஃ ஹி செஷ்டிதம் ।
உதி ஜாநீத ஈஊகூா வ்ராணெஷெராவி மீயவீ"

"யான் செய்கின்ற தொழிலனைத்தும் எனது அன்பரைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டேயாம் என்றுணர்வாயாக, எனது அன்பன் எனது உயிரினுஞ் சிறந்தோனுவன்." என்று கூறுகின்றது.

அல்லது, மித்திரன் என்பது, பன்னிரு சூரியர்களுள் ஒருவனுவன் அவனுக்கு இறைவன், உருத்திர பரமேசுரனே முக்கியமாகிய சூரியனுகின்றுன் என்பதாம். அங்ஙனமே, க்ஷத்திரபதி யென்னும் விஷ்ணுவு மாகின்றுன், சுவபதி யென்னும் இந்திரனுமாகின்றுன், தனபதி யென்னும் குபேரனுமாகின்றுன் என்பதாம் இதனுல் பரமேசுரனே எல்லாத் தேவர்களாகவு மிருக்கின்றுன் என்பது கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க

இதுபற்றியே, ஏனைய சுருதிகளும்,

"ஸ ப்ரஹ்மா ஸ ஶிவஸ்ஸேந்த்ரஃ ஸோக்ஷரஃ பரமஸ்ஸ்வராட் ।
ஸ ஏவ விஷ்ணுஸ்ஸ ப்ராண ஸ்ஸகாலோக்நிஸ்ஸ சந்த்ரமாஃ"

"அப்பரமானமாவே, பிரமன், சிவன், இந்திரன், அக்கரம், பரமம், சுவராட், விஷ்ணு, பிராணன், காலன், அக்கினி, சந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வடிவங்களாய் இருக்கின்றது." என்று கூறுகின்றன

ஈண்டு "இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் சுவர்க்க முதலியவற்றிற்கு இறைவராவர்" என்பது சுருதிகளிற் கூறப்பட்டிருப்பினும் அவர்கள் பரமேசுரனுடைய கூறுகளானதால் பரமேசுரன் வடிவாகளென்பதுங் கூடுமென்றுணர்க.

இதுபற்றியே, பாரதவாக்கும்,

"ஸௌந்த்ராதிஷு அ தைவேஷு தவைஶ்வர்யம் ப்ரவர்த்ததே"

"இந்திரன் முதலிய தேவர்களிடத்துள்ள ஐசுவரியமானது பரமேசுர னுடைய ஐசுவரியமேயாம்" என்றெழுந்தது.

இவ்வாறு, எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனாகவும், எல்லாவற்றையும் பாது காப்போனாகவும், எல்லா வடிவனாகவும் பரமேசுரன் துதிக்கப்பெற்றனன் என்பதுணர்க.

இனி, 'மந்யுநா' என்பது முதல் 'பரமேஷ்டி' என்பது ஈறாக, பல வகை மகிமைகளை யுடையவனாக அப் பரமேசுரன் சிந்திக்கப்படுகின்றான்.

அவற்றுள், "கோபத்தால் விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனாய் இருக் கின்றாய்" என்பது, ஈண்டு இருக்கின்றாய் என்பது எஞ்சி நின்றதாம்.

கோபம் என்னும் நிமித்தத்தால் எண்ணூற்றுப்பத்து விருத்திராசுரர் களைக் கொன்றனன் என்பதாம்.

இதுபற்றியே, சுருதிகளும்,

"இந்திரோ விருத்திர மஹந்" எனவும்,

"ஐந்த்ர உபீதா ஸஹஸ்திவத்த்ராணத்வஷ்டிஷ்கத: ஜவாந நவதீர்நவ"

"இந்திரன் ததீசியின் எலும்புகளால் எண்ணூற்றுப் பத்து விருத்தி ரர்களைக் கொன்றனன்" எனவுங் கூறுகின்றன.

அற்றேலஃதாகுக. சுருதிகள், இந்திரன் விருத்திராசுரனைக் கொன்ற னன் என்று முழங்குகின்றனவே யன்றி பரமேசுரன் கொன்றானெனக் கூற வில்லையே யெனின்? அப்படிக் கூறுவது உண்மையே ஆனால், தல்வகார வுபநிடதமெனனும் கேநோப நிடதமும், "தேவர்கள், யாமே வெற்றி கொண்டோமென இறுமாந்திருக்க, பரமேசுரன் இயக்க வடிவமாய் எழுந் தருளி எல்லாவற்றிற்கும் தானே காரணனென்றும், அவ் வெற்றியும் தனா லேயே ஆனது என்றும் அறிவுறுத்தருளினன்" என்பதை இரண்டு கண்டங்களால் கூறுகின்றது. அதைப்போல உருத்திர பரமேசுரனே விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்பதும், ஏனைய தேவர்கள் நிமித்தாக ளாமென்பதுந் தெற்றென விளங்குமாறு காண்க.

அல்லது, 'மந்யுநா விருத்திரனைக் கொன்றனன்' என்பதை 'மந்யு' என்பதை 'சதமந்யு' என்பதில் ஒரு கூறெனக்கொண்டு, இந்திரனால் அதா

வது இந்திரனாகிய காரணத்தைக்கொண்டு பரமேசுரன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்பது பொருள்கொள்ளினும், வடமொழி இலக்கண வகையாலும் இது இனிதமையுமென்பதுணர்க.

அல்லது, மந்யுநா என்பது, வேள்வியால் எனவும், விருத்திரம் என்பது பாவத்தை யெனவுங் கொள்ளலாம், அதாவது யாகத்தால் பாவத்தைப் போக்கி யருளுகின்றவன் என்பது பொருள்.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

“ தே³வயஜ்ஞைர் வ்ருத்ரஹா ஸம்ப⁴வேம ”

“ தேவாராதனையா (யாகத்தா)ல் பாவத்தைத் தொலைத்தவர்களாவோமாக.” எனக் கூறுகின்றது.

மற்றும்,

“ ஹத்வா பி⁴த்வா ச ஸம்ஹ்ருத்ய ஹத்வா ஸர்வமித³ம் ஜக³த் ।
யஜேதே³கம் விரூபாக்ஷம் ந ஸ பாபேந லிப்யதே ”

“ உயிர்களைக் கொன்றாகிலும், பயமுறுத்தியாகிலும், இவ்வுலகத்தை யழித்தாகிலும் விரூபாக்ஷராகிய பரமேசுரரை எவன் ஆராதிக்கின்றானோ, அவன் பாவமடையான்” எனவும்,

இன்னும்,

“ த⁴ர்மேண பாபமபநுத³தி ”

“ தருமத்தால் பாவங் கெடுகின்றது ” எனவுங் கூறுகின்றது.

இதனாலன்றோ, பாரதமும்,

“ பிநாகபாணிர் ப⁴க³வாந் ஸர்வபாபஹரோ ஹர: ”

“ பினாகபாணியாகிய பகவான் பரமேச்ரனே எல்லாப் பாவத்தையும் போக்குகின்ற அரனாகின்றான்.” என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், அதன் பாடியமும்,

“ நீ, மந்யுநா (கோபமாகிய) காரணத்தால், விருத்திரனைக் கொன்றவனா யிருக்கின்றாய்.” என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்துகின்றது.

உலகனைத்தையும் சூரிய வடிவால் விளக்குகின்றவனா யிருக்கின்றாய், என்பது, சுயம்பிரகாச வடிவனாயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

ஈண்டு; "யேந ஸூர்யஸ்தபதி"

"எவனால் சூரியன் காய்கின்றான்" என்னுஞ் சுருதியால், பரமேசுரனுடைய அருளைப் பெற்றதாலேயே சூரியனுக்கும் விளக்குந்தன்மை யுள்ளதாமென்பது உணரற்பாலதாம்.

"யாகத்தால் அதனுடைய பயனை நுகர்கின்ற இந்திரனும் நீயாயிருக்கின்றாய்" என்பது, ஈண்டு 'மகவன்' என்னுஞ்சொல் 'மம்ஹதி' 'ஈகை' என்னும் வடமொழிப் பகுதியின்கண் பிறந்ததாமாதலின் யாகமாகிய சாதனத்தால் வேட்போர்கட்குப் பயனை யளிக்கின்றவன் நீயாயிருக்கின்றாய் எனவும் பொருள்படுமாறுணர்க. இருக்குப் பாடியத்திலும், 'மகவன்' என்பதற்கு பயன் அளிக்கின்றவன் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்க.

அல்லது, யாகமாகிய சாதனத்தால் இந்திரனாற் செய்யப்படும் மழை பெய்வித்தல் முதலிய காரியங்களைச் செய்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய் எனினுமாம்.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

"பயாதிந்த்ரஸ்ச வாயுஸ்ச"

பயத்தால் இந்திரனும் வாயுவும், என்று தொடங்கி "இந்திரனே மழை பெய்விப்பவன்" என்று கூறி முடிக்கின்றது.

'தக்ஷிணாமூர்த்தியாய் அன்பு செய்தற்குரியானும் நீயாகின்றாய்' என்பது,

இப் பரமேசுரனுடைய தக்ஷிணாமூர்த்தமானது முத்தி விருப்புடையார்கட்கு மிக விரும்பற்பாலதாம். அதாவது பக்தி செய்வதற்குரியதாம். ஈண்டு முத்தி விருப்புடையார்களால் அன்பு செய்யற்பாலது என்று கூட்டிக் கொள்க.

இதுபற்றியே, வாயு சங்கிதையும்,

"அஜாத இத்யேவம் கேசித் ஜந்தவோ பீரவஃ ।
ப்ரபத்யந்தே ப்ரபந்நாஸ்தே தக்ஷிணம் முகம்"

"பிறப்புக்கட்குப் பயமடைந்தோர்கள் பிறப்பற்றவனாயுள்ள ஒருவன் நீயே யென்று உன்னையுணர்ந்துகொண்டு, உருத்திரனாகிய நினது தட்சிணாமூர்த்தியை யடைகின்றனர்." என்று கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, சுவேதாசுவதர சுருதியும்,

“ருத்ர யத்தே தக்ஷிணம் முகம் தேந மாம் பாஹி”

“உருத்திர! உன்னுடைய தக்ஷிணமுகம் யாதொன்று இருக்கின்றதோ, அதனால் எம்மைப் பாதுகாப்பாயாக” என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்துகின்றது. இதனால் முத்தி விருப்புடையாரால் வழிபடற் குரியவன் உருத்திர பரமேசுரனே என்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

அல்லது, பேரன்பிற்கு விஷயமானது இவ்வுருத்திர பரமேசுரனுடைய தாக்ஷண்ய முடையதென்னும் அருட்டிருமேனியே யென்பதுமாம். இதனால் கருணைக் கடலான என ஈண்டு எடுத்துக்கொண்ட பரமேசுரனே உயிர்களிடத்துப் பேரன்புடையான் என்பதும் கொள்ளக் கிடந்தமை காண்க.

“வேந்தன் வடிவால் மக்களைத் தாங்குகின்றவன் நீயாயிருக்கின்றாய்” என்பது, அதாவது அரசர்களால் பிரசைகளைப் பரிபாலிக்கின்றவனும் உருத்திர பரமேசுரனே யாகின்றான் என்பதாம். இதனால் அரசனாய் நின்று தண்ட நீதி முறையில் ஆணை செ[illegible] ற தன்மையும் பரமேசுரனுடைய வயப்பட்டதேயாம் என்பதாயிற்று. அல்லது [illegible] றதை நோக்கிப் பயனை யளிக்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

“அன்பர்கள் விரும்பியவற்றை நிறையப் பொழிகின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்” என்பது, ரிஷபம் என்னும் வடமொழிச் சொற்கு இவ்வாறே பொருள் கூறல்கொண்டு, ரிஷபக்கொடி, ரிஷபவாகனம் என்பது முதலியவைகளுக்கும் பொருள் கூறல் எளிதிற் கூடும் என்பதை பாரத வாக்கியத்தாலும் உணர்ந்துகொள்ளற்பாலதாம்.

‘துஷ்டர்களைச் சிட்சிக்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்’ என்பது,

ஈண்டு, துவஷ்டா என்னுஞ்சொல் விரைவுப் பொருள்கொண்ட வியாபகத்தன்மையை யறிவுறுத்துவதாமாயினும் ‘துவக்ஷ்’ என்னும் வடமொழிப் பகுதியினின்று வந்ததாமெனக் கொள்ளலின், ஈண்டு அப்பொருள் பொருந்தாதென்பதுணர்க.

மறைக்கின்ற நிமித்தத்தால் விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதலாகிய தொழிலையுடையவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்” என்பது, ஈண்டு, “விருத்திரனைக் கொல்லுதலாகிய தொழிற்குத் தலைவன்” என்னும் பாடிய வாக்கியமும் உணரற்பாலதாம்.

அற்றாகலினன்றே, தைததிரீய சுருதியும,

" ஸ இமாம்ல்லோகாந் ப்ராவ்ருணோத் யதிமாம்ல்லோகாந் ப்ராவ்ருணோத் தத் வ்ருத்ரஸ்ய வ்ருத்ரத்வம் "

" இவ் வுலகை மறைததலின அவன் விருததிரனெனபபடுகின்றான " என விருததிரன என்பதறகு காரணங கூறும வாயிலாய இப பொருளேயே விளககுகினறது.

மறறும, ' ஶசீ ' (சசி,) என்பதும கருமத்தை (செயலை)ச் பொருளாக வுடையதெனபது நூல்களில வெளிபபடையாம.

இவவாற்றால் விருத்திராசுரன், உலகை இருள் மூடுமாறு செய்ததால் பரமேசுரன அவனைக் கொன்றனன எனபது பொருள.

பிறவிடததும இவவாறே கூறபபட்டிருததலின, ' பசுபதி ' எனபது போனறு ' சசிபதி ' எனபதும பரமேசுரனேயே நன்கு அறிவுறுத்துவதா மெனபது காணக.

" அன்னத்தையுடைய இல்லறத்தானாக இருககின்றனை " என்பது,

ஈண்டு, " க்ஷயோ ருஹஸ்தஃ ஶிவேஷிராஷ்ட வரிவாஹி " என்னு மிடதது ' க்ஷய ' எனபதறகு, கிருகததன எனபதே பொருளானதால், ஈணடு இல்லறததான எனக கொளளபபட்டது. இதனால யாகததிறகுரிய அனன முதலியவைகளும, ஈகை முதலியவைகளும, தன முதலியவைகளும இல் லறததானுககு நிறைநதிருததலும, பரமேசுரனுடைய அருளாலேயே யென் பது பெறபபட்டது.

" யானையை அஙகுசததால தன வசபபடுததுமாறு உலகைத தன் வயமாயிருக்கச் செயகினறவனும நீயாகினறாய " எனபது,

ஈண்டுப் பாடியததிலும இவ்வாறே பொருள் கூறபபட்டுள்ள தென் றுணாக.

பிருதிவி, (மண) எனபது, மணணுலகிலுளள மககளமேல நின றது நல்லோர்களையும தீயோர்களையும புணணியததாலும, பாவததாலும, பரமேசுரன செலுததுகினறானாதலின, அதாவது உயிர்களின, நன்மை தீமைகளுக்கியைய ஆட்டி வைக்கினறவனாதலின உலகனைததும் பரமேசுர னுடைய வசமேயாம எனபதாம,

இது பற்றியே, சுருதியும்.

" வ-ணஜீ: வ-ணெஜீ-ந க௨-ஓணா ஷவதி வாவ: வாவெ-ந "

" நல்லோர் நற கருமததாலும, தீயவா தீய கருமததாலும தோனறு கினறனா " எனறு கூறுகினறது.

அங்ஙனமே மிருதியும்,

" ந உயா கெவஜெ-நாவி-ந அ கெவஜ க௨-ஓணா !
க௨-ஓ ஸஹாயெ-ந "

" கருமமாததிரததாலுமன்று, எனறுல மாததிரமுமனறு, மறறே, கரு'மதததைச சகாயமாயக் கொண்டதனுலே உலகமாக்கப்படுகின்றது." என்று கூறுகினறது.

ஈணடு, யானையை அடககுவதறகுத தோட்டியானது சாதனமாயிருததல் போன்று மக்களைத தன்வயமாககுதறகுப புணணிய பாவஙகளே கருவியா மெனபது காண்க. இதுவும, எல்லாம் வலல இறைவனுக்கு உபசாரமே யெனபது உணரபபாலது.

" அககினியால் தேவர்களையும், மனிதர்களையும கட்டுபபட்டிருககின்றவா களாய்ச செயகின்றுய " என்பது,

'ஆகவனீயம' என்பது முதலிய மூனறு அககினிகளாயிருந்து தேவாகள் வாழ்வதற்குரிய, அனனம, எனனும் கோதுமைமாப் பணியாரம முதலிய தேவவுணவுகளைக கொடுததல் அககினியின ஆதீனமாமாதலின, தேவாகள அக்கினி வயபபட்டவாகளெனறுணாக.

மககளோ, சமைததல, விளககல, சூடுணடாககல முதலியவைகளால தீயின அதீனமா யிருககினறுர்கள எனபது வெளிபபடையேயாம.

அல்லது, நெறறிக கணணிலுள்ள அக்கினியால ஊழிக காலததில உல கனைததையும இலயஞ் செய்து கொள்கினறனை என்பதும் அமையுமெனக.

" காறறுல புநிதமாககி உயிாகளனைததையும பிழைததிருக்குமாறு செய் கின்றுய் " எனபது,

வாயுவினுல மிகப் புநிதமுண்டாக்கி இனிது வாழுமாறு செயதருள கின்றுய் என்பது பொருள். இதனுல ஆன்மாவைப் பறறிய பிராண சமபந்த மினறேல், உயிர் என்பதும் இன்றும , காறறுப்படுதல் முதலியவை களாற் புநிதமாதலெனபதும இன்றுமெனக.

இதனல், அக்கினியும், வாயுவும, பரமேசுரனுடைய ஆணையைப் பெற றுக்கொண்டு த த தந தொழிலைச செய்கினறவைகளாகின்றன என்பது ஈண்டுக் கொள்ளககிடநதமை காணக.

அற்றாகலினன்றே, சுருதிகளும்,

" ஹயாநூஸ்ஸூாநிலுவதி "

" இவனது பயததால அக்கினி எரிககின்றது " எனவும,

" ஹீஷாஸூாஸா தஃ வவதி "

" இவனிடததில் பயத்தை யடைந்து வாயு சலிக்கினறது " எனவும,

" ந ஷாணெந நாவாநெந உதெூா ஜீவதி கஸூந ।
உதரெண த ஜீவஙி யஷிஞெதா வாவாஶ்ரிதள "

"பிராணனுலும அபானனுலும் மனிதா ஒருவரும பிழைததிலா; மறறே, இவவிரண்டும் எவனைப பறறி நிறகினறனவோ, அவனுல பிழைத திருககினறனா " எனவுங கூறுகின்றன.

" வஷட்காரம, சுவதாகாரம் எனபது முதலிய பிரயோகஙகளைக கொணட யாகததால் அதனுடைய பயனை அநுபவிககினறவனும நீயாயிருக கினறுய " என்பது,

வேளவியாகிய சாதனததால வேள்வித தலைவனுய விருமபிய பயன களை அநுபவிக்கினறவன உருத்திர பரமேசுரனே யனறி வேறலன் என பது பொருள.

இதுபறறியே சுருதியும,

" கதஸொ ஷெவொஹூஷஹாகஃ "

" இவாகளுள எததேவா பயனை நுகாபவா ?" என றறெடுக்கதது மந திரததில் இப்பொருளைக கூறியிருக்கினறது.

உண்மையை நோககிலோ, 'வஷட்காரம' எனனும மநதிரத்தாற குறிப் பிடட யாகமாகிய விஷ்ணுவைப் பாதிததிருமேனியாகக கொணடவன என பதே கொளளக கிடககினறது.

இதுபறறியே சுருதியும,

" யெஜ்ஞா வெ விஷ்ணுஃ "

'யாகமே விஷ்ணு வெனபபடும' எனறு கூறுகினறது. இதனுல், அரிகரமூாததம கொளளப பெறறமையுங காணக.

அல்லது, மூலத்திலுள்ள 'அர்த்தம' என்னும் சொல் 'சமீபம' என்னும் பொருளையுந் தருவதாமாதலின வேள்வித தலைவனுக்கருகில தேவதா வடிவாயிருந்து அநுபவிக்கின்றவன் என்பதும அமையுமாறுணர்க.

"சோமயாகஞ் செய்தலால சந்திரமண்டலத்திலிருந்து அப போகங்களை யநுபவிப்பவனும நீயாயிருக்கின்றாய்" என்பது,

இங்ஙனமே பாடியமுங் கூறுகின்றதெனபதுணாக.

உண்மையிலோ, சோமத்தார குறிப்பிடப்பட்ட வைசுவதேவ யாகத்திற கூடியுள்ள தேவாகளனைவரும நீயாயிருக்கின்றாய என்பதாம.

சபையாற குறிப்பிட்ட (பிரமனும) இரணியகருப்பனும நீயாயிருக்கின்றாய, எனபது,

ஈண்டு, ஸம, எனபது 'சபை' என அமரகோசங் கூறுதலானும், பரமேஷ்டி எனபது பிரமன எனல வெளிப்படையா மாதலாலும் இது போந்த பொருளெனக.

இனி, "பாடியத்தில, பரமேட்டி எனபதற்கு, பத்தினியுடன (மனையாளுடன) உயாந்ததாகிய இல்லறத்தலைவனா யிருக்கின்றவனும நீயே" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது மனைவியுடன கூடிய இல்லறம எனபதனாற் குறிப்பிக்கப்பெற்ற, வேள்வியாற்றல, தானமிடல, ஓமஞ்செய்தல் முதலிய நற்கருமங்களில வழுவாது இருப்பவனும நீயாகின்றாய எனபதாம. மனையாளுடன கூடினவனுக்கே அதில அதிகார மிருத்தலினெனபதுணாக. இது வாழ்நாள முழுதும நற்கருமங்களையே செய்துகொண்டு வாழல வேண்டுமெனபது எல்லா நூலகளுக்கும கருத்தாமாதலி னெனக.

அற்றாகலினன்றே சுருதியும,

"யாவஜ்ஜீவம் அக்நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாத்"

'வாழ்நாள வரையும எரியோமபுக' என்று கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, மாபாரதமும,

"விஶேஷேண க்ருஹஸ்தஸ்ய ஶ்ரேஷ்டாஶ்ரம்ய"

"இல்லறத்தானே உயாந்தோன மற்றைய மூவரும அங்கத்தினாகள" என்று கூறுகின்றது.

இதுபற்றியே மநுமிருதியும,

"அன்னையாரைப் பற்றிக்கொண்டே அனைத்துயிரும வாழ்கின்றன, அது போன்று இல்லறத்தானைப பற்றிக்கொண்டே ஏனைய ஆசிரமத்திலுள்ளவாகள பிழைக்கின்றாாகள" என்று கூறுகின்றது.

ரண்டு, தமிழ் மறையும்,

" இறந்தார்க்கும் இவவாதவர்க்கு மிறந்தார்க்கும்

இலவாழ்வா னென்பான் துணை" என்பது முதலிய மந்திரங்களால் அறத்துப்பாலில் இல்லறத்தை யெடுத்துமிக விதந்தோதியுள்ளதும் உணரப்பாலதாம்.

அல்லது, 'ஸமிக' என்பது ஞானமாமாதலின், உபாசனையால், பரமாகிய (மேலாகிய) பதத்தில் இருப்பவன் பரமேஷ்டி என்பதுமாம்.

அல்லது, இனிது உபதேசிக்குந் தன்மையால், பரம=எல்லாத தேவா கட்கும மேலாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றவன், பரமேஷ்டி எனினு மமையும்.

அல்லது, பார்வதி தேவியாருடன், பரம்=மேலாகிய கைலாசத்தி லிருக் கின்றவன பரமேஷ்டி என்பது மமையும்.

இனி, "யோ தேவா" என்பது முதற்கொண்டு நமஃ, என்பது ஈறுகிய ஆறு மந்திரங்களால், மூலகாரணனும், பிரம சொரூபனும், ஒருவனும், மற்றும் பல மகத்தாந் தன்மைகளை யுடையவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுர னுடைய கூறுகளை யுடையவர்களான குணிருத்திரர்கள் வணங்கப்படுகின்றார் கள். அவ் வுருத்திரர்களும், ஆயிரக்கணக்கானவர்களாவார்கள்; அவர்களும் 'ஒருவனாகிய உருத்திர பரமேசுரனைப் போற்றிக்கொண்டு அவனுக்கருகில் புடைசூழ்ந்து நிற்கின்றவராய்க் கணங்கள் எனப்படுவார்கள் என்றுணர்க.

இதுபற்றியே, உருத்திராத்தியாயத்தின் முதலாம் அநுவாகத்தின் நடுவில்,

"யெ ஸஹஸ்ர ஸஹஸ்ரொஹம் தெஷாகஞாணு ஊதி"

"உருத்திரன் கூறுகளையுடைய இக் கணங்களுக்கு வணக்கம்" எனவுங் கூறப்பட்டுள்ளது.

அற்றேலஃதாக? தேவர்கள் தேவனை வணங்கல் என்றது எவ்வாறு மெனின்? பரமேசுரன் தனது அருள்வலியால் கணக்கில்லாத உருத்திர கணங்களை யுண்டாக்கி, ஒவ்வொரு வுலகத்திற்கும் தலைவர்களாக்கி, அருளை யும், மருளையுஞ்செய்து வருமாறு அவர்களை நியமித்திருத்தலின், அரசனைப், பிரசைகள் வணங்குமாறு வணங்குதல் கூடுமென்க.

இது கொண்டே சுருதியும்,

"யெ ரு*த்ரா அவிஹ*வ்யாம ஸ்வநிஹந்தவ்யந்தரிக்ஷ ஹவா அயி திவம் ரு*த்ர உவஸ்ரிதாஃ"

'மண்ணிலும், கடலிலும், விண்ணிலுந் தோன்றுகின்ற உருத்திரர்கள்' என்றற் றொடக்கத்து மந்திரங்களால் இப்பொருளையே கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, பாரதமாகிய இதிகாசமும்,

“ ஶூலோத்யதஹஸ்தா வஜ்ரஹஸ்தா: ஸர்வே ஜடாகிரீடிந: ”

“ சூலமேந்திய கையர்கள், வாளேந்திய கரத்தர்கள், பாம்பென நீண்ட முடியினர் ” என்ற றொடக்கத்துச் சுலோகங்களால், இப் பிரமத கணங்களையே விதந்து கூறுகின்றது.

அவ்வாறே, துரோண பருவத்திலும்,

“ தஸ்ய பாரிஷதா திவ்யா நாநாரூபா யதா: ப்ரபோ: ”

“ அவ் விறைவனுடைய வானுலகப் பிரமத கணங்கள் பலவகையாவர்கள் ” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

மற்றும், இலிங்கபுராணம், கந்தபுராணம் முதலிய பல நூல்களிலும் உருத்திர பரமேசுரனுடைய பிரமத கணங்கள் பலவகையாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதும் ஈண்டு உணரற்பாலதாம்.

தேவர்கள் ! உருத்திர தேவதைகளே ! நீங்கள், சுவர்க்கத்தில் இருக்கின்றவர்களாவீர்கள் ; அத்தகையர்களான உங்கட்கு நமஸ்காரம்.

இவ்வாறே, வானுலகில் இருக்கின்றவர்களான தேவர்கள் ! உங்கட்கு நமஸ்காரம். தண்ணீரில் இருக்கின்ற தேவர்கள் ! உங்கட்கு நமஸ்காரம். பத்துத் திக்குகளிலும் இருக்கின்ற தேவர்களே ! உங்கட்கு நமஸ்காரம். எட்டுத் திசைகளிலும் இருக்கின்ற தேவர்கள் ! உங்கட்கு நமஸ்காரம்.

‘ தறுகில நாணேற்றுவது போன்று உமது ஆணையைக் கடந்ததால் எங்களிடத்தெழுகின்ற உமது கோபத்தை, யாம் வணங்குதல் முதலியவற்றால் பொறுத்துக் கொள்ளுமாறு செய்கின்றோம் ’ என்பது,

ஈண்டுப் பரமேசுரனது ஆணையாகிய வேத முதலியவற்றால் அறிவுறுத்தப்பட்டதைக் கடந்ததால், பரமேசுரனுக்குண்டாகும் கோபத்தை, அவனை வழிபடுதலாலன்றி ஏனைய வுபாயங்களால் அடக்க முடியாதெனபதால் அதை நீக்குதற்குப் பரமேசுரனையே இனிது வழிபடல் வேண்டுமென்று அறிவுறுத்தப்படுகின்றதென்பது முணர்க.

அற்றுகலினன்றே பகவானும்,

“ ஶ்ருதி: ஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா யஸ்தாமுல்லங்க்ய வர்ததே |
ஆஜ்ஞாச்சேதீ ஸ மே த்வேஷ்யோ வத்யஶ்ச ஜாயதே ”

“ சுருதி மிருதிகள் எனது ஆணைகள் , அவைகளைக் கடந்து நடக்கின்றவன் எவனோ, அவன் எனனால் வெறுக்கப்படுபவனும், கொல்லப்படுபவனுமாகின்றான்.” என்றருளிச் செய்துள்ளார். ஈண்டு உயிர்களின் கருமங்களைத்

தழுவிக்கொண்டே நிக்கிரகாநுக்கிரகங்களைப பரமேசுரன் செய்தலின் அவன் பொறுமை யுடையான் என்பதும் பொருநதாமென்றுணர்க.

இதையே வியாசபகவானும ^ ° ^' 'ருகு விரிததிருக்கின றனா; அதை ஆண்டுக்காண்க. இதனால, உருததிர பரமேசுரனைக் களிப் படைவிக்கில் இன்புறலாம, வருததமடைவிக்கில் துன்புறலாமென்பது தெற் றென விளங்குகின்ற தென்பதைக் காண்க.

"யாதொரு உருததிர பரமேசுரன் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகனைத தையும உண்டாக்கியருளினனோ, அவனுககு நமஸ்காரம்" எனபது,

எல்லாமாய் எலலாவற்றையும ஆக்கி அளிதது அழிததுத தனிதது நிற கும தனிப பெருஙகருணை அருடபெருஞ சோதி பரபபிரம சொரூபனாகிய பரமேசுரனுககு வணககம எனபதாம்.

ஒன்பதாங்கீத மநதிர விருததியுரை

முற்றிறறு.

கீத மந்திரம் 10.

१ २ १ २ १ २ १ २ १
अधिप । ताइ । मित्रपा । ताइ । क्षत्रपा । ताइ । स्वः पताइ ।
२ - १ २ १ २र २१र २ १ र२र १ २र र १
धनपता २ ॥ ना२माः । नम उत्ततिश्चोत्तन्वानेभ्यश्चनमोनीषंगिभ्यश्चोपवीति-
२ १ र ३ १ र२र १ २ १ २ र १ २
भ्यश्च नमोस्रभ्द्यश्चप्र । ति दधानेभ्यश्च नमः । प्रविद्यभ्यश्च प्रत्याधिभ्यश्च
१२ १ २ र १ २ १ २ १र २ र १ २ १२ १ २ र
नमः त्सरभ्द्यश्चत्सारिभ्यश्च नमः श्रि । तेभ्यश्च श्रायिभ्यश्च नमस्तिष्ठभ्द्यश्चोप-
१ २ १ र २१र २ र२२- १ २१र२ १ २र १२ १र २
तिष्टभ्द्यश्च नमो यतेच वियतेच नमः पथेच विपथायच । आवज्यामिव
१ २र १ र २ १ २र १ १ २ १ २ १ २ १
धन्वनो विते मन्युन्नयामसि मृडतान्न इह अस्मभ्यम । इडा२३ भा यइदं
र २ १ - ३ ५
विश्वं भूतम् । युयो ३ । आउ । वा २ । ना २३४ माः ॥

இம் மந்திரமும இருக்கன்று கேவலம கீதமேயாம்.

மநதிரத்தின் பதவுரை.

नम उत्ततिभ्यश्च	நம உத்திஹ்யஶ்ச	உததரீய முடையாாகட்கும் வணக்கம.
श्चत्तन्वानेभ्यश्च	உத்வாநேஹ்யஶ்ச	நாணேற்றிய தநுக்களையுடையாா கட்கும வணககம.
नमो नीषंगिभ्यश्च	நமோ நீஷங்கிஹ்யஶ்ச	அம்பறாத்தூணியை யுடையவர் கட்கும வணக்கம்.

उपवीतिभ्यश्च	உபவீதிப்யஸ்ச	பூணூல் உடையார்கட்கும் வணக்கம்.
प्रतिधानेभ्यश्च नमः	ப்ரதியானேப்யஸ்ச நம:	குறிப்பில பாணங்களை விடுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
प्रविध्यद्भ्यश्च नमः	ப்ரவித்யத்ப்யஸ்ச நம:	நன்றாக (உயிர்களை) க் கொல்லுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
प्रत्याधिभ्यश्च	ப்ரத்யாதிப்யஸ்ச	கொல்லுமாறு படைகளை, நன்கு ஏவுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नमः स्तरेभ्यश्च	நம: ஸ்தரேப்யஸ்ச	பவக்கடலைத் தாண்டுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
स्तारिभ्यश्च	ஸ்தாரிப்யஸ்ச	மக்களை, பவக்கடலினின்று கரையேற்றுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नमः श्रितेभ्यश्च	நம: ஸ்ரிதேப்யஸ்ச	வழிபாடு செய்ய உரியவர்களுக்கும் வணக்கம்.
श्रायिभ्यश्च नमः	ஸ்ராயிப்யஸ்ச நம:	பரமேசுரனை வழிபடுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नमःस्थितेभ्यश्च	நம:ஸ்திதேப்யஸ்ச	தன் தான்மாவில் நிலைத்திருக்கின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
उपतिष्ठद्भ्यश्च नमः	உபதிஷ்டத்ப்யஸ்ச நம:	தனது நிலை நழுவுமிடத்துப் பரமேசுரன் திருவடியில் நிலைத்திருக்கின்றவர்கட்கும் வணக்கம்
नमो यतेच	நமோ யதேச	அனைத்தையும் நியமிக்கின்ற உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்
वि यथेच	வி யதேச	நியமிக்கின்ற ஏனைய தேவர்களையும் நியமிக்கின்ற உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमः पथेच	நம: பதேச	நன்னெறிகளை யுண்டாக்கிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
वि पथेच	வி பதேச	தீநெறிகளைத் தோற்றி வைத்தருளிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.

விருத்தி யுரை.

இம்மந்திரத்திலும், மேல்வரும் பதினோராவது மந்திரத்திலுமுள்ள பன்மைச் சொற்கள், கணி உருத்திரர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. அதாவது கணருத்திரர்களைப் பற்றியவைகள் என்பதாம். ஒருமைச் சொற்களோ, ஒருவனாகிய உருத்திர பரமேசுரனையே யறிவுறுத்துகின்றன வென்பதுணர்க, இவ்வாறே பிறவிடத்துங் காணப்படுதலினென்க.

இதில், நம: என்பது முதலிய ஒன்பதும், இடையிலுள்ள எசுருக்குப் பொதுவானவைகள். முதலாவது ஒரு எசுராம். முடிவிலுள்ளன நான்கு எசுர்க்கள். ஐந்தாவது மூன்று சாமங்கட்கும் பொதுவாம்.

ஈண்டு உத்தரீயமுடையார் என்பதற்கு, பிராணிகளைப் பரிபாலிப்பதன் பொருட்டு எழுந்து நிற்கின்ற திருமேனியையுடையவர் என்பர் சிலர்; ஆயினும் 'நம: உஷ்ணீஷிணே' "உத்தரீயமுடையோனுக்கு நமஸ்காரம்" என்ப பிற சுருதியுங் கூறுதலின் இதுவே ஈண்டைக்கியை புடையதாமென்பதுணர்க.

நாணேற்றிய தநுவைத் தாங்கினவர்கட்கும் வணக்கம், என்பது, பிநாகபாணிகளென்பதாம்

அங்ஙனமே உருத்திராத்தியாயமும்,

"நம இஷுமத்ப்யோ தந்வாயிப்யஶ்ச"

"பாணத்தையுடையவர்கட்கும் தநுவையுடையவர்கட்கும் நமஸ்காரம்" என்று கூறுகின்றது.

"பூணூல் உடையவர்கட்கும் வணக்கம்" என்பது, உருத்திர பரமேசுரனுடைய கணங்கள் பலவகைப்பட்டவர்களாதலின் எனக.

தநுவில் பாணத்தைத் தொடுப்பவர்கட்கும், குறிப்பில் பாணத்தை விடுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம் என்பது முதலியவைகளால், உருத்திர கணங்கள் போரிலும், படைகளிலும் மிக வல்லுநர்களென்பதும், யாண்டும் வெற்றியையே யுடையவர்களென்பதும் அறிவுறுத்தினமை காண்க.

"நன்கு கொல்லுமாறு ஆயுதங்களை ஏவுகின்றவர்களுக்கும், நன்கு கொல்லுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம் என்பது,

இதனால் பிரமத கண உருத்திரர்கள் மிக வல்லவர்களென்பதும், அவர்களுடைய ஆயுதங்களும், மிக வன்மையுடையன என்பதும் அறிவுறுத்தப்படுகின்றது.

பவக்கடலினின்று கரை யேறுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம், உயிர்களைக் கரையேற்றுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம், என்பது, இவ்வாற்றால் துஷ்டர்களை நிக்கிரகிக்கின்ற உருத்திர கணங்கட்கு வணக்கங் கூறப்பட்டவாறும்

வழிபடத்தக்கவர்களான உருத்திர கணங்கட்கு வணக்கம், பரமேசுரனை வழிபடுகின்றவர்களான உருத்திர கணங்கட்கும் வணக்கம் என்பது,

தமதானமாவினகண நிலையை யுடையவர்கட்கும வணக்கம், மற்றும், தமது ஆன்மநிலை தவறுங்கால பரமேசுரனுக்கு அருகிலிருந்து கொண்டிருப் பவர்கட்கும வணககம எனபதாம. அதாவது பரமேசுரனையே உள்ளத திருததுவான் மேறகொண்டவாகட்கும் நமஸ்காரம எனபது பொருள. ஈண்டு இதுவே பாடியததிறகும இயைநத பொருளாமென்பதும, ஏனையவைகள் அலலாதவைகளா மென்பது முணாக.

நியமிப்பவனுக்கும, மறறும, நியமஞ செய்கின்ற தேவர்களையும நிய மஞ செய்கின்றவனுக்கும் வணக்கம், என்பது,

மேறகூறியவாறுல் உருததிர கணஙகளை வணங்கிகொண்டு, நேரே உருததிர பரமேசுரன் இரண்டு வாககியஙகளால வணஙகப்படுகினறுன என்பதாம.

தாபர சஙகமப பொருளகளைச் செலுததுவோன எனல ாண்டைககி யையாமை காணக.

அங்ஙனமே துறவறத்தாருகவும, இல்லறத்தாருகவும இருககின்ற வனுக்கும் வணக்கம எனபதும, ஈணடுப பொருநதாததாமெனக.

நன்னெறியையும, தீ நெறியையும உண்டாககினவனுககும வணக்கம், எனபது,

ஈண்டு, உருத்திர பரமேசுரனே எல்லா விதைகட்குங காரணனுத லின, அவனே முததிக்குச சாதனமாகிய வைதிக மார்ககஙகளையும, முததி நெறியலாத புன்னெறிகளையும அருளியுளளான. இதுவும மக்களின் நல வினை தீவினைகளைத தழுவி, முறையாய பனனுளில முததிநெறியிற கூட்டு விககு மெனபது கருதி பரமேசுரனுடைய கருணைச செயலேயாம எனப துணாக.

விருததியுரை முறறும்.

பத்தாவது மந்திரம்

முறறிறறு.

பதினோராவது கீத மந்திரம்.

१ २ १ २ १ २ १ २ १
अधिप । ताइ । मित्रप । ताइ । क्षत्रप । ताइ । स्वः पताइ । धन-
२ - - १ २ २ २२ १२ २ २ २१२ २२ २१२ २
पता २ इ । ना २ माः । नमोन्नाय नमोन्नपतय एकाक्षाय चावपन्नादायच
११२१ २ १ २२ ११२ १ २ १२ १२१ २२ २१ १ २
नमोनमः । रुद्रायतीरसदे नमः स्थिराय स्थिरधन्वने नमः प्रतिपदायच पट-
१ २२ १२१ २ २ १२२ १ २२ २१२ २ २ २१२ १२
रिणेच नमस्त्रियंबकायच । कपर्दिनेच नम आश्रायेभ्यश्च प्रत्याश्रायेभ्यश्च
१ २ १२ २ १२ २ १ २१२२ ११२ १२ १२ २ १ २२
नमः कव्येभ्यश्च विरिंफेभ्यश्च नमः संवृतेच विवृतेच । अवज्यामिव धन्वनो
१ २ २ १ २२ १ २ २ १ २ १ २ १ २ १
विते मन्युन्नयामसि मृडतान्न इह अस्मभ्यम । इडा २ ३ भा । य इदं विश्वं
२ २ १ ३ ५
भूतं । युयो ३ । आउ । वा २३ । ना २३४ माः ॥

மந்திரத்தின் பதவுரை.

नमोऽन्नाय	நமொஉந்நாய	நிலனாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमोऽन्नपतयेच	நமொஉந்நபதயெ ச	நிலத்திற்கு இறைவனாகிய பரமேசுரனுக்கும் வணக்கம்.
एकाक्षायच नम.	ஏகாக்ஷாய ச நம:	ஒன்றாய் நிறைந்துள்ள பரமேசுரனுக்கு, அல்லது ஒன்றாகிய மனமுடைய பரமேசுரனுக்கு, அல்லது ஒன்றாகிய நெற்றிக் கண்ணை யுடைய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
अवपन्नादायच नमः	அவபந்நாதாய ச நம:	உதிர் சருகை யுண்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमो रुद्राय च	நமொ ருத்ராய ச	அஞ்ஞானத்தை நீக்குகின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
तीरसदे नमः	தீரஸதெ நம:	பவக்கடலின் கரை யென்னும் நித்திய முக்தியில் விளங்குகின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमस्थिराय च	நமஸ்திராய ச	" " பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.

स्थिरधन्वने	ஸ்திரதந்வநே	வன்மை மலிந்த தநுவையுடைய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमः प्रतिपदाय	நம: ப்ரதிபதாய	உயிர்களுக்கு அருகிலிருக்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
पटरिणे नमः	பட்ரிணே நம:	உயிர்க் கூட்டங்களுள் நிறைந்திருக்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
त्रियंबकायच नमः	த்ரியம்பகாயச நம:	முக்கண்ணனுக்கு வணக்கம்.
कपर्दिने नमः	கபர்திநே நம:	தெளிந்த கங்கைப் பெருக்கைச் சடையிற்றாங்கிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमः क्रूरेभ्यश्च	நம: க்ரூரேப்யஶ்ச	பெரும் வன்மையை யுடைய பிரமத கணங்கட்கும் வணக்கம்.
विरिंफेभ्यश्च	விரிம்பேப்யஶ்ச	கொடிய வுயிர்களைக் கொல்லுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नमः संवृतेच	நம: ஸம்வ்ருதேச	மாயா சத்தியால் தனது திருமேனியை மறைத்துக்கொள்ளுகின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
विवृतेच	விவ்ருதேச	அருட் சத்தியால் தனது திருமேனியை வெளிப்படுத்தியருள்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்

விருத்தியுரை.

"நிலனாகியவனுக்கும், நிலத்திற்கு இறைவனாகியவனுக்கும் வணக்கம்" என்பது,

ஈண்டு, அன்னமென்பது பூமியாம். அன்னத்திற்குப் பதி என்பது பூமிக்கு இறைவனென்பதாம். என்னை? அன்னம் என்னுஞ்சொல் ஈண்டுப் பூமியை யுணர்த்தி நிற்றலினென்க.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

"அந்நமஸ்ருஜத"

"அன்னத்தை யுண்டாக்கி யருளினன்" என்ற றொடக்கத்து வாக்கியத்தாலுணர்த்துகின்றது.

அங்ஙன்மே,

'வரயிவஷ்யிகார' என்ற றொடக்கத்துப் பிரம சூத்திரமுங் கூறுகின்றது என்பது காண்க

அல்லது, அன்ன முதலிய எல்லாப் போக்கியப் பொருள்களுமாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம். அவற்றை யுண்கின்ற போகதாவாகியவனுக்கும் வணக்கம் என்பதும் ஈண்டுப் பொருந்துமாறுணர்க.

ஒன்றாய நிறைந்தவனுக்கு வணக்கம், என்பது,

வியாபகனும் ஒருவனுமுள்ள உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம் என்பது பொருள்.

பரமேசுரன் ஒருவனே என்பதும், அவன் யாண்டும் நிறைந்துள்ளவன் என்பதும் எல்லா நூல்களிலும் மிக வெளிப்படையாமாதலினென்க.

அற்றாகலினன்றே, சுருதியும்,

"ஏக ஏவ ருத்ரோ ந த்விதீயாய தஸ்தௌ ।
ஸர்வ வ்யாபீ ஸ பகவாந் தஸ்மாத் ஸர்வ கதஃ ஶிவஃ"

"உருத்திர பரமேசுரன் ஒருவனே இருவரலர். அவன் யாண்டும் நிறைந்தவன், பகவான் ஆதலின், சிவன் எல்லாவற்றுள்ளும் கலந்து நிற்கின்றான்" என்று கூறுகின்றது.

கீத பாடியத்திலோ, வியாபகமாகிய திருவுளத்தை யுடையவன் என்பது பொருள். அதாவது நிறைந்ததாகிய ஒரு தெய்விக மனத்தை யுடையவன் பரமேசுரன் என்றவாறாம்.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

"மநோ(அ)ஸ்ய தைவம் சக்ஷுரிதி"

"இப் பரமேசுரனுடைய மனம் தெய்விக திருஷ்டியாம்" என்று கூறுகின்றது.

அற்றேல், நம்மனோர்களைப்போன்று புலன்களை வேண்டானோ வெனின்?

புலன்களை வேண்டாமலே அனைத்தையு முணர்கின்ற அருள் வலியானாதலின் புலன்களை வேண்டாமலே அனைத்தையு முணர்வன் எனக.

இதைத் தழுவியே சுருதியும்,

"பஶ்யத்யசக்ஷுஃ ஸ ஶ்ருணோத்யகர்ணஃ"

"கண்ணின்றிப் பார்க்கின்றான், காதின்றிக் கேட்கின்றான்" என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் இப் பொருளையே வெளியாய்த் தெரிவிக்கின்றது.

அல்லது, ஒன்றாகிய நெற்றிக்கண்ணை யுடையான் என்பதும் பொருந்து மென்றுணர்க.

'உதிர்ந்த சருகுகளை யுண்கின்ற பரமேசனுக்கு வணக்கம்' என்பது, தவமும், பரமேசுரனுடைய பத்துக் குணங்களில் இதுவும் ஒன்று மாதலி னென்க.

இது பற்றியே, சுருதியிலும்,

"ஜ்ஞாநம் விராகமைஸ்வர்யம் தபஸ்ஸத்யம் க்ஷமாத்ருதி: ।
ஸ்ரஷ்ட்ருத்வமாத்மஸம்போதோ ஹ்யதிஷ்டாத்ருத்வமேவ ச"

"ஞானம், விராகம், ஐசுவரியம், தவம், சத்தியம், க்ஷமை, தைரியம், படைத்தல், ஆன்மஞானம், அதிட்டானத்தன்மை" என்பன, பரமேசுரனுடைய ஐசுவரிய குணங்கள் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்பது காண்க.

அங்ஙனமே வாயுசங்கிதையும்,

"அவ்யயாநி தசைதாநி நித்யம் திஷ்டந்தி ஸங்கரே"

"கேடிலாத இக்குணங்கள் சங்கரனிடத்தில் என்றுமிருக்கின்றன" என்று கூறுகின்றது.

'அஞ்ஞானத்தைப் போக்குகின்றவனுக்கு வணக்கம்' என்பது, தனது ஆன்மானந்தத்தை மறைத்திருக்கின்ற அஞ்ஞானத்தைத் தனது சொரூப ஞானத்தாற் போக்கியருளி அவ்வானந்தத்தைக் கொடுக்கின்றவன் என்பதாம்.

அல்லது, ரௌதி=பேசல், தத்துவமசி, முதலிய மகாவாக்கியங்களை, தாரவயதி=கொடுக்கின்றவன். அதாவது உபதேசிக்கின்றவன் உருத்திரன் என்பதுமாம்.

அல்லது, எப்போதும் அன்பர்களின் பவத்துன்பங்களைப் போக்குகின்றவன் என்றலுமமையும்.

ஈண்டு, உருத்திரனானவன் மரண காலத்தில் தாரகப்பிரம மந்திரத்தை யருளிச் செய்து அன்பர்களை முத்தியடைவிக்கின்றானென்பதும் உணரற்பாலது.

இதுபற்றியே, சாபாலோபநிடதமும்,

"ப்ராணேஷூத்க்ரமமாணேஷு ருத்ரஸ்தாரகம் ப்ரஹ்ம வ்யாசஷ்டே"

"பிராணன்கள் நீங்குமிடத்து, உருத்திர பரமேசுரன் தாரக மந்திரத்தை உபதேசிக்கின்றான்" என்று கூறுகின்றது.

அறநேலஸ்தாருக ?

"ஶாயாஞ்ஜ ப்ரக்ருதிம் விதூ்யாக ஶாயிநஞ்ஜ ஶஹெஶ்வரம்"

"மாயையைப் பிரகிருதியெனறுணாக, மாயையை யுடையவனை (மாயாவினை) மகேசுரனென்றுணாக" என்ற சுருதி வாக்கியத்தைத் தழுவி, உருத்திர பரமேசுரனே அஞ்ஞானத்தை யுடையவனாதலின், அவன் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை யளித்து இன்புறச் செய்வானெனல் முரணாகாதோவெனின் ? அற்றன்று, மூலப் பிரகிருதிக்கு இருவகைச் சத்திகளுள்ளன ; அவற்றுள், மறைக்கின்ற சத்தியை யுடைய பிரகிருதியே அஞ்ஞானமாம்; அதுவே மககட்கு உபாதி யெனப்படும். விட்சேபம, (உண்டாக்கும) சத்தியையுடையதே மாயை யெனப்படும்; அது ஈசுரனுக்கு உபாதியாம் ; என்றிவ்வாறு பிரித்துககொள்ளில முரண் எனப தெங்ஙனம் ?

'அஞ்ஞானமாகிய கடலின் கரையின்கண் விளங்குகின்ற உனக்கு வணக்கம' எனபது,

உருத்திர பரமேசுரன் நித்திய முத்தனாவனெனப பல சுருதிகளும் முழங்குகின்றன வாதலின எனபதுணாக.

அற்றாகலினன்றே, கைவல்யோபநிடதமும,

"உஶாஸஹாயம் வரஶெஶ்வரம்"

"உமையுடன கூடிய பரமேசுரனை" என்று தொடங்கி,

"ஸஶஸ்த ஸாக்ஷிஞ்ஜஶஸ: வரஸ்தாக"

'அனைத்திற்குஞ் சாக்ஷியும, அஞ்ஞானத்தைக கடந்து நிற்கின்றவனுமாகின்றான' என்று கூறி முடிக்கின்றது.

அல்லது, தமசு ஆறததுவா மயமாகிய உலகினைத்திற்கும், பரம்=உனனை முதலிய சகல உலகத்தையுங கடந்த, சோம லோக மென்னும் பரமேசுரனுடைய வுலகததில் விளையாடுகின்றவன எனபதுமாம.

"நஶ: ஷ்ரிராய ஷ்ரிரயநவெ"

"வலலவனும, வலிமிகுநத தறுவையுடையவனுமாகிய பரமேசுரனுககு வணககம" எனபது,

பகைவரை யடக்கும முறையில உறுதியுடையவனும, வலிமிகுநத ஆயுதத்தை யுடையவனும என்பது பொருள பயமிலாதோன எனபர் சிலா, அஃது இஙகு இயைபிலாதெனறுணா றபாலது.

உண்மையிலோ, 'ஸ்திரம்' என்பதற்கு அசலம் என்பது பொருளாம். அதாவது கைலையங்கிரியின்கண் வாழ்கின்றவனும, மா மேருவை வில்லாகக் கொண்டவனுமாகிய பரமேசுரன என்பது கருததாம. இதனுல, இராவணன் கைலையஙகிரியை யெடுதது அழிநதானெனபதையும், திரிபுராகள ஆணை வததா லழிந்தார்களென்பதையும் ஈண்டு ஊகிததுக்கொளக.

உயிர்களின் காலடியிலிருக்கின்றவனும், உயிாக் கூட்டததில் இருககின்ற வனுமாகிய பரமேசுரனுககு வணககம், என்பது,

ஈண்டுக் காலடியில் எனபதால யாணடு நிறைநதிருக்கின்றவன என்பதும், உயிர்களனைததையுஞ் செலுத்துகின்றவன் என்பதுங் கொளளக் கிடந்தமை காண்க.

மற்றும், 'பதம்' என்பதற்கு, அதிகாரம், பாதக்குறி, இடம, பாது காப்பு, எனபவைகள் பொருள் என்று அமரகோசமுங் கூறுகினறது என்பதும், இதுவே பாடியததிற கூறியுள்ள பொருள எனபதும் ஈண்டு உணாற்பாலது.

அல்லது, 'பதம' என்பது சொல்லாமாதலின், எல்லாச சொறகும் ... றவன் பரமேசுரன் எனினுமமையும்,

முக்கண்ணனுக்கு வணக்கம் என்பது,

ஈண்டு, அம்பகம=கண், என்று கூறுகின்றது ஹலாயுதம் என்னும் வடமொழிக் கோசம், ஆதலின், சோமன, சூரியன, அககினி எனனும் மூன்று கண்களை யுடையவன் பரமேசுரனே எனபதாம.

இதுபற்றியே மாபாரதமும்,

“ திவஸ்கர ஶஶாங்கவஹ்நி நேத்ரா,”

“ சூரியன், சந்திரன், அக்கினி எனனும் மூனறு கண்களையுடையவன் ” எனக் கூறுகின்றது.

இதுபற்றியன்றே, ஒருகால் அமபிகை பரமேசுரனது கண்களைத ... கரததால் மூடிககொள்ள, மூன்றுலகஙகளும் மறைபட்டன என்பதும ஒரு உண்மைச் சரிதமாயிற்றென்க.

அல்லது, அமப=என்பது வேதமாம. ஆதலின், வேதங் கூறிய அகார, உகார, மகாரங்களாற கூறப்பட்டவன். அல்லது மூன்று வேதங் களாற கூறப்பட்டவன் எனபதும அமையுமெனறுணர்க.

அல்லது, பூ, புவ: சுவ:, (மண், நீர, வான்) எனனும மூனறுலும ஆரா திக்கததக்கவன் என்பது மொன்று.

அற்றுகவினனறே, துரோண பருவமும்,

"த்ரீஸ்லோகாஸ்தர்ய யஜதே தேந த்ர்யம்பக உச்யதே"

"வான, நீர, மண் எனபவைகளைககொண்டு ஆராதிககபபடுந தன்மையால் திரியமபகன் எனப பெறுகின்றுன" எனறு கூறுகின்றது.

மற்றும், ஈண்டு, திரியமபகன் என்பதால, பரமேசுரனிடத்திலிருந்துணடாகிய மூமமூர்த்திகளின மநதிரததை யுடகொண்ட திரியமபக மநதிரமெனனும, அபமிருததது நீஙகுதறகுக காரணமாகிய மநதிரசெப ஆராதனையும, சாதுர்மாசிய ஆராதனை முதலியவைகளும குறிபபிக்கபபட்டன எனபதாம.

இது கொண்டே, அநுசாசன பருவமும்,

"ஸவ்யாங்காத்³ப்³ரஹ்மணம் ஸ்ருஷ்ட்வா த³க்ஷிணாத் விஷ்ணுமேவ ச ।
ப்ருஷ்டா²த் ஸ்ருஷ்டவாந் ருத்³ரம்"

"பரமேசுரன், இடககரததிலிருந்து பிரமனையும், வலககரததிலிருநது விஷ்ணுவையும, பினபுறததிலிருநது மகேசுரனையும படைததனன" எனறு கூறுகினறது.

தெளிநத கஙகையைத தரிததவனுக்கு வணககம என்பது.

ஈண்டு, (கபர்ததி) அதாவது க=நீர, பா=பெருககு, நீர்ப்பெருககைத தரிததவன் எனவே கஙகையின பெருககைத தாஙகியருளினவன பரமேசுரன எனறு, அடடோததர சதநாம உரையிற கூறியுள்ளதும கவனிக்கற்பாலதாம.

இதுபறறியே, இராமாயணமும,

"பபாத ஜாஹ்நவீ புண்யா புண்யே ருத்ரஸ்ய மூர்த⁴நி"

"புண்ணிய கஙகாதேவியானவள் புணணியவடிவ உருததிர பரமேசுரனுடைய சிரசினகண விழுநதனள" எனறு கூறுகினறது.

அல்லது, கங்கையைத தாங்கிய சடாமுடியினன எனபதுமாம.

அல்லது, ஏனைய தேவர்களால் தாஙக முடியாத கஙகையின் வேகத்தைத் தனது சடையின் கண்ணே மிக எளிதாய்த தாஙகிக கொணடவன், அதாவது பெரும் பிரவாஹததை ஒரு துளியெனக் கொண்டருளியவன எனபதுமாம.

அது பற்றியே, பாரதமும்,

"ந ஶக்தஸ் த்ரிதஶ: ஸர்வே த்ரிஷு லோகேஷு தாரணே ।
ருதே ஶிவம் நீலகண்டம் தேவம் தேவி: ஸதாஶிவம் ॥"

"வேந்த! தேவர்களுட் சிறந்த நீலகண்டனாகிய மகேசுரனைத்தவிர்த்து மூன்றுலகத்துள்ளும் ஏனைய தேவர்களால் தாங்கமுடியாது என்று கங்கா தேவி கூறுகின்றாள்" என்று கூறுகின்றது.

ஈண்டு, பரமேசுரனுடைய சிரசிற் படுதலானே கங்கை மிகப் புநிதமாயிற்றென்றும், அத்தகைய கங்கைநீர் உலகைப் புநிதப்படுத்துவதென்பதும் கொள்ளக்கிடந்த பொருளாம்.

இப்பொருளையே கூர்ம புராணமும்,

"ஸர்வம் ஶிவே கலியுகே தோஷாணாம் ஸக ஶோதநம்"

"இத்தகைய கலியுகத்தில் தோஷங்களை ஒருதலையாய் போக்குவது" என்றற் றொடக்கத்துச் சுலோகங்களாற் கூறுகின்றது.

இதனாலன்றோ, சிவ தருமநூலும்,

"அபவித்ர: பவித்ரோ வா ஸர்வாவஸ்தாம் கதோபி வா।
ய: ஸ்மரேத் ஶங்கரம் ஸ பாஹ்யாப்யந்தர: ஶுசி:"

"எந்த அவத்தையுடனிருந்தேனும், புநிதனா யிருந்தேனும், புநிதமற்றவனா யிருந்தேனும் எவன் பரமேசுர தேவனை நினைக்கின்றானோ, அவன் உள்ளும் புறம்பும் புநிதனாகின்றான்" என்று கூறுகின்றது.

"பரசிவனை வழிபடுவோர்க்கும் பரமேசுரனால் அநுக்கிரகிக்கப் பெறுவோர்க்கும் வணக்கம்" என்பது.

இஃது உருத்திர கணங்களைப் பற்றியதாம். பிரமத கணங்கள் எவ்வாறு வழிபடுகின்றார்களோ, அவ்வாறே பரமேசுரனும் அவர்களை பற்றிக் கொண்டருளலின் என்க.

மிக வலியை யுடையவர்கட்கும், கொடிய பிராணிகளைக் கொல்லுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம்" என்பது.

இதுவும் உருத்திர கணங்களைப்பற்றியதாம். இதையே புலாலருந்துவோர்களுக்கும் வணக்கம் என்பர் சிலர்.

தன்னை மறைத்துக் கொள்கின்றவனுக்கும், தன்னை வெளிப்படுத்தியருள்கின்றவனுக்கும் வணக்கம் என்பது

உ

தனது மாயா சத்தியால் தனது சொரூபத்தை மறைத்துக்கொண்டு திரோபவமாகிய தொழிலைச் செய்கின்றவனும், தனது சிற்சத்தியால் தனது சொரூபத்தை ஆன்மாக்கட்குத் தரிசிப்பித்து அநுக்கிரகஞ் செய்தருள்கின்றவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம் என்பது பொருள்.

இது நேரே பகவான் உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கங் கூறி முடிக்கின்றதாம்,

அற்றாகவினன்றே அதர்வண சுருதியும்,

"யமெ வைஷ வ்ருணுதெ தேந லப்யஸ்தஸ்யைஷ
ஆத்மா விவ்ருணுதெ"

"எவன் இப் பரமேசுரனையே பக்தி செய்கின்றானோ, அவனுக்குப் பரமேசுரன் தனது சொரூபத்தை உள்ளவாறு தரிசிப்பிக்கின்றான்" என்று கூறுகின்றது.

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை விருத்தியுரை

முற்றும்.

சாமவேத உருத்திர சங்கிதை

முற்றிற்று.

சுப்ரமண்யோம்! சுப்ரமண்யோம்!! சுப்ரமண்யோம்!!

சாமவேத சங்கிதை

பூர்வார்ச்சிக

மந்திரங்களின் அட்டவணை.

* मूले प्रोष्ठमित्यत्र प्रेष्ठमिति पठितव्यः.

உ

சாமவேத பூர்வார்ச்சிகத்தின்

காண்ட அட்டவணை.

பிழை.	திருததம்.	பக்கம்.
ஆக்கினேய காண்டம	ஐநதிர காணடம்	155
ஆககினேய காண்டம்	ஐநதிர காணடம	157
ஆககினேய காண்டம்	ஐந்திர காண்டம்	159

ஓம்.

சாமவேதாய நம:

சாமவேத சங்கிதை

சாயணபாடியம்.

பூர்வார்ச்சிகம்-சந்தம்

ஆக்கினேய காண்டம்.

1-வது பிரபாடகம், முற் பாதி.

முதலத்தியாயம்.

மொழி பெயர்ப்பு மந்திரம்.

சுப்ரமண்யோம்! சுப்ரமண்யோம்! சுப்ரமண்யோம்!

பெருந் தெய்வமே! அருட் சுடரே! முருகுப் பொருளே! பதினெண் கண்ணா! பரமற் கருளினோய்! உள்ளக் குகையில் இமைப்பொழுதும் நீங்காதிருந் தொளிருதி, வேதாகம ஞான விநோத! அறிவை விளக்கிப் பொருளைத் தெரிக்குதி. என் பிழையெல்லாம் மறக்குதி. கருணைக் கடலன்றோ! சரவணபவ ஓம்.

பிரபாடகம்—1, கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—கோதம ரிஷி பாக்கம், கசியபரிஷி பரிஷி.

१ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

1. अग्न आयाहि वीतये गृणानो हव्य दातये ।

१ २र ३ १ २

निहोता सत्सि बर्हिषि ॥ १ ॥

இருக்கு, மண்டலம்—6, சூக்தம்—16, மந்திரம்—10.

அக்ந ஆயாஹி வீதயே க்ருணாநோ ஹவ்ய தாதயே ।

நிஹோதா ஸத்ஸி பர்ஹிஷி ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने ?, वीतये, हव्यदातये, च, गृणानः, आयाहि,
होता, बर्हिषि, निसत्सि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	செஞ்சுடர்க் கடவுளே! நீ
वीतये	வீதயெ	புரோடாச முதலியவைகளை அருந்துவதற்கும்,
हव्यदातये (च)	ஹவ்யதாதயெ (ச)	தேவர்கட்கு அவியைக் கொடுப்பதற்கும்
गृणानः	க்ருணாநঃ	எம்மாற் போற்றத்தக்கவனாய்
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக. (வந்து)
होता	ஹோதா	தேவர்களை யழைப்பவனாகித்
बर्हिषि	பர்ஹிஷி	தருப்பையின் மீது
निसत्सि	நிஷத்ஸி	உட்காருவாயாக.

1. சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—1. இம் மந்திரம் பரத்துவாச ரிஷியாற் காணப்பட்டது. சந்தம்—காயத்திரி, தேவதை—அக்கினி.

ஒளி முதலிய குணங்களையுடைய அக்கினியே! நீ எமது வேள்வியைக் குறித்து வருவாயாக. யாது கருதியோவெனின்? சரு, புரோடாச முதலிய அவிகளை (தேவ வுணவுகளை) யுண்ணுதற் பொருட்டு. எவ்வண்ணத்தனாயிருந்தெனின்? எம்மாற் போற்றத்தக்கவனாயிருந்து மற்று மெதன்பொருட்டெனின்? தேவர்கட்கு அவியை யினிது கொடுத்தற் பொருட்டு. வந்து தேவர்களை யழைப்போனாகி விரித்துள்ள தருப்பை யாசனத்தின்மீது உட்காருவாயாக என்பதாம். (1)

குறிப்பு—ஈண்டு 'ரிஷி' எனினும், கண்டவனெனினும் ஒக்கும்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—விசுவமன ரிஷி சௌபர்ணம்.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
2. त्वमग्ने यज्ञानाᳪं होता विश्वेषाᳪं हितः ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
देवेभिर्मानुषे जने ॥ २ ॥

இருக்கு 6-16-1

த்வமக்நே யஜ்ஞாநாம் ஹோதா விஶ்வேஷாம் ஹித: ।
தேவேபிர்மாநுஷே ஜநே ॥

அந்வயம்

अग्ने, त्वं, विश्वेषां, यज्ञानां, होता, (यद्वा) यज्ञानां, विश्वेषां, होता, मानुषे, जने, देवेभिः, हितः ॥

பதவுரை

अग्ने! त्वं	அக்நே! த்வம்	அக்கினியே! நீ
विश्वेषां यज्ञानां	விச்வேஷாம் யஜ்ஞாநாம்	அக்கினிட்டோம முதலிய எல்லா யாகங்களினுடைய
होता	ஹோதா	ஓமத்தை யுண்டாக்குவோன்.
यद्वा	யத்வா	அல்லது
यज्ञानां विश्वेषां	யஜ்ஞாநாம் விச்வேஷாம்	வேள்விகட்கு உரித்தான தேவர்களனைவரையும்
होता	ஹோதா	அழைப்பவன் (ஆகின்)
मानुषे जने	மாநுஷே ஜநே	மானுட சனத்தினிடத்து
देवेभिः	தேவேபிஃ	தேவர்களால்
हितः	ஹிதஃ	தாபிக்கப்பட்டவனாகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—2. இம்மந்திரம் முற்கூறியதுபோலவே இருக்கு முதலியவைகளை யுடையது.

பாவகோய்! நீ அக்கினிட்டோம முதலிய வேள்விகட்கு ஹோமத்தைச் சம்பாதிக்குஞ் சீலமுடையான். அல்லது வேள்வியாற் போற்றற்குரிய விண்ணவர்களைக் கூப்பிடுந் தன்மையன் இவ்வண்ணந்தங்கிய நீ மானுட சனமெனும் வேள்வித் தலைவனிடத்தில் துதிக்குஞ் சிலர்களான இருத்துவிக்குகளால் (வேட்போர்களால்) காருகபத்திய முதலிய (மூன்று) ரூபத்தால் தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றாய் அல்லது இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலே மேற்கூறிய இலக்கணமுள்ளவனாயிருந்து வேள்விகளின் உற்பத்தியின்பொருட்டு எசமானனிடத்தில் நியமஞ் செய்யப்பட்டவனாயிருக்கின்றாய் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி பிருகத்து.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

3. अग्निन्दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसं ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २

अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-12-1

அக்நிம் தூதம் வ்ருணீமஹே ஹோதாரம் விஶ்வவேதஸம் ।
அஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய ஸுக்ரதும் ॥

அந்வயம்.

दूतं, होतारं, विश्ववेदसं, अस्य, यज्ञस्य, सुक्रतु,
अग्निं, (देवं), वृणीमहे ॥

பதவுரை.

दूतं	தூதம்	தூதனும்
होतारं	ஹோதாரம்	அழைப்போனும்
विश्ववेदसं	விஶ்வவேதஸம்	எல்லாவற்றையும் உணர்ந்தவனும், அல்லது எல்லாத் தனங்களை யுடையவனும்,
अस्य यज्ञस्य	அஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய	இவ்வேள்வியை
सुक्रतुं	ஸுக்ரதும்	நன்கு செய்பவனும், உணர்ந்தவனுமாகிய
अग्निं (देवं)	அக்நிம் (தேவம்)	அக்கினிதேவனை
वृणीमहे	வ்ருணீமஹே	போற்றுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—3. இம்மந்திரம் கண்ணுவ புத்திரராகிய 'மேதாதிதி' என்பவரால் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை, முன்போன்றது.

தேவர்கட்குத் தூதுவனாக நியமித்துள்ள அக்கினி தேவனைத் தோத்திரங்களாலும், அவிகளாலும் போற்றுகின்றோம். இது தைத்திரீயத்தில் "இவ்வக்கினி தூதனாக இருக்கின்றான், அசுரர்கட்குச் சுக்கிரன் குரு" என இனிது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்? தேவர்களை நன்கழைப்போனை. எல்லா முணர்ந்தவனை அல்லது வேதம் என்பது திரவியமெனவும் பொருள்படுமாதலின் அகில திரவியமுடையானை. தொடங்கிய இவ்வேள்வியைத் தோற்றுவிக்குந் தன்மைபற்றி அழகிய செயலுள்ளானை அல்லது, கிரது, என்பது பிரக்ஞையாமாதலின் மெய்யறிவுள்ளானை. (போற்றுகின்றோம் என்னும் வினைச்சொல்லோடு கூட்டுக).

குறிப்பு—காவியம்—நுண்ணறிவுடையதாந் தன்மை. சுக்கிரதும், என்னு மூல பதத்திற்கு வேள்வியை யினிது செய்ய என, மேனாட்டாசிரியர் கொள்வர்.

மந்திரம் 1.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி சரௌத்ரிஷபம்.

३ २३ १ २　　　　३ १ २३ १ २

4. **अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद् द्रविणस्युर्विपन्यया ।**

१ २　३ १　२ र

समिद्धः शुक्र आहुतः ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-16-34.

அக்நிர்வ்ருத்ராணி ஜங்க்நநத் த்ரவிணஸ்யுர்விபந்யயா, ।
ஸமித்த: ஶுக்ர ஆஹுத: ॥

அந்வயம்.

द्रविणस्युः, समिद्धः, शुक्र, आहुतः, अग्नि, विपन्यया,
(स्तूयमानः), वृत्राणि, जङ्घनत् ॥

பதவுரை.

द्रविणस्युः	த்ரவிணஸ்யு:	பொருளை யிச்சித்து
समिद्ध.	ஸமித்த:	சுடர் விட்டெழுவதும்,
शुक्रः	ஶுக்ர:	பிரகாசமானதும்,
आहुतः	ஆஹுத:	அழைக்கப்பட்டதும் (ஆகிய)
अग्निः	அக்நி:	அக்கினி
विपन्यया	விபந்யயா	எமது பலவகைத் துதிகளால்
स्तूयमानः	ஸ்தூயமாந:	துதிக்கப்பட்டதாய்
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	இருளை (அல்லது) இராக்கதரை
जङ्घनत्	ஜங்க்நத்	முழுது மொழிக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—4. இது, பரத்துவாசராற் காணப்பட்டது சந்தம், தேவதை, முன்போன்றது.

துதிப்போர்கட்குத் திரவியத்தை விரும்பியாவது அல்லது அவி யென்னுந் திரவியத்தைத் தான் விரும்பியாவது, அக்கினி எம்மாற் செய்யப்படுந் தோத்திரங்களால் இறைஞ்சப்பட்டதாயிருந்து, வலியோடு உலகத்தை மறைக்கின்ற இராக்கதர் முதலியோர்களையேனும், அல்லது இருளையேனும், முழுதுந் தொலைக்குக. எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியெனின் சமித்து (வேள்வி விறகு) முதலிய அவிகளால் (தேவ வுணவுகளால்) சுடர்மிக்கெழுவது. அதுபற்றியே பிரகாசமானது அவிகளா லழைக்கப்பட்டது என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

கீதம—உசனா ரிஷி சௌரிஷம

१२ ३ १२ ३२ ३१२ ३२
5. प्रोष्टं वो अतिथिं स्तुषे ˆ ˆ प्रियम् ।
२३ २३ १ २ २२
अग्ने रथं न वेद्यम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-84-1.

ப்ரோஷ்டம் வோ அதிதிம் ஸ்துஷே மித்ரமிவ ப்ரியம் ।
அக்நே ரதம் ந வேத்யம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने, प्रोष्टं, अतिथिं, मित्रमिव, प्रियं, रथं न,
वेद्यं, वः, स्तुषे ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
प्रोष्ट	ப்ரோஷ்டம்	மிகப் பிரியராகவும்
अतिथिं	அதிதிம்	அதிதியாகவும்
मित्रमिव	மித்ரமிவ	நண்பருக்கொப்பாகவும்
प्रियं	ப்ரியம்	அன்பராகவும்
रथ न	ரதம் ந	இரதத்தைப்போல
वेद्यं	வேத்யம்	தனலாப காரணராகவும்
व.	வஃ	உம்மைத்
स्तुषे	ஸ்துஷே	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—5 இது உசனரால் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை, முன்போன்றது.

அக்கினியே! உன்னைத் துதிக்கின்றேன். சுக்கிரனாகிய யான் என்றது எஞ்சி நின்றது. எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்? துதிக்கின்ற எங்கட்குத் திரவியத்தைக் கொடுத்தலால் மிகப் பிரியனை மற்றும் யாவராலும் அதிதி யொப்பப் பூசிக்கத்தக்கானை. அல்லது தேவர்கட்கு அவி கொடுத்தற்பொருட்டு இடைவிடாது செல்கின்றோனை மற்றும் மித்திரன் போல துதிப்போர்கட்கு அன்பு செய்வானை. மற்றும் இரதம்போலத் தனலாப காரணனை. (வேதம—திரவியம்) இரதத்தால் தனம் கிடைப்பது

போன்று துதிப்போர்கள் இவ்வக்கினியால் தனத்தைப் பெற்றுக்கொள்கின்றார்கள். அவ்வாறு தன லாபத்திற்குக் காரணனை. (துதிக்கின்றேன் என்பதோடு கூட்டிக்கொள்க). (5)

குறிப்பு—இரத்தத்தை அக்கினிக்குவமை கூறியதால், விலையில் தனங் கொடுப்போன் எனக் குறிக்கப்பட்டதென்பர் சில மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—சாகமசுவ ரிஷி சாமபர்க்கம்.

१ २ ३ १ २ २ १ २र ३ १२
6. त्वं नो अग्ने महोभिः पाहि विश्वस्या अरातेः ।
३२ ३१र २र
उत द्विषो मर्त्यस्य ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-71-1

த்வம் நோ அக்நே மஹோபிஃ பாஹி விஶ்வஸ்யா அராதேஃ ।
உத த்விஷோ மர்த்யஸ்ய ॥

அந்வயம்.

अग्ने त्वं, नः, महीभिः, विश्वस्याः, अरातेः, उत,
द्विषो, मर्त्यस्य, पाहि ॥

பதவுரை.

अग्ने! त्वं	அக்நே! த்வம்	அக்கினியே! நீ
नः	நஃ	எங்களை
महीभिः	மஹீபிஃ	தனங்களால் அல்லது பூசைகளால்
विश्वस्याः	விஶ்வஸ்யாஃ	பலவகையான
अरातेः	அராதேஃ	ஈயாமையினின்றும்
उत	உத	மற்றும்
द्विषो	த்விஷோ	துவேஷ
मर्त्यस्य	மர்த்யஸ்ய	மனிதரினின்றும்
पाहि	பாஹி	காப்பாற்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—6. இது சுதீதி, புருமீடா என்னுமிருவர்களுள் ஒருவராற் காணப்பட்டது சந்தம், தேவதை முன்போன்றது.

அக்கினியே! நீ எங்களைப் பெருந் தனங்களாற் காப்பாற்றுவாயாக. எவர்களினின்றுமிரட்சிப்பையெனின்? பலவிதமான ஈயாதார்களினின்றும்,

அல்லது ாயாமைகளினின்றும் பாதுகாப்பாயாக. நீயே பெரும் பொருளைக் கொடுத்து ாகையிலாகளினின்றும், அல்லது ாயாமைகளினின்றும் காப்பாற்றுவாயாக என்பது பொருள். அல்லது மகத்துக்களோடு கூடிய நீ, எனக் கூட்டிக்கொள்க. மற்றும், துவேஷமுடைய மனிதர்களினின்றுங் காப்பாற்றுவாயாக, அல்லது மனிதர்களின் துவேஷங்களினின்றுங் காப்பாற்றுவாயாக எனச் சேர்க்க. 'அராதி' எனனும் பதத்திற்குத் தானமிடாமை, எனக் கொள்ளிலோ; ஆண்டும் மனிதர்கட்குத் தானமிடாமையினின்றும் எனக் கூட்டிய பொருத்திக்கொள்க என்பதாம். (6)

குறிப்பு—ஈண்டு மகத்துக்களால் என்னும் மூன்றும் வேற்றுமைக்கு காணமென்ப பொருள் கொள்ளாது உபலக்கணமென்ப பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். அங்ஙனங் கொள்ளுமிடத்து, 'மகத்துக்களோடு கூடிய எனக் கூட்டிக்கொள்க.

ஈண்டு, 'மகத்துக்களால் எனனும் மூன்றும் வேற்றுமை சருவியினும் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளினு நின்றது. துவேஷ என்றதை துவேஷத்தினின்று எனவும், துவேஷமுடைய மனிதரினின்று எனவும், ஐந்தாம் வேற்றுமை ஆறும் வேற்றுமைகளை விரிக்க, பெருதவியால் சத்ருக்களினின்றுங் காப்பாற்றுவாய் என்பு பொருள் கொள்வா பேறுடையாசிரியர்,

மந்திரம் 7.

கீதம்—வத்ஸ ரிஷி சேபம்.

२ ३१र २र ३ १ २ ३ १२ ३ १२
7. एह्यूषु ब्रवाणि तेऽग्न इत्थेतरा गिरः ।
३ १ २ ३ १ २
एभिर्वर्द्धास इन्दुभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-16-16

ஏஹ்யூஷு ப்ரவாணி தேऽக்னே இத்தேதரா கிர꞉ ।
ஏபிர்வர்த்தாஸ இந்துபி꞉ ॥

அந்வயம.

हे अग्ने!, एहि, ते, गिरः, इत्था सु, ब्रवाणि, उ,
इतराः, एभिः, इन्दुभिः, वर्द्धासः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்னே!	அக்கினியே!
एहि	ஏஹி	வருவாயாக
ते	தே	உன பொருட்டு

गिरः	கிர:	துதிகளை
इत्था	இத்தா	இவ்வாறுள்ள
सु	ஸு	இனிது
ब्रवाणि	ப்ரவாணி	சொல்வேன்
(श्रुणु)	(ஶ்ருணு)	கேட்பாயாக
उ इतराः	உ இதரா:	இதின் வேறாய துதிகளையும்
(श्रुणु)	(ஶ்ருணு)	கேட்பாயாக
एभिः इन्दुभिः	ஏபி: இந்துபி:	இச் சோமரசங்களால்
वर्द्धासः	வர்த்தாஸ:	வளர்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

ஓ அக்கினியே! நீ வருவாயாக. உன் பொருட்டுத் தோத்திரங்களை யிவ்வாறு இனிதாய்க் கூறுவேன். இது விருப்பம் எனக். அந்தத் தோத்திரங்களைக் கேட்பாயாக என்பது பொருள். இதற்கன்னியமானவைகள் அசுரர்களாற் செய்யப்பட்டவைகள். துதிகளைக் கேட்பாயாக என்றது எஞ்சி நின்றது வேதத்தின் பிராமண பாகம் "அக்கினி இவ்வாறாய துதிகள், அல்லது அசுரர்களுடையவை மற்றைய துதிகள்" எனக் கூறுகின்றது. அஃதன்றியும் வந்த நீ இச்சோமரசங்களால் வளர்வாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

கீதம்—கண்ணுவ ரிஷி காண்வம்.

१ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २

8. आते वत्सो मनो यमत् परमाच्चित् सधस्थात् ।

२ ३ १ २ ३ २

अग्ने त्वां कामये गिरा ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-11-7

ஆதே வத்ஸோ மநோ யமத் பரமாச்சித் ஸதஸ்தாத் ।
அக்நே த்வாம் காமயே கிரா ॥

அந்வயம்.

वत्सः, ते, मनः, परमाच्चित्, सधस्थात्, आयमत्,
गिरा, हे अग्ने!, त्वां, कामये ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
वत्सः	வத்ஸ:	வத்ஸ ரிஷியாகிய யான்
ते	தே	உனது

मनः	மந꞉	மனத்தை
परमाच्चित्	பரமாச்சித்	மிக மேலாகிய
सधस्थात्	ஸதஸ்தாத்	விண்ணுலகினின்றும்
आयमत्	ஆயமத்	இழுத்துக்கொண்டு
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால்
त्वां	த்வாம்	உன்னை
कामये	காமயே	அன்பு பாராட்டுகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—8. இது கண்ணுவ கோத்திரத்தாராகிய வத்ஸரால் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை முன்போல.

வத்ஸ, என்னும் பெயர் பூண்ட ரிஷியாகிய யான், உன்னுடைய மனத்தைத் தேவர்கள் கூடவே யிருக்கின்ற விண்ணுலகினின்றும் கொண்டு வருகின்றேன் (உனது மனத்தைச் செலுத்துவிக்கின்றேன் என்பது பொருள். யாது சாதனத்தாலென்னின? துதியால். பாக்கியுள்ளது பிரத்தியட்சமாய்ப் பண்ணப்பட்டது. அக்கினியே! உன்னை விரும்புகின்றேன் அதாவது உனது மனத்தை என் பாலேயே செலுத்துவிக்கின்றேன். இது பிரார்த்தனையாம். (८)

மந்திரம் 9.

கீதம்—விசுவாமித்திர வாக்கிரியம.

9. त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत ।
मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-16-16.

த்வாமக்நே புஷ்கராதத்யதர்வா நிரமந்தத ।
மூர்த்நோ விஶ்வஸ்ய வாகத꞉ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, अथर्वा, त्वां, मूर्ध्नः, विश्वस्य, वाघतः, पुष्करात्, अधि, निरमन्थत ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
अथर्वा	அதர்வா	அதர்வாவெனும் ரிஷி
त्वां	த்வாம்	உன்னை,

मूर्ध्नः	மூர்த்4ந:	தலைமையானதும்
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	உலகத்தைத்
वाघतः	வாக4த:	தாஙகுவதுமாகிய
पुष्करात् अधि	புஷ்கராத் அதி4	தாமரை யிலைககண்
निरमन्थत	நிரமந்த2த	கடைநதுண்டாககினார்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—9. இது பரததுவாசரால காணப்பட்டது. சநதம், தேவதை முன்போல.

அக்கினியே! அதர்வா, என்னும் பெயர் பூண்ட ரிஷியானவர், உன்னைத் தாமரையிலையில நிககடைக்கோலினின்றும உண்டாககினார் எவ்வண்ண மாகிய தாமரையிலையிலெனின், தலைபோல மேம்பட்டதில் மற்றும் உல கனைத்தையுந தாஙகுவதில. உண்டாககினார், என்பதனேடு கூட்டுக.

"புட்கர பர்ணததில, (தாமரையிலையில்) பிரசாபதி, பூமியை வெளி யாக்கினார், அது புடகர பாணததில இனிது விளஙகியது" எனனுஞ சுருதி யாலெனக.

பூமியும் உலகனைத்திற்கும் ஆதார (நிலைக்கள) வடிவமாம். ஆதலால் தாமரையிலையும எல்லா வுலகிற்கும் ஆதாரமாம. ஈணடுப புடகரம், என்ற தால் தாமரையிலை கூறப்படுகிறது.

"அககினியே! உன்னை புட்கரத்தின்மேல் என்கிறது புடகரபாணத தில கேடகபபட்ட இதை யடைநதது" எனத தைததிரியமும இதை வெளியாயக கூறியிருக்கினறது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २३ १२ ३१ २ ३१२ ३२
10. अग्ने विवस्व दाभरास्मभ्य मूतये महे।
३२र २र ३२
देवो ह्यसि नो दृशे ॥ १० ॥

அக்3நே விவஸ்வ தா3ப4ராஸ்மப்4ய மூதயே மஹே।
தே3வோ ஹ்யஸி நோ த்3ருஶே ॥

அநவயம்.

अग्ने!, अस्मभ्यं, महे, ऊतये, विवस्वत्, आभर,
हि, (त्वं), नः, दृशे, देवः, असि ॥

பதவுரை.

अग्ने!	[illegible]	அக்கினியே!
अस्मभ्यम्	[illegible]	எங்களுடைய
महे	[illegible]	பெரும
ऊतये	[illegible]	பாதுகாப்பிற்கு,
विवस्वत्	[illegible]	விண்ணுலகிலினிது வாழச் செய்யுங் கருமத்தைத
आभर	[illegible]	தேடுவாயாக.
हि	[illegible]	எக்காரணத்தாலெனின்?
(त्वं)	[illegible]	நீ
नः	[illegible]	எங்கட்கு
दृशे	[illegible]	நேரிற் காணப்பட்ட
देवः	[illegible]	தேவனாக
असि	[illegible]	இருக்கின்றாய். (ஆதலின்)

சாயண பாடியம்.

அநேக அநுக்கிரமணிகை நூல்களை நன்காராய்ந்து முற்கூறின மந்திரங்களில், ஆண்டுக் கூறியுள்ள ரிஷியும், சந்தமும், தேவதைகளுஞ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபோலவே மேல வராநின்ற மந்திரங்களிலுஞ் சேர்த்துக் கொள்க.

கண்டம்—1, இருக்கு—10. இது இருக்குக்களாற் கூறப்பட்டதல்ல. அங்ஙனமாயினும, இம் மந்திரத்திறகு சநதம, தேவதை, முன்போலவே வெளிபபடை. ரிஷியோ, வாமதேவராவர். இதுவும வேறு நூல்களினின்றும காணப்பட்டது.

அககினியே! நீ எங்களுடைய பெரும் பாதுகாப்பின்பொருட்டு, சுவர்க்க முதலிய வுலகஙகளிற சிறபபாக வசிககும நிமிததம (அதறகு) ஏதுவாகிய கருமத்தைச சமபாதிபபாயாக. யாதுபறறி யெனின? நீ எஙகளுடைய தரிசனததிறகும பிரததியடசமா (தேவனு) யிருககினறாய். (ஆதலின என்க).

இநதிரன் முதலியோாகள எஙகளாற காணபபடாதவர்கள. நீயோ! காருகபததியம எனபது முதலிய விடததில மிகப பிரகாசிபபவனுகிப பிரத்தியடசமாயக காணபபடுகின்றாய. ஆதலின, உனனை விசேடமாய்ப பிரார்த்திககினறோம எனபது கருதது. (10)

குறிப்பு.—பிரகாசமுடைய அககினியே! நீ விண்ணுலகததிலிருப்பினும் எஙகடகுப பிரததியடசமாகவேண்டும எனபதைக கருததாயக கொளவா மேனுட்டாசிரியா சிலா.

முதற் கண்டம் முதற் பத்து

முற்றும.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம் 2.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

११ २   ३ १ २   ३ १ र   ३ १ २

11. नमस्ते अग्न ओजसे गृणन्ति देवकृष्टयः ।

१ २ ३ १ ३

अमैरमित्र मर्दय ॥ १ ॥

இருக்கு 8-75-10.

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨 𑌓𑌜𑌸𑍇 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃।
𑌅𑌮𑍈𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌰𑍍𑌦𑌯 ॥

அந்வயம்.

(हे देव) अग्ने !, कृष्टयः ओजसे, ते, नमः,
गृणन्ति, (त्वं), अमैः अमित्रं, अर्दय ॥

பதவுரை.

(हे देव) अग्ने !	(𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵) 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇 !	அக்கினிதேவனே !
कृष्टयः	𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃	மனிதர்கள்
ओजसे	𑌓𑌜𑌸𑍇	ஆற்றலை யடைதற்பொருட்டு
ते	𑌤𑍇	உனக்கு
नमः गृणन्ति	𑌨𑌮𑌃 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿	வணக்கங் கூறுகின்றார்கள்.
त्वं	𑌤𑍍𑌵𑌂	நீ
अमैः	𑌅𑌮𑍈𑌃	வலிகளால்
अमित्रं	𑌅𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂	சத்துருவை
अर्दय	𑌅𑌰𑍍𑌦𑌯	நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2, இருக்கு—1. ஆயுக்ஷுவாகி ரிஷி.

அக்கினிதேவனே ! உனக்கு வணக்க மொழிகளைக் கூறுகின்றார்கள் எதன்பொருட்டெனின் ? பலத்தின்பொருட்டு. யாவர்களெனின் ? எசமா

னர்களான மானுடர்கள். ஆதலின, யானுந தோததிரம் பண்ணுகின்றேன் எனபது பொருள. நீயும வனமைகளோடு சததுருவை யொழிப்பாயாக எனபதாம. (1)

குறிப்பு.—அமை என்பதற்கு வியாதிகளுடன் சததுருவையும நாசஞ் செய வாயாக எனக்கொள்வா மேனு—டாசிரியரிற சிலா.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அநுத்திஷ்ட ரிஷி சம்வர்க்கம்.

३१ २ ३१२ ३ २३ १ २
12. दूतं वो विश्ववेदसꣳ हव्यवाहममर्त्यम् ।
१२ ३ २
यजिष्ठमृञ्जसे गिरा ॥ २ ॥

இருக்கு 4-8-1.

தூதம் வொ விஶ்வவெதஸம் ஹவ்யவாஹமமர்த்யம் ।
யஜிஷ்டம்ருஞ்ஜஸெ கிரா ॥

அந்வயம்.

यजमानोऽहं, दूतं, विश्ववेदसं, हव्यवाहं, अमर्त्यं, यजिष्ठं, (त्वां), गिरा, ऋञ्जसे ॥

பதவுரை.

यजमानोऽहं	யஜமானோஹம்	வேள்வித் தலைவனாகிய யான்,
दूतं	தூதம்	தூதனும்
विश्ववेदसं	விஶ்வவெதஸம்	அகில தனததை அல்லது அறிவை யுடையோனும
हव्यवाहं	ஹவ்யவாஹம்	அவிகளைத் தாஙகுவோனும
अमर्त्यं	அமர்த்யம்	இறவாத் தனமையனும
यजिष्ठं	யஜிஷ்டம்	வேடபோரிற் றலைவனுமாகிய
त्वां	த்வாம்	உனனை
गिरा	கிரா	துதிவடிவ வாககால்
ऋञ्जसे	ருஞ்ஜஸெ	மிகச சாதனம பண்ணுகின றேன.

கண்டம்—2, இருககு—2. வாமதேவ ரிஷி.

அககினியே! அகில தனமுடையானும, அல்லது அகிலததை யறிநதவனும, தேவாகட்கு (தேவ வுணவுகளை)த தாஙகுபவனும, சாகாத

தன்மையனும், அதிசயமாய வேட்போனும், தேவர்களுடைய தூதனும் ஆகிய உன்னைத் துதிவடிவ வாக்கால் வளரச் செய்கின்றேன், என்பது பொருள். சாதனம் பண்ணல்—முடிக்குந் தொழில். ஈண்டு "ரிஞ்சதி என்றது மிகச் சாதிக்கும் கருமம்" என நிகண்டில் யாஸ்க முனிவர் கூறியுள்ளார். (2)

மந்திரம் 3.

கீதம்—சிராபம்

१२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२
13. उप त्वा जामयो गिरो देदिशतीर्हविष्कृतः ।
२१र २र
वायोरनीके अस्थिरन् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-102-13

உபத்வா ஜாமயோ கிரோ தேதிஶதீர்ஹவிஷ்க்ருத: ।
வாயோரநீகே அஸ்திரந் ॥

அந்வயம்.

(अग्ने), गिरः, हविष्कृतः, जामयः (इव), देदिशतीः, त्वां, उप, वायोरनीके, अस्थिरन् ॥

பதவுரை.

अग्ने !	அக்நே !	அக்கினியே !
हविष्कृतः	ஹவிஷ்க்ருத:	எசமானனுடைய
गिरः	கிர:	தோத்திரங்கள்,
जामय (इव)	ஜாமய (இவ)	நினது உடன் பிறந்தாளொப்ப
देदिशतीः	தேதிஶதீ:	குணங்களை விளக்குவனவாய்
त्वां उप	த்வாம் உப	உனக்கருகிலிருக்கின்றன.
वायोरनीके	வாயோரநீகே	வாயுவின் பக்கத்தில்
अस्थिरन्	அஸ்திரந்	நிலைத்திருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—3. பிரயோக ரிஷி.

அக்கினியே! வேள்வித் தலைவன்பொருட்டுச் செய்யப்படும் தோத்திரங்கள், சகோதரிகளைப் போன்று உனது குணங்களைப் பிரகாசப்படுத்துவனவாகி உனக்கருகி லிருக்கின்றன. வாயுவின் சமீபத்திலுன்னைச் சோபனவுமாகி நிலைத்திருக்கின்றன என்பதாம். (3)

மநதிரம் 4.

கீதம—கிராமம கிரௌடடியம.

१२ ३ २ ३ १२ ३ २ ३२
14. उपत्वाग्ने दिवे दिवे दोषावस्तर्धिया वयम् ।
२ ३ १२ ३ १ २
नमो भरन्त एमसि ॥ ४ ॥

இருககு 1-1-7.

உவக்வாமெ்ந திவெ திவெ ஹொஷாவஸ்தயி்யா வயமு ।
நமொ ஹரஞ வஊஉஸி ॥

அநவயம்.

हे अग्ने!, वयं, दिवे, दिवे, दोषावस्तः, धिया,
नमो भरन्तः, उप, त्वां एमसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அமெ்ந!	அககினியே !
वय	வயம	நாஙகள
दिवे दिवे	திவெ திவெ	நாடோறும
दोषावस्तः	ஹொஷாவஸ்தூஃ	இரவு பகல
धिया	யியா	புததியால
नमो भरन्तः	நமொ ஹரஞஃ	வணககஞ் செயகின்றவர்களாய்
उपत्वा	உவக்வா	உனது சமீபததை
एमसि	வஊஉஸி	அடைகினறோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2, இருக்கு—4. மதுசசநத ரிஷி. காயததிரி—சநதம, அக்கினி—தேவதை

அககினியே ! யாகாநுட்டானஞ் செய்யும யாஙகள் மதியால் ஒவவொரு தினமும இரவும பகலும வணககஞ செயதுகொணடு உனககருகில வருகின றோம. (4)

குறிப்பு.—'தோஷாவஸ்த' என்பதற்கு—தோஷா - இரவில் தன்து பிர காசததால, வஸத இருளை மறைககினறது, (நீககுகினறது) எதுவோ ?! அது தோஷாவஸத எனப பொருடபடுததி அககினியின விளிச (அழைககுஞ) சொல லாகக கொளவாருமுளார்.

மந்திரம் 5.

கீதம்—வைசுவாமித்திர சராபோதம்.

१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
15. जराबोध तद्विविड्ढि विशे विशे यज्ञियाय ।
१ ३ १ २ ३ २
स्तोमꣳ रुद्राय दृशीकम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-27-10

ஜராபோத தத்விவிட்டி விசே விசே யஜ்ஞியாய ।
ஸ்தோமம் ருத்ராய த்ருசீகம் ॥

அந்வயம்.

हे जराबोध! विशे, विशे, यज्ञियाय, तद्, विविड्ढि,
यजमानोऽपि, रुद्राय, दृशीकं, स्तोमं, (करोति) ॥

பதவுரை.

हे जराबोध!	ஹே ஜராபோத!	துதியாலுணரத்தக்கோய்!
विशे विशे	விசே விசே	அவ்வவ் வேள்வித் தலைவனாகிய மனிதனின் அனுக்கிரகத்திற்கு
यज्ञियाय	யஜ்ஞியாய	வேள்வி யநுட்டானங் கைகூட
तद्	தத்	அத் தேவாராதனையிற்
विविड्ढि	விவிட்டி	புகுவாயாக.
यजमानोऽपि	யஜமாநோऽபி	வேள்வித் தலைவனும்
रुद्राय	ருத்ராய	கோரமாய வுனக்கு (அக்கினிக்கு)
दृशीकं	த்ருசீகம்	காணுதற்கினிய
स्तोमं	ஸ்தோமம்	தோத்திரக் கோவையைச்
(करोति)	(கரோதி)	(செய்கின்றனன்)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. சுனச்சேபரிஷி. காயத்திரி—சந்தம். அக்கினி—தேவதை.

தோத்திரத்தா லறிதற்குரிய அக்கினியே! அவ்வவ் வேள்வித்தலைவர்களாகிய மக்களின் அநுக்கிரகத்தை முன்னிட்டு வேள்வியைப்பற்றிய அநுட்டானங் கைகூடுவதற்குத் தேவாராதனை பண்ணுகின்ற விடத்திற் பிரவேசிப்பாயாக. வேள்வித் தலைவனும், கோர வடிவமுள்ள உனக்கு அழகிய தோத்திரத்தைச் செய்கின்றனன், ஈண்டுச் செய்கின்றனன் என்பது எஞ்சி நின்றது.

ஈண்டு யாஸ்க முனிவர், "जरा - என்பது துதியாம் அல்லது அதை யுணர்த்துவதால் அறிவிப்போன்பாலுமாகும். तद् विविड्ढि - அதைச் செய். मनुष्यस्य - எஜமானனுக்கு, स्तोमं रुद्राय दर्शनीयं - துதி உருத்திரனுக்குத் தரிசிக்கத்தக்கது" என நிகண்டில் உரை கூறியுள்ளார். (5)

குறிப்பு.—जराबोध, என்பதற்கு, துதியை யறிகின்ற அக்கினியே! எனக் கொண்டு, எல்லா வேள்விகட்கும் அநுக்கிரகம் பண்ணும் உருத்திரனது தோத்திரமும் உனக்குத் தெரியும் எனக் கொள்வா, மேனுட்டாசிரியரிற் சிலர்.

அழகிய துதி —அக்கினியைத் தேவதையாகக் கொண்ட தோத்திரம்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—மாருதமென்னுஞ் சாமம்

१ ३ १ २र ३१ २ ३ २३ १ २
16. प्रति त्यं चारु मध्वरं गोपीथाय प्रहूयसे ।
३१ २ ३ १ २
मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-19-1.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍂𑌯𑌸𑍇 ।
𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨 𑌆 𑌗𑌹𑌿 ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, त्यं, चारुं, अध्वरं, प्रति, प्रहूयसे, गोपीथाय,
मरुद्भिः, आ गहि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	𑌹𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇 !	அக்கினியே !
त्यं चारुं	𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌂	அவ் வண்ணமொழுங்காயுள்ள
अध्वरं प्रति	𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿	வேள்வியை யுத்தேசித்து
प्रहूयसे	𑌪𑍍𑌰𑌹𑍂𑌯𑌸𑍇	இனிது அழைக்கப்படுகின்றாய் ;
गोपीथाय	𑌗𑍋𑌪𑍀𑌥𑌾𑌯	சோமங் குடிப்பதற்கு
मरुद्भिः	𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃	மருத்துக்களோடு
आगहि	𑌆𑌗𑌹𑌿	நீ வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. மேதாதிதிரிஷி காயத்திரி—சந்தம். அக்கினி—தேவதை.

'த்யத்' என்பது நாமமனைத்துக்குமுரித்தாகிய 'தத்' என்பதின் பரியாயச் சொல்.

அககினியே! எவ் வேளவி அஙகக குறைவிலலாததோ, அநதகைய அழகிய வேளவியைக குறியாககககொண்டு சோமரசங குடிபபதறகு, நீ ஆதரவோடமைழககபபடுகினறுய. ஆதலின இவ வேளவியில நீ தேவாகட குள், ஓா வகைச சிறபபான மருததுககளோடு வருவாயாக.

யாஸ்க முனிவருமம இம மநதிரததிறகு "அத தனமைய அழகிய வேளவியின சோமபானததிறகு அழைககபபடுகினறுய, அவ் வககினியே மருததுககளோடு வருவாயாக" எனறு நிகணடில உரை கூறியுளளாா. (6)

மருததுககள வாயுதேவதைகள.

மநதிரம் 7.

கீதம்—சுனச்சேபர் அலலது பிருகு ரிஷி, வாரவநதி.

२ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २र
17. अश्वं न त्वा वारवन्तं वन्दध्या अग्निं नमोभिः ।
३ १ २ ३ १ २
सम्राजं तमध्वराणाम् ॥ ७ ॥

இருககு 1-27-1.

அஶ்வம் ந த்வா வாரவந்தம் வந்த்யா அக்நிம் நமோபி⁴: ।
ஸம்ராஜம் தமத்⁴வராணாம் ॥

அந்வயம்.

अध्वराणां, सम्राजं, वारवन्तं, अश्वं न, अग्निं, त्वा, नमोभिः, वन्दध्यै, (प्रवृत्ता) ॥

பதவுரை.

अध्वराणां	அத்⁴வராணாம்	வேள்விகட்கு
सम्राजं	ஸம்ராஜம்	விளஙகிய கருததாவென்னும்,
वारवन्तं	வாரவந்தம்	வாலுளள
अश्वं न	அஶ்வம் ந	குதிரையைப்போன்ற
अग्निं त्वा	அக்நிம் த்வா	அககினியாமுன்னைத
नमोभिः	நமோபி⁴:	தோததிரஙகளால
वन्दध्यै	வந்த³த்⁴யை	வணஙகுவதறகு
(प्रवृत्ता)	(ப்ரவ்ருத்தா)	(யாம முயற்சிததோம்).

சாயண பாடியம்.

• கண்டம்—1 இருக்கு—7 சுனசசேப ரிஷி காயத்திரி—சந்தம அக்கினி—தேவதை

வேள்விகளின பிரகாச வடிவ எஜமானனுகிய அக்கினியா முனனைத தோத்திரஙகளா லிறைஞசுவதற்கு யாம முயறசித்தோம அக்கினிககுவமை :—வாலுள்ள குதிரை என்றது குதிரை, வாலின் மயிர்களால தனனைப பீடிககின்ற கொசு, ஈ, முதலியவைகளை நீககுமாறு, நீயுஞ சுவாலைகளால எஙகளுடைய சத்துருககளை நீககுவாயாக எனபது பொருள். ஈண்டு முயற் சித்தோம எனபது எஞசியது. (7)

குறிப்பு.—ஈண்டு மூலத்திலுள்ள நகாரம், உவமைப் பொருண்மேனினறது. மூலத்திலுள்ள வாரவந்தம எனபதற்கு யுத்தம பண்ணுகின்ற குதிரை எனக் கொண்டுள்ளார் மேனுட்டாசிரியர்.'

மந்திரம் 8.

கீதம்—வைத்ரய ஔருவரிஷி சாமுத்திரம் அசங்கம்.

३ १ २र ३१ २र

18. और्वं भृगुवच्छुचिमप्नवानवदाहुवे ।

३ १ २३१ २

अग्निथं समुद्र वाससम् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-102-4.

ஔர்வம்ப்⁴ருகு³வச்சு²சிமப்னவானவதா³ஹுவே ।
அக்³நிம் ஸமுத்³ரவாஸஸம் ॥

அங்வயம்.

समुद्र वाससं, शुचिं, अग्निं, और्वं भृगुवत्,
अप्नवानवत्, आहुवे ॥

பதவுரை.

समुद्र वाससं	ஸமுத்³ரவாஸஸம்	கடலில வசிப்பதும்
शुचिं	ஶுசிம்	சுத்தமும (ஆகிய)
अग्निं	அக்³நிம்	அக்கினியை
और्वं भृगुवत्	ஔர்வம்ப்⁴ருகு³வத்	ஔருவ பிருகுரிஷிபோலவும
अप्नवानवत् ,	அப்னவானவத்	அபனவான ரிஷி போலவும
आहुवे	ஆஹுவே	(யான) அழைககினறேன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—8. பிரயோக ரிஷி. காயத்திரி—சந்தம். அக்கினி—தேவதை.

கடலின் நடுவில் வசிக்கின்ற வடவானலமாகவும், பரிசுத்தமாகவும் உள்ள வக்கினியை ஔர்வ பிருகுரிஷிக்கொப்பாகவும், அப்னவான ரிஷிக்கொப்பாகவும் யான் அழைக்கின்றேன் யான் என்றது எஞ்சி நின்றது. (8)

குறிப்பு.—ஈண்டுச் 'சமுத்திரம்' என்றதற்கு 'அந்தரிட்சம்' எனக்கொள்வாருமுளர். யாஸ்க முனிவரும் அவ்வாறே யுடன்பட்டுள்ளார்.

மந்திரம் 9.

கீதம்—அத்திரி ரிஷி அசங்கம்.

३ १ २ ३ २ २र ३ १ २ ३ १ २
19. अग्निमिन्धानो मनसा धियंꣳ सचेत मर्त्यः ।
३ १ २ ३१ २
*अग्निमिन्धे विवस्वभिः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-102-22.

அக்நிமிந்தாநோ மநஸா தியம் ஸசேத மர்த்ய꞉ ।
அக்நிமிந்தே விவஸ்வபி꞉ ॥

அந்வயம்.

मर्त्यः, अग्निं, इन्धानो, मनसा, धियं, सचेत,
विवस्वभिः, अग्निं, इन्धे ॥

பதவுரை.

मर्त्यः	மர்த்ய꞉	மனிதன்
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
इन्धानो	இந்தாநோ	வளர்த்துக்கொண்டு
मनसा	மநஸா	அன்புடையனாய்க்
धियं	தியம்	கருமத்தைக்
सचेत	ஸசேத	காலத்திற் செய்கின்றானோ
विवस्वभिः	விவஸ்வபி꞉	வேட்போர்களைக்கொண்டும்
अग्नि	அக்நிம்	அவ்வக்கினியையே
इन्धे	இந்தே	வளர்க்கின்றான்.

* अग्निमीधे, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

கணடம—2. இருககு—9 பிரயோக ரிஷி.

எம மனிதன விறகால அககினியை வளாததுககொணடு மனதினுலே அன புடையனுய்க கருமததைதக காலததிற செயகினருனே, அவன வேடபோா களைக கொணடும அவ வசகினியையே வளாககினருன எனபதாம. (9)

குறிப்பு —ஈணடு धियं (தியம) எனனும மூல பதததிறகு, 'பிரகஞை' என வும, विवस्वभि. (விவஸ்வபி), எனபதறகு 'அவிகளால' எனவும பொருள கொள வாருமுளா.

மநதிரம். 10.

கீதம—பிரசாபதி ரிஷி. நிதன காமம.

२ उ २२ ३ १२ ३ १ २ ३ २
20. आदित् प्रत्नस्य रेतसो ज्योतिः पश्यन्ति वासरम् ।
३ २उ ३ १ २ ३ २
परो यदिध्यते दिवि ॥ १० ॥

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌰𑌂 ।
𑌪𑌰𑍋 𑌯𑌦𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌿 ॥

அநவயம

परो दिवि, यद्, (अयं), इध्यते, आदित्, प्रत्नस्य,
रेतसः, वासरं, ज्योतिः, पश्यन्ति ॥

பதவுரை.

परो दिवि	𑌪𑌰𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌿	வானுலகினமேல்
यद्	𑌯𑌦𑍍	எககாலததில
(अयं)	(𑌅𑌯𑌂)	(இவவககினி)
इध्यते	𑌇𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇	விளஙகுகினறதோ !
आदित्	𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍	அதன பினனரே
प्रत्नस्य	𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯	பணடைககாலததனுகிய
रेतसः	𑌰𑍇𑌤𑌸𑌃	செலவோனுடைய (சூரியனுடைய)
वासरं	𑌵𑌾𑌸𑌰𑌂	நியாமகமாகிய
ज्योतिः	𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃	பிரகாசததைப
पश्यन्ति	𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	(மககள) பாாககினருாகள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. வத்ஸ ரிஷி.

விண்ணுலகின்மேல் எக்கால் இவ் வைசுவானர அக்கினி சூரிய வடிவமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றதோ, அதன்பின்னரே அநுதி காலமாய்ச் செல்லுந் தன்மையணுகிய, ஈண்டுச் செல்லுந் தன்மை ரீ கதி ஈஷணயோ: என்னும் ரீ தாதுவிற்கு அதுஸ், துட், என்னும் இரு விகுதி வர ' ரேதஸ் என்பதன் பொருளாயிற்று. அல்லது, ரேதஸ், என்பது உதகம் (சலம்) என யாஸ்க முனிவர் நிகண்டு கூறுகிறது. ஆதலின், ரேதஸ்வின :' என்றது உதகமுடையானது எனவும் பொருளாம். ஈண்டு, உதகம், என்றது வழியால் உதகமுடைய பொருளுக்கிலக்கியமாயிற்று. இவ்வாறுள்ள இத்தன்மை வாய்ந்த இந்திரனென்னுஞ் சூரியனுடைய, நியாமகமாகிய, அல்லது, வாசரம், என்றது நாளுமாதலின், நாள் வசித்தற்குக் காரண வடிவாய் ஒளிராநின்ற பிரகாசத்தை மக்கள் அனைவரும் பார்க்கின்றார்கள் என்பதாம், அல்லது 'வாசரம் என்பதில் முழுச சமயோகத்தில இரண்டாம வேற்றுமை வந்தது. வரவே நாள் முழுதும எனபதுமாம. ஆனவிடத்து உதயமுதற் கொண்டு அத்தமனமீறுகப பிரகாசத்தைப பார்க்கின்றார்கள, எனபதும ஓர்வகைப் பொருளாம. (ஈண்டுச், செலலுந தனமையணுகிய சூரியனுடைய பிரகாசத்தைப பார்க்கின்றாகள் என இயைத்துக்கொளக.) (10)

இரண்டாங் கண்டம்

முற்றும.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம்—3.

பதினான்கு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—சைநது க்ஷிதம்.

३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३१ २

21. अग्निं वो वृधन्त मध्वराणां पुरूतमम् ।

२ ३ २ ३ १२

अच्छा नप्त्रे सहस्वते ॥ १ ॥

இருக்கு 10-2-7.

அக்நிம் வோ வ்ருதந்த மத்வராணாம் புரூதமம் ।
அச்சா நப்த்ரே ஸஹஸ்வதே ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः !), वः अध्वराणां, नप्त्रे, सहस्वते,
वृधन्तं, पुरूतमं, अग्निं, अच्छा ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ருத்விஜ: !)	(வேட்போர்காள் !)
वः	வ:	நீங்கள்
अध्वराणां	அத்வராணாம்	கேடிலாத ஆற்றலுடையார்கட்கு
नप्त्रे	நப்த்ரே	உறவும்,
सहस्वते	ஸஹஸ்வதே	ஆற்றலுடையதும்
वृधन्तं	வ்ருதந்தம்	வளர்ந்ததும்
पुरूतमं	புருதமம்	மகத்தும (ஆகிய)
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
अच्छा	அச்சா	இனிது அடைவீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—8, [illegible] 10. பிரயோக ரிஷி.

கெடுக்கமுடியாத வலியுடையார்கட்குச் சுற்றமும், ஆற்றலுடையதும், சுவாலைகளால் விருத்தி யடைந்ததும, அதிசயமாய மிகுதிப்பட்டதும், ஆகிய அக்கினியை, வேட்போர்காள ! நீவிர் நன்கடைவீர்களாக. (1)

குறிப்பு.—'நபத்ரே' 'சகஸ்வதே' என்னு மூலபதங்களின் நான்காம் வேற்றுமைகள் இரணடாம வேற்றுமைப் பொருளைத தந்து நினறமை காணக.

மற்றும் अध्वराणां = வேள்விகளை, वृधन्तं = வளரச செய்யும வ = உனனை (அக கினியை) सहस्वते = புததிரபபேறறிறகு, अच्छा = அடைய விருமபுகினறோம, எனப் பொருட்படுததிக கொள்வாருமுளா. மேனாட்டாசிரியரிற சிலருடைய கருததுமிதுவேயாம.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அரவாமதேவ்யம்.

३ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ १ २
22. अग्निस्तिग्मेन शोचिषा यंꣳ सद्विश्वं न्यत्रिणम् ।
३ १ २ २ ३
अग्निर्नो वंꣳसते रयिम् ॥ २ ॥

இருக்கு 6-16-28.

அக்நிஸ்திக்மேந ஶோசிஷா யம்ஸத்விஶ்வம் ந்யத்ரிணம் ।
அக்நிர்நோ வம்ஸதே ரயிம் ॥

அந்வயம்.

अग्निः, तिग्मेन, शोचिषा, विश्वं, अत्रिणं, नियंसत्,
नः, अग्निः, रयिं, वंसते ॥

பதவுரை.

अग्निः	அக்நி:	அக்கினி
तिग्मेन	திக்மேந	கூர்மையாகிய
शोचिषा	ஶோசிஷா	ஒளியால்
विश्वं अत्रिणं	விஶ்வம் அத்ரிணம்	எல்லாத துட்டர்களையும்
नियंसत्	நியம்ஸத்	ஒழிக்குக. (மறறும)
नः	ந:	எஙகட்கு
अग्निः	அக்நி:	அககினி
रयिं	ரயிம்	திரவியத்தைக்
वंसते	வம்ஸதே	கொடுககுக.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. பாரதுவாச ரிஷி.

இவ் வக்கினி கூரிய சுடர்களால் (எங்களை) அமிழ்த்துகின்ற இராக்கதர் முதலியோாகளை யொழிககுக, மறறும அககினி எஙகட்குத திரவியத தைக கொடுககுக எனபதாம. (2)

குறிப்பு.—மூலததில் 'யம்சத' எனபதிலுளள மகர வொறறில ஆகாரமிட்டு 'யாசத' என ஓதுவாா இருககுப பாடமுடையாா.

மந்திரம் 3.

கீதம—யாமம்.

१ २ ३२ ३ २ ३ २ ३ १ २३१ २र
23. अग्ने मृड महाँ अस्यय आ देवयुं जनम् ।
३१२ ३ २ ३१२
इयेथ बर्हि रासदम् ॥ ३ ॥

இருககு 4-9-1.

அக்நே ம்ருள மஹாம் அஸ்ய ஆ தேவயும் ஜநம் ।
இயேத பர்ஹிராஸதம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, मृड, (यः त्वं), अयः, देवयु, जनं,
बर्हिः, आसदं, आ इयेथ, (सः त्वं), महान्, (असि) ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்னே!	அக்கினியே!
मृड	ம்ருட	நலஞ்செய்வாயாக
(यः त्वं)	(ய: த்வம்)	(எந்த நீ)
अयः	அய:	நடக்கின்றவனும்
देवयुं	தேவயும்	தேவர்களை விரும்பும்
जनं	ஜநம்	தலைவனது
बर्हिः	பர்ஹி:	தருப்பை யாசனத்தில்
आसदं	ஆஸதம்	இருப்பதற்கு
आ इयेथ	ஆ இயேத	வந்துகொண்டிருக்கின்றவனுமாகு வனே,
(सः त्वं)	(ஸ: த்வம்)	(அந்த நீ)
महान् (असि)	மஹாந் (அஸி)	பெரியோனாயிருக்கின்றாய்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வாமதேவரிஷி காயத்திரி—சந்தம். அக்கினி—தேவதை.

அக்கினியே! நீ எங்களைச் சுகப்படுத்துவாயாக. அத் தகையன் மிகப் பெரியோனாயிருக்கின்றாய், நீ எவ்வண்ணத்தன் எனின்? நடந்துகொண்டிருக்குஞ் செயலையுடையவன். அதாவது'—தேவர்களைப் (பூசிக்க) விரும்புகின்ற எசமானனுடைய வேள்வியின்பாலுள்ள தருப்பையின் (ஆசனத்தின்) மீது உட்காருவதற்கு வந்து கொண்டிருக்கின்ற அத் தன்மையன் நீ (என மேலே கூட்டிக்கொள்க) (3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—இரக்ஷோகனம்.

२ ३ १ २ ३ १ २३ १ २ ३ २
24. अग्ने रक्षाणो अंहसः *प्रति स्म देव रीषतः ।
१ २ ३१ २
तपिष्ठैरजरो दह ॥ ४ ॥

இருக்கு 7-51-13.

அக்னே ரக்ஷாணோ அம்ஹஸ: ப்ரதி ஷ்ம தேவ ரீஷத: ।
தபிஷ்டைரஜரோ தஹ ॥

அந்வயம்.

अग्ने!, नः, अंहसः, रक्ष, (हे) देव, अजरः (त्वं)
रीषतः तपिष्ठैः, प्रतिदहस्म ॥

* प्रति , ... [illegible]

பதவுரை.

अग्ने!	அக்நே!	அக்கினியே!
नः	ந:	எங்களை
अंहसः	அம்ஹஸ:	பாவத்தினின்றும்
रक्षा	ரக்ஷா	பாதுகாப்பாயாக
हे देव!	ஹே தேவ!	பிரகாசிப்போய்!
अजरः (त्वं)	அஜர: (த்வம்)	மூப்புத்தன்மையற்ற நீ
रीषतः	ரீஷத:	துன்புறுத்துவோர்களை
तपिष्ठैः	தபிஷ்டை:	காயும் கிரணங்களால்
प्रतिदहस्म	ப்ரதிதஹஸ்ம	சாம்பராக்குவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. வசிட்டரிஷி. சந்தம்—காயத்திரி. அக்கினி—தேவதை.

அக்கினியே! நீ எங்களைப் பாவத்தினின்றும் பாதுகாப்பாயாக. அஃதன்றியும், விளங்குவோய்! கிழப்பருவமெய்தாத நீ துன்பப்படுத்துஞ் சத்துருக்களை மிகத் தகிக்குஞ் சுவாலைகளால் நீறுக்குவாயாக.

'ரக்ஷ' என்பது கீதபாடத்தால் 'ரக்ஷா' என நீண்டது 'ரீஷத:' என்பது மங்ஙனமே காண்க (4)

குறிப்பு.—ஈண்டு 'அஜர:' என்னும் மூலபதத்திற்கு, ஜரா—துதி அஃதிலார் அஜர: அதாவது:—துதிக்காத சத்துருக்களை எனச், சத்துருக்கட்கு விசேடணமாக்கிக் கொள்வாருமுளர். மேனாட்டாசிரியர் கருத்து மிது.

ஈண்டு 'பிரதி தஹஸ்ம' என்பதிலுள்ள 'ஸ்ம' என்பதை கீதபாடத்தில் 'பிரதிஷ்ம' என, ஷகாரமாக்கி இருக்கோதுவார் கொள்வர். 'रीषतः' என்பதற்குக் கொலையினின்றுங் காப்பாற்றுவாயாக, என்பர் சிலர்.

மந்திரம் 5.

கீதம்—இரக்ஷோக்னம்.

१ २ ३ १ २र २र १ २ १२
25. अग्ने *युङ्क्ष्वा हि ये तवाश्वासो देवसाधवः ।
२ ३ १२ ३ १२
अरं *वहन्त्याशवः ॥ ५ ॥

இருக்கு 6-16-43.

அக்நே யுங்க்ஷ்வா ஹி யே தவாச்வாஸோ தேவஸாதவ: ।
அரம் வஹந்த்யாசவ: ॥

*इङ्क्ष्वा, *वहन्ति मन्यव., என்பது இருக்கு.

அநவயம்.

हे देव अग्ने!, ये, साधवः, आशवः, तव, अश्वासः,
(त्वदीयं रथं) अरं वहन्ति, तान् युङ्क्ष्वा ॥

பதவுரை.

हे देव अग्ने!	ஹெ தெவ அக்ஙெ!	அககினிதேவனே !
ये	யெ	எவைகளை
साधव,	ஸாதவஃ	பழககபபடடவைகளும
आशव,	ஆஶவஃ	விரைவிற செலபவைகளுமோ,
तव	தவ	உனது
अश्वास,	அஶ்வாஸஃ	(அததனமைய) குதிரைகள
(त्वदीयं रथं)	(த்வதீயம் ரதம்)	நினது இரததததைப
अर वहन्ति	அரம் வஹந்தி	போதுமாறு இழுககததககன வாம.
तान्	தாந்	(ஆதலின) அக குதிரைகளைப
युङ्क्ष्वा	யுங்க்ஷ்வா	(இரததகதில) பூடடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருககு—5. பரதது வாசரிஷி.

பிரகாசமாகிய அககினிதேவனே! அக குதிரைகளை யிரததகதிற் பூட்டுவாயாக. எக குதிரைகளை யெனின? உனனுடைய குதிரைகளுட பழககபபடடவைகளையே அலலது, நறகுணமுடையவைகளும விரைவிற செலபவைகளுமானவைகளை. என மேறகூடடுக. அவைகளே வேண்டுமாறு உனது இரததததை யிழுககததககனவாமாதலின ரண்டு 'யும க்ஷ்வா' எனனும மூலபதததில இடையிலுளள மகரவொறறை விலககி 'யுக்ஷ்வா' என, இருககு தைததிரீய, மோதுபவர்கள பாடங கொளவாகள். (5)

மந்திரம் 6.

கீதம—வைசுவமானசம.

१ २   ३१ २   ३ २
26. नित्वानक्ष्य विश्पते द्युमन्तं * धीमहे वयम् ।
३ १२
सुवीर मन्म आहुत ॥ ६ ॥

இருக்கு 7-15-7.

* देव धीमहि, எனபது இருககு.

நிசவா நக்ஷ்யெ விஶ்பதெ த்யுமந்தம் தீமஹெ வயம் ।
ஸுவீர ஆக்னெ ஆஹுத ॥

அந்வயம்

नक्ष्य, विश्पते, आहुत, हे अग्ने, द्युमन्तं, सुवीरं,
त्वा, वयं, निधीमहे ॥

பதவுரை.

நக்ஷ்ய	எககாலு மடையத்தககவனும
விஶ்பதெ	பிரஜைகடகுத தலைவனும
ஆஹுத	அழைககபபடடவனும (ஆகிய)
ஹெ அக்னெ!	அககினியே!
த்யுமந்தம்	பிரகாசமுடையவனும
ஸுவீரம்	மஙகலந்தருபவனும (ஆகிய)
த்வா	உனனை
வயம்	நாஙகள
நிதீமஹெ	பிரதிடடை பணணுகினறோம்.

சாயண பாடியம்.

மடம—3. இருககு—6. வசிடடரிஷி

எபபோதும அடையததககோனும, பிரஜைகடகுப பதியும, வேள்வித ர்க ளனைவாகளாலும அழைககபபடடவனுமாகிய அககினியே! சமுடையானும, தோததிரம பணணுவாாககு நலநதருவானுமாகிய ா யாஙகள நிலை நிறுததுகினறோம எனபதாம. (6)

குறிப்பு.—நிறுததுகினறோம என்பது நிறுததினோம் எனபதன மேறறு. த்தேடமபாலது செயறபாலது எனபதின மேறறு. 'தகு பொருளில உட ய் கருமசசெயலுடையது, 'நக்ஷதி' என்னும் வடமொழிப பகுதி எனக கூறு நிகணடு 'सुवीर' என்றதறகு மிகவீரமுடைய எனபாா மேனாட்டுக கவிஞர்.

மந்திரம் 7.

கீதம—ஆரணேயம.

३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र ३ २ ३ २
27. अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् ।
३ १ २र
अपाꣳ रेताꣳसि जिन्वति ॥ ७ ॥

இருககு 8-44-6.

அக்நிர்மூர்தா திவ: ககுத்பதி: ப்ருதிவ்யா அயம் ।
அபாம் ரேதாம்ஸி ஜிந்வதி ॥

அந்வயம்.

मूर्द्धा, दिवः, ककुत्, पृथिव्याः, पतिः, अयं, अग्निः,
अपां, रेतांसि, जिन्वति ॥

பதவுரை.

मूर्द्धा	மூர்தா	தலைமையானதும்,
दिवः	திவ:	விண்ணுலகினும்
ककुत्	ககுத்	உயர்ந்ததும்,
पृथिव्याः	ப்ருதிவ்யா:	பூமிக்கு
पतिः	பதி:	இறைவுமாகிய
अयं अग्नि.	அயம் அக்நி:	இவ்வக்கினி
अपां रेतांसि	அபாம் ரேதாம்ஸி	தாபர சங்கமங்களைக்
जिन्वति	ஜிந்வதி	களிப்படைவிக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. விரூப ரிஷி.

தேவர்களுட் சிறந்ததும், விண்ணுலகினு முயர்ந்ததும், பூமிக்குப் பதியானதுமாகிய இவ்வக்கினி, தாபர சங்கமமான பிராணிகளை இன்புறச் செய்விக்கின்றது என்பதாம்.

(7)

குறிப்பு.—'अपा रेतासि' என்பதற்கு, வான்மழையால், என்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—சோபம்.

३२ ३२उ ३ १ २ ३ १ २ ३१र २र
28. इममूषु *त्वमस्माकंᳲ *सनिं गायत्रं नव्यांᳲसम् ।
१ २ ३२३ १
अग्ने देवेषु प्र वोचः ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-27-4.

இமமூஷு த்வமஸ்மாகம் ஸநிம் காயத்ரம் நவ்யாம்ஸம் ।
அக்நே தேவேஷு ப்ர வோச: ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, त्वं, अस्माकं, इमं, सनिं, नव्यांसं,
गायत्रं देवेषु, प्रवोचः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने त्वं !	ஹே அக்³நே! த்வம்	அக்கினியே! நீ
अस्माकं	அஸ்மாகம்	எமது
इमं	இமம்	இவ் வநுட்டானத்தையும்,
सनिं	ஸநிம்	அவி கொடுத்தலையும்,
नव्यांसं	நவ்யாம்ஸம்	மிகப்புதிய
गायत्र	கா³யத்ரம்	துதிவாக்கையும்
देवेषु	தே³வேஷு	தேவர்களிடத்தில்
प्रवोचः	ப்ரவோச:	நன்கு சொல்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. சுனச்சேப ரிஷி.

அக்கினியே! நீ எம் எதிரில் அநுஷ்டிப்பதாய அவிகொடுத்தலையும், மிக நூதனமான தோத்திர வடிவ வாக்குகளையும், தேவர்கட்கு முன் வெளிப்படையாய்க் கூறுவாயாக. (8)

குறிப்பு.—அக்கினியே! முனிவர்களால் செய்யப்பட்ட மிகப் புதிய தோத்திரத்தையும், நாங்கள் புரோடாச முதலியவைகள் கொடுப்பதையும், தேவர்கட்கு நன்கு தெரிவிப்பாயாக. (எனக் கொள்வாருமுளர்)

மந்திரம் 9.

கீதம்—கோபவனம்.

१ २ ३१२ ३१ २र
29. *तं त्वा गोपवनो गिरा जनिष्ठदग्ने अङ्गिरः ।
१ २ ३ १२
स पावक श्रुधी हवम् ॥ ६ ॥

தம் த்வா கோ³பவநோ கி³ரா ஜநிஷ்ட²த³க்³நே அங்கி³ர: ।
ஸ பாவக ஶ்ருதீ⁴ ஹவம் ॥

* यं त्वा, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे अग्ने!, गोपवनः, तं त्वा, गिरा, जनिष्ठत्,
पावक, अङ्गिरः, स हवं श्रुधी ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
गोपवनः	கோபவநঃ	கோபவன ரிஷி.
तं त्वा	தம் த்வா	அத்தகைய உன்னை
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால்
जनिष्ठत्	ஜநிஷ்டத்	உண்டாக்குகின்றார்.
पावक!	பாவக!	சுத்தப்படுத்துவோய்!
अङ्गिरः	அங்கிரঃ	எவ்விடத்தும் செல்வோய்! நீ
स हवं	ஸ ஹவம்	அந்த துதியைக்
श्रुधी	ச்ருதீ	கேட்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. கோபவன ரிஷி.

அக்கினியே! உன்னை, கோபவன ரிஷி தோத்திரத்தால் வளர்க்கின்றார், "துதிக்கப்பட்ட தேவர்கள் வளர்கின்றார்கள்", (என்று சுருதியும் கூறுகின்றது. இது கொண்டு துதியால் தெய்வத்தன்மை வளர்க்கின்றமை காண்க) அத்தன்மைய வக்கினியே! எங்கும் செல்வோய்! அல்லது, அங்கிரசா புத்திர! பரிசுத்தப்படுத்துவோய! நீ கோபவன ரிஷி கூப்பிடுவதைக் கேட்பாயாக. (9)

குறிப்பு.—ஈண்டு 'अङ्गिर.' என்பதற்குச் சாடராக்கினி யென்பபொருள் கொள்வாருமுளர். பேறுடையார் கருத்து மிது.

மந்திரம் 10.

கீதம்—சூரியவர்ச்சா அல்லது வசுரோசி ரிஷி

२३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
30. परिवाजपतिः कविरग्निर्हव्यान्यक्रमीत् ।
२३१ २ ३ १ २
दधद्रत्नानि दाशुषे ॥ १० ॥

இருக்கு 4-15-3

பரி வாஜபதி: கவிரக்நிர்ஹவ்யாந்யக்ரமீத் ।
தததரத்நாநி தாசுஷே ॥

அந்வயம்

वाजपति , कवि , अग्नि., दाशुषे, रत्नानि,
दधत्, हव्यानि, पर्य्यक्रमीत् ॥

பதவுரை

वाजपतिः	வாஜபதி:	அன்னத்திற்கிறைவனும்
कविः	கவி:	நுண்மதியுடையனுமாகிய
अग्निः	அக்நி:	அக்கினிதேவன்
दाशुषे	தாசுஷே	அவி கொடுப்பவனுக்குத்
रत्नानि	ரத்நாநி	திரவியங்களைக்
दधत्	ததத்	கொடுப்பவனாய்
हव्यानि	ஹவ்யாநி	அவிகளைப்
पर्यक्रमीत्	பர்யக்ரமீத்	பரவச்செய்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம் —3. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

அன்னங்கட்கிறைவனாகவும் (பாதுகாப்போனாகவும்) ஈண்டு "அன்னபதி, கவி, எனப்பதிந்து" என வேதபாகை கூறுகின்றது. எல்லையில்லாப் பார்வையனும், அல்லது நுண்ணறிவோனும், அவியைக்கொடுக்கும் வேள்வித் தலைவனுக்குச் சிறந்த தனத்தைத் தருவோனுமாகிய அக்கினிதேவன், அவிகளை யாண்டும் வியாபிக்கச் செய்கின்றான். ஈண்டுப் பரவச் செய்தல் அனுப்புதலாம். (10)

மந்திரம் 11.

கீதம்—சூரியவாசச (அல்லது,) வசுரோசி ரிஷி சூரியம்.

२३ २ ३१२ ३१ २ ३१२
31. **उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः ।**
३ १ २२३ १२
दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ ११ ॥

இருக்கு 1-50-1.

உது த்யம் ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி கேதவ: ।
த்ருசே விச்வாய ஸூர்யம் ॥

அந்வயம்.

केतवः, त्यम्, जातवेदसं, देवं, सूर्य, विश्वाय,
दृशे, उद्वहन्ति ॥

பதவுரை.

केतवः	கேதவ:	கிரணங்கள் அல்லது பரிகள்
त्य	த்யம்	பிரசித்தியானவனும்
जातवेदसं	ஜாதவேதஸம்	தோன்றிய வற்றையும் தன்னைத் தைய்யு முடையவனும்
देवं	தேவம்	பிரகாசனும் (ஆகிய)
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனை
विश्वाय दृशे	விஶ்வாய த்ருஶே	உலகெல்லாங் காணுதற்கு
उद्वहन्ति	உத்வஹந்தி	மேலே தாங்குகின்றன (வெளிக் கொண்டுவருகின்றன)

சாயண பாடியம்.

இம் மந்திரம் சௌரி ஆக்கினேயம் என்னுங் குறிப்புப் பகுபதம், குடையாகள் போகின்றாகள், பிராணிகளைத் தாங்குகின்றது, என்பது போற் காண்க. இலக்கணையால் அக்கினியினுடைய தென்பது கருத்து.

கண்டம்—3 இருக்கு—11 கண்ணுவ ரிஷி

மிக விளக்குவனவாய சூரியனுடைய குதிரைகள், அல்லது கிரணங்கள் அனைத்தையும் எவுகின்ற சூரியனை மேலே தாங்குகின்றன. 'उद्वहन्ति' என்றதில் 'उद्' என்பது அசைச்சொல். எது நிமித்தந் தாங்குகின்றனவெனின்? புவனங்களெல்லாங் காண்பதன் பொருட்டு. அதாவது:—எவ்வாறன்றிச் சனங்களெல்லாருஞ் சூரியனைக் காண்பாகளோ அவ்வாறே மேலே தாங்குகின்றன என்பதாம். எவ் வண்ணமாகிய சூரியனை யெனின்? பிரசித்தியா யுள்ளவனை. மற்றும், தோன்றின பிராணிகளை யுணாந்தோனை, அல்லது தோற்றமான திரவியமுடையானை, பிரகாசமானவனை (தாங்குகின்றன, என்பதோடு மேற்கூட்டிக் கொள்க.) இவ்வாறே நிருத்தமுங் கூறுகின்றது.

சௌரி—சூரியனைத் தேவதையாக வுடையது.

மந்திரம் 12.

கீதம்—வசுரோசி ரிஷி, காவம்.

३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २

32. कवि मग्नि मुपस्तुहि सत्यधर्माण मध्वरे ।

३ १ २ ३ १ २

देव ममीव चातनम् ॥ १२ ॥

இருக்கு 1-12-7.

கவி மக்நி முபஸ்துஹி ஸத்யதர்மாண மத்வரே ।

தேவ மமீவ சாதநம் ॥

அந்வயம்.

(हे स्तोतृसङ्घ!), अध्वरे, सत्यधर्माणं, कविं, अमीव चातनं, देवं, अग्निं, उपस्तुहि ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतृसङ्घ!)	(ஹே ஸ்தோத்ருஸங்க!)	(துதிப்போர் கூட்டமே! நீவிர)
अध्वरे	அத்வரே	வேள்வியில
सत्यधर्माणं	ஸத்யதர்மாணம்	சத்திய தருமமுடையதும
कविं	கவிம்	நீண்மதியுடையதும
अमीवचातनं	அமீவசாதநம்	துன்புறுத்துபவைகளைக கெடுப்பதும
देवं	தேவம்	பிரகாசமானதும (ஆகிய)
अग्निं	அக்நிம்	அககினியைத்
उपस्तुहि	உபஸ்துஹி	தோததிரம பணணுவீரகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—12. மேதாதிதி ரிஷி.

போற்றுங் கழகத்தோர்காள்! (நீவிர) இவ வேள்வியில் அககினியை யடைநது துதிப்பீரகளாக. எவ் விதமாகிய அக்கினியை யெனின? பேரறிவுடைய அங்கியை என்க. மறறும் சத்திய வாக்காகிய தருமததோடு கூடியதை, விளங்குவதை, மற்றுந், துன்பஞ் செயபவைகளை, அலலது சததுருககளை நாசமாககுவதை. (துதிபபீரகளாக எனபதனோடு மேலே கூட்டுக) (12)

மந்திரம் 13.

கீதம—பாராவதி ரிஷி காசீதம, காபீதம, அலலது சுமநதம.

33. शं नो देवी रभिष्टये शं नो * भवन्तु पीतये ।
शं नो रभिस्रवन्तु नः ॥ १३ ॥

இருககு 10-9-4.

ஶம் நோ தேவீ ரபிஷ்டயே ஶம் நோ பவந்து பீதயே ।
ஶம் நோ ரபிஸ்ரவந்து நஃ ॥

அநவயம்.

नः देवीः, शं, भवन्तु, अभिष्टये, भवन्तु, नः पीतये, शं भवन्तु, यः, कुर्वन्तु. नः अभिश्रवन्तु ॥

* ... இருககு

பதவுரை.

नः	ந:	எங்கட்கு
देवीः	தேவீ:	தண்ணீரான தேவிகள்
शं भवन्तु	ஶம் பவந்து	நலமாவார்களாக.
अभिष्टये	அபிஷ்டயே	இட்டமாம் வேள்விக்கு
भवन्तु	பவந்து	அநுகூலத்தர்களாகுக.
नः पीतये	ந: பீதயே	நாங்கள் அருந்துவதற்கு
शं भवन्तु	ஶம் பவந்து	இனியவர்களாகுக.
य॰	யு:	எத் தகைய தோடநிவிருத்தியை யுஞ்
(कुर्वन्तु)	(குர்வந்து)	செய்வார்களாக (நீக்குவார்களாக)
नः	ந:	எமது
अभिस्रवन्तु	அபிஸ்ரவந்து	(உடல்)மேல் தெளிப்பவர்களாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—13. சிந்துத்துவீபா அல்லது அம்பரீஷர், திருத ஆப்தர் ரிஷி.

புனல் என்னும் தேவிகள் எங்கட்குப் பாவநிவிருத்தி வாயிலாகச் சுகங்களை யுண்டாக்குவார்களாக. எமது வேள்வியின்பொருட்டு அனுகூலஞ் செய்வார்களாக வேள்வியின் அங்கமாவார்களாக என்பது பொருள். மற்றும், யாம் அருந்துதற்பொருட்டு இனிமை யுடையார்களாக. அவ்வாறே, உண்டாகிய வியாதியைத் தணித்தலையும், உண்டாகாத வியாதிகளை வராது விலக்குதலையுஞ் செய்வார்களாக. மற்றும் எங்கள்மேற் புரோட்சிப்ப (தெளிப்ப)வர்களாகுக என்பதாம். (13)

மந்திரம் 14.

கீதம்—கௌராங்கிரச கதம் ரிஷி மனுசயம.

१ २ ३१ २र ३ १ २
34. कस्य नूनं परीणसि धियो जिन्वसि सत्पते ।
१ २३ १ २ ३ १ २
गोषाता यस्य ते गिरः ॥ १४ ॥

இருக்கு 8-84-7.

கஸ்ய நூநம் பரீணஸி தியோ ஜிந்வஸி ஸத்பதே ।
கோஷாதா யஸ்ய தே கிர: ॥

அந்வயம்

सत्पते !, नूनं, कस्य !, परीणसि, धियः, जिन्वसि,
यस्य, ते गिरः, गोषाता ॥

பதவுரை.

सत्पते!	ஸத்பதே !	நல்லோர்கட்கு நாதனாகிய அக்கினியே !
नूनं	நூநம்	இப்பொழுது
कस्य?	கஸ்ய ?	எவருடைய ?
परीगसि	பரீணஸி	வேள்வியில்
धियः	தியஃ	கருமங்களை
जिन्वसि	ஜிந்வஸி	விரும்புவாய்,
ते गिर.	தே கிரஃ	உனது துதிகள்
यस्य	யஸ்ய	யாருடைய
गोषाता	கோஷாதா	பசுலாபத்திற்காமோ, (அவர் கருமங்களை)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—14. உசனா ரிஷி.

உண்மை மக்கட்குத் தலைவனாகிய அக்கினியே! நீ இப்பொழுது எவ்வித மாகிய மனிதருடைய வேள்வியின்கண் கருமங்களைப் பிரமத்திற் சேர்க்க விரும்புவா யெனின்? யாருடைய உனது துதிகள் பசுவின் லாபத்திற்கு உண்மையிலுரியனவாமோ, அவருடைய கருமங்களை விரும்புவா யென முடித்துக்கொள்க.

ஆகையால், நீ எங்கிருக்கின்றாய்? எங்கட்கிப்போது பசுவினிடத்து இச்சை யுண்டாகின்றது.

அல்லது உம அக்கினியே! நீ இப்பொழுது யாருடைய கருமங்களை விரும்புவாய? எவருடைய கருமங்களையும விரும்பமாட்டா யெனபது பொருள். எங்களுடைய கருமங்களையே விரும்புவாய எனபது கருத்து எனக் கொள்ளினுமமையும. (14)

குறிப்பு—ஈண்டு 'परीणसि' எனவும், 'सत्पते' எனவும், கீதமோதுவார் கொள்வர். 'परीगस.' எனவும், 'दंपते' எனவும், இருக்கோதுவார் கொள்வர்.

ஈண்டு அக்கினியே! எவருடைய மனதிற்குச் சுகங் கொடுப்பாய? யாருடைய வாக்கு வேள்வியிற் றுதிப்பதாமோ, அவருக்கு என்றனர் மேனாட் டாசிரியர்

மூன்றாங் கண்டம்

முற்றும்.

குறிப்பு—இக்கண்டத்தில் ஆங்கிலேயப் பதிப்பில் மந்திரங்கள் 15 எனக் கொள்ளப்பட்டது. இதில் 13 ம மந்திரத்தையே இரண்டு மந்திரங்களாக்கிய பதினாலெனக்கொண்டிருப்பதன்றி மந்திரத்தில் மிகுதி குறைவு இன்று.

நான்காங் கண்டம்.

சாயணர் முகவுரை.

'எக்ஞமெக்ஞம்' என்றற்றொடக்கத்து மூன்று கண்டங்களில் அதாவது:—4, 5, 6 கண்டங்களில் 218 மந்திரங்கள் 'பிருகதீ' சந்தங்களையுடையன. பின்னாக கூறும மூனறு மந்திரங்களை நீக்கி, ஏனையவைகள அக்கினியைத தேவதையாக வுடையன.

அம்மூன்று மந்திரங்களாவன:—4-ம கண்டததில, 8-ம மந்திரம இந்திரனைத் தேவதையாக்வுடையது. 6-ம கணடததில 2-ம மந்திரம, பிரமணபதி, எனபதோா தேவதையை யுடையது. 6-ம கணடததில 3-ம மந்திரம், பசுககட்டும யூபத்தினறுதி. ஏனைய தோததிரங்கள அக்கினியின் றுதிகளே.

'आग्नेया' எனனும பகுபதக குறிப்புப் பெயா 'பிராணி' எனனும் நியாயததால என முன 3-ம கண்டம, 11-ம் மந்திரததிறகு உரை கூறுஙகால் கூறபபட்டது. அபபோதப்போது முன்போல இருடிகள கூறபபடுவார்கள. (சாயணுசாரியனுகிய என்னுல எனபது எஞசி நினறது)

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம—பரதததுவாச ரிஷி, உபஹவம, சிரெஷ்டீகவம, யகஞாயகஞியம.

३ १ २ ३१२ ३ १ २ ३ १२
35. यज्ञा यज्ञा वो अग्नये गिरा गिरा च दक्षसे ।
१ २ ३२ ३१२ ३१२ ३ २ ३१ २ २
प्रप्र वय ममृतं ——— प्रियं मित्रं न शंसिषम् ॥ १ ॥

இருககு 6-48-1.

யஜ்ஞா யஜ்ஞா வொ அக்நயெ கிரா கிரா ச தக்ஷஸெ ।
ப்ரப்ர வய ம்ருதம் ஜாதவெதஸம் ப்ரியம் மித்ரம் ந ஶம்ஸிஷம் ॥

அந்வயம்

(हे स्तोतारः), वः, यज्ञा यज्ञा, दक्षसे, अग्नये, गिरा गिरा, (स्तोत्रं कुरुत वयं, (अपि) जातवेदसं, अमृतं, मित्रं न प्रियं (तं) प्रप्रशसिषम् ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतारः !)	(ஹே ஸ்தோதார: !)	(துதிப்போர்காள் !)
वः	வ:	நீங்கள்
यज्ञा यज्ञा	யஜ்ஞா யஜ்ஞா	எல்லா வேள்விகளிலும்
दक्षसे	தக்ஷஸே	வளர்தற்பொருட்டு
गिरा गिरा	கிரா கிரா	தோத்திரமாகிய வாக்கால்
(स्तोत्रं कुरुत)	(ஸ்தோத்ரம் குருத)	(துதி செய்வீர்களாக)
वयं (अपि)	வயம் (அபி)	நாங்களும்
——•	ஜாதவேதஸம்	உண்டாகிய பொருள்களையு முணர்வுகளையு முடையதும்,
अमृतं	அம்ருதம்	இறவாததும்,
मित्रं न	மித்ரம் ந	நண்பனை யொத்ததும்
प्रियं	ப்ரியம்	அநுகூலத்ததுமாகிய
तं	தம்	அதை (அவ்வக்கினியை)
प्रप्रशंसिषं	ப்ரப்ரஶம்ஸிஷம்	இனிது போற்றுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்.—4. இருக்கு—1. சம்யு ரிஷி.

ஏத்துவோர்களே ! நீங்கள் வேள்விகளனைத்திலும் தழைத்தோங்குதற்கு, அக்கினியின்பொருட்டுத் தோத்திரமாகிய வாக்கியத்தால் துதி செய்வீர்களாக. ஈண்டுத் துதி செய்வீர்களாக என்றது எஞ்சி நின்றது. 'गिराच' என்பதிலுள்ள சகாரம். (உம்மை) மாற்றுப் பொருள் முறை. அதாவது, 'व,' நாங்கள் என்பதோடு கூட்டத்தக்கதாயிற்று. இவ்வாறாய வழி நாங்களும், என்றாயிற்று. ஆகவே நீங்களுந் தோத்திரம் பண்ணுவீர்களாக, நாங்களும் அவ்வக்கினியைப் போற்றுகின்றோம் என முடிந்தது. எவ்விதமாகிய அக்கினியை யெனின் ? சாதலற்றதை, தோன்றும்பொருள்களை யுணர்வதை, அல்லது உள்தோங்கிய மெய்யறிவுடையதை, அல்லது தோன்றிய தனமுடையதை, மற்றும் மித்திரனைப்போன்றதை, அனுகூலமானதைப் போற்றுகின்றோம் என்பதனோடு மேற்கூட்டிக்கொள்க. ஈண்டு 'प्र' என்பது இரட்டித்தது மந்திரபாதம் முடிவதற்காம் 'शंसिषं' என்னும் ஒருமை திரிந்து பன்மையாயிற்று 'प्रशंसाम.' என அதாவது துதிக்கின்றேன் என்றது துதிக்கின்றோம் என்றாயிற்று. அல்லது, நீ, என்றது. நாங்கள், என்

ருயிற்று. ஆகவே அக்கினியைப் பயனிலியாக்கி வினைச்சொல் கொண்டு 'வளர்த்தற் பொருட்டு' என்பதை வளரும் வினையாக்கிச் செயப்படுபொருள் குன்றியதெனக் கொண்டு, உம்மையை ஏல், எனக் கொள்ளுங்கால், நண்ப போய்! நீ வேள்வியின்கண் இவ் வக்கினியைத் தோத்திரத்தால் வளர்ப்பாயேல், நாங்களும் இறவாத் தன்மை முதலிய குணம் வாய்ந்த அவ் வக்கினியைப் போற்றுகின்றோம், என்பது பொருளாம் இதுவும் அதற்கொவ்வுமெனக். (1)

மந்திரம் 2.

கீதம்—காத்தயசம்.

१ १ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ १ २
36. पाहि नो अग्न एकया पाह्यु३त द्वितीयया ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २३ १ २
पाहि गीर्भि स्तिसृभि रूर्जांपते पाहि चतसृभिर्वसो ॥ २ ॥

இருக்கு 8-60-8.

வாஹி நொ அக்ந ஏகயா வாஹ்யுத த்³விதீயயா ।
வாஹி கீ³ர்பி⁴ ஸ்திஸ்ருபி⁴ ரூர்ஜாம்பதே வாஹி சதஸ்ரு [பி⁴ர்வஸோ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, एकया पाहि, उत द्वितीयया पाहि, हे ऊर्जांपते!
तिसृभिः, गीर्भिः, पाहि, वसो चतसृभिः पाहि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने ! न.	ஹே அக்நே ! ந꞉	அக்கினியே ! எங்களை
एकया	ஏகயா	ஒருவாக்கால்
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
उत द्वितीयया	உத த்³விதீயயா	மற்றும், இரண்டாம் வாக்கால்
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
हे ऊर्जांपते !	ஹே ஊர்ஜாம்பதே !	அன்னங்கட்கிறையே !
तिसृभि. गीर्भिः	திஸ்ருபி⁴꞉ கீ³ர்பி⁴꞉	மூன்று வாக்குகளால்
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
वसो !	வஸோ !	அக்கினியே !
चतसृभिः	சதஸ்ருபி⁴꞉	நான்கு வாக்குகளால்
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக.

சாயண பாடியம.

அககினியே ! நீ எஙகளை ஒரு வாகெகொனனும இருககுவேத வாககாற காபபாறறுவாயாக மறறும, இரணடு வாககுகளாகிய இருககாற (மநதிரத தால) காபபாறறுவாயாக மூனறு வாககுகளான தோததிரஙகளாற பரி பாலிபபாயாக அனனஙகட கிறைவ ! அககினியே! நானகு வாககுகளாற் (துதிகளாற) காபபாறறுவாயாக எனபதாம

குறிபபுரை.

ஒனறால அதாவது —ககர முதறகொணடு மகர மீறுயுள்ள 25 எழுத துககள முதலிய வடிவததால எனபதாம. அலலது அககரபபோடம(எழுத துககடகுக காரணமாகிய வணுவொலி) எனபதனுற் காபபாறறுவாயாக. மற றும இரணடாவதால (அதாவது) யசுா இலககணததோடு கூடியதால, ய, ர, ல, வ, எனனும எழுததுககள மிகுதிபபாடடால, பதபபோடமாகிய வாககால எஙகளைப பாதுகாபபாயாக ஆறுஙலுககு அலலது அன்னததிறகு இறைவ ! இருககு, யசுா, சாமம எனனு மிலககணததோடு கூடிய மநதிரஙக ளாய மும்மை ஒலி வகையால स, ष, स, ह, எனனு மககரஙகளை மிகுதியாகக கொணட பதஙகளால அலலது வாககியப போட வடிவாகிய வாககுகளால, எஙகளை யிரடசிபபாயாக காருகபதநிய அககினியே! நானகால இருககு, யசுா, சாம, இலககண மநதிரஙகளான உயிரெழுததுகள மிகுநதுளள இருககால, அலலது அகணட வாககியமாகிய போட வடிவ வாககால, எங களைப பரிபாலிபபாயாக நாஙகள செயத இவ விலககணஙகளோடு கூடிய தோததிரங்களைக கேடடு, எஙகளை யினிது பாதுகாபபாயாக எனபது உடகிடை.

அஃதனறியும் ஒனறால்—இருக்கால். இரண்டால—யசுரால். மூன்றால் இருககு யசுா சாமஙகளால எனவும, நானகால—இருககு, யசுர், சாம, இலக கண், முதலியவைகளோடு கூடியதால எனவும,

பரிசம், சிறுபரிசம, அண்ணுபபு, சிறுணுப்பு எனனும பெயர்க ளுளள ககர முதல மகரவீறு ஐநது வருககஙகளான 25 அககரஙகள, ய, ர, ல, வ எனபவைகள, स, ष, स, ह, எனபவைகள், உயிரெழுததுககளுள மிகல, குறைதல பறறி நால வகையாயக கூறியுளளன எனவும,

அக்கரபபோடம, பதபபோடம, வாககியபபோடம, எனபவைகளையே நான்கு வகையாயக கொணடுளளது என உரை கூறுவாருமுளா. (2)

குறிப்பு —'वसो.' எனபதறகுத் தனமுளள அககினியே! எனபா மேனுட்டு ஆங்கிலக கவிஞா.

மநதிரம் 3.

கிநதம—பரததுவாச ரிஷி பிரசசிரி

३१२ ३१२ ३१२ ३१२

37. बृहद्भिरग्ने अर्चिभिः शुक्रेण देव शोचिषा ।

३१२ ३१२ ३१२

भरद्वाजे समिधानो यविष्ठ * रेवत्पावक दीदिहि ॥ २ ॥

இருககு 6-48-7.

ப்ருஹத்பிரக்நே அர்சிபி꞉ ஶுக்ரேண தேவ ஶோசிஷா ।
பரத்வாஜே ஸமிதானோ யவிஷ்ட ரேவத்பாவக தீதிஹி ॥

அநவயம

हे देव!, यविष्ठ!, पावक!, अग्ने!, शुक्रेण, शोचिषा, भरद्वाजे,
समिधानः, त्व, बृहद्भिः, अर्चिभि. रेवत्, (यथा स्यात् तथा) दीदिहि ॥

பதவுரை

हे देव!	ஹே தேவ!	கொடை முதலிய குணஙகளையுடையோய!
यविष्ठ!	யவிஷ்ட!	இளமையோய!
पावक!	பாவக!	பரிசுததபபடுததுவோய்!
अग्ने!	அக்நே!	அககினியே!
शुक्रेण	ஶுக்ரேண	நிருமலமாகிய
शोचिषा	ஶோசிஷா	ஒளியால
भरद्वाजे	பரத்வாஜே	பரததுவாசரெனனும எனது சகோதரரிடதது
समिधानः	ஸமிதாந꞉	இனிது விளஙகுபவனாகி
त्वं	த்வம்	நீ
बृहद्भि. अर्चिभिः	ப்ருஹத்பி꞉ அர்சிபி꞉	பெருமபிரகாசஙகளால
(न.)	(ந꞉)	எனககாகத
रेवत्	ரேவத்	தனமுடையானை
(यथास्यात् तथा)	(யதாஸ்யாத் ததா)	உளளவாறு
दीदिहि	தீதிஹி	விளஙகுவாயாக.

சாயணபாடியம

கணடம—4. இருககு—3 சமயு அலலது திருணபாணி ரிஷி.

கொடை முதலிய குணஙகளையுடையோய! இளமையோய! சுததப் படுததுவோய! அககினியே! தெளிநத பிரகாசததால, பரததுவாசா எனனும எனது சகோதரரிடததில பேரொளியால இனிது [illegible] வ

* [illegible] ஒனபது இருககு.

ஞ்கி எனக்குத் திரவியமுடையதாந் தன்மை யெவ்வாறுமோ? அவ்வாறே விளங்கிக்கொண்டிருப்பாயாக.

மற்றும 'रेवत् पावक' எனக் கீதம் பாடுவோரும், 'रेवन्न शुक्र दीदिहि द्युमत् पावक' என இருக்கோதுவாரும் கொள்வர். (3)

குறிப்பு—ஈண்டுத் தனமெனறது வேள்விகட்கெல்லாமோர தனமாகிய ஆவை, சமயு, எனபவர பரத்துவாச ரிஷிக்கு ஒத்தகோத்திரமத்தாராதலின் சகோதரராவர், உண்மையில் உடன்பிறந்தாரல்லர் எனபர் சிலர்.

மந்திரம் 4.

கீதம்—உரோராங்கிசருடையது.

१ २ ३ १ २ ३१२
38. त्वे अग्ने स्वाहुत प्रियासः सन्तु सूरयः ।
३ २ ३ २ ३ १ २ १ २ ३ १
यन्तारो ये मघवानो *जनानामूर्वं दयन्त गोनाम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 7-16-7.

த்வே அக்நே ஸ்வாஹுத ப்ரியாஸ: ஸந்து ஸூரய: ।
யந்தாரோ யே மகவாநோ ஜநாநாமூர்வம் தயந்த கோநாம் ॥

அந்வயம்.

हे स्वाहुत, अग्ने!, त्वे, सूरयः, ये (च) मघवानो, यन्तार , जनानां, गोनां च, दयन्त·, ते (च) प्रियास· सन्तु ॥

பதவுரை.

हे स्वाहुत अग्ने!	ஹே ஸ்வாஹுதாக்நே!	விதிப்படி ஓமம் பண்ணிய அக்கினியே!
त्वे सूरयः	த்வே ஸூரய:	உன்னைத் துதிப்போர்களாய அறிஞர்களும்
ये च मघवान.	யே ச மகவாந:	எவர்கள் தனமுடையார்களோ,
यन्तारः	யந்தார:	கொடையாளர்களோ,
जनानां	ஜநாநாம்	எம்மவர்கட்கு
गोनां	கோநாம்	கோக்கள்து
ऊर्वं	ஊர்வம்	சமூகத்தைக்
दयन्त	தயந்த	கொடுக்கின்றார்களோ,
ते (च)	தே (ச)	அவர்களும்
प्रियास.	ப்ரியாஸ:	(நினக்கு) அன்புடையராய
सन्तु	ஸந்து	இருப்பார்களாக

* जनानामूर्वान्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு 4. வசிட்ட ரிஷி.

அக்கினியே! வேள்வித தலைவாகளால விதிப்படி ஓமம பண்ணப் பட்டோய! உன்னைப போறறுவோாகள இனபுடையாாகளாகுக. மற றும, எவாகள தனமுடையாாகளோ, பெருங கொடையாளாகளோ, எஙக ளுடைய சமூகத்தையும, கோககளின சமூகததையும, எவாகள கொடுககின ாாகளோ, அவாகளும உனதனபாகளா யிருபபாாகளாக. (4)

குறிப்பு—ஈணடு உரையாசிரியா, ஓமம பண்ணப்படடோய்! என இரண டாம முறையும விளியாகவே உரை கூறியுளளாா அதை 'அககினியே' எனனும விளிககே விசேடணமாககிக கொளளினும வழுவினறுமெனபது காணக. துதிக கினறவாகள பிரியமாவாாகளாக, மறறும வேளவிச சாமககிரியைகளைக கொணடு வருவாாகளாக. தலைவன கொடுககும பசுமநதைகளைப பஙகிடடுக கொளவாாக ளாக. 1200 கோககள ஒரு அநதணன பாகம எனபது பாடியம. 'சஹூம' என பதன விரிவு எனபா மேறுடடாசிரியா.

மந்திரம் 5.

கீதம்—சாமதகன ரிஷி, மாண்டவம்

२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३१२
39. अग्ने जरित र्विश्पति *स्तपानो देव रक्षसः ।

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३२
अप्रोषिवान् †गृहपते महाꣳ असि दिवस्पायु र्दुरोणयुः ॥ ५ ॥

இருககு 8-60-19.

அக்நே ஜரித விஶ்பதி ஸ்தபாநோ தேவ ரக்ஷஸ: ।
அப்ரோஷிவாந் க்ருஹபதே மஹாம் அஸி திவஸ்பாயுர் துரோ
[ணயு: ॥

அநவயம்.

हे अग्ने देव! (त्वं) जरितः, विश्पतिः, रक्षसः, तपानः,

असि, दिवः, पायुः, दुरोणयुः, तादृशः (त्वं), महान्, असि ॥

---

* ते पानो † गृहपति எனபது இருககு.

பதவுரை.

हे अग्ने देव! (त्वं)	ஹே அக்நே தேவ! (த்வம்)	அக்கினிதேவ! நீ
जरितः	ஜரித:	துதித்தறகுரியானும்
विश्पतिः	விஶ்பதி:	பிரசைகளைக்காபபாற்றுவோனும
रक्षसः	ரக்ஷஸ:	இராககதர்களைத
तपानः	தபாந:	தகிககச செயவோனுமாய்
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
हे गृहपते!	ஹே க்ருஹபதே!	வீடடுககிறைறவ!
त्व	த்வம்	நீ
अप्रोषिवान्	அப்ரோஷிவாந்	வீடடை விடாதவனாகி
महान् असि	மஹாந் அஸி	பூசிககததக்கோனாயிருககினறாய்.
दिवः	திவ:	விண்ணுலகைக்
पायुः	பாயு:	காப்பாறறுவோன
दुरोणयुः	துரோணயு:	எஜமான வீடடிலெனறுமிருப்பவன்
तादृशः (त्वं)	தாத்ருஶ: (த்வம்)	அப்படிப்பட்ட நீ
महान् असि	மஹாந் அஸி	மகானாயிருககின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருககு—4. பரததுவாச ரிஷி.

அககினிதேவ! நீ போறறததககோனுகவும, பிரசைகளைக் காப்பாற்றுபவனுகவும, அசுரர்களைக காயபவனுகவுமிருககினறாய். வேளவித தலைவன வீடடைக காபபாறறுகினற அககினியே! நீ எஜமானன வீடடை நீஙகாது பெரிதும பூசிககததககோனு யிருககினறாய வானுலகததைக காபபவன, எசமானன வீடடிற றொடாநதிருபபவன, அதாவது —இடையருதிருபபவன எனபதாம. அத தனமைய நீ மகானுயிருககினறாய என அநவயிததுக கொளக. (5)

'तपान, तापान.' எனவும, 'गृहपते, गृहपति.' எனவும பாட பேதஙகளுணடு.

குறிப்பு —'போற்றததககோன' எனபது முதலிய விசேடணங்களோடு கூடிய அககினியே! உன்னைத துதிககினறேன, எனக கொளவாரு முளார. துரோணம - வீடு அதைக கொடுபபோன துரோணயு —'जरित.' என்னு மூல பதததிறகு எஙகள துதியைத தேவாகடகுச சொலபவனும எனக கொளவா மேனுடடாசிரியர்.

மந்திரம் 6.

१ ३ १२ ३ १२ ३ १ २२
40. अग्ने विवस्वदुषसश्चित्रꣳ राधो अमर्त्य ।
२ ३ १२ ३ २३ २ २ १ २३१२
आ दाशुषे जातवेदो वहा त्वमद्या देवाꣳ उषर्बुधः ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-44-1.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌦𑍁𑌷𑌸𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌧𑍋 𑌅𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 ।
𑌆 𑌦𑌾𑌶𑍁𑌷𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌵𑌹𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌉𑌷𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥

அந்வயம்

हे अमर्त्य! जातवेदः!, अग्ने! त्वं, उषसः, विवस्वत्, चित्रं, राधः, दाशुषे, आ वह, (किञ्च) अद्य, उषर्बुधः, देवान्, आ वह ॥

பதவுரை.

हे अमर्त्य!	𑌹𑍇 𑌅𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯!	இறப்பிலாதோய்!
जातवेदः	𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌃	தோன்றியவைகளை யுணர்ந்தோய்!
अग्ने!	𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇!	அக்கினியே!
त्वं	𑌤𑍍𑌵𑌂	நீ
उषसः	𑌉𑌷𑌸𑌃	உஷா தேவதையினின்று,
विवस्वत्	𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍	விசேடமான இடத்தோடு கூடியதும்,
चित्रं	𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂	சித்திரமுடையதுமாகிய
राधः	𑌰𑌾𑌧𑌃	திரவியத்தை
दाशुषे	𑌦𑌾𑌶𑍁𑌷𑍇	தொண்டனும் வேள்வித் தலைவனுக்குக்
आवह	𑌆𑌵𑌹	கொண்டு வருவாயாக
किञ्च	𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚	மற்றும்
अद्य	𑌅𑌦𑍍𑌯	இப்பொழுது
उषर्बुधः	𑌉𑌷𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃	விடியற்காலத்திலெழுந்துள்ள
देवान्	𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍	தேவர்களை
आवह	𑌆 𑌵𑌹	அழைத்து வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு 6. பிரஸ்கண்வ ரிஷி

அக்கினியே! நீ உஷா தேவதையிடத்திலிருந்து, அவியைக் கொடுத்த எசமானனுக்குத் தனம் கொண்டுவந்து சோபிப்பாயாக. மரணமிலாதோய்!

உண்டானவைகளை யுணர்ந்தோய்! என்பன, அக்கினியைச் சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றன. எவ்விதமாகிய தனமென்னின்? விசேடம் வாய்ந்த இருக்கை யுடையதும் பலவகைப்பட்டதுமாம். மற்றும், இந்த யாக தினத்தில் விடியற் காலத்தி லெழுந்திருக்கின்ற தேவர்களை வரவழைப்பாயாக.

குறிப்பு —தோன்றுகின்ற பொருளை யுணர்ந்ததும், இறவாததுமாகிய அக் கினியே! இருணீக்கு முன்னது வடிவம் விசித்திரப் பிரகாசமாம், அந்த காலத்தில் விழித்துள்ள ஏனைய தேவர்களை இப்பொழுது நீ அழைப்பாய். எசமானன் பொருட்டு எனக் கொள்வாரு முளர்.

உஷா தேவதைகளிரண்டுள்ளன. ஒன்று வாயு சக்தியையுடையதாதலின், மேகத்தில் நீரைத் தங்கச் செய்கின்றது. மற்றொன்று காந்தியைத் தாங்குதலால், இயற்கையாகவே சூரியன் சம்பந்தப்பட்டது. 'अय' என்பது வைதீகத்தால் 'अया' என நீண்டது.

மந்திரம் 7.

கீதம்—கௌதமம்.

१ २ ३२ ३ २उ ३ १ २
11. त्वं नश्चित्र ऊत्या वसो राधांसि चोदय ।
३ २ ३ १ २र ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २र
अस्य रायस्त्वमग्ने रथीरसि विदा गाधं तुचे तु नः ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-48-9.

த்வம் நஶ்சித்ர ஊத்யா வஸோ ராதாம்ஸி சோதய ।
அஸ்ய ராயஸ்த்வமக்நே ரதீரஸி விதா காதம் துசே து ந: ॥

அந்வயம்

हे वसो!, चित्रः त्वं, ऊत्या, नः राधांसि, चोदय, अस्य,
रायः, त्वं रथीः, असि, अपि च, नः, तुचे, गाधं तु विदा ॥

பதவுரை

हे वसो!	ஹே வஸோ!	வியாபகவக்கினியே!
चित्र त्वं	சித்ர: த்வம்	விசித்திரமாய்க்காணப்பட்ட நீ
ऊत्या	ஊத்யா	காப்பாற்றுவதுடன்
न,	ந:	எங்கட்குத்
राधांसि	ராதாம்ஸி	தனங்களையும்
चोदय	சோதய	வரச் செய்வாயாக
अस्यराय.	அஸ்ய ராய:	இத்திரவியத்திற்கு

त्वं	த்வம்	நீ
रथी असि	ரதீ அஸி	நியமிபபோனுயிருககினறுய
(अपि च)	(அபி ச)	மறறும
न.	ந:	எஙகளுடைய
तुचे	துசெ	புததிரனுககு
गाधं तु	காதம் து	கீாததியை
विदा:	விதா:	அடைவிபபாயாக

சாயண பாடியம்

கணடம—4, இருககு—7 திருணபாணி ரிஷி

வியாபகமாகிய அககினியே! விசிததிரமாகக காணபபடட நீ (எங களைக) காபபாறறுவதோடுகூட தனஙகளையும எஙகடகு அனுபபுவாயாக இவவுலகிற காணபபடட திரவியஙகடகு நீயே, தலைவனு யிருககினறுய ஆகையால எஙகடகுத தனஙகளை வசசெயவாயாக எனபது பொருள மற றும, எஙகளுடைய பிதிாககள வீழாமைககுக காரணமாகிய புததிரனுககுப பெருமையை விரைவிற கொடுபபாயாக (7)

குறிப்பு —'பிரதிஷடை' எனபதின பொருளாகிய 'கீாததியை' எனபது பாடியககாரா உடனபாடு பூமி முதலிய இடம எனபது விவரணா மதம.

மநதிரம் 8.

கீதம—கௌதமம.

२उ ३१२ ३१२ ३२ ३२
42. त्वमित् सप्रथा अस्यग्ने त्रातर्ऋतः कविः ।
२र ३ १ २ ३१२
त्वां विप्रासः समिधान दीदिव आ विवासन्ति वेधसः ॥ ८ ॥

இருககு 8-60-5

த்வமித் ஸப்ரதா அஸ்யக்நே த்ராதர்ருத: கவி: ।
த்வாம் விப்ராஸ: ஸமிதாந தீதிவ ஆ விவாஸந்தி வேதஸ: ॥

அநவயம்

अग्ने !, त्रातः, ऋतः, कविः, त्वमित्, सप्रथा, असि, (हे),
समिधान! दीदिव.! विप्रासः वेधसः त्वां, आविवा, सन्ति ॥

பதவுரை.

अग्ने !	அக்நே!	அககினியே !
त्रात,	த்ராத:	காபபாற்றுவோனும
ऋत	ருத:	சததியவடிவனும
कवि	கவி:	நீண்மதியுடையானும (ஆகிய)
त्वमित्	த்வமித்	நீயே
सप्रथा, असि	ஸப்ரதா: அஸி	யாண்டும பரவியுள்ளாய.
हे समिधान दीदिव !	ஹே ஸமிதாந தீதிவ:!	சுடாமிகுநத பிரகாசமாகிய அக்கினியே !
विप्रासः	விப்ராஸ:	பேரறிவாளாகளும
वेघसः	வேதஸ:	போற்றுவோர்களும
त्वां	த்வாம்	உனனை
आ विवासन्ति	ஆ விவாஸந்தி	இனிது சேவிததுககொண்டிருககினறார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கணடம—4 இருககு—8. விரூப ரிஷி

அககினியே! பரிபாலிபபோனும, சததியவடிவோனும, எலலையிலலவுணாசசியுடையோனுமாகிய நீயே எவவிடததும வியாபிததுளளாய். மிகுநத சோதியாகிய அககினியே! மேதாவிகளும, ஏததுவே உனனை யுளளவாறு வழிபடுகினறாகள.

குறிப்பு—மூலததில 'त्वमित्' எனபதிலுளள 'इत्' எனபதறகு யெனத தேறறேகாரபபொருள கொணடனா இவவுரையாசிரியா. பாத நிறைவாதற பொருடடெனபா விவரணககாரா மறறும 'दीदिव' என பிரகாசமாகிய எனககொணடாா பாடியககாரா. தானமுடைய எனவுங் சிலா.

மந்திரம் 9.

கீதம—அககினி ரிஷி ஆயுள்.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
43. आनो अग्ने वयो वृधꣳ रयिं पावक शꣳसम् ।
१ २ ३ २३ १ २ ३ १ २
रास्वा च न उपमाते पुरुस्पृहꣳ सुनीती *सुयशस्तरम् ॥ ९ ॥

இருககு 8-60-11.

---

* स्वयशस्तर, எனபது இருககு.

ஆ நோ அக்நே வயோ வ்ருதம் ரயிம் பாவக ஶம்ஸ்யம் ।
ராஸ்வா ச ந உபமாதே புருஸ்ப்ருஹம் ஸுநீதீ ஸுயஶஸ்தரம் ॥

அந்வயம்.

हे पावक! अग्ने! वयो वृधं, शंस्यम्, रयिं, नः, आ,

हे उपमाते!, च नः सुनीती, पुरुस्पृहं, सुयशस्तरं, रास्वा ॥

பதவுரை.

हे पावक!	ஹே பாவக!	பரிசுத்தப்படுத்துவோய்!
अग्ने!	அக்நே!	அக்கினியே! (நீ)
वयो वृधं	வயோ வ்ருதம்	அன்னத்தை வளர்ப்பதும்
शंस्यं	ஶம்ஸ்யம்	போற்றத்தக்கதுமாகிய
रयि	ரயிம்	தனத்தை
न	நঃ	எங்கட்கு
आ (आभर)	ஆ (ஆபர)	நிறையவைப்பாயாக.
हे उपमाते!	ஹே உபமாதே!	எனதருகில் அளவோடு நெய் யேற்போய்!
न	நঃ	எங்கட்கு
सुनीती	ஸுநீதீ	நல்ல துதியால்
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பலலோகரும் விரும்பத்தக்க
सुयशस्तरं	ஸுயஶஸ்தரம்	கீர்த்தியாகிய தனத்தையும்
रास्वा	ராஸ்வா	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9 சுனச்சேப ரிஷி.

அக்கினியே! நிருமலத்தோய்! நீ அன்னத்தை விருத்திபண்ணுவதும், புகழத்தக்கதுமாகிய திரவியத்தை எங்கட்கு நிறையும்படி செய்வாயாக. நிறையும்படி செய்வாயாக என்பது எஞ்சிநின்றது. நிறையச் செய்துவிட்டு எமக்கருகில் அளவோடு நெய்யேற்குந் தன்மை வாய்ந்த அக்கினியே! எங்கட்கு நல்ல நீதியால் பலரும் விரும்பங்கொள்ளும் மிகப் பெருமையெனனுந் திரவியத்தையுங் கொடுப்பாயாக. (9)

மந்திரம் 10.

கீதம—யாமம்.

२उ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र
44. यो विश्वा दयते वसु होता मन्द्रो जनानाम् ।
३ ३१ २र ३ १ २ ३ १ २र २ ३१२
मघोर्न पात्रा प्रथमान्यस्मै प्रस्तोमा यं त्वग्नये ॥ १० ॥

இருக்கு 4-9-1.

யொ விஶ்வா உயதெ வஸு ஹொதா மந்த்ரொ ஜநாநாம் ।
மயொர்ந பாத்ரா ப்ரதமாந்யஸ்மை ப்ரஸ்தொமா யம் த்வக்நயெ ॥

அந்வயம.

होता, मन्द्रः, यः विश्वा, वसु, जनानां, दयते, (तस्मै), अस्मै, अग्नये,
मघोः, न, प्रथमानि, पात्राः, स्तोमाः, प्रयन्ति ॥

பதவுரை.

होता	ஹொதா	வானோரை யழைப்பதும்
मन्द्रः	மந்த்ரஃ	களிப்பை யுண்டாக்குவதும
यः	யஃ	எவ் வக்கினியோ,
विश्वा वसु	விஶ்வா வஸு	எல்லாத தனஙகளேயும
जनानां	ஜநாநாம்	சனஙகட்குக
दयते	உயதெ	கொடுககததககதுமாமோ
(तस्मै) अस्मै अग्नये	(தஸ்மை) அஸ்மை அக்நயெ	அத்தகைய இவ வககினிககு
मघो न	மயொஃ ந	களிபபைச செயபவன போனறு
प्रथमानि	ப்ரதமாநி	முககியமான
पात्रा	பாத்ரா	பாததிரஙகள
स्तोमाः	ஸ்தொமாஃ	தோததிரஙகள
प्रयन्ति	ப்ரயந்தி	செலகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1 இருகது—10. சோபரிரிஷி.

வானோரை யழைபபதும, களிபபைக கொடுப்பதுமாகிய அககினி எல்லாத தனஙகளேயுஞ சனஙகட்குக கொடுககின்றது. அந்த தனமைய இவ வக

கினியின் பொருட்டுக் களிப்பைத் தருஞ் சோமத்தைப் (சோமரசத்தைப்) போல், முக்கியமான பாத்திரங்களுந் தோத்திரங்களும் போகின்றன. (10)

குறிப்பு.—मन्द्र. என்றதற்கு அனைவருந் தொழத்தக்க தேவர்களை, அழைக்கின்ற அக்கினியே என்று, தேவர்கட்கு விசேடணமாகக் கொள்வர் மேனாட்டாசிரியர்

நான்காங் கண்டம்

முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—கோதம ரிஷி, ஆக்கினேயம், மனுசசியம்.

३ १ २ ३२ २र ३ १ २र३ १ २
45. एना वो अग्निं नमसोर्जो नपात माहुवे ।
३ १ २र ३ १ २ ३१ २र ३२ ३१२
प्रियं चेतिष्ठ मरतिं स्वध्वरं विश्वस्य दूत ममृतम् ॥ १ ॥

இருக்கு 7-16-1.

ஏனா வோ அக்நிம் நமஸோர்ஜோ நபாத மாஹுவே ।
ப்ரியம் சேதிஷ்ட மரதிம் ஸ்வத்வரம் விஶ்வஸ்ய தூத மம்ருதம் ॥

அந்வயம்.

ऊर्जः नपातं, प्रियं, चेतिष्ठं, अरतिं, स्वध्वरं, विश्वस्य, दूतं, अमृतं, अग्नि, एना नमसा, वः, आहुवे ॥

பதவுரை.

ऊर्जः	ஊர்ஜ꞉	ஆற்றலுக்குப்
नपातं	நபாதம்	புத்திரனும்
प्रियं	ப்ரியம்	அன்பனும்
चेतिष्ठं	சேதிஷ்டம்	மிக்குணர்வோனும்
अरतिं	அரதிம்	செல்வோன் அல்லது இறைவனும்

स्वध्वरं	ஸ்வத்வரம்	இனியவேள்வியை யுடையோனும்
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	அனைவர்களுடைய
दूतं	தூதம்	தூதுவனும்
अमृतं	அம்ருதம்	நித்தியனுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை,
एना नमसा	ஏநா நமஸா	இத் தோத்திரத்தால்
वः	வ:	உங்கணிமித்தம்
आहुवे	ஆஹுவே	கூப்பிடுவோனாவேனாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1. வாமதேவ ரிஷி.

தோத்திரத்தாற் போற்றுவோர்காள்! ஆற்றலுக்குப் புதல்வனும், அன்பனும், எம்மினு மிக்குணர்ந்தோனும், அல்லது வியப்புற உணர்ந்தோனும், அல்லது நன்குணர்விப்பவனும், செல்வோனும், அல்லது தலைவனும், அரிய வேள்வியுடையனும், எஜமானர் யாவருக்குந் தூதுவனும், நித்தியனும் ஆகிய அக்கினியைத் துதியால், உங்கட்காக வரவழைப்போனாவேனாக என்பதாம். ஈண்டு 'இதம்' என்னும் வடமொழிப்பதம் ஏன, ஏன வாகாததாமாயினும் சந்தம்பற்றி 'ஏனா' எனவானது. ஆகி, ஏனேன, (துதியால்) எனத் திரிந்தது. (1)

குறிப்பு.—'ஆற்றலுக்குப் புத்திரன் என்றது ஆற்றலாலே அரணிக்கட்டையினின்றும் (கடைதலால்) அக்கினி யுண்டாகின்றதாமாதலின் அன்னதினுடைய புத்திரனென்பாரு முளர் அன்னத்தால் ஆற்றலுண்டாகின்றது, ஆற்றலால் அக்கினி யுண்டாகின்றது, ஆதலின் அதுவும் பொருந்துமென்றுணர்க

இம் மந்திரத்திற்கு வசிட்ட ரிஷி யென்பது ஆங்கிலப் பாடம் மற்றும் அன்னத்திற்குப் பௌத்திரனெனவும், அன்னத்தினின்று பிரமனும், பிரமனிலிருந்து அக்கினியும் உண்டாயிற்றெனவுங் கூறுகின்றது பாடியம் என்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—கோதம ரிஷி, தைவராசம.

२ ३ १२ ३ २३ २ ३ १ २

46\. शेषे वनेषु मातृषु सं त्वा मर्तास इन्धते ।

३ १ ३ २ ३ २उ ३ १२

*अतन्द्रो हव्यं वहसि हविष्कृत आदिद्देवेषु राजसि ॥ २ ॥

இருக்கு 8-70-15.

---

* मात्रो हव्य, என்பது இருக்கு

𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍁 𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸 𑌇𑌨𑍍𑌧𑌤𑍇 ।
𑌅𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌹𑌸𑌿 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿 ॥

அந்வயம்.

(हे अग्ने!) वनेषु, मातृषु, शेषे, मर्तासः, (तथा भूतं) त्वां समिन्धते,
(पश्चात्) त्वं, अतन्द्रः, हविष्कृतः, हव्यं, वहसि, आदित्, देवेषु, राजसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	𑌹𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇!	அக்கினியே!
वनेषु	𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁	வனங்களில்
मातृषु	𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍁	அன்னைகளிடத்துத்
शेषे	𑌶𑍇𑌷𑍇	தூங்குகின்றாய்
मर्तासः	𑌮𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸𑌃	மனிதர்கள்
(तथा भूतं)	(𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌂)	(அவ்விதமாகிய)
त्वां	𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂	உன்னை
समिन्धते	𑌸𑌮𑌿𑌨𑍍𑌧𑌤𑍇	வளர்க்கின்றார்கள்.
(पश्चात्)	(𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍)	பின்னர்
त्वं	𑌤𑍍𑌵𑌂	நீ
अतन्द्रः	𑌅𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃	சோம்பலற்றவனாய்
हविष्कृतः	𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃	எசமானனுடைய
हव्यं	𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂	அவியை
वहसि	𑌵𑌹𑌸𑌿	ஏற்றுக்கொள்கின்றாய்.
आदित्	𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍	பின்னர்
देवेषु	𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁	தேவர்களுக்குள்
राजसि	𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿	விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாய்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு 22. பார்க்க ரிஷி.

அக்கினியே! வனங்களிலும், மா[illegible]திலும் இருக்கின்றாய். அங்ஙனமாகிய உன்னை அத்துவரியுக்கள் (எசுர் வேதமோதுபவர்கள்)- கடைதலாலுண்டாக்கி வளரச் செய்கின்றார்கள். வளர்ந்த நீ பின்பு சோம்பலற்றோனாயிருந்து, எசமானனுடைய அவியைத் (தேவ உணவை) தேவர்க

னின் பொருட்டு ஏற்றுக்கொள்கின்றாய். அதன் பின்னரே தேவர்கட்குள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றாய். 'मातृषु' எனவும், 'मात्रो' எனவும், 'हव्यं' எனவும், 'हव्य' எனவும் பாடபேதம். (2)

குறிப்பு—வனங்களில் தாவானல வடிவாய்க் குறிப்பற்று மிக்க தகிப்போடிருந்து நாமமான தருக்களிலும், உலர்ந்த தருக்களிலும் வசிக்கின்றாய். அன்னைகளிடத்து என்றது - அரணிக் கட்டைகளிடத்து. அரணிக்கட்டைகளிரண்டையுங் கடைதலாலுண்டாதலின் அவைகளன்னைகளாயின. தேவர்களுக்குள் என்றது = இந்திரன் முதலியோர்களல்லா மற்றோர்? அவி கொடுக்குஞ் சில வேட்போர்களுக்குள் என்ப. மழையின் பொருட்டும், புத்திரனின் பொருட்டும், மனிதர்கள் அக்கினியை வளர்க்கின்றார்கள் என்பது மேற்கோட்டாசிரியர் கருத்தென்று தோற்றுகின்றது.

மந்திரம் 3.

கிருத்தம்—கௌசிக ரிஷி காதினம்.

१ २　　३ १ २ ३　१ २　　३ १　२ ३ २
47. अदर्शि गातु वित्तमो यस्मिन् व्रतान्यादधुः ।
२ ३ २　३ १　१२ ३ १　२ ३ १　　२　　　३　१ २
उपोषु जातमार्य्यस्य वर्धनमग्निं *नक्षन्तु नो गिरः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-1103-1.

அதர்ஶி காது வித்தமோ யஸ்மிந் வ்ரதாந்யாதது: ।
உபோஷு ஜாதமார்ய்யஸ்ய வர்தநமக்நிம் நக்ஷந்து நோ கிர: ॥

அந்வயம்.

(यजमानाः) यस्मिन्, व्रतानि, आदधुः, गातुवित्तमः, (स) अदर्शि, नो गिरः, सुजात, आर्य्यस्य वर्धनम्, अग्निं. उपो, नक्षन्तु ॥

பதவுரை.

(यजमाना)	(யஜமாநா:)	(வேள்வித் தலைவர்கள்)
यस्मिन्	யஸ்மிந்	எவ் வக்கினியில்
व्रतानि	வ்ரதாநி	கருமங்களைத்
आदधु	ஆதது:	தாபித்திருக்கின்றார்களோ,
गातुवित्तम·	காதுவித்தம:	நெறிகளை நன்குணர்ந்த
(स)	(ஸ:)	(அவ் வக்கினி)
अदर्शि	அதர்ஶி	தோற்றுக.

* नक्षन्त नो गिर., என்பது இருக்கு.

नो गिरः	நோ கிர:	எங்களுடைய துதி வாக்குகள்,
सुजातं	ஸுஜாதம்	இனிது காணப்பட்டதும்
आर्यस्य	ஆர்யஸ்ய	உத்தமருடைய
वर्धनं	வர்த்தனம்	வளர்ச்சிக்குக் காரணமுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
उपो नक्षन्तु	உபோ நக்ஷந்து	அருகிற் சென்றடைவனவாகுக.

கண்டம்—5 இருக்கு—3. சௌபரிஷி.

எவ் வக்கினியினிடத்தில் வேள்வித் தலைவர்கள் கருமங்களை நிலை நாட்டியிருக்கின்றார்களோ, அவ் வக்கினி வெளிப்படுக. மற்றும், இனிது வெளிப்பட்டதும், உத்தம வருணத்தை விருத்தி செய்வதுமாகிய அவ் வக்கினியை, எங்களுடைய தோத்திர வடிவமான வாக்குகள் அருகிற்போய் அடைவனவாகுக. ஈண்டு, 'நக்ஷ' என்னும் வடமொழிப் பகுதி = அடைவு, என்னும் பொருளுடையதாம். (3)

குறிப்பு.—விரத முதலிய கருமங்களைத் தேவர்கள் எதனிடத்தில் வைத்திருக்கின்றனரோ, அவ் வக்கினி யென்பப் பொருள் படுத்துகின்றார் மேனாட்டாசிரியர், சிலர்.

மந்திரம் 4.

கீதம்—மனு ரிஷி வார்ஹதுக்தம்.

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२३२

48. अग्निरुक्थे पुरोहितो ग्रावाणो बर्हिरध्वरे ।

३ १ २ १ ३ २ ३ १२

ऋचा यामि * मरुतो ब्रह्मणस्पते देवा अवो वरेण्यम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-27-1.

அக்நிருக்தே புரோஹிதோ க்ராவாணோ பர்ஹிரத்வரே ।
ருசாயாமி மருதோ ப்ரஹ்மணஸ்பதே தேவா அவோ வரேண்யம்

அந்வயம்.

उक्थे, अध्वरे, अग्निः, ग्रावाणः, बर्हिः, पुरोहितः, हे मरुत! हे ब्रह्मणस्पते! हे देवा! वरेण्यं, अवः, ऋचा, वः, ऋचा, वः, यामि

* मरुतो ब्रह्मणस्पतिर्देवान्, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

उक्थे अध्वरे	உக்தே அத்வரே	சஸதரம எனனும ஸ்தோததிரஞ செயகினற வேளவியில
अग्निः	அக்நிஃ	அககினியும
ग्रावाणः	க்ராவாணஃ	சோமரசந தேடுவதறகுத
बर्हिश्च	பர்ஹிஶ்ச	தருபபையும
पुरोहितः	புரோஹிதஃ	முனபு தாபிககபபடடிருககினறன.
हे मरुतः!	ஹே மருதஃ!	வாயு தேவதைகாள்!
हे ब्रह्मणस्पते!	ஹே ப்ரஹ்மணஸ்பதே!	ஸ்தோததிரங காபபோய்!
हे देवाः!	ஹே தேவாஃ!	தேவாகாள! உஙகளை
वरेण्यं	வரேண்யம்	மேலாகப பூசிககுந தனமையைப
अव	அவ	பாதுகாககவேணடுமெனறு
ऋचा	ருசா	துதிவாயிலாக
यामि	யாமி	(யான) இரககினறேன்.

சாயண பாடியம்.

கணடம—5 இருககு—4. மனு ரிஷி.

சஸதரம எனனுமோா ஸ்தோததிரவிசேடததைச செயயபபடடதும், கொலலாமையையுடையதுமாகிய வேளவியில, அதாவது வேளவிககு முன னுளள உததர வேதிகையில (திணணையில) வேடபோாகளால அககினி தாபிககபபடடிருககினறது. அஙஙனமே சோமந தேடுவதன பொருடடுத தருபபையும முனபு தாபிககபபட்டிருககினறது. இவவாறு அநுகூல சாத னஙகளிருககுமிடதது, நாறபததொனபதிமரான மருததுககாள! ஸ்தோததி ரததினுடைய பாதுகாபபாளராகிய 'பிரமணபபதி எனனுந தேவ! பிர காச முதலியகுணஙகளோடுகூடிய இநதிரன முதலிய தேவாகாள! உஙகளை மேமபாடாய்ப போறறுநதன்மையைப பாதுகாப்பாறறுதலையே மநதிர மாகிய ஸ்தோததிரததால மனுவாகிய யான ஏற்கினறேன.

மருததுககாள! பிரமணபபதியே! தேவாகாள! என மும்முறை யழைககுந தனமையைச சநதமோதுவாா படிககினறனா. மருததுககளை, பிரமணப பதியை, தேவாகளை, என இரணடாம வேறறுமையிருககககொணடு இருககோதுவாா படிககினறனா. (4)

குறிப்பு—சஸதிரம எனபது ஒரு வகைத துதியின பெயா கொலலாமையை யுடைய ஸ்தோததிரமாகிய ஆயுத வழிய இவவேளவியினகண, சோமரசஞ சம்பாதிப பதறகு, அககினியுந தருபபையும, முனனாத தாபிககபபடடிருககினறன. நாற பதததொனபதிமரான மருததுககளே! (வாயு தேவதைகளே) ஸ்தோததிரததைக

காப்பாற்றும் 'பிரமணப்பதி' என்னும் தேவதையே! மற்றும் ஏனைய தேவர்கள்! உங்களைத் தோத்திர வாக்கினால் இஃதோன்றே எம்மால் இரக்கப்படுகின்றது. இத்தன்மைய காப்பாற்றுகிய காரியஞ் செய்தற்பாலதாம் எனப்படுமாம் அஃதென்னேயோவெனின்? எவ்வாற்றாலும் முன்பிலிருக்கின்றவர்களான இத்தேவர்கள் பூசிக்கத்தக்கவர்களாகவே இருப்பார்களாக. அதாவது:—பாதொரு தோடவசத்தாலும் வெளிப்படாதவர்களாகுக என்பதாம், இது வடகிடை.

மந்திரம். 5.

கீதம்—பௌருமீடம்.

२ १ २ ३ १२३ १ १ ३ १२
49. अग्निमीडिष्वावसे गाथाभिः शीरशोचिषम् ।
३ २ ३ १ २ ३२उ ३ १ २ ३१२ ३ २
अग्निंᳶ राये पुरुमीढ श्रुतं नरोऽ*ग्निः सुदीतये छर्दिः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-71-14.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍀𑌡𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍇 𑌗𑌾𑌥𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍀𑌰𑌶𑍋𑌚𑌿𑌷𑌮𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌮𑍀𑌢 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌨𑌰𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍀𑌤𑌯𑍇 𑌛𑌰𑍍𑌦𑌿𑌃 ।

அந்வயம்.

हे पुरुमीढ! (त्वं) शीरशोचिषं, अग्निं, राये, अवसे, गाथाभिः, [illegible], श्रुतं, अग्निं, (अन्येऽपि), नरः, (स्तुवन्ति), तस्मात्, अग्निः, सुदीतये, छर्दिः (प्रयच्छतु) ॥

பதவுரை.

हे पुरुमीढ!	𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌮𑍀𑌢!	புருமீட ரிஷியே!
(त्वं)	(𑌤𑍍𑌵𑌂)	(நீ)
शीरशोचिषं	𑌶𑍀𑌰𑌶𑍋𑌚𑌿𑌷𑌂	தூங்கிய பிரகாசமுள்ள
अग्निं	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂	அக்கினியை
राये	𑌰𑌾𑌯𑍇	தனத்திற்கும்,
अवसे	𑌅𑌵𑌸𑍇	காப்பின் பொருட்டும்,
गाथाभिः	𑌗𑌾𑌥𑌾𑌭𑌿𑌃	மந்திர வாக்குகளால்
ईडिष्व	𑌈𑌡𑌿𑌷𑍍𑌵	துதிப்பாயாக,
श्रुतं अग्निं	𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂	கீர்த்தி வாய்ந்த அக்கினியை
	𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌰𑌃	ஏனைய மனிதர்களும்
	(𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿)	([illegible])

* अग्निं सुदीतये छर्दिः, என்பது இருக்கு.

(तस्मात्)	(𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍)	(ஆதலால்)
अग्नि. सुदीतये	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍀𑌤𑌯𑍇	'சுதீதி' யாகிய எனக்கு அக்கினி
छर्दिः	𑌛𑌰𑍍𑌦𑌿𑌃	வீட்டைக்
(प्रयच्छतु)	(𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍁)	(கொடுக்குக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—5. சுதீதி புருமீட ரிஷி.

புருமீட ரிஷியே! நீ (தன்னைக்) காப்பாற்றிக்கொள்ளுதற் பொருட்டு மந்திரவடிவ வாக்குகளால் அக்கினியைத் தோத்திரம் பண்ணுவாயாக.

எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்? உள்ளடங்கிய பிரகாசமுடையதை. அங்ஙனமே திரவியத்தின் பொருட்டுந் துதிப்பாயாக. புகழ்பெற்ற இவ்வக்கினியை ஏனைய எசமானர்களும், தம் பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்கள். ஆதலால் எமக்கு அக்கினி உன்னால் துதிக்கப்பட்டதாயிருந்து வீட்டைத் தருக, என்றிவ்வாறு சுதீதி யென்பவர் புருமீடர்க்குக் கூறி நின்றனர். 'अग्नि सुदीतये छर्दिः' எனக் கொள்வர் சந்தமோதுவார். 'अग्नि सुदीतये छर्दिः' என்று கொள்வர் இருக்குப் பாடகர் பலர். (5)

குறிப்பு—'शीरशोचिषं' என்னும் மூலத்திற்கு சீரம்-வியாபகம், சோசிஷம்-சோதி, எனக் கொண்டு 'வியாபகமாகிய சோதியை யுடையது' எனவும், அல்லது, சீரம், ஆசிரயிக்கத் தக்கது அது 'சாடராக்கினி வடிவமாயப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கும் பிரகாசம' எனவுங் கொள்வாரு முளர். பாடியக்காரரோ, சயனசுபாவம் என்று கொண்டனர்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—கார்ண சிரவசம், பிரகஸ்கண்வம்.

३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २
50\. श्रुधि श्रुत्कर्ण वह्निभिर्देवैरग्ने सयावभिः ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २३ १ २३ १२ ३२
*आसीदतु बर्हिषि मित्रो अर्यमाप्रातर्यावभिरध्वरे ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-44-13.

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌧𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌯𑌾𑌵𑌭𑌿𑌃 ।
𑌆𑌸𑍀𑌦𑌤𑍁 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌿 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌭𑌿𑌰𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇 ॥

---

* आसीदन्तु बर्हिषि मित्रो अर्यमा प्रातर्यावाणो अध्वरम्, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे श्रुत्कर्ण, अग्ने! (अस्मदीयं वचनं), श्रुधि, मित्रः, अर्यमा, देवैः, सयावभिः, वह्निभिः, अध्वरे, बर्हिषि, आसीदतु ॥

பதவுரை.

हे श्रुत्कर्ण अग्ने!	ஹே ஶ்ருத்கர்ண அக்நே!	கேட்குஞ் செவியுள்ள அக்கினியே!
(अस्मदीयं वचनं)	(அஸ்மதீயம் வசநம்)	எமது வார்த்தையைக்
श्रुधि	ஶ்ருதி	கேட்பாயாக.
मित्रः	மித்ர:	மித்திரதேவரும்,
अर्यमा	அர்யமா	அரியமாதேவரும்,
देवैः	தேவை:	தேவர்களோடும்,
सयावभिः	ஸயாவபி:	ஒத்த நடையுள்ள
वह्निभिः	வஹ்நிபி:	அக்கினிகளோடும்,
अध्वरे	அத்வரே	வேள்வியினகணுள்ள
बर्हिषि	பர்ஹிஷி	தருப்பையின்மீது
आसीदतु	ஆஸீதது	உட்காருவாராக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—6. பிரஸ்கண்வ ரிஷி.

கேட்குமாற்றலுள்ள இரு செவிகளோடு கூடிய அக்கினியே! எமது மொழியைக் கேட்பாயாக. மித்திர தேவர், அரியமா தேவர் என்னு மிரு வர்களும், விடியற்காலத்தில் தேவாராதனைக்குச் செல்கின்ற ஏனைய தேவர் களோடும், ஆகவனீய அக்கினியாம் உனக்கொத்த நடையுடைய ஏனைய அக்கினிகளோடும். ஏனைய தேவர்களோடும் வேள்வி நிமித்தமாகிய தருப்பையின்மீது உட்காருவார்களாக.

'உட்காருதி தருப்பையில் மித்திர அரியமா விடியுங்காற் செல்பவர் களோடு' என்பர் சாந்தமோதுவார். 'உட்காருவீர்களாக, தருப்பையில் மித்திர அரியமாக்கள் விடியும்போது செல்பவர்களுடன் வேள்விக்கண் என்பர் இருக்கோதுவார். (இதில் ஒருமை பன்மைகளே வேறுபட்டன.)

மந்திரம் 7.

கீதம்—தைவோதாசம்.

१ २र ३ २ ३२उ ३ २ ३ १ २
51. प्र दैवोदासो अग्निर्देव इन्द्रो न मज्मना ।
१ २ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २
अनुमातरं पृथिवीं विवावृते तस्थौ नाकस्य शर्मणि ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-103-

ஒதெவொ ஊவொ ௮ஙிெலெ ஐநெ஼ா ந ஊஜுநா ।
அநுஊதாரம வஸ்ஷிவிவாவ஼தெ தவுள நாகவஸ மஜ்ணி ॥

அங்வயம.

देवः, इन्द्रः, दैवो दासः, अग्निः, मातरं, अनु, प्रविवावृते, (दिवोदासः) (एनम्) मज्मना, आजुहाव, (तस्मात्) नाकस्य, शर्मणि, तस्थौ ॥

பதவுரை.

देवः	தெவஃ	பிரகாசிபபதும்
इन्द्रः	ஐநஃ	ஐசுவரிய முடையதும்
दैवो दासः	தெவொ ஊாஸஃ	தைவோதாசன் எனபவனுலழைந கபபடடதுமாகிய
अग्निः	அஙிஃ	அக்கினி
मातरं	ஊாதரம	அனனையைப
अनुप्रविवावृते	அநுவஸ்விவாவ஼தெ	இனிது ஏவுகினறது
(दिवो दासः)	(திவொ ஊாஸஃ)	(திவோதாச ரிஷி)
(एनं)	(ஏநம)	(இவ வககினியை)
मज्मना	ஊஜுநா	ஆறறலோடு
आजुहाव	ஆஜுஹாவ	அழைததனா.
(तस्मात्)	(தஸாத)	(ஆதலின)
नाकस्य	நாகஸ	சுவாகக சமபநதமாகிய
शर्मणि	மஜ்ணி	தனதிடததில
तस्थौ	தவுள	நிலைததிருககினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—5. இருக்கு—7. சௌபரி ரிஷி.

பிரகாசமானதும, மிகுநத ஐசுவரியமுடையதும, திவோதாசனு லழைக் கப்பட்டதுமாகிய அககினி, உலகனைததைபுந தாஙகலின மாதாவாகிய அபபூமியைத தேவாகடகு அவி தாஙகுமபொருட்டு நனகு செலுததிவிக் கின்றது. எக காரணததால இவ வககினியைத திவோதாசரிஷி ஆறறலோ டழைததாரோ, அக காரணததாலே இவ் வககினி சுவாகக சமபநதமாகிய தனது உறைவிடமெனனும வீட்டின்கண இருநதுகொண்டிருககினறது.

'अग्निर्देव इन्द्र.' எனவும, 'नाकस्य शर्मण.' எனவுங கீதமோதுவார கொள்வர். 'अग्निर्देवां अच्छ' எனவும, 'नाकस्य सानवि' எனவும இருக்கோதுவார் கொளவார.

குறிப்பு.—தைவோதாசன எனபவனால் அழைக்கப்பட்ட அக்கினியே சுவர்க்க லோகத்திலும நிலைத்திருக்கின்றதெனபது பாடியக கருதது.

தைவோதாசன என்றதால மின்னற சமபந்தமாகிய அக்கினி கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவவக்கினியும ஆற்றலால மேக முதலியவைகளைப் பிளந்துகொண்டு வந்து விட்டது, அஃது இப்போது தனனிடததில நிலைத்திருக்கின்றது என்று கொள்வர் மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 8.

கீதம—சௌக்கிர தவம.

२ ३ १ २र ३ १ २३ १ २ ३ १ २र

52. *अधज्मो अधवा दिवो बृहतो रोचना दधि ।

३ १ २ ३र२र ३२उ ३ १ २

अया वर्द्धस्व तन्वा गिरा ममा जाता सुक्रतो पृण ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-1-18.

அயஜ்மோ அயவா திவோ ப்ருஹதோ ரோசநா தயி ।
அயா வர்த்தஸ்வ தந்வா கிரா மமா ஜாதா ஸுக்ருதோ ப்ருண ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र! अध, ज्मः, अधवा, दिवः, बृहतः, रोचनात्, अधि (.
अयातन्वा (तथा) ममा, गिरा, वर्द्धस्व, हे सुक्रतो! जाता पृण ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	ஐசுவரியமுள்ள அக்கினியே!
अध	அத	இப்பொழுது
ज्मः	ஜ்ம:	பூமியினின்றும
अधवा	அதவா	அஃதன்றி
दिवः	திவ:	அந்தரிக்ஷத்தினின்றும்
बृहतः	ப்ருஹத:	மகத்தாகிய
रोचनात्	ரோசநாத்	நட்சத்திரப பிரகாசத்தினின்றும் (வருவாயாக)
(आगच्छ)	(ஆகச்ச)	(வந்து)
अधि	அதி	அதினின்றும்
अया	அயா	இந்த
तन्वा (तथा)	தந்வா (தயா)	விரிந்த (அத்தன்மையா)

मम गिरा	மம கிரா	எனது துதியால
वर्द्धस्व	வர்த்தஸ்வ	விருத்தியடைவாயாக.
हे सुक्रतो!	ஹே ஸுக்ரதோ!	நற்கருமமுடைய இந்திர! (நீ)
जाता	ஜாதா	ஜனங்களைத்
पृण	ப்ருண	திருப்தி பண்ணுவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—8. மேதாதிதியும், மேத்யாதிதியும் ரிஷிகள்.

இந்திரனே! (நீ) மக்களை நடந்துகொண்டிருந்ததலின் 'ஜமா' என்றது பூமியாம். அப் பூமியினின்றும், மற்றும் அந்தரிக்ஷத்தினின்றும், பெரும் விளக்கமாகிய நக்ஷத்திரத்தினின்றும், அல்லது சுவர்க்கத்தினின்றும் இப்போது வந்து, அங்கிருந்துகொண்டு பரவிய எனது இத்தோத்திரத்தால் வளருவாயாக. நற்கருமமுடைய இந்திர! எம்மவர்களை வேண்டிய பலன்களால் திருப்தி பண்ணுவிப்பாயாக. (8)

குறிப்பு.—'जाता' என்றதற்கு புத்திரன் என்கொண்டனர் ஆங்கில மொழி பெயர்த்தவர். வேதிகையின் பரிமாணசாதனத்தால், தேகமே அக்கினி வளர்வதற்கோர் சாதனமென்பது இவர்துடன்பாடு. துதியால் வளருமென்பதற்கோ, 'துதிக்கப்பட்ட தேவதைகளை வளர்கின்றார்கள்' என்னும் சுருதியே பிரமாணமாம்.

மந்திரம் 9.

கீதம்—காண்வம்.

१२ ३२र ३१ २र ३२
53. कायमानो वना त्वं यन्मातॄरजगन्नपः ।
१ २र ३ १२ ३१२३ २ ३२उ ३ १२
न तत्ते अग्ने प्रमृषे निवर्तनं यद्दूरे सन्नि* हाभुवः ॥ ९ ॥

இருக்கு 3-9-2

காயமாநோ வநா த்வம் யந்மாத்ரூரஜகந்நப: ।
நதத்தே அக்நே ப்ரம்ருஷே நிவர்த்தநம் யத்தூரே ஸந்நிஹாபுவ:॥

அந்வயம்

अग्ने! वना, (भक्षितुं), कायमानः, त्वं, यत्, (तानि विहाय), मातॄः, अजगन्, तत्, ते, निवर्तनम्, (भवति) 'सन', प्रमृषे, यत्, दूरे, सन्, इह, अभुवः ॥

* इहाभवः என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

अग्ने !	அக்நே !	அககினியே !
वना	வநா	வனஙகளைப
(भक्षितुं)	(ஹக்ஷிதும்)	(புசிபபதறகு)
कायमानः	காயமாநஃ	விருமபிய
त्वं	த்வம்	நீ
(तानि विहाय)	(தாநி விஹாய)	அவைகளை யொதுககிவிட்டு
मातॄः	மாத்ரூஃ	மாதாவாகிய நீரில
अजगन्	அஜகந்	மூழ்கிககிடககினறுய்.
तत् ते निवर्तनं	தத் தெ நிவர்தநம்	அந்தினககு இயறகையாயு ாதாந தனமை
स नप्रमृषे	ஸ நப்ரம்ருஷெ	அதைப பொறுககமாட்டேன.
यत् दूरे सन्	யத் தூரெ ஸந்	எதனுல எனின? தூரததிலிருந தும (நீ)
इह अभुवः	இஹ அஹுவஃ	இஙகுணடாகினறுயோ, (அத னுல)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—5. இருககு—9. விசுவாமிததிர ரிஷி.

அககினியே ! ஆரணயஙகளை யுணபதறகு விருமபிய நீ, யாது கருதி அவ வாரணயஙகளை வேணடாது, அனனை வடிவாகிய அபபுவினகண போயிருககின்றனை? அதாவது.—சலததினகண பிரவேசமானதால சாநதனுக இருககினறுய எனபதாம. ஆகையால உனககு உண்மையாகிய இருபபு அதன கணணேயாம. ஆதலின, (அககினிககு) அழிவாநதனமை குறிககபபடுகின றது (யான) அதைசசகிககமாட்டேன. காரணம எனனையெனின! தூரத தில் வெளிப்படாத தன்மையோடிருககினற நீ இஙகு எனனுடைய அரணிக கட்டைகளைக கடைதலாற கணபபோதில எனககருகிலுணடாகினறுயாத லின. நீ தூரததிலிருததல எஙகட்குப பிரியபபடா எனல முடிநத பொருள். (9)

—'इहा भुव.' எனவும், 'अभवः' எனவும், வடமொழிபபாடம அககி ... நீ வழிநதுபோகமாட்டாய ? எங்களிடததில

யாதலின

மந்திரம் 10.

கீதம—மானவம்.

१ २र३ १ २ ३ २ ३ १ २३ १ २
54. नित्वा मग्ने मनुर्दधे ज्योतिर्जनाय शश्वते ।
३२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र३ १ २ ३ १२
दीदेथ कण्व ऋतजात उक्षितोयं नमस्यन्ति कृष्टयः ॥ १० ॥

இருக்கு 1-36-19.

நித்வா மக்நெ மநுர்த்தெ ஜ்யோதிர்ஜநாய ஶஶ்வதெ ।
தீதெய கண்வ ருதஜாத உக்ஷிதோயம் நமஸ்யந்தி க்ருஷ்டயஃ ॥

அந்வயம்

हे अग्ने! मनुः, ज्योतिः, त्वां, शश्वते, निदधे, (त्वां), ऋतजातः,
उक्षितः (सन्) कण्वे, दीदेथ, यं, कृष्टयः, नमस्यन्ति ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
मनु.	மநுஃ	பிரஜாபதியானவர்
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	பிரகாசமாகிய
त्वां	த்வாம்	உன்னை
शश्वते जनाय	ஶஶ்வதே ஜநாய	பலவகையாகிய எசமானன் பொருட்டுத்
निदधे	நிதத்தெ	தாபித்தனர்.
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
ऋतजातः	ருதஜாதஃ	வேள்வியாலுண்டானவனும்
उक्षित. (सन्)	உக்ஷிதஃ (ஸந்)	அவியால் நிறைந்தவனுமிருந்து
कण्वे	கண்வெ	கண்ணுவன் என்னும் என்னிடத்தில்
दीदेथ	தீதெய	விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாய்.
यं	யம்	எவ் வக்கினியை
कृष्टयः	க்ருஷ்டயஃ	மனிதர்கள்
नमस्यन्ति	நமஸ்யந்தி	வணங்குகின்றார்களோ, (அத்தகைய நீ)

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம—5. இருக்கு—10. கண்ணுவ ரிஷி.

அக்கினியே! பிரகாச வடிவமாகிய உன்னை அநேக விதமான எசமானர்களுக்காக 'பிரசாபதி' என்னும் மனுவானவர் தேவாராதனை பண்ணுமிடத்தில் தாபித்தனர். அக்கினியே! நீ நிமித்த வடிவ வேள்வியா

முண்டானவனாகவும், அவிகளால் (தேவ உணவுகளால்) திருப்தி யுள்ளவனாக மாகவுமிருந்து, கண்ணுவ ரிஷியாகிய என்னிடத்தில் விளக்கமுடைய(வனாய்) விருக்கின்றாய். எவ்வக்கினியை மக்கள் இறைஞ்சுகின்றார்களோ, அத் தகைய நீ விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றா யென்பதோடு மேலே அங்ஙனமே கொள்க. (11)

குறிப்பு —'शश्वते' என்னும் மூலபதம் அநேகம், என எண்ணின பரியாயச் சொல்லாயிருக்கின்றது.

ஐந்தாவது கண்டம் முற்பாதி

முற்றும்

ஆறாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி திரவிணம்.

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
55. देवो वो द्रविणोदाः पूर्णां * विवष्ट्वासिचम् ।
१ २ ३ २ ३१२ ३ १ २र ३ १ २
उद्वासिञ्चध्वमुपवा पृणध्वमादिद्वो देव ओहते ॥ १ ॥

இருக்கு 7-17-11.

தேவோ வோ த்ரவிணோதா: பூர்ணாம் விவஷ்ட்வாஸிசம் ।
உத்வாஸிஞ்சத்வமுபவா ப்ருணத்வமாதித்வோ தேவ ஓஹதே ॥

அந்வயம்.

द्रविणोदाः, देवः, वः, पूर्णां, आसिचं, (च) (स्रुचं), विवष्टु, (अतः) उत् सिञ्चध्वं, वा, उपपृणध्वं, वा, आदिद्, देवः, वः, ओहते ॥

---

* विवष्ट्यासिचम्, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

द्रविणोदाः	த்ரவிணோதா:	[illegible] தருபவரான
देवः	தேவ:	அக்னி
यः	ய:	எவருடைய
पूर्णां	பூர்ணாம்	செல்வ நிறைந்ததும்,
आसिचं (च)	ஆஸிசம் (ச)	[illegible] ஆகிய
(उपं)	(உபம்)	(ஆஹுதி [illegible])
विवष्टु	விவஷ்டு	வி[illegible]
(अतः)	(அத:)	[illegible]
उत् सिञ्चध्वं	உத் ஸிஞ்சத்வம்	[illegible]
उपपृणध्वं	உப ப்ருணத்வம்	[illegible]
आदित्	ஆதித்	அதன் பின் [illegible]
देवः	தேவ:	அக்னி
यः	ய:	[illegible]
ओहते	ஓஹதே	[illegible]

பொழிப்புரை

காண்டம்—6. இருக்கு—1. [illegible]

[illegible] (ஆஹுதி [illegible] ஆஹுதி [illegible]) விரும்புகின்றது. ஆதலின் [illegible] செய்விக்கின்றனர். [illegible]. பின்னர் அக்னி [illegible]. (1)

குறிப்பு:—[illegible] 'அவ்வது' [illegible] 'வ' [illegible] செய்வதைக் [illegible] அக்னிக்கும் [illegible]

. மந்திரம் 2.

இதம—அக்கினி ரிஷி வார்ஹஸ்பத்தியம.

२३ १२३ ३ २३क२र ३१ २
56. प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः प्रदेव्येतु सूनृता ।
१ २ ३१ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २
अच्छा वीरं नर्य्यं पंक्तिराधसं देवा यज्ञं नयन्तु नः ॥ २ ॥

இருக்கு 1-40-3.

ப்ரைது ப்ரஹ்மணஸ்பதி: ப்ரதேவ்யேது ஸூந்ருதா ।
அச்சா வீரம் நர்ய்யம் பங்க்திராதஸம் தேவா யஜ்ஞம் நயந்து ந:

அந்வயம்.

ब्रह्मणस्पतिः, प्रैतु, सूनृता देवी, प्रैतु, देवाः, वीरं, प्रैतु (दूरे प्रेरयन्तु
नर्य्यं, पक्तिराधसं, (तं) यज्ञं, अच्छ, नः, नयन्तु ॥

பதவுரை.

ब्रह्मणस्पति	ப்ரஹ்மணஸ்பதி:	அன்னத்திற்கிறைவன்
प्रैतु	ப்ரைது	இனிது கிடைப்பாராக.
सूनृता देवी	ஸூந்ருதா தேவீ	இனிமை, மெய்மை வடிவாகி வாக்குத் தேவியார்
प्रैतु	ப்ரைது	கிடைப்பாராக.
देवाः	தேவா:	தேவர்கள்
वीरं	வீரம்	விரோதியை
प्रैतु (दूरे प्रेरयन्तु)	ப்ரைது (தூரே ப்ரேரயந்து)	தூரத் தோட்டுவார்களாக.
नर्य्यं	நர்ய்யம்	மனிதர்க்கினிதாகிய தும்
पक्तिराधसं	பங்க்திராதஸம்	வரிசையாநிறைந்ததுமாகிய
(तं) यज्ञ	(தம்) யஜ்ஞம்	(அவ) வேள்வியை
अच्छ	அச்ச	நோக்கமாய
नः	ந:	எங்களை
नयन्तु	நயந்து	அடையச் செய்வார்களாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2 கண்ணுவ ரிஷி.

தானளிக்கிய தேவன் எங்கட்குக் கிடைக்குக. அ
புண்மை வடிவாகிய சரசுவதி தேவியா எங்கட்குக் கிடைப்பாளாக. பி

ணப்பதி முதலிய தேவதைகள் சததுருவை அடியோடு விலக்குவனவாகுக. மனிதர்கட்கு இனியதும அவி வரிசைகளா னிரம்பியதுமாகிய அவ் வேள்வியை நோக்கமாய் எங்களை யடையுமாறு செய்வனவாகுக.

குறிப்பு:—பிரமணபபதி = என்பது அன்னததிற்குத தலைமையாகியதோர் தேவதை. இதையே அககினியெனவும் தேவியை இதன் மனைவியெனவுங் கொள்வர் மேனாட்டாசிரியர் எவ்வேள்வியின்கண் முபபோதும் அவி கொடுக்கபபடுகின்றதோ? அஃது 'அவி வரிசை' எனப்படும் எவ் வேள்வியின்கண் முபபோதும் தெனபுலததார்க்குரிய பொருளை ஆகுதி செய்யபபடுகின்றதோ? அது 'நராசம்சம்' எனபபடும எவ வேள்வியில் பசுவிற்காக, முபபோதும எக்ஞம பண்ணப்படுகின்றதோ? அது 'சவன வரிசை' எனப்படும் பங்தி (வரிசை) இவவாற்றால மூவகை காண்க

குறிப்பு:—வீரம் என்பதற்கு, வீரனைத் தரும வேள்வி யெனவும், இவ் வேள்வி, பசுவின் (மறியின்) குடலிலோா பாகத்தை யெடுதது அவி கொடுக்கும் யாக மெனவும மேனாட்டு மொழி பெயாபபுக கூறுகின்றது.

மந்திரம் 3.

கீதம்—வசிஷ்ட ரிஷி வீங்கம்.

57. ऊर्ध्व ऊषुण ऊतये तिष्ठा देवो न सविता ।
ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिर्वाघद्भिर्विह्वयामहे ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-36-13.

ஊர்த்வ ஊஷுண ஊதயே திஷ்டா தேவோ ந ஸவிதா ।
ஊர்த்வோ வாஜஸ்ய ஸநிதா யதஞ்ஜிபிர்வாகத்பிர்விஹ்வயாமஹே ॥

அந்வயம்.

(हे यूप !,) वा, (यूपस्थिताग्ने,) नः, ऊतये, ऊर्ध्व तिष्ठ, सविता न, ऊर्ध्वः, वाजस्य, सनिता, (भविष्यसि,) यत्, अञ्जिभिः, वाघद्भिः (सह,) विह्वयामहे ॥

பதவுரை.

(हे यूप !)	(ஹே யூப !)	வேள்விப் பசுக்கட்டுந் தறியே!
वा	வா	அல்லது
(यूपस्थिताग्ने !)	(யூபஸ்திதாக்நே !)	(வேள்வித் தம்பத்திலுள்ள அக்கினியே!)
नः	நः	எங்களைக்
ऊतये	ஊதயே	காப்பாற்றுதற்பொருட்டு

ऊर्ध्व तिष्ठा	ஊர்த்⁴வ திஷ்டா²	உயரமாயிருப்பாயாக.
सविता न	ஸவிதா ந	சூரியன் போல
ऊर्ध्वः	ஊர்த்⁴வ:	உயரத்திலிருந்து
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னத்தைக்
सनिता	ஸநிதா	கொடுப்போனாய்
(भविष्यसि)	(ப⁴விஷ்யஸி)	(இருப்பாயாக)
यत्	யத்	எக்காரணத்தால் எனின்?
अञ्जिभिः	அஞ்ஜிபி⁴:	பூசிப்பவர்களோடும்
वाघद्भिः (सह)	வாக⁴த்³பி⁴: (ஸஹ)	ஏற்றுக்கொள்வோர்களோடும்
विह्वयामहे	விஹ்வயாமஹே	இனித்தழைக்கின்றோம் (ஆதலின்).

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—6. கண்ணுவ ரிஷி.

வேள்விமறி பிணிக்கும் தடியே! அல்லது அவ் வேள்வித் தடியிலுள்ள அக்கினியே! எங்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு உயர்ந்து நிற்பாயாக. சூரிய பகவான் வானில் உயர்ந்திருப்பதுபோன்று அன்னத்தைக் கொடுப்போனாய் உயரிய நிலையிலிருப்பாயாக. யாது நிமித்தத்தாலெனின்? வேள்வியால் பசுக்கட்டும் தறிக்கு ஆராதனை செய்பவர்களோடும், வேள்வியை நடத்துகின்ற வேட்போர்களோடும், அன்னம் கொடுத்தற் பொருட்டு உன்னைச் சிறப்பித்து அழைக்கின்றோம் ஆகையால் அன்னத்தைக் கொடுப்போனாகுவாயென மேலே அந்வயித்துக்கொள்க. (3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—வைஸ்பர்த்தனம்.

58. प्रयो *राये निनीषति मर्त्तो यस्ते वसो दाशत् ।
स वीरं धत्ते अग्न उक्थशंसिनं त्मना सहस्रपोषिणम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-103-4.

ப்ரயோ ராயே நிநீஷதி மர்த்தோ யஸ்தே வஸோ தா³ஶத் |
ஸ வீரம் த⁴த்தே அக்³ன உக்த²ஶம்ஸிநம் த்மநா ஸஹஸ்ரபோஷிணம் ||

அந்வயம்.

हे वसो! अग्ने!, यः, राये, प्रनिनीषति, यः मर्त्तः, ते, दाशत्, सः, उक्थशंसिनं, त्मना, सहस्रपोषिणं, वीरं, धत्ते ॥

* प्रियं राये निनीसति, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे वसो अग्ने !	ஹெ வஸொ அக்3நெ !	காருகபத்திய அக்கினியே !
यः	யஃ	எவன்
राये	ராயெ	தனத்தின் பொருட்டு
प्रणिनीषति	ப்ரணிநீஷதி	நினக்குக்களிப்புண்டாக்க விரும்புகின்றனனோ !
यः मर्तः	யஃ மர்த்தஃ	எம் மனிதன்
ते	தெ	உனக்கு
दाशत्	தா3ஶத்	அவி கொடுக்கின்றானோ,
(सः)	(ஸஃ)	(அவன்)
उक्थशंसिनं	உக்த2ஶம்ஸிநம்	சாத்திரம் படிப்பவனும்
त्मना	த்மநா	தன்னால்
सहस्रपोषिणं	ஸஹஸ்ரபொஷிணம்	ஆயிர வரைக் காப்பவனுமாய
वीरं	வீரம்	புத்திரனை
धत्ते	த4த்தெ	அடைகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. சௌபரி ரிஷி.

'வாஸக' என்னும் காருகபத்திய அக்கினியே! தனத்தின் பொருட்டு யார் உன்னைப் போற்றுகின்றாரோ, மற்றும், யார் நினக்குக் களிப்புண்டாக்க வேண்டுமென விரும்புகின்றாரோ, அம் மனிதர், நூலுணர்பவனும், ஆயிர வரைப் பரிபாலிக்கத்தக்க தனமுடையவனுமாகிய ஒரு புத்திரனை யடைகின்றார். (4)

குறிப்பு.—'प्रयो राये निनीषति' 'प्रियं राये निनीषति' எனவும் பாடபேதம். ஈண்டு 'उक्थशंसिनं' எனபதற்குத் தோத்திரமென்னும் ஆயுதமுடையானும், அதாவது தோத்திர வடிவ அத்திரத்தால் சத்துருவைக் கொல்லுமாற்றலுடையானும் எனப் பாடியத்தில் கல்கத்தா பிரதியில் பாடபேதம் காணப்படுகின்றது. 'प्रणिनीषति' என்றதற்கு ஆராதனை வீட்டிலிருந்து வேள்விச்சாலைக்குக் கொண்டு போக விரும்புகின்ற மனிதர், என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்.

மந்திரம் 5.

கீதம—ஏதவிராக்கிரம்.

१ २ ३ १ २३ २ ३ १ २ ३ १ २
59. प्रवो यह्वं पुरूणां विशां देवयतीनाम् ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २उ ३ २ ३ १२
अग्निं सूक्तेभि * र्वचोभिर्वृणीमहे यं समिदन्यं इन्धते ॥ ५

இருக்கு 1-36-1.

ப்ரவோ யஹ்வம் புரூணாம் விஶாம் தேவயதீநாம் ।
அக்நிம் ஸூக்தேபி வசோபி வ்ருணீமஹே யம் ஸமித-ந்ய [இந்ததே

அந்வயம்.

(हे ऋत्विचः! यजमाना!) देवयतीनां, पुरूणां, विशां, वः (अनुग्रहाय) यह्वं अग्निं, सूक्तेभिः, वचोभिः, प्रवृणीमहे! अन्ये, इत्, यं, समिन्धते।

பதவுரை.

(हे ऋत्विच !)	(ஹே ருத்விஜ:!)	(வேட்போர்களே !)
(यजमाना !)	(யஜமாநா:!)	(தலைவர்காள்!)
देवयतीनां	தேவயதீநாம்	தேவர்களைப் பூசிக்க விரும்பும்
पुरूणां	புரூணாம்	பலவகைப்
विशां	விஶாம்	பிரசைகளான
वः	வ:	உங்கட்கு
(अनुग्रहाय)	(அநுக்ரஹாய)	அநுக்கிரகமாதற்பொருட்டு
यह्वं अग्निं	யஹ்வம் அக்நிம்	மகத்தாகிய அக்கினியை
सूक्तेभिः	ஸூக்தேபி:	நற்பாடல் வடிவ
वचोभि	வசோபி:	வாக்கியங்களால்
प्रवृणीमहे	ப்ரவ்ருணீமஹே	இனிது போற்றுகின்றோம்.
अन्ये इत्	அந்யே இத்	ஏனைய ரிஷிகளும்
यं	யம்	எவ்வக்கினியை
समिन्धते	ஸமிந்ததே	நன்கு வளர்த்தனர்களோ? (அவ் வக்கினியை)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6. இருக்கு—5. கண்ணுவ ரிஷி.

இருத்துவிக்குகாள்! எசமானர்காள்! தேவர்களை ஆராதிக்க விருப்பமுள்ள பலவிதப் பிரசைகளா

* वचोभिरीमहे' என்பது ... எனத் திரிபாடம்

மகத்தாகிய 'அக்கினியை இனிய பாக்கள் வடிவ வாக்கியங்களால் நன்கு தோத்திரம் பண்ணுகின்றோம், மற்றைய ரிஷிகளும் ஏந்த இவ்வக்கினியை நன்றாக வளர்த்தார்களோ? அவ்வக்கினியை யென மேலே அநுவயித்துக் கொள்க. वचोभिर्वृणीमहे, अन्य इन्धतम्, எனச் சந்தமோதுவாரும் वचोभि रीमहे, अन्य इच्छते, என இருக்கோதுவாரும் கொள்வர். (5)

குறிப்பு.—'प्रवृणीमहे' என்பதற்கு இரக்கின்றோம், என்றுகொண்டு 'திராவியத்தை' என்பது எஞ்சி நின்றது எனவும் சில பிரதியில் பாடிய வேறு பாடு காணப்படுகின்றது 'यद्वं' = மகத்து; 'इत्' என்பதற்கு, உவமையும், தேற்றமும் பொருளென்பர் சிலர்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—மகாரிஷி தோகம்.

३२३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र
60. अयमग्निः सुवीर्य्यस्येशे हि सौभगस्य ।
३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१२
राय ईशे स्वपत्यस्य गोमत *ईशे वृत्रहथानाम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 3-16-1.

𑌅𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑍇 𑌹𑌿 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌸𑍍𑌯 ।
𑌰𑌾𑌯 𑌈𑌶𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌮𑌤 𑌈𑌶𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌹𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

अयं, अग्निः, सुवीर्य्यस्य, ईशेहि, सौभगस्य, ईशे, रायः, ईशे, स्वपत्यस्य (च), ईशे, गोमतः ईशे, वृत्रहथानां ईशे ॥

பதவுரை.

अयं अग्निः	𑌅𑌯𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃	இவ்வக்கினி
सुवीर्य्यस्य	𑌸𑍁𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯	பேராற்றலுடையானுக்கும்
ईशेहि	𑌈𑌶𑍇𑌹𑌿	இறைவனாகின்றது.
सौभगस्य	𑌸𑍌𑌭𑌗𑌸𑍍𑌯	நற்பாக்கியமுடையானுக்கும்
ईशे	𑌈𑌶𑍇	இறைவனாகின்றது.
रायः	𑌰𑌾𑌯𑌃	தனத்திற்கும்
ईशे	𑌈𑌶𑍇	இறைவனாகின்றது.
स्वपत्यस्य (च)	𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 (𑌚)	நற்புத்திரனுக்கும்
ईशे	𑌈𑌶𑍇	இறைவனாகின்றது

* ईशे मह, என்பது இருக்கு.

गोमतः	கோமத꞉	கோக்களுடையார்க்கும்
ईशे	ஈஶெ	இறைவனாகின்றது.
वृत्रहत्यानां	வ்ருத்ரஹத்யாநாம்	விரோதியாகிய பாவநாசங்கட்கு
ईशे	ஈஶெ	இறைவனாகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. பிருஹதீசந்தம. இதனால் (இம் மந்திரத்தால் 'ஆதகிலர் துதிக்கின்றார்'. ஆராதித்தற்குரியதாந் தன்மையால் அ... லாற் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது, 'இவ்வக்கினி யெனபது.

அக்கினியே! நீ நல்ல ஆற்றலுடையாரக்கும, பாக்கியமுடையார்க்கு ...நாசராகின்றாய். (எல்லாவற்றிற்கும 'ஆற்றல' ஆரோக்கிய காரணமா... லானும, நற்பாக்கியத்தை யுண்டுபண்ணலாலும என்க.) அங்ஙனமே கோ, முதலிய பசுக்களையுடையாக்கும, நற்புத்திரர்களுக்கும், தனங்கட்கு ஈசனாகினறாய். (புத்திர, பசு, முதலியவைகளைக் குறித்துச் செய்யப்பட்ட கரும பலனைத தேடுவோனுதலபற்றி அதற்குச சாக்ஷியாய் விளங்கலா... அவற்றை ஏவுகின்றாய் என்பதாம). அவ்வாறே இத்தன்மை வாய்ந்த அ... கினியாகிய நீ, சத்துரு வடிவ பாவநாசத்திற்கும ஈசனாகினறாய. கருமங்களே உன்பால்அர்ப்பிதத்துள்ள வெவைகட்கு, நினதனுக்கிரகத்தாற் பாவந் தொலைக்... கினறதாமாதலின், அதற்கும நீயே இறைவனாகின்றா யென்பதாம. (6)

குறிப்பு—பண்டைக்காலத்தில கோ முதலியவைகளே தனங்களாயிருந்தன. இக்காலத்திலோ, பசுக்காத்தல, தாழ்ந்தோர் தொழிலாமென வழக்குமாய்... இதுவே தாழ்ந்த நிலைமைக்கும காரணம.

மந்திரம் 7.

கீதம—வசிட்ட ரிஷி சமந்தம, வருண ரிஷி சமந்தம்.

१२ ३१२३ १ २र ३२
61. त्वमग्ने गृहपतिस्त्वꣳ होता नो अध्वरे ।
१ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
त्वं पोता विश्ववार प्रचेता * यक्षि यासि च ॥ ७ ॥

இருக்கு 7-16-5.

த்வமக்நே க்ருஹபதிஸ்த்வம் ஹோதா நோ அத்வரெ ।
த்வம் பொதா விஶ்வவார ப்ரசெதா யக்ஷி யாஸிச வாயம்...

* 1 ...... ஒன்பது இருக்கு.

அநவயம.

हे अग्ने !, नः, अध्वरे, त्वं, गृहपतिः, त्वं, होता, हे विश्ववार !, त्वं, पोता, (अत) प्रचेताः, (त्वं) वार्य्यं, हविः, यक्षि, (अस्माकं), (धनं) यासिच॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நெ !	அககினியே !
नः	நஃ	எஙகளுடைய
अध्वरे	அத்வரெ	வேளவியில
त्वं	த்வம்	நீ
गृहपतिः	க்ரு ஹபதிஃ	தலைவனுகினறுய்.
त्वं	த்வம்	நீ
होता	ஹோதா	அழைபபோனுகினறுய்.
हे विश्ववार!	ஹெ விஸ்வவார !	உலகந தொழபபடடோய !
त्वं	த்வம்	நீ
पोता	பொதா	போதாவெனும பெயாபூணட வேடபோனுகினறுய.
(अत) त्वं	(அதஃ) த்வம்	இதனுல நீ
प्रचेता	ப்ரசெதாஃ	நுணணறிவாளன.
वार्य्यं (हवि)	வாயர்யம் (ஹவிஃ)	போறறததகக அவியை
यक्षि	யக்ஷி	வேடபாயாக. (கொடுபபாயாக).
(धनं)	(தநம்)	தனததை
(अस्माकं)	(அஸ்மாகம்)	எஙகடகு
यासि च	யாஸி ச	அடைவிபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. பிருஹதீ சநதம், வசிட்ட ரிஷி.

அக்கினியே ! நீ எஙகளுடைய வேள்வியில தலைவனு யிருககின்றுய். யாவருமிறைஞசததகக அக்கினியே ! நீயே போதா எனனும நாமம பூணட வேடபோனு யிருககினறுய. இதனுல நீ மிகக அறிவுளளவனுகையால கொண் டாடததகக அவியை (தேவ உணவை) வேடபாயாக எஙகட்குத தனத தையும பெறுவிபபாயாக. 'यक्षि यासिच', எனபா சநதமோதுவாா, 'यक्षि वेषिच' எனபாா இருக்கோதுவாா.

(7)

குறிப்பு —प्रापय எனறதற்குக கேட்பாயாக எனவும, போதா = எனபதற்கு வேள்வியில அவி கொடுககப பககுவனு செயபவா எனவும ஆஙகில மொழி பெயாபபு கூறுகினறது.

மந்திரம் 8.

கீதம்—வாமராவைகானசம ரிஷி ஆருஷிகம்.

१ २ ३१ २र ३१२
62. सखायस्त्वा वव्रूमहे देवं मर्त्तास ऊतये ।
३ १ २र ३१२ ३१ २ ३१२ ३१२
अपां नपातꣳ *सुभगꣳ सुदꣳ ससꣳ सुप्रतूर्तिमनेहसम् ॥

இருக்கு 3-9 1.

ஸகாயஸ்த்வா வவ்ருமஹே தேவம் மர்த்தாஸ ஊதயே ।
அபாம் நபாதம் ஸுபகம் ஸுதம்ஸஸம் ஸுப்ரதூர்திமநேஹஸம் ॥

அந்வயம்.

(हे अग्ने !) सखायः, मर्त्तासः, (वय), ऊतये, अपां, नपातं, सुभगं, सुदंससं, सुप्रतूर्तिं, अनेहस देवं, (त्वां) ऊतये, वव्रूमहे ॥

பதவுரை

(हे अग्ने !)	(ஹே அக்நே !)	அக்கினியே !
सखाय	ஸகாய:	மித்திரர்களாய்
मर्त्तास	மர்த்தாஸ:	மனிதர்கள் (அதாவது)
(वय)	(வயம்)	வேள்வியாற்றும் நாங்கள்
अपां नपात	அபாம் நபாதம்	நீரிற்குப் பௌத்திரனும்
सुभगं	ஸுபகம்	நல்ல தனமுள்ளவனும்
सुदंससं	ஸுதம்ஸஸம்	நற்கருமமுள்ளவனும்
सुप्रतूर्तिं	ஸுப்ரதூர்திம்	இனிது அடையத்தக்கவனும்
अनेहसं	அநேஹஸம்	பீடையற்றவனும்
(देव)	(தேவம்)	பிரகாசிப்பவனுமாகிய
त्वां	த்வாம்	உன்னை
ऊतये	ஊதயே	(எம்மைக்) காப்பாற்றுவதன் பொருட்டு
वव्रूमहे	வவ்ருமஹே	வேண்டிக்கொள்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3 இருக்கு—11 விசுவாமித்திர ரிஷி.

அக்கினியே! சோமம், நெய் முதலிய தேவ உணவுகளை அன்போடளித்தலால் உதவி செய்பவனுதல் பற்றி, நட்புடைய மக்களான இருத்துவிக்

* सुभग सुदीदि, என்பது இருக்கு.

குகளென்னும் (வேடபோர்கள்) நாங்கள், சலத்தினுடைய பௌத்திரனும், சிறந்த திரவியமுடையவனும், நற்கருமமுடையவனும், கருமாநுட்டானம் பண்ணுவோர்களால் இனிதாக அடையப்படுவோனும், பீடையற்றவனும் ஆகிய உன்னை, எங்களைக் காப்பாற்றுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். (8)

குறிப்பு — 'अनेहसं' என்றதற்கு, கோபமற்றவன், பாவமற்றவன், சத்துருவை யொழிப்பவன் எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பில். ஈண்டு நீரால் மரமுண்டாதலாலும், அம்மரக்கடையினின்று கடையப்பெற்று அக்கினி பிறத்தலாலும், நீரிற்குப் பௌத்திரன் எனப்பட்டது.

சாயணாசாரியரியற்றிய மாதவீயமென்னும் ஆத்தப் பிரகாச பாடியம்
சந்த-வியாக்கியானம்

முதலத்தியாயம், ஆறுவது கண்டம்
முற்றும்

—

ஏழாவது கண்டம்.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

கீதம்—சுவாசுவம்.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
63. *आ जुहोता हविषा मर्जयध्वं नि होतारं गृहपतिं दधिध्वम् ।
३२ ३१ २र ३१२ ३१ २ ३ २ ३क २र
इडस्पदे नमसा रातहव्यं सपर्यता यजतं पस्त्यानाम् ॥ १ ॥

- சாமவேதம், காண்டம்—1, மந்திரம்—1.

ஆ ஜுஹோதா ஹவிஷா மர்ஜயத்வம் நி ஹோதாரம் க்ருஹபதிம் [தயித்வம்
இட்ஸ்பதே நமஸா ராதஹவ்யம் ஸபர்யதா யஜதம் பஸ்த்யாநாம் ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः!) आ जुहोत, हविषा, मर्जयध्वं, इडः पदे, होतारं, गृहपतिं, (अग्निं) निदधिध्व (किञ्च) नमसा (युक्तं,) रातहव्यं, यजतं, पस्त्यानां, (मध्ये) सपर्यत ॥

* இருக்குவேத நம்பரிட்ட மந்திரங்கள் சாமவேதத்திலுள்ள தனிமந்திரங்கள்

பதவுரை.

हे ऋत्विजः!	ஹே ருத்விஜ:!	வேட்போர்கள்! (நீவிர்)
आ जुहोता	ஆ ஜுஹோதா	அக்கினியை யழைப்பீர்களாக.
हविषा	ஹவிஷா	அவியால்
मर्जयध्वं	மர்ஜயத்வம்	களிப்புண்டாக்குவீர்களாக.
इडः पदे	இட: பதே	உத்தர வேதிகையில்
होतारं	ஹோதாரம்	தேவர்களை யழைக்கின்ற
गृहपतिं	க்ருஹபதிம்	வீட்டிற்குத் தலைவனென்னும்
(अग्निं)	(அக்நிம்)	(அக்கினியைத்)
निदधिध्वं	நிதத்யத்வம்	தாபிப்பீர்களாக.
नमसा (युक्तं)	நமஸா (யுக்தம்)	வணக்கத்தைப் (பெற்றுக்கொள்வதும)
रातहव्यं	ராதஹவ்யம்	அவியை ஏற்றுக்கொள்வதும
पस्त्यानां (मध्ये)	பஸ்த்யாநாம் (மத்யே)	வேள்விச் சாலைகளின் (நடுவில்)
यजतं	யஜதம்	ஆராதிக்கத் தக்கதுமாகிய அக்கினிக்கு
सपर्यत	ஸபர்யத	நல்ல பணிவிடை செய்வீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. சியாவாசுவ ரிஷி, அல்லது, வாமதேவா திருஷ்டுபசந்தம.

வேட்போர்களே! அக்கினியை அழைப்பீர்களாக. அன்றியும் தேவ உணவினால் மகிழ்விப்பீர்களாக மற்றும், உத்தர வேதிகையில் (திண்ணையில்) தேவர்களை யழைப்பதும, வேள்விச் சாலையைப் பாதுகாப்பதுமாகிய அக்கினியை நன்றாகத் தாபிப்பீர்களாக இன்னும், பணிதலைப் பெற்றுக் கொள்வதும, அல்லது அவியோடு கூடியதும, இதனுலே அவி யேற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும, வேள்வி மனையின் மத்தியிற் பூசிக்கத் தக்கதுமாகிய அக்கினிக்கு நன்றாகச் சேவை செய்வீர்களாக. (1)

குறிப்பு—மூலத்திலுள்ள 'नमसा' என்பதற்கு, வணக்கத்தால் (தோத்திரத்தால்) தாபிப்பீர்களாக எனவும, அவியாற் பணி செய்வீர்களாக எனவும பொருட்கூறியுள்ளார் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாளர்.

இருத்துவிக்குகள் என்றதற்கு—என்அ புத்திரர்கள் எனவும 'पस्त्यानां' வேள்விச் சாலைகளின் நடுவில் என்பதற்கு—தேவர்களுடைய வீடுகட்கு நடுவில் எனவுங் கொள்வார் சிலர்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—இருது.

३ २उ ३ १ २ ३ २ ३ २उ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
64. चित्र इच्छिशोस्तरुणस्य वक्षथो न यो मातरा वन्वेति धातवे ।
३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३१२ ३ १२र ३ २ १ २
अनूधा * यदजीजन दधाचिदा ववक्ष त्सद्योमहि दूत्यश्चरन् ॥ २ ॥

இருக்கு 14-111-1.

சித்ர இச்சிசோஸ்தருணஸ்ய வக்ஷதோ ந யோ மாதரா வந்வேதி
[தாதவே ।
அநூதா யதஜீஜந தாசிதா வவக்ஷ த்ஸத்யோமஹி தூத்யஸ்சரந் ॥

அந்வயம்.

शिशोः, तरुणस्य, (अग्नेः), वक्षथः, चित्र इत्, यः, मातरौ, धातवे, न अन्वेति, यद्, अनूधा, अजीजनत्, अधचित्, (असौ), सद्यः, महि, दूत्यं, चरन्, आववक्षत् ॥

பதவுரை.

शिशोः	சிசோ:	குழந்தையாகிய
तरुणस्य (अग्नेः)	தருணஸ்ய (அக்நே:)	தருணப்பருவ (அவ்வக்கினியி னுடைய)
वक्षथः	வக்ஷத:	மாரபில் அவி தாங்கல்
चित्र इत्	சித்ர இத்	அற்புதமே.
यः	ய:	எவ்வக்கினி
मातरौ	மாதரௌ	வான், தரை என்னும் மாதாக்க ளிடத்து
धातवे	தாதவே	முலை யுணணுவதற்குப்
न अन्वेति	ந அந்வேதி	போகிறதில்லை யென்பது
यद् अनूधा	யத் அநூதா	முலைகளில்லாதனவாய்
अजीजनत्	அஜீஜநத்	உண்டாக்கினவாமெனிலன்றே, (பொருந்தும)
अध चित्	அத சித்	தோன்றிய அச் சமயத்திலேயே

* आप्येति धातवे, * यदजीजनत्, * अधाचन, * ववक्ष सद्या, என்பன இருக்கு.

(असौ)	(அவள)	(இவ் வக்கினி)
महि दूत्यं चरन्	மஹி தூத்யம் சரந்	பெரிய தூது தொழிலைச் செய்து கொண்டு
आववक्षत्	ஆவவக்ஷத்	தேவர்கட்கு அவிகளைத் தாங்குகின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. வார்ஷ்டஹவ்யா ரிஷி அல்லது வார்ஷஹவ்யர். ஜகதீ—சந்தம.

குழந்தை வடிவாகியது கொண்டே தருணமாகிய அக்கினியினுடைய மார்பில் அவி தாங்குதல் அற்புதமேயாம. உண்டாகிய அக்கினியானது, எல்லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பனவான அல்லது, எல்லாவற்றிற்கும் அன்னை வடிவமான பூமி, அந்தரிட்சமென்னு மிரண்டினிடத்தும, அரணிக் கட்டைகளிடத்தும், முலை யுண்ணுவதற்குச் செல்கின்றதில்லை (அன்வகள்) முலைகளில்லாதனவாகி இவ் வக்கினியை யுண்டாக்கினவாமெனில்ன்றே, முலை குடிக்கப் போகின்றதில்லை என்னுமிது பொருந்தும. அவ்வாறன்றில்லை. மற்றேறு, பூமி அந்தரிட்சமென னுமிரண்டும யாவருக்கும் உண்மையில் விரும்பியவைகளைக் கறக்கின்றனவாம. வேண்டியவைகளைத் தருகின்றன என்பது பொருள். அங்ஙனமிருந்தும அதன்பால் போகின்றதில்லை யெனக ஆதலின இவ் வக்கினியின அவியேற்குந் தன்மையானது மிக வியக்கத்தக்கதேயாம். தோன்றிய பின்னரே, அப்பொழுதே, மிக விரைவில் என்பது மது. தூதுவனது தொழிலைச் செய்துகொண்டு தேவர்களை யுத்தேசித்து அவிகளை யேற்கின்றது. (2)

குறிப்பு—ஈண்டுப் பாடியகாரர், பூமி யந்தரிட்சங்களை மாதாவெனக் கொண்டனர். அரணிக் கட்டைகளை யன்னைகளெனக் கொள்வாருமுளர். அக்கினி முலைப் பாலுண்ணுவதன்றுமாயினும, அவ்விரண்டனகண் தோன்றி வளர்கின்றதால் யாதேனு மோர்பொருளை முலை வடிவமாகக்கொண்டு பால உண்ணுகின்றதென்பதே கொள்ளற்பாலதாம, அஃதின்றேல வளர்தல கூடாதெனக. தோன்றிய அக்கணத்திலேயே அவி தாங்குந் தொழிலை யேற்றுக்கொண்டு பிரயாணப்பட்டது. இவ் வக்கினிக்கு அன்னை முலைப்பாலுண்ணுதலில் விருப்பமே காணப்படவில்லை. இஃதோர் வியப்பென்ப் பாடியத்திற் கூறியுள்ளது இதில் பிரயாணமும், முலை யுண்ணாமையும, உண்டாகிய பின்னர்ச் சிறிது காலத்திலன்றித்தாம என்றுணர்க. பிறவாமெனிலோ, அதற்கு முலை யுண்ணுந் தன்மையே காணப்போதும் பொருந்தாதெனபது கரண்க.

மந்திரம் 3.

கீதம்—அக்கினியாமம், கௌதசம்.

३२ ३ १२ ३१२ ३ १२ ३ १२३ १ २ ३ १२
65. इदं त एकं पर ऊ त एकं तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व ।
३ १२ ३ २ १२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
*संवेशनस्तन्वे३चारुरेधि प्रियो देवानां परमे जनित्रे ॥ ३ ॥

இருக்கு 10-56-1.

𑌇𑌦𑌂 𑌤 𑌏𑌕𑌂 𑌪𑌰 𑌊 𑌤 𑌏𑌕𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌸𑍍𑌵 ।
𑌸𑌂𑌵𑍇𑌶𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌵𑍇𑌚𑌾𑌰𑍁𑌰𑍇𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌜𑌨𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 ॥

அந்வயம்

(हे मृत पुत्र!), ते, इदं, एकं, (तथा) पर ऊ, एकं, तृतीयेन ज्योतिषा, संविशस्व, तन्वे, चारु, भूत्वा, देवानां, परमे, जनित्रे प्रियः, संवेशनः, एधि॥

பதவுரை.

(हे मृत पुत्र!)	(𑌹𑍇 𑌮𑍃𑌤 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰!)	உயிர் நீங்கிய குழந்தாய் !
ते इदं एकं	𑌤𑍇 𑌇𑌦𑌂 𑌏𑌕𑌂	உன்னுடைய ஒரு கூறு, சோதியாகிய இவ் வக்கினியாம்.
(तथा) पर ऊ एकं	(𑌤𑌥𑌾) 𑌪𑌰 𑌊 𑌏𑌕𑌂	அவ்வாறே மற்றொரு சோதியின் கூறு வாயுவாம்.
तृतीयेन ज्योतिषा	𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾	மூன்றாவதாகிய உனதான்மாவென்னும் சூரிய ஒளியோடு
संविशस्व	𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌸𑍍𑌵	பிரவேசமாவாயாக (கலப்பாயாக.)
तन्वे	𑌤𑌨𑍍𑌵𑍇	மறு பிறப்பின் பொருட்டு
चारुभूत्वा	𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾	மங்கலமாகி
देवानां परमे जनित्रे	𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌜𑌨𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇	தேவர்கட்கு மேலாகிய பிறப்பிடமான சூரியனிடத்தில்
प्रिय	𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃	விரும்பப்படுபவனாய்
संवेशनः	𑌸𑌂𑌵𑍇𑌶𑌨𑌃	இனிது பிரவேசமாந் தன்மையை
एधि	𑌏𑌧𑌿	அடைவாயாக

* सवेशने तन्व, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—3. விருகதுக்த ரிஷி, திருஷ்டுப் சந்தம்.

இதனால் விருகதுக்தரென்பார் மாண்டுபோன 'வாசினம, என்னுந் தனது புத்திரனுக்குக் கூறுகின்றனர் :—

இறந்த மைந்த! உன்னுடைய இது ஒரு கூறுகும். (இச் சோதியாகிய அக்கினியென்பது) ாண்டு இனிமேல் 'சோதியால்' எனக கூறப்படுமாதலால் இது என்னுஞ் சுட்டால் சோதியே கூறப்படுகின்றது. ஆனதால், உனது தேகத்திலுளள அக்கினியின் கூறுல் புறத்திலுள்ள அககினியை இனி தடைவாயாக. அவ்வாறே உனது மறறோர் கூறு வாயுவெனப்படும். அந்தப் பிராண வாயுவாகிய கூறுலும் புறத்திலுள்ள வாயுவை யடைவாயாக. உடம் பின்கணுள்ள அக்கினி, பிராண வாய்வு என்னும் இரண்டும, புறத்திலுள்ள அக்கினி வாயுக்களிரண்டும ஒன்றேயாமாதலின் என்பது (கருத்து). அவ்வாறே, மூன்றுவது சோதியாகவும், ஆதித்தனெனப்படும பிரகாசமாயுள்ள உனதான்மாவாற் பிரவேசமாவாயாக. சூரியனிடத்துள்ள ஆன்மா, சைதன்யம், என்னுமிரண்டிற்கும் வேறுபாடிலாமையால் கூறெனல் பொருந்தும. மற்றும் "'எது நான், அது இது, எந்த இது, அது நான்' 'சூரிய உருவமே யுலகிற்கு" எனறறெடுக்கததுச சுருதிகளால் ஆன்மாவிற்கு சூரியனோடு கலததல் கூடுமென்க. தனுவின பொருடடென்றது மீண்டு முடலெடுப்பதறகெனபதாம மஙகலமாய அச சூரியனிடததிற புகுவாயாக என பது பொருள எவ வணணததன நீ யெனின, அதனோடு பிரியபபடத்தக்கவன. எததனமைய சூரியனிடததிலெனின ? தேவாகடகுச சி, பிறப்பிடமானதில. ஈண்டு "தேவாகடகு மேலாம பிறபபிடம எவ வாதித்தன" என்னும வேத வாக்கு (உணாறபாலது). (3)

குறிப்பு —இது—உனதோா கூறுகிய சோதி, மேமபடட மினனலாம. உன்னுடைய மறறோா கூறு சூரியனெனபதாம, மூனறுங்கூறுகிய மணணிலுளள தீயின கூறினுல பிரவேசமாவாயாக எதிலெனின ? தேகததிற புகுநது மங்கல வடிவமாகுவாய, என உரை கூறுவாருமுளா. ஈணடுத 'தேவாகடகுப பிரியப்படததககவன' எனறது தோறறப்பட்ட வேளவி வடிவ கருமததில, அலலது தோற்றம் தோறறுவிபபது, தரு முதலியவைகளில எதன தோறறமோ ? அது என, 'பிறபபிடம' எனபதறகுப பொருள கொளவாருமுளா இதுவே மேனுட்டார்க்கும் உடன்பாடாம

மந்திரம் 4.

கிருஷி—அங்கிரஸ் பெளத்ரகுத்ஸ

३२ उ ३१२ ३१२ ३ १२ ३ १ २ ३१ २
66. इमꣳ स्तोममर्हते जातवेदसे रथमिव सम्महेमा मनीषया ।
३ २ उ ३ १२ ३ २ २र ३ १ २ र ३१ २र
भद्राहि नः प्रमतिरस्य सꣳसद्यग्ने सख्ये मारिषाम वयं तव ॥४॥

இருக்கு 1-94-1

இமம் ஸ்தோமமர்ஹதே ஜாதவேதஸே ரதமிவ ஸம்மஹேமா மநீஷயா ।
பத்ராஹி ந: ப்ரமதிரஸ்ய ஸம்ஸத்யக்நே ஸக்யே மாரிஷாம வயம் தவ ॥

அந்வயம்.

अर्हते, जातवेदसे, मनीषया, इमं, स्तोम, रथमिव, सम्महेमा, अस्याग्नेः, ससदि, नः, प्रमतिः, भद्रा हि, हे अग्ने!, तव, सख्ये, वय, मारिषाम ॥

பதவுரை

अर्हते !	அர்ஹதே !	ஆராதிக்கத்தகுந்தவரே !
जातवेदसे !	ஜாதவேதஸே !	தோற்றமான பிரகங்களையும் தன்றனைப்புமுடைய அக்கினியே!
मनीश्या	மநீஷயா	கூரிய புத்தியால்
इमं स्तोमं	இமம் ஸ்தோமம்	இந்த ஸ்தோத்திரத்தை
रथमिव	ரதமிவ	இரதத்தைத் திருத்துவதுபோல
सम्महेमा	ஸம்மஹேமா	நன்கு போற்றத்தக்க தாக்குகின்றோம்.
अस्याग्नेः	அஸ்யாக்நே:	இவ்வக்கினியினுடைய
संसति	ஸம்ஸதி	பூசையில்
न.	ந:	எங்களுடைய
प्रमति	ப்ரமதி:	நற்புத்தி
भद्राहि	பத்ராஹி	மங்கலமாகியதேயாம்.
हे अग्ने !	ஹே அக்நே!	அக்கினியே !
तव सख्ये वयं	தவ ஸக்யே வயம்	நாங்கள் உனது மித்திரர்களான விடத்தும்
मारिषाम	மாரிஷாம	துன்புறுத்தப்படாதவர்களாவோமாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—7 இருககு—4 சகதீ சநதம. குதச ரிஷி

போறறததககோய! தோறறமானவைகளை யுணாகினற, அலலது, தோனறிய தனததைபுடைய அககினியே! நுணணிய மதியால இத தோததிரததை, இரததைத தசசன (தபதியானவன) சீரபடுததுமாறு இனிது போறறததககதாககுகினறோம. இவ வககினியினுடைய நலல ஆராதனையில எஙகளுடைய நறபுததி உணமையாக ஆறறலுடையதேயாம இதனுல அத தனமைய புததியாற செயகினறோ மெனபது பொருள அககினியே! எஙகடகு உனனோடு நடபாநதனமை யுளளவிடதது நாஙகள துனபததிற படாதோாகளாவோமாக. எஙகளைப பாதுகாபபாயாக எனபது பொருள (4)

குறிப்பு—இரததைத நடததும புததிபோனற மதியால துதியை அடையசசெயகினறோம, நீ எஙகளுடைய அவையில நறபுததி முதலிய நலஙகளைத தருவோனுயிருககினருய, ஆதலின உனனைக கெடுபபதினுல வரும பாவததையடையாம லிருபபோமாக எனபது கருததெனபாா மேனுடடாா

மநதிரம் 5.

கீதம—வைசுவாநரம.

३ १२ ३ १ २३१ २ ३ १ २ ३२३२उ ३ २ ३ २
67. मूर्द्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृत आ जातमग्निम् ।
३२ ३ २३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ २
कविंꣳ सम्राजमतिथिं जनानामासन्नः पात्रं जनयन्त देवाः ॥ ५ ॥

இருககு 6-7-1

மூர்த்தாநம் திவொ அரதிம் ப்ருதிவ்யா வைஶ்வாநரம்ருத ஆஜாதமக்நிம்
கவிம் ஸம்ராஜமதிதிம் ஜநாநா மாஸந்ந: பாத்ரம் ஜநயந்த தேவா: ॥

அநவயம

दिव , मूर्द्धानि, पृथिव्या , अरति, वैश्वानरं, ऋते, आजातं, कविं, जनानां,
सम्राज, अतिथि, आसन्, पात्र, अग्नि, न (यज्ञे) देवा , आजनयन्त ॥

பதவுரை

दिव,	திவ:	விணணுலகிறகுத
मूर्द्धान	மூர்த்தாநம்	தலைமையானதும
पृथिव्याः	ப்ருதிவ்யா:	பூமியினினறு
अरति	அரதிம்	செல்வதும்

वैश्वानर	வைஶ்வா நரம்	உலகத்தைத் தொடர்ந்து நிற்பதும
ऋते	஋தே	
आजातं	ஆஜாதம்	சத்தியத்திற்காக
कविं	கவிம்	முதலிலுண்டானதும
सम्राज	ஸம்ராஜம்	பெருநோக்குடையதும
जनानां	ஜநாநாம்	மிக விளங்குகின்றதும
अतिथिं	அதிதிம்	எஜமானர்களுடைய அவியை ஏற்கச்
आसन्	ஆஸந்	செலவதும
पात्रं	பாத்ரம்	வாய் வடிவானதும
अग्निं	அக்நிம்	காப்பாற்றுவது மாகிய
न· यज्ञे	நஃ யஜ்ஞே	அக்கினியை
देवा.	தேவாஃ	எங்களுடைய வேள்வியில
आ जनयन्त	ஆ ஜநயந்த	வேட்போர்கள்
		உண்டாக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7 இருக்கு—5 பரத்துவாச ரிஷி திருஷ்டுப் சந்தம்.

வானுலகிற்குச் சிரம் போன்றதும், பரந்த பூமிக்குச் செலவதும், அவி யேற்றுச் செலவதும், அல்லது, அடையத்தக்கதோரிறைவன் என்பதும், மக்களனைவரையுந் தொடர்ந்துள்ளதும், படைப்பின் முன்னர் சத்தியத்திற்கு உண்டானதும், நீண்ட பார்வையுடையதும், தூரதிருஷ்டி யுடையதென்பது மது எசமானர்களுக்குள் நன்கு விளங்கப்பட்டதும், அவியேற்பதற்கு இடைவிடாது செலவதும், அல்லது அதிதியைப்போல பூசித்தற்குரியதும், தேவர்கட்கு, 'வாய' எனப்படுவதும், காப்பாற்றுவதும் அல்லது வாயாற் றுங்கப்பட்டதுமாகிய, இத்தன்மைய குணங்களோடு கூடிய வைசுவா நராக் கினியை எங்களுடைய வேள்வியில், போற்றப்பட்ட வேட்போர்கள் அல்லது தேவர்கள், அரணிக்கட்டையினின்று உண்டாக்கின்றார்கள் என்பதாம். (5)

குறிப்பு—சத்தியமென்றது உண்மை, அல்லது வேள்வி மூலத்தில், (ரிதே) என்னும் ஏழாம் வேற்றுமை, நிமித்தப் பொருளினின்றது. நிற்குமிடத்து, சத்தியத்திற்கு எனப் பொருள் பட்டது, படவே சத்தியத்தின் பொருட்டுச் சிருட்டியின் முதலில் உண்டானதும் எனப் பொருள் பட்டது. அக்கினியாகிய வாயால் தேவர்கள் அவிகளை யருந்துகின்றனர் என்பதால் அக்கினி வாயெனப்பட்டது. தேவர்கள் தங்கட்குத் தலைவனாயிருக்கும்படி வேள்வியில் முன்னர் நிலைத்துள்ள அக்கினியை உண்டாக்கினர் எனச் சில மேனாட்டறிஞர் கூறியுள்ளார்.

மந்திரம் 6.

ரிஷி—ஆசிரம அல்லது ஏரஷி

२३ ३ १ २र ३२३ १ २ २ २
68. *वित्वदापो न पर्वतस्य पृष्ठादुक्थेभिरग्ने जनयन्त देवाः ।
२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २र३ १ २ ३ १ २
तं त्वा गिरः सुष्टुतयो वाजयन्त्याजिं न गिर्ववाहो जिग्युरश्वाः ॥६॥

இருக்கு 6-24-6.

விக்வதாபொ ந பர்வதஸ்ய ப்ருஷ்டா துக்தேபிரக்நே ஜநயந்த
[தேவா: ।
தம் த்வா கிர: ஸுஷ்டுதயொ வாஜயந்த்யாஜிம் ந கிர்வவாஹொ
[ஜிக்யுரச்வா: ॥

அந்வயம்

हे अग्ने! देवाः, उक्थेभि, पर्वतस्य, पृष्ठात्, आपो न, त्वत् (आत्मनः कामान्) व्यजनयन्त, हे गिर्ववाह!, (भरद्वाजाः, स्तोतारः,) त, त्वां, वाजयन्ति, (अपि च) अश्वाः आजि न, सुष्टुतयः, गिरः, त्वां, जिग्युः ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
देवा.	தேவா:	போற்றுவோர்கள்
उक्थेभि·	உக்தேபி:	தோத்திரங்களால்
पर्वतस्य	பர்வதஸ்ய	மேகத்தின்
पृष्ठात्	ப்ருஷ்டாத்	மேற்பக்கத்திலிருந்து
आपो न	ஆபொ ந	நீரைப்போல
त्वत्	த்வத்	நின்னிடத்திலிருந்து
(आत्मन कामान्)	(ஆத்மந: காமாந்)	(தனது விருப்பங்களைப)
व्यजनयन्त	வ்யஜநயந்த	பலவகையிலுண்டாக்கிக் கொள் கின்றார்கள்
हे गिर्ववाह. !	ஹே கிர்வவாஹ:!	துதிவாக்கா லேற்றுக்கொள்ளுந் தற்குரிய அக்கினியே!
(भरद्वाजा.)	(பரத்வாஜா:)	(பரத்துவாச குலத்துதித்த)
(स्तोतार.)	(ஸ்தோதார:)	(துதியாளர்கள்)

* वित्वदापा न पवतस्य पृष्ठदुक्थेभिरिन्द्रानयन्त यज्ञै, तं त्वाभि. सुष्टुतिभिर्वाजयन्त आजिं न जग्मुर्गिर्वाहो अश्वा. என்பது இருக்கு.

[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
(अपि च)	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible] गिरः	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
शिशु	[illegible]	[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (6)

[illegible]

[illegible] 7.

[illegible]

(60). आवो राजान [illegible] रोदस्योः ।

अग्निं पुरा [illegible] ॥ ७ ॥

[illegible] 1-3-1.

[illegible]

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः!), अध्वरस्य, राजानं, होतारं, रुद्रं, रोदस्योः, सत्ययजं, हिरण्यरूपं, अग्निं, वः अवसे, तनयित्नोः, (इव), अचित्तात्, पुरा, आकृणुध्वम् ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ருத்விஜ: !)	வேட்போர்கள்!
अध्वरस्य	அத்⁴வரஸ்ய	வேள்வியினுடைய
राजानं	ராஜாநம்	வேந்தனும்
होतारं	ஹோதாரம்	அமரரை யழைப்போனும்
रुद्रं	ருத்³ரம்	பயன்தரு மொழி செய்வோனும்
रोदस्यो'	ரோத³ஸ்யோ:	விண்ணுலகு, மண்ணுலகங்க ளிரண்டனுக்கும்
सत्ययजं	ஸத்யயஜம்	அன்னங் கொடுப்பவனும்
हिरण्यरूपं	ஹிரண்யரூபம்	பொற்காந்தி யுடையோனுமாகிய
अग्निं	அக்³நிம்	அக்கினியை
वः अवसे	வ: அவஸே	உங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்வ தற்கு
तनयित्नो इव	தநயித்நோ: இவ	இடிபோல விழுந்து
अचित्तात् पुरा	அசித்தாத் புரா	இறப்பதன் முன்
आ कृणुध्वं	ஆ க்ருணுத்⁴வம்	நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. ———— 7. திருஷ்டுப் சந்தம். வாமதேவ ரிஷி கூறுகின்றார் —

வேட்போர்கள்! எசமானர்கள்! வேள்விக்கரசனும், தேவர்களை யழைப்பவனும், பயன்தரு மொழியிடுவோனும், அல்லது சத்துருக்களை யழச்செய்பவனும், அல்லது "இஃதன்றிக் கோரமாகிய தநுக்கள் எவவுருத்திரன்" என்னு மறையால் உருத்திர வடிவனும், சுவாகமம் பூமிகட்கு அன்ன மளிப்பவனும், அல்லது சத்திய அவியால் தேவர்களைப் பூசிப்பவனும், அல்லது சத்திய வானந்தத்தை யடைவிப்பவனும், எனினுமாம். அல்லது மண்ணும் விண்ணும் வியாபித்திருப்பவனும், தங்க நிறத்தனுமாகிய அக்கினியை, உங்களுடைய பாதுகாப்பின்பொருட்டு, இடிபோன்று திடீரென வரும் சித்தமற்ற தன்மை அதாவது சித்தமொடுங்கலை புலக்கணமாகவுடைய இந்திரியங்களெல்லாமொடுங்கலாம் இறத்தலெனபது மிதுவே இம்மரணத்தின் முன்னரே நீங்கள் அக்கினியை அவிகளால் முழுதும் ஆராதிப்பீர்களாக, (7)

மந்திரம் 8.

கிதம—வைசுவம.

३ २उ ३ २३ १ २र ३ २ ३ १२३ १२ १२
70. इन्धे राजा समर्यो नमोभिः यस्य प्रतीक माहुतं घृतेन ।
१२ ३ १ २ ३ २३ १ २र३१ २
नरो हव्येभिरीडते सबाध अग्निरग्रमुष सामशोचि ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-7-8.

ஐதெ ராஜா ஸமர்யோ நமோபி: யஸ்ய ப்ரதீக மாஹுதம் க்ருதேந ।
நரோ ஹவ்யேபிரீடதே ஸபாத அக்நிரக்ரமுஷ ஸாமசோசி ॥

அந்வயம்.

राजा, अर्यः, अग्निः, नमोभिः (सह), समिन्धे, यस्य प्रतीकं, घृतेन, आहुतं, नरः, सबाधः, हव्येभिः, (यं), ईडते, (सः) अग्निः, उषसां, अग्रं, आ अशोचि ॥

பதவுரை.

राजा	ராஜா	பிரகாசிப்பதும்
अर्य.	அர்ய:	சாமியுமாகிய
अग्नि	அக்நி:	அக்கினி
नमोभि· (सह)	நமோபி: (ஸஹ)	தோத்திரங்களோடு (கூட)
समिन्धे	ஸமிந்தே	வளாகின்றது.
यस्य	யஸ்ய	எதனுடைய
प्रतीकं	ப்ரதீகம்	வடிவம
घृतेन आहुतं	க்ருதேந ஆஹுதம்	நெய்யால் ஆகுதிசெய்யப்பட்டதாமோ,
नर:	நர:	மனிதாகள
सबाधः	ஸபாத:	தோன்றின பீடைகளோடுகூடினவாகளாய்
हव्येभि·	ஹவ்யேபி:	அவிகளோடு
(य) ईडते	(யம்) ஈடதே	எதைப பூசிக்கினறாகளோ,
(स·) अग्नि.	(ஸ:) அக்நி:	அவ வக்கினி
उषसां अग्रं	உஷஸாம் அக்ரம்	உஷா உதிப்பதன முன்னமேயே
आ अशोचि	ஆ அசோசி	நன்கு விளங்குகிறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி. திருஷ்டுப் சந்தம்.

விளங்குவதும், சாமியும், அல்லது அவிகளைச் செலுத்துவதுமாகிய அக்கினி, தோத்திரங்களோடு கூடவே நன்கு விருத்தியாகின்றது. எவ் வக்கினிக்கு நெய்யாலாகுதி பண்ணலே வடிவமோ, எம்மைச்சேர்ந்த மனிதர்கள் தோன்றின பீடைகளை யுடையவர்களாய அவிகளோடு எதைத் துதிக்கின்றார்களோ, அவ் வக்கினி உஷா தேவதையுதிப்பதன் முன்னரே மிகவும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. (8)

மந்திரம் 9.

கீதம்—இந்திர தேவதையாமம்.

२ ३१ २ ३१ २ ३ १ २र ३ १ २
71. प्रकेतुना बृहता यात्यग्नि रारोदसी वृषभोरोरवीति ।
१ २ ३ २ ३ १ २र ३ २३ १ २ ३ २ २
* दिवश्चिदन्तादुपमामुदान डपामुपस्थे महिषो ववर्द्ध ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-8-1.

ப்ரகேதுநா ப்ருஹதா யாத்யக்நி ராரோதஸீ வ்ருஷபோ ரோரவீதி ।
திவஶ்சிதந்தா துபமா முதாந ளபா முபஸ்தே மஹிஷோ வவர்த்த ॥

அந்வயம்.

अग्निः, बृहता, केतुना, युक्तः (सन्) आरोदसी, प्रयाति (देवाह्वानकाले), वृषभः (इव), रोरवीति, दिवश्चित्, अन्तात्, उपमां, उदानट्, अपां, उपस्थे, महिषः, ववर्द्ध ॥

பதவுரை.

अग्नि	அக்நிः	அக்கினி
बृहता केतुना (युक्त सन्)	ப்ருஹதா கேதுநா (யுக்தः ஸந்)	பிரகைையோடு கூடியதாயிருந்து
आ	ஆ	இப்போது
रोदसी	ரோதஸீ	வானுக்கும் வையத்திற்கும்
प्रयाति	ப்ரயாதி	அழகாகச் செல்கின்றது.
(देवाह्वान काले)	(தேவாஹ்வாந காலே)	(தேவரை யழைக்குங்கால)
वृषभ (इव)	வ்ருஷபः (இவ)	இடபத்தைப் (போல)

* दिवश्चिदन्ता उपमा उदान ळपा, என்பது இருக்கு.

रोरवीति	ரொரவீதி	பேரொலி செய்கின்றது
दिवश्रित्	திவஸ்ரித்	விண்ணுலகம்
अन्तात्	அந்தாத்	வரையினும்
उपमां	உபமாம்	மேகத்திற்கருகில்
उदानट्	உதாநட்	மேலே வியாபிக்கின்றது.
अपां	அபாம்	மழைத் தண்ணீருக்குச்
उपस्थे	உபஸ்தே	சமீபத்தில்
महिषः	மஹிஷ:	பெரிதாய
ववर्द्ध	வவர்த்த	வளர்கின்றது.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6. இருக்கு—9. திரிசிரா துவாஷ்டர ரிஷி. திருஷ்டுப சந்தம்.

அக்கினி நுண்ணறிவோடு கூடியதாய இப்போது விண்ணுலகிற்கும், மண்ணுலகிற்கும் நன்கு போகின்றது. மற்றும், தேவர்களை யழைக்குஞ் சமயம் எருது போன்று பேரொலியிடுகின்றது. அந்தரிட்ச உலகத் தெல்லை வரையினும், மேகங்கட்கருகில் சுவாலை வடிவமாந்த சூரியனாயிருந்து மேலே வியாபிக்கின்றது. மழைத்தண்ணீரின் உறைவிடமெனனும் அந்தரிட்சத்தில் மின்னல் வடிவாய மிகப் பெருத்திருக்கின்றது என்பதாம். (9)

குறிப்பு.—அக்கினியை இடபமா யுவமித்தற்கு நித்தியமாக இருடிகள் இவ்வாறு கற்பிக்கின்றார்கள். காலைப்போதில் தேவாராதனை செய்யுமிடத்திற்குச் செல்லுங் கால இடப வடிவாம். அது புருடார்த்தத்தைக் கொம்பாகவுடையது- முத்தீ, மற்றும், உதய முதயமின்மைத் தீ என்பவைகளைக் கால்களாகவுடையது. விண்ணில் சூரிய வடிவம், அந்தரிட்சத்தில் மின்னல் வடிவம், தரையில் விறகிலாமக்கினி வடிவம் எனனும், முக்கயிற்றாற் கட்டப்பட்டது, அக்கினி கொழுந்துவிட்டெரியுங்கா லுண்டாகு மொலியே இடபமிடு மொலியாம், இங்ஙனமிருக்க, இடபமாயுவமித்தல் கூடாததென்பதெங்ஙனம? இனிது கூடுமென்க.

மந்திரம் 10.

கீதம்—வசிட்டரல்லது பிரசாபதி ரிஷி, ராசிமராயம், ஸ்ப்ராந்திகரணம்; சயாவனம், சைகண்டினம், இந்தவம்.

३२उ ३ १ २ ३ २ ३१२ १ २
72. अग्निं नरो दीधितिभि ररण्योर्हस्तच्युतं जनयत प्रशस्तम् ।
३ १ २ ३१२ ३ २
दूरे दृशं गृहपति मथव्युम् ॥ १० ॥

இருக்கு 7-1-7.

அக்நிம் நரோ தீதிதிபிரரண்யோர்ஹஸ்தச்யுதம் ஜநயத ப்ரஶஸ்தம்।
தூரேத்ருஶம் க்ருஹபதிமதர்யும் ॥

அந்வயம்

नर., प्रशस्त, दूरे, दृशं, गृहपति, अथर्व्युं, हस्तच्युतं, अरण्योः, (विद्यमानं), अग्नि, दीधितिभिः, जनयत ॥

பதவுரை.

नरः	நரః	வேட்போர்கள்
प्रशस्तं	ப்ரஶஸ்தம்	மிகத் துதிக்கத் தக்கதும்
दूरे दृशं	தூரே த்ருஶம்	தூரத்திற் காணப்படுவதும்
गृहपतिं	க்ருஹபதிம்	வீட்டைக் காப்பதும்
अथर्व्युं	அதர்வ்யும்	வரக்கூடியதும்
हस्तच्युतं	ஹஸ்தச்யுதம்	கைகளாலுண்டாக்கியதும்
अरण्योः (विद्यमानं)	அரண்யோః (வித்யமாநம்)	அரணிக்கட்டைகளி லிருக்கின்றதுமாகிய
अग्नि	அக்நிம்	அக்கினியை
दीधितिभिः	தீதிதிபிః	விரல்களினால்
जनयत	ஜநயத	உண்டாக்குகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—10. வசிட்ட ரிஷி.

நியமஞ் செய்கின்ற வேட்போர்கள், இனிது தோத்திரஞ் செய்யத்தக்கதும், தூரத்திற் காண்பதும், அல்லது தூரத்திற் காணப்பட்டதும், வேள்விச்சாலைகளைக்காப்பதும், செல்வதும், அல்லது அடையப்படுவதும், கைகளாலுண்டானதும், அரணிக் கட்டைகளிலிருப்பதுமாகிய அக்கினியை விரல்களினாலுண்டாக்குகின்றார்கள். நிருத்தம் 5-2-101-ல் யாஸ்க முனிவரும் இவ்வாறே இதற்குப் பொருள் கூறியுள்ளார். (10)

ஏழாவது கண்டம்

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—சேன பிரசாபதி ரிஷி, சயனம், சாயனம, தீரகசாயுஷ்யம்.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
73. अबोध्यग्निः समिधा जनानां प्रतिधेनुमिवायती मुषासम् ।
३ १ २३ २३ २ ३ १ २ ३ २ ३१२ ३ २३१ २
यह्वा इव प्रवया मुज्जिहानाः प्र भानवः *सस्रते नाकमच्छ॥१॥

இருக்கு 5-1-1

அபோத்யக்நிஃ ஸமிதா ஜநாநாம் ப்ரதிதேநுமிவாயதீ முஷாஸம் ।
யஹ்வா இவ ப்ரவயா முஜ்ஜிஹாநாஃ ப்ரபாநவஃ ஸஸ்ரதே நாகமச்ச ॥

அந்வயம்.

(अयं) अग्निः, जनानां, समिधा, धेनुमिव, आयतीं, प्रति उषासं, अबोधि, (प्रवुद्धस्याग्नेः) भानवः, यह्वाः, वयां, प्रोज्जिहानाः, (वृक्षा इव), नाकं, अच्छ, प्रसस्रते ॥

பதவுரை.

(अयं) अग्निः	(அயம்) அக்நிஃ	இவ் வக்கினி
जनानां	ஜநாநாம்	வேட்போர் முதலியோர்களுடைய
समिधा	ஸமிதா	சமித்துக்களால் (விறகுகளால்)
धेनुमिव	தேநுமிவ	பாற்பசுபோல
आयती	ஆயதீம்	வருகின்ற
प्रति उषासं	ப்ரதி உஷாஸம்	ஒவ்வொரு உஷத் காலத்துடி
अबोधि	அபோதி	துயில் விட்டெழுந்தது.
(प्रवुद्धस्याग्ने.)	(ப்ரபுத்தஸ்யாக்நேஃ)	எழுந்த அக்கினியினுடைய
भानव.	பாநவஃ	சுவாலைகள்
यह्वाः	யஹ்வாஃ	பெரிதான

* सिस्रते, என்பது இருக்கு.

वयां	வயாம்	கிளைகளை
प्रोज्जिहानाः	ப்ரோஜ்ஜிஹாநா:	இனி மேலே தள்ளிப்போகின்ற
(वृक्षा इव)	(வ்ருக்ஷா இவ)	மரங்களைப்போல
नाकं	நாகம்	விண்ணுலகை
अच्छ	அச்ச	நோக்கி
प्रसस्रते	ப்ரஸஸ்ரதே	விரிந்து போகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. புத கவிஷ்டிர ரிஷிகள். திருஷ்டுப் சந்தம். தேவதை அக்கினி.

இவ்வக்கினி, வேள்வி செய்பவர் முதலியோர்களுடைய ஓம விறகுகளால் நித்திரைவிட்டெழுந்தது. தீயோமத்தின் பொருட்டுப் பால் தரும் பசு அதிகாலையில் எழுந்து கொள்வதுபோல், வாராநின்ற ஒவ்வொரு உஷத் காலத்திலும் அக்கினி யெழுந்தது. மற்றும் எழுந்த அக்கினியினுடைய கிரணங்கள் பருத்தக்கிளைகளைத் தள்ளி மேலெழுந் தருக்களைப்போலப், பெரிதான தனது ஆதாரத்தைவிட்ட கிரணங்கள் வானுலகை நோக்கிப் பரவுகின்றன. (1)

குறிப்பு.—தீ ஓமஞ் செய்வாருடைய தீ, ஓர்போதும் அவிந்து போகின்றதில்லை. அங்ஙனமேனும் இரவில் விறகின்றிக் குறைத்தலே தூங்குதல் காலையில் வளர்த்தலே விழிப்பாம் எனக். மேற்செல்லும் புட்கூட்டங்களைப்போல விரிகின்றன என்றனர் மேனாட்டாசிரியரிற் சிலர்.

மந்திரம் 2.

கீதம—பௌஷம.

२ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३१ २र ३ २ ३ १ २
74. प्रभूर्जयन्तं महां विपोधां *मूरैरमुरं पुरां दर्माणम् ।
१२ ३ २ ३ १ २र ३ १२ ३ १ २र ३ २
नयन्तं गीर्भिर्वना धियं धा हरिश्मश्रुं न वर्मणा धनर्चिम् ॥ २ ॥

இருக்கு 19-46-5.

ப்ரபூ⁴ர்ஜயந்தம் மஹாம் விபோதா⁴ம் மூரைரமுரம் புராம் த³ர்மா- -
[ணம் ।
நயந்தம் கீ³ர்பி⁴ர்வநா தி⁴யம் தா⁴ ஹரிஶ்மஶ்ரும் நவர்மணா த⁴நர்சிம் ॥

* மூ। மைபது இருக்கு.

அந்வயம்.

(हे स्तोतः!), जयन्तं, महान्, विपोधां, मूरैः पुरां, दर्माणं, अमुरं, अग्निं, स्तोतुं, प्रभूः (किञ्च), गीर्भिः, वना, (धनानि) नयन्तं. हरिश्मश्रुं न, वर्मणा, (ज्वालया) (उपेतं), धनर्चिं, धियं धाः ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतः!)	(ஹே ஸ்தோத:!)	(துதிப்போய்!)
जयन्तं	ஜயந்தம்	வெற்றி பெறுகின்றதும்
महान्	மஹாந்	மகத்தானதும்
विपोधां	விபோதாம்	தாங்குவதும்
मूरैः	மூரை:	மூடர்களால் விரும்பப்படுந்
पुरां	புராம்	தேகங்களைக்
दर्माणं	தர்மாணம்	காப்பதும்
अमुरं	அமுரம்	மூடத்தன்மையிலாததுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியைத்
स्तोतुं	ஸ்தோதும்	துதிப்பதற்கு
प्रभूः	ப்ரபூ:	வல்லுநனுவாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மற்றும்)
गीर्भि.	கீர்பி:	தோத்திரங்களாற்
वना	வநா	பூசிக்கத் தக்கதும்
(धनानि) नयन्तं	(தநாநி) நயந்தம்	தனங்களை யடைவிப்பதும்
हरिश्मश्रुं न	ஹரிச்மச்ரும் ந	மஞ்சணிற உரோமம்போல்
वर्मगा	வர்மணா	கவசமாகிய
(ज्वालया)	(ஜ்வாலயா)	சுவாலையோடு
(उपेतं)	(உபேதம்)	(கூடியதும்)
धनर्चिं	தநர்ச்சிம்	துதிக்கு விடயமுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியைக் குறித்துப்
धियं धाः	தியம் தா:	பணி செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. வத்சப்பிரிய ரிஷி, திருஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

தோத்திரம்பண்ணுவோய! நீ அசுரப் படைகளை வெல்கின்றதும், மகத்தும், பேரறிவாளர்களை யேந்துவதும், மூடர்களால் நிலைத்துள்ள உடம்புகளை அன்போடு காப்பதும், அறியாமையிலாததும், ஆகிய அக்கினியைத் தோத்திரம் பண்ண ஆற்றலுடையோனுவாயாக. தோத்திரத்தால் இனிது

போற்றுதற்குரியதும், தனங்களை யடைவிப்பதும், கவசமென்னுஞ் சுவாலை யோடு கூடியதும, மஞ்சணிற வுரோமம்போல. (இதைக் கவசத்திற்கே விசேடணமாகக்க கொள்க.) செய்யா நின்ற துதிக்கு விடயமானதும, துதி யால பிரியப்படுவதும, ஆகிய அக்கினியை முன்னிட்டுப் பணிவிடை யென் னுங் கருமத்தைச் செயவாயாக. மூரீ மூரா, எனப பாடபேதமுண்டு. ஈண்டுக் கண்டபடி சந்தமோதுவாரும, சிறிது வேற்றுமையாக, இருக்கோதுவாருங் கொள்வா. (2)

குறிப்பு —அறிவுடையாாகளின் உடம்புகளைப் பாதுகாப்பதுபோல் அறியாமை யுடையாாகளின தேகங்களையும பாதுகாபபதுகொண்டு அக்கினியினுடைய பெருந் தன்மை எல்லாவற்றினுஞ் சிறப்புடையதாமெனக் கொள்க

தரையை வெலவதும, மூடாகளுடனிருந்தும மூடத்தன்மையை யடையாத தும, பேரறிவுடையதும, வேடபோாகள விரலகளாற கொள்ளப்பட்டதுமாகிய அக்கினியை விப்பிராகள ஏற்றுக்கொள்கின்றாாகள் என்பது ஆங்கில மொழிபெயாப் பின கருத்து.

மந்திரம் 3.

கீதம்—சுக்கிரம்.

३ १ २ ३ १२३१ २ ३ १ २र ३ १२ ३ १२
75. शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यद् विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि ।
१ ३ २ ३ १ २र २ १ २ ३ २ ३ १ २
विश्वा हि माया अवसि *स्वधावन् भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्तु ॥३॥

இருக்கு 6-58-1.

ஶுக்ரம் தெ அந்யத்யஜதம் தெ அந்யத் விஷுரூபெ அஹநீ
[த்யௌரிவாஸி ।
விஶ்வா ஹி மாயா அவஸி ஸ்வதாவந் பத்ரா தெ பூஷந்நிஹ
[ராதிரஸ்து ॥

அநவயம்.

हे पूषन्!, ते, अन्यत्, शुक्रं, ते, अन्यत्, यजतं, (अत एव) विषुरूपे, अहनी, (त्वं), द्यौः इव, असि, हे स्वधावन्!, हि, विश्वा माया, अवसि, ते भद्रा, रातिः इह अस्तु ॥

*स्वधावा, என்பது இருக்கு பாடம்.

பதவுரை.

हे पूषन्!	[illegible]!	(சாக்ஷாத்[illegible]) [illegible] தேவதை[illegible]யே!
ते	[illegible]	[illegible]
शुक्रं (वर्णं)	[illegible] ([illegible])	[illegible]
अन्यत्	[illegible]	[illegible].
ते यजतं	[illegible]	[illegible]
अन्यत्	[illegible]	[illegible].
(अस्य रूपं)	([illegible])	[illegible]
विषुरूपे	[illegible]	[illegible]
अहनी	[illegible]	[illegible]
(स्तः)	([illegible])	([illegible])
द्यौः इव असि	[illegible]	சூரியன் [illegible]
हे स्वधावन्!	[illegible]!	[illegible] தேவதையே!
हि विश्वा माया	[illegible]	[illegible]
अवसि	[illegible]	[illegible])
ते	[illegible]	[illegible]
भद्रा	[illegible]	[illegible]
रातिः	[illegible]	[illegible]
इह अस्तु	[illegible]	[illegible].

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8. [illegible] [illegible]. [illegible]. [illegible] [illegible].

[illegible]

[illegible]

அக்கினிக்கு அது பொருந்தும? என்னுமா சங்கையை நீக்குவான் 'சூரியன போற பிரகாசிப்பவனு மிருக்கின்றாய எனக் கூறப்படுகின்றது ஏதனாலெனின்? அன்னமுடைய தேவதையாகிய பூஷாவே! நீ அகில மாயைகளையும (பிரகஞைகளென்பனவுமவை) எவ வேதுவினாலிரட்சிக்கின்றனையோ, அக் காரணத்தால், பகலிரவிற்கும நீ கருத்தன் என மேலொட்டுக அத்தன்மையே' உனது மங்கலமாகிய ஈகை எங்களிடத்துண்டாகுக என்பதாம யாஸ்க முனிவரும இம மந்திரத்திற்கு நிருத்தம 12-2-6-ம சூத்திரத்தில இவ்வாறே பொருள் கூறியுள்ளார் எனக. (3)

மந்திரம் 4.

கீதம—கௌத்சம.

१२ ३१ २३१ २२३१ २र
76. इडामग्ने पुरुदंसं सनिं गोः शश्वत्तमं ह्वमानाय साध ।
१२ ३१२र ३२उ ३ १२ ३१२३२
स्यान्नः सूनुस्तनयो विजावाग्ने सा ते सुमति र्भूत्वस्मै ॥ ४ ॥

இருக்கு 3-6-11.

𑌇𑌡𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌦𑌂𑌸𑌂 𑌸𑌨𑌿𑌂 𑌗𑍋𑌃 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌹𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌧 ।
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍂𑌨𑍁𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌾 𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿 𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵
[𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥

அந்வயம்.

अग्ने! पुरुदंसं, गो., सनिं, इडां, शश्वत्तमं, ह्वमानाय, (मह्य), साध,
(किञ्च) हे अग्ने!, नः, सूनुः, तनयः स्यात्, (इति या ते मति.)
सा ते, सुमतिः अस्मे, विजावा. भूतु ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	𑌹𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇!	அக்கினியே!
पुरुदंसं	𑌪𑍁𑌰𑍁𑌦𑌂𑌸𑌂	பலவகைக்கருமங்கள கொண்ட
गो सनिं	𑌗𑍋𑌃 𑌸𑌨𑌿𑌂	கோ முதலியவற்றைத் தேடும
इडां	𑌇𑌡𑌾𑌂	{இடாம என்னும பெயர்பூண்ட கோ தேவதையை
शश्वत्तमं	𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂	எக் காலமும
ह्वमानाय (मह्य)	𑌹𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 (𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂)	ஓமத்தலைவனு மெனக்கு
साध	𑌸𑌾𑌧	சாத்தியம பண்ணிவைப்பாயாக.
(किञ्च)	(𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚)	(மற்றும)
हे अग्ने!	𑌹𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇!	அக்கினியே!

न	ந:	எமக்கு
सूनु. तनय स्यात्	ஸூநு: தநய: ஸ்யாத்	புத்திர பௌத்திரர்களுண்டாகுக
(इति या ते मति)	(இதி யா தெ மதி:)	(உனக்குண்டாகும் யாதொரு இத்தகைய புத்தியுண்டோ),
सा ते सुमति·	ஸா தெ ஸுமதி:	உன்னுடைய அத்தகைய நற்புத்தியானது
अस्मे	அஸ்மெ	எமக்கு
विजावा	விஜாவா	பலனுடையதாய்
भूतु	ஹூது	ஆகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. விசுவாமித்திர ரிஷி சந்தம் திருஷ்டுப். தேவதை அக்கினி.

அக்கினியே! அநேக கருமங்களுக்கிடமாகிய, கோ முதலிய பசுக்களைச் சம்பாதித்தற்குரிய 'இடாம்' என்னும் பெயர்பூண்ட கோ வடிவ தேவதையை எக்காலத்தும், வேள்வித் தலைவனுகிய எனக்குக் கைகூடுமாறு செய்துவைப் பாயாக. மற்றும், எங்கட்குப் புத்திர பௌத்திரர்களுண்டாகுக என உனக்குண்டாகும் நன் மதியானது எங்களிடத்துப் பலனுடையதாகுக.

குறிப்பு —ஈண்டு 'पुरुदंस' என்பதில் 'தம்சம்' என்றது வேடம் என நிகண்டு கூறியிருப்பினும் கருமப்பெயர்களுட் கூறினமைபற்றிக் கருமவாசகமாம், புரு, என்பது பலவகையாம். இவ்வாறு யவிடத்து பலவகைக் கருமங்கள் என்றுயிற்று. மற்றும், அதை அன்மொழித் தொகையாக்கிப் பலவகைக் கருமங்களையுடையது எனக் கோடலால் கோவிற்கு விசேடமாயினமை காண்க.

மந்திரம். 5.

கீதம்—காசியபம்.

१ २र ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २
77 प्र होता जातो महान्नभोविन् नृषद्मा सीद *दपां विवर्त्ते ।
२ ३ २ ३ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २ ३ २
दधयो धायी सुते वयांᳪसि यन्ता वसूनि विधते तनूपाः ॥५॥

இருக்கு 10-46-1

ப்ர ஹொதா ஜாதொ மஹாந்நபொவிந் ந்ருஷத்மா ஸீதத³பாம் விவர்த்தே ।
தத⁴யொ தா⁴யீ ஸுதெ வயாᳪஸி யந்தா வஸூநி வித⁴தே தநூபா:॥

* अपा मुपस्थे दधियो धायी स ते, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

योऽग्नि , अपां, विवर्त्ते, आसीदत्, (सः) (इदानीं), होता, जातः, महान्, नभोवित्, नृषद्मा, प्रसीदत्, (यद्वा) अपां, विवर्त्ते प्रसीदत्, (सोऽग्नि), दधत्, सुधायी, (हे स्तोत.!) (सोऽग्नि.) विधते, ते, वयांसि, वसूनि, यन्ता (भवतु), (किञ्च) तनूपाः, भवतु ॥

பதவுரை.

योऽग्निः	யோऽக்நி:	யாதொரு அக்கினி
अपां विवर्त्ते	அபாம் விவர்த்தே	அந்தரிட்சப் பிரதேசத்தில்
आसीदत्	ஆஸீதத்	இருந்து கொண்டிருந்ததோ
(स)	(ஸ:)	அவ் வக்கினி
(इदानीं)	(இதாநீம்)	(இப்போது)
होता जात.	ஹோதா ஜாத:	தலைவனது ஓமத்தை யுண்டாக்கு வதாகவும்
महान्	மஹாந்	பூசிக்கத் தக்கதாகவும்
नभोवित्	நபோவித்	அந்தரிக்கத்தை புணர்ந்ததாகவும்
नृषद्मा	ந்ருஷத்மா	வேட்கும், மனிதர்கட்கு அருகி லிருப்பதாகவும்
प्रसीदत्	ப்ரஸீதத்	களிப்படைகின்றது.
(यद्वा)	(யத்வா)	(அல்லது)
अपां विवर्त्ते	அபாம் விவர்த்தே	கருமங்கட் கருகில்
प्रसीदत्	ப்ரஸீதத்	களிப்படைகின்ற
(सोऽग्नि)	(ஸோऽக்நி:)	அவ் வக்கினி
दधत्	தயத்	அவியைத் தாங்கிக்கொண்டு
सुधायी	ஸுயாயீ	வேதிகையிற் றருபிக்கப்பட்டது
(हे स्तोत: !)	(ஹே ஸ்தோத: !)	(துதிப்போய் !)
(सोऽग्नि.)	(ஸோऽக்நி:)	அவ் வக்கினியானது
विधते	வியதே	நற்பணி செய்யும்
ते	தே	உனக்கு
वयांसि	வயாம்ஸி	அன்னங்களையும்
वसूनि	வஸூநி	தனங்களையும்
यन्ता (भवतु).	யந்தா (பவது)	நியமிப்பது (ஆகுக.)
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மற்றும்)
तनूपा	தநூபா:	உடம்பைக் காப்பாற்றுவதும்
(भवतु)	(பவது)	ஆகுக.

சாயண பாடியம

கணடம—8 இருககு 4. வதசபபிரிய ரிஷி திருஷடுப சநதம அககினி தேவதை

யாதோரககினி அநதரிடச உலகததின பிரதேசததிய நீர் நிலையில மினனல வடிவா யிருநதுகொணடிருநததோ, அவ வககினி இபபோது எச மானாகளுடைய ஓமததை யுணடாககுவதாய வெளி வநதிருககினறது. மற றும, குணஙகளாற போறறபபடததககதாயும அநதரிககததை புணாநததாயு மாகி, அஙகுத தோனறியதால அதை யுணாநத தனமை எனக வேளவித தலைவாகடகு அருகிலிருநதுகொணடு வேதிகையிற களிபபுறறுமிருககினறது. அலலது மூலததிலுளள ‘ अपा ’ (அபாம) எனபதறகுக கருமம பொருளா மாதலின கருமஙகடகுச சமீபததில வேதிகையில, கூறிய இலககணமுடைய தாயிருநது களிபபடைகினறது எனபதுமாம அலலது ‘ अपा ’ அபாம, என பதறகு நீரெனககொணடு நீரிறகு நடுவில யாதோரககினி அவியை யேறகப பொறுககொணடதாய் மறைநதிருநததோ ? அவவககினி மறிததுந தேவா களாற பிராாததிககபபடடதாயக கூறியவணணமாயிருநது வேதிகையிற களிபபுறறிருககினறது எனினுமொககும அத தனமைய அவ வககினி அவிகளைத தாஙகிககொணடு (இருககுமாறு) வேதிகையில (மேடையில) தாபிககபபடடதானது, தோததிரஞ செயவோய! அவ வககினி, பணிசெயயு முனககு அனனஙகளையுந திரவியஙகளையும நியமிபபதாககுக (கொடுபப தாககு எனபது மது) மறறும உடமபை யிரடசிபபதாகவு மாககு. (5)

குறிப்பு—‘ नृषद्म ’ (நிருஷதமா) ‘ नृषद्वा ’ (நிருஷதவா) எனவும பாடபேத முணடு. ‘ दधय धायी सुते ’ எனச சநதமோதுவாரும ‘ दधिया वायी सते ’ என இருக கோதுவாருமு ளோளா.

அபபு எனபதறகுக கருமமெனக கொணடதறகு நிருகதமே பிரமாணமா மெனக.

மந்திரம் 6.

கீதம—கிருதசேர அஙகிரசம.

२ ३३३१२ ३ २ ३ १ २३१ २३१२

78. प्र सम्राजमसुरस्य प्रशस्तं पुंसः कृष्टीनामनुमाद्यस्य ।

१२ ३ २ ३१२ ३ १२३ १ २३ १ २

इन्द्रस्येव प्र तवसस्कृतानि वन्दद्वारा वन्दमाना विवष्टु ॥ ६ ॥

இருககு 7-6-1.

ப்ர ஸம்ராஜமஸுரஸ்ய ப்ரஶஸ்தம் பும்ஸ: க்ருஷ்டீநாமநுமாத்ய [ஸ்ய ।

இந்த்ரஸ்யேவ ப்ர தவஸஸ்க்ருதாநி வந்தத்வாரா வந்தமாநா விவஷ்டு ॥

அந்வயம

असुरस्य, पुंस॰, कृष्टीनां, अनुमाद्यस्य, तवस॰, इन्द्रस्य, इव, अग्ने., प्रशस्त, सम्राजं, प्र (स्तौतु,) (तथा), वन्दद्वारा, वन्दमाना, कृतानि, विवष्टु ॥

பதவுரை

असुरस्य	அஸுரஸ்ய	வலியுடையதும
पुंस	பும்ஸ:	வீரமுள்ளதும
कृष्टीनां	க்ருஷ்டீநாம்	சனங்கட்குத
अनुमाद्यस्य	அநுமாத்யஸ்ய	துதிக்கத்தக்கதும
तवस.	தவஸ:	ஆற்றலுடைய
इन्द्रस्य इव	இந்த்ரஸ்ய இவ	இந்திரனுக்கு ஒத்ததுமாகிய
(अग्ने)	(அக்நே:)	(அக்கினியினுடைய,)
प्रशस्तं	ப்ரஶஸ்தம்	மேம்பட்டதும
सम्राजं	ஸம்ராஜம்	இனிது விளங்குகின்றதுமாகிய உருவத்தை
प्र (स्तौतु)	ப்ர (ஸ்தௌது)	நன்கு (துதிப்பீர்களாக,)
(तथा) वन्दद्वारा	(ததா) வந்த்வாரா	(அங்ஙனமே) வணக்கத்தின் துவாரமாகிய துதி முதலியவைகளையும
वन्दमाना	வந்தமாநா	யாவராலும் போற்றப்பட்ட
कृतानि	க்ருதாநி	கருமங்களையும
प्र विवष्टु	ப்ர விவஷ்டு	நன்கு விரும்புவீர்களாக.

சாயணபாடியம.

கண்டம—8 இருக்கு—6. வசிட்ட ரிஷி திருஷ்டுப சந்தம. அக்கினி தேவதை.

ஆற்றலுடையதும, வீரமுள்ளதும, ரண்டு மூலத்திலுள்ள पुंस (புமச:) என்னும பதத்திற்கு வீரம எனப பொருள் கொள்ளப்பட்டது. வீர னுடைய ஆண் தன்மையாதலின் வீரியம் எனப்படுகின்றது. யாஸக முனிவ ரும, ‘पुमान् पुरुमना भवति पुंससेर्वा’, என இதைக் கூறியுள்ளார். சனங்கட்குத் துதிக்கத் தக்கதும, வலியுள்ள இந்திரன் போன்றதுமாகிய அவ் வக்கினியின், பெருமை வாய்ந்ததும, மிக விளங்குவதுமாகிய வடிவத்தை நன்கு துதிப பீர்களாக. அவ் வாறே துதி முதலியவைகளையும, யாவர்களும் போற்று கின்ற கருமங்களையும முழுதும விரும்புவீர்களாக. (6)

குறிப்பு —‘प्रसम्म्राज मसुरस्य प्रशस्तं’, எனச் சந்தமோதுவாரும, ‘प्रसम्म्राजो असुरस्य प्रशस्तिम्’ என இருக்கோதுவாரும் கொள்வார்.

‘वन्दद्वारा वन्दमाना विवष्टु’, எனவும், ‘वन्दे दारुं वन्दमानो विवच्मि’ எனவும் பாட பேதமுண்டு.

மந்திரம் 7.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி, பிராசாகம்.

३२ ३ १ २   ३१२ ३ १ २ ३१   २र   ३ १ २

79. अरण्योर्निहितो जातवेदा गर्भ इवे*त्सुभृतो गर्भिणीभिः ।

३ १ २ ३ १ २   ३ १ २ ३१ २   ३क२र

दिवे दिव ईड्यो जागृवद्भिर्हविष्मद्भिर्मनुष्येभिरग्निः ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-29-2.

அரண்யோர்நிஹிதோ ஜாதவேதா³ க³ர்ப⁴ இவேத்ஸுப்⁴ருதோ க³ர்பி⁴ணீபி⁴꞉ ।

தி³வே தி³வ ஈட்³யோ ஜாக்³ருவத்³பி⁴ர் ஹவிஷ்மத்³பி⁴ர் மநுஷ்யேபி⁴ரக்³நி꞉ ॥

அந்வயம்.

जातवेदाः, अरण्योः, निहितः (अयं), अग्निः, गर्भिणीभिः, गर्भः, सुभृतः, इवेत्, (तादृशोऽग्निः) हविष्मद्भिः, जागृवद्भिः, मनुष्येभिः, दिवे दिवे, ईड्य, (भवति) ॥

பதவுரை.

जातवेदाः	ஜாதவேதா³꞉	தோன்றிய பொருளெலா முணர்ந்த
(अयं) अग्निः	(அயம்) அக்³நி꞉	(இவ்) வக்கினி
अरण्योर्निहितः	அரண்யோர்நிஹித꞉	அரணிக் கட்டைகளிற் றுயிக்கப் பட்டிருக்கின்றது
गर्भिणीभिः	க³ர்பி⁴ணீபி⁴꞉	கருப்பங்கொண்ட பூவைகளால்
गर्भः	க³ர்ப⁴꞉	கருப்பமானது
सुभृत' इवेत्	ஸுப்⁴ருத꞉ இவேத்	இனிது தாங்கப்படுமாறு
(तादृशोऽग्नि.)	(தாத்³ருஶோ(அ)க்³நி꞉)	(அத்தன்மைய அக்கினி,)
हविष्मद्भिः	ஹவிஷ்மத்³பி⁴꞉	அவிகளைக் கைக்கொண்டவர்களும்
जागृवद्भि.	ஜாக்³ருவத்³பி⁴꞉	விழித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான
मनुष्येभिः	மநுஷ்யேபி⁴꞉	மனிதர்களால்
दिवे दिवे	தி³வே தி³வே	ஒவ்வொரு நாளிலும்
ईड्य (भवति)	ஈட்³ய꞉ (ப⁴வதி)	துதிக்கத்தக்க(தாகின்றது)

* सुधितो गर्भिणीषु, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. விசுவாமித்திர ரிஷி. சந்தம் திருஷ்டுப். அக்கினி தேவதை.

எல்லா விடய வுணர்வுகளையுடைய இவ் வக்கினி, வேள்வியின் பொருட்டுத் தேவர்களால் இயற்கையாகவே அரணிக் கட்டைகளில் விருத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதிலுவமை —கருப்பம் போல என்றமை. கருப்பிணி மடந்தையர்களால் கருப்பம் நன்கு தாங்கப்படுவதுபோல என்பதாம். அவ் வண்ணத்த அக்கினி அவியைத் தாங்குபவர்களாயும், கருமங்களிற் சாக்கிரதையாயுமுள்ள மனிதர்களான எங்களால் ஒவ்வொரு தினத்திலும் துதி வடிவ வாக்குகளாற் போற்றத்தக்கதாகின்றது. (7)

மந்திரம் 8.

கீதம்—வைசுவாநராக்கினி அத்திரி ரிஷி, ராக்ஷோக்னம்.

३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २ १ २
80. सनादग्ने मृणसि यातुधानान् न त्वा रक्षांꣳसि पृतनासु जिग्युः ।
१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
अनुदह सह मूरान् *कयादो मा ते हेत्या मुक्षत दैव्यायाः ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-87-19.

ஸநாத³க்³நே ம்ருணஸி யாதுதா⁴நாந் ந த்வா ரக்ஷாம்ஸி ப்ருதநா [ஸு ஜிக்³யு꞉ ।

அநுத³ஹ ஸஹ மூராந் கயாதோ³ மா தே ஹேத்யா முக்ஷத [தை³வ்யாயா꞉ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने! (त्वं), सनात्, यातुधानान्, मृणसि, रक्षांसि, पृतनासु, त्वा, न जिग्युः, (त्वं), सह मूरान्, कयादः, अनुदह, ते, दैव्यायाः, हेत्याः, मा मुक्षत ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்³நே!	அக்கினியே!
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
सनात्	ஸநாத்	நீண்டகாலமாய
यातुधानान्	யாதுதா⁴நாந்	இராக்கதர்களை
मृणसि	ம்ருணஸி	பீடிக்கின்றாய்

* क्रव्यादः, என்பது இருக்கு.

रक्षांसि	ரக்ஷாம்ஸி	இராக்கதர்கள்
पृतनासु	ப்ருதநாஸு	போர்களில்
त्वां	த்வாம்	உன்னை
न जिग्युः	ந ஜிக்யு:	வென்றிலர்
त्वं	த்வம்	நீ
सह मूरान्	ஸஹ மூராந்	கொல்லுந் தொழிலையுடைய
कयादः	க்ரவ்யாத:	புலாலுண்ணும் இராக்கதர்களை
अनुदह	அநுதஹ	முறைப்படி யெரித்துவிடுவாயாக
ते	தே	உன்னுடைய
दैव्यायाः	தைவ்யாயா:	திவ்யமாகிய
हेत्याः	ஹேத்யா:	ஆயுதத்தினின்று
मा मुक्षत	மா முக்ஷத	(அவர்கள்) விடுபடாதிருப்பார்களாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. பாயு ரிஷி. சந்தம் திருஷ்டுப். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! நீ நீண்டகால முதற்கொண்டு இராக்கதர்களைத் துன்புறுத்துகின்றாய். அங்ஙனமாயினும், உன்னை யுத்தத்தில் இராக்கதர்கள் வெல்ல முடியாராயினர். ஆயினும் அத்தகைய நீ இப்பொழுது கொல்லுந் தொழிலுக்குரிய புலாலுண்ணும் இராக்கதர்களை முறையே சுவாலையாற் சாம்பராக்குவாயாக. ஆயினும், உன்னுடைய சம்பந்தமாகிய திவ்யாத்திரத்தினின்றும் (அவர்கள்) விடுபடாதோராவார்களாக. (8)

குறிப்பு—माते हेत्या मुक्षत दैव्यायाः என்பதற்கு அவர் புலாலை விடாதாராகுக. தேவர்கள் தமது திவ்ய வடிவத்தால் கொல்வார்களாக, என்னும் பொருள் கூறல் விவரணக்காரர் கொள்கை. ஏனையவை பாஷ்யத்திற் கியைந்தனவே. இதற்கு ரிஷி சயா எனக் கொள்ளப்பட்டது ஆங்கிலத்தில்.

ஈண்டு, க்ரவ்யாத (புலாலுண்ணும்) என்றதற்குப் பாவிகள் எனவும், அல்லது அவி வடிவ மாமிசத்தைத் தின்னும் வைதிகர்கள் எனவுங் கொள்வர், இதில் பாவிகளை நேரே தேவர்கள் கொல்கின்றார்கள். வைதிகர்களைப் பரலோகத்திற்குக் கொண்டு போகின்றார்கள், என்பர் மேனாட்டாசிரியரிற் சிலர்.

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
.81 अग्न ओजिष्ठमाभर द्युम्नमस्मभ्य मध्रिगो ।
१ २ ३१२ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
*प्र नो राये पनीयसे रत्सि वाजाय पन्थाम् ॥ १ ॥

இருக்கு 5-10-1.

அக்நெ ஓஜிஷ்டமாபர த்யும்நமஸ்மப்ய மத்ரிகோ ।
ப்ர நோ ராயெ பநீயஸெ ரத்ஸி வாஜாய பந்தாம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, ओजिष्ठं, द्युम्नं, अस्मभ्य, आभर, हे अध्रिगो!, पनीयसे, राये नः, प्र (प्रयोजय) वाजाय पन्थां रत्सि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நெ!	அக்கினியே!
ओजिष्ठं	ஓஜிஷ்டம்	பேராற்றலுடையதும்
द्युम्नं	த்யும்நம்	{பூண் முதலியவைகளால் விளங்கப்பட்டதுமாகிய தனத்தை
अस्मभ्यं	அஸ்மப்யம்	எங்கட்குக்
आभर	ஆபர	{கொண்டுவந்து நிறையக் கொடுப்பாயாக.
हे अध्रिगो!	ஹெ அத்ரிகோ!	தடையற்ற போக்குடையோய்!-
नः	நः	எங்களை
पनीयसे	பநீயஸெ	போற்றத்தக்க
राये	ராயெ	தனத்தோடு
प्र (प्रयोजय)	ப்ர (ப்ரயோஜய)	கூடியவர்களாகச் செய்வாயாக.
वाजाय	வாஜாய	அன்னத்திற்கு
पन्थां	பந்தாம்	வழியைச்
रत्सि	ரத்ஸி	செய்வாயாக.

* प्र णो राया परीणसा, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்

இம் மந்திரம் தொடங்கி ஏழாவது, எட்டாவது கண்டங்களில் '16 மந்திரங்கள்' அனுஷ்டுப் சந்தங்களை யுடையன 10-ம் கண்டத்தின் முதன் மந்திரம் வைசுவ தேவதையை யுடையது, 10-ம் கண்டத்தின் இரண்டாம் மந்திரம் அங்கிரசாகளின் துதி. எஞ்சின 14 மந்திரங்களும் அக்கினியைத் தேவதையாகக் கொண்டன.

கண்டம்—9 இருக்கு—1. கயத்திரி ரிஷி. அனுஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! மிகுந்த வலி யுடையதும், கங்கணம், முடி, முதலிய வடிவங்களால் யாண்டும் விளங்கப்பட்டதுமாகிய தனத்தை எங்கட்குக் கொண்டுவந்து தருவாயாக. தடையில்லாது செல்வோய்! அல்லது கேடிலாக் கிரணங்களை யுடையோய்! எங்களைப் போற்றுதற்குரிய தனத்தோடு கூடியவர்களாகச் செய்வாயாக. அன்னம் எங்கட்கருகில் வந்தடையுஞ் சாதனமாம் மார்க்கத்தை யினிது வரையறுப்பாயாகச் செய்வாயாக என்பதும் அது. (1)

குறிப்பு—மூலத்தில் 'अध्रिगो!' என்றது தடையின்றிச் செல்லுதல் என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றது, गो என்பது கமனம், (நடத்தல்) அல்லது கிரணம் எனக் கூறுகின்றது நிகண்டு.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அக்கினிதேவ பிருகத்து.

१२ ३२उ ३ २ ३१ २ ३१२
82. यदि वीरो अनुष्यादग्नि मिन्धीत मर्त्यः ।
३ १२ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २
आ जुह्वद्धव्य मानुषक् शर्म भक्षीत दैव्यम् ॥ २ ॥

இருக்கு 5-2-6.

யதி வீரோ அநுஷ்யாதக்நி மிந்தீத மர்த்ய꞉ ।
ஆ ஜுஹ்வத்தவ்ய மாநுஷக் ஶர்ம பக்ஷீத தைவ்யம் ॥

அந்வயம்.

यदि वीर. स्यात्, (तदा), (स) मर्त्यः, अग्निं, इन्धीत, (किञ्च), आनुषक्, हव्य, आ जुह्वत्, (अपिच), दैव्य, शर्म, भक्षीत ॥

பதவுரை.

यदि वीर स्यात्	யதி வீர: ஸ்யாத்	எக்கால வீரக்குழந்தை பிறக்கின்றதோ,
(तदा स.) मर्त्य	(ததா ஸ:) மர்த்ய:	அக்கால அம்மனிதன
अग्निं इन्धीत	அக்நிம் இந்தீத	அக்கினியை வளர்க்குக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மற்றும்)
आनुषक्	ஆநுஷக்	இடையறாது
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியை (தேவ உணவை)
आजुह्वत्	ஆஜுஹ்வத்	இனிது கொடுப்பானாக.
(अपिच)	(அபிச)	(மற்றும்)
दैव्यं शर्म	தைவ்யம் சர்ம	வானவரின் இன்பத்தை அல்லது வீட்டை
भक्षीत	பக்ஷீத	அனுபவிப்பான

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—2 வாமதேவர், பரத்துவாசர், அல்லது வார்ஹஸ்பத்தியர் ரிஷி அனுஷ்டுப் சந்தம் அக்கினி தேவதை

எப்போது எந்த மனிதனுக்கு வீரமாகிய மகப்பேறுண்டாகியதோ, அப்போது அம் மனிதன் தீ வளர்ப்பானாக மற்றும், உள்ளவாறு இடையின்றி நோக்கோடு அவி கொடுப்பானாக மற்றும் தேவர்கள் சம்பந்தமாகிய இன்பத்தையேனும் அல்லது வீட்டையேனும் அனுபவிப்பான (2)

குறிப்பு—எக்கால மனிதன் அவியை இடையறாது கொடுத்து அக்கினியை வளர்க்கின்றானோ, அக்காலத்திலே வீரனாகின்றான். மற்றும் தேவர்களின் சுகத்தை யநுபவிக்கின்றான் என்பது விவரணக்காரர் உடன்பாடு.

மந்திரம் 3.

கீதம்—யாமம்.

83\. त्वेषस्ते धूम ऋण्वति * दिवि सञ्छुक्र आततः ।
सूरो नहि द्युता त्वं कृपा पावक रोचसे ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-2-6.

த்வேஷஸ்தே தூம ருண்வதி திவி ஸஞ் சுக்ர ஆதத: ।
ஸூரோ நஹி த்யுதா த்வம் க்ருபா பாவக ரோசஸே ॥

(3) ...-ஆம் இருக்கு.

அந்வயம்

हे अग्ने! त्वेषः, ते, शुक्रः, धूमः, दिवि, आतत, ऋण्वति, हे पावक! सूरो न, कृपा, (स्तुतः सन्) त्वं, द्युता, रोचसे, हि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
त्वेष ते	த்வேஷ: தே	வளர்கின்ற உனது
शुक्र धूमः	ஶுக்ர: தூம:	வெண்மைப்புகை
दिवि	திவி	வெளியில்
आतत	ஆதத:	விரிந்து
ऋण्वति	ருண்வதி	மேகவுருவாய்ப் பரிணமித்துப் போகின்றது
हे पावक!	ஹே பாவக!	பரிசுத்தப்படுத்துவோய்!
सूरो न	ஸூரோ ந	இரவி போல
कृपा (स्तुत. सन्)	க்ருபா (ஸ்துத: ஸந்)	நோக்குண்டாமாறு செய்யக் கூடிய துதியாற்றுதிக்கப்பட்டவனாய்
त्वं	த்வம்	நீ
द्युता	த்யுதா	பிரகாசத்(தால்)தோடு
रोचसे हि	ரோசஸே ஹி	உண்மையாய் விளங்குகின்றாய்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9. இருக்கு—3. பரத்துவாசரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம். தேவதை. அக்கினி.

அக்கினியே! பிரகாசிக்கின்ற உன்னுடைய நிர்மலமாகிய அல்லது வெண்மை நிறமாகிய புகையானது அந்தரிக்ஷத்தில் விரிந்து மேகவடிவாய்ப் பரிணமித்துப் போகின்றது. மற்றும், பரிசுத்தமாக்குவோய்! சோதிப்போய்! அக்கினியே! இரவியொப்பத் துதிக்கத்தக்க நோக்குண்டாமாறு செய்யவல்ல துதியால் துதிக்கப்பட்ட நீ உண்மையில் ஒளியோடு விளங்குகின்றாய் என்பதாம். (3)

குறிப்பு—உலக வழக்கில் 'ऋच्छति' என ஒருமையில் வரத்தக்கது வைதிகத்தில் 'ऋण्वति' என 'நுக்' என்னும் இடைச்சொற் பெற்றுப் பன்மையுமாயிற்றெனக.

மந்திரம் 1.

ரிஷிம — அக்கினி தேவதையின பிருகது

१ २र३१ २र ३ १ २र

81. त्वꣳ हि क्षैतवद्यशोऽग्नि मित्रो न पत्यसे ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र

त्वं विचर्षणे श्रवो वसो पुष्टिं न पुष्यसि ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-2-1.

த்வம் ஹி க்ஷைதவத்யஶோऽக்நிர் மித்ரோ ந பத்யஸே ।

த்வம் விசர்ஷணே ஶ்ரவோ வஸோ புஷ்டிம் ந புஷ்யஸி ॥

அந்வயம்

हे अग्ने!, त्वं, हि, क्षैतवत्, यश., मित्र. न, पत्यसे, हे विचर्षणे! वसो! त्व, श्रव, पुष्टि न, पुष्यसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
त्वं	த்வம்	நீ
हि	ஹி	உண்மையாய
क्षैतवत्	க்ஷைதவத்	காயந்த விறகோடு கூடிய
यश	யஶ:	அன்னத்தை
मित्र न	மித்ர: ந	பகலபிமானி தேவதையைப் போல
पत्यसे	பத்யஸே	அடைகினறாய (ஆதலின)
हे विचर्षणे!	ஹே விசர்ஷணே!	எல்லாவற்றையும் பிரித்து காணபோய!
वसो!	வஸோ!	வியாபக!
त्वं	த்வம்	நீ
श्रवः	ஶ்ரவ:	புகழுறற அன்னததிறகு
पुष्टिं न	புஷ்டிம் ந	வனமையையும
पुष्यसि	புஷ்யஸி	விருததி பணணுகினறாய

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருககு—4. பரதது வாச ரிஷி. சநதம அனுஷ்டுப தேவதை அககினி.

அககினியே! நீ உண்மையில உலர்நத விறகோடு கூடிய அன்னததை அடைகின்ருய அதிதுவமை.—மிததிர தேவதைபோல எனறது. பகலையபிமானிககுந தேவதை மிததிரனெனபபடும. அது போனறு எனபதாம. (இது மூலததிலுள்ள 'क्षैतं' கைக்ஷதம, எனறதறகு க்ஷய. குறைவு அதைப பற்றியது உலாநத விறகு எனப பொருடபடுததிக கூறபபடடது) அல்லது, க்ஷய எனபது வீடு என நிகணடு கூறுகினறது ஆதலின் அவவீட்டிலுளளது அவி வடிவ அனனம அவ வனனததையுடைய அவவீடடை மிததிரனுகிய புருடன அடைவது போனறு அடைகினருய எனபதுமாம அலலது 'पत्यसे' (பதயசே)எனனுஞ சொல ஐசுவரிய பொருளுடையது எனறு நிருகதங கூறுதலின இததனமைய அனனததைச செலுததுகினருய எனபதுமாம. இககாரணததாலேயே சிறபபு வகையால எலலாவறறையுங காணபபடடதும வியாபகமுமாகிய அககினியே! நீ நலவன வீடடிலுளள புகழ் வாயநத அனனததையும, அனன காரியமாகிய புஷடியையும விருததி பணணுகினருய எனபதாம. (4)

குறிப்பு—மிததிரன எனபது சூரியனுககு மறருெரு பெயராம. இதுவே பகலையுணடாககும அபிமானி தேவதை. நிருகததில இதுவே வாயுமுதலிய தேவகணங்கட்கு நடுவில இருககினறது எனக கூறபபடடுளளது.

நிகணடு 'यश.' எனறதும அனனமென நிகணடு கூறுகினறது. ஆதலின அவி வடிவ அனனம எனபது பொருள.

மந்திரம் 5.

கீதம—கௌமுத ரிஷி பிருகததம.

३ २३ १ २ ३ २ ३ १ २३ १ २
85. प्रातरग्निः पुरुप्रियो विश स्तवेताऽतिथिः ।
२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
* विश्वे यस्मिन्नमर्त्ये हव्यं मर्त्तास इन्धते ॥ ५ ॥

இருககு 5-18-1.

ப்ராதரக்நிः புருப்ரியோ விஶ ஸ்தவேதாऽதிதிः ।
விஶ்வே யஸ்மிந்நமர்த்யே ஹவ்யம் மர்த்தாஸ இந்ததே ॥

அநவயம்.

पुरुप्रियः, विशः, अतिथिः, अग्निः, प्रातः, स्तवेत, विश्वे, मर्त्तासः, यस्मिन्, अमर्त्ये, हव्यं, इन्धते ॥

---

* विश्वानि यो अमर्त्यो हव्या मर्त्येषु रेण्वति, எனபது இருககு

பதவுரை.

पुरुप्रियः	புரு-ப்ரிய:	பலலோர்ககும் பிரியமானதும
विश	விஶ:	தலைவனிடததுப பொருளைச சோபபதும
अतिथि.	அதிதி:	எசமான வீட்டிறகு எபபோதுஞ செல
अग्नि.	அக்நி:	அககினி,
प्रातः	ப்ராத:	விடியற் போதில்
स्तुवेत	ஸ்துவேத	துதிககபபடுகினறது.
विश्वे मर्त्तास.	விஶ்வே மர்த்தாஸ:	எலலா மனிதாகளும
यस्मिन् अमर्त्ये	யஸ்மிந் அமர்த்யே	இறபபிலாத எவ வககினியில
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியைத
इन्धते	இந்தே	தாபிககினறாகளோ, (அவ வக்கினி துதிககபபடுகினறது).

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9 இருககு—5. மிருகத வாஹாதவித ரிஷி. அநுஷ்டுப் சநதம. அககினி தேவதை.

எலலாாககும பிரியனும, எசமானிடததில தனததைச சேரசசெய்வோனும, எசமானாகளுடைய வீட்டிறகுத திதிசளிற செலலாதோனும, எபபோதுஞ செலபவனும எனபது மதம. " அதிதி வீடுகடகுச செல்பவன். திதிகளில பாகுலஙசளை அலலது பாவீடுகளை அடைபவனுவான " என யாஸ்க முனிவரும நிருகததததில கூறியுளளாா. ஆதலின இவவிதமாகிய அககினி விடியறகாலததிற ஸ்தோததிரம பணணபபடுகினறது இறவாத தருமமுடைய எவ வககினியில எலலா மனிதாகளும அவியைக கொணடு போயத தாபிககினறாகளோ, அவ வசகினி எனக கூட்டிககொளக. (5)

மநதிரம் 6.

கீதம—அககினி ரிஷி யதவாகிஷ்டீயம, யனமகிஷ்டீயம.

१ २र३ २३ १२ ३१२
86 यद्वाहिष्ठं तदग्नये बृहदर्च्च विभावसो ।
१२ ३ २ २ २उ ३ १ २
महिषीव त्वद्रयिस्त्वद्वाजा उदीरते ॥ ६ ॥

இருககு 5-25-7.

யத்3வாஹிஷ்ட2ம் தத3க்3நயே ப்3ருஹத3ர்ச்ச விபா4வஸோ ।
மஹிஷீவ த்வத்3ரயிஸ்த்வத்3வாஜா உதீ3ரதே ॥

அந்வயம்.

वाहिष्ठं यत्, तत्, अग्नये, (क्रियते) हे विभावसो!, बृहत् अर्च, (यतः) त्वत्, महिषीव, रयिः, वाजा, उदीरते ॥

பதவுரை.

वाहिष्ठं	வாஹிஷ்டம்	நன்மையை அடைவிப்பதாகிய
यत् तत्	யத் தத்	யாதொரு ஸ்தோத்திரமுண்டோ அது
अग्नये (क्रियते)	அக்நயெ (க்ரியதெ)	அக்கினிக்குச் (செய்யப்படுகின்றது)
हे विभावसो!	ஹெ விபாவஸொ!	கிரணமாகிய தனமுடையோய!
बृहत्	ப்ருஹத்	மிகுந்த, (அன்ன, தனங்களை)
अर्च	அர்ச்ச	எமக்குக் கொடுப்பாயாக.
यतः	யதஃ	யாதினாலெனின்?
त्वत्	த்வத்	நின்னிடத்திலிருந்து
महिषीव	மஹிஷீவ	மிகுதியாகவே
रयि	ரயிஃ	தனங்களும
वाजा	வாஜா	அன்னங்களும்
उदीरते	உதீரதெ	வெளிப்படுகின்றன (ஆதலின் என்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. வசூயவ ஆத்ரேயர்கள் ரிஷிகள். சந்தம் அநுஷ்டுப அக்கினி தேவதை.

நன்மைக்குக் கொண்டுபோகப்பட்ட ஸ்தோத்திர மெதுவோ, அது அக்கினிக்குச் செய்யப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஸ்தோத்திரஞ் செய்வதால கிரணத்தையே தனமாகவுடைய, அக்கினியே! நீ மிகுந்த தனத்தையும், அன்னத்தையும் எங்கட்குத் தருவாயாக. எவவாறு இதற்கு அன்ன தனங்களைக் கொடுக்குந்தன்மை? (என்றவா வருமிடத்துக் கூறப்படுகின்றது). எக்காரணத்தால நின்னிடத்திலிருந்து மிகுந்த திரவியங்களும, அன்னங்களும, வெளிப்படுகின்றனவோ, அக்காரணத்தாலேயே எனபதாம. மூலத்திலுள்ள 'இவ' என்னுஞ் சொல் அசை. (6)

குறிப்பு —மூலத்தில 'महिषीव' எனபதற்கு வேதனுடைய மனைவி வேந்தனிடத்திலேயே இருப்பது போனறு தனமுதலியவைகள நின்னிடத்திலேயேயிருக்கின்றன எனபா மேனுட்டாசிரியா.

மந்திரம் 7.

கீதம—அககினி ரிஷி, விசோவிசீயம அலலது ஏடம.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
87. विशो विशो वो अतिथिं वाजयन्तः पुरुप्रियम् ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
अग्निं वो दुर्य्यं वचः स्तुषे शूषस्य मन्मभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-74-1.

விஶோ விஶோ வோ அதிதிம் வாஜயந்த꞉ புருப்ரியம் ।
அக்நிம் வோ து³ர்யம் வச꞉ ஸ்துஷே ஶூஷஸ்ய மந்மபி⁴꞉ ॥

அநவயம்.

(हे ऋत्विजः यजमानाः!) वः, वाजयन्तः, विशः, विशः, पुरुप्रियं, अतिथिं, अग्निं, स्तुत्या, 'परिचरत' (अहं च), वः, दुर्य्यं, अग्निं, शूषस्य, (लाभाय), मन्मभिः, वचः, स्तुषे ॥

பதவுரை.

हे ऋत्विज !	ஹே ருத்விஜ꞉ !	வேட்போர்காள !
यजमाना !	யஜமாநா꞉ !	தலைவாகாள !
व	வ꞉	நீஙகள
वाजयन्त	வாஜயந்த꞉	அனனததை விருமபினவாகளாய
विश विश	விஶ꞉ விஶ꞉	எலலாப பிரசைகடகும
पुरुप्रिय	புருப்ரியம்	மிகப பிரியமும
अतिथिं	அதிதிம்	பூசிககத தககதுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அககினியைத
स्तुत्या	ஸ்துத்யா	தோததிரததால
(परिचरत)	(பரிசரத)	(இறைஞசுவீாகளாக.)
(अहं च)	(அஹம் ச)	யானும
व	வ꞉	உஙகளிமிததம
दुर्यं	து³ர்ய்யம்	வீடடிறகினியனாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அககினியை
शूषस्य (लाभाय)	ஶூஷஸ்ய (லாபா⁴ய)	சுகமடைதற பொருடடு
मन्मभि वच.	மந்மபி⁴꞉ வச꞉	தெளிநத துதிகளான வாககுக ளால
स्तुषे	ஸ்துஷே	துதிககினறேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—7 கோபவன ரிஷி அல்லது சப்தவத்ரி ரிஷி அனுஷ்டுப் சந்தம் அக்கினி தேவதை

வேட்போர்களே! வேள்வித் தலைவர்களே! நீங்கள் அன்னத்தை விரும்பினவர்களாகி எல்லாச் சனங்கட்கும் மிகப் பிரியமாகியதும், பூசிக்கத் தக்கதுமாகிய அக்கினியைத் தோத்திரத்தால் இறைஞ்சுவீர்களாக. இறைஞ்சுவீர்களாக என்பது எஞ்சி நின்றது. யானும் உங்கட்காக வீட்டிற்கு இதமாகிய அக்கினியைச் சுக லாபத்தின் பொருட்டுத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன். எச் சாதனங்களாலெனின்? மனனஞ் செய்யப்பட்ட தோத்திரங்களினால். போற்றுகின்றேன் என மேற் கூட்டிக்கொள்க. (7)

குறிப்பு.—தூயம = வீசி, சூழ்ம = சுகம், என நிருத்தம் கூறுகின்றது, வேட்போர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அதிதியாயும், வீட்டிற்கு வெளியே யாகத்தில் இருக்கப்பட்டதுமாகிய அக்கினியைத் துதிக்கின்றேன் தூயம வாசலிலுண்டாவது என்ப பாடியம் கூறுகின்றது என்பர் மேனாட்டு மொழி பெயர்ப்பாசிரியர்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—சாகப் பிரசாபதி ரிஷி, கனீனிகம்.

३२उ ३ २ ३ १ २र ३ २ ३१२
88. बृहद्वयो हि भानवेऽर्चा देवायाग्नये ।
२ ३१ २र ३ १ २ ३२ ३२
यं मित्रं न * प्रशस्तये मर्त्तासो दधिरे पुरः ॥ ८ ॥

இருக்கு 5-16-1.

ப்ருஹத்வயோ ஹி பா₄நவேऽர்சா தே₃வாயாக்₃நயே ।
யம் மித்ரம் ந ப்ரஶஸ்தயே மர்த்தாஸோ த₃தி₄ரே புர꞉ ॥

அந்வயம்.

भानवे, बृहत्, वयः, (दीयते), हि, (अतस्त्वमपि) देवाय, अग्नये, वयः, अर्चा, मर्त्तासः, यं मित्रं, न, प्रशस्तये, पुरः दधिरे ॥

பதவுரை.

भानवे	பா₄நவே	வேள்வியில் ஒளிர்கின்ற அக்கினிக்கு
बृहत्	ப்ருஹத்	அவி வடிவாய மிகுந்துள்ள
वयः	வய꞉	அன்னம்

* प्रशस्तिमि मर्त्तासो, என்பது இருக்கு.

(दीयते)	(தீயதே)	(கொடுக்கப்படுகின்றது.)
हि (अत)	ஹி (அத:)	இக்காரணத்தால்
(त्वमपि)	(த்வமபி)	(நீயும்)
देवाय अग्नये	தேவாய அக்நயே	பிரகாசமாகிய அக்கினிக்கு
वय	வய:	அன்னம்
अर्चा	அர்ச்சா	கொடுப்பாயாக.
मर्त्तास:	மர்த்தாஸ:	மனிதர்கள்
यं	யம்	எவ் வக்கினியை
मित्रं न	மித்ரம் ந	நண்பனைப்போல்
प्रशस्तये	ப்ரஶஸ்தயே	மேலாகிய துதியின் பொருட்டு
पुर दधिरे	புர: தத்ரிரே	முன்பு நிலை நிறுத்துகின்றார்களோ (அவ் வக்கினிக்கு).

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—9. இருக்கு—8. புருராத்திரேய ரிஷி அனுஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

வேள்வியில் மிகப் பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிக்கு அவி வடிவ மகத்தாகிய அன்னங் கொடுக்கப்படுகின்றது ஆதலின் நீயும் பிரகாசிக்கின்ற அக்கினியின் பொருட்டு அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக. மனிதர்கள் எவ் வக்கினியை நண்பனைப்போன்று சிறந்த தோத்திரத்தின் பொருட்டு (அக்கினி நம் பொருட்டுத் தேவர்களைத் துதிக்குக என்னுந் துதியின் பொருட்டு அவ்வக்கினியை) முன்பு நிலைநிறுத்துகின்றார்களோ, (அவ்வக்கினிக்குக் கொடுப்பாயாக என இயைத்துக்கொள்க) (8)

குறிப்பு—'पुर दधिरे' என்றதற்கு—கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள வேதிகையில் தாபிக்கின்றார்களோ, எனப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது ஆங்கிலேய மொழி பெயர்ப்பில் ?

மந்திரம் 9

கிரமம்—அத்திரி ரிஷி, சுரோவந்த வர்ணம்.

१ २ ३१ २ ३ १२३ १ २र

89. *अगन्म वृत्रहन्तमं ज्येष्ठमग्निमानवम् ।

१ २ ३१२ ३ २ ३१२ ३ १ २

†यः स श्रुतर्वन्नार्क्षे बृहदनीक इध्यते ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-7-8.

---

* आगन्म, † यस्य श्रुतवा बृहन्नाक्षो अनीक एधते, என்பது இருக்கு.

அகன்ம வ்ருத்ரஹந்தமம் ஜ்யேஷ்டமக்நிமாநவம் ।
ய: ஸ்ம ச்ருதர்வந்நார்க்ஷே ப்ருஹதநீக இத்யதே ॥

அந்வயம்.

वृत्रहन्तमं, ज्येष्ठं, आनव, अग्निं, अगन्म, यः, (अग्निः), आर्क्षे, श्रुतर्वन्, बृहत्, अनीकः इध्यते (स्म) ॥

பதவுரை

वृत्रहन्तमं	வ்ருத்ரஹந்தமம்	பாவத்தை மிகத் தொலைப்பதும்
ज्येष्ठ	ஜ்யேஷ்டம்	போற்றத் தக்கதும்
आनवं	ஆநவம்	மனிதனைப் பற்றியதுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
अगन्म	அகன்ம	அடைந்தோம், (யானடைந்தேன்),
यः (अग्नि)	ய: (அக்நி:)	எவ்வக்கினி
आर्क्षे श्रुतर्वन्	ஆர்க்ஷே ச்ருதர்வந்	ரிக்ஷ புத்திரனாகிய சுருதவன்மன் நிமித்தம்
बृहत्	ப்ருஹத்	பெரிய
अनीकः	அநீக:	சுவாலைக் கூட்டமுடையதாய்
इध्यते स्म	இத்யதே ஸ்ம	வளர்க்கப்பட்டிருந்ததோ, (அவ்வக்கினியை).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—9 கோபவன ரிஷி

பாவங்களை முழுது மொழிப்பதும், பூசிக்கத் தக்கதும், மனித சம்பந்த முடையதும், அவர்கட்கு இனிமை செய்வதும், ஆகிய அக்கினியை யாம் அடைந்தோம் (போற்றுதற்குப் பன்மை கூறல்) யாதோரக்கினி ரிக்ஷ புத்திரனாகிய 'சுருதவன்மன்' எனப் பெயர் கொண்ட வேந்தன் பொருட்டுப் பெரிய சுவாலைக் கூட்டங்களை யுடைபதாய் விருத்தியாகி யிருந்ததோ, அவ்வக்கினியை யாம் அடைந்தோமென அந்வயித்துக்கொள்க. இவ்வாறு சுருதவன்மன் வீட்டிற்கு உண்ணும் பொருட்டு வந்த கோபவன ரிஷி அக்கினியைத் துதிக்கின்றார் (9)

குறிப்பு—முற்காலத்தில் ஓர்கால் இம் மந்திரத்தைக் கண்ட கோபவனரிஷி ஐயமுண்பான சுருதவன்மன் என்னும் வேந்தனருகே சென்று அங்கு உண்மையில் அவ் வேந்தன், வேள்விவிரதம் பூண்டிருக்கின்றதையும், வேள்வித்தீ பெருஞ் சுவாலையோடு சொலிக்கின்றதையுங் கண்டனர். கண்டு இந்த ரிஷியானவர் 'விருத்திரஹந்தமம்' என்னும் இம் மந்திரத்தால் துதித்தனர் என இதிகாசமொன்றுள்ளது.

'**अगन्म, आगन्म**' எனப் பாட பேதமுண்டு.

மநதிரம் 10.

ரிதம—கசியப சவயோனீரா இநதிரியம

३ २ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
90. जातः परेण धर्मणा यत्सवृद्भिः सहाभुवः ।
३ २उ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २र ३ २
पिता यत्कश्यपस्याग्निः श्रद्धा माता मनुः कविः ॥ १० ॥

இருககு 11-90-11

ஜாதஃ வரேண யஃமணா யதஸவ்ருத்ஹிஃ ஸஹாஹுவஃ ।
விதா யச கஶ்யவஸ்யாக்நிஃ ஶ்ரத்ஃா மாதா மநுஃ கவிஃ ॥

அநவயம்

हे अग्ने!, त्व, परेण, धर्मणा, जातः, यत्, सवृद्भिः, सह, अभुवः, यत्, अग्नेः, पिता, श्रद्धा, माता, मनुः, कविः, (स्तोता), (सोऽग्निः त्व), (यजमानायाभीष्ट फलं प्रयच्छ)

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அககினியே!
(त्व)	(த்வம்)	(நீ)
परेण धर्मणा	வரேண யஃமணா	மேலாகிய தாபிததல (நாடடு தன) முதலிய தருமதநால
जातः	ஜாதஃ	உணடானாய.
यत्	யச	எவ வககினி
सवृद्भि	ஸவ்ருத்ஹிஃ	வேடபோாகளோடு
अभुव	அஹுவஃ	இருககினறதோ,
यत् अग्नेः	யச அக்நேஃ	எவ வககினிககு
कश्यप	கஶ்யவஃ	கசியபரிஷி
पिता	விதா	பிதாவோ,
श्रद्धा	ஶ்ரத்ஃா	சிரததை யெனபாள
माता	மாதா	அனனையோ,
मनु	மநு	மனுவானவா
कविः	கவிஃ	துதிபபவரோ,

(सोऽग्नि. त्वं)	(ஸொऽக்நி: த்வம்)	(அவ வக்கினியாகிய நீ)
(यजमानाय)	(யஜமாநாய)	(தலைவனுக்கு)
(अभीष्टं फलं)	(அபீஷ்டம் பலம்)	(விருமபிய பயனை)
(प्रयच्छ)	(ப்ரயச்ச)	(இனிது கொடுக்கின்றாய்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—10. வாமதேவா அலலது கசியபா, மரீசி, மனு, அலலது வைவ சுவதாகள ரிஷிகள. சுநதம அநுஷடுப தேவதை அக கினி.

அக்கினியே! நீ மேலாகிய தருமததால (அதாவது தாபிததன முதலிய கருமததால) வெளிபபடடோனுய் வேளவியோடிருககினற வேட்போா களுடன தரையைபபறறிய வேளவியினகணிருக்கின்ருய். கசியபருடைய அக்கினி, எனனும மூல பதஙகளின வேறறுமையை 'கசியபா அககினியினுடைய' என மாறுபடுததிககொளக. எனவே, எவ வககினிககுக் கசியபர் பிதாவோ எனறுயிறறு. ஆகவே, எவ வககினிககு கசியபா பிதாவோ, சிரததைதயென்னுந தேவி அனனையாவளோ, அளவறற கருமமுடையவரும, அலலது அளவிலாத அறிவுடையவருமாகிய வைவசுத மனு துதிசகினறவராவரோ, அவ வககினி எசமானனுககு விருமபிய பலனைககொடுககுக. இதனுற குறிபபிடட இதிகாசததை வேறு பிராமணததிற்காணக (10)

குறிப்பு —எவ வககினி, கசியப ரிஷியைப பரிபாலிப்பதாமோ, சிரததையாகிய சததியததை யுடையதோ, மழை பெயவிசகுந தனமையால உலகனைததையும உணடாககுவதோ, மனுவாமோ, (பகதி, பகதியிலாமையை யறிவதோ,) கவியாமோ, (மேதாவியோ) எவ வககினி, கூட இருககபபடட தேவாகளோடு கூடவே வெளிபபடுகினறதோ, அத தகைய இவ வககினி மேலாகிய தருமமெனனுங சருமததால வெளிததோனறியது என விவரணததிற காணபபடுகினறது. இதுவே ஆஙகில மொழி பெயாபபிலுங காணபபடுகினறது

ஒன்பதாவது கண்டம்.

முறறும.

பத்தாங் கண்டம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1.

ஆறு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கிதம—பாஹிஸ் பிரதியம.

२ ३   १ २ ३   १२   ३ २ ३   १२
91. सोमं॑ राजानं *वरुणमग्निमन्वारभामहे ।
३   २उ   ३   १ २ ३ १ २   ३ २ ३ १ २
आदित्यं विष्णुं॑ सूर्य्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम् ॥ १ ॥

இருக்கு 10-141-3.

ஸோமம் ராஜாநம் வருணமக்நிமந்வாரபாமஹே ।
ஆதித்யம் விஷ்ணும் ஸூர்யம் ப்ரஹ்மாணம் ச ப்ருஹஸ்பதிம் ॥

அந்வயம்.

राजानं, सोमं, वरुणं, अग्निं, आदित्यं, विष्णुं, सूर्य्यं, ब्रह्माणं, बृहस्पतिं,
च, अन्वारभामहे ॥

பதவுரை.

राजानं	ராஜாநம்	விளங்குகின்ற அல்லது ராசனுகிய,
सोमं	ஸோமம்	சோமனையும
वरुणं	வருணம்	வருணனையும
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியையும
आदित्यं	ஆதித்யம்	அதிதி புத்திரனையும
विष्णुं	விஷ்ணும்	விஷ்ணுவையும
सूर्य्यं	ஸூர்யம்	சூரியனையும
ब्रह्माणं	ப்ரஹ்மாணம்	பிரமனையும
बृहस्पतिं च	ப்ருஹஸ்பதிம் ச	பிருகற்பதியையும
अन्वारभामहे	அந்வாரபாமஹே	அன்பு பாராட்டுகின்றோம

* अग्नेऽर्चि गीर्भिर्हवामहे, आदित्यान्, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—1. அக்கினிதத்தாபஸ ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம், தேவதை விசுவேதேவா.

விளங்குகின்றவனும், அல்லது. ஈசனுமாகிய, மதியையும், இரவியையும், வருணனையும், அக்கினியையும் எம்மைக் காப்பதன் பொருட்டு வழிபடுகின்றனம் அவ்வாறே, அதிதி மைந்தனையும், விஷ்ணுவையும், பிரமனையும், பிருகற்பதியையும் தோத்திரங்களால் காப்பதன் பொருட்டு வழிபடுகின்றனம் என்பதாம். (1)

குறிப்பு —' ஆதித்தியனே, என்றது = அதிதியின் புத்திரனாகிய வாயுவை. யாண்டும் ஆதித்யனென்னனும் சொல் சூரியனென்னனும் பொருளில் வெளிப்படையாமாயினும், ஈண்டுச் சூரியனை வேறாயக் கொள்ளப்படலால் சூரியனைக் குறிப்பதன்று அற்றேல், அதிதிபுத்திரர்களிற் பிறரைக் கொள்ளாததென்னைகொலோ வெனின் ? பிரகரணவயத்தாற் பொருந்தாது. என்னை ? பிரகரணத்திலோ, சோம, சூரிய, அக்கினி முதலியவைகள், கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறே வாயுவைக் கொள்ளலும் மரபாமெனக.

ஈண்டுப் பூமிக்கு மூர்த்தியாகிய 'சருவன்' என்பவனைப் பிருகற்பதி என்பதாலும், சலவடிவ 'பவன' என்பவனை வருணன் என்பதாலும், உருத்திரவடிவம் அக்கினியாம் அதை 'அக்கினி' என்பதாலும், உக்கிர வடிவ வாயுவை 'ஆதித்தியன' என்பதாலும் ஆகாசமூர்த்தி 'பீமன்' அதை விஷ்ணு என்பதாலும், சோம மூர்த்தியாகிய மாதேவனை சோமன் என்பதாலும் எசமான மூர்த்தியாகிய 'பசுபதியை' பிரமன் என்பதாலும், சூரியனாகிய 'ஈசானனை' சூரியனென்பதாலும், கூறப்பட்டிருத்தலால் இம் மந்திரத்தில் ஈசுரனது அட்ட மங்கல மூர்த்திகளின் உபாசனை வெளிப்படையாமெனபது காணக.

மந்திரம் 2.

கீதம்—ஆரூடவத ஆங்கிரசம், அல்லது யாமம்.

३२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २र

92. इत एत उदारुहन् दिवः पृष्ठान्यारुहन् ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र

प्र भूर्जयो यथा पथोद्यामङ्गिरसो ययुः ॥ २ ॥

இத ஏத உதா³ருஹந் தி³வ꞉ ப்ருஷ்டா²ந்யாருஹந் ।
ப்ர பூ⁴ர்ஜயோ யதா² பதோ²த்³யாமங்கி³ரஸோ யயு꞉ ॥

அந்வயம்.

भूर्जयः, आङ्गिरसः, एते, यथा, उत्, द्यां प्रययुः, यथा पथा (जनाः तथा), इतः, उदारुहन्, आगत्य, दिवः, पृष्ठानि, आरुहन् ॥

பதவுரை.

भूर्ज्जय	பூஜ்ஜ்யப:	அவியைப் (தேவவுணவைப்) பகுப்பு செய்வோர்களான
आङ्गिरस.	ஆங்கிரஸ:	அங்கிரச ரிஷியின் சந்ததியார்களெனும்
एते	ஏதே	இவர்கள்
यथा	யதா	எவ்வாறு
उत्	உத்	மேல்வழியால்
द्यां	த்யாம்	வானுலகை
प्रययु	ப்ரயயு:	இனிது அடைந்தார்களோ, அவர்கள்
यथा पथा (जनाः तथा)	யதா பதா (ஜநா: ததா)	வழியைப் பற்றிக்கொண்டு சனங்கள் ஒரு ஊரை யடைகின்றது போல
इत.	இத:	தரையினின்றும்
उदारुहन्	உதாருஹந்	மேற்சென்று
आगत्य	ஆகத்ய	வந்து
दिवः	திவ:	சுவர்க்கத்தினின்றும்
पृष्ठानि	ப்ருஷ்டாநி	மேம்பாடான இடங்களைப் பற்றி
आरुहन्	ஆருஹந்	ஏறிச்செல்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2 வாமதேவ ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம். விசுவ தேவா தேவதை.

ஆங்கிரச ரிஷியின் சந்ததியார்களான இவர்கள் உயர்ந்த மார்க்கத்தால் வானுலகை யடைந்தார்கள். அவர்கள் எவ்விதமானவர் களெனின்! 'भूर्ज्य.' என்பதில் 'भृज्जति' என்பதின் பொருள் பக்குவஞ் செய்தலாமாதலின், தேவவுணவுகளைப் பக்குவஞ் செய்வோர்களாவர். அடைவதினுவமை —வழியைக் கொண்டு சனங்கள் கிராம முதலியவைகளை யடைவதுபோன்றெனல். மற்றும் இந்தப் பூமியினின்றும் மேலே போய் வந்துஞ் சுவர்க்கத்தினுடைய இடங்களைத் தாண்டி ஏறுகின்றார்கள். (2)

குறிப்பு.—'द्या' 'வானுலகை' என்னும் பதத்தால் வாழ்நாளுக்குப் பின் அடையத்தக்க தோரிடம் அல்ல என்பது பெறப்படுகின்றது. என்னை? மார்க்கத்தைப் பற்றியதினாலேயே அடைவ தமையாமையின் மற்றோ, மேம்பட்ட ஒழுக்கமாகிய மார்க்கத்தைப் பற்றிக்கொண்டு அடையத்தக்க இன்ப விசேடமே ஈண்டு வானுலகென்றதாம் அல்லது, இமயமலை முதலிய உயர்ந்த விடமாம், எனக் கருதுகின்றோம் மற்றும் 'भूर्ज्य' என்றதற்கு, பூமியை வென்றவர்கள் என்பது விவரணக்காரர் உடன்பாடு. இதுவே ஆங்கில ... பரின் கருத்துமாம்.

மந்திரம் 3.

கீதம்—அஸிதம்

३१ २ ३२ ३ १ २३ १ २
93. राये अग्ने महे त्वा दानाय समिधीमहि ।
१ २ ३ २ ३१ २३ १ २ ३१२ ३ १
ईडिष्वा हि महे वृषन् द्यावा होत्राय पृथिवी ॥ ३ ॥

ராயே அக்₃நே மஹே த்வா தா₃நாய ஸமிதீ₄மஹி ।
ஈடி₃ஷ்வா ஹி மஹே வ்ருஷந் த்₃யாவா ஹோத்ராய ப்ருதி₂வீ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, त्वा, महे, राये, दानाय, समिधीमहि, हे वृषन्! महे, होत्राय, द्यावा पृथिवी, ईडिष्वा ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்₃நே!	அக்கினியே!
त्वा	த்வா	உன்னை,
महे	மஹே	மிகுந்த
राये	ராயே	திரவியத்தைக்
दानाय	தா₃நாய	கொடுப்பதற்கு
समिधीमहि	ஸமிதீ₄மஹி	நன்கு வளர்க்கின்றோம்.
हे वृषन्!	ஹே வ்ருஷந்!	தான (ங்கை) மழைபெய்வோய்!
महे	மஹே	பெரிய
होत्राय	ஹோத்ராய	தீ யோமத்தின் பொருட்டு
द्यावा पृथिवी	த்₃யாவா ப்ருதி₂வீ	வானுலகையும் மண்ணுலகையும்
ईडिष्वा	ஈடி₃ஷ்வா	(நீ) துதிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—3. கசியபர் அல்லது அசிதர் அல்லது தேவலர் ரிஷி.

அக்கினியே! மிகுந்த தனங் கொடுப்பதன் பொருட்டு யாங்கள் நன்கு உன்னை வளர்க்கின்றோம் வேண்டியதை மழையெனப் பெய்யும் அக்கினியே! நீ பெரிதாகிய தீ யோமத்தின் பொருட்டு, வானையும் மண்ணையுந் தோத்திரஞ் செய்வாயாக (3)

குறிப்பு—'होत्राय' என்றதற்கு ஓமத்தின் பொருட்டென்றனர் பாடியக்காரர், ஓமத்திரவியத்தின் பொருட்டென்றனர் விவரணக்காரர் வானுலகு மண்ணுல கிரண்டும் என்றது, வானுலகை மண்ணுலகை என, இரண்டாம் வேற்றுமை விரிக்கப் பெற்றது.

மந்திரம் 4.

கீதம—துவாஷ்டரீ.

३ २ ३ २ ३ २ ३ ९ ३ २ ३उ १ २ ३ २

94 दधन्वे वा यदी मनु वोचद् *ब्रह्मेति वेरु तत् ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

परि विश्वानि काव्या नेमिश्चक्र †मिवा भुवत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 2-5-3

த⁴த⁴ந்வே வா யதீ³ மநு வோசத்³ ப்³ரஹ்மேதி வேரு தத் ।

பரி விஶ்வாநி காவ்யா நேமிஶ்சக்ர மிவா பு⁴வத் ॥

அந்வயம்.

वा, ईम्, अनु, (होत्रादिः), यत्, दधन्वे, यत् ब्रह्म, अनुवोचत्, तत्, (सर्वं) वेरु, (अयमग्निः), विश्वानि, काव्या, नेमिः चक्रं इव, पर्य्यभुवत् ॥

பதவுரை.

वा	வா	அல்லது
ईम्	ஈம்	இவ் வேள்வியைக்
अनु	அநு	குறியாகவைத்து
(होत्रादि)	(ஹோத்ராதி³:)	இருக்கு மறை படிப்போர் முதலியோர்கள்
यत्	யத்	எந்த அவியைத்
दधन्वे	த³த⁴ந்வே	தாங்குகின்றார்களோ,
यद्ब्रह्म	யத்³ப்³ரஹ்ம	எந்தத் துதியைச்
अनुवोचत्	அநுவோசத்	சொல்கின்றார்களோ
तत् (सर्वं)	தத் (ஸர்வம்)	அவ் வனைத்தையும்
वेरु	வேரு	அறிகின்றது
(अयमग्निः)	(அயமக்³நி:)	(இவ் வக்கினி)
विश्वानि	விஶ்வாநி	எல்லா
काव्या	காவ்யா	அறிவு மிகுந்த வேட்போர்களால் செய்யப்படுங் கருமங்களையும்
नेमि चक्रमिव	நேமி: சக்ரமிவ	இருப்புக் கட்டானது சக்கரத்தைப் பற்றிக்கொள்வது போல்
पर्य्यभुवत्	பர்ய்யபு⁴வத்	தன்வயப்படுத்திக்கொள்கின்றது.

* ब्रह्मापि वेरुत, † मिवा भवत्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம.

கணடம—10 இருககு—4 பாாகக ஹாகி ரிஷி, அலலது, சோம ரிஷி. அநுஷ்டுப சநதம தேவதை அககினி

அலலது, இவ வேளவியைக குறிதது அவியைத தாஙகுவோாகளான இருக கோதுவாா முதலியோாகள யாதொரு தோததிரஙகளைச சொலகினறாாகளோ, மறறும, எசாா மறை, படிபபோாகள எநத அவியைத தாஙகுகினறாாகளோ, (ாணடு, அது, எனறதைபுஞ சோதது வேளவியைக குறியாக கொணடு எனபபொருள கொளக) அவைகளனைததையும அககினி தான அனுடடிககுமாறு அறிகினறது, அலலது விருமபுகினறது. இவ வககினி மேதாவிகளான வேடடோாகளின சமபநதமான கருமஙகளனைததையும தன வசமாககிககொளளுகினறது　வியாபிததுககொளகினற தெனபதுமது. வியாபிபபதிலுவமை —இருமபுக கடடு இரததததின சககரததை உளளவாறு முழுதும வியாபிததுககொளவது போல எனபது. (4)

குறிபபு —'दधन्वे' எனறது 'दधन्' எனபதாம 'वे' எனறதும, 'इम्, अनु' எனனு மிரணடும அசைச சொறகள எனபா விவரணககாரா. 'वेरु' எனறது 'वे, उ' எனவாம வே எனபது அறிதல உ எனறது அசை வே எனனுந தனமைச சொல அதாவது 'அறிவேன' எனபது, அறிகினறது, எனப்படாககையாயிறறு 'काव्या' எனறது—சுருதி வாககுகள அலலது அவிகள, எனபது விவரணககாராது கொளகை. அஃது உலகியலில கவய என வரும.

'ब्रह्म' எனவும 'ब्रह्माणि' எனவும பாடபேதமுணடு.

மநதிரம் 5.

கீதம—அகததிய ரிஷி, ராக்ஷோக்னம.

१ २ ३ १२ ३ १२　३ २ ३ २ ३ १ २

95. प्रत्यग्ने हरसा हरः *शृणाहि विश्वतस्परिः ।

३ १ २ ३२ ३ २ ३क २र ३क२र

यातुधानस्य रक्षसो बलं †न्युब्ज वीर्य्यम् ॥ ५ ॥

இருககு 10-87-25

ப்ரத்யக்³நே ஹரஸா ஹர꞉ ஶ்ருணாஹி விஶ்வதஸ்பரி꞉ ।
யாதுதா⁴நஸ்ய ரக்ஷஸோ ப³லம் ந்யுப்³ஜ வீர்ய்யம் ॥

அநவயம்

हे अग्ने !, हरसा, हरः, यातुधानस्य, बलं, विश्वतः परिः, प्रति शृणाहि, (तथा) रक्षसः, वीर्य, न्युब्ज ॥

---

* शृणीहि, † विरुज वीर्य्यम्, எனபது இருககு.

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்நே !	அக்கினியே ! நீ
हरसा	ஹரஸா	தனது பிரகாசத்தால்
हरः	ஹர:	கெடுக்கும் சீலமுள்ள
यातुधानस्य	யாதுதா⁴நஸ்ய	இராக்கதருடைய
बलं	ப³லம்	வலியை
विश्वत परिः	விஶ்வத: பரி:	எல்லா வகையானும் நீங்குமாறு
प्रतिश्नगाहि	ப்ரதிஶ்ருணாஹி	முழுதும் நாசஞ் செய்வாயாக
(तथा)	(ததா²)	(அவ்வாறே)
रक्षस	ரக்ஷஸ:	இராக்கதருடைய
वीर्यं (च)	வீர்யம் (ச)	பராக்கிரமத்தையும்
न्युब्ज	ந்யுப்³ஜ	ஒடுக்கி விடுவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5 பாயு ரிஷி. அனுஷ்டுப் சந்தம் ரக்ஷோஹா அக்கினி, தேவதை

அக்கினியே! நீ உன்னுடைய ஒளியால் அல்லது கோபத்தால், ஈண்டு யாஸ்கமுனிவரும் 'हरो हरते ज्योतिहरे उच्यते' என்றனர் ஆதலின், 'हरसा' என்றதற்கு ஒளியால் எனக்கொள்ளப்பட்டது. பிறரை வாட்டுஞ் சீலமுள்ள இராக்கதருடைய வலியை எல்லா வகையானும் போமாறு முற்றிலும் ஒழிப்பாயாக. (5)

குறிப்பு—'न्युब्ज' என்றதற்கு முற்றிலும் ஒழிப்பாயாக எனக் கொண்டனர் பாடியக்காரர். கோபடுத்துவாயாக எனக் கொண்டார் விவரணக்காரர்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—மாநவம்.

१ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
96. त्वमग्ने वसूंरिह रुद्रांआदित्यांउत ।
१ २ ३१२उ ३ १२ ३ १२
यजा स्वध्वरं जनं मनुजातं घृतप्रुषम् ॥ ६ ॥

ரி— 1-45-1.

த்வமக்நே வஸூம்ரிஹ ருத்³ராம் ஆதி³த்யாம் உத ।
யஜா ஸ்வத்⁴வரம் ஜநம் மநுஜாதம் க்⁴ருதப்ருஷம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, त्वं, इह, वसून्, रुद्रान्, आदित्यान्, उत, स्वध्वरं, मनुजातं, घृतप्रुषं, जनं, यज ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்நே !	அக்கினியே !
त्वं	த்வம்	நீ
इह	இஹ	இக் கருமத்தில்
वसून्	வஸூந்	வசுக்களையும்
रुद्रान्	ருத்ராந்	உருத்திரர்களையும்
आदित्यान्	ஆதித்யாந்	ஆதித்தர்களையும்
उत	உத	மற்றும்
स्वध्वरं	ஸ்வத்வரம்	நல்ல வேள்வியிலுள்ளதும்
मनुजातं	மநுஜாதம்	பிரசாபதியா லுண்டாக்கப்பட்டதும்
घृतप्रुषं	க்ருதப்ருஷம்	நீரைக் கொடுப்பதுமாகிய
जनं	ஜநம்	சனத்தையும்
यज	யஜ	ஆராதிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6. பிரஸ் கண்வரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! நீ இக் கருமத்தில் வசு முதலியோர்களை யாராதிப்பாயாக. மற்றும், தேவதை வடிவமாகிய மற்றைய பிராணியையும் ஆராதிப்பாயாக. எத்தன்மைய பிராணியை யெனின்? அழகிய வேள்வியோடுகூடியதை. மனுப் பிராசாபதியா லுண்டாக்கப்பட்டதை மற்றும் நீரைத் தருவதை. ஆராதிப்பாயாக என இயைத்துக்கொள்க (6)

குறிப்பு —மூலத்தில் 'जनं' என்றதால் தேவதை வடிவப் பிராணி கொள்ளப் பட்டது. பிரசாபதியைத் தேவதையாகவுடைய ஆகாயம் என்பது பொருள். ஆகாயமே பிரசாபதி என, சபரசுவாமி எழுதியுள்ளார். (பூர்வ மீமாஞ்சைச் சாபர பாடியத்தில்) பிராணன் என்பது வாயு அதுவும் உற்பத்தியின் முன்பு ஆகாயத்தி னிலைக்கின்றது எனச் சுருதியுங் கூறுகின்றது ஆதலின் சனம் என்பதால் பிரசா பதியே கொள்ளக்கிடக்கின்றது என்பதே துணிபு

'மநுஜாதம்' என்றது = இந்திரனை. என்னை? எல்லாத் தேவதைகளும் மனுவினாலுண்டாக்கப்பட்டனவாமென 'मनोर्वै देवा यज्ञियास' என்ற ஒருடக

கதது சுருதி கூறுவதால் என்க ஈணடு ‘மநுஜாதம்’ என வேறு கொளளப்பட்டமையின, அச சொலலால் இநதிரனே குறிககபபடுகின்றுன ‘घृतप्रुषं’ நீா தருவோனே எனனும விசேடணம அவனுககே பொருநதுமாறறிக.

வசுகக ஔடடு.—தவன, தருவன, சோமன, சாவிததிரன, அகிலன, அநலன, பிரதயூஷன, பிரபாசன எனபன பதினொரு வுருததிராகள —அசா, ஏகபாதா, அகிவிரகனா, பிஞகி, அபராசிதா, திரியமபகா, மகேசுரா, விருஷாகபி, சமபு, அரணா, ரசுரா எனபவாகள.

பத்தாவது கண்டம்

முறறும.

முதற் பிரபாடகமும்

முடிநதது.

இரண்டாவது பிரபாடகம்.

பிரபாடகம்—2. அர்த்தப்ராயம் 1. கண்டம்—11.

பத்து மந்த்ரங்கள்.

மந்த்ரம் 1.

ரிஷி—[illegible]

97\. पुरु त्वा * [illegible] तव स्विदा ।
तोदस्येव शरण आ महस्य ॥ १ ॥

[illegible] 1-150-1.

புரு த்வா தாசிவாந் வோசே [illegible] தவ ஸ்விதா ।
தோதஸ்யேவ சரண ஆ மஹஸ்ய ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, त्वा [illegible], (अहं), पुरु वोचे, (यत) महस्य, तोदस्य, शरण आ इव, तव स्विदा, अरिः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்நே!	அக்கினிதேவா!
त्वा	த்வா	உன்னைக் குறித்து
दाशिवान्	தாசிவாந்	[illegible]
(अहं)	(அஹம்)	(நான்)
पुरु वोचे	புரு வோசே	பலவாறாகச் சொல்லுகிறேன்.
(यतः)	(யத:)	(எதனால்)
महस्य	மஹஸ்ய	[illegible]
तोदस्य	தோதஸ்ய	[illegible]
शरण आ इव	சரண ஆ இவ	[illegible] போல
तव स्विदा	தவ ஸ்விதா	[illegible]
अरिः	அரி:	[illegible]

* दाश्वान्, [illegible]

17

சாயண பாஷ்யம்.

11, 12-ம் கண்டங்களின் 1-ம், மந்திரத்திலிருந்து 8-மந்திரங்கள் கருப சந்தத்தையுடையன. 10-மந்திரங்கள், 'உஷ்ணிக' சந்தமுடையன. மற்றும், 11-ம், கண்டம், 5-ம மந்திரம் பவமான தேவதையை யுடையது. ஷை கண்டம 6-ம மந்திரம அதிதியின துதியாம். எஞ்சினவைகள அக்கினி தேவதையையுடையன. எல்லாவற்றிற்கும 'ஆக்கினேயம' என்னும வழக்கு குடைக்காரர்கள போகினறாகள எனபதுபோற கணடு கொள்க.

கணடம—11. இருக்கு—1. தீரக்கதம ரிஷி உஷ்ணிக சந்தம். அக்கினி தேவதை

அக்கினியே! உன்னைக்குறித்துப் பலவகையாகச் சொல்கின்றேன், அல்லது பலவகை வரத்தைச சொல்கினறேன, அதாவது மைந்தனைத் தருவாயாக, திரவியந தருவாயாக, எனபது முதலிய விசைகளைச் சொல கினறேன என்பதாம, ஒன்றுஞ் செயதிலே யெனிலோ, அன்று, மற்றோ அவி கொடுத்தவனு யிருக்கினறேனாதலின விருமபியதைச சொலகினறேன எனக. இதர சாதாரணமாய்ப பேசுகின்றவனுககு, எவவாறு கொடுக்கந்தககது, எனறெண்ணற்க எனபதாம் பேராசிரியனுடைய தொண்டன போல அக்கினியே! உனக்கே யான தொண்டன் எனக.

ரண்டு வடமொழியில ஆகாரம உவமைபபொருளில் நின்றது. அந் கால, ஆண்டான வீட்டில எவவாறு கருப்பத்திலிருந்தே அடிமை யாதல் நியதமாயுள்ளதோ, அஙஙனமே யானுமாதலின விருமபியதைப பலவாறுய்ச் சொலகினறேன எனபதாம, நீயும வேணடிய தனத்தைத்தருவாயாக எனபது பொருள

இம மந்திரத்திற்கு யாஸக முனிவரும நிருத்தம 5, 2, 8-ம சூத்திரத் தில இவவாறே பொருள கூறியுள்ளார (1)

குறிப்பு—அநேக விதமாக உன்னை யழைக்கினறேன எனபது ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பின கருத்து.

மந்திரம் 2.

கீதம—ஆசுவ ரிஷி பாகிருதம.

१ २र २उ ३ १ २ ३ २

98. प्र होत्रे पूर्व्यं वचोऽग्नये भरता बृहत् ।

३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २

विपां ज्योतींषि बिभ्रते न वेधसे ॥ २ ॥

இருக்கு 3-10-5,

ப்ர ஹோத்ரே பூர்வ்யம் வசோऽக்நயே பரதா ப்ருஹத் ।
விபாம் ஜ்யோதீம்ஷி பிப்ரதே ந வேதஸே ॥

அநவயம.

(हे होत्रादयः !) विपां ज्योतींषि, बिभ्रते, वेधसे, होत्रे, अग्नये, बृहत्, पूर्व्यं, वचः, प्रभरता ॥

பதவுரை.

(हे होत्रादयः !)	(ஹே ஹோத்ராதய: !)	(இருககோதுவோா முதலியோர்களே !) (நீவிா)
विपां	விபாம்	எசாமறையோதும விபபிராகளுடைய
ज्योतींषि	ஜ்யோதீம்ஷி	கருமததாலுணடான ஒளிகளே
बिभ्रते	பிப்ரதே	இனிது தாஙகபபடடதும,
वेधसे	வேதஸே	உலகததைததாஙகுவதும,
होत्रे	ஹோத்ரே	தேவதைதயை யழைபபதும (ஆகிய)
अग्नये	அக்நயே	அககினியின பொருடடுச
पूर्व्यं	பூர்வ்யம்	பணடைக காலததிய
बृहत्	ப்ருஹத்	மகததான
वच	வச:	தோததிரஙகளே,
प्रभरता	ப்ரபரதா	சமபாதிபபிரகளாக, (துதிபபிரகளாக)

சாயண பாடியம.

கணடம—11 இருக்கு—2. விசுவாமித்திர ரிஷி. உஷ்ணிக சநதம. அககினி தேவதை

எசமானன, இருககோதுவ்ாா முதலியோாகடகுக கூறுகின்ருன — ஹோதருஎனனும இருககோதுவாா முதலியோாகளே ! (நீவிா) அறிவுமிகுந்த 'அததுவாயு' எனபபடும எசுா படிபபோா முதலானவாகளுடைய நற்கருமாநுடடானததாற ரேடிய, ஒளிகளே நிமித்தமாசக கொளளபபடடதும், உலகததை யினிது தாஙகுவதும, தேவாகளே யழைபபதுமாகிய அககினிககு, மகததாய பணடைககாலததிய துதிமுதலிய தோததிர வாககியஙகளே, அலலது உலகததைப படைககும பரமேசுரன இரவி முதலிய சோதிகளே யுணடாககுமாறு, இனிது சமபாதிபபிரகளாக தோததிரஞ செயவீாகளாக எனபது பொருள. (2)

குறிப்பு —அககினியை, பிருகத எனனும தோததிரததால திருபதி செயவீாகளாக எனபது ஆஙகில ஆசிரியா கருதது ஈணடு வடமொழியிலுளள நகாரம ஒருவகையில பொருள தராமலும ஒரு வகையில உவமைப பொருளேத தநதுமநினறது.

மந்திரம் 3.

கீதம்—பிரசாபதி ரிஷி சுருதிரே சிரத்தாம சிரததம சநயம

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
99. अग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसोयहो ।
३ १ २ ३ २ २ १ २
*अस्मे देहि जातवेदो महि श्रवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-?7-4.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌮𑌤 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍋𑌯𑌹𑍋 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌮𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌃 ॥

அந்வயம்.

हे सहसो यहो!, अग्ने!, गोमतः, वाजस्य, ईशानः, (असि) (अतः)
हे जातवेदः! अस्मे महि श्रवः देहि ॥

பதவுரை.

हे सहसो यहो!	𑌹𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍋 𑌯𑌹𑍋!	ஆற்றலின் மைந்தனாகிய
अग्ने!	𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇!	அக்கினியே! (நீ)
गोमतः	𑌗𑍋𑌮𑌤𑌃	கோக்களோடு கூடியவனும்
वाजस्य	𑌵𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯	அன்னத்திற்கு
ईशान.	𑌈𑌶𑌾𑌨𑌃	இறைவனுமாக
(असि)	(𑌅𑌸𑌿)	(இருக்கின்றாய்)
(अतः)	(𑌅𑌤𑌃)	(இதனால்)
हे जातवेदः!	𑌹𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌃!	தோன்றிய வுணர்வு தன்மைகளை யுடையோய்!
अस्मे	𑌅𑌸𑍍𑌮𑍇	எமக்கு
महि	𑌮𑌹𑌿	மிகுந்த
श्रव.	𑌶𑍍𑌰𑌵𑌃	அன்னத்தை நீ
देहि	𑌦𑍇𑌹𑌿	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3 கோதம ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

வலியினுடைய குழந்தையாகிய அக்கினியே! பல கோக்களை யுடையவர்க்கும், அன்னத்திற்கும், இறைவன் நீயா யிருக்கின்றாய். ஆதலின்

* अस्मे धेहि, என்பது இருக்கு.

உணடாகிய தனமுளளோய! அலலது உணடானவைகளை யுணாநதோய! அககினியே! மிககுளள அனனததை எமபாலிருககுமாறு இனிது தருவாயாக. நிலை நிறுததுவாயாக எனபதுமது. ஆறறலின மைநத! எனபது பிறவறறிறகுக கருவியாந தனமையால ஆறும வேறறுமைத தொடாபு விளி எனபபடடது 'अस्मे' எனறது ஏழாம வேறறுமைப பொருளில சே விகுதி பெறறது நானகாம வேறறுமையாககொளளின, எமககுத தருவாய் எனப பொருள படும ஏழாம வேறறுமை யெனக கொளளின 'अस्मासु' எஙகளிடதது ஜாதவேதாவாகிய அககினியே! (நீ) தனததை நிலை நிறுததுவாயாக என முடியும (3)

குறிப்பு —அரணிக கடடையை வலி கொணடு கடைதலாலெழுதலின, தீ ஆறறலுககு மைநதனென உபசரிககப்படடது.

'अस्मे देहि' எனவும, 'अस्मे धेहि' எனவும பாடம

மநதிரம் 4.

கிதம—பிரசாபதி ரிஷி, சதம.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
100. अग्ने यजिष्ठो अध्वरे देवान्देवयते यज ।
१ २ ३ १ २र३ २ ३ १ २
होता मन्द्रो विराजस्यति स्रिधः ॥ ४ ॥

இருககு 3-10-7.

அகே்ந யஜிஷ்டோ அத்வரே தேவாந்தேவயதே யஜ ।
ஹோதா மந்த்ரோ விராஜஸ்யதி ஸ்ரிதஃ ॥

அநவயம்

हे अग्ने! यजिष्ठः (त्वं) अध्वरे, देवयते, देवान्, यज (किञ्च) होता,
मन्द्रः, (त्वं), स्रिध., अति विराजसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அககினியே!
यजिष्ठ. (त्व)	யஜிஷ்டஃ (த்வம்)	ஆராதிபபதிறசிறநதவனாகிய (நீ)
अध्वरे	அத்வரே	வேளவியில
देवयते	தேவயதே	தேவாகளை விருமபும எசமானன பொருடடு
देवान्	தேவாந்	தேவாகளை
यज	யஜ	ஆராதிப்பாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(அனறியும்)

होता	ஹோதா	தேவரையழைப்பவனும்
मन्द्र. (त्व)	மந்த்ர: (த்வம்)	களிப்பிப்பவனுமாகிய (நீ)
स्रिध.	ஸ்ரித:	சத்துருக்களினும்
अति	அதி	மேலாய்
विराजसि	விராஜஸி	இனிது விளங்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—4 விசுவாமித்திர ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! ஆராதனை செய்வதிற் சிறந்த நீ, வேள்வியில் தேவர்களை விரும்புகின்ற எசமானன் பொருட்டுப் போற்றத்தக்க தேவதைகளைப் பூசிப்பாயாக. மற்றும், தேவர்களை யழைப்பவனும், எசமானனுக்குக் களிப்புண்டாக்குபவனுமாகிய நீ நாசம்பண்ணுகின்ற எல்லாச் சத்துருக்களையும் அடக்கிக்கொண்டு மேலாய் விளங்குகின்றாய். (4)

குறிப்பு —நாசஞ்செய் சத்துருக்கள் என்றது சோம்பல் நித்திரை முதலியவைகளை.

மந்திரம். 5.

கீதம்—துவஷ்டாரிஷி ஆதித்தியம்.

३ २ ३२ ३१ २ ३ १ २र ३ २
101. * जज्ञानः सप्त मातृभिर्मेधा माशासत श्रिये ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२
अयं ध्रुवो रयीणां चिकेतदा ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-101-4.

ஜஜ்ஞாந: ஸப்த மாத்ருபிர்மேதா மாசாஸத ஸ்ரியே ।
அயம் த்ருவோ ரயீணாம் சிகேததா ॥

அந்வயம்.

ध्रुवः, अयं, रयीणां, आचिकेतत्, सप्त, मातृभिः, (सह) जज्ञानः (सः अग्निः) मेधां, श्रिये, आशासत ॥

பதவுரை.

ध्रुवः	த்ருவ:	நிலையுள்ள
अयं	அயம்	இவ் வக்கினி
रयीणां	ரயீணாம்	திரவியங்கட்குக்

* जज्ञान सप्त मातर , वेधामक्षासत, चिकेतयत्, என்பது ...

आचिकेतत्	ஆசிகேதத்	கட்டளை (சிட்சை) செய்ய வுணர்ந்திருக்கின்றது.
सप्त	ஸப்த	ஏழு
मातृभिः	மாத்ருபி:	நாக்குகளோடு
(सह)	(ஸஹ)	(கூட)
जज्ञानः	ஜஜ்ஞாந:	வெளிப்பட்டிருக்கின்றது.
(सः अग्नि.)	(ஸ: அக்நி:)	(அவ் வக்கினி)
मेधां	மேதாம்	கருமத்தை நியமிக்கும் சோமத்தைக் குறித்து
श्रिये	ஸ்ரியே	தொண்டின் நிமித்தம்
आ शासत	ஆ ஶாஸத	கட்டளை யிடுகின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—5. திரித ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். தேவதை பவமான னென்னும் சோமன்.

நிலையாயுள்ள இவ் வக்கினி தனங்கட்குக் கட்டளையிடுவதை யுணர்ந்திருக்கின்றது. ஏழென்னுந்தொகைகொண்ட அவிகளை அளக்குமாற்றலுள்ள நாக்குகளோடு, அல்லது, தன்மேல் அவிகளை யெறிகின்ற நாக்குகளோடு கூட வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. அவ் வக்கினி, கருமங்களை நன்கு ஏற்படுத்துகின்ற சோமத்துக்குச் சேவையின் பொருட்டுக் கட்டளையிடுகின்றது சோமத்திற்குத் தொண்டு செய்ய விரும்புகின்றது என்பதுமது (5)

குறிப்பு—ஏழு மாதாக்கள் என்பதற்கு, நாக்குகள் போன்ற ஏழு சுவாலைகளுடன் அல்லது பிருதிவி, தாத்ரீ, காபீ, வேதன மனைவி, அந்தணமாது, குருபத்தினி, கருப்பிணி, என்னும் ஏழு மாதாக்களுடன் என்பதும், இவர்களை யாராதிக்கில் அக்கினியைப் பூசித்த பயனுண்டு. இவைகள் கோபமடையின் அக்கினியும் முனிவுடையும், ஆதலின் இவைகள் தேவதைகள் போன்று வழிபடத்தக்கன என்பதும் பிறமதம். ஏழு சந்தங்கள், ஏழு ஓத்துருக்கள், ஏழு சோம சமஸ்தாக்கள், ஏழு தேவதைகள், ஏழு வேள்விகள், ஏழு அவிகள் என்பனவே ஏழு மாதாக்களாம் என்பது விவரணக் காரர் மதம்

மந்திரம் 6.

கீதம்—அதிதி ரிஷி ஆதித்யம்.

३२उ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
102. उत स्या नो दिवा मतिरदिति रूत्यागमत् ।
१ २र ३ १ २ ३ २३ १ २
सा शन्तात मयस्करदप स्रिधः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-18-7.

உத ஸ்யா நோ திவா மதிரதிதிரூத்யாகமத் ।
ஸா ஶந்தாதா மயஸ்கரதப ஸ்ரிதஃ ॥

அந்வயம்.

उत, मतिः, स्या, अदितिः, ऊत्या, दिवा, नः, अगमत्, (आगत्य च)
सा, शंताता, मयः, करत्, स्रिधः, अप (गमयतु) ॥

பதவுரை.

उत	உத	மற்றும்
मतिः	மதிஃ	பூசிக்கத்தக்க
स्या	ஸ்யா	முற்கூறிய அந்த
अदितिः	அதிதிஃ	அதிதி தேவதை,
ऊत्या	ஊத்யா	பாதுகாத்தலுடன்
दिवा	திவா	பகலில்
नः	நஃ	எங்களைக் குறித்து
अगमत्	அகமத்	வருக.
(आगत्य च)	(ஆகத்ய ச)	(வந்து)
सा	ஸா	அவ்வதிதி தேவதை
शंताता	ஶந்தாதா	சாந்தமுண்டாக்குரு
मयः	மயஃ	சுகத்தையும்
करत्	கரத்	செய்வதாகுக.
स्रिधः	ஸ்ரிதஃ	சத்துருக்களையும்
अप (गमयतु)	அப (கமயது)	விலக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6. இரிமிடி ரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். அதிதி, தேவதை.

மற்றும், மனனம் பண்ணற்குரிய, அல்லது துதித்தற்குரிய, முற்கூறிய அவ்வதிதி தேவதை, பாதுகாப்போடு கூட பகலில் எங்களை முன்னிட்டு வருக. வந்து, சாந்தியைத்தருகின்ற சுகத்தையும் அவ்வதிதி தேவதை செய்குக. கொலைத்தொழிற் புரியுஞ் சத்துருக்களைத் தூரத்தில் துக்க. 'स्रिधि' என்பதற்குக் கொல்லுதல் என்பது பொருள். (6)

குறிப்பு.—மூலத்திலுள்ள, 'மதி' என்னுஞ் சொல்லிற்கு, இப்பாடியத்திற் கொண்டபடி, மனனம் பண்ணத்தக்கது, அல்லது துதிக்கத்தக்கது, எனக் கொள்ளாது (அறிவுடையாள்) எனக் கொண்டனர் விவரணக்காரர். ஆகாலுந் துணபுறுத்தவள் அதிதி. அவளே தேவமாதாவாவள் என்பதும் அவர் கொள்கையே. தீனத்தன்மையில்லாமை என்பது பிறர் கொள்கை. பிரகிருதி யென்பது இதிகாசக்காரர் கொள்கை. அதிதி—அந்தரிட்சம் எனவும், மயம்—என்பது சுகமெனவுங் கூறுகின்றது நிகண்டு.

'उत, स्या' எனவும், उत, त्या, எனவும் பாடம்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—வார்கக சமயம்.

१२ ३१ २३२ १२ ३१२
103. ईडिष्वा हि * [illegible] यजस्व जातवेदसम् ।
३ १२३१२
चरिष्णु धूममगृभीतशोचिषम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-23-1.

ஈடிஷ்வா ஹி ப்ரதீவ்யம் யஜஸ்வ ஜாதவேதஸம் ।
சரிஷ்ணு தூமம் அக்ருபீத சோசிஷம் ॥

அந்வயம்.

प्रतीव्यां, (अग्निं) हि ईडिष्वा (किञ्च) चरिष्णु धूमं, अगृभीत शोचिषं, जातवेदसं, यजस्व ॥

பதவுரை.

प्रतीव्यां	ப்ரதீவ்யாம்	சத்துருக்களிடத்து மாறுதலையுடைய
(अग्निं) हि	(அக்நிம்) ஹி	(அக்கினியை) யே
ईडिष्वा	ஈடிஷ்வா	துதிப்பாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(அன்றியும்)
चरिष्णु धूमं	சரிஷ்ணு தூமம்	பரந்து செல்லும் புகையையுடையதும்
अगृभीत शोचिषं	அக்ருபீத சோசிஷம்	பற்றவொண்ணாத வொளியையுடையதும்
जातवेदसं	ஜாதவேதஸம்	தோன்றின பிராணிகளை யுணர்ந்ததுமாகிய அவ் வக்கினியைப்
यजस्व	யஜஸ்வ	போற்றுவாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. வைசுவமனு யசுவரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். அக்கினி தேவதை.

சத்துருக்களிடத்து மாறுபாடாய்ச் செல்லுந் தன்மையுள்ள அக்கினியையே ஸ்தோத்திரங்களாற் றுதிப்பாயாக என்று மூலத்திலுள்ள 'ஹி' என்பது தேற்றத்தினின்றது. மற்றும், யாண்டுஞ் செல்கின்ற சிலமுடைய

* प्रतीव्यम्, என்பது இருக்கு.

புகையை யுடையதும், சுவாலைகளை யுடையதும், இராக்கதர்களாற் கெ
முடியாத வொளியை யுடையதும், தோன்றின, பிராணிகளைத்
முணர்ந்ததுமாகிய அவ்வக்கினியைத் தேவவுணர்வுகளால் ஆராதிப்பாயாக

குறிப்பு—प्रदीव्यं, என்றதற்கு மாறிச்செல்லுஞ் சிலமுடையதென்று
யத்திற கொண்டபடி கொள்ளாது, 'யாண்டுமுள்ளது' எனவும 'ஹி' என
அசை யெனவுங் கொண்டனா விவரணககாரா.

जातवेदसं, என்றதற்கு அக்கினி யென்றார் பாடியக்காரா. சூரியனெ
கொண்டனா விவரணககாரா. 'இதில' "उदुत्यं जातवेदस" என்னும மறை
கும, जातवेदसे सुनवाम, என்னும நிகண்டு வாசகும பிரமாணமாமெனபா

மந்திரம் 8.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி ரக்ஷோக்னம்.

१ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
104. न तस्य मायया च न रिपु रीशीत मर्त्यः ।
२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
यो अग्नये ददाश *हव्यदातये ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-23-2

𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌨 𑌰𑌿𑌪𑍁 𑌰𑍀𑌶𑍀𑌤 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 ।
𑌯𑍋 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌦𑌦𑌾𑌶 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑌯𑍇 ॥

அந்வயம்.

यः, हव्यदातये, अग्नये, ददाश, तस्य, मर्त्यः, रिपुः (सन्), मायया च न, ईशीत ॥

பதவுரை.

यः	𑌯𑌃	யாதொருவன்
हव्यदातये	𑌹𑌵𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑌯𑍇	அவி யேற்றுக்கொள்ளுகின,
अग्नये	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇	அக்கினிக்கு
ददाश	𑌦𑌦𑌾𑌶	அவி கொடுக்கின்றானோ,
तस्य	𑌤𑌸𑍍𑌯	அவனுக்கு
मर्त्यः	𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃	யாதொரு மனிதனும

* हव्यदादिभि என்பது இருக்கு.

रिपुः (सन्)	ரிபு: (ஸந்)	சததுருவாயிருநது
मायया च	மாயயா ச	கபடததிலுலேயும
न ईशीत	ந ஈசீத	தலைவனுகமாட்டான.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருககு—8. வைசுவமனு வையசுவ ரிஷி உஷ்ணிக சநதம. அககினி தேவதை

ச. ந எனனு மசைச சொறகட்கு உமமைப பொருள. அவியேறகு மாற்றலுடைய அககினிககு அவிகளைக கொடுககினறவனுககு எவனும வஞ்ச கததாலேனும தலைவனுகமாட்டான. அவனுடைய சததுரு வலியிலலாதவ ஞகினருன என்பது பொருள். (8)

குறிப்பு—மாயை யெனபதை பாடியககாரா கபடமெனருா. விவரணககாரா ரோ, பிரககுை யெனருா நகாரததை உமமையெனக கொண்டாா பாடியக காரா. அசை யெனறனா் விவரணககாரா.

மநதிரம் 9

கீதம—சௌமகாதவம பிருகதாககினேயீயம.

२३ १ २ ३ २ ३२ ३१२ ३क २र
105 अप त्यं वृजिनꣳ रिपुꣳस्तेनमग्ने दुराध्यम् ।
१ २ २ २ ३२
दविष्ठमस्य सत्पते कृधी सुगम् ॥ ९ ॥

இருககு 8-23-14.

அப த்யம் வ்ருஜிநம் ரிபும் ஸ்தேநமக்நே து³ராத்⁴யம் ।
த³விஷ்ட²மஸ்ய ஸத்பதே க்ருதீ⁴ ஸுக³ம் ॥

அநவயம்.

हे अग्ने! त्वं, त्यं, वृजिनं, रिपुं, दुराध्य, स्तेनं, दविष्ठं, अपास्य,
हे सत्पते! सुगं कृधी ॥

பதவுரை.

हे अग्ने! त्वं	ஹே அக்நே! த்வம்	அககினியே! நீ
त्यं	த்யம்	பிரசிததனுகிய அநத
वृजिनं	வ்ருஜிநம்	வஞ்சகனும
रिपुं	ரிபும்	பாவஞ் செய்பவனும

दुराध्यं	து³ராத்⁴யம்	கொடிய எண்ணததனுமாகிய
स्तेनं	ஸ்தேநம்	துனபுறுததுவோனை
दविष्ठं	த³விஷ்ட²ம்	மிகததூரததில
अपास्य	அபாஸ்ய	நீககுவாயாக. (எடுததுப்போடு வாயாக)
हे सत्पते!	ஹே ஸத்பதே!	சததுருககளைக்காபபாறறுவோய்!
सुगं	ஸுக³ம்	நனமாாக்கததாலடையு மினபத தைச
कृधी	க்ருதீ	செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11 இருககு—9. பரததுவாச ரிஷி. உஷ்ணிக் சநதம. வைசுவ தேவாககினி தேவதை

அககினியே! பிரசித்தியாயுள்ள அக கபடனும, பாவஞ செயவோனும, துககததாற கிடடுவதை யுணபவனும, அலலது, கெடட கருததுடையவனுமாகிய இததனமைய இமசை செயவோனை மிகததூரததில எடுதெதறிவாயாக. ஈணடு, 'அசு' எனனும 'धातु' (பகுதி) எறிதல எனனும முதனிலைத தொழிறபெயா கொணடது. நலலோாகளைப பாதுகாககு மக்கினியே! எஙகடகு நல வழியாற பெறததகக சுகததைச செய்வாயாக. ஈணடு எலலாத தேவதை வடிவமாகிய அககினியைத துதிததலால விசுவ தேவததனமை அமையு மாறறிக வைசுவ தேவம எனபது மிதுவே. (9)

குறிப்பு —வைசுவ தேவத தனமையை, விசுவே தேவா, சாவே தேவா: என நிருகதம கூறுகினறது. மிக அறுதியாகிய தேவதா லிஙக மநதிர சமுதாயம எலலாத தேவாகட்கும பொதுவாமாதலின வைசுவ தேவம எனபா தேவராச வேட்பாா். இம மநதிரததிறகு ரிகிசுவன ரிஷி யெனறு கூறுகினறது ஆஙகில மொழிபெயாபபு.

மந்திரம் 10.

கீதம—அகததிய ரிஷி ரசேஷாகனம.

३क२र ३ १२ ३ १२
106 श्रुष्ट्यग्ने नवस्य मे स्तोमस्य वीर विश्पते ।
२ ३ २ ३ १२ ३१ २
नि मायिन *स्तपसा रक्षसो दह ॥ १० ॥

இருககு 8-32-14.

* तपुषा, எனபது இருககு.

ஶ்ருஷ்ட்யக்நே நவஸ்ய மே ஸ்தோமஸ்ய வீர விஶ்பதே ।
நி மாயிநஸ்தபஸா ரக்ஷஸோ தஹ ॥

அந்வயம்

हे वीर! विश्पते! अग्ने! नवस्य, मे, स्तोमस्य, श्रुष्टी मायिनः,
रक्षसः, तपसा, निदह ॥

பதவுரை.

हे वीर!	ஹே வீர!	வீரனே!
विश्पते!	விஶ்பதே!	மக்களைக் காப்பாற்றுவோய்!
अग्ने!	அக்நே!	அக்கினியே!
नवस्य	நவஸ்ய	இப்பொழுது செய்ததின் புதிதான
मे स्तोमस्य	மே ஸ்தோமஸ்ய	எனது தோத்திரசமுதாயத்தைக்
श्रुष्टी	ஶ்ருஷ்டீ	கேட்டு
मायिनः	மாயிநः	மாயையையுடைய
रक्षसः	ரக்ஷஸः	இராக்கதர்களை
तपसा	தபஸா	தகிக்கின்ற பிரகாசத்தால்
निदह	நிதஹ	முழுதும் சாம்பராக்குவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—10. விசுவமனு ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். வைசுவ தேவாக்கினி தேவதை.

சத்துருக்களை யழிப்போய்! அல்லது, வீரிய முடையோய்! மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவோய்! அக்கினியே! இப்போது செய்ததின் புதிதாகிய தோத்திரக் கொத்துகளைக் கேட்டு மாயையை யுடையவர்களும், இது பற்றியே கருமங்கட் கிடையூறு செய்கின்றவர்களுமான இராக்கதர்களை, காய்கின்ற சுவாலையால் அடியோடு சாம்பராக்குவாயாக. (10)

குறிப்பு—எண்டுப் பாடியக்காரர், பலவகையாய வேற்றுமைகளைத் திரிபாக்கிப் பொருள் கொண்டுள்ளார். விவரணக்காரரோ, எனது புதிதாகிய தோத்திரத்தின் வலியால் வீரமுள்ளோய்! மக்களைக் காப்பாற்றுவோய்! அக்கினியே! மாயாவியான இராக்கதர்களை ஒளியால் விரைவில் சாம்பராக்குதி, எனப் பொருட்படுத்தியுள்ளார்.

பதினோராவது கண்டம்

முற்றும்

பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

கீதம்—இந்திர வசிஷ்ட பிரமமிட்டீயம்.

१ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २
107. प्र मंꣳहिष्ठाय गायत ऋताव्ने बृहते शुक्रशोचिषे ।
३ १ २ ३१२
उप स्तुतासो अग्नये ॥ १ ॥

இருக்கு 8-103-8

𑌪𑍍𑌰 𑌮𑌂𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌗𑌾𑌯𑌤 𑌋𑌤𑌾𑌵𑍍𑌨𑍇 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌶𑍋𑌚𑌿𑌷𑍇 ।
𑌉𑌪 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌸𑍋 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 ॥

அந்வயம்.

हे उपस्तुतासः!, मंहिष्ठाय, ऋताव्ने, बृहते, शुक्रशोचिषे,
अग्नये, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे उपस्तुतास.!	𑌹𑍇 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌸𑌃!	அருகிற் றுதிப்போர்காள்! (நீவிர்)
मंहिष्ठाय	𑌮𑌂𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯	தலைவனானும்
ऋताव्ने	𑌋𑌤𑌾𑌵𑍍𑌨𑍇	வேள்வி அல்லது, சத்திய முடையவனும்
बृहते	𑌬𑍃𑌹𑌤𑍇	மகானும்
शुक्रशोचिषे	𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌷𑍇	ஒளிமிகுந்த சுடரோனும் (ஆகிய)
अग्नये	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇	அக்கினிக்குத்
प्रगायत	𑌪𑍍𑌰𑌗𑌾𑌯𑌤	நன்கு தோத்திரம் பாடிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1. பிரயோகபாககவ ரிஷி. ககுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அருகிற றுதிபபோர்காள்! நீவிர சிறநத கொடையுடையோனும், வேளவியுடையோனும, அலலது, சததியமுடையோனும, மகானும, ஒளி மிகுநத சுடரோனும ஆகிய அககினிககுத தோத்திரஞ சொலவீர்களாக. (1)

குறிப்பு —ऋताव्ने, எனறதற்கு, நீரைததரும் எனறும இதறகு செளப ரிஷி யெனறுங கொளவா பேனுட்டாசிரியர்

மந்திரம் 2.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி வாசபிருத வாசாபிருத வாசபர்மீயம்

१ २र३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
108. प्र सो अग्ने तवोतिभिः *सुवीराभिस्तरति वाजकर्मभिः ।
२ ३ २ ३१ २र
यस्य त्वꣳ सख्यमाविथ ॥ २ ॥

இருக்கு 8-19-20.

ப்ர ஸொ அக்நெ தவொதிபிஃ ஸுவீராபிஸ்தரதி வாஜகர்மபிஃ।
யஸ்ய த்வம் ஸக்யமாவிய ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने! त्वं, यस्य, सख्यं, आविथ, तव, सुवीराभिः, वाजकर्मभिः,
ऊतिभिः, सः, प्रतरति ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நெ!	அககினியே!
त्वं	த்வம்	நீ
यस्य	யஸ்ய	எவனுககு
सख्यं	ஸக்யம்	நணபன்
आविथ	ஆவிய	ஆகினறுயோ,
तव	தவ	உனனுடைய
सुवीराभिः	ஸுவீராபிஃ	நலல மககட்பேறளித் தருவனவும

* सुवीराभिस्तिरते वाजमर्मभि, எனபது இருககு.

वाजकर्मभिः	வாஜகர்மபி:	அன்னங்களையும் ஆற்றல்களையும் காப்பாற்றுவனவும் ஆன
ऊतिभिः	ஊதிபி:	பரிபாலனங்களினால்
स	ஸ:	அவன்
प्रतरति	ப்ரதரதி	விருத்தியாகின்றான்

சாயண பாடியம்.

சண்டம்—12. இருக்கு—2. சௌபரி ரிஷி. ககுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! உன்னுடைய பாதுகாப்புக்களினால் அந்த எசமானன் இனிது விருத்தியாகின்றான். (எத்தன்மைய பாதுகாப்புக்களாலெனின்), பாதுகாப்புக்கள் விசேடித்துக் கூறப்படுகின்றன '—அழகிய புத்திரன் முதலியோர்களை யுடையனவும், அன்னங்களின் கருமத்தையேனும், அல்லது ஆற்றலின் கருமத்தையேனும் காப்பாற்றுவனவுமான, அத்தன்மைய பாதுகாப்புக்களினால் என மேலநவயித்துக் கொள்க. அக்கினியே! நீ எந்த எசமானனுக்கு சிநேகனாகின்றனையோ, அவன் விருத்தியாகின்றான் என முன்னுள்ளதுடன் சேர்த்துக்கொள்க. (2)

குறிப்பு —तरति वाजकर्मभिः, எனவும், तिरते वाजकर्मभि : எனவும், பாடபேதமுண்டு.

மந்திரம் 3.

கீதம்—சௌபரம்.

१ २ ३क २र ३ १ २ ३ १२३ १ २
109. तं *गूर्द्धया स्वर्णरं देवासो देवमरतिं दधन्विरे ।
३ २ ३ १ २
देवत्रा †हव्य मूहिषे ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-15-1.

தம் கூர்த்யா ஸ்வர்ணரம் தேவாஸோ தேவமரதிம் தத்ந்விரே ।
தேவத்ரா ஹவ்ய மூஹிஷே ॥

அந்வயம்

(हे स्तोतः !), गूर्द्धया, स्वर्णरं, तं, (स्तुहि), देवासः, देवं, अरतिं, दधन्विरे, (प्राप्यच), (तेनाग्निना), देवत्रा हव्यं, आ ऊहिषे ॥

---

* गूर्धया, † हव्य मोहिरे, எனபது இருக்கு.

பதவுரை.

(हे स्तोत.!)	(ஹே ஸ்தோத:!)	துதிப்போய்! (நீ)
गूर्द्धया	கூர்த்யா	போற்றுங் கருமத்துடன்
स्वर्णरं	ஸ்வர்ணரம்	எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தும்
तं	தம்	அவ்வக்கினியைத்
(स्तुहि)	(ஸ்துஹி)	(தோத்திரம் பண்ணுவாயாக)
देवासः	தேவாஸ:	வேட்போர்கள்
देवं	தேவம்	ஈகை முதலிய குணங்களை யுடையதும்
अरतिं	அரதிம்	இறையுமாகிய (எதை)
दधन्विरे	தயந்விரே	அடைந்தார்களோ,
(प्राप्यच)	(ப்ராப்ய ச)	(அடைந்து)
(तेन अग्निना)	(தேந அக்நிநா)	அவ்வக்கினி வாயிலாக
देवत्रा	தேவத்ரா	தேவரைக் குறித்து
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியைச்
आ ऊहिषे	ஆ ஊஹிஷே	சேர்க்கின்றார்களோ (அக்கினியை யெனக் கூட்டுக)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12. இருக்கு—3 சௌபரி ரிஷி ககுப சந்தம் அக்கினி தேவதை.

தோத்திரஞ்செய்வோய்! பிரசித்தியாகிய அவ் வக்கினியைத் துதிக்குங் கருமத்தாற் றுதிப்பாயாக எவ் வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்? அனைத்தையுஞ் செலுத்துவதை, எசமானர்க ளனைவர்களாலும் கரும முதலியதிற் கொண்டு போகப்பட்டதை. அல்லது சுவர்க்கத்தைக் குறித்து அவிகளைக் கொண்டுபோவதை ஈகை முதலிய குணங்களுடையதும், இறை ஆயதும், அல்லது இனிதடையத் தக்கதுமாய எதை அடைகின்றார்களோ, அதாவது, துதி முதலியவைகளா லடைகின்றார்களோ, அடைந்து அவ் வக்கினி வாயிலாகத் தேவர்களை யுத்தேசித்து, புரோடாசம் முதலிய அவியை (தேவ

வுணவை) சேர்க்கின்றார்களோ, அவ் வக்கினியை. துதிப்பாயாக என முடித்துக்கொள்க. (3)

குறிப்பு—தேவாகள = அதாவது துதிப்போாகள எனவே வேட்போாகள எனபபட்டது.

'दधन्विरे' எனபதில धवि , எனபதறகு அடைதல பொருள.

देवत्रा, எனபதில 'தேவ மனுட' எனபதாதியால, त्रा இரணடாம வேறறுமையில வநதது

ாணடு, गूर्द्धयति, எனபதறகுத துதிததல பொருளென நிருகதம 3 14 5 கூறுகினறது.

மநதிரம 4.

கீதம—பககம அல்லது சௌபரம்.

१ २ ३ १२३ १२३ २ २ ३ २ ३२

110. *मा नो हृणीथा अतिथिं वसुरग्निः पुरुप्रशस्त एषः ।

२ ३ १२ ३२

यः सुहोता स्वध्वरः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-103-12.

மா நோ ஹ்ருணீதா அதிதிம் வஸுரக்³நி: புருப்ரஶஸ்த ஏஷ: ।
ய: ஸுஹோதா ஸ்வத்⁴வர: ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विक्सङ्घ !) यः, सुहोता, स्वध्वरः, (सः), एषः, अग्निः, पुरुप्रशस्तः, वसुः, (तं) अतिथिं, नः, यज्ञे, मा हृणीथाः ॥

பதவுரை.

हे ऋत्विक्सङ्घ !	ஹே ருத்விக்ஸங்க⁴ !	வேட்போா கூட்டத்தோாகளே ! (நீவிா)
यः	ய:	எது
सुहोता	ஸுஹோதா	இனிது தேவாகளை யழைபபதும்
स्वध्वर	ஸ்வத்⁴வர:	நலல வேளவியையுடையது மாமோ,
(स.) एषः अग्नि.	ஸ: ஏஷ: அக்³நி:	அத தகைய இவ வககினி
पुरुप्रशस्त	புருப்ரஶஸ்த:	பலலோாாறறுதிககபபடடதும
वसु	வஸு:	வாசஞ செயவிபபதுமாம.
(तं) अतिथिं	(தம்) அதிதி²ம்	அதிதிபோற பூசிககததகக (அவ வககினியை)

* मानो हृणीता मतिथिर्वसु, எனபது இருககு.

(न यज्ञे)	(நः யஜ்ஞே)	(எமது வேள்வியில்)
मा हृणीथा.	மா ஹ்ருணீதா:	வேறிடஞ் செல்லுமாறு அலக்கழிக்காதீர்கள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12 இருக்கு—4 பிரயோகபாக்கவ ரிஷி. அல்லது சோபரி கண்ணுவ ரிஷி ககுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை

வேட்போர் கழகத்தோர்களே! (நீவிர்) எமது வேள்வியில் அதிதி போற் பிரியப்படத்தக்க அக்கினியை வேறோரிடத்திற் போக்கச் செய்யாதீர்கள். எவ் வக்கினியை? என்றுசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது —யாதோரக்கினி தேவர்களை யினிதழைப்பதும், அழகிய வேள்வியுடையதுமாமோ, அதை யென்க எவ் வக்கினி பல்லோர்களாற் போற்றப்பட்டதும், வசிக்கச் செய்வதுமாகின்றதோ, அதை என மேல் அந்வயித்துக்கொள்க. (4)

குறிப்பு—அக்கினியானது எங்களையும் அதிதிகளையும் வெறுக்காதிருக்க என்பது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாளர் கருத்து.

மந்திரம் 5.

கீதம்—பக்த ரிஷி தேவானீகம், அல்லது பதி.

३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२

111. भद्रो नो अग्निराहुतो भद्रा रातिः सुभग भद्रो अध्वरः ।

३ २ ३ १ २र

भद्रा उत प्रशस्तयः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-19-19.

பத்ரோ நோ அக்நிராஹுதோ பத்ரா ராதி: ஸுபக பத்ரோ அத்வர:।
பத்ரா உத ப்ரஶஸ்தய: ॥

அந்வயம்.

आहुतः, अग्निः, नः, भद्रः, (भवतु), हे सुभग !, नः भद्रा रातिः, अध्वरः, भद्रः, (भवतु), उत, प्रशस्तयः, भद्राः (भवन्तु) ॥

பதவுரை.

आहुत	ஆஹுத:	அவிகளாற் களிப்படைந்த
अग्नि.	அக்நி:	அக்கினி
न.	ந:	எங்கட்கு
भद्रः (भवतु)	பத்ர: (பவது)	மங்கள (மாகுக).
हे सुभग!	ஹே ஸுபக!	மங்களமாகிய தனமுள்ளோய!

नः	𑌨𑌃	எங்கட்கு
भद्रा राति	𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌤𑌿𑌃	மங்களமாகிய தனமும் ஈகையும்
भवतु	𑌭𑌵𑌤𑍁	உண்டாகுக.
भद्र. अध्वर;	𑌭𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑌃	மங்களமாகிய வேள்வி
(भवतु)	(𑌭𑌵𑌤𑍁)	(உண்டாகுக).
उत भद्राः प्रशस्तयः	𑌉𑌤 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌯𑌃	மற்றும், மங்களமாகிய துதிகள்
(भवन्तु)	(𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁)	(உண்டாகுக).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—5. சௌபரி ரிஷி.

அவிகளால் திருப்தியடைந்த அக்கினி எங்கட்கு மங்களமாகுக. அழகிய தனமுடைய அக்கினியே! எங்கட்கு மங்களமாகிய திரவியங்களும், தானங்களும் உண்டாகுக. மங்களமாகிய வேள்வியும் மற்றும், மங்களங்களான பெருமைகளும், துதிகளும் உண்டாகுக. (5)

குறிப்பு —आहुत. என்பதற்குத் தேவர்களை யழைக்க நியமித்தல் பொருளென்று கூறுகின்றது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு.

மந்திரம் 6.

கீதம்—கௌதமம். அல்லது, சாத்தியம்.

१ २ ३ १ २३ १ २र३ १ २
112. यजिष्ठं त्वा ववृमहे देवं देवत्रा होतारममर्त्यम् ।
३ २ ३ १ २ ३ १२
अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-18-3.

𑌯𑌜𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌵𑍃𑌮𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌹𑍋𑌤𑌾𑌰𑌮𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

(हे अग्ने!), यजिष्ठं, देवत्रा, देवं, होतारं, अमर्त्यं, अस्य यज्ञस्य, सुक्रतुं, त्वा, ववृमहे ॥

பதவுரை.

(हे अग्ने!)	(𑌹𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇!)	(அக்கினியே!)
यजिष्ठ	𑌯𑌜𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂	ஆராதனையிற் சிறந்ததும்
देवत्रा	𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾	தேவர்களுக்குள்
देवं	𑌦𑍇𑌵𑌂	சிறந்த ஈகை முதலிய குணங்களுடையதும்

होतारं	ஹோதாரம்	தேவர்களை யழைப்பவனும்
अमर्त्यं	அமர்த்யம்	இறவாதவனும்
अस्य यज्ञस्य	அஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய	இவ் வேள்விக்கு
सुक्रतुं	ஸுக்ரதும்	நற் கருத்தனுமாகிய
त्वा	த்வா	உன்னை
ववृमहे	வவ்ருமஹே	நன்கு பூசிக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6. சோபரி ரிஷி

அக்கினியே! பூசிப்பதிற் சிறந்த உன்னை இனிது போற்றுகின்றோம். எவ்வண்ணத்தனாகிய உன்னை யெனின்? தேவர்களுக்குட் சிறந்த தான முதலிய குணமுடையோனை. மற்றுந் தேவர்களை யழைப்போனை மற்றும் இறவாதோனை, மற்றும் இவ்வேள்வியிற் சிறந்த தலைவனை. (போற்றுகின்றோம் என்பதனோடு மேற் கூட்டுக) (6)

குறிப்பு —अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम्, என்றதற்கு இவ் வேள்வியை இனிது முடிக்க, என்ப பொருள் கூறியுள்ளார் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாளர்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—சமதக்னி ரிஷி, சமவாக்கம்.

१२ ३१ २३ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
113. तदग्ने द्युम्नमाभर *यत्सासाहा सदने कञ्चिदत्रिणम् ।
३ १ २र ३क२र
मन्युं †जनस्य दूढ्यम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-19-12.

தத³க்³நே த்³யும்நமாப⁴ர யத்ஸாஸாஹா ஸத³நே கஞ்சித³த்ரிணம் ।
மந்யும் ஜநஸ்ய தூ³ட்⁴யம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, तत्, द्युम्नं, आभर, यत् आसदने, (वर्तमानं), कञ्चित्, अत्रिणं, सासाहा, (तथा), दूढ्यम्, जनस्य, मन्युं, सासाहा ॥

* यत्सा सहत्सद्दने, † जतस्य दूढ्य , என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
तत्	தத்	அந்த
द्युम्नं	த்யும்நம்	அன்னத்தை, அல்லது, கீர்த்தியை
आभर	ஆபர	எங்கட்குத் தருவாயாக
यत् आसदने	யத் ஆஸதநே	எக்கால வேள்வி மண்டபத்தில்
(वर्तमानं) कश्चित्	(வர்த்தமாநம்) கஶ்சித்	(இருக்கின்றவன்) எவனானாலும்
अत्रिणं	அத்ரிணம்	புலாலுண்ணும் அவ்விராக்கதனை
सासाहा	ஸாஸாஹா	மிகத் தாழ்த்திவிடுவாயாக (மற்றும்)
(तथा)	(தயா)	அவ்வாறே
दूढ्यम्	தூட்யம்	பாவமதியுள்ள சத்துருவையும்
जनस्य मन्युं	ஜநஸ்ய மந்யும்	சனங்களின் கோபத்தையும்
सासाहा	ஸாஸாஹா	முற்று மடக்கி விடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—7. சோபரி ரிஷி

அக்கினியே! (நீ) அவ்வன்னத்தை அல்லது கீர்த்தியை எங்கட்கு நிறையத் தருவாயாக. யாகால வேள்வி மனையில் புலாலுண்ணும் இராக்கதர் யாரேனுமிருப்பரேல், அவ்விராக்கதர் முதலியோர்களையும் அடியோடு அடக்கி விடுவாயாக, அவ்வாறே பாவ மதியுடைய சத்துருவையும், மக்களின் கோபங்களையும் அடக்கி விடுவாயாக. (7)

குறிப்பு —दूढ्या, எனவும் दूढ्यम्, எனவும் பாடபேதம்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி ராக்ஷோக்னம்.

१ २र ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २
114. यद्वा उ विश्पतिः शितः सुप्रीतो * मनुषो विशे ।
२उ ३२उ ३ १ २
विश्वेदग्निः प्रति रक्षांꣳसि सेधति ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-13-13.

யஜா உ விஶ்வதிஃ ஶிதஃ ஸுப்ரீதோ மநுஷோ விஶே ।
விஶ்வேதக்நிஃ ப்ரதி ரக்ஷாம்ஸி ஸேதயதி ॥

அந்வயம்.

विश्पतिः, शितः (अयं), अग्निः, सुप्रीतः, मनुषः, विशे, यत्, वै, वर्तते, (तदा), अग्निः, विश्वा इत्, रक्षांसि, प्रतिषेधति उ ॥

பதவுரை.

विश्पतिः	விஶ்பதிஃ	மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவதும்
शितः (अयं)	ஶிதஃ (அயம்)	சுடர் மிகுந்ததுமாகிய இந்த
अग्निः	அக்நிஃ	அக்கினி
सुप्रीत	ஸுப்ரீதஃ	மிக்க களிப்புடையதாய்
मनुष	மநுஷஃ	மனிதரது
विशे	விஶே	வீட்டில்
यत् वै (वर्तते)	யத் வை (வர்த்ததே)	எப்பொழு[illegible] [illegible]றதோ
(तदा)	(ததா)	அப்பொழுது
अग्निः	அக்நிஃ	அக்கினி
विश्वा इत्	விஶ்வா இத்	அவரைப் பீடிக்கின்ற எல்லா
रक्षांसि	ரக்ஷாம்ஸி	இராக்கதர்களையும்
प्रतिषेधति	ப்ரதிஷேதயதி	நாசப்படுத்துகின்றது.
उ	உ	இது பிரசித்தமாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—8. விசுவமனு ரிஷி. சந்தம் உஷ்ணிக். தேவதை அக்கினி.

மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவதும், அவிகளால் சுடர் மிகுந்ததுமாகிய அவ் வக்கினி மக்கள் தம் மனைக்கண் உள்ளனபோடு எக்காலம் வரை இருக்கின்றதோ, அக்காலம் வரை அவருடைய பகைவராயத் துன்புறுத்தும் இராக்கதர்களனைவரையும் நாசப்படுத்தி விடுகின்றது மூலத்திய உகாரம், பிரசித்தியில் நின்றது, இது பிரசித்தியாம் என்பதாம். (8)

வேதப்பொருளை விளக்கலால் இருளின் துன்பத்தை நீக்கி, புருடார்த்தங்கள் நானகையும விததியாதீாததேசா கொடுபபாராக.

ஸ்ரீமத், இராசாதிராச பரமேசுர, வைதீக மாாககப் பிரவாத்தக,
ஸ்ரீவீரபுகக பூபால சாம்ராசசிய துரந்தரராகிய சாயணசாரியாராலியற்றிய
மாதவீய சாம வேதாாததப பிரகாசமேன்னும்
சநத வியாககியானம்,
ஆககினேய காண்டததின் முதலாவது அத்தியாயம்
பன்னிரணடாவது கண்டம்
முறறும.

ஆக்கினேய காண்டம்

அலலது

ஆக்கினேய பருவம்

முற்றும.

சாமவேத சங்கிதை முதலாம் அத்தியாயம்

முர்றும.

ஓம சுப்ரமண்யோம ! ஓம சுப்ரமணயோம் ! ஓம சுப்ரமண்யோம !

ஓம சாநதி ! சாநதி. ! சாநதி !

சாமவேத சங்கிதை

இரண்டாவது

ஐந்திர காண்டம்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்,

பிரபாடகம்—2. முற்பாதி கண்டம்—1.

பதது மநதிரங்களாலானது.

மநதிரம் 1.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २

115. तद्वो गाय सुते सचा पुरुहूताय सत्वने ।

२उ ३ २ ३ १ २

शं यद्गवे न शाकिने ॥ १ ॥

இருககு 6-45-22.

தவொ காய ஸுதெ ஸசா புருஹூதாய ஸத்வநெ ।

ஶம் யத்கவெ ந ஶாகிநெ ॥

அந்வயம்.

हे स्तोतारः !, वः, सुते, पुरुहूताय, सत्वने, यत्, शाकिने, गवे न, शम्, तत्, सचा, गाय ॥

பதவுரை.

हे स्तोतार. !	ஹெ ஸ்தொதாரஃ !	துதிப்போர்கள் !
वः	வஃ	நீஙகள்
सुते	ஸுதெ	சோமரம பிழிநதவிடதது
	புருஹூதாய	பலராலழைக்கபபட்டவனாய
सत्वने	ஸத்வநெ	பகைஞரைக காயகினற அலலது தனததைக கொடுககினற இநதிரன பொருட்டு

यत्	யத்	யாதொரு தோத்திரம்
शाकिने	ஶாகிநே	வலிமிக்க இந்திரனுக்கு
गवे न	கவே ந	ஆவிற்கு (புல்) ஒப்ப
शम्	ஶம்	சுகம் கொடுப்பதாகின்றதோ?
तत्	தத்	அத் துதியைக்
सचा	ஸசா	கூடி நின்று
गाय	காய	பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

எவருடைய, மூச்சுக் காற்று மறைகளோ, எவர், மறைகளினின்றும் உலகை யுண்டாக்கினரோ, அவ் வித்தியாதீர்த்த மாகேசுரரை வணங்குகின்றேன்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. சமயு வார்ஹஸ்பத்திய ரிஷி. காயத்திரி சந்தம். இந்திரன் தேவதை.

துதிப்போர்களே! நீங்கள், சோமரசம் பிழிந்தானவிடத்து அநேக எசமானர்களா லழைக்கப்பட்டவனும், பகைஞரைக் கெடுப்போனும், அல்லது, திரவியந்தருவோனுமாகிய இந்திரன் பொருட்டு கூடிக்கொண்டு தோத்திரம் பாடுவீர்களாக. ஆவிற்குப்புல் சுகந்தருமாறு யாதொரு துதி ஆற்றலுடைய இந்திரனுக்கு இன்பந்தருகின்றதோ? அத்துதியை. (செய்வீர்களாக என இயைத்துக்கொள்க) (1)

குறிப்பு.—பயிரிடுவோன் எருதின் நலத்தைக் கருதுவது போல அன்போடு பாடுவீர்களாக என்பதும், இதற்குப் பாரத்துவாச ரிஷி யென்பதும், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின் கருத்து.

மந்திரம் 2.

१ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३
116. यस्ते नूनꣳ शतक्रतविन्द्र द्युम्नितमो मदः ।
१ २ ३ १ २र
तेन नूनं मदे मदेः ॥ २ ॥

இருக்கு 8-19-16.

யஸ்தே நூநம் ஶதக்ரதவிந்த்ர த்யும்நிதமோ மத: ।
தேந நூநம் மதே மதே: ॥

அந்வயம்.

हे शतक्रतो इन्द्र !, द्युम्नितमः, य , मदः, नूनं, ते, तेन, नूनं, मदे, मदेः ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो इन्द्र!	ஹே ஶதக்ரதோ இந்த்ர!	நூற்றுக்கணக்கான உணர்வின் மிக்க இந்திர!
द्युम्नितमः	த்யும்நிதம:	மிக்க கீர்த்தியுள்ள
यः मद	ய: மத:	யாதொரு சோமமுண்டோ, அது
नून	நூநம்	நிச்சயமாய் முன்னரேயே
ते	தே	உனக்குப் பிழிந்து வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
तेन	தேந	அதனால்
नूनं	நூநம்	இப்போது
मदे	மதே	களிப்பையடைந்து விட்டது எமக்கும்
मदे	மதே:	ஆனந்தந் தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—2 சுருதகக்ஷ ரிஷி காயத்திரி சந்தம்.

இதில் சோமந் துதிக்கப்படுகின்றது —நூறுவகை மெய்யுணர்வுகளையுடைய இந்திர! சிறந்த கீர்த்தியுடைய மதம் என்னுங் களிப்பைத் தருதலால் மதமெனப்பட்டது சோமம் (சொடி வகையி லொன்று) அத்தகைய யாதொரு சோமமுண்டோ? அது நிச்சயமாய் முன்னரே உனக்கு எங்களாற் பிழிந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எங்களாற் கொடுக்கப்பட்ட அச் சோமரசத்தால் (இப்போது அதைக் குடித்தலால்) உனக்கு மிக்க களிப்புண்டாய் விட்டது எங்களையும் திரவிய முதலியதைக் கொடுத்தலாற் களிப்படைவிப்பாயாக என்பதாம். (2)

குறிப்பு —உன்னுடைய களிப்பைப்போல எம்மையும் களிப்படையச் செய்வாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

२ ३ १२ ३२ ३ २ ३१२ ३ १ २
117 गाव *उप वदाऽवटे मही यज्ञस्य रप्सुदा ।
३ १ २र ३ १ २
उभा कर्णा हिरण्यया ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-45-22.

காவ உப வதா௨வடே மஹீ யஜ்ஞஸ்ய ரப்ஸுதா ।
உபா கர்ணா ஹிரண்யயா ॥

* उपावतावत, என்பது இருக்கு

அந்வயம்.

हे गावः ! (यूयं), अवटे, उपवद, यज्ञस्य, रप्सुदा, मही, उभाकर्णा, हिरण्यया ॥

பதவுரை.

हे गावः !	ஹே காவঃ !	கோக்களே !
(यूयं)	(யூயம்)	(நீங்கள்)
अवटे	அவடே	மகாவீர (பாத்திர) த்தைக் குறித்து
उपवद	உபவத	அடைவீர்களாக.
यज्ञस्य	யஜ்ஞஸ்ய	வேள்வியின் சாதனமாகிய
रप्सुदा	ரப்ஸுதா	மந்திரத்தாற் கறக்கத் தக்க
मही	மஹீ	ஆடு பசுக்களின் பால் முக்கியமானதாம், மற்றும்
उभाकर्णा	உபாகர்ணா	இப்பாத்திரத்தின் காதுகளென்னுங் கைப்பிடிகள்
हिरण्यया	ஹிரண்யயா	பொன் வெள்ளிகளாற் செய்யப்பட்டுள்ளன.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—3. அரியத பிரகாத ரிஷி. காயத்திரி சந்தம்.

பாற்பசுக்களே! நீங்கள் மகாவீரபாத்திரத்தை முன்னிட்டு (மகா வீர பாத்திரம் என்பது மூக் கலசங்களை யொன்றாய்ச் சேர்த்ததுபோன்ற ஒரு மண்பாத்திரம்) அதன் பக்கத்திற் சேர்வீர்களாக. இவ் வேள்வியின் சாதன மாகிய பயன் தரத் தக்கதும், அல்லது மந்திரத்தாற் கறக்கத் தக்கது மாகிய, பசுவின் பால், ஆட்டின் பால், மிக விரும்பப்பட்டதாமாதலின் அங்குப் போய்ச் சேர்வீர்களாக என முடிக்க. பசுவின் பாலும் ஆட்டின் பாலும் மகா வீரபாத்திரத்திற் பெய்தற்குரியதாமாதலின் பசுக்கள் என்றமை, ஆட்டிற்கு முபலக்கணமானது. மற்றும் இப்பாத்திரம் பொன் வெள்ளிகளாற் செய்த இரண்டு காதுகளை யுடையதாம். (3)

குறிப்பு.—ஈண்டு, மூலத்திலுள்ள गाव., என்னும் பதத்திற்கு பசுக்களென்றும், 'अवटे' என்றதற்கு—கிணறு, அல்லது பள்ளம், என்றுங் கொண்டு கோக்களே! (நீங்கள்) கிணற்றுக்கருகில் வருவீர்களாக என்பார் உவடா மகீதரர்கள். அவடே என்பதற்கு வேள்விக்குண்டத்தில் என்பர் மற்றோர் சாரார். மற்றோர் வகையார் 'गावः' என்பது, வாக்குகள் என்றும், 'அவடே' என்றது, அவ, என்னும் பகுதி காத்தற் பொருளுடையதா மாதலின் காக்குந்தன்மையுடைய இந்திரன், அல்லது ஓங்காரமாகும், அதனிடத்து வாக்குகளே! நீங்கள் சேர்வீர்களாக என்பர். எனது வாக்குகள் பொற்குண்டலக் காதுகளையுடைய இந்திரனையும், நீர் தரும் பூமியையுந் துதிக்க என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

२३ १ २   ३   १ २३ २३ १२
118. अरमश्वाय गायत * श्रुतकक्षारं गवे ।
२३ १ २ ३ १ २
अरमिन्द्रस्य धाम्ने ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-29-25.

அரமஶ்வாய காயத ஶ்ருதகக்ஷாரம் கவே ।
அரமிந்த்ரஸ்ய தாம்நே ॥

அந்வயம்

हे श्रुतकक्ष आत्मन्!, अश्वाय, अरं, गायत, (तथा) गवे, अरं, गायत, इन्द्रस्य धाम्ने, अरं गायत ॥

பதவுரை.

हे श्रुतकक्ष आत्मन्!	ஹே ஶ்ருதகக்ஷ ஆத்மந்!	(யாகிய) சுருதகக்ஷன என்னு மானமாவே! (நீ)
अश्वाय	அஶ்வாய	குதிரையின பொருட்டு
अरं	அரம்	நிறையத
गायत	காயத	துதி பாடுவாயாக.
(तथा)	(தயா)	அப்படியே
गवे	கவே	ஆவின பொருட்டும
अरं	அரம்	நிறையத
गायत	காயத	தோததிரம் பாடுவாயாக
इन्द्रस्य धाम्ने	இந்த்ரஸ்ய தாம்நே	இந்திரனுடைய வீட்டின் பொருட்டும
अर	அரம்	நிறையத
गायत	காயத	தோததிரம பாடுவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி. காயததிரி சநதம

சுருதகக்ஷ ரிஷி எனபவர தனதானமாவையே கூபபிட்டுக கூறுகின றார்:—சுருதகக்ஷ ஆனமாவே! நீ நிறையத தோததிரததைப பாடுவாயாக. எதன பொருட்டு இநதிரனைக குறிதத துதியெனின? கூறுகினறார — அசுவததின பொருட்டெனறது. இநதிரனால கொடுககபபட்ட குதிரையின்

---

* श्रुतकक्षो अरं, எனபது இருககு.

பொருட்டு என்பதாம். போதுமானவரை இந்திரனைக் குறித்துத் தோத்திரஞ் செய்வாயாக என்பது கருத்து அங்ஙனமே ஆவை யடைதற் பொருட்டும், போதுமானவரை தோத்திரம் பண்ணுவாயாக இந்திரனைக் கருத்தாவாகக் கொண்ட வீட்டை அடைதற் பொருட்டும் போ r தோத்திரஞ் செய்வாயாக என்பதாம். இந்திரன் வீடு முதலியவைகளைக் கொடுக்கின்றான் ஆதலின் அதன் பொருட்டுத் துதிசெய்வாயாக என்பது பொருள் அல்லது, இந்திரனுடைய, என்பதிலுள்ள ஆறும் வேற்றுமை செய்யப்படு பொருளில் வந்தது. கோ முதலியவற்றின் இலாபத்தின் பொருட்டு இந்திரனைத் துதிப்பாயாக என்பதுமாம் (4)

குறிப்பு.—श्रूतकक्षा, எனவும் श्रुतकक्ष', எனவும் பாடமுண்டு தகக்ஷ, என்பது—வேதப்பிரியா எனப் பொருளபடும், சுருதகக்ஷ, என்ற விளியை சுருதகக்ஷரின் புத்திராகளா! எனப் பொருளபடுத்தியுள்ளது ஆங்கிலத்தில.

மந்திரம் 5.

१ २र ३ २ ३ २ ३ १ २

119. तमिन्द्रं वाजयामसि महे वृत्राय हन्तवे ।

१ २र ३ १ २

स वृषा वृषभो भुवत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-93-7.

தமிந்த்ரம் வாஜயாமஸி மஹே வ்ருத்ராய ஹந்தவே ।
ஸ வ்ருஷா வ்ருஷபோ புவத் ॥

அந்வயம்

(यजमानाः आहु'), महे, वृत्राय हन्तवे, तं इन्द्रं, वाजयामसि,
वृषा, सः, वृषभः, भुवत् ॥

பதவுரை.

(यजमानाः)	(யஜமாநா:)	(வேள்வி நடத்துவோர்கள்)
(आहु)	(ஆஹு:)	(கூறுகின்றார்கள்)
महे	மஹே	பெரிய
वृत्राय हन्तवे	வ்ருத்ராய ஹந்தவே	விருத்திராசுரனைக் கொல்ல
त इन्द्रं	தம் இந்த்ரம்	அவ் விந்திரனை
वाजयामसि	வாஜயாமஸி	[illegible] மோம்
वृषा	வ்ருஷா	வள்ளலாகிய
(स.)	(ஸ:)	அவ் விந்திரன்
वृषभः	வ்ருஷப:	தன்னைக் கொடுப்போனாக
भुवत्	புவத்	ஆகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5. சுருதகக்ஷ ரிஷி காயத்திரி சநதம்.

எசமானர்கள் சொலகின்றார்கள :—முற்கூறிய அவ் விநதிரனைச் சோம ரசததாலும, தோததிரஙகளாலும, ஆறறலுடையவனுககச செயகினறோம். எதன பொருடடெனின்! நீரைத தடுககின்ற பெரிதாகிய விருததிரா சுரனைக கொலலுதறபொருடடு ரணடு, சோமரசங் குடிததலால மதஙகொண் டோனுயிருநது. அலலது, எனது தோததிரங்களால துதிககப்பட்டோனு யிருநது, விருததிராசுரனைக கொலவதிலும ஆற்றலுடையனுயச செயகின் றோம எனபது திரணட பொருள. வளளலாகிய அவவிநதிரன, துதிக்கப் பட்டவாகளும, சோமமளிககபபட்டவாகளுமான எஙகட்குத திரவியந தரு வோனுககு எனபதாம. (5)

குறிப்பு —விருததிரனைக கொன்றவனுககு அனனங்களைக கொடுககின்றோம். எருது வீரியததைப பெயவதுபோனறு அவன மழையைப் பெய்வோனுகுக எனபது ஆஙகில மொழி பெயாபபின கருதது.

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३२ ३ १२ ३ १ २र
120. त्वमिन्द्र बलादधि सहसो जात ओजसः ।
१ २र ३ १२र
त्वꣳ सन् वृषन् वृषेदसि ॥ ६ ॥

இருககு 10-153-2.

க்வமிந்த்₃ர ப₃லாத₃தி₄ ஸஹஸோ ஜாத ஓஜஸ: ।
க்வம் ஸந் வ்ருஷந் வ்ருஷேத₃ஸி ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, त्वं, सहसः, बलात्, ओजस., अधिजातः, हे वृषन् !, सन्, त्वं, वृषा इत् असि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்₃ர !	இநதிரனே !
त्वं	க்வம்	நீ
सहसः	ஸஹஸ:	பிறரை யடககும
बलात्	ப₃லாத்	வலியினினறும
ओजस	ஓஜஸ:	தைரியததினினறும

अधिजात:	ஸயிஜாத:	புகழ் பெற்றவன்.
हे वृषन्!	ஹெ வ்ருஷந் !	வரத்தைப் பெய்கின்றவனே !
सन्	ஸந்	மேம்பட்ட
त्वं	த்வம்	நீ
वृषा इत् असि	வ்ருஷா இத் அஸி	வேண்டியபலனைப் பெய்கின்றவனா யிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—6. இந்திரமாதா தேவசாமய ரிஷிகள். காயத்திரி சந்தம். இந்திரன் தேவதை.

இந்திரனே ! நீ பிறரை யமிழ்த்தும் ஆற்றலாற் பிரசித்தி பெற்றவனா யிருக்கின்றாய் ரண்டு, அசி, என்றது ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருண்மே னின்றது. நிற்குங்கால விருத்திரன் முதலியோர்களைக் கொல்வதற்குக் காரண வடிவ ஆற்றலினின்றும் புகழ்பெற்றவனா யிருக்கின்றாய் என்பப் பொருள்பட்டது மற்றும் ஆற்றலுக்குக் காரணமாகிய தைரியத்தினின்றும் நீ புகழுடையோனா யிருக்கின்றாய் (கேட்டதைப்) பொழிவோய் ! வள்ளற் றன்மையால் மேம்பட்ட நீ விரும்பியதைப் பெய்கின்றவனா யிருக்கிறாய் என்பதாம். (6)

குறிப்பு—இந்திர ! நீ தன் வலியாலும், பிறர் வலியின் அனுகூலத்தாலும் அடக்கத்தாலும், எல்லா இடையூறுகளையும் போக்குகின்றாய். மற்றும் நலத்தையும் பொழிகின்றவனா யிருக்கின்றாய் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

३१ २र ३ २उ ३ १ २
121. यज्ञ इन्द्रमवर्द्धयत् यद् भूमिं व्यवर्त्तयत् ।
३ १ २ ३२ ३ २
चक्राण ओपशं दिवि ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-14-5.

யஜ்ஞ இந்த்ரமவர்த்தயத் யத் பூமிம் வ்யவர்த்தயத் ।
சக்ராண ஓபஶம் திவி ॥

அந்வயம்.

यज्ञः, इन्द्रं, अवर्द्धयत्, यत्, दिवि, ओपशं, चक्राणः, भूमिं, व्यवर्त्तयत् ॥

பதவுரை.

यज्ञः	யஜ்ஞ꞉	வேள்வியானது
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अवर्द्धयत्	அவர்த்₄யத்	வளர்த்தது.
यत्	யத்	எதனாலெனின் ?
दिवि	தி₃வி	வானில்
ओपशं	ஓபஶம்	(மேகத்தைப்) பரவச்செய்து
चक्राणः	சக்ராண꞉	இந்திரன்
भूमिं	பூ₄மிம்	தரையை
व्यवर्त्तयत्	வ்யவர்த்தயத்	தழைக்கச் செய்தனன், (அதனால்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. கோ ஸூக்தி, அசுவஸூக்தி ரிஷிகள்.

வேள்வி அதாவது—தலைவர்களால் அநுட்டிக்கப்பட்ட யாகம், இந்திர தேவதையை விருத்தியாக்கிற்று. "இந்திர! இந்த அவி வளரச் செய்தது ஆராதனையாற் பெரிது செய்தது", எனச் சுருதியுங் கூறுகின்றது. அவ் விந்திரன் எதன் பொருட்டு தரையை மழை முதலிய நன்கு தருவதால் மிக விருத்திபண்ணினனோ, (அக்காரணத்தால் வளரச் செய்கின்றது என முடிக்க.) யாது செய்துகொண்டு (பூமியை விருத்தி பண்ணுகின்றான்) எனின்!? வானில் மேகங்களைப் பரவுமாறு செய்துகொண்டு அல்லது, தன்பா லுள்ளதோர் ஆற்றல் விசேடத்தை வானில் நிகழச் செய்துகொண்டு தரையை மழை வாயிலாக விருத்தி பண்ணுகின்றான் என முடித்துக்கொள்க. (7)

குறிப்பு —வானைச் சுற்றிக்கொண்டு இடி முதலியவைகளை யுண்டாக்கி பூமியைத் திருத்தியதால், என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 8.

१ २ ३२उ ३ १ २र ३ २ ३ २ ३ २
122. यदिन्द्राहं यथा त्वमीशीय वस्व एक इत् ।
३ २ ३ १ २
स्तोता मे गोमखा स्यात् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-14-2.

யதி₃ந்த்₃ராஹம் யதா₂ த்வமீஶீய வஸ்வ ஏக இத் ।
ஸ்தோதா மே கோ₃மஸ₂ா ஸ்யாத் ॥

* गो षखा, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यथा, त्वं, एकः इत्, वस्वः, (तथा) अहम् यत्, ईशीय, मे, स्तोता, गोसखा स्यात् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
यथा	யதா	எவ்வாறு
त्वं	த்வம்	நீ
एक. इत्	ஏக: இத்	ஒருவனாகவே
वस्व	வஸ்வ:	தனத்திற் கிறைவனோ,
(तथा)	(ததா)	(அவ்வாறே)
अहं	அஹம்	நானும்
यत् ईशीय	யத் ஈசீய	ஐசுவரியமுடையவ னாகுவனேல்,
मे	மே	எனனைத்
स्तोता	ஸ்தோதா	துதிப்போன்
गोसखा स्यात्	கோஸகா ஸ்யாத்	கோக்களை யுடையவனாவான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. கோஸூக்தி அசுவஸூக்திகள் ரிஷிகள்.

இந்திரனே! தனத்திற்கு நீ பொருவனை தனி இறைவனாகின்றது போன்று யானும் ஐசுவரியமுடையவனாகுங்கால் எனனைத் துதிப்பவர்களும் கோக்களோடு கூடியவராவார்கள். இறைவனாகிய உனனைத் துதிப்போர்கள் யாதுபற்றிக் கோக்களை யுடையார்களாகார்கள்? மற்றே, கோக்களை யுடையார்களே யாவார்கள் என்பது கருத்து. (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
123. पन्यं पन्यमित्सोतार आधावत मद्याय ।
१ २ ३ २ ३ १ २
सोमं वीराय शूराय ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-2-25.

பந்யம் பந்யமித்ஸோதார ஆதாவத மத்யாய ।
ஸோமம் வீராய சூராய ॥

அநவயம

हे सोतारः!, मद्याय, वीराय, शूराय, पन्य, पन्यं इत्, सोमं, आधावत ॥

பதவுரை.

हे सोतार !	ஹெ ஸொதார꞉!	சோமரசம பிழிவோாகாள! (நீவிா)
मद्याय	மத்₃யாய	களிபபுணடாககததககவனும
वीराय	வீராய	பராககிரம முடையானும
शूराय	ஶூராய	சூரனுமாகிய இநதிரனுககு
पन्य पन्यं इत्	பந்ய பந்யம் இத்	யாணடும புகழததகக
सोमं	ஸொமம்	சோமரசததை
आधावत	ஆதா₄வத	ஆபபணம பணணுவீாகளாக

சாயண பாடியம்.

கணடம—1 இருககு—9 மேதா திதி ஆஙகிரச ரிஷி

சோமரசம பிழியும அததுவாயுககளே! நீவிா (எசுா வேதமோதும் வேடபோாகள—அததுவரியுககள) களிபபைத தரததககவனும, விருததிரனைககொனற வீரனும, சூரததனமை யுடையவனுமாகிய இநதிரனுககு எஙகும போறறததகக சோமரசததை அளிபபீாகளாக எனபதாம (9)

மநதிரம் 10.

३१ २ ३२ उ ३ २ ३ १२ ३१२

124. इदं वसो सुतमन्धः पिबा सुपूर्णमुदरम् ।

१ २ ३ १ २

अनाभयिन् ररिमा ते ॥ १० ॥

இருக்கு 8-2-1.

இத₃ம் வஸொ ஸுதமந்த₄꞉ பிபா₃ ஸுபூர்ணமுத₃ரம் ।
அநாப₄யிந் ரரிமா தெ ॥

அநவயம்.

हे वसो! इदं, सुतम्, अन्धः, पिबा, उदरं, सुपूर्ण, हे अनाभयिन्!,
ते, ररिमा ॥

பதவுரை.

हे वसो!	ஹெ வஸொ!	உள்ளிருநதியக்குமிநதிர!
इद	இத₃ம்	இபபோதுளள
सुतम्	ஸுதம்	பிழிநதெடுதத சோமமாகிய

अन्धः	அந்த4:	அன்னத்தை
पिब	பிப3	அருந்துவாயாக
उदरं	உத3ரம்	வயிறு
सुपूर्ण	ஸுபூர்ணம்	இனிது நிறையுமாறு
हे अनाभयिन्!	ஹே அநாப4யிந்!	யாண்டும் பயமற்றோய்!
ते	தே	நின் பொருட்டுச்
ररिमा	ரரிமா	சோமம் கொடுக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—10. கண்ணுவா, பிரியமேததிர ரிஷி.

வசிக்கச்செய்யும் இந்திர! இங்கே முன்னிருக்கின்ற பிழிந்தெடுத்த சோமரசமாகிய அன்னத்தை யருந்துவாயாக. உனது வயிறு மிக நிறையுமாறு என்பது பொருள் யாண்டும் பயமிலாத இந்திரனே! நின்பொருட்டுக் கூறிய குணத்தோடு கூடிய சோமரசத்தைக் கொடுக்கின்றோம் என்பதாம். (10)

குறிப்பு—*தன்முடைய இந்திர! சோமரசத்தை அருந்துவாயாக. அவியை நிறையப் புசிப்பாயாக, உனக்கும் களிப்புண்டாமாறு யாங்கள் உண்கின்றோம் என்பது ஆங்கிலம்.*

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

२उ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र

125. उद्घेदभि श्रुतामघं वृषभं नर्य्यापसम् ।

१ २

अस्तारमेषि सूर्य्य ॥ १ ॥

இருக்கு8-63-1.

உத்³கே⁴த³பி⁴ ஶ்ருதாமக⁴ம் வ்ருஷப⁴ம் நர்யாபஸம் ।
அஸ்தாரமேஷி ஸூர்ய ॥

அந்வயம்.

हे सूर्य्य !, (सुवीर्य) !, श्रुतामघं, वृषभं, नर्यापसं, अस्तारं, इदं, उदेषि, घ ॥

பதவுரை.

हे सूर्य्य !	ஹே ஸூர்ய !	சூரியனாகிய
(सुवीर्य !)	(ஸுவீர்ய !)	மிக வீரமுள்ள இந்திரனே !
श्रुतामघं	ஶ்ருதாமக⁴ம்	புகழுறக்கொடுக்குந் தனமுடைமையும்
वृषभं	வ்ருஷப⁴ம்	ஈகையைப் பொழியுந்தன்மையும்
नर्यापसं	நர்யாபஸம்	மக்கட்குதவியான கருமமுடைமையும்
अस्तारं	அஸ்தாரம்	உதாரமுடையதான தன்மையும் ஆகிய
(इदं)	(இத³ம்)	(இப் புகழை)
उदेषि	உதே³ஷி	யாண்டும் விரியச் செய்கின்றாய்.
घ	க⁴	இது பிரசித்தமாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. சுதகக்ஷா அல்லது சுருதகக்ஷ ரிஷி

இவ் விரண்டு மந்திரங்களிலும் சூரிய வடிவ இந்திரன் துதிக்கப் படுகின்றான்.—'இவ்வாதித்தன் இந்திரன்,' என மறையுங் கூறுகின்றது. இரவிகள் பன்னிரண்டனுள் இந்திரன் சூரிய வடிவமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றான். ஆதலின் இந்திரன் சூரிய வடிவன், நல்ல வீரமுடைய சூரியனாகிய இந்திர! நீ எக்காலுமீயுந் தன்மையால் கீர்த்தியுள்ள தனமுடைமை, இது பற்றியே இரப்போர்கட்குத் தனந்தனை வருஷிக்குந் தன்மை, மனிதர்கட்கு இனிமையான கருமஞ் செய்தற் றன்மை, வள்ளற்றன்மை, உதாரமுடைமை என்னு மித்தன்மைய புகழை யாண்டும் விரிக்கின்றாய் இதம், என்றது தேற்றமாதலின், நீயே அவனுடைய வேள்வியில் சூரிய வடிவமாய்த் தோன்றுகின்றாய் என்பதாம். க என்பது பிரசித்தமாம் எனக (1)

குறிப்பு.—சூரிய! நீ இந்திரனுக்கு முன்னிற்போகின்றாய் என்பது ஆங்கிலக் கருத்து.

மந்திரம் 2.

२ ३१ २र ३ १ २ ३ १ २
126. यदद्य कच्च वृत्रहन्नुदगा अभि सूर्य्य ।
२३ १२ ३ १२
सर्वं तदिन्द्र ते वशे ॥ २ ॥

இருக்கு 8-63-4

𑌯𑌦𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌚𑍍𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑌗𑌾 𑌅𑌭𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌵𑌶𑍇 ॥

அந்வயம்.

हे वृत्रहन् सूर्य्य! अद्य, यत्, कच्च, अभि, उदगाः, इन्द्र! तत्, सर्व, ते, वशे ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	𑌹𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍!	மழையைத் தடுக்கும் மேகத்தைத் தொலைக்கின்ற
सूर्य्य!	𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯!	சூரியனாகிய இந்திரனே!
अद्य	𑌅𑌦𑍍𑌯	இத் தினத்தில்
यत् कच्च	𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌚𑍍𑌚	எப் பொருட் சமுதாயங்களை
अभि	𑌅𑌭𑌿	மேற்றோன்றுமாறு செய்து
उदगाः	𑌉𑌦𑌗𑌾𑌃	உதித்தனையோ,
इन्द्र!	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰!	இந்திரனே!
तत् सर्वं	𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂	அவ் வனைத்தும்
ते	𑌤𑍇	உன்னுடைய
वशे	𑌵𑌶𑍇	வசமாயிருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. ஸ்ருதகக்ஷா அல்லது சுருதகக்ஷ ரிஷி.

நீரைத் தடுக்கின்ற மேகத்தை யொழிப்போய்! அதாவது—சூரியனாகிய இந்திரனே! இத் தினத்தில், எப் பொருட் சமுதாயங்கள் அனைத்

தையும் நேர்படத் தோன்றுமாறு செய்து உதயமடைந்திருக்கின்றனையோ, அப் பொருட் கூட்டம் உனது வசமாயிருக்கின்றது என்பதாம். (2)

இம் மந்திரத்திற்கு இவ்வாறே சௌனகரும் பொருள் கூறியுள்ளார்.

குறிப்பு —வேள்வியில் எவைகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ, அவைகளை வானுலகிற் கனுப்புகின்றாய். அனைத்தும் உன் வசமாய் நிற்றலின் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

१ २र ३२३ १ २ ३२३ १२
127. य आनयत् परावतः सुनीती तुर्वशं यदुम् ।
२ ३ २ ३ २ ३ १ २
इन्द्रः स नो युवा सखा ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-45-1.

ய ஆநயத் பராவத꞉ ஸுநீதீ துர்வஶம் யதும் ।
இந்த்ர꞉ ஸ நோ யுவா ஸகா ॥

அந்வயம்.

यः, तुर्वशं, यदुं, सुनीती, परावतः, आनयत्, युवा, सः, इन्द्रः, नः, सखा ॥

பதவுரை.

यः	யஃ	எவ்விந்திரன்
तुर्वशं	துர்வஶம்	துர்வசனென்பானையும்
यदुं	யதும்	எது என்பானையும் தூரத்திற் றாக்கி யெறிந்துவிட்டு, பின்னர்
सुनीती	ஸுநீதீ	நல்ல நீதிவாயிலாக
परावतः	பராவத꞉	அந்த தூரதேசத்தினின்று
आनयत्	ஆநயத்	மறித்துக் கொண்டுவந்தனனோ,
युवा	யுவா	தருணனாகிய
सः इन्द्रः	ஸ꞉ இந்த்ர꞉	அவ்விந்திரன்
नः	ந꞉	எங்கட்கு
सखा	ஸகா	நண்பனாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. பரததுவாச ரிஷி.

எவ் விநதிரன், தூர்வசன, எது எனனும் பெயா¹கொண்ட வேநதன், எனனுமிவவிருவரையுஞ சததுருககளோடு தூரதேசததி லெடுததெறிந தனனே, எறிநத பினனா நலல மாரககததால அத தூர தேசததினினறுங கொண்டுவநதனனே, தருணப பருவமுளள அவ் விநதிரன எங்கடகு நணபனுககு எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ २ २ ३ १ २ ३ १ २र

128. मा न इन्द्राभ्या३ दिशः सूरो अक्तु *ष्वायमत् ।

२ ३ १ २ ३ २

त्वायुजा वनेम तत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-62-31.

𑌮𑌾 𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍋 𑌅𑌕𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑌤𑍍 ।

𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌜𑌾 𑌵𑌨𑍇𑌮 𑌤𑌤𑍍 ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, आदिशः, सूरः, अक्तुषु, नः, मा अभ्यायमत्, तत्, त्वायुजा, वनेम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 !	இநதிரனே !
आदिशः	𑌆𑌦𑌿𑌶𑌃	நாறபுறத்தும் அததிரங்களை வருஷிபபவனும
सूरः	𑌸𑌽𑌰𑌃	யாணடுஞ சலிப்பவனுமான இராககதன
अक्तुषु	𑌅𑌕𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁	இரவுகளில
नः	𑌨𑌃	எஙகடகு
मा अभ्यायमत्	𑌮𑌾 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌤𑍍	எதிரோககாய் வாராதிருப்பா ஞக (வ.ரில)
तत्	𑌤𑌤𑍍	அவனை
त्वायुजा	𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌜𑌾	நினது சகாயததால
वनेम	𑌵𑌨𑍇𑌮	நாசஞ செயவோமாக.

* आयमन्, எனபது இருககு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—4. சுருதககக்ஷ ரிஷி.

இந்திரனே! நீ நாறபுறமும ஆயுதங்களை வீசிககொணடு யாண்டுஞ் செல்லுஞ் சீலமுள்ள இராக்கதாகள இரவுகளில எஙகட்கு எதிரில வர முடியாதவாகளாவார்களாக. மறறும வருவார்களேல், அவ விராககதாகளை உனனுடைய உதவியாற கொனறுவிடுவோமாக. (கொலலுமாறு செயவாயாக எனபது பொருள.) (4)

மந்திரம். 5.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

129. एन्द्र सानसिंं रयिंं सजित्वानंं सदासहम् ।

१ २३२ १२

वर्षिष्ठमूतये भरा ॥ ५ ॥

இருககு 1-7-1.

ஐந்த்ர ஸாநஸிம் ரயிம் ஸஜித்வாநம் ஸதாஸஹம் ।

வர்ஷிஷ்டமூதயே பர ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ऊतये, सानसिं, सजित्वानं, सदासहं, वर्षिष्ठं, रयिं, आभर ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர!	இநதிரனே! (நீ)
ऊतये	ஊதயே	எமமைக காப்பாறறுதற் பொருட்டு
सानसिं	ஸாநஸிம்	இனிது போகிககததககதும
सजित्वानं	ஸஜித்வாநம்	ஒததவிரோதியை வெல்லுஞ் சீலமுடையதும
सदासहं	ஸதாஸஹம்	எககாலுஞ சததுருவை யடககததககக கருவியாயுளளதும (ஆகிய)
वर्षिष्ठं	வர்ஷிஷ்டம்	மிகுநத
रयिं	ரயிம்	தனததைதக
आभर	ஆபர	கொண்டுவநது கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—2. இருககு—5. மதுசசநத ரிஷி.

இநதிரனே! (நீ) எனனைப பாதுகாததற் பொருட்டுத தனததைக கொடுப்பாயாக. எவ் வணணமாகிய திரவியததை யெனின? நனகு அனுப

விக்கத் தக்கதும். மற்றும், ஒத்த சத்துருவைச் சயிக்குஞ் சீலமுடையதும். தனத்தினாலேயே சூரர்களான தொழிலாளிகளைத் தேடிக்கொண்டு சத்துருவை வெல்கின்றார்களாதலின் என்க. அன்றியும், எப்போதும் சத்துருக்களை யடக்குவதற்கு நிமித்தமானதும், நிறைவானதுமாகிய தனத்தைக் கொடுப்பாயாக என்று முடித்துக்கொள்க. (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३१ २ ३२उ ३१२
130. इन्द्रं वयं महाधन इन्द्रमर्भे हवामहे ।
१ २ ३१२ ३ १ २
युजं वृत्रेषु वज्रिणम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-7-5.

இந்த்ரம் வயம் மஹாதந இந்த்ரமர்பே ஹவாமஹே ।
யுஜம் வ்ருத்ரேஷு வஜ்ரிணம் ॥

அந்வயம்.

वयं, अर्भे, इन्द्रं, हवामहे, महाधने, वृत्रेषु, युजं, वज्रिणं, इन्द्रं, हवामहे ॥

பதவுரை.

वयं	வயம்	நாங்கள்
अर्भे	அர்பே	சிறிது தனமுண்டாயவிடத்தும்
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாமஹே	[illegible] றோம்
महाधने	மஹாதநே	பெருந்தனத்தின் பொருட்டும்
वृत्रेषु	வ்ருத்ரேஷு	தனலாபத்திற் றடைபண்ணுவோரை நீக்குவான
युजं	யுஜம்	துணைவனும்
वज्रिणं	வஜ்ரிணம்	வச்சிர மேந்தியவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாமஹே	ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம். (அழைக்கின்றோம்.)

சாயணபாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—6. மதுச்சந்த ரிஷி.

அனுட்டானஞ் செய்கின்ற நாங்கள், மிகுந்த தனத்தின் பொருட்டும், இந்திரனை யழைக்கின்றோம் சிறிது தன நிமித்தமாகவும் இந்திர

னைக் கூப்பிடுகின்றோம் எவ்விதமாகிய இந்திரனை யெனின்? துணைவனை அல்லது பொறுமையுடையானை மற்றும், தன் லாபத்திற்கு விரோதிகளை கிட்டியவிடத்து அவர்களைப் போக்க வச்சிராயுதந் தாங்கினானை அழைக்கின்றோம் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க 'மகாதனம்' என்றது உயுத்த வாசகமாயிருப்பினும், ஈண்டுப் பெருந்தனத்தைக் கூறும் வேட்கையினின்றது (6)

குறிப்பு—ஈண்டு மகாதனம் என்றதற்குப் போரெனக்கொண்டு, சிறிய போரிலும் பெரும் போரிலும், சத்துருக்களுடன் போர் செய்வதற்கு இந்திரனை யழைக்கின்றோம் என்று கூறுகின்றது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

१ २ ३१ २ ३१ २२ ३१ २
131. अपिबत् कद्रुवः सुतमिन्द्रः सहस्रबाह्वे ।
१ २ ३ १ २
* तत्रादृदिष्ट पौंस्यम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-45-23

𑌅𑌪𑌿𑌬𑌤𑍍 𑌕𑌦𑍍𑌰𑍂𑌵𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌪𑍌𑌂𑌸𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்

इन्द्रः, कद्रुवः, सुतं, अपिबत्, सहस्रबाह्वे, (अहनत्) तत्र, पौंस्यं, आददिष्ट ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃	இந்திரன்
कद्रुव	𑌕𑌦𑍍𑌰𑍂𑌵𑌃	கத்துருவரிஷியால்
सुत	𑌸𑍁𑌤𑌂	பிழியப்பட்ட சோமரசத்தைப்
अपिबत्	𑌅𑌪𑌿𑌬𑌤𑍍	பருகினன், பருகிய பின்னர்
सहस्रबाह्वे	𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑍇	சகத்திரவாகு என்னுமசுரனைக்
(अहनत्)	(𑌅𑌹𑌨𑌤𑍍)	(கொன்றனன்)
तत्र	𑌤𑌤𑍍𑌰	அதில்
पौंस्यं	𑌪𑍌𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂	(இந்திரனுடைய) வீரத்தன்மை
आददिष्ट	𑌆𑌦𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟	வெளிப்பட்டது.

* अत्रादेदिष्ट என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—7. விசோக ரிஷி.

இந்திரன் 'கத்துரு' என்ப் பெயர்பூண்ட இருடி சம்பந்தமாய்ப் பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தைப் பருகினன் அங்ஙனம் பருகிய பின்னர் 'சகத்திர வாகு' என்னுஞ் சத்துருவைக் கொன்றனன். கொன்றனன் என்பது எஞ்சி நின்றது. அச் சமயத்தில் இந்திரனுடைய வீரத்தன்மை முழுதும் விளங்கியதென்பதாம். (7)

குறிப்பு—तत्रादद्दिष्ट எனக் கீதமோதுவாரும், अत्राददिष्ट, என இருக்கோது வாருங் கொள்வர். கத்துரு என்றதற்கு, காசிப ரிஷியின் மனைவி எனக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது ஆங்கிலத்தில்

மந்திரம் 8.

३१ २ ३ २ ३ १ २र

132. वयमिन्द्र त्वायवोऽभि *प्रनोनुमो वृषन् ।

३ २ १ २

विद्धी त्वा३स्य नो वसो ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-31-4

வயமிந்த்ர த்வாயவோऽபி ப்ரநோநுமோ வ்ருஷந் ।
வித்தீ த்வாஸ்ய நோ வஸோ ॥

அந்வயம்.

हे वृषन्!, इन्द्र!, त्वायवः, वयं, त्वा, अभिप्रनोनुमः, हे वसो!, अस्य, नः, विद्धी ॥

பதவுரை.

हे वृषन्!	ஹே வ்ருஷந்!	விருப்பத்தை வருஷிக்கின்ற
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वायव. वयं	த்வாயவ: வயம்	நின்னை விரும்பும், யாம்
त्वा	த்வா	உன்னை
अभिप्रनोनुम	அபிப்ரநோநும:	{ நேர்முகமாகி அளவிலாவணக்கஞ் செய்து துதிக்கின்றோம்
हे वसो!	ஹே வஸோ!	வியாபகமாகிய இந்திர!
अस्य न.	அஸ்ய ந:	எமது இத் தோத்திரத்தை
विद्धी	வித்தீ	அறிவாயாக

* प्रणोनुम, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

கண்டம—2　இருககு—8.　வசிட்ட ரிஷி.

விருமபபபடுத மழையைப பெப்பும இந்திரனே! நின்னை விருமபுகினற வசிட்டரிஷி சமபாநதமான யாகஙகளை உன்னை இனிது வணஙகித துதிககினறோம விபாபகமாகிய இந்திர! எஙகளுடைய இத நுதியை மனதில தரிததுக கொளவாயாக. (8)

மநதிரம் 9.

२　३ २　३२ ३　१२　　३ १ २　३१ २३२

133. आ घा ये अग्निमिन्धते *स्तृणन्ति बर्हिरानुषक् ।

२ ३ २　३ २ ३ १ २

येषामिन्द्रो युवा सखा ॥ ९ ॥

இருககு 8-23-25.

ஆ வா யெ அக்நிமிந்தெ ஸ்த்ருணந்தி பர்ஹிராநுஷக் ।
யெஷாமிந்த்ரோ யுவா ஸகா ॥

அநவயம

ये, आ घा, अग्निं, इन्धते, येषा, युवा, इन्द्र. सखा, ते, आनुषक्, बर्हिः, स्तृणन्ति ॥

பதவுரை.

ये	யெ	எவாகள
आ घा	ஆ வா	உணமையில மனதொருமைப பட்டவாகளாகி
अग्निं	அக்நிம்	அககினியை
इन्धते	இந்தெ	வளாககினறாகளோ,
येषां	யெஷாம்	எவாகட்குக
युवा	யுவா	கட்டிளமையுடைய
इन्द्र,	இந்த்ர:	இநதிரன
सखा	ஸகா	மிததிரனாகினறானோ,
ते	தெ	அவாகள
आनुषक्	ஆநுஷக்	முறையாயத
बर्हिः	பர்ஹி:	தருபபையைப
स्तृणन्ति	ஸ்த்ருணந்தி	பரபபி வைககினறாகள.

* यस्य त्रिधात्ववृत बर्हि., எனபது இருககு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—9. திரிசோக ரிஷி

எவ விருடிகள உணமையில ஒருமைபபடடவாகளாகி அககினியை வளாககின்றாகளோ, எவாகளுககு எனறு மினேயோனுகிய இநதிரன நணபனுகினனுனே, அவாகள வரிசையாகத தருபபையைப பரபபுகினறாகள. (9)

குறிப்பு —அககினியை வளாபபவாகளும, இநதிரனை நணபனுககக கொணடவாகளும, தருபபையைப பரபபுவோாகளும இனபுறுகினறாாகள எனபது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 10.

३ २उ ३ २३ २ ३ २३ १ २ ३ १ २र

134\. भिन्धि विश्वा अपद्विषः परि बाधो जही मृधः ।

१ २ २ १ २र

वसु स्पार्हं तदा भर ॥ १० ॥

இருககு 8-45-40

𑌭𑌿𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌿 𑌬𑌾𑌧𑍋 𑌜𑌹𑍀 𑌮𑍃𑌧𑌃 ।
𑌵𑌸𑍁 𑌸𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌭𑌰 ॥

அநவயம்.

(हे इन्द्र !) विश्वाः, द्विषः, अपभिन्धि, बाधः मृधः, परिजही, स्पार्हं, तत्, वसु आभर ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 !)	(இநதிரனே !)
द्विषः	𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃	துவேஷிககினற சததுரு சேனைகளை
विश्वाः	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌃	எலலாவறறையும
अपभिन्धि	𑌅𑌪𑌭𑌿𑌨𑍍𑌧𑌿	முழுதும தொலைததது விடுவாயாக
बाधः	𑌬𑌾𑌧𑌃	தீமை செயகினற
मृधः	𑌮𑍃𑌧𑌃	போரை
परिजही	𑌪𑌰𑌿𑌜𑌹𑍀	இனிது வெலவாயாக.
स्पार्हं	𑌸𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂	இசசிததற குரிய
तत् वसु	𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌸𑍁	அநதத தனததை
आभर	𑌆𑌭𑌰	எஙகடகுக கொண்டுவநது கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

—டம்—2. இருக்கு—10. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரனே! நீ துவேஷம் பண்ணுகின்ற சத்துருசேனைகளனைத்தையும் ...வாயாக. ம்ருத, என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் (தாது) போரின் ...ர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருத்தலின் ரண்டு உபுத்தப பொருளுடையதாம். ...கக் கெடுப்பாயாக. (வெல்வாயாக) பின்னர் அவர்களுடைய தனத்தை ...ட்டுக் கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாக. (10)

குறிப்பு—சசோக ரிஷி என்பது முண்டு.

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१२ ३ २ ३ १ २३ १ २र
135. इहेव श्रृण्व एषां कशा हस्तेषु यद्वदान् ।
१ २र ३१२
नि यामं चित्रमृञ्जते ॥ १ ॥

இருக்கு 1-27-2.

இஹேவ ஶ்ருண்வ ஏஷாம் கஶா ஹஸ்தேஷு யத்வதாந் ।
நி யாமம் சித்ரம்ருஞ்ஜதே ॥

அந்வயம்.

एषां, हस्तेषु, कशाः, यद्वदान्, इहेव, श्रृण्वे, यामं, चित्र, न्यृञ्जते ॥

பதவுரை.

एषां	ஏஷாம்	இம மருத்துக்களின்
हस्तेषु	ஹஸ்தேஷு	கைகளிலுள்ள
कशाः	கசா:	தத்தமது வாகனத்தை யடிக்கின்ற சாட்டைகள்
यद्वदान्	யத்வதாந்	எந்தச் சத்தமிடுகின்றனவோ, அதை
इहेव	இஹேவ	இங்கேயே நின்று
शृण्वे	ச்ருண்வே	கேட்கின்றேன். (அச் சத்தம)
यामं	யாமம்	போரில்
चित्रं	சித்ரம்	பலவித சூரத்தன்மையை
न्यृञ्जते	ந்ய்ருஞ்ஜதே	அழகுபடுத்துகின்றது (அலங்காரஞ் செய்கின்றது)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. கண்ணுவ கௌர ரிஷி.

இந்த மருத்துக்களினுடைய கைகளில் இருக்கப்பட்ட தங்கள் தங்கள் வாகனத்தை அடிப்பதற்குக் காரணமான சாட்டை முதலியவைகள் எந்தச் சத்தமிடுகின்றதோ, அந்தச் சத்தத்தை இவ்விடத்திலேயே நின்று கேட்கின்றேன். அச் சத்த விசேடமானது போர்க்களத்தில் பலவகையாகிய சூரத்தன்மையை இயற்கையாக அலங்காரம பண்ணுகின்றது

ரண்டு ऋञ्जति, என்றது அலங்கரித்தலாகிய பொருளுடைமையைப் புலப்படுத்துகின்றது யாஸ்க முனிவர் நிருக்தம். (1)

குறிப்பு —சாட்டைகளின் சத்தம்—சாட்டைகளால் அடித்தலினின்று எழு மொலி

கைகளிலுள்ள சௌக்கடிச் சத்தமும இரதத்தின சப்தமும கேட்கப்படுகின்றது என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

136 इम उ त्वा विचक्षते सखाय इन्द्र सोमिनः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २

पुष्टावन्तो यथा पशुम् ॥ २ ॥

இருக்கு 8-46-16.

இம உ த்வா விசக்ஷதே ஸகாய இந்த்ர ஸோமிந: ।

புஷ்டாவந்தோ யதா பசும் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, सोमिनः, सखायः, इमे उ, पुष्टावन्तः, पशुं, यथा त्वा, विचक्षते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
सोमिनः	ஸோமிந:	சோமரசம் பிழிந்த
सखायः इमे उ	ஸகாய: இமே உ	எனது நண்பர்களாய இம் மனிதர்கள்
पुष्टावन्तः	புஷ்டாவந்த:	மிகப்பற்றுடையவர்களாய்ப்
पशुं यथा	பஶும் யதா	பசுவைப்போல்
त्वा	த்வா	உன்னையே
विचक्षते	விசக்ஷதே	விசேடமாய்ப் பார்க்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3.　இருக்கு—2.　திரிசோக ரிஷி.

இந்திரனே! உன்னை சோமரசம் பிழிந்தவர்கள் அதாவது எனது நண்பர்களாய்த் தெளிந்த இம் மக்கள் பற்றுடையார்களாய், பசுவைப்போல் (பசு மற்றொன்றை ஒருமையோடு பார்ப்பதுபோல்) ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் நின்னையே சிறப்பாகப் பார்க்கின்றார்கள். (2)

குறிப்பு—பசுக்காப்போன பசுவைப் பார்த்தல்போல சோமரசம் அருந்துகின்ற இந்திரனை இங்குள்ளார் பார்க்கின்றார் பாசம்—மிகப்பற்று என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 3.

१ २　 ३ २ ३　 २ ३　 १ २　　　 ३ १२
137. समस्य मन्यवे विशो विश्वा नमन्त कृष्टयः ।
३　 १२३　 १　 २
समुद्रायेव सिन्धवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-6-4.

ஸமஸ்ய மந்யவே விஶோ விஶ்வா நமந்த க்ருஷ்டய: ।
ஸமுத்ராயேவ ஸிந்தவ: ॥

அந்வயம்.

विशः, विश्वाः, कृष्टयः, अस्य, मन्यवे, समुद्राय, सिन्धवः इव, सं नमन्त ॥

பதவுரை.

विशः	விஶ:	உட்கார்ந்தவர்களாய்
विश्वा.	விஶ்வா:	எல்லாப்
कृष्टयः	க்ருஷ்டய:	பிரஜைகளும்
अस्य	அஸ்ய	இவ் விந்திரனுடைய
मन्यवे	மந்யவே	கோபத்தின் பொருட்டு அல்லது, மனனம் பண்ணுதற்குரிய தோத்திரத்தின் பொருட்டு
समुद्राय	ஸமுத்ராய	சமுத்திரத்திற்கு
सिन्धव इव	ஸிந்தவ: இவ	நதிகள் பணிவனபோல்
सं नमन्त	ஸம் நமந்த	இனிது பணிகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வத்ச கண்ணுவ ரிஷி.

சனங்க ளெல்லாரும் உட்கார்ந்தவர்களாகி இவ் விந்திரனுடைய கோபத்தின் பொருட்டு, அல்லது 'மந்யு' என்றது மனன சாதனமா மாதலின் மனன சாதனமாகிய தோத்திரத்தின் பொருட்டு, இயற்கையில் தானாகவே இனிது பணிகின்றார்கள். அதிலுவமை 'சமுத்திரத்திற்கு' என்றது. கடலைக்குறித்து செல்லுஞ் சீலமுடைய நதிகள் தானாகவே பணிகின்றன போன்று என்பதாம். (3)

குறிப்பு—மந்யவே, என்பதற்கு சந்தோஷப்படுத்த என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ २

138. देवानामिदवो महत्तदा वृणीमहे वयम् ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २

वृष्णामस्मभ्यमूतये ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-72-1.

தேவாநாமித்வோ மஹத்ததா வ்ருணீமஹே வயம் ।
வ்ருஷ்ணாமஸ்மப்⁴யமூதயே ॥

அந்வயம்.

(हे देवाः!), देवानां, इत्, महत्, अवः, वृष्णां, तत्, वयम्,
अस्मभ्यम्, ऊतये, आ वृणीमहे ॥

பதவுரை.

(हेदेवाः!)	(ஹே தேவா:!)	(தேவர்களே!)
देवानां इत्	தேவாநாம் இத்	மிகுந்த ஒளியோடு விளங்குகின்ற தங்கட்கே
महत् अव	மஹத் அவ:	பெரும் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றதும்
वृष्णां	வ்ருஷ்ணாம்	வேண்டியவற்றைப் பொழிகின்ற தங்கட்குத் தன்மாகவுமுள்ள
यत्	யத்	யாதொரு பாதுகாப்புண்டோ,
तत्	தத்	அப் பாதுகாத்தலை
वयं	வயம்	தலைவர்களான யாங்கள்
अस्मभ्यमूतये	அஸ்மப்⁴யமூதயே	எங்களுடைய பரிபாலனத்தின் பொருட்டு
आ वृणीमहे	ஆ வ்ருணீமஹே	எல்லாவகையானும் வேண்டுகின்றோம்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—4 குசீதி கண்ணுவ ரிஷி.

தேவர்களே! எப்போதும் பிரகாசமாய் விளங்கப்பட்டவர்களான உங்கட்கே வியாபதமாகிய அல்லது பெரிதாகிய பரிபாலிக்குந் தன்மை யாதொன்றுள்ளதோ, அது வேண்டியதை மழையெனப் பெய்கின்ற உங்கட்குத் தனவடிவமாம், அங்ஙனமாகிய காத்தலை (அவ்வாறு காக்கவேண்டுமென) எசமானர்களாய யாங்கள் எல்லா வகையானும் பிரார்த்திக்கின்றோம் எதன் பொருட்டெனின்? பரிபாலனத்தின் பொருட்டு முன்னர் 'எங்கட்கு' எனப் பொதுவாகக் கூறப்பட்டது அது ஈண்டுச் சிறப்பிக்கிக்கப்படுகின்றது:—எங்களுடைய பரிபாலனத்தின் பொருட்டென. (4)

மந்திரம் 5.

३ २ ३ २ ३ १ २
139. * सोमानांꣳ स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २
कक्षीवन्तं य औशिजः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-38-1.

ஸோமாநாம் ஸ்வரணம் க்ருணுஹி ப்³ரஹ்மணஸ்பதே ।
கக்ஷீவந்தம் ய ஔஶிஜ: ॥

* सोमानं, எனப்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे ब्रह्मणस्पते!, सोमानां, कक्षीवन्तं, यः, औशिजः, स्वरणं, कृणुहि ॥

பதவுரை.

हे ब्रह्मणस्पते!	ஹே ப்ரஹ்மணஸ்பதே!	பிரமணபபதியெனனுந தேவதையே! நீ
सोमानां	ஸோமாநாம்	சோமரசஙகளை யெடுதது அனுட டானம பணணுகினறவனுகிய எனனை,
कक्षीवन्तं	கக்ஷீவந்தம்	தேவாகளுள சிறநதோனுயுளள கக்ஷீவநதன எனனும
य. औशिज	யஃ ஔஶிஜஃ	உசிசனுடைய புததிரன யாதொருவன உளனே, அவ னைபபோல
स्वरणं	ஸ்வரணம்	தேவாகளுட பிரகாசிபபவனுகச
कृणुहि	க்ருணுஹி	செயவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருககு—5 மேதாதிதி ரிஷி.

பிரமணப்பதியாகிய தேவதையே! நீ, சோமரசம பிழிகின்றவனும் அனுட்டானம பணணுகின்றவனுமாகிய எனனைப பிரகாசமுடையவனுகச செயவாவாயாக அதிலுவமை '—'கக்ஷீவநதம' எனறது. ஈண்டுப போல என்னு முவமைசசொல கூட்டிககொளளற பாலது. கக்ஷீவான் தேவாகளுக குள எவவணணம பிரகாசமா யிருககின்ருனே, அதுபோல எனபது பொருள. கக்ஷீவன எனனும ரிஷி அனுட்டானஞ செய்கினற முனிவாக ளுட கீாததிபெறறவா எனபது, தைததிரீயம படிபபோாகளாலும, एवं वै पर आटूणार कक्षीवानौशिजो वीतहव्य श्रायसस्त्रसदस्यु पौरुकृत्स्य प्रजाकामा अचिन्वत, எனக கூறபபடடுளளது. வேறு மநதிரததிலும இவா இருடிகளுள அனுட டானததிற கீாததி பெறறவரெனக கூறபபடடிருககின்றது அதாவது "நான கக்ஷீவான ரிஷி விபரன எனபதாம." ஆகையால இவருககு அனுட டானம பணணுவோரை உவமையாகக கூறியது பொருததமுடையதேயா மெனக மறறும, "சோமரச மெடுபபோனைப பிரகாசமுடையவனுகச் செயகுதி பிரமணபபதியே! கக்ஷீவநதனை யொபப, யாதொரு கக்ஷீவன உசிசருடைய புததிரனே!" என இம மநதிரததிறகு யாஸக முனிவரும நிருகததததில் உரை கூறியுள்ளார். (5)

மந்த்ரம் 6.

१२ ३ १२ ३ १ २र
140. * बोधन्मना इदस्तु नो वृत्रहा भूर्यासुतिः ।
३ १२ ३ २ ३ १२
शृणोतु शक्र आशिषम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-63-18.

பொதந்மநா இதஸ்து நோ வ்ருத்ரஹா பூர்யாஸுதி: ।
ஶ்ருணோது ஶக்ர ஆஶிஷம் ॥

அந்வயம்.

वृत्रहा, भूर्यासुतिः, नः, बोधन्मना, इत्, अस्तु शक्रः, आशिष, शृणोतु ॥

பதவுரை.

वृत्रहा	வ்ருத்ரஹா	விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும்
भूर्यासुतिः	பூர்யாஸுதி:	மிகப் பிழிந்த சோமரசமுடையவனுமாகிய (இந்திரன்)
न	ந:	எங்களுடைய
बोधन्मना इत्	போதந்மநா இத்	மனோ வேட்கைகளை யறிகின்றவனாகவே
अस्तु	அஸ்து	இருப்பானாக
शक्रः	ஶக்ர:	போரிற் பொருநரைக்கொல்லுஞ் சமர்த்தனாகிய இந்திரன்
आशिषं	ஆஶிஷம்	எங்களுடைய துதியைக்
शृणोतु	ஶ்ருணோது	கேட்பானாக.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—3. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இது பரோக்ஷமாயச் செய்யப்பட்ட துதி விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும், மிகப்பிழிந்த சோமரசத்தை யடைபவனும், துதிப்போர்களின் விருப்பத்தையுணர்கின்ற மனத்தனுமாகிய இந்திரன் எங்களுடைய மனோ வேட்கையை என்றும் அறிகின்றவனாகவே யிருப்பானாக. 'எங்களுடைய மனதிலுள்ள விருப்பங்களை யறிவானாக' என்பது மதம். அல்லது இவ்வாறாகிய இந்

* बोधिन्मना, என்பது இருக்கு.

திரன் எங்களுடைய வேள்வியில் தோன்றுவானாக என்பதுமாம் அ
லெனனுமெனின், உயுத்தத்தில் சத்துருக்களைக் கொல்லுமாற்றலுள்ள இ
ரன் எமது துதியை, அல்லது, வேண்டுகோளைக் கேட்பானாக என்பதா
(துதியைக் கேட்பானேல் விரும்பியதைத் தருவான் என்பது கருத்து) (

இந்திரன் பொருட்டு, பல தேசங்களிலும், சோமரசம் பிழியப்ப
தாலும், சோமரச முதலிய அவிகள் கொடுக்கப்படுவதாலும் இந்திரன் ப
ரசமுடையான் எனப்பட்டான்

ரண்டு 'இத' என்னும் வடமொழிப்பதம் தேற்றப் பொரு
நின்றது.

மந்திரம் 7.

141. अद्य नो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम् ।
परा दुष्वप्न्यꣳ सुव ॥ ७ ॥

இருக்கு 5-82-4

அத்3யா நோ தே3வ ஸவித: ப்ரஜாவத்ஸாவீ: ஸௌப4க3ம் ।
பரா து3ஷ்வப்ந்யம் ஸுவ ॥

அந்வயம்.

हे सवितः देव!, न., अद्य, प्रजावत्, सौभगं, सावीः, दुष्वप्न्यं, परासु

பதவுரை.

हे सवित· देव!	ஹே ஸவித: தேவ!	சூரியதேவனே!
नः	ந:	எங்கட்கு
अद्य	அத்3ய	வேள்வியாற்றுகின்ற இந்த தினத்தில்
प्रजावत्	ப்ரஜாவத்	புத்திரரோடுகூட
सौभगं	ஸௌப4க3ம்	தனத்தைக்
सावी.	ஸாவீ:	கொடுப்பாயாக
दुष्वप्न्यं	து3ஷ்வப்ந்யம்	தீக் கனவுபோன்ற வறுமை
परासुव	பராஸுவ	நீக்குவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. சியாவசுவ ரிஷி.

ஆதித்ததேவே! நீ எங்கட்கு இவ் வேள்வித் தினத்தில் புத்திரன் முதலியவைகளோடு கூடிய திரவியத்தை யடைவிப்பாயாக. தீய கன வென்த துன்பந்தரும் வறுமையைத் தூரத்திற போக்குவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

२ १ २३१ २र ३२ ३ १ २

142. *क्वा२स्य वृषभो युवा तुविग्रीवो अनानतः ।

३ १ २र

ब्रह्मा कस्तꣳ सपर्यति ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-64-7.

க்வாஸ்ய வ்ருஷபோ யுவா துவிக்ரீவோ அநாநத: ।
ப்ருஹ்மா கஸ்தம் ஸபர்யதி ॥

அந்வயம்.

वृषभः, युवा, तुविग्रीव., अनानतः, स्यः, क्व?, तम्, कः?, ब्रह्मा, सपर्यति ॥

பதவுரை.

वृषभः	வ்ருஷப:	மனவேட்கையை நிறைப்பவனும
युवा	யுவா	கட்டிளமையனும்
तुविग्रीवः	துவிக்ரீவ:	நீண்ட கழுத்துடையானும்
अनानत.	அநாநத:	வணங்காதோனுமாகிய
स्यः	ஸ்ய:	அவ் விந்திரன்
क्व?	க்வ?	எங்குள்ளான? இவனை யாவனறிவான?
तं	தம்	அவ் விந்திரனை
ब्रह्मा	ப்ருஹ்மா	துதிக்கின்றவகிறுைய
कः?	க:?	எவ்ன?
सपर्यति	ஸபர்யதி	பூசிக்கின்றானே, (அவனறிவான் எனக).

* क्वस्य, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. பிராகாத கண்ணுவ ரிஷி.

விருடபை வருஷிபபோனும, நித்திய இளமையோனும், நீண்ட கழுத்தனும, ஓரபோதும யாரககும வணஙகாதோனுமாகிய அவவிநதிரன, எஙகுளளான? எனனுமிதை யாவ ரறிவார? துதியாளனுகிய எவன் பூசிககினறுனே, அவன் அறிவான் எனபதாம. (8)

குறிப்பு.—எலலாவறறையுந தனககுள அடக்கிககொளவோனும பிறரை வெலலுந தகைமையோனும என இநதிரனுககு விசேடணங கூறியுளளது ஆஙகிலததில். பிரமாவினுலும பூசிககபபடுவன எனபதும ஆஙகிலக குறிபபே.

மந்திரம் 9.

१ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १२
143. उपह्वरे गिरीणाꣳ *सङ्गमे च नदीनाम् ।
३ १ २र
धिया विप्रो अजायत ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-6-28.

உபஹ்வரெ கிரீணாம் ஸங்கமெ ச நதீநாம் ।
தியா விப்ரோ அஜாயத ॥

அநவயம்.

गिरीणां, उपह्वरे, नदीनां, सङ्गमे च, धिया, विप्रः, अजायत ॥

பதவுரை.

गिरीणां	கிரீணாம்	மலைகளைசசார்நத
उपह्वरे	உபஹ்வரெ	பிரதேசததிலும,
नदीनां	நதீநாம்	நதிகளின
सङ्गमे च	ஸங்கமெ ச	சஙகமததிலும,
धिया	தியா	செய்யபபட்ட துதியால்
विप्र.	விப்ரஃ	நுணணிய மதியுடைய இநதிரன்
अजायत	அஜாயத	வெளிபபடுகினறுன.

* सङ्गथे नदीनां, எனபது ...

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. வத்ச ரிஷி.

மலைகளின் நடுப்பிரதேசத்திலும், நதிகள் கூடுமிடத்திலும், தோத்தி ரஞ் செய்தால் இந்திரன் தனது துதியைக் கேட்க இனிது வெளிப்படுகின் றான் ாண்டுத் துதியைக் கேட்க என்பது எஞ்சி நின்றது. (9)

सङ्गथे च, எனவும் பாடமுண்டு.

குறிப்பு—மிகுந்த மேகக் கூட்டத்திலும் புத்தியா லுண்டாக்கப்பட்டான என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २
144. प्र सम्राजं चर्षणीनामिन्द्रꣳ स्तोता नव्यं गीर्भिः ।
१२ ३ २३ १ २
नरं नृषाहं मꣳहिष्ठम् ॥ १० ॥

இருக்கு 8-16-1.

𑌪𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌾 𑌨𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑌰𑌂 𑌨𑍃𑌷𑌾𑌹𑌂 𑌮𑌂𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

चर्षणीनां, सम्राजं, गीर्भिः, नव्यं, नरं, नृषाहं, मंहिष्ठं, इन्द्रं, प्रस्तोता ॥

பதவுரை.

चर्षणीनां	𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂	மனிதர்களுக்குள்
सम्राजं	𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑌂	இனிது விளங்குபவனும்
गीर्भिः	𑌗𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃	தோத்திரங்களால்
नव्यं	𑌨𑌵𑍍𑌯𑌂	துதிக்கத்தக்கோனும்
नरं	𑌨𑌰𑌂	தலைவனும்
नृषाहं	𑌨𑍃𑌷𑌾𑌹𑌂	சத்துருவை யடக்குவோனும்
मंहिष्ठं	𑌮𑌂𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂	வள்ளலுமாகிய
इन्द्र	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂	இந்திரனை
प्रस्तोता	𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌾	மிகத் துதிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—10. இரிமீட ரிஷி.

மக்களுக்குள் நன்கு விளங்குபவனாகிய அல்லது மனிதர்களுக்கு இறைவனாகிய இந்திரனை, துதிப்போர்களே! நீவிர் இனிது தோத்திரஞ் செய்வீர்களாக. எத்தன்மைய இந்திரனை யெனின்? தோத்திரங்களாற் றுதிக்கத்தக்கோனை, மற்றுஞ் செலுத்துவோனை, இன்னும் சத்துருக்களான மனிதர்களை யடக்குவோனை, மற்றும் சிறந்த கொடையுடையானை துதிப்பீர்களாக என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க. (10)

மூன்றாவது கண்டம்

முற்றும்.

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—4.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१२ ३ १२ ३१२ ३१२
145. अपादु शिप्र्यन्धसः सुदक्षस्य प्रहोषिणः ।
२ ३२ ३ १२
इन्दोरिन्द्रो यवाशिरः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-92-4.

அபாது ஶிப்ர்யந்தஸ꞉ ஸுதக்ஷஸ்ய ப்ரஹோஷிண꞉ ।
இந்தோரிந்த்ரோ யவாஶிர꞉ ॥

அந்வயம்.

शिप्री, इन्द्रः, प्रहोषिणः, सुदक्षस्य, यवाशिरः, इन्दोः, अन्धसः, उ, अपात् ॥

பதவுரை.

शिप्री	ஶிப்ரீ	அழகிய மூக்கு, அல்லது தலைப்பாகையை உடையவனாகிய
इन्द्रः	இந்த்ர꞉	இந்திரன்,
प्रहोषिणः	ப்ரஹோஷிண꞉	மிகுதியாக அவிகளால் ஓமஞ் செய்கின்ற
सुदक्षस्य	ஸுதக்ஷஸ்ய	சுதக்ஷரிஷியின்
यवाशिरः	யவாஶிர꞉	கோதுமையோடு சமைத்ததும்
इन्दोः	இந்தோ꞉	பாண்டம் முழுதுங் கொதித்துள்ளதுமாகிய
अन्धसः	அந்தஸ꞉	சோமவடிவ அன்னத்தை
उ	உ	உண்மையாய்
अपात्	அபாத்	அருந்தினன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

அழகிய மூக்கு, அல்லது, தலைப்பா உடைய இந்திரன், மிகுந்த அவிகளால் தேவர்களைப் பூசிக்கின்ற சுதக்ஷ னெனும் இருடி சம்பந்தமாகியதும் கோதுமைகளோடு கலந்து பக்குவமாக்கப்பட்டதும், பாண்டங்களொங்கும் கொதித்துத் ததும்பியதுமாகிய சோமமெனும் அன்னத்தை அருந்தினன். அல்லது இந்திரன்பொருட்டு ஏற்படுத்திய சோமரச பாகத்தை யருந்தினன். (1)

குறிப்பு.—सुदक्षस्य, என்றதற்கு வலியைத் தரும் சோமரசத்தை எனக் கொள்ளப்பட்டது ஆங்கிலத்தில்.

மந்திரம் 2.

146 *इमा उ त्वा पुरुवसोऽभि प्रनोनवुर्गिरः ।
गावो वत्सं न धेनवः ॥ २ ॥

இருக்கு 6-45-25.

இமா உ த்வா புரூவஸோऽபி ப்ரநோநவுர்கி³ர꞉ ।
கா³வோ வத்ஸம் ந தே⁴நவ꞉ ॥

* इमा उत्वा शतक्रतोऽभिप्रणोनुवुर्गिर । इन्द्र वत्सं न मातर । என்பது இருக்கு.

அநவயம்

हे पुरुवसो!, त्वा अभि, इमाः, गिरः, प्रनोनवुः, गावः, धेनवः, वत्सं, न ॥

பதவுரை.

हे पुरुवसो!	ஹெ புருவஸொ !	மிகுந்த தனமுடைய இந்திர !
त्वा अभि	த்வா அபி	நின்னைக் குறித்து
इमा. गिर	இமாः கிரः	எனது, இத துதிகள
धेनवः	தெநவः	பாலதருகின்ற
गाव	காவः	பசுககள
वत्सं न	வத்ஸம் ந	கன்றை யடைவனபோல
प्रनोनवु	ப்ரநோநவுः	அடிககடி நனகு அடைகின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருககு—2 மேதாதிதி ரிஷி.

பெருந தனமுடையோய! அலலது, வசுககள என்றது வேளவிகளுமா மாதலின, மிகுந்த வேளவிகளை யுடையோய! இந்திர! உன்னைக குறித்தே எனனுடைய தோததிரஙகள மிகுதியாய மீணடும மீணடும (நினபால) வந தடைந்து (நினனை) வியாபிககினறன அதிலுவமை —கோககள காம தேனுககள வீட்டிலுள்ள கனறைககுறிதது விரைவில வநதடைகினறன போல அதாவது —கோககள கனறைககுறிததுக கதறுவதுபோல எனது வாககுகள உனனைககுறிதது ஒலிககினறன (முழககமாயத துதிககினறன) எனபதாம (2)

குறிப்பு —தௌதி, என்றது ஈணடு வியாபகப் பொருளுடையது.

பாறபசுககளின சததம அவறறின கனறுகளுக்குக களிப்புணடாககுமாறு எனது தோததிரம நினககுக களிபபைததருகினறது எனபது ஆஙகிலம்

மநதிரம் 3.

२ ३ ३ १ २ ३ २३ १ २ ३क २२
147. अत्राह गोरमन्वत नाम त्वष्टुरपीच्यम् ।
३ २ ३ १२ ३ २
इत्था चन्द्रमसो गृहे ॥ ३ ॥

இருககு 1-84-15.

அத்ராஹ கொரமந்வத நாம த்வஷ்டுரபீச்யம் ।
இத்தா சந்த்ரமஸொ க்ருஹெ ॥

அநவயம்.

गोः, चन्द्रमसः, अत्राह, गृहे, त्वष्टुः, अपीच्यम्, नाम, इत्था, अमन्वत ॥

பதவுரை

गोः	கோ:	செல்கின்ற
चन्द्रमसः	சந்த்₃ரமஸ:	சந்திரனுடைய
अत्राह	அத்ராஹ	இந்த
गृहे	க்₃ருஹே	மண்டலத்திலேயே
त्वष्टुः	த்வஷ்டு:	துவஷ்டா, என்னும் ஆதித்த னுடைய
अपीच्यं	அபீச்யம்	இரவில் மறைந்துள்ள
नाम	நாம	கிரணங்களிருக்கின்றன.
इत्था	இத்தா₂	இவ்வாறு
अमन्वत	அமந்வத	கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—3 கோதம ரிஷி.

செல்கின்ற சந்திரனுடைய இம்மண்டலத்திலேயே 'துவஷ்டா!' என்னும் இரவியின் சம்பந்தமான இரவில் மறைந்துள்ள அதனுடைய எந்தக் கிரணங்களுண்டோ, அவை சூரியனுடைய கிரணங்களேயாம், என்றிவ்வாறு அறியப்பட்டிருக்கின்றது.

தெளிந்த நீர்மயச்சந்திர விம்பத்தில் சூரியகிரணங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. அதிற் பிரதிபலித்துள்ள கிரணங்கள் சூரியனிடத்தில் எத்தன்மைய பெயரை அடைகின்றனவோ, அத்தன்மைய பெயரையே சந்திரனபாவிருப்பனவாகி அடைகின்றன என்பதாம். (3)

குறிப்பு—இரவில் மறைந்துள்ள இரவியின் கிரணங்கள் சந்திரமண்டலத்திற் புகுந்து பகற்போல இருளை நீக்கி எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றன. இத்தன்மைய ஒளியோடு கூடிய சூரியன் இந்திரனேயாவன் பன்னிரு சூரியருள் இந்திரனையு மொருவனுமெண்ணியிருத்தலின், இதனால் பகல் இரவுகளிற் பிரகாசிக்கின்றவன் இந்திரனே என்பதாம். இந்திரனுடைய துதி காணப்படுதலால் இதற்கு இந்திரதேவதை என்பது பொருத்தமுடையதேயாம். இத்தன்மைய கிரணங்கட்குப் பற்றுக்கோடாயிருக்குந் தன்மையால் சந்திரனை முக்கியமாயக் கூற விரும்பிய தன்மைபற்றி சாந்திர மசி இஷ்டியில் (ஓம விசேடத்தில்) விநியோகமுமமைகின்றது என்பது திரண்ட பொருள்

எண்டு யாஸ்க முனிவர் நிருக்தமும்—இதனுடைய, ஓர் கிரணம் சந்திரனை விளக்குகின்றது. ஆதித்தனிடத்தினின்று இவ்விளக்கமுண்டாகியதெனக் கூறற்பாலது. ஆகையால் மறைந்துள்ள சூரிய கிரணம் சந்திரன் கந்தருவ, என்பது நியமமாகின்றது அதுவும் கோக்களால் உணரப்படுகின்றது கோக்கள் = கிரணங்கள் அதாவது மறைந்துள்ளன அல்லது, இலயித்தன சென்றுள்ளன மேல் சந்திர மண்டலத்தில் எனக் கூறுகின்றது.

மந்திரம் 4.

२उ३ २३३१२ ३२३१ २र
148. यदिन्द्रो अनयद्रितो महीरपो वृषन्तमः ।
१२ ३१ २३ १२
तत्र पूषा भुवत् सचा ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-46-4.

யதிந்த்ரோ அநயத்ரிதோ மஹீரபோ வ்ருஷந்தம: ।
தத்ர பூஷா புவத் ஸசா ॥

அந்வயம்.

यत्, वृषन्तमः, इन्द्रः, रितः, महीः, अपः, अनयत्, तत्र, पूषा, सचा, भुवत् ॥

பதவுரை

यत्	யத்	எப்போது
वृषन्तमः	வ்ருஷந்தம:	அதிகமாய் மழை பெய்விக்கின்ற
इन्द्रः	இந்த்ர:	இந்திரன்
रित.	ரித:	ஓடுகின்ற
मही.	மஹீ:	மிகுந்த
अप	அப:	மழைத்தண்ணீரை
अनयत्	அநயத்	இவ்வுலகத்திற் சேர்க்கின்றாரோ,
तत्र	தத்ர	அப்பொழுது
पूषा	பூஷா	போஷக (வளர்க்கின்ற) தேவதை
सचा	ஸசா	அநுகூலம்
भुवत्	புவத்	ஆகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4. பரத்துவாச ரிஷி.

எக்காலத்தில் மிக்க மழை பெய்விக்கின்ற இந்திரன் நிரம்ப மழைத்தண்ணீரை இவ்வுலகமடையுமாறு செய்கின்றாரோ, அக்காலத்தில் போஷக தேவதை (பூஷா தேவதையென்பது மதம்) இந்திரனுக்கு அநுகூலமாயிருக்கின்றது. (4)

குறிப்பு—பூஷா = இரவி விசேடம். இதுவே பூஷா தேவதை, போஷக தேவதையெனப்படுகின்றது.

மந்திரம் 5.

१ २   ३ १ २   ३   २ ३ २ ३ १ २

149. गौर्धयति मरुताꣳ श्रवस्युर्माता मघोनाम् ।

३ २उ   ३ १ २

युक्ता वह्नी रथानाम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-94-1.

𑌗𑍌𑌰𑍍𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌘𑍋𑌨𑌾𑌮𑍍 ।

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍀 𑌰𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

मघोनाम्, मरुताम्, माता, रथानां, वह्नीः, युक्ता, गौः, श्रवस्युः, धयति ॥

பதவுரை.

मघोनां	𑌮𑌘𑍋𑌨𑌾𑌂	தனமுள்ள
मरुतां	𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂	மருததுக்களுடைய
माता	𑌮𑌾𑌤𑌾	மாதாவானவள்
रथानां	𑌰𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂	மருததுக்களின்
वह्नीः	𑌵𑌹𑍍𑌨𑍀𑌃	வடவானலததினின்று தாங்குவிபபாளாய்
युक्ता	𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾	யாணடும பூசிககபபட்டவளாகிய
गौः	𑌗𑍌𑌃	ஆகாயவடிவ, கோ, மாதா
श्रवस्युः	𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃	அனனததை விருமபியவளாய்
धयति	𑌧𑌯𑌤𑌿	தனது புததிரனைப போஷிககின்றாள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருககு—5. விநது, அல்லது, பூததசேஷா ரிஷி.

தனமுடைய மருததுககளை யுண்டாக்கபபட்ட, கோ, என்னும ஆகாய வடிவ மாதா சோமததைக குடிககினறாள், அல்லது தனது புததிராகளைப் பாதுகாககினறாள, யாது விருமபி மருத்துக்களைக காப்பாற்றுகின்றாள் எனின்? அனன விருபபுடையாளாய்) (அவள்) எததன்மையாளெனின்?

மருத்துக்களை பெரிய வடவாலனங்களோடுச சேர்ப்பவள். அவள் யாண்டும் புசிககததககாளா யிருககினறுள.

'கோ மாதாவினினறு பாலகள், அலலது மருத்துககளுணடாயின, என மறையுங கூறுகினறது ஆதலின கௌ—எனறது 'மததிமை' எனனும வாககு அதன கணணேயே மததியததானமான மருததுககளு மிருததலின அவைகள அதனுடைய புததிராகள என உபசரிககபபடு கினறன. (5)

குறிப்பு—வாயு புததிராகளான மருததுககளோடு சோநது கீாததியை விருமபி மழையை அனுபபுகினறுள எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३ २ ३ १ २
150. उप नो हरिभिः सुतं याहि मदानां पते ।
१२ ३ १२ ३ २
उप नो हरिभिः सुतम् ॥ ६ ॥

இருக்கு8-93-31.

உவ நொ ஹரிஹி꞉ ஸுதம் யாஹி மதாநாம் வதெ ।
உவ நொ ஹரிஹி꞉ ஸுதம் ॥

அந்வயம்.

मदानां, पते !, हरिभिः, नः, सुतं, उपयाहि, हरिभिः, नः, सुतं, उपयाहि ॥

பதவுரை.

मदानां	மதாநாம்	சோமஙகடகு
पते !	வதெ !	இறைவனுகிய இநதிர !
हरिभिः	ஹரிஹி꞉	ஆயிரம பரிகளோடு
नः	ந꞉	எஙகளுடைய (வேளவியில)
सुतं	ஸுதம்	சோமரச மருநதறபொருடடு
उपयाहि	உவயாஹி	விரைவில வருவாயாக
हरिभिः	ஹரிஹி꞉	ஆயிரம பரிகளோடு
नः	ந꞉	எஙகளுடைய (வேளவியில்)
सुतं	ஸுதம்	சோமரச மருநதற்பொருடடு
उपयाहि	உவயாஹி	விரைவில வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ அல்லது, சுகக்ஷோவா ரிஷி.

மதங்கட்குத் தலைவனே! மதந் தருவது மதமாம். சோமரசத்தால் மதம் (களிப்பு) உண்டாகலின் சோமரசம் மதமெனப்பட்டது எனவே சோமங்கட் கிறைவ! (என்பது திரண்ட பொருள்). இந்திரனே! நீ நூறு, ஆயிர மெண்கொண்ட (அளவற்ற) குதிரைகளோடு கூடிய இரதத்தில் எங்களுடைய வேள்வியில் பிழிந்துள்ள சோமரசத்தை அருந்தற் பொருட்டு விரைவில் வருவாயாக என்பதாம்.

उप नो हरिभि. सुतं என மறித்துங் கூறியது, ஆதரவின் பொருட்டாம்.

'आ शतेन हरिभि ' என்பது முதலிய வாக்கியங்களில் அநேக குதிரைகள் எனச் சுருதியில் கூறப்பட்டிருத்தலின், ஈண்டும் இஃது ஆயிரக் கணக்காயக் கொள்ளப்பட்டது. (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २
151. इष्टा होत्रा असृक्षतेन्द्रं वृधन्तो अध्वरे ।
१ २ ३ १ २र
अच्छावभृथमोजसा ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-93-23.

இஷ்டா ஹோத்ரா அஸ்ருக்ஷதேந்த்ரம் வ்ருதந்தோ அத்வரே ।
அச்சாவப்ருதமோஜஸா ॥

அந்வயம்

अध्वरे, वृधन्तः, इष्टाः, होत्राः, अवभृथं अच्छ, ओजसा, इन्द्रं, असृक्षत ॥

பதவுரை.

अध्वरे	அத்வரே	வேள்வியில்
वृधन्तः	வ்ருதந்த:	அவியால் இந்திரனை வளர்க்கின்ற வர்களும்
इष्टाः	இஷ்டா:	வேட்கின்றவர்களுமான
होत्राः	ஹோத்ரா:	இருக்குமறை படிப்போர்கள் எழுவரும்
अवभृथं अच्छ	அவப்ருதம் அச்ச	வேள்வி முடிவு நீராடுமவரை
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலோடு
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனைக் குறித்து
असृक्षत	அஸ்ருக்ஷத	அவியைக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பார்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—7. சுருதகக்ஷா அலலது சுதகக்ஷா ரிஷி.

எஙகளுடைய வேள்வியில அவிகளால இநதிரனை வளாககபபட்டவாகளும, வேள்வியாறறுவோாகளுமான ஏழு ஹோதாககள எனனும இருககுணாநதார்கள், சோமரசம பிழிநதெடுககுமளவும தமதாறறலோடு கூடியவாகளாய இநதிரனைக குறிதது ஆகுதி செயதுகொண டிருபபாகளாக, வேளவி முடிவில நீராடுமவரை இருககு மறை யோதுவோாகள ஆராதிககினறுர்கள் எனபது கருதது (7)

குறிப்பு—வேளவியில குறைவுபாடிருககுமாயின அதை நீககுதறகுரிய அவிகளைத தயாாச் செயவீாகளாக எனபது ஆஙகிலம,

மந்திரம் 8.

३२उ ३१ २र ३२३१२ ३१२

152. अहमिद्धि पितुष्परि मेधामृतस्य जग्रह ।

३१ २र

अहꣳ सूर्य्य इवाजनि ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-6-10.

அஹமித்தி பிதுஷ்பரி மேதாம்ருதஸ்ய ஜக்ரஹ।
அஹம் ஸூர்ய இவாஜநி॥

அந்வயம்.

पितु:, ऋतस्य, मेधां, अहं इत्, परिजग्रह, हि, अहं, सूर्य्यः इव अजनि ॥

பதவுரை.

पितुः	பிது:	பரிபாலிப்போனுகிய
ऋतस्य	ருதஸ்ய	உண்மை வடிவுள்ள இநதிரனுடைய
मेधां	மேதாம்	அநுககிரகமாகிய புததியை
अहं इत्	அஹம் இத்	யானே
परिजग्रह	பரிஜக்ரஹ	கிரகிததுள்ளேன.
हि	ஹி	யாதினுலெனின?
अहं	அஹம்	யான
सूर्य्य इव अजनि	ஸூர்ய: இவ அஜநி	சூரியன விளககிககொணடு எழுமாறு எழுநதுளளேன (ஆதலின எனக)

* जग्रभ, எனபது இருககு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—8. வத்ச கண்வ ரிஷி.

பாதுகாப்பவனும், சத்தியனுமாகிய அவ் விந்திரனுடைய அநுக்கிரக மாகிய புத்தியை, யானொருவனே அடைந்தவனாக யிருக்கின்றேன. மற்றை யா அலர யாது காரணத்தால் இவவாறும் எனின? நான் சூரியனபோ லுண்டானேனென ஆதலின. அதாவது—சூரியன பிரகாசித்துக்கொண்டு எழுகின்றதுபோல யான் தோனறினேன் என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

१२ २ २३१२ ३१२

153. रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः ।

३२ ३ २३१२

क्षुमन्तो याभिर्मदेम ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-30-13.

ரேவதீர்ந꞉ ஸத⁴மாத³ இந்த்³ரே ஸந்து துவிவாஜா꞉ ।
க்ஷுமந்தோ யாபி⁴ர்மதே³ம ॥

அந்வயம்.

क्षुमन्तः, याभिः, मदेम, नः, इन्द्रे सधमादे, रेवतीः, तुविवाजाः, सन्तु ॥

பதவுரை.

क्षुमन्तः	க்ஷுமந்த꞉	அன்னமுடைய யாங்கள்
याभिः	யாபி⁴꞉	எப்பசுக்களால்
मदेम	மதே³ம	களிப்படைகின்றோமோ,
नः	ந꞉	எம்முடைய (அப் பசுக்கள்)
इन्द्रे सधमादे	இந்த்³ரே ஸத⁴மாதே³	எம்மோடு இந்திரன் களிப்புறுத விடத்து
रेवती.	ரேவதீ꞉	பால், நெய், முதலியவைகளென னும் தனமுடையவைகளாக வும்
तुविवाजा.	துவிவாஜா꞉	மிகுந்த ஆற்றலுடையவைகளாக வும்
सन्तु	ஸந்து	இருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—9 சுனச்சேப ரிஷி

அன்ன முடையார்களான நாங்கள் எப் பசுக்களால் ஆனந்தமடைவோமோ, எங்களோடுகூட இந்திரன் களிப்படைந்து விட்டது எங்களுடைய அப் பசுக்கள், பால், நெய் முதலியவைகளென்னுந் தனமுடையவைகளாகவும், மிகுந்த ஆற்றலுடையவைகளாகவும் இருக்குக (9)

குறிப்பு—*அன்னத்தையுந் தனத்தையும் விரும்பும் எங்களுடைய தோத்திரங்கள் எப்போதுங் களிப்புற்ற இந்திரனிடத்து இருக்குக என்பது ஆங்கிலம்*

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
154. **सोमः पूषा च चेततुर्विश्वासां सुक्षितीनाम् ।**
३ २ २क ३२२
देवत्रा रथ्योऽर्हिता ॥ १० ॥

ஸோம: பூஷா ச சேததுர்விச்வாஸாம் ஸுக்ஷிதீநாம் ।
தேவத்ரா ரத்2யோऽஹிதா ॥

அந்வயம்.

देवत्रा, रथ्यः, अर्हिता, सोमः, पूषा च, विश्वासां, सुक्षितीनां, चेततु. ॥

பதவுரை.

देवत्रा	தேவத்ரா	தேவர்களுக்குள்
रथ्यः	ரத்2ய:	தேருக்குரியனும்
अर्हिता	அஹிதா	ஏறிச் செல்லுகின்ற
सोमः	ஸோம:	சோமனும்,
पूषा च	பூஷா ச	சூரியனும்,
विश्वासां	விச்வாஸாம்	எல்லா
सुक्षितीनां	ஸுக்ஷிதீநாம்	மனிதர்களாலும் இந்திரனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அவிகளை
चेततु.	சேதது:	அறிவார்களாக.

சாயண பாடியம

கண்டம—4. இருககு—10 சுனசேபா அலலது வாமதேவ ரிஷி.

தேவாகளுககுள இரத மேறததகக சோமனும, அததகைய சூரியனும, நலல மனிதாகள சமபநதமாய இநதிரனுககுக கொடுககபபடும அவிகளை அறிவாாகளாக (10)

குறிப்பு —ஈண்டு கூறிதி எனறது—பிரஜை வேளவிததலை ன தலைவிகளாற கொடுககபபட்ட அவிகளைச, சோம சூரியாகள தேவாகட்குக கொணடுபோயக கொடுபபதறகு நியமிககபபடடவாகள எனபது ஆஙகிலம.

நான்காவது கண்டம்.

முற்றும.

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—5.

பதது மநதிரஙகளாலானது.

மந்திரம் 1.

२ ३ २ ३ १ २३ १ २ ३ १ २र

155. पान्तमा वो अन्धस इन्द्रमभि प्रगायत ।

३ १२ ३१ २३ १ २ ३ २

विश्वासाहंॐ शतक्रतुं मंॐहिष्ठं चर्षणीनाम् ॥ १ ॥

இருககு 8-92-1.

பாந்தமா வோ அந்தஸ இந்த்ரமபி ப்ரகாயத ।
விஶ்வாஸாஹம் ஶதக்ரதும் மம்ஹிஷ்டம் சர்ஷணீநாம் ॥

அங்வயம்.

(हे ऋत्विजः !,) वः, विश्वासाहं, शतक्रतुं, चर्षणीनां, मंहिष्ठं, अन्धसः, आपान्तं, इन्द्रं, अभिप्रगायत ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः!)	(ஹே ருத்விஜ:!)	(வேடபோர்காள!)
वः	வ:	நீவிர்
विश्वासाहं	விஶ்வாஸாஹம்	சத்துருக்களனைவரையும் அடக்குபவனும்
शतक्रतुं	ஶதக்ரதும்	பலவகை, அறிவுகளை அல்லது கருமங்களை யுடையவனும்
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனிதர்கட்கு
मंहिष्ठं	மம்ஹிஷ்டம்	மிகத் தனங்கொடுப்பவனும்
अन्धसः	அந்தஸ:	சோமமாகிய அன்னத்தை
आपान्तं	ஆபாந்தம்	நோக்கமாய் அருந்துபவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अभिप्रगायत	அபிப்ரகாயத	நன்கு துதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1 சுருதகக்ஷ ரிஷி.

வேடபோர்களே! நீங்கள் சோம மெனப்படும் அன்னத்தை நோக்கமாக அருந்துவோனாகிய இந்திரனை இனிது போற்றுவீர்களாக எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்? சத்துருக்களனைவரையும், அல்லது பூதங்களனைத்தையும் அடக்குபவனும், இதுபற்றியே, பலவகை நுண்ணறிவுகளை யுடையானும், அல்லது பலவகைக் கருமமுடையானும், மற்றும், மனிதர்கட்கு மிகுந்த திரவியத்தை யளிப்போனும், அல்லது, வேள்வித் தலைவர்கட்கு ஆராதிக்குந் தன்மையாற் போற்றத்தக்கவனுமாகிய இந்திரனை. இனிது தோத்திரம் பண்ணுவீர்களாக என அந்வயித்துக்கொள்க. (1)

மந்திரம் 2.

156. प्र य इन्द्राय मादनꣳ हर्य्यश्वाय गायत ।
सखायः सोमपाव्ने ॥ २ ॥

இருக்கு 7-31-1.

ப்ர வ இந்த்ராய மாத³நம் ஹர்யஶ்வாய கா³யத ।
ஸகா²ய: ஸோமபாவ்நே ॥

அந்வயம்.

हे सखायः!, वः, हर्य्यश्वाय, सोमपाव्ने, इन्द्राय, मादनं, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे सखाय.!	ஹே ஸகாய: !	நண்பர்களே !
व:	வ:	நீங்கள்
हर्यश्वाय	ஹர்யஶ்வாய	அரி என்னும் குதிரைகளை யுடையவனும்
सोमपाव्ने	ஸோமபாவ்நே	சோமரசம் அருந்துவோனும் ஆகிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
मादनं	மாத₃நம்	களிப்புண்டாக்குதற்குரிய தோத்திரத்தை
प्रगायत	ப்ரகா₃யத	இனிது பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

மித்திரர்களே! நீங்கள் அரியென்னும் பெயர் பூண்ட குதிரைகளை யுடையானும், சோமபானம் பண்ணுபவனுமாகிய இந்திரனுக்கு ஆனந்தம் விளைவிக்கும் தோத்திரத்தை நன்கு படிப்பீர்களாக. (2)

குறிப்பு—பொன்னிறம் அல்லது பச்சை நிறமாகிய குதிரைகளை யுடையானும் என்பதும், மயக்கத்தைத் தரும் சோமத்தைக் குடிப்பவனும் என்பதும் ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

157. वयमु त्वा तदिदर्था इन्द्र त्वायन्तः सखायः ।

१ २ ३ १ २

कण्वा उक्थेभिर्जरन्ते ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-2-16

வயமு த்வா தி₃த₃ர்தா₂ இந்த்₃ர த்வாயந்த: ஸகா₂ய: ।

கண்வா உக்தே₂பி₄ர்ஜரந்தே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वायन्तः, सखायः, वयं, तदिदर्थाः, त्वा, कण्वाः, उक्थेभिः, जरन्ते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वायन्तः	த்வாயந்தः	உன்னைத் தம மவனுகச் செய்ய விருமபிய
सखाय वयं	ஸகாய: வயம்	மித்திரர்களான யாங்கள்
तदिदर्थाः	தத்இத்அர்தா:	உன்னைத் துதிப்பதுவே பய னெனக் கொண்டவாகளாய்
त्वा	த்வா	உன்னைத் துதிக்கின்றோம்.
कण्वाः	கண்வா:	கண்ணுவ கோத்திரத்தினாக ளான எனது புத்திராகளும
उक्थेभिः	உக்தெபி:	வேதமந்திரங்களாகிய துதிகளால
जरन्ते	ஜரந்தெ	உன்னையே துதிக்கின்றனாகள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—3. மேதாதிதியும், பிரியமேதரும் ரிஷிகள்.

இந்திர! உன்னை, யாமே எனக்கொள்ள விரும்பிய ஒத்த அறிவுடைய நண்பர்களான யாங்கள், நின்னைத் துதிப்பதுவே பயனெனக் கொண்டவர்களாய் உன்னைத் துதிக்கின்றோம். கண்ணுவ கோத்திரத்திலுதித்த எனது புத்திரர்களும் சஸ்திரமென்னும் தோத்திர விசேடங்களால நின்னையே போற்றுகின்றார்கள் என்பதாம். (3)

* उ—(உ) என்றது, அசைச சொல்.

மந்திரம் 4.

158. इन्द्राय मद्वने सुतं परिष्टोभन्तु नो गिरः ।
अर्कमर्चन्तु कारवः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-93-19.

இந்த்ராய மத்வநே ஸுதம் பரிஷ்டோபந்து நோ கிர: ।
அர்கமர்சந்து காரவ: ॥

அந்வயம்.

मद्वने, इन्द्राय, सुतं, नः, गिरः, परिष्टोभन्तु, कारवः, अर्कं, अर्चन्तु ॥

பதவுரை.

मह्ने	உஹ்நெ	களிக்குந் தன்மையையுடைய
इन्द्राय	ஐந்த்ராய	இந்திரனுக்குப்
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்துள்ள சோமத்தை
नः	நஃ	எமது
गिरः	கிரஃ	தோத்திர வாக்குகள்
परिष्टोभन्तु	பரிஷ்டோபந்து	முற்றுந்துதிப்பனவாகுக.
कारव	காரவஃ	துதிப்போர்கள்
अर्कं	அர்க்கம்	யாவரும் போற்றத்தக்க சோமத்தைப்
अर्चन्तु	அர்ச்சந்து	பூசிப்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4 சுருதகக்ஷ ரிஷி.

ஆனந்திக்குந் தன்மையையுடைய இந்திரன் பொருட்டுப் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தை, எமது வாக்குகள் மிகத் துதிசெய்வனவாகுக. மற்றும், தோத்திரஞ் செய்விப்போர்களும் துதிப்போர்களும், யாவராலும் போற்றத்தக்க சோமத்தைப் பூசிப்பார்களாக. (4)

स्तोभति : என்பதற்கு—துதித்தல் பொருளென நிகண்டு 3-14-4-ல் கூறியுள்ளது.

குறிப்பு—சோமத்தைத் தேவதையாகக்கொண்டு பூசித்தல் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

159. अयं त इन्द्र सोमो निपूतो अधि बर्हिषि ।

१ २ ३ २ उ ३ १ २

एहीमस्य द्रवा पिब ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-16-11.

அயம் த இந்த்ர ஸோமோ நிபூதோ அதி பர்ஹிஷி ।
ஏஹீமஸ்ய த்ரவா பிப ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते, अयं सोमः, बर्हिषि अधि, निपूतः, इम्, अस्य, एहि, द्रव, पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
ते	தே	நின்பொருட்டு
अयं सोमः	அயம் ஸோம:	இச் சோமம்
बर्हिषि अधि	பர்ஹிஷி அதி	வேதிகையில விரிததுள்ள தருப் பையினமீது
निपूतः	நிபூத:	பவித்திரமாககபபடடுள்ளது.
इदम्	இதம்	இபபோது
अस्य	அஸ்ய	இச சோமததிறகருகில்
एहि	ஏஹி	வருவாயாக, (வநது ஒமமபண்ணு மிடததிறகு)
द्रव	த்ரவ	விரைவில போவாயாக.
पिब	பிப	(போய அச சோமததை) அருநதுவாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. இரிமிட ரிஷி.

இநதிரனே ! நினக்காக இச் சோமரசம், வேதிகையிற் பரப்பி யிருக் கின்ற தருபபையின் மீது ஆடையின நுனியால் சோதிககப்படடுளளது. அதாவது இடிததுப பிழிதன் முதலிய சமறகாரஙகளால சுததம் பண்ணப பட்டதெனபது பொருள. இபபோது இத தகைய சோமததின பொருடடு வருவாயாக. வநது யாணடு ரசவடிவ சோமம ஒமம பணணபபடுகினற தோ, ஆணடு விரைவிற செலவாயாக. (சென்ற) பினனா அசசோமததை அருநதுவாயாக எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

३ २ ३१२ ३१ २ ३१२
160. सुरूपकृत्नुमूतये सुदुघामिव गोदुहे ।
३ २ ३ १ २
जुहूमसि द्यविद्यवि ॥ ६ ॥

இருககு 9-4-1

ஸுரூபக்ருத்நுமூதயே ஸுதுகாமிவ கோதுஹே ।
ஜுஹூமஸி த்யவி த்யவி ॥

அநவயம்.

सुरूपकृत्नुं, ऊतये, गोदुहे, सुदुघां इव, द्यवि द्यवि, जुहूमसि ॥

பதவுரை

सुरूपकृत्नुं	𑌸𑍁𑌰𑍂𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍𑌨𑍁𑌂	நற் கருமத்திற்குத் தலைவனாகிய இந்திரனை
ऊतये	𑌊𑌤𑌯𑍇	தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு,
गोदुहे	𑌗𑍋𑌦𑍁𑌹𑍇	பால் கறத்தற் பொருட்டு
सुदुघां इव	𑌸𑍁𑌦𑍁𑌘𑌾𑌂 𑌇𑌵	அழகிய பாற்பசுவை யழைப்பது போல
द्यवि द्यवि	𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿 𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿	ஒவ்வொரு நாளும்
जुहूमसि	𑌜𑍁𑌹𑍂𑌮𑌸𑌿	ஆவாகனம் பண்ணுகின்றோம். (அழைக்கின்றோம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5　இருக்கு—6　மதுச்சந்த ரிஷி.

நற்கருமத்திற்குத் தலைவனாகிய இந்திரனை, எங்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நாடோறும் அழைக்கின்றோம் அழைப்பதிலுவமை —பால் கறப்பதற்கு நற்பசுவை அழைப்பது போன்றெனல் அதாவது நன்கு பால் கறக்கும் பசுவை உலகில் பால் கறப்போன் பால் கறப்பதற்கு வேண்டிக் கூப்பிடுவது போன்று என்பதாம். 'த்யவி த்யவி' என்றது பன்னிரு தினத் தின் பெயர் எனக் கூறுகின்றது நிருக்தம். ஆதலின் நாடோறும் என்றது பன்னிரு பகலெனக் கொள்க. (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २　　३ २ ३१　२　　३१२

161. अभि त्वा वृषभा सुते सुतंꣳ सृजामि पीतये ।

३ १ २　३ १२

तृम्पा व्यश्नुही मदम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-45-22.

𑌅𑌭𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾 𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍀𑌤𑌯𑍇 ।
𑌤𑍃𑌮𑍍𑌪𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌨𑍁𑌹𑍀 𑌮𑌦𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

हे वृषभ !, त्वा, सुते, सुत, पीतये, अभिसृजामि, तृम्पा, मदं, व्यश्नुही ॥

பதவுரை.

हे वृषभ!	ஹெ வ்ருஷப!	வேட்கையைப் பெய்யும் இந்திர!
त्वा	த்வா	உன்னைக் குறித்து
सुते	ஸுதெ	சோமரசம் பிழிந்த காலத்து
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்த அச் சோமரசத்தை
पीतये	பீதயெ	அருந்துவதற்கு
अभिसृजामि	அபிஸ்ருஜாமி	(நினக்கு) ஆப்பிக்கின்றேன்.
तृम्पा	த்ரும்பா	திருப்தியைச் செய்வதும்
मदं	மதம்	களிப்பைக் கொடுப்பதுமாகிய சோமரசத்தை
व्यश्नुही	வ்யச்னுஹீ	நன்கு ஏற்றுக்கொள்வாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—7. திரிசோக ரிஷி.

விரும்பியதை மழையெனப் பெய்வோனாகிய இந்திரனே! உனக்குச் சோமரசம் பிழிந்தெடுத்த விடத்து, பிழிந்த அச் சோமரசத்தை யருந்துவதற்கு ஆப்பணஞ் செய்கின்றேன். திருப்தியைத் தருவதும், களிப்பை யுண்டாக்குவதுமாகிய அச் சோமரசத்தை இனிது பெற்றுக்கொள்வாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २र३ १ २ ३ २

162. य इन्द्र चमसेष्वा सोमश्चमूषु ते सुतः ।

१ २र३ १ २

पिबेदस्य त्वमीशिषे ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-82-7.

ய இந்த்ர சமஸெஷ்வா ஸொமச்சமூஷு தெ ஸுத: ।
பிபெதஸ்ய த்வமீசிஷெ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते, सुतः, यः, सोमः, चमसेषु, चमूषु, आ, अस्य, त्वं, पिब इत्, ईशिषे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஊ௱ா!	இநதிரனே!
ते	தெ	நின பொருடடு
सुत	ஸுதஃ	பிழியபபடட
यः सोम	யஃ ஸொமஃ	எச சோமரசம
चमसेषु	அமஸெஷு	சமசு, எனனுமபாததிரங்களிலும
चमूषु	அமூஷு	கிரகம எனனும பாததிரஙகளிலும
आ	ஆ	நிறைககபபடடிருககினறதோ,
अस्य	அஸ்ய	அச சோமரசததை
त्वं	த்வம்	நீ
पिब इत्	பிப இத்	அவசியம அருநதுவாயாக, (இநதிர! நீ)
ईशिषे	ஈஶிஷெ	ாசனுயிருககினருய், (ஆதலின்).

சாயண பாடியம.

கண்டம்—5. இருககு—8. குசீத ரிஷி.

இநதிர! உனபொருடடுப பிழியபபடட சோமரசம, சமசு, எனனும பாத்திரஙகளிலும, அருநதறகுரிய கிரகம, எனனும பாததிரஙகளிலும, நிரமபியிருககினறது. இதனுடைய அச சோமரசததை ஒரு தலையாகக குடிபபாயாக. எவவாறு அஃது யான குடிததறகுரியதோவெனின? ஆண்டுக கூறபபடுகினறது'—இநதிரனே! நீ உணமையில அதற்கு ாசனுயிருககினருய ஆதலின. அருநதுவயாக என முடிததுககொள்க (8)

குறிப்பு.—பிழிநதெடுககும பலலோாகளால அநேக அகபபைகளில நிறைய வைததிருககினறது அதை அருநதுவாயாக எனபது பிறர் கொள்கை.

மந்திரம் 9.

१२ ३१२३ १२
163. योगे योगे तवस्तरं वाजे वाजे हवामहे ।
१ २ ३ १ २३१२
सखाय इन्द्रमूतये ॥ ९ ॥

இருககு 1-30-7.

யொகெ யொகெ தவஸ்தரம் வாஜெ வாஜெ ஹவாமஹெ ।
ஸவாய ஊந்ரமூதயெ ॥

அநவயம்.

योगे योगे, वाजे वाजे, तवस्तरं, इन्द्रं, ऊतये, सखाय', हवामहे ॥

பதவுரை.

योगे योगे	யொகெ யொகெ	ஒவ்வொரு கருமத் தொடக்கத்திலும்
वाजे वाजे	வாஜெ வாஜெ	இடையூறுகப் போர்விளைந்த விடத்து
तवस्तरं	தவஸ்தரம்	பேராற்றலுடைய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை,
ऊतये	ஊதயெ	(எம்மை) காக்கும் பொருட்டு
सखाय.	ஸகாயঃ	மித்திரர்களான நாங்கள்
हवामहे	ஹவாமஹெ	அழைக்கின்றோம்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—9 சுனச்சேப ரிஷி.

அவ்வக் கருமத்தின் றொடக்கத்தில் கருமத்தைக் கெடுக்க நேர்ந்த போருண்டாகிய விடத்து, ஆற்றல் மிக்குடைய இந்திரனை, மித்திரர்களைப் போல அன்புடைய யாங்கள் எம்மைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு அழைக்கின்றோம். (9)

மந்திரம் 10.

२उ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २र
164. आ त्वेता निषीदतेन्द्रमभिप्रगायत ।
१ २ ३ १ २
सखायः स्तोमवाहसः ॥ १० ॥

இருக்கு 1-5-1.

ஆத்வேதா நிஷீதேந்த்ரமபிப்ரகாயத ।
ஸகாயঃ ஸ்தோமவாஹஸঃ ॥

அந்வயம்.

स्तोमवाहसः, हे सखायः ! तु, आ इत, आ इत, निषीदत, इन्द्रं, अभिप्रगायत ॥

பதவுரை.

स्तोमवाहसः	ஸ்தோமவாஹஸः	தோத்திரக் கொத்துகளை யடைவிக்கின்ற
(हे) सखाय. !	(ஹே) ஸகாயः !	வேட்போர்காள் ! நீவிர்
तु	து	மிக விரைவாய்
आ इत	ஆ இத	வருவீர்களாக,
आ इत	ஆ இத	வருவீர்களாக. (வந்து)
निषीदत	நிஷீதத	உட்காருங்கள், (உட்கார்ந்து)
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனைப்
अभिप्रगायत	அபிப்ரகாயத	பலவகையாயத் தோத்திரம் புரிவீர்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—10. மதுச்சந்த ரிஷி.

ஈண்டு 'து' என்றது விரைவுப் பொருள்கொண்ட அசைச் சொல், ஆ-இத. ஆ-இத, என இரண்டு ஆகாரங்களால் மந்திரத்தில இத :—வருவீர்களாக, என்பதை இரட்டித்துக்கொள்க கொண்ட விடத்து நண்பர்களான வேட்போர்களே! (நீவிர்) விரைவாக இக்கருமத்தில் வருவீர்களாக, வருவீர்களாக எனப் பொருள்பட்டது. ஈண்டு அன்பின் பொருட்டு இரட்டித்தலாம். வந்து உட்காருவீர்களாக. மற்றும் இந்திரனை எல்லா வகையாலும் நன்கு துதிப்பீர்களாக. எத்தன்மையா நீவிரெனின்? மும்முறையாகவும், ஐம்முறையாகவும், பத்துமுறையாகவும் சொல்லப்படுகின்ற தோத்திர மஞ்சரிகளை (ஸ்தோமங்களை) இக் கருமத்தில் அடைவிப்போர்களாவீர்கள்.

குறிப்பு —ஸ்தோமம—துதிமஞ்சரி.

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஆறுவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१ २२ ३१ २
165. इदंꣳ *ह्यन्वोजसा सुतंꣳ राधानां पते ।
२ ३ २ १ २
पिबात्वा ३ स्य गिर्वणः ॥ १ ॥

இருக்கு 3-51-10.

இதம் ஹ்யந்வோஜஸா ஸுதம் ராதாநாம் பதே ।
பிபாத்வா ஸ்ய கிர்வண: ॥

அந்வயம்.

हे राधानां पते!, गिर्वणः, ओजसा, इदं, अनु, ओजसा, सुतं, अस्य, तु, पिब, हि ॥

பதவுரை.

हे राधानां पते!	ஹே ராதாநாம் பதே!	தனங்கட்கிறைவனே!
गिर्वण !	கிர்வண!	தோத்திரத்தால் போற்றத்தக்க இந்திர!
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலோடு கூடிய நீ
इदं अनु	இதம் அநு	இம்முறையாய்
ओजसा	ஓஜஸா	வலியுடன் (கறகளாலிடிக்கது)
सुतम्	ஸுதம்	பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட
अस्य	அஸ்ய	இச் சோமரசத்தை
तु	து	விரைவில்
पिब हि	பிப ஹி	அருந்துவாயாக

* अन्वौजसा, எனபது இருசகு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. விசுவாமித்திர ரிஷி.

திரவியங்கட் கிறைவனே! துதியாற் போற்றத்தக்க இந்திர! வலி யோடு கூடிய நீ இம்முறையால் ஆற்றலோடு கற்களாற் (இடித்துப்) பிழிந் தெடுக்கப்பட்ட இச் சோமரசத்தை விரைவி லருந்துவாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

३ १ २र ३१२ ३ १ २ ३ १ २
166. महाँ इन्द्रः परश्च *नो महित्वमस्तु वज्रिणे ।
१ २र ३ १ २र
द्यौर्न प्रथिना शवः ॥ २ ॥

இருக்கு 3-51-10.

மஹாம் இந்த்ர: பரஶ்ச நோ மஹித்வமஸ்து வஜ்ரிணே ।
த்யௌர்ந ப்ரதிநா ஶவ: ॥

அந்வயம்.

नः, इन्द्रः, महान्, परः, वज्रिणे, महित्वं, अस्तु, द्यौः न, शवः, प्रथिना ॥

பதவுரை.

नः	ந:	எமது
इन्द्रः	இந்த்ர:	இவ், விந்திரன்
महान्	மஹாந்	தேகத்தாற் பெரியனுகவும்
परः	பர:	குணத்தால் மேம்பட்டவனுகவு (முள்ளான)
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வச்சிரமேந்திய இந்திரனுக்கு
महित्वं	மஹித்வம்	(முற்கூறிய இருவகைப்) பெருந் தன்மைகளும்
अस्तु	அஸ்து	எப்போதும் இருக்குக, (மற்றும்)
द्यौः न	த்யௌ: ந	வானுலகுபோன்று
शवः	ஶவ:	சேனைவடிவ ஆற்றலும்
प्रथिना	ப்ரதிநா	மிகக் கீர்த்தியுள்ளதாகுக

---

* नु, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2. மதுச்சந்த ரிஷி.

இவ் விந்திரன் தேகத்தாற் பெரியன், குணங்களாலுஞ் சிறந்த அன்றியும், வச்சிரந் தாங்கிய இந்திரனுக்கு முற்கூறிய இருவகைட் தன்மைகளும் எப்போது முண்டாகுக. ஆபினும, இபற்றையிலவை யும வாழ்ததுதல் அன்பினாலாம இன்னும், விண்ணுலகுபோன்று னுடைய சேனைவடிவ வலி தழைகதோகுக. ஈண்டுத் தழைத என்பது எஞ்சி நின்றது. விண்ணுலகு எவவாறு விரிநதுள்ளதே தொப்ப இவனுடைய சேனை விரிநதோகுக என்பது பொருள. ‘ந’ விரைவு நாமஙகளுட் கூறியிருப்பினும அப் பொருள் ஈண்டு யாமையின் கூட்டுறவாகிய பொருளே ஈண்டுக கொள்ளபபட்டது. உலகவழக்கில் நிடேதப்பொருள, உவமைப் பொருள் என இ பொருளை யுடைத்து. அவற்றுள் எப பதத்தோடு அநவயப்படுகி அப் பதத்தினின்றும முற்கூறப்பட்ட நகாரம நிடேதப்பொருளை தாம். பின்னர்க் கூறப்பட்ட நகாரம உவமைப பொருளையுடையதாம முனிவரும் 1, 2, 6-ல் இதறகு இவ் வண்ணமே பொருள கூறி (இது பற்றியே) ஈங்கு உவமை வாசகமாகிய ‘द्यौ’ ‘தயௌ’ சொல்லின் பினனா, ‘द्यौर्न’ என நகாரங கூறப்பட்டிருததலின் நகார உவமைப் பொருள் கொள்ளக கிடநதமை காண்க.

குறிப்பு.—ஈணடுப் பாடியததிற் குறிப்பிட்ட ‘ந’ என்னுஞ் சொ பிரதிகளிலிருககலாம.

மந்திரம் 3.

१ २र ३१ २ ३२ ३१ २र

167. आ तु न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्राभꣳ संगृभाय ।

३ १ २र

महाहस्ती दक्षिणेन ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-

ஆ து ந இந்த்ர க்ஷுமந்தம் சித்ரம் க்ராபம் ஸம்க்ருபாய மஹாஹஸ்தீ தக்ஷிணேந ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ?, तु, नः, क्षुमन्तं, चित्रं, ग्राभं, दक्षिणेन, आसंगृभाय ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
महाहस्ती	மஹாஹஸ்தீ	பெருங் கைகளையுடைய (நீ)
तु	து	இப்போது
नः	நঃ	எங்கட்குக் கொடுத்தற்பொருட்டு,
क्षुमन्तं	க்ஷுமந்தம்	துதிக்கத்தக்கதும்
चित्रं	சித்ரம்	பலவகையானதும்
ग्राभं	க்ராபம்	கொள்ளத்தக்கதுமாகிய தனத்தை
दक्षिणेन	தக்ஷிணேந	வலக்கையால்
आसंगृभाय	ஆஸம்க்ருபாய	நேர்முகமாய் எடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3 குசிதோ கண்ணுவ ரிஷி

இந்திர! மகத்தான கைகளையுடைய நீ எங்கட்குக் கொடுத்தற் பொருட்டு, போற்றத்தக்கதும், பலவகைப்பட்டதும், கொள்ளற்பாலதுமாகிய தனத்தை வலக்கையால் இப்போதே ஒருமுகப்பட்டு எடுப்பாயாக. (3)

குறிப்பு—வலக்கையால் (சோம) பாத்திரத்தை யெடுத்துச் சோமரசத்தை அருந்துவாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २

168. अभि प्र गोपतिं गिरेन्द्रमर्च यथा विदे ।

३ २ ३ २ ३ १ २

सूनुꣳ सत्यस्य सत्पतिम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-66-4.

அபி ப்ர கோபதிம் கிரேந்த்ரமர்ச யதா விதே ।

ஸூநும் ஸத்யஸ்ய ஸத்பதிம் ॥

அந்வயம்.

गोपतिं, सत्यस्य, सूनुं, सत्पति, इन्द्रं, गिरा, यथा विदे, अभि प्र अर्च ॥

பதவுரை

गोपतिं	கொவதிம்	கோக்கட்கு தலைவனும்
सत्यस्य	ஸத்யஸ்ய	வேள்வியினுடைய
सूनुं	ஸூநும்	புத்திரனும்
सत्पतिं	ஸத்பதிம்	எசமானர்களைப் பரிபாலிப்பவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
गिरा	கிரா	துதியால்
यथा विदे	யதா விதெ	துதியையும், வேள்விக்கு வருதலையும் அவன் அறியுமாறு
अभि अर्च	அபி அர்ச	முற்றும் மிகப் பூசிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. பிரியமேத ரிஷி

கோக்கட்கு இறைவனுகிய இந்திரனைத் தோத்திரத்தால் (நீவிர்) இனிது பூசிப்பீர்களாக அவ் விந்திரன் எவ்வாற்றால் தனது தோத்திர முறையை அறிகின்றனே, அல்லது எவ் வாற்றால் வேள்வியை யுத்தேசித்துச் செல்லற்பாலது, என வுணர்கின்றனே, அவ்வாற்றால் பூசிப்பீர்களாக என முடித்துக் கொள்க எவ் வண்ணமாகிய இந்திரனை யெனின்? வேள்வியினுடைய புத்திரனை ரண்டுப் புத்திரனென்றது, அதில் மிக விருப்புடைமையால் புத்திரனென உபசரிக்கப்பட்டது. மற்றும், எசமானர்களைப் பாதுகாப்போனை. பூசிப்பீர்களாக என மேலே சேர்த்துக்கொள்க. (4)

குறிப்பு—எனது அறிவளவில் சோமரசத்தின் தலைவனுகிய இந்திரனை வாக்கால் போற்றுகின்றேன் என்று கூறுகின்றது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १२३ १ २
169. कया नश्चित्र आ भुव दूती सदावृधः सखा ।
२ ३ १ २ ३ २
कया शचिष्ठया वृता ॥ ५ ॥

இருக்கு 4-31-1.

கயா நஶ்சித்ர ஆ புவ தூதீ ஸதாவ்ருத: ஸகா ।
கயா ஶசிஷ்டயா வ்ருதா ॥

அந்வயம்

सदावृधः, चित्रः, सखा, कया, ऊती नः आ भुवत्, शचिष्ठया, कया वृता ॥

பதவுரை.

सदावृध.	ஸதாவ்ருத:	எக்காலும் வளர்ந்து கொண்டிருப்பவனும்
चित्रः	சித்ர:	விசித்திர குணமுடையோனும்
सखा	ஸகா	நண்பனுமாகிய இந்திரன்
कया	கயா	யாதானுமோர்
ऊती	ஊதீ	திருப்தியைச் செய்கின்ற கருமத்தால்
नः	ந:	எங்கட்கு முன்
आ भुवत्	ஆ புவத்	தோன்றுவானாக.
शचिष्ठया	ஶசிஷ்டயா	அறிந்துசெய்த
कया वृता	கயா வ்ருதா	யாதானுமொரு அநுட்டானத்தால்
आ भुवत्	ஆ புவத்	நேரே வெளிப்படுவானாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6 இருக்கு—5. வாமதேவ ரிஷி

என்றும் வளர்பவனும், பற்பல குணமுடையவனும், மித்திரனுமாகிய இந்திரன் யாதானுமோர் திருப்தியின் காரணத்தால் எங்களை முன்னிட்டுத் தோன்றுவானாக. மிக நன்குணர்ந்து அநுட்டிக்கப்பட்ட யாதேனுமொரு தற்காலத்திய கருமத்தாலும் முன் தோன்றுவானாக. (5)

குறிப்பு—எங்களுடைய மித்திரனும் எப்போதும் வளர்பவனும், அநேக குணங்களை யுடையவனுமாகிய இந்திரன் தற்காலத்திய வேள்விக்கருமத்தை நடத்திக்கொண்டு காப்பாற்றுதற் பொருட்டு எங்களிடத்தி லிருப்பானாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

१२ ३ २३ १ २ ३ १२
170. त्यमु वः सत्रासाहं विश्वासु गीर्ष्वायतम् ।
१ २ ३१
आच्यावयस्यूतये ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-62-7.

த்யமு வ: ஸத்ராஸாஹம் விஶ்வாஸு கீர்ஷ்வாயதம் ॥
ஆச்யாவயஸ்யூதயே ॥

அநவயம்

हे स्तोतः!, सत्रासाहं, व., विश्वासु, गीर्षु, आयतं, त्यं उ, ऊतये, आच्यावयसि ॥

பதவுரை.

हे स्तोत.!	ஹே ஸ்தோதஃ !	துதிப்போர்களே ! (நீவிர்)
सत्रासाहं	ஸத்ராஸாஹம்	பலவற்றைத் தாழ்மைப்படுத்துகின்ற
वः	வஃ	உங்களுடைய
विश्वासु	விஶ்வாஸு	எல்லாத்
गीर्षु	கீர்ஷு	தோத்திரங்களிலும்
आयतं	ஆயதம்	பரவியுள்ள
त्यं उ	த்யம் உ	அவ்விந்திரனையே
ऊतये	ஊதயே	எனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு
आच्यावयसि	ஆச்யாவயஸி	நேர்முகமாகி அனுப்புவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

வேள்விக்தலைவன் துதிப்போர்களை யழைத்து இனிது கூறுகின்றான் — துதிப்போர்களே ! நீவிர் பலவற்றைத் தாழ்மைப்படுத்துவனவும், அல்லது சத்துருக்களைத் தனது வலியா லடைந்து வெற்றிகொள்வனவுமான உங்களுடைய எல்லாத் தோத்திரங்களிலும் வியாபித்திருக்கின்ற (யாண்டும் இந்திரனே, துதிக்கப்படுகின்றானாதலின் அத் துதிகளில் இந்திரன் பரவியுள்ளான) அவ்விந்திரனையே எனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு உங்களுடைய தோத்திரங்களால் எனது வேள்வியை நேரே அடையச் செய்வீர்களாக. (6)

குறிப்பு —எல்லோர்களாலும் துதிக்கப்பட்டவனும், எக்காலும் வெற்றியுள்ளவனுமாகிய இந்திரனே, எனதானமாவே நீ உனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு அடைவாயாக எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 7.

१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
171· सदसस्पति मद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।
३ २ ३ १ २
सनिं मेधामयासिषम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-18-6.

ஸத³ஸஸ்பதி மத்³பு⁴தம் ப்ரியமிந்த்³ரஸ்ய காம்யம் ।
ஸநிம் மேதா⁴மயாஸிஷம் ॥

அந்வயம்.

मेधां, अद्भुतं, इन्द्रस्य प्रियं, काम्यं, सनिं, सदसस्पतिं, अयासिषम् ॥

பதவுரை.

मेधां	மேதாம்	கூரிய மதியை யடைதற் பொருட்டு
अद्भुतं	அத்₃பு₄தம்	வியப்பைத் தருவதும்
इन्द्रस्य प्रियं	இந்த்₃ரஸ்ய ப்ரியம்	இந்திரனுக்குப் பிரியமானதும்
काम्यं	காம்யம்	விரும்பத்தக்கதும்
सनिं	ஸநிம்	தனத்தைக் கொடுப்பதுமாகிய
सदसस्पतिं	ஸத₃ஸஸ்பதிம்	சதசற்பதி யென்னும் வேட்போரவைத்தலைமைத் தெய்வத்தை
अयासिषम्	அயாஸிஷம்	(யான்) அடைந்துள்ளேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி.

நுண்ணறிவைப் பெறுவதன்பொருட்டு யான் 'சதசற்பதி' என்னும் பெயருள்ள தேவதையை அடைந்தவனாயிருக்கின்றேன். எவ்விதமாகிய தேவதையை யெனின்? ஆச்சரியத்தைத் தருவதும், சோம மருந்துவதிற் கூடவிருக்குந்தன்மையாற் பிரியமானதும், விரும்பத்தக்கதும், திரவியத்தை யளிப்பதுமாகிய இத்தன்மைய சதசற்பதி என்னுந் தேவதையை. அடைந்துள்ளவனாயிருக்கின்றேன் என முடித்துக்கொள்க (7)

ஈண்டு, सदसस्पतिं, என்பது வேட்போர் அவைத்தலைமைத் தெய்வத்தை.

குறிப்பு—சபைத் தலைவனும் கீர்த்தியுடையவனும், விரும்பத்தக்கோனும் அழகுடையவனும் வேட்போனுக்கு அருகிலிருப்பவனுமாகிய இந்திரனைத் தனத்தின்பொருட்டு வேண்டுகின்றேன் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २ ३ २ ३२उ ३क२र ३१२
172. ये ते पन्था अधो दिवो येभिर्व्यश्वमैरयः ।
३१ २ ३ १२
उत श्रोषन्तु नो भुवः ॥ ८ ॥

யே தே பந்தா₂ அதோ₄ தி₃வோ யேபி₄ர்வ்யஶ்வமைரய: ।
உத ஶ்ரோஷந்து நோ பு₄வ: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, दिवः, अधः, ये, पन्थाः, येभिः, विश्वं, ऐरयः, ते, उत, नः, भुवः, श्रोषन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
दिवः	திவ꞉	வானுலகிற்குக்
अधः	அத꞉	கீழே
ये पन्थाः	யே பந்தா꞉	எந்த மார்க்கங்க ளிருக்கின்றனவோ,
येभिः	யேபி꞉	எம் மார்க்கங்களினால்
विश्वं	விஶ்வம்	உலகனைத்தையும்
ऐरयः	ஐரய꞉	அடைந்திருக்கின்றாயோ,
ते	தே	அம் மார்க்கங்கள் தலைவர்களாற் றுதிக்கத்தக்கனவாம்.
उत	உத	மற்றும்
नः	ந꞉	எங்களுடைய
भुवः	புவ꞉	உறைவிடங்களைத்
श्रोषन्तु	ஶ்ரோஷந்து	தலைவர்கள் கேட்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. வாமதேவ ரிஷி.

(இந்திர !) வானுலகிற்குக் கீழாக எவ் வழிகளிருக்கின்றனவோ, எவ் வழிகளால் உலகனைத்தையும் அடைந்திருக்கின்றாயோ, அவ் வழிகள் எசமானர்களாற் ஸ்தோத்திரம் பண்ணத்தக்கனவாம். ஸ்தோத்திரம் பண்ணத்தக்கன என்பது எஞ்சி நின்றது. மற்றும் நினது அநுக்கிரகத்தால் எசமானர்கள் எங்களுடைய நிவாசஸ்தானங்களைக் கேட்பார்களாக. (8)

குறிப்பு —விரைவிலோடும் பரிபோல சுவர்க்கத்தின் கீழ் எம் மார்க்கத்தில் நீ சென்றபோதிலும் பூமியில் எங்கள் துதிகள் நினது செவியிற்படத் தக்கனவாகுக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ २ ३२३१ २
173. भद्रं भद्रं न आ भरेषमूर्जं शतक्रतो ।
१ २ ३ १ २
यदिन्द्र मृडयासि नः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-93-28.

ஃபத்₃ரம் ஃபத்₃ரம் ந ஆ ஃபரேஷமூர்ஜ₃ம் ஶதக்ரதோ ।
யதி₃ந்த்₃ர ம்ருʼட₃யாஸி ந: ॥

அந்வயம்.

हे शतक्रतो !, इन्द्र !, भद्रं, भद्रं, नः, आभर, इषम् ऊर्जं, नः, यत्,
मृडयासि ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो !	ஹே ஶதக்ரதோ !	நூற்றுக்கணக்கான கருமங்களைச் செய்தோய் !
इन्द्र !	இந்த்₃ர !	இந்திரனே !
भद्रं भद्रं	ஃபத்₃ரம் ஃபத்₃ரம்	மிக நலந்தரும் தனத்தை
नः	ந:	எங்கட்கு
आभर	ஆஃபர	நிறையத் தருவாயாக.
इषम् ऊर्जं	இஷம் ஊர்ஜ₃ம்	வலிவுள்ள அன்னத்தைத் தருவாயாக
न	ந:	எங்களைச்
यद् मृडयासि	யத்₃ ம்ருʼட₃யாஸி	சுகப்படுத்துவையேல் (தன முதலியவைகளைத் தருவாயாக).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

நூறுக் கணக்கான கருமத்தோய ! அல்லது நூற்றுக் கணக்கான மெய்யுணர்வுள்ளோய் ! இந்திரனே ! மங்களமிக்குடைய அல்லது இன்ப முண்டாக்குகின்ற தனத்தை எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக. அங்ஙனமே அன்ன ரசத்தை அல்லது வலிவுள்ள அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக. எங்களைச் சுகப்படுத்துவையேல், திரவிய முதலியவைகளைத் தருவாயாக என்பதாம்.

ரண்டு, மிருட என்னும் வடமொழிப் பகுதிச் சொல், சுகமென்னும் பொருண்மேனின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ २ ३१ २र ३ १२
174. अस्ति सोमो अयꣳ सुतः पिबन्त्यस्य मरुतः ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
उत स्वराजो अश्विना ॥ १० ॥

இருக்கு 8-94-4

ஸஸ்தி ஸொமோ அயம் ஸுத: பிபந்த்யஸ்ய மருத: ।
உத ஸ்வராஜோ அஸ்விநா ॥

அநவயம.

अयं, सोमः, सुतः, अस्ति, अस्य, स्वराजः, मरुतः, पिबन्ति, उत, अश्विना ॥

பதவுரை.

अयं	அயம்	இந்தச்
सोमः	ஸொம:	சோமரசம
सुतः	ஸுத:	பிழியபபட்டு
अस्ति	அஸ்தி	இருக்கின்றது.
अस्य	அஸ்ய	இச் சோமரசததை
स्वराजः	ஸ்வராஜ:	தன்னொளியால் விளங்குகின்ற
मरुतः	மருத:	மருத்துக்கள்
पिबन्ति	பிபந்தி	காலையில் அருந்துகினறார்கள்.
उत	உத	மற்றும
अश्विना	அஸ்விநா	அசுவினி குமாரர்களும காலை யோமததில அருநதுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—10. பிநதுர் ரிஷி.

முனனிலிருககின்ற இசசோமரசம மருததுககளின பொருட்டு எங்களால பிழியபபடடிருககினறது இதை ஏறறுககொணடவிடதது தனது பிரகாசததால் விளஙகபபட்ட அதாவது பிறவற்றின பிரகாசததால விளங்கபபடாத எனபதாம மருததுககள (வாயு தேவதைகள) இசசோம ரசததை காலையில அருநதுகினறாரகள. இனனும அசுவினி குமாரர்களும காலையிற செயயும சவனததில (கருமததில) அருநதுகினறாரகள எனபதாம. (10)

ஆறுவது கணடம்

முறறும.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—7.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१२ ३ २३१२ ३१ २२
175. ईङ्खयन्तीरपस्युव इन्द्रं जातमुपासते ।
३ १२ ३१२
*वन्वानासः सुवीर्य्यम् ॥ १ ॥

இருக்கு 10-153-1.

ஈங்க்ஷயந்தீரபஸ்யுவ இந்த்ரம் ஜாதமுபாஸதே ।
வந்வாநாஸஃ ஸுவீர்ய்யம் ॥

அந்வயம்.

ईङ्खयन्ती., अपस्युव , जातं, (तं) इन्द्रं, उपासते, सुवीर्यं, वन्वानासः ॥

பதவுரை.

ईङ्खयन्ती	ஈங்க்ஷயந்தீஃ	துதிவாயிலாக இந்திரனை யடைந்தவர்களும்
अपस्युव·	அபஸ்யுவஃ	தமது கருமத்தை விரும்பியவர்களுமான இந்திரனுடைய மாதாக்கள்
जातं	ஜாதம்	வெளித்தோன்றிய
(तं) इन्द्रं	(தம்) இந்த்ரம்	(அவ்) விந்திரனைப்
उपासते	உபாஸதே	போற்றுகின்றார்கள். (மற்றும்)
सुवीर्यं	ஸுவீர்யம்	மிக வீரமுள்ள தனத்தை
वन्वानासः	வந்வாநாஸஃ	அவ் விந்திரனிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

* भेजानासः, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. இந்திரமாதாக்கள், தேவ சாமயர்கள், ரிஷிகள்.

துதி முதலியவைகளால் இந்திரனை யடைந்தவர்களும், தமது கரு மத்தை விரும்பினவர்களுமான இந்திர மாதாக்கள், அதாவது இம் மந்திரத்தைக் கண்டவர்கள், வெளிப்பட்ட அவ் விந்திரனைக் குறித்துப் பணிசெய்கின்றார்கள் மற்றும் மிக வீரமுள்ள தனத்தை இந்திரனிடத்தினின்றும் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றவர்களாகின்றார்கள். (1)

ஈண்டு இந்திர மாதாக்களென்பது இருடிகளே.

குறிப்பு—எமது துதிகள் இந்திரனிடஞ் சென்று, தங்கி, அடைந்து. இருந்து ஆற்றலைப்பெற இந்திரனை வேண்டுகின்றன என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

176. *न कि देवा इनीमसि न क्या †योपयामसि ।
मन्त्रश्रुत्यं चरामसि ॥ २ ॥

இருக்கு 10-134-1

ந கி தெவா இநீமஸி ந க்யா யொபயாமஸி ।
மந்த்ரஶ்ருத்யம் சராமஸி ॥

அந்வயம்.

हे देवा !, न कि इनीमसि, न कि योपयामसि, मन्त्रश्रुत्यं, चरामसि ॥

பதவுரை.

हे देवा !	ஹே தெவாः !	தேவர்களே !
न कि इनीमसि	ந கி இநீமஸி	(உங்கள் விஷயத்தில்) சிறிதும் கெடுதல் செய்யோம்
न कि योपयामसि	ந கி யொபயாமஸி	மாறுபாட்டால் மோகிக்கவும் செய்யோம்.
मन्त्रश्रुत्य	மந்த்ரஶ்ருத்யம்	உங்களுடைய வாக்கினின்றும் கேட்கப்பட்ட கருமத்தை
चरामसि	சராமஸி	அனுஷ்டிக்கின்றோம்

*'न कि देवा 'इनीमसि' என்பன இருக்கு.

† पजोभिरपि कक्षेभिरत्राभिसरभामहे என்பது இருக்கில் அதிக பாடம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. கோதா ரிஷி.

இந்திரன் முதலிய தேவர்காள்! உங்கள் விஷயத்தில் சிறிதும் துன்பஞ் செய்யோம், ஒழுக்கமில்லாததாலும், அல்லது மாறுபட்ட அனுட்டானத்தாலும் மோகிக்கவுஞ் செய்யோம், மற்றென்னெனில்? வேதவிதி வாக்கியங்களால் கூறப்பட்ட உங்களைப்பற்றிய கருமங்களை அனுட்டிக்கின்றோம். (2)

ஈண்டு 'மாங்' என்னும் வடமொழிப் பகுதி, அகரமாய்க் குறுகி, மகாரங் கெட்டு ஆகாரங்கூடி 'இநீமஸி' என்வாகித் துன்பமென்னும் பொருளைத் தந்து நின்றது.

மந்திரம் 3.

३ १   २र ३१ २ ३ १ २
177. *दोषो आगाद् बृहद्गाय द्युमद्गामन्नाथर्वण ।
३ २ ३ १   २ ३ १२
स्तुहि देवꣳ सवितारम् ॥ ३ ॥

அதர்வணம் 6-1-1.

தொ³ஷோ ஆகா³த்³ ப்³ருஹத்³கா³ய த்³யுமத்³கா³மந்நாத²ர்வண ।
ஸ்துஹி தெ³வம் ஸவிதாரம் ॥

அந்வயம்.

हे बृहद्गाय!, द्युमद्गामन्, आथर्वण, दोषः, आगात्, सवितारं, देवं, स्तुहि ॥

பதவுரை.

हे बृहद्गाय!	ஹே ப்³ருஹத்³கா³ய!	பெருங் கீதம் பாடுவோய்!
द्युमद्गामन्!	த்³யுமத்³கா³மந்!	ஒளியுடன் நடப்போய்!
आथर्वण!	ஆத²ர்வண!	அதர்வண ரிஷி சந்தானனே! (நீ)
दोष	தொ³ஷ:	வேட்போர், எசமானன் என்னுமிவர்களுடைய பிழைகளால் யாதொரு தோஷம்
आगात्	ஆகா³த்	வருகின்றதோ, (அதை) நீக்குதற் பொருட்டு
सवितारं देवं	ஸவிதாரம் தெ³வம்	பிரேரகம், என்னுந் தேவதையைத்
स्तुहि	ஸ்துஹி	துதிப்பாயாக.

* दोषो गाय बृहद्गाय द्युमद्धेहि आथर्वण देवं सवितारम्, என்பது அதர்வணம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—3 தத்தியக ஆதாவண ரிஷி

பிருகத என்னும கீதம பாடுவோய! பிரகாசத்தோடு செல்வோய! அதாவண ரிஷியின சந்தானனே! என, இந்த ரிஷி தனதானமாவையே அழைக்கின்ருா. வேடபோா, எசமானன, என்பவாகளின பிழையால யாதாகினுஞ சிறிது தோடம வருமாகில அதைப போகக 'பிரேகம' என்னும தேவதையை நீ துதிப்பாயாக. அலலது இருளை நாசம பண்ணும சவிதா தேவதை, அலலது இராககதாகளைத தகிககச செய்யுஞ சவிதா தேவதை வந்திருக்கின்றது. ஆதலின அதாவண ரிஷியின சந்தான! நீ பிருகத என்னும தோத்திரத்தைப பாடுவாயாக இத்தன்மைய பாடலைப பாடும என்தானமாவே! நீ விளககமுள்ள மறைறயத துதியைப பாடுவாயாக. எஞ்சியது மறித்தும அன்பின பொருட்டுக கூறப்பட்டது என்பதாம. (3)

குறிப்பு—வாமதேவ ரிஷி. இரவு நீங்கும தருணத்தில வந்துவிட்டேன. சவிதா தேவதையைப பூசிப்பீர்களாக. சவிதா = உண்டாக்குகின்ற தேவதை என்பது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २र ३क २र ३ २ ३ २
178. एषो उषा अपूर्व्या व्युच्छति प्रिया दिवः ।
३ २ २ ३ २
स्तुषे वामश्विना बृहत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-46-1.

ஏஷோ உஷா அபூர்வ்யா வ்யுச்சதி ப்ரியா திவ: ।
ஸ்துஷே வாமஶ்விநா ப்ருஹத் ॥

அந்வயம்

प्रिया, अपूर्व्या, एषः, उषा, दिवः, व्युच्छति, अश्विनौ, वाम्, बृहत्, स्तुषे ॥

பதவுரை.

प्रिया	ப்ரியா	யாவாக்கட்கும பிரிய காரணமாகியதும
अपूर्व्या	அபூர்வ்யா	முறபோதிலாததும (இச்சமயத்தி லுள்ளதும)
एषः	ஏஷ:	எங்கட்குக காணப்படுகின்றது மாகிய இந்த

उषा	உஷா	உஷா தேவதை
दिवः	திவ:	வானுலகிலிருந்து வந்து
व्युच्छति	வ்யுச்சதி	இருட்டைப் போக்குகின்றது. (பிரகாசிக்கின்றது).
हे अश्विनौ !	ஹே அச்விநௌ !	அசுவினி குமாரர்களே !
वाम्	வாம்	உங்களிருவரையும்
बृहत्	ப்ருஹத்	மிகவும்
स्तुषे	ஸ்துஷே	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. பிரஸ்கண்ணுவ ரிஷி.

எங்களால் காணப்பட்டதும், யாவர்கட்கும் பிரிய காரணமானதும், முந்திய நடு இரவு முதலிய காலங்களில் இராததும், அதாவது இப்போதிலுள்ளதுமாகிய உஷா தேவதை விண்ணுலகினின்று வந்து இருளைப் போக்குகின்றது அசுவினி குமாரர்களே! உங்களிருவரையும் உள்ளவாறு மிகத் துதிக்கின்றேன். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ १ २३ १ २र
179. इन्द्रो दधीचो अस्थभिर्वृत्राण्यप्रतिष्कुतः ।
३ १२ ३ १ २र
जघान नवतीर्नव ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-84-13.

இந்த்ரோ ததீசோ அஸ்தபிர்வ்ருத்ராண்யப்ரதிஷ்குத: ।
ஜகாந நவதீர்நவ ॥

அந்வயம்.

अप्रतिष्कुतः, इन्द्रः, दधीचः, अस्थभिः, नव, नवतीः, वृत्राणि, जघान ॥

பதவுரை.

अप्रतिष्कुतः	அப்ரதிஷ்குத:	மாறுபட்ட சப்தமில்லாத (பிறரால் வெல்லமுடியாத)
इन्द्रः	இந்த்ர:	இந்திரன்
दधीचः	ததீச:	அதர்வண மறையோதும் ததீசி ரிஷியின்
अस्थभिः	அஸ்தபி:	தலை எலும்புகளினால்

नव	நவ	ஒன்பதாற் பெருக்கிய
नवती.	நவதீ:	தொண்ணூறு (810)
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	அசுரர்களை
जघान	ஜகாந	கொன்றனன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

இதில் சாட்டியாயனருடைய இதிகாசம் சொல்லப்படுகின்றது :— அதர்வண வேதியராகிய ததீசி ரிஷி வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டதினாலேயே அசுரர்கள் தோல்வி யடைந்துவிட்டார்கள். அவர் சுவர்க்கஞ் சென்றவிட்டது இப் பூவுலகம் அசுரர்களால் வியாபிக்கப்பட்டது. பின்னர் இந்திரன் அசுரர்களோடு போராட முடியாதவனாய், அந்த ரிஷியைத் தேடிச்செல்ல அவர் சுவர்க்கமடைந்தனர் எனக் கேள்விப்பட்டனன் கேட்டு இங்கே அவருடைய எலும்பு சிறிதேனும் மீந்திருக்கின்றதா? என அங்குள்ளார்களை வினவினன். அவர்கள் எந்தத் தலையினால் அசுவினி குமாரர்கட்கு மது வித்தையை உபதேசித்தாரோ, குதிரையின் றலை வடிவ, அந்தச் சிரசிருக்கின்றதென, இந்திரனுக்குக் கூறினார்கள். மற்றும் அது யாண்டுளதோ? என்பதை யாங்களறியோம் எனவுங் கூறிவிட்டனர். அது கேட்ட இந்திரன் அதைத் தேடுவீர்களாக, அல்லது, அதைத்தேட விரும்புவீர்களாக என்றனன். அதைக் கேட்டுத் தேடியவிடத்து குருக்ஷேத்திரத்திலுள்ள, 'சாயணாவத' என்னும் புட்கரணியிற் கிடைத்தது. அதைக்கொண்டு அவருடைய எலும்புகளால் இந்திரன் அசுரர்களைக் கொன்றனன் என்பதாம்.

(மந்திரப் பொருள்) அன்னியர்களால் மாறுபட்ட வார்த்தை கூறப்படாத இந்திரன் அதர்வண வேதியராகிய ததீசி ரிஷியின் முதுகுமுதலிய விடங்களிலுள்ள எலும்புகளினால், தொண்ணூற்றை ஒன்பது முறையாகக் கொண்ட (அதாவது 810) அசுரர்களைக் கொன்றனன். அது வருமாறு:— மூவுலகத்திலுள்ள தேவர்களையும் வெல்லுதற்பொருட்டு அசுரமாயை முதலில் மூன்று வகையாகின்றது அம் மூன்றும், இறந்த காலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் என்னும் வேறுபாட்டால் அக்காலத்தவர்களை வெல்ல மூன்று வகையாகின்றது, மீண்டும் ஒவ்வொன்றும் முக்குணமுடையதாகின்றது, இவ்வாறு ஒன்பதாகின்றன. மீண்டும், உற்சாகமுதலிய மூன்று சத்திகளால் முக்குணமான விடத்து இருபத்தேழு (27) ஆகின்றன மறித்தும் முக்குணத்தால் எழுபத்தொன்று (71) ஆகின்றன. இவ்வாறு நான்குமுறை மூன்றுற பெருக்கினமாயைகளால் பத்துத் திக்குகளிலும், ஒவ்வொன்றும் நிலைத்தவிடத்து (810-வகை) என்பது பொருந்துகின்றது இவ் விதமாகிய ஆவரணங்களை, அல்லது அசுரக் கூட்டங்களைக் கொன்று விட்டனன் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ १ १ २र ३ १ २ ३ १ २
180. इन्द्रेहि मत्स्यन्धसो विश्वेभिः सोमपर्वभिः ।
३ १ २ ३ १ २र
महाँ२ अभिष्टिरोजसा ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-9-1.

ஐந்த்ரேஹி மத்ஸ்யந்தஸோ விஶ்வேபி⁴: ஸோமபர்வபி⁴: ।
மஹாம் அபி⁴ஷ்டிரோஜஸா ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, एहि, विश्वेभिः, सोमपर्वभिः, अन्धसः, मत्सि, ओजसा, महान्, अभिष्टिः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே! நீ
एहि	ஏஹி	இப்போது வருவாயாக (வந்து)
विश्वेभिः	விஶ்வேபி⁴:	எல்லாச
सोमपर्वभिः	ஸோமபர்வபி⁴:	சோமரஸமாகிய
अन्धसः	அந்த⁴ஸ:	அன்னங்களால
मत्सि	மத்ஸி	களிப்படைவாயாக. (பின்னா)
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலினால
महान्	மஹாந்	மகானுகிச
अभिष्टिः	அபி⁴ஷ்டி:	சததுருவை படக்குவோனுகுதி.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—6. மதுச்சந்த ரிஷி.

"இந்திர! இக கருமததில வருவாயாக, வநது, சோமரசமாகிய அனனங்களினைததாலுங களிபபடைவாயாக. அதன பின்னா, வலியால பெரியோனுகிச சததுருககளை அடககுவாயாக ஈணடு ஆவாயாக எனபது எஞசி நினறது. வலியினுடைய பெயாகள இருபதமெட்டனுள ஓஜ॰—எனபதும நிருததம 2-9-ல கூறபபடடிருததலின ஈணடு ஓஜ.—எனபது வலியெனக கொளளப்பட்டது. (6)

மந்திரம் 7.

१ २र ३ २ ३२३ १२
181. आ तू न इन्द्र वृत्रहन्नस्माकमर्द्धमागहि ।
३ २ २ १ २ २ १ २
महान् महीभिरूतिभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 4-32-1.

ஆ தூ ந இந்த்ர வ்ருத்ரஹந்நஸ்மாகமர்த்தமாகஹி ।
மஹாந் மஹீபிரூதிபி: ॥

அந்வயம்.

हे वृत्रहन्!, इन्द्र!, नः, आ तु, महान्, महीभिः, ऊतिभिः, अस्माकं, अर्द्धं, आगहि ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	ஹே வ்ருத்ரஹந்!	சத்துருவைக் கொல்லுகின்ற
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே! (நீ)
नः	ந:	எமக்கருகில்
आ तु	ஆ தூ	விரைவில் வருவாயாக.
महान्	மஹாந்	மகானுகிய நீ
महीभिः	மஹீபி:	பெரிய
ऊतिभिः	ஊதிபி:	பாதுகாப்புகளுடன்
अस्माकं	அஸ்மாகம்	எங்களுக்குச
अर्द्धं	அர்த்தம்	சமீபத்தில்
आगहि	ஆகஹி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி.

சத்துருக்களை நாசம் பண்ணும் இந்திரனே! நீ, எங்களைக் குறித்துச் சீக்கிரம் வருவாயாக. இந்திர! பெரியோனுகிய நீ முற்றும் காப்பாற்றுவதோடு எங்கட்குச் சமீபமாயும் வருவாயாக (7)

மந்திரம். 8.

२ ३ १२ ३२उ ३ १२
182. ओजस्तदस्य तित्विष उभे यत्समवर्तयत् ।
२ ३ १२३ १२
इन्द्रश्चर्मेव रोदसी ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-6-5.

ஓஜஸ்ததஸ்ய தித்விஷ உபே யத்ஸமவர்த்தயத் ।
இந்த்ரஶ்சர்மேவ ரோதஸீ ॥

அந்வயம்.

यत्, इन्द्रः, उभे, रोदसी, चर्म इव, समवर्तयत्, अस्य, तत्, ओजः तित्विषे ॥

பதவுரை.

यत्	யத்	எவ் வலியினால்
इन्द्र.	இந்த்ர:	இந்திரன்
उभे रोदसी	உபே ரோதஸீ	வானுலகு மண்ணுலகிரண்டையும்
चर्म इव	சர்ம இவ	தோல்போல
समवर्तयत्	ஸமவர்த்தயத்	அடக்கிக்கொண்டிருக்கின்றானோ,
अस्य	அஸ்ய	இவ் விந்திரனுடைய
तत्	தத்	அந்த
ओजः	ஓஜ:	ஆற்றல்
तित्विषे	தித்விஷே	விளக்கமாயிற்று.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—8. வத்ச ரிஷி.

இவ் விந்திரன் எவ் வலியினால் வானையு மண்ணையும் சருமம்போல் இனிது தன் வயப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றானோ, அவ் வன்மை விளங்கிற்று. அதாவது ஒருவன் ஒரு தோலை தரையில் விரித்து ஒருபோது சுருட்டுவதுபோல (வானும் மண்ணும்) அவன் வயமாகவே ஆகிவிட்டன என்பது பொருள். (8)

குறிப்பு.—'த்விஷ' என்னும் பகுதி விளக்கப் பொருளின்றது.

மந்திரம் 9.

३ १२ ३ ३ १ २ २ २
183. अयमु ते समतसि कपोत इव गर्भधिम् ।
२ ३ १ २
वचस्तच्चिन्न ओहसे ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-30-4

அயமு தெ ஸமதஸி கபொத இவ ஗ர்பதிம் ।
வசஸ்தச்சிந ஓஹஸெ ॥

அநவயம்.

(हे इन्द्र !,) अयं उ, ते, कपोतः, गर्भधिं, इव, समतसि, तच्चित्, नः, वचः, ओहसे ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹெ இந்த்ர !)	(இந்திரனே !)
अयं उ	அயம் உ	காணப்படும் இச் சோமரசம்
ते	தெ	நினக்குத் தேடிவைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (நீ சோமரசத்தை)
कपोत.	கபொதஃ	ஆண்புறவு
गर्भधि इव	஗ர்பதிம் இவ	சூல்கொண்ட பெண்புறவை யடைவதுபோல
समतसि	ஸமதஸி	எப்பொழுதும் நனகு அடைகிறாய்.
तच्चित्	தச்சித்	அக்காரணத்தாலே
न	நஃ	எங்களுடைய
वच,	வசஃ	வார்த்தையையும்
ओहसे	ஓஹஸெ	அடைகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—9. சுனசசேப ரிஷி.

இந்திரனே ! நீ கருப்பங்கொண்ட பெண்புறவை ஆண்புறவு அடைவது போல இச் சோமரசத்தை எப்போதும் இனிது பெறுகின்றாயோ, அச் சோமரசந் தேடப்பட்டது. அக்காரணத்தானே எங்களுடைய வாக்கும் நின்னை அடைகின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३१ २ ३२
184. वात आ वातु भेषजं शम्भु मयोभु नो हृदे ।
२ ३ १२
प्र न आयूंषि तारिषत् ॥ १० ॥

இருக்கு 10-186-1.

வாத ஆ வாது பேஷஜம் ஶம்பு மயோபு நோ ஹ்ருதே ।
ப்ர ந ஆயூம்ஷி தாரிஷத் ॥

அந்வயம்

वातः, नः, हृदे, शम्भु, मयोभु, भेषजं, आ वातु, नः, आयूंषि,
प्रतारिषत् ॥

பதவுரை.

वातः	வாதঃ	காற்று
नः	நঃ	எங்களுடைய
हृदे	ஹ்ருதே	உள்ளத்திற்கு
शम्भु	ஶம்பு	வியாதியை யொழிப்பதும்
मयोभु	மயோபு	சுகந்தருவதுமாகிய
भेषजं	பேஷஜம்	மருந்தையேனும், அல்லது நீரையேனும்
आ वातु	ஆ வாது	அடைவிக்குக. (மற்றும்)
नः	நঃ	எங்களுடைய
आयूंषि	ஆயூம்ஷி	ஆயுட்களை (யும்)
प्रतारिषत्	ப்ர தாரிஷத்	வளர்ப்பதாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—10. வாதாயன உலல ரிஷி:

காற்றானது எங்களுடைய இருதயத்திற்கு மருந்தையேனும் அல்லது தண்ணீரையேனும் கொண்டுவருக. எத்தன்மையதை யெனின்? வியாதியை நீக்கிச் சுகமுண்டாக்கத்தக்கதை. கொண்டுவருக என்பதுடன் சேர்த்துக் கொள்க அன்றியும் எங்களுடைய ஆயுளை வளர்க்குக. (10)

ஏழாவது கண்டம்.

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—8.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २र ३ १२ ३ १ २ ३ २
185. यं रक्षन्ति प्रचेतसो वरुणो मित्रो अर्यमा ।
२ ३ १ २ ३ १ २
*न किः स दभ्यते जनः ॥ १ ॥

இருக்கு 4-16-3.

𑌯𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 ।
𑌨 𑌕𑌿𑌃 𑌸 𑌦𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌃 ॥

அந்வயம்

प्रचेतसः, वरुणः, मित्रः, अर्यमा, यम्, रक्षन्ति, सः, जनः, न किः दभ्यते ॥

பதவுரை.

प्रचेतस.	𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃	உயர்ந்த ஞானமுடைய
वरुण.	𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃	வருணதேவன்
मित्रः	𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃	மித்திர தேவன்
अर्यमा	𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾	அரியமா தேவதை (என்னுமிவர்கள்)
यं	𑌯𑌂	எவ்வேள்வித் தலைவனைக்
रक्षन्ति	𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿	காப்பாற்றுகின்றனரோ,
सः जनः	𑌸𑌃 𑌜𑌨𑌃	அவ்வேள்வித்தலைவனாகிய மனிதன்
न किः दभ्यते	𑌨 𑌕𑌿𑌃 𑌦𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇	எவற்றாலேனும் துன்புறுத்தப்படான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. கண்ணுவ ரிஷி.

மெய்யுணர்வையுடைய வருணன் முதலிய தேவர்கள், எவ்வெசமானனைக் காப்பாற்றுகின்றனரோ? அவ்வெசமானன் எவற்றாலும் துன்பமடையான் என்பதாம் (1)

* नूचित्स, என்பது இருக்கு.

மந்திரம் 2.

३ २उ ३ १ २ ३ २ ३ १ २२३२
186. गव्योषु णो यथा पुराश्वयोत रथया ।
३ २ ३ १ २
*वरिवस्या महोनाम् ॥ २ ॥

இருக்கு 8-64-10.

கவ்யோஷு ணோ யதா புராஶ்வயோத ரதயா ।
வரிவஸ்யா மஹோநாம் ॥

அந்வயம்.

(हे इन्द्र !,) यथा, पुरा, नः, सु गव्या, उ, अश्वया, उत, रथया, महोनां, वरिवस्या ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹே இந்த்ர !)	(இந்திரனே! நீ)
यथा	யதா	எவ்வண்ணம்
पुरा	புரா	முன்னர் எங்கள் வேள்வியில் பசு முதலியவற்றைக் கொடுப்பதற்கு வந்ததுபோல இப்போதும்
नः	நஃ	எங்கட்கு
सु गव्या	ஸு கவ்யா	நல்ல பசுவைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற இச்சையாலும்
उ	உ	மற்றும்
अश्वया	அஶ்வயா	குதிரையைக் கொடுக்கவேண்டுமெனனும் இச்சையாலும்
उत	உத	அல்லதன்றியும்
रथया	ரதயா	தேரைக் கொடுக்கவேண்டுமென்னும் இச்சையாலும்
महोनां	மஹோநாம்	கீர்த்தியைத் தரும் தனங்களைக் கொடுப்பதற்கும்
वरिवस्या	வரிவஸ்யா	வருவாயாக.

* वरिवस्य महामह, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. *வசச ரிஷி.*

இந்திர! எங்கட்கு ஆவைத் தரவேண்டுமென்னும் இச்சையால் எங்களுடைய வேள்வியின்கண் முன்னர் வந்தனை, அதுபோல இப்போதும் அழகிய பசுவைக் கொடுக்கும் பொருட்டு வருவாயாக. பசுவைக் கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால் மாத்திரமன்று, மற்றே, அசுவத்தையுந் தரவேண்டுமென்னு மிச்சையினாலும் வருவாயாக. அஃதன்றியும், இரதங் கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தானும் வருவாயாக. மற்றும் பெருங் கீர்த்தியைத் தரும் தனத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டும் வருவாயாக. இவைகளைக் கொடுப்பாயாக என்பது பொருள். (2)

குறிப்பு —*பசு, குதிரை, தேர், என்பவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள விருப்பமுள்ள நாங்கள் முன்போல நின்னைத் துதிக்கின்றோம். ஏனெனின்? அவி கொடுப்போர்களால் நீ துதிக்கத்தக்கோனா யிருக்கின்றாய் ஆதலின் என்பது ஆங்கிலம்.*

மந்திரம் 3.

३१ २   ३ १ २   ३ १ २   ३ १ २
187. इमास्त इन्द्र पृश्नयो घृतं दुहत आशिरम् ।
३ २ ३१ २ ३ १ २
एनामृतस्य पिप्युषीः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-6-19.

இமாஸ்த இந்த்ர ப்ருச்நயோ க்ருதம் துஹத ஆசிரம் ।
ஏநாம்ருதஸ்ய பிப்யுஷீ: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, ऋतस्य, पिप्युषीः, इमाः, पृश्नयः, घृतं, एनां, आशिरं, दुहते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते	தே	உன்னுடைய
ऋतस्य	ருதஸ்ய	சத்தியத்தை அல்லது வேள்வியை
पिप्युषीः	பிப்யுஷீ:	விருத்தி பண்ணப்பெற்ற
इमाः	இமா:	இந்த
पृश्नयः	ப்ருச்நய:	நல்ல நிறமுடைய கோக்கள்

घृतं	வ்ருதம்	பொங்குந் தன்மையுள்ள
एनीं	ஏநீம்	இநதப்
आशिरं	ஆசிரம்	பாலை
दुहते	துஹதே	(பாததிரததில) நிறைககினறன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. வதச ரிஷி.

இநதிர! நினது சம்பந்தமுள்ள நன்னிறமுடைய இநதக கோக்கள் பொங்குந தன்மையுள்ள பாலைப பாததிரம நிறையக கறககினறன. நனனிறப பசுககள எததனமையன வெனின? சததியததை அலலது இநதிரனுடைய வேளவியை வளர்க்கததககன எனபதாம. (3)

குறிப்பு.—சோமரசமும் வெண்ணெயும எடுககுமிடததில் பாடபபடும பாடல கள் நினககாகுக எனபது ஆஙகிலம்.

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २ ३ १ २र
188. अया धिया च गव्यया पुरुणामन् पुरुष्टुत ।
१ २र ३ १ २
यत्सोमे सोम *आभुवः ॥ ४ ॥

இருககு 8-6-91.

அயா தியா ச கவ்யயா புருணாமந் புருஷ்டுத ।
யத்ஸோமே ஸோம ஆபுவ: ॥

அங்வயம்.

पुरुणामन्!, पुरुष्टुत!, सोमे सोमे, यद्, आभुवः, गव्यया, अया, धिया ॥

பதவுரை.

हे पुरुणामन्!	ஹே புருணாமந்!	பல நாமங்களையுடையோய்!
पुरुष्टुत!	புருஷ்டுத!	பலரோரால் துதிககபபடுகின்ற ஸ்ரேய! இநதிர!
सोमे सोमे	ஸோமே ஸோமே	எமது சோமயாகமனைததிலும
यद्	யத்	எககால
आभुवः	ஆபுவ:	அதையருநத வருவையோ, அப போது

* आ भव', எனபது இருககு.

गव्यया	கவ்யயா	"நமக்குப் பசுக்கள் வேண்டும்" என்னும்
अया	அயா	இந்த
धिया	தியா	புத்தியோடு கூடியவர்களாவோம். (பசு தன முதலியவைகளை யுடைத்தானவர்களாவோம்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

சக்கரன், விருத்திரனைக் கொன்றோன், என்பது முதலிய பல நாமங்களை யுடையோய்! அல்லது பலராலும் தோத்திரம் பண்ணப்படுவோய்! இந்திரனே! என்னுடைய சோமயாகமனைத்திலும், நீ எப்போது அதை யருந்துவான் வருவையோ, அப்போது நாங்கள் எம் பொருட்டுக் கோக்களை விரும்பும் புத்தியுடையவர்களாவோம். நீ சோமரசங் குடித்துவிட்டதும் யாங்கள் கோக்கள் முதலியவைகளை யுடையவர்களாவோம் என்பது பொருள் (4)

குறிப்பு.—ஈண்டு நமயதி, துதிக்கின்ற தேவதையிடம் நயதி - கொண்டு போகின்றது ஆதலின் நாமம் என்பது தோத்திரமாம்.

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
189. पावका नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती ।
३ १ २ ३ १ २
यज्ञं वष्टु धिया वसुः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-45-26.

பாவகா நஃ ஸரஸ்வதீ வாஜேபிர் வாஜிநீவதீ ।
யஜ்ஞம் வஷ்டு தியா வஸுஃ ॥

அந்வயம்.

पावका, वाजिनीवती, धिया वसुः, सरस्वती, वाजेभिः, नः, यज्ञं, वष्टु ॥

பதவுரை.

पावका	பாவகா	பவித்திரம் பண்ணுபவரும்
वाजिनीवती	வாஜிநீவதீ	அன்னந்தருஞ் சத்தியானவரும்
धिया वसु:	தியா வஸுஃ	கருமத்தாலடையுந் தனத்திற்குக் காரண வடிவருமான
सरस्वती	ஸரஸ்வதீ	சரஸ்வதி தேவியார்

वाजेभिः	வாஜெபிஃ	கொடுக்கத்தக்க அன்னங்களோடு
नः	நஃ	எங்களுடைய
यज्ञ	யஜ்ஞம்	வேள்வியை
वष्टु	வஷ்டு	விரும்புவாராக. (மற்றும் அதை முடித்துவைப்பாராக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—5. மதுச்சந்த ரிஷி.

கலைமகளாந் தேவியார் அவிகளெனனும் அன்னங்களான நிமித்தங்களோடு, அல்லது, எசமானர்கள் கொடுக்கத்தக்க அன்னங்களான நிமித்தங்களோடு எம்முடைய வேள்வியை விரும்புவாராக. அதாவது நடத்துவிப்பாராக என்பது பொருள். கலைமடந்தை எத்தன்மையரெனின்? பவித்திரம் பண்ணுபவர். அன்னமுள்ள கிரியையுடையார் கருமத்தாலடையத்தக்க தனத்திற்கு நிமித்தமானவர். (5)

இம்மந்திரத்திற்கு யாஸ்க முனிவரும் நிருக்தத்தில் இவ்வாறே பொருள் கூறியுள்ளார்.

ஐதரேய ஆரணியகாண்டச் சுருதியாலும் இவ்வாறு உரை கூறப்பட்டுள்ளது.

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २र ३ २उ ३ १ २

190· क इमं नाहुषीष्वा इन्द्रꣳ सोमस्य तर्पयात् ।

२ ३ २३ १ २

स नो वसून्या भरात् ॥ ६ ॥

க இமம் நாஹுஷீஷ்வா இந்த்ரம் ஸோமஸ்ய தர்ப்யாத் ।
ஸ நோ வஸூந்யா பராத் ॥

அந்வயம்.

नाहुषीषु, कः, इमं इन्द्रं, सोमस्य, तर्पयात्, सः, नः, वसूनि, आभरत् ॥

பதவுரை.

नाहुषीषु	நாஹுஷீஷு	மநுட்டப்பிறப்பினுள்
कः	கஃ	எவன்
इमं इन्द्रं	இமம் இந்த்ரம்	இவ்விந்திரனைச்
सोमस्य	ஸோமஸ்ய	சோமரசத்தைக் கொண்டு

तर्पयात्	தர்ப்பயாத்	திருப்திபண்ண வல்லான்?
सः	ஸஃ	அந்த தன்மைய இந்திரன்
न.	நஃ	எங்கள் வேள்வியில் திருப்தி அடைந்து
वसूनि	வஸூநி	தனங்களைக்
आभरत्	ஆபரத்	கொடுப்பானாக.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—8 இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

மனுடப் பிறப்பினுள் இவ் விந்திரனைச் சோமரசத்தால் திருப்திபண்ண (பிரியமுண்டாக்க) வல்லார் யாவர்? (ஒருவரும் இலர் என்பதாம்), அத்தன்மைய, (அதாவது மனிதர்களால் பிரியப்படுத்த முடியாத) அவ் விந்திரன் எங்களுடைய வேள்வியில் திருப்தியுடையனாய்த் தனங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பானாக என்பது பொருள். (6)

குறிப்பு —ரண்டு சருஷ் என்பது மனிதர் பெயர் என, 239ல் நிருக்தங் கூறுகின்றது ஆதலின் மனுடப் பிறப்பினுள் எனப்பட்டது.

மந்திரம் 7.

१ २ ३ २उ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३२

191. आ याहि सुषुमा हि त इन्द्र सोमं पिबा इमम् ।

२उ ३१ २ ३ १२

एदं बर्हिः सदो मम ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-7-1

ஆ யாஹி ஸுஷுமா ஹி த இந்த்ர ஸோமம் பிபா இமம் ।
ஏதம் பர்ஹிஃ ஸதோ மம ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, आयाहि, ते, सुषुमा हि, इमं, सोमं, पिब, मम, इदं, बर्हिः, आ सदः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே! (நீ)
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக.
ते	தே	நினக்கு
सुषुमा हि	ஸுஷுமா ஹி	யாம் சோமரசத்தைப் பிழிந்துள்ளோம்

इमं	இமம்	இந்தச்
सोमं	ஸோமம்	சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக. (அருந்தி)
मम	மம	எமது
इदं	இதம்	இந்த
बर्हिः	பர்ஹி:	வேதிகையில் விரிந்துள்ள தருப்பையின் மீது
आसदः	ஆஸத:	உட்காருவாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. இரிமீட ரிஷி.

இந்திர! நீ வருவாயாக. நாங்கள் நின் பொருட்டு உண்மையில் சோம ரசம் பிழிந்து வைத்திருக்கின்றோம். அத்தகைய இச் சோமரசத்தை அருந்துவாயாக. அருந்திவிட்டு எமது வேள்வியின் வேதிகையில் நினக்கு விரித்து வைத்திருக்கும் தருப்பையின் மீது இனிது உட்காருவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १२र ३र ३ १ २ ३ २
192. महि त्रीणामव*रस्तु द्युक्षं मित्रस्यार्यम्णः ।
३ २३ १२
दुराधर्षं वरुणस्य ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-185-1.

மஹி த்ரீணாமவரஸ்து த்யுக்ஷம் மித்ரஸ்யார்யம்ண: ।
துராதர்ஷம் வருணஸ்ய ॥

அந்வயம்.

मित्रस्य, अर्यम्णः, वरुणस्य, त्रीणां, द्युक्षं, दुराधर्षं, महि, अवः, अस्तु ॥

பதவுரை.

मित्रस्य	மித்ரஸ்ய	மித்திரதேவன்
अर्यम्णः	அர்யம்ண:	அரியமா தேவன்
वरुणस्य	வருணஸ்ய	வருண தேவன் என்னும்
त्रीणां	த்ரீணாம்	(இம்) மூவர்களுடைய
द्युक्षं	த்யுக்ஷம்	ஒளியானது,

* अवोस्तु, என்பது இருக்கு.

दुराधर्षं	துராதர்ஷம்	பிறரால் கெடுக்கமுடியாத
महि	மஹி	பெரிய
अवः	அவ:	பாதுகாப்பாக
अस्तु	அஸ்து	(எமக்கு) இருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. வாருணி சத்தியதிருதி ரிஷி.

மித்திரன், அரியமா, வருணன், என்னும் இம்மூன்று தேவர்களின் பேரொளியானது, அதாவது பிறரால் கெடுக்க முடியாத முழுப் பிரகாசம் எங்கட்குப் பெரும் பாதுகாப்பாக இருக்குக (8)

அவ. என்பது சந்தம் பற்றி அவர: என வந்தது.

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २

193. त्वावतः पुरुवसो वयमिन्द्र प्रणेतः ।

१ २

स्मसि स्थातर्हरीणाम् ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-46-1.

த்வாவத: புருவஸோ வயமிந்த்ர ப்ரணேத: ।
ஸ்மஸி ஸ்தாதர்ஹரீணாம் ॥

அந்வயம்.

हे पुरुवसो !, प्रणेतः, हरीणां, स्थातः, इन्द्र !, त्वावतः, वयं, स्मसि ॥

பதவுரை.

हे पुरुवसो !	ஹே புருவஸோ !	மிகுந்த தனமுடையோய் !
प्रणेतः	ப்ரணேத:	கருமத்தினின்றும் கரையேற்றி வைப்போனும்
हरीणां	ஹரீணாம்	அரி, என்னும் குதிரைகளுக்கு
स्थात.	ஸ்தாத:	இறைவனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
वयं	வயம்	நாங்கள்
त्वावतः	த்வாவத:	நின்னுடையவர்களாக
स्मसि	ஸ்மஸி	இருக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—9. வத்ச ரிஷி.

மிகுந்த தனமுடைய இந்திரனே! அரி, என்னுங் குதிரைகளுக்கு இறைவனும், கருமங்களின் கரையைக் கடக்கச் செய்வோனுமாகிய இந்திர! உனக் கொப்புள்ளார் வேறொருவருமின்மையால் நாங்கள் நின்னுடையவராக ளாகவே இருக்கின்றோம். (9)

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

இரண்டாவது பிரபாடகம்

முடிந்தது.

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र

191. उ त्वा मदन्तु *सोमाः कृणुष्व राधो अद्रिवः ।

१२ ३ १ २

अव ब्रह्मद्विषो जहि ॥ १ ॥

இருக்கு 6-6-1.

உ த்வா மத³ந்து ஸோமா꞉ க்ருணுஷ்வ ராதோ⁴ அத்³ரிவ꞉ ।

அவ ப்³ரஹ்மத்³விஷோ ஜஹி ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, त्वा, सोमाः, उत्, मदन्तु, अद्रिवः, राधः, कृणुष्व, ब्रह्मद्विषः,

अवजहि ॥

---

* स्तोमा, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वा	த்வா	உன்னை
सोमाः	ஸோமாஃ	சோமரசம்
उत्	உத்	மிகக
मदन्तु	மதந்து	களிப்படையச் செய்வதாகுக
अद्रिवः	அத்ரிவஃ	வச்சிரமேந்திய இந்திர! நீ
राधः	ராதஃ	தனத்தைக்
कृणुष्व	க்ருணுஷ்வ	கொடுப்பாயாக.
ब्रह्मद्विष	ப்ரஹ்மத்விஷஃ	பிரமத் துவேஷிகளை
अवजहि	அவஜஹி	நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—1. பிரகாத ரிஷி.

இந்திர! உன்னைச் சோமரசம் மிகுந்த களிப்பை யுண்டாக்கத்தக்க தாகுக. வச்சிரந் தரித்த இந்திர! எங்கட்குத் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. மற்றும், பிரமத் துவேஷிகளைத் தொலைப்பாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २ ३ २ उ ३ २ २

195\. गिर्वणः पाहि नः सुतं मधोर्धाराभिरज्यसे ।

२ ३ १ २ ३ १ २ र

इन्द्र त्वादातमिद्यशः ॥ २ ॥

கிர்வணஃ பாஹி நஃ ஸுதம் மதோர்தாராபிரஜ்யஸே ।
இந்த்ர த்வாதாதமித்யஶஃ ॥

அந்வயம்.

गिर्वणः!, नः, सुतं, पाहि, मधोः, धाराभिः, अज्यसे, इन्द्र!, त्वादातम्, इत्, यशः ॥

பதவுரை.

गिर्वणः!	கிர்வணஃ!	துதியாற் போற்றத் தக்க இந்திர! நீ
नः सुतं	நஃ ஸுதம்	தேடப்பட்ட எங்களுடைய இச் சோமத்தை

पाहि	𑌪𑌾𑌹𑌿	அருந்துவாயாக. (ஏனெனின்)?
मधोः	𑌮𑌧𑍋𑌃	களிப்பைத்தருஞ் சோமரசத்தின்
धाराभिः	𑌧𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃	தாரைகளால்
अज्यसे	𑌅𑌜𑍍𑌯𑌸𑍇	நீ தெளிக்கப்படுகின்றாய்.
इन्द्र !	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 !	இந்திரனே !
त्वादातं इत्	𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌤𑌂 𑌇𑌤𑍍	நின்னாற் சுத்தமாக்கிய
यशः	𑌯𑌶𑌃	அன்னம் (எங்களிடத்தி லிருக்கின்றது)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2. விசுவாமித்திர ரிஷி.

தோத்திரவாக்குகளாற் றுதிக்கத்தக்கோய்! இந்திரனே! பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட எங்களுடைய சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. ஏனெனின்? களிப்புண்டாக்குஞ் சோமரசத்தின் தாரைகளால் நீ நனைக்கப்படுகின்றா யாதலின் என்க. இந்திர! நின்னால் உண்டாக்கப்பட்ட அன்னமே எங்களிடத்திலிருக்கின்றது. (2)

ஈண்டு வந்தீயம் என்பதற்கு - துதிக்கத்தக்கது என்ப பொருள் கொண்டமை காண்க.

அங்ஙனமே யாஸ்க முனிவரும், "தோத்திரவாக்காற் றுதிக்கத் தக்கோர் தேவராகின்றார். துதி வாக்குகளால் இவரைத் துதிக்கின்றார்கள்" என்க் கூறியுள்ளார் நிருக்தத்தில்.

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ १ २३ २उ ३ १ २र ३ २
196. सदा व इन्द्रश्चर्कृषदा उपोनु स सपर्यन् ।
२ ३ २ ३२उ ३ १ २
न देवो वृतः शूर इन्द्रः ॥ ३ ॥

𑌸𑌦𑌾 𑌵 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌕𑍃𑌷𑌦𑌾 𑌉𑌪𑍋𑌨𑍁 𑌸 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍 ।
𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍂𑌰 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः!), (हे यजमानाः!), इन्द्रः, सदा, उपोनु, स सपर्यन्, वः, आचर्कृषत्, वृतः, इन्द्रः, देवः, शूरः न ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः!)	(ஹே ருத்விஜ:!)	(வேட்போர்களே!)
(यजमानाः!)	(யஜமானா:!)	(வேள்வித் தலைவர்களே!)
इन्द्र.	இந்த்ர:	இந்திரன்
सदा	ஸதா	எப்போதும்
उपोनु	உபோ நு	உங்கட்கருகில் (இருந்து)
स सपर्यन्	ஸ ஸபர்யந்	பிரார்த்திப்போனாய்
वः	வ:	உங்களை
आचकृषत्	ஆசக்ருஷத்	வேள்வி யநுட்டானஞ்செய்விக்க விரும்புகின்றான்.
वृतः	வ்ருத:	பிரார்த்திக்கப்பட்ட
इन्द्र	இந்த்ர:	இந்திரனாகிய
देवः	தேவ:	தேவன்
शूरः न	ஶூர: ந	சூரனல்லன். (பாதகஞ் செய்யான்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

வேட்போர்களே! எசமானர்களே! உங்களை இந்திரன் எப்போதும் வேள்வி யனுட்டிக்குமாறு செய்ய விரும்புகின்றான் யாது செய்துகொண் டெனின்? உங்கட் கருகிலேயே மீண்டும், மீண்டும், அல்லது மிகுதியாக, பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு. அதாவது "அவியுணவு நீவிர் எம்மை யழைப்பீர்களாக" என வேண்டுகின்றான் என்பது பொருள். இதுபற்றியே "தானத்தாலே தேவர்கள் பிழைக்கின்றார்கள்" என்ற இனைய சுருதியும் தேவர்கள் எசமானன் கொடுத்த அவியால் வாழுகின்றார்களென்று கூறுகின் றது. இதனால் எங்களைப் பிரார்த்திப்பதற்குக் கருத்துள்ள தன்மையால் (எங்களை வேண்டிக்கொள்வதால்) இந்திரதேவன் எசமானர்கட்குப் பாதகஞ் செய்பவனல்லன் என்பதாம். (3)

குறிப்பு —புத்திரர்களுக்கும், பௌத்திரர்களுக்கும் இந்திரன் எப்போதும் நன்மை செய்கின்றான் எனக் கூறப்படுகின்றதென்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २३ ३ १ ३ ३ १ २

197. आ त्वा विशन्त्विन्दवः समुद्रमिव सिन्धवः ।

२उ ३ १ २

न त्वामिन्द्रातिरिच्यते ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-92-22.

ஆ த்வா விஶந்த்விந்தவஃ ஸமுத்ரமிவ ஸிந்தவஃ ।
ந த்வாமிந்த்ராதிரிச்யதே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, इन्दवः, सिन्धवः, समुद्रं इव, त्वा, आविशन्तु, इन्द्र!, त्वां, न अतिरिच्यते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
इन्दव	இந்தவஃ	யாங்கள் கொடுத்த ஒழுகுகின்ற ஸோமரஸம்
सिन्धव.	ஸிந்தவஃ	ஆறுகள்
समुद्रं इव	ஸமுத்ரம் இவ	கடலிற் புகுவதுபோல
त्वा	த்வா	உன்னைச்
आविशन्तु	ஆவிஶந்து	சேர்வதாகுக.
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திர! (ஆற்றலானுந் தனத்தா லும் ஒருவரும்)
त्वां	த்வாம்	உன்னைக்
न अतिरिच्यते	ந அதிரிச்யதே	கடக்கின்றவரிலர்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரனே! எம்மாற் கொடுக்கப்பட்டதும், ஒழுகுகின்றதுமாகிய சோமரசம் உன்னை யடைவதாகுக. அதிலுவமை '—செலலுஞ் சீலமுடைய நதிகள் (கடலில்) நாற்புறத்தும் வந்தடைவனபோன்றென்ல. இவ்வாறனமை யின் இந்திர! தேவர்களுளொருவரும் தனத்தாலும், வலியாலும் நின்னை கடக்கின்ற மேம்பட்டார் இலர் (என்பது பெற்றாம்.) நின்னில் மேம்பட்ட ஆற்றலுடையார் இலர் என்பது பொருள். (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ २ ३   १ २ ३ १   २र३ १२ ३१२
198. इन्द्रमिद्गाथिनो बृहदिन्द्रमर्केभिरर्किणः ।
२ ३ १ २
इन्द्रं वाणीरनूषत ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-7-1.

இந்த்ரமித்காதினோ ப்ருஹதிந்த்ரமர்கேபிரர்கிணஃ ।
இந்த்ரம் வாணீரநூஷத ॥

அநவயம்

गाथिनः, इन्द्रं इत्, बृहत्, अनूषत, अर्किणः, इन्द्रं, अर्केभिः, वाणीः, इन्द्रं ॥

பதவுரை

गाथिनः	காயிநஃ	சாமவேதமபாடுகினற உதகாதாக கள எனபவாகள
इन्द्रं इत्	இந்த்ரம் இத்	இநதிரனையே
बृहत्	ப்ருஹத்	பிருகதத எனனுமபாடலகளால
अनूषत	அநூஷத	துதிககினறாகள.
अर्किण.	அர்கிணஃ	அருசசனை மநதிரமெனனுமஇருக கோதுமஓதாககள எனபவாகள
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இநதிரனைப
अर्केभि	அர்கேபிஃ	பாடல வடிவ மநதிரஙகளால் துதிககினறாகள. (எஞசின எசுரோதுமஅததுவரியுககள)
वाणी	வாணீஃ	எசுராகிய வாககுகளால
इन्द्रम्	இந்த்ரம்	இநதிரனைத (துதிககினறார்கள்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருககு—5. மதுசசநத ரிஷி.

கீதவடிவ சாமவேதம பாடுகினற உதகாதா எனபவாகள பிருகதென்னும பாடலகளால அதாவது "உனனையே அழைககினறோம" என்னும இததனமைய மநதிரததில உணடாகிய பிருகதெனனுங கீதததால் இநதிரனையே துதிககினறாகள. அருசசனைககுக காரணமான மநதிரததை ஓதுகினற ஓதாககள எனபவாகளும, யாபபு வடிவ மநதிரஙகளால துதிககினறாகள. எஞசின அததுவரியுககளும (வேட்போாகளும) எசுரெனனும மநதிரஙகளால இநதிரனைத துதிககினறாகள் எனபதாம.

அாககம - எனறது மநதிரம எனனும பொருணமேனினறது யாஸ்க முனிவரும.—"இதனால அருசசிககபபடுதலின அாககம எனறது மநதிரமாம" என நிருததம 5-4-ல கூறியுளளாா (5)

மநதிரம் 6.

१ २ ३१ २ ३ १२ ३ २ ३ २
199. इन्द्र इषे ददातु न ऋभुक्षणमृभुं रयिम् ।
३ १ २ ३ १ २
वाजी ददातु वाजिनम् ॥ ६ ॥

இருககு 8-93-34.

ஐநத்₃ர ஐஷெ த₃தா₃து ந ருபு₄க்ஷணஶ்ருபு₄ம் ரயிம் ।
வாஜீ த₃தா₃து வாஜிநம் ॥

அநவயம்.

इन्द्रः, ऋभुक्षणं, रयिं, ऋभु, नः, इषे, ददातु, वाजी, वाजिन, ददातु ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	இந்த்₃ர:	எனறுறறுதிககபபடட இநதிரன
ऋभुक्षण	ருபு₄க்ஷணம்	அனைததிலும மேமபடட
रयि	ரயிம்	கொடையாளியாகிய
ऋभुं	ருபு₄ம்	சோமபானததால மரணமிலாத தனமைவாயநத, ரிபு எனனுந தேவதையை
नः	ந:	எஙகடகு
इषे	இஷெ	அனனததின பொருட்டுக
ददातु	த₃தா₃து	கொடுபபாருக. அலலது
वाजी	வாஜீ	வலியுளள இநதிரன
वाजिनं	வாஜிநம்	ஆறறலுடைய இளைய சகோதரனைக (அனனததினபொருடடுக)
ददातु	த₃தா₃து	கொடுபபாருக.

சாயண பாடியம.

கண்டம்—9. இருசகு—6. சுருதககக்ஷ ரிஷி.

இநதிரன இவவாறு எஙகளால துதிககபபடடு அதனுற பிரியமுடையோனுகி, வேளவி முதலிய கருமஙகளைச செயததால மகததானவனும, அலலது எல்லாச சகோதரர்களுளளுஞ சிறநத சௌதனவனனை, அல்லது மூனறுஞ சவனததில பிரசாபதி, சவிதா எனனு மிருவாகளுககுட் சோமபானததால பெரியோனுனவனும, அலலது கொடையாளியும, அலலது, சோமபானததால மனிததனமை நீஙகி தேவததனமையை யடைநதவனுமாகிய ரிபு எனனுந தேவனை எஙகடகு அனனததின பொருடடுத தருவானுக. அலலது அவவாறே ஆறறலுடைய இநதிரன, வலியுடைய 'வாசம' எனப பெயா பூணடானை அலலது இளைய சகோதரனுகிய சௌதனவனனை, எஙகளுடைய அனனலாபததின பொருடடுக கொடுபபானுக. (6)

குறிப்பு —இநதிரன சநததிகளையும குதிரைகளையுங் கொடுப்பானுக எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 7.

१ २ ३ २ ३२ ३ २ ३ १ २र

200. इन्द्रो अङ्ग महद्भयमभी षदपचुच्यवत् ।

२र ३ १ २र

स हि स्थिरो विचर्षणिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 2-61-10

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑌯𑌮𑌭𑍀 𑌷𑌦𑌪𑌚𑍁𑌚𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 ।

𑌸 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑌿𑌃 ॥

அந்வயம்.

सस्थिरः, विचर्षणिः, इन्द्रः, महत्, भयं, अङ्गम्, हि अभीषत्,

अपचुच्यवत् ॥

பதவுரை.

सस्थिर	𑌸𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌃	நிலையுடன் கூடியவனும்
विचर्षणि· इन्द्र	𑌵𑌿𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑌿𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃	உலகத்தைக் காண்போனுமாகிய இந்திரன்
महत्	𑌮𑌹𑌤𑍍	மிகுந்த
भयं	𑌭𑌯𑌂	பயத்தை
अङ्गम्	𑌅𑌙𑍍𑌗𑌂	விரைவில்
हि	𑌹𑌿	நிச்சயமாக
अभीषत्	𑌅𑌭𑍀𑌷𑌤𑍍	குறைக்கின்றான்
अपचुच्यवत्	𑌅𑌪𑌚𑍁𑌚𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍	நிவிர்த்தியுஞ் செய்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—7. கிருத்சமத ரிஷி.

இந்திரன் மிகுந்த பயத்தை, அல்லது, பயகாரணத்தை விரைவில் அடக்குகின்றான், நீக்கியும் விடுகின்றான். அல்லது, பயகாரணத்தை விலக்குவானாக. யாதினாலெனின்? எவராலும் மறைக்க முடியாதவனும், உலகத்தைக் காண்பவனும் இருக்கின்றான் ஆதலினால் எனக. (7)

மந்திரம் 8.

२ १ २   ३ १ २ ३ १ २   ३ १२
201. इमा उ त्वा सुते सुते नक्षन्ते गिर्वणो गिरः ।
२ ३ ३२उ   ३१२
*गावो वत्सं न धेनवः ॥ ८ ॥

இருக்கு 6-45-28.

இமா உ த்வா ஸுதே ஸுதே நக்ஷந்தே கிர்வணோ கிர: ।
காவோ வத்ஸம் ந தேநவ: ॥

அந்வயம்.

गिर्वणः, सुते सुते, इमाः, गिरः, धेनवः, गावः, वत्सं न, त्वा, नक्षन्ते ॥

பதவுரை.

गिर्वणः !	கிர்வண: !	வாக்கால் துதிக்கத்தக்க இந்திர !
सुते सुते	ஸுதே ஸுதே	சோமரசத்தைப் பிழிந்தவிடத்து
इमाः	இமா:	(எமது) இந்தத்
गिरः	கிர:	துதிகள்,
धेनवः	தேநவ:	பால் தரும்
गावः	காவ:	கோக்கள்
वत्सं न	வத்ஸம் ந	(தமது) கன்றை யடைவன போன்று
त्वा	த்வா	உன்னை
नक्षन्ते	நக்ஷந்தே	அடைகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—8. பரத்துவாச ரிஷி.

ஸ்தோத்திர வாக்குகளால் துதிக்கத் தக்கோய்! இந்திர! சோம ரசத்தைப் பிழிந்தவிடத்து எமது ஸ்தோத்திர வாக்குகள், பால் பசுக்கள் கன்றை விரைவில் அடைவன போன்று உன்னைச் சூழ்கின்றன என்பதாம். (8)

---

* वत्सं गावो, என்பது இருக்கு.

மந்திரம் 9.

२ ३ २ ३१ २ ३२ ३ १ २ ३ १२
202. इन्द्रा नु पूषणा वयꣳ सख्याय स्वस्तये ।
३२३ १ २
हुवेम वाजसातये ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-57-1.

இந்த்ரா நு பூஷணா வயம் ஸக்யாய ஸ்வஸ்தயே ।
ஹுவேம வாஜஸாதயே ॥

அந்வயம்.

इन्द्रा पूषणा, नु, वयं, स्वस्तये, सख्याय, वाजसातये, हुवेम ॥

பதவுரை.

इन्द्रा पूषणा	இந்த்ரா பூஷணா	இந்திரன் பூஷா என்னுமித்தேவதைகளை
नु	நு	இப்போது
वयं	வயம்	நாங்கள்
स्वस्तये	ஸ்வஸ்தயே	மங்களமாகிய
सख्याय	ஸக்யாய	மித்திரத் தன்மையின் பொருட்டும்
वाजसातये	வாஜஸாதயே	அன்னத்தையேனும், வலியையேனும் அடைதற்பொருட்டும்
हुवेम	ஹுவேம	ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி.

இந்திரன், பூஷா, என்னுமிவ்விரண்டு தேவதைகளையும், இப்போது நலத்திற்கும், அழகிய நண்பான தன்மைக்கும், அன்னம் அல்லது ஆற்றலை அடைதற் பொருட்டும் நாங்கள் ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம், அல்லது துதிக்கின்றோம் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २२
203. न कि इन्द्र त्वदुत्तरं न ज्यायो अस्ति वृत्रहन् ।
२ ३२३ ३ २
न क्येवं यथा त्वम् ॥ १० ॥

இருக்கு 4-30-1.

ந கி ஷ்வ இந்த்ர த்வ உத்தரம் ந ஜ்யாயோ அஸ்தி வ்ருத்ரஹந் ।
ந கிரேவம் யதா த்வம் ॥

அந்வயம்.

वृत्रहन् !, इन्द्र !, त्वत्, उत्तरः, न कि अस्ति, ज्यायान्, (हे इन्द्र!) त्वं, यथा, एवं, न कि अस्ति ॥

பதவுரை.

वृत्रहन् !	வ்ருத்ரஹந் !	விருத்திராசுரனைக் காய்ந்த
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே ! (வானுலகத்தும்)
त्वत्	த்வத்	நின்னில்
उत्तर.	உத்தர:	மிகச் சிறந்தவர்
न कि अस्ति	ந கி அஸ்தி	யாருமிலர்.
ज्यायान्	ஜ்யாயாந்	மிகப் புகழுற்றவரும் (இலர்.)
(हे इन्द्र !)	(ஹே இந்த்ர !)	(இந்திரனே !)
त्वं	த்வம்	நீ, (உலகத்தில்)
यथा	யதா	எவ்வண்ணம் கீர்த்தியடைந்தனையோ,
एवं	ஏவம்	இவ்வண்ணம் கீர்த்தி பெற்றவர்
न कि अस्ति	ந கி அஸ்தி	ஒருவருமிலர்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

விருத்திராசுரனைக் கொன்ற இந்திரனே ! வானுலகத்திலும், நின்னில் மிகப் புகழுற்றவர் யாருமிலர். நின்னில் மேம்பட்டாரும் ஒருவரு மிலர். ஈண்டு வானுலகத்திலும் என்பது எஞ்சி நின்றது இந்திர ! நீ உலகத்தில் கீர்த்திபெற்றது போன்று கீர்த்தி பெற்றவர் ஒருவருமே இலர். அதாவது உலகில் இந்திரனைப் போன்றார் ஒருவருமே இலர் என்பது பொருள். (10)

ஒன்பதாவது கண்டம்.

முற்றும்.

பத்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2 கண்டம்—10.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१२ ३ १२ ३१ २र १ २
204. तरणिं वो जनानां त्रदं वाजस्य गोमतः ।
३ २३ १२
समानमु प्रशंसिषम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-45-28.

தரணிம் வொ ஜநாநாம் த்ரதம் வாஜஸ்ய கொமத: ।
ஸமாநமு ப்ரஶம்ஸிஷம் ॥

அந்வயம்.

(हे अस्मदीयाः जनाः!), वः, जनानां, तरणिं, त्रदं, गोमतः, वाजस्य, समानं उ, प्रशंसिषम् ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीया.)	(ஹெ அஸ்மதீயா:)	(எமது)
(जना.!)	(ஜநா:!)	(சனங்களே!)
वः	வ:	உங்களுடைய
जनानां	ஜநாநாம்	புத்திர, பௌத்திரா முதலிய மக்களைக்
तरणिं	தரணிம்	கரையேற்றுபவனும்,
त्रदं	த்ரதம்	சத்துருக்கட்குப் பயங்கொடுப் போனும்,
गोमतः	கொமத:	பசுக்களை யுடையோனும்
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னமளிப்போனுமாகிய இந்தி ரனை
समानं उ	ஸமாநம் உ	இடையறாது
प्रशंसिषं	ப்ரஶம்ஸிஷம்	நன்கு துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—1. திரிசோக ரிஷி

என்னைச்சேர்ந்த சனங்களே! உங்களுடைய புத்திரன், பௌத்திரன், முதலியவர்களைக் கரையேற்றுவோனும், சத்துருக்களைப் பயப்படுத்துவோனும், கோக்களை யுடையோனும், ஆற்றலையும், அன்னத்தையுங் கொடுப் போனுமாகிய இந்திரனை எப்போதும் யான் இனிது துதிக்கின்றேன். (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ २३ २ ३ १ २र
205· असृग्रमिन्द्र ते गिरः प्रति त्वामुदहासत ।
३ १ २ ३१ २र
सजोषा वृषभं पतिम् ॥ २ ॥

அஸ்ருக்ரமிந்த்ர தெ கிர: ப்ரதி த்வாமுதஹாஸத ।
ஸஜொஷா வ்ருஷபம் பதிம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते गिरः, असृग्रं, वृषभं, पतिं, त्वां प्रति, उदहासत, सजोषा ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே !
ते गिरः	தெ கிர:	உனது துதிகளை
असृग्रं	அஸ்ருக்ரம்	யான இயற்றினேன், (அத்துதிகள்)
वृषभ	வ்ருஷபம்	மனோவேட்கையை வருஷிப்பவனும்
पतिं	பதிம்	சோமம் அருந்துவோனும், அல்லது, வேள்வித் தலைவர்களைக் காப்பாற்றுவோனும்
त्वां प्रति	த்வாம் ப்ரதி	சுவர்க்கத்திலிருக்கின்றவனுமாகிய உன்னைக் குறித்து
उदहासत	உதஹாஸத	வந்து சேர்ந்தன
सजोषा	ஸஜொஷா	அவைகளை நீயும் பெற்றுக் கொண்டனை.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—2. மதுச்சந்த ரிஷி.

இந்திரனே! நின்து சம்பந்தமான துதிகளை இயற்றி யிருக்கின்றேன். அத்துதிகள், சுவர்க்கத்திலிருக்கும் உன்னைக்குறித்து மேலெழும்பி வந்து சேர்ந்தன அத்தன்மைய துதிகளை நீயும் ஏற்றுக்கொண்டவனா யிருக்கின்றாய் நீ எவ்வண்ணத்தன் எனின்! விரும்பியவைகளை வருஷிப்பவன். மற்றும், சோமரசமருந்துவோன். அல்லது, எசமானர்களைப் பாதுகாப்பவன் (2)

'காப்பாற்றுவோன் அல்லது அருந்துவோன், என 10—11-ல் யாஸ்க முனிவரும் கூறியுள்ளாராதலின் (பதி என்பதற்கு அருந்துவோன் காப்பாற்றுவோன் என இருபொருளும் கொள்ளப்பட்டது.)

மந்திரம் 3.

३ २ ३ २उ ३ २ ३ २ ३ १२ ३ २
206· सुनीथो घा स मर्त्यो यं मरुतो यमर्यमा ।
३ २उ ३१२
* मित्रास्पान्त्यद्रुहः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-46-4.

ஸுநீதோ⁴ கா⁴ ஸ மர்த்யோ யம் மருதோ யமர்யமா ।
மித்ராஸ்பாந்த்யத்³ருஹ: ॥

அந்வயம்.

अद्रुहः, मरुतः, यं पान्ति, अर्यमा, मित्राः, यं, पान्ति, सः, मर्त्यः, सुनीथः, घा ॥

பதவுரை.

अद्रुह	அத்³ருஹ:	தீயன புரியாத
मरुत	மருத:	மருத்துக்கள (வாயு தேவர்கள்)
यं पान्ति	யம் பாந்தி	எவனைப் பாதுகாப்பாற்றுகின்றார்களோ,
अर्यमा	அர்யமா	அரியமா (சூரிய விசேட) தேவதை
मित्रा.	மித்ரா:	(மித்திரன்) பகற் றேவதை என்னு மிவர்களும்
यं	யம்	எவனைப்
पान्ति	பாந்தி	பாதுகாப்பாற்றுகின்றார்களோ,
सः	ஸ:	அந்த
मर्त्यः	மர்த்ய:	தலைவனாகிய மனிதன்
सुनीथ.	ஸுநீத²:	அழகிய, வேள்வி, அல்லது நேத்திரமுடையோனாகின்றான்
घा	கா⁴	இது பிரசித்தமாம்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—3 வத்ச ரிஷி.

அம் மனிதன் (எசமானன்) நல்ல வேள்வி அல்லது நேத்திரங்களை உடையவனாகின்றான். அம் மனிதன் எனக் கூறப்பட்டது எவனையெனின்? அதற்கு உத்தரங் கூறப்படுகின்றது:—எவ் வேள்வித் தலைவனைத் துரோகம்

செய்யாத மருத்துத் தேவதைகள் இரட்சிக்கின்றார்களோ, அவ்வண்ணமே அரியமா தேவதையும் எவனைக் காப்பாற்றுகின்றதோ ! எவ் வெசமானனை மித்திர தேவதையும் காப்பாற்றுகின்றதோ, அவனே எனக. அம்மனிதன் என்றது இத்தன்மையனவனை எனச் சோதித்துக்கொள்க. (3)

குறிப்பு.—ஈண்டு 'घ' என்றது புகழாகிய பொருளைத் தந்து நின்றது.

மந்திரம் 4.

२ ३ १२ ३ २ ३ १ २र३ १२

207. यद्वीडाविन्द्र यत्स्थिरे यत्पर्शाने पराभृतम् ।

१२ ३ १ २र

वसु स्पार्हं तदाभर ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-6-45.

யத்வீடாவிந்த்ர யத்ஸ்திரே யத்பர்ஶானே பராப்ருதம் ।

வஸு ஸ்பார்ஹம் ததாபர ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, वीडौ, यत्, स्थिरे, यत्, पर्शाने, यत्, पराभृत, स्पार्हं, तत्, वसु, आभर ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
वीडौ	வீடௌ	எவராலும் அசைக்கமுடியாதவனிடத்தும்
यत्	யத்	யாதொரு தனத்தை
स्थिरे	ஸ்திரே	நிலைத்த புருடனிடத்தும்
यत्	யத்	யாதொரு தனத்தை
पर्शाने	பர்ஶானே	பொறுமையில்லாதவனிடத்தும்
यत्	யத்	யாதொரு தனத்தை
पराभृत	பராப்ருதம்	நிறுத்தி வைத்திருக்கின்றனையோ,
स्पार्हं	ஸ்பார்ஹம்	விரும்பத்தக்க
तत्	தத்	அந்தத்
वसु	வஸு	தனத்தை
आभर	ஆபர	எமக்குக் கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—4. திரிசோக ரிஷி

இந்திர! உன்னால் திடமாகியவனிடத்தில் அதாவது —அன்னியர்களால் அசைக்கமுடியாதவனிடத்தில் யாதொரு தனம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, இயற்கையிலேயே அசையாதவனிடத்தும் யாதொரு தனம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, விவேகமில்லாதவனிடத்தும் யாதொரு தனம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, யாதொரு தனம் விரும்பற்பாலதோ, அந்தத் தனத்தை எமக்குக் கொண்டுவந்து தருவாயாக (4)

குறிப்பு—பெட்டியிலும், மலையின் கண்ணும், கிணற்றிலும் உள்ள தனத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

३ १ २ ३१ २३ १ २र २ २
208 श्रुतं वो वृत्रहन्तमं प्र शर्द्धं चर्षणीनाम् ।
३ २ ३ १२ २३
*आशिषे राधसे महे ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-9-93

ஶ்ருதம் வோ வ்ருத்ரஹந்தமம் ப்ர ஶர்த⁴ம் சர்ஷணீநாம் ।
ஆஶிஷே ராத⁴ஸே மஹே ॥

அந்வயம்.

श्रुतं, वृत्रहन्तमं, शर्द्धं, चर्षणीनां, वः, महे, राधसे, प्र आशिषे ॥

பதவுரை

श्रुतं	ஶ்ருதம்	கீர்த்தியுடையவனும்
वृत्रहन्तमं	வ்ருத்ரஹந்தமம்	விருத்திராசுரனைக்கொன்ற சிறப்புடையோனும்
शर्द्धं	ஶர்த⁴ம்	மிக வேகமுடையவனுமாகிய இந்திரனைக் குறித்து
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனி
वः	வ:	உங்கள் நிமித்தம்
महे	மஹே	மிகுந்த
राधसे	ராத⁴ஸே	தனத்தின் பொருட்டு
प्र आशिषे	ப்ர ஆஶிஷே	சந்தோஷித்து ஆப்பணஞ் செய்கின்றேன்.

* आशुष, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5. சுகக்ஷ ரிஷி.

மனிதர்களுக்குள் உங்களை முன்னிட்டு, கீர்த்தியுள்ளவனும் விருத்திராசுரனைக்கொன்ற சிறப்புடையோனும, ஆற்றல் அல்லது, மிகுந்த வேகத்தையுடையவனுமாகிய இந்திரனுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்கின்றேன். அதாவது அவ்விந்திரனைத் தோத்திரங்களாற் பிரியப்படுத்தி உங்கட்காக தேவர்களுக்ளை மிகுதியாயக் கொடுக்கின்றேன் என்பதாம். எதன் பொருட்டெனின்? உங்கட்கு மிகுந்த தனத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டெனக. (5)

குறிப்பு —வீரர்களுக்குள் வலிவுள்ள அந்தனைமையு இந்திரனை அடைகின்றேன் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३१२ ३ १२
209\. अरं त इन्द्र श्रवसे गमेम शूर त्वावतः ।
१ २ ३ १ २
अरꣳ शक्र परेमणि ॥ ६ ॥

அரம் த இந்த்ர ச்ரவஸே கமேம சூர த்வாவத: ।
அரம் சக்ர பரேமணி ॥

அந்வயம்.

हे शूर !, इन्द्र !, ते, श्रवसे, अरं, गमेम, हे शक्र !, त्वावतः, परेमणि, अरम् ॥

பதவுரை.

(हे) शूर !	(ஹே) சூர !	சூரனாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
ते	தே	உன்னுடைய
श्रवसे	ச்ரவஸே	கீர்த்தியைக் கேட்க
अरं	அரம்	போதுமானவரை
गमेम	கமேம	முயல்வோமாக.
हे शक्र !	ஹே சக்ர !	ஆற்றலுடைய இந்திர !
त्वावतः	த்வாவத:	உனக்கொப்பாக
परेमणि	பரேமணி	{ ஏனைய தேவர்களின் கீர்த்தியையும்
अरम्	அரம்	வேண்டியவரை அடைவோமாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

சூரனாகிய இந்திரனே! கேட்கத்தக்க உன்னுடைய கீர்த்தியைக் கேட்பதற்கு வேண்டியவாறு முயல்வோமாக வலியுள்ள இந்திர! உனக் கொத்த ஏனைய தேவர்களின் மேம்பாட்டின் நிமித்தமாயுள்ள கீர்த்தியையும் வேண்டியவரை அடைவோமாக அதாவது நின்னுடைய புகழைப்போன்று நின்னை யொத்த தேவர்களின் புகழையும் அடைவோமாக என்பது பொருள்.

குறிப்பு.—அவிகளுடன் உன்னை யடைகின்றோம் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

३ १२ ३ १ २ ३१२ ३ १२
210. धानावन्तं करम्भिणमपूपवन्तमुक्थिनम् ।
१ २ ३ १२
इन्द्र प्रातर्जुषस्व नः ॥ ७ ॥

இருக்கு 3.52.2.

தாநாவந்தம் கரம்பிணமபூபவந்தமுக்திநம் ।
இந்த்ரம் ப்ராதர்ஜுஷஸ்வ நஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, धानावन्तं, करम्भिणं, अपूपवन्तं, उक्थिनं, नः, प्रातः, जुषस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
धानावन्तं	தாநாவந்தம்	கோதுமைப் பொரிகளை யுடையதும
करम्भिणं	கரம்பிணம்	தயிர் கலந்த மாவையுடையதும
अपूपवन्तं	அபூபவந்தம்	வேள்வி சம்பந்தமாகிய புரோடாச மென்னும் பணியாரத்தோடு கூடியதும
उक्थिनं	உக்திநம்	துதி செய்யப்பட்டதுமாகிய
नः	நஃ	எங்களுடைய சோமத்தை
प्रातः	ப்ராதஃ	விடியற்காலத்தில் செய்யும் ஓமத்தில்
जुषस्व	ஜுஷஸ்வ	அருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—7. விசுவாமித்திர ரிஷி.

எசமானன் கூறுகின்றான் —இந்திரனே! வறுத்த கோதுமைப் பொரிகளையுடையதும், தயிர்கலந்த மாவோடு கூடியதும், ஓமம்பண்ணும் புரோடாசத (பணியாரத்)தோடு கூடியதும், தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டதுமாகிய எங்களுடைய இச் சோமரசத்தை நீ காலை யோமத்திலருந்துவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

३ १ २र३ १२३ १२ ३ १२
211. अपां फेनेन नमुचेः शिर इन्द्रोदवर्तयः ।
२ ३ १ २र३ १२
विश्वा यदजय स्पृधः ॥ ८ ॥

அபாம் பேநேந நமுசே: ஶிர இந்த்ரோதவர்தய: ।
விஶ்வா யதஜய ஸ்ப்ருத: ॥

அந்வயம்.

इन्द्र!, यत्, विश्वाः, स्पृधः, अजयः, अपां फेनेन, नमुचेः, शिरः, उदवर्तयः ॥

பதவுரை.

इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திர! (நீ)
यत्	யத்	எப்போது
स्पृधः विश्वाः	ஸ்ப்ருத: விஶ்வா:	போரிடும் எல்லா அசுர சேனைகளையும்
अजयः	அஜய:	வென்றனையோ, (அப்போது)
अपां फेनेन	அபாம் பேநேந	வச்சிர வடிவமாகிய நீர் நுரையால்
नमुचेः	நமுசே:	நமுசி, என்னு மசுரனுடைய
शिर	ஶிர:	தலையை
उदवर्तयः	உதவர்தய:	அறுத்துவிட்டாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—8. கோசுருத்தி அசுவசுருத்தி ரிஷி

முன் காலத்தில் இந்திரன் அசுரர்களை வென்றும், நமுசி, என்னும் அசுரனைப் பிடிக்க முடியாதவனாயினன். அன்றியும் போர் செய்த அவ் வசுரனால் இந்திரன் பிடிக்கப்பட்டான் அப்போது அவ் வசுரன் இரவிலும்

பகலிலும், உலர்ந்த அல்லது ஈரமாகிய ஆயுதத்தால் என்னைக் கொல்லாதிருப்பையேல், உன்னை விட்டுவிடுகின்றேன் என்று பிடிப்பட்டுள்ள இந்திரனுக்குக் கூறினான். அதற்குடன்பட்ட அவ்விந்திரன் அவ்வசுரனால் விடப்பட்டவனாகி, இரவு பகற் காலங்களின் சந்தியில் (இடையில்) உலர்ந்ததற்கும் ஈரமானதற்கும் வேறாகிய நீர் நுரையால் அவ்வசுரனுடைய தலையை யறுத்துவிட்டனன் என்னும் இப்பொருள் இம்மந்திரத்திற் கூறப்படுகின்றது.

இந்திரனே! நீ நீர்நுரை வடிவமாகிய வச்சிராயுதத்தால் நமுசி, என்னும் அசுரனுடைய தலையை அறுத்துவிட்டாய். எப்போதெனிலோ? போராடும் அசுர சேனைகளனைத்தையும் வென்றவனுள்ள காலத்து. "விருத்திராசுரனைக் கொன்ற இந்திரன் அசுரர்களைச் செயித்து நமுசி, என்னும் அசுரனைக் கொன்றிலன்" என்பது முதலிய பிராமண வாக்கியம். ஈண்டு வேட்போர்களாற் சிந்திக்கற்பாலது. (8)

குறிப்பு — பிராமணம் என்பது மறையில் ஒரு பாகம்.

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
212. इमे त इन्द्र सोमाः सुतासो ये च सोत्वाः ।
१ २
तेषां मत्स्व प्रभूवसो ॥ ९ ॥

ஜமே த ஜந்த்ர ஸோமா: ஸுதாஸோ யே ச ஸோத்வா: ।
தேஷாம் மத்ஸ்வ ப்ரபூவஸோ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, इमे, सोमाः, सुतासः, च, ये, सोत्वाः, प्रभूवसो, तेषां, मत्स्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஜந்த்ர!	இந்திரனே!
ते	தே	நின் பொருட்டு
इमे	ஜமே	இந்தச்
सोमाः	ஸோமா:	சோமரசம்
सुतास.	ஸுதாஸ:	பிழியப்பட்டிருக்கின்றது.
च	ச	இன்னும்

ये	யெ	எச சோமரசம
सोत्वा·	ஸொதவா:	தேடபபடுமோ,
तेषा	தெஷாம	அதைதக குறிததது
प्रभूवसो !	ப்ரபூவஸொ !	மிகுநத தனமுடைய இநதிர ! நீ
मत्स्व	மதஸ்வ	களிபபடைவாயாக

சாயண பாடியம.

கணடம—10. இருககு—9. வாமதேவ ரிஷி.

இநதிர ! நின பொருடடு முனனே காணபபடுகின்ற இச சோமரசம பிழிநதெடுககபபடடிருககினறது இதறகுமேல எச சோமரசம பிழிநது எடுககபபடுமோ, பிழிநது எடுததததும எடுககவேணடுவதுமாகிய அதைதக குறிததது மிகத திரவியமுளள இநதிர ! நீ களிபபடைவாயாக. (9)

மநதிரம் 10.

१ २   ३ २ ३   १ २   ३ १ ३ १ २

213. तुभ्यꣳ सुतासः सोमाः स्तीर्णं बर्हिर्विभावसो ।

३ १ २

स्तोतृभ्य इन्द्र मृडय ॥ १० ॥

இருககு 8-93-25.

துப்யம் ஸுதாஸ: ஸொமா: ஸ்தீர்ணம் பர்ஹிர்விபாவஸொ ।
ஸ்தோத்ருப்ய இந்த்ர ம்ருடய ॥

அந்வயம்.

विभावसो !, तुभ्यं, सोमा·, सुतासः, बर्हिः, स्तीर्णं, इन्द्र !, स्तोतृभ्यः, मृडय ॥

பதவுரை.

विभावसो !	விபாவஸொ !	ஒளி வாயநத தனமுடைய இந்திர !
तुभ्यं	துப்யம்	நின பொருட்டுச்
सोमा.	ஸொமா:	சோமரசம
सुतास.	ஸுதாஸ:	பிழியபபடடிருக்கினறது.
बर्हिः	பர்ஹி:	தருபபையாசனமும
स्तीर्णं	ஸ்தீர்ணம்	விரிககபபடடிருககினறது.
इन्द्र !	இந்த்ர !	இநதிரனே ! நீ (அவ வாசனத் தமர்நது சோமததைப பருகி)
स्तोतृभ्यः	ஸ்தோத்ருப்ய:	துதிககினற எஙகடகு
मृडय	ம்ருடய	நல்ஞசெய்வாயாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—10 இருககு—10. சுருதககக்ஷ ரிஷி.

ஒளிாகினற தனமுடையோய! அலலது ஒளியால வியாபகமுடைய இநதிர! நின பொருட்டுச சோமரசம பிழியபபட்டிருககினறது. அஙஙனமே தருபபையாசனமும விரிததிருககினறது. இககாரணததால இநதிரனே! நீ தருபபை யாசனததி லுடகாாநதுகொணடு சோமததைப பருகி எஙகட்கு அருள செயவாயாக அலலது நலஞ செயவாயாக எனபதாம. (10)

பத்தாவது கண்டம்.

முற்றும.

பதினோராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அததியாயம்—2. கண்டம்—11.

ஒன்பது மநதிரங்களாலானது.

மநதிரம் 1.

२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१२
214. आ व इन्द्रं क्रिविं यथा वाजयन्तः शतक्रतुम् ।
१ २ ३ १ २
मंꣳहिष्ठंꣳ सिञ्च इन्दुभिः ॥ १ ॥

இருககு 1-30-1.

ஆ வ இந்த்ரம் க்ரிவிம் யதா வாஜயந்த: ஶதக்ரதும் ।
மம்ஹிஷ்டம் ஸிஞ்ச இந்துபி: ॥

அநவயம்.

(हे ऋत्विग्यजमानाः !,) वाजयन्त., वः, शतक्रतु, महिष्ठ, इन्द्रं, क्रिविं यथा, इन्दुभिः, आसिञ्चे ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ருத்விஜ: !)	(வேட்போர்களே !)
(यजमाना. !)	(யஜமானா: !)	(வேள்வித் தலைவர்களே !)
वाजयन्तः	வாஜயந்த:	அன்னத்தை விரும்புகின்ற யாங்கள்
व.	வ:	உங்கள் சம்பந்தமாகிய
शतक्रतु	ஶதக்ரதும்	நூறு வகைக் கருமமுடையவனும்
महिष्ठं	மம்ஹிஷ்டம்	மிகப் பூசிக்கத் தக்கோனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனைக் குறித்து
कृवि यथा	க்ருவிம் யதா	விளைநிலத்திற்கு நீர் பாய்ச்சுவது போன்று
इन्दुभि	இந்துபி:	சோமரசத்தால்
आसिञ्चे	ஆஸிஞ்சே	இனிது தெளிக்கின்றோம் (வழிபடுகின்றோம்)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11 இருக்கு—1. சுனச்சேப ரிஷி.

அன்னத்தை விரும்புகின்றவர்களும் சுனச்சேப ரிஷி சம்பந்தமுடையவர்களுமான யாங்கள், வேட்போர்களே! வேள்வித் தலைவர்களே! உங்கள் சம்பந்தமுள்ள இந்திரனைக் குறித்துச் சோமரசங்களால் முழுதும் தெளிக்கின்றோம், அதாவது வழிபடுகின்றோமென்பதாம். எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்! நூறு வகைக் கருமங்களை யுடையவனை. மற்றும் விசேடமாய்ப் பூசிக்கத்தக்கோனை எனக். தெளிப்பதில் உவமை.—உழுத நிலத்திற்கு நீர் பாய்ச்சுவது போன்றென்ல (1)

குறிப்பு —கிணற்றிற்குப் போம் வழியில் சாணத் தண்ணீர் தெளித்தல் போல என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २र ३ १ २
215 **अतश्चिदिन्द्र न उपा याहि शतवाजया ।**
३ २ ३ १ २
इषा सहस्रवाजया ॥ २ ॥

இருக்கு 8-92-30.

அதஶ்சிதிந்த்ர ந உபா யாஹி ஶதவாஜயா ।
இஷா ஸஹஸ்ரவாஜயா ॥

அநவயம

हे इन्द्र !, अतश्चित्, शतवाजया, सहस्रवाजया, इषा, नः, उपयाहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இநதிரனே ! (நீ)
अतश्चित्	அதஶ்சித்	விண்ணுலகினினறு
शतवाजया	ஶதவாஜயா	நூறுவகை ஆறறலகளோடும
सहस्रवाजया	ஸஹஸ்ரவாஜயா	ஆயிரவகை அனனஙகளோடும
इषा	இஷா	அனனரசஙகளோடும
नः	ந:	எஙகளிடதது
उपयाहि	உபயாஹி	நோககமாய வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கணடம—11. இருககு—2 சுருதககக்ஷ ரிஷி

இநதிர ! நீ, இவ விண்ணுலகினினறே, அலலது, இச சநதிரமணடலததினினறு, நூறுவகை வலிகளோடும, அஙஙனமே ஆயிரவகை அனனஙகளோடும, அனனரசஙகளோடுங கூடியவனாய எஙகளைக குறிததுப பிர நோககமாய் வருவாயாக (2)

வாஜம = அனனம என நிருகதம 2-7ல கூறியிருககின்றது

மந்திரம் 3.

२ ३ १ २३ १ २ ३१ २ ३ २ ३१२
216. आ बुन्दं वृत्रहा ददे जातः पृच्छाद्वि मातरम् ।
२ ३ १ २र
क उग्राः के ह शृण्विरे ॥ ३ ॥

இருககு 8-45-4.

ஆ பு3ந்த3ம் வ்ருத்ரஹா த3தே3 ஜாத: ப்ருச்சா2த்3வி மாதரம் ।
க உக்3ரா: கே ஹ ஶ்ருண்விரே ॥

அங்வயம்.

वृत्रहा, जातः, बुन्दं, आददे इह, उग्राः, शृण्विरे, केके, मातरं, विपृच्छात् ॥

பதவுரை.

वृत्रहा	வ்ருத்ரஹா	விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரன்
जात:	ஜாத꞉	பிறந்தவுடனே
बुन्दं	புந்தம்	பாணத்தை
आददे	ஆததே	ஏந்திக்கொண்டு
इह	இஹ	இவ்வுலகில்
उग्रा:	உக்ரா꞉	ஆற்றலைக் காட்டுவோர்களான
शृण्विरे	ச்ருண்விரே	புகழாளர்
के के ?	கே கே ?	யாவர்? யாவர்? என
मातरं	மாதரம்	அன்னையை
विपृच्छात्	விப்ருச்சாத்	வினவினன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரன் பிறந்தவுடனே பாணத்தை எடுத்துக்கொண்டு பெரும் வலி யுடையாராய் ஈண்டு வீரத்தாற் கீர்த்தியுடையார் யார் யாவர்? யாவர்? எனத் தனது அன்னையைக் கேட்டனன் என்பதாம். (3)

புந்தம் என்பது பாணமென்று நிருக்தம் 6-32-ல் யாஸ்கமுனிவர் கூறி யுள்ளார்.

மந்திரம் 4.

३१२ ३१२ ३१२

217\. वृवदुक्थं हवामहे सृप्रकरस्नमूतये ।

१२ ३ २ ३ १२

साधः कृण्वन्तमवसे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-32-10.

வ்ருவது³க்த²ம் ஹவாமஹே ஸ்ருப்ரகரஸ்நமூதயே ।

ஸாத⁴꞉ க்ருண்வந்தமவஸே ॥

அந்வயம்.

ऊतये, सृप्रकरस्नं, अवसे, साधः, कृण्वन्तम्, वृवदुक्थं, हवामहे ॥

பதவுரை.

ऊतये	ஊதயெ	உலகத்தை யிரக்ஷிததற்பொருட்டு
सुप्रकरस्नं	ஸுப்ரகரஸ்நம்	கைதூககிகொணடுநிறபவனும,
अवसे	அவஸெ	உலக பரிபாலனததிறகாக
साधः	ஸாதஃ	அனுகூலமாகிய திரவியததைக
कृण्वन्तं	க்ருண்வந்தம்	கொடுககப்படடவனும,
वृवदुक्थं	வ்ருவதுக்தம்	மிகத துதிககபபடுபவனுமாகிய இநதிரனை
हूवामहे	ஹூவாமஹெ	யாம அழைககினறோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருககு—4. மேதாதிதி ரிஷி.

உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குக் கையெடுததுககொண்டிருப்பவனும, உலக பரிபாலனததின பொருட்டு அநுகூலமாகிய தனததைக கொடுபபவனும மிகத துதிககபபடடோனுமாகிய இநதிரனை ஆவாகனம பணணுகினறோம. (அழைக்கினறோம)

யாஸ்க முனிவரும 'மிகத துதிககப்படுவோன' எனவும, பாது காப்புத தொழிற செயய எடுததுளள கைகளை யுடையான, எனவுங கூறியுளளார். (4)

மநதிரம் 5.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
218. ऋजुनीती नो वरुणो मित्रो *नयति विद्वान् ।
३ २ ३२ ३ १ २
अर्यमा देवैः सजोषा ॥ ५ ॥

இருககு 1-90-1

ருஜுநீதீ நொ வருணொ மித்ரொ நயதி விஃவாந் ।
அர்யமா தெவைஃ ஸஜொஷாஃ ॥

அநவயம்

मित्रः, वरुणः, विद्वान्, नः, ऋजुनीती, नयति, देवैः, सजोषाः, अर्यमा ॥

---

* नयतु, எனபது இருககு

பதவுரை.

मित्रः	மித்ரः	பகலுக்குரிய (அபிமானி) தேவனும்
वरुण	வருணः	இரவுக்குரிய (அபிமானி) தேவனும்
विद्वान्	வித்வாந்	சேரப்படுத்தக்க மேலிடத்தை யுணர்ந்தவனும்
न	நः	எங்களை
ऋजुनीती	ருஜுநீதீ	நேர்வழியாகக்
नयति	நயதி	கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றான்.
देवैः	தேவைः	ஏனைய தேவர்களோடு
सजोषा	ஸஜோஷா	சமப்பிரியமுள்ள
अर्यमा	அர்யமா	பகலிரவுகளை வேறுபடுத்தும் சூரியனும், (நல்ல வழியாய் அவ்விடங் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பானாக எனச் சேர்த்துக் கொள்க.)

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

பகலுக்கு அபிமான தேவன் மித்திரன், இரவிற்கு அபிமான தேவன் வருணன் என்னு மிவ்விருவர்களும், தாம் கொண்டுபோகத் தக்க உத்தம விடத்தையுணர்ந்து கோணவழியிற் கொண்டுபோகாது நல்வழியிற் கொண்டு போய் எங்களை வேண்டியபலனை அடையுமாறு செய்கின்றார்கள். அங்ஙனமே இந்திரன் முதலிய அன்னிய தேவர்களோடு சமமாகிய பிரியமுள்ளவனும், இரவு பகலை வேறுபடுத்தும் கருத்தனுமாகிய சூரியனும், எங்களை நேர் வழியாய் விரும்பிய இடத்தை அடையுமாறு செய்வானாக. (6)

மந்திரம் 6.

२ २३ २३ २ ३ २ ३२ ३ १ २
219. दूरादिहेव *यत्सतोऽरुणप्सु रशिश्वितत् ।
२ ३२ ३ १ २
वि भानुं †विश्वथाऽतनत् ॥ ६ ॥

தூராதிஹேவ யத்ஸதோऽருணப்ஸு ருசிச்விதத் ।
வி பாநும் விச்வதாऽதநத் ॥

* यत्सत्यरुणप्सु, † विश्वधातनत्, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

दूरात्, इह सतः इव, अरुणप्सुः, यत्, अशिश्वितत्, भानुं, विश्वथा, व्यतनत् ॥

பதவுரை.

दूरात्	தூராத்	தூரத்திலிருந்து (கொண்டே)
इह सत इव	இஹ ஸத: இவ	இங்கு அருகிலிருப்பது போன்று
अरुणप्सु:	அருணப்ஸு:	பிரகாசமாகிய உஷா தேவதை
यत्	யத்	எப்போது
अशिश्वितत्	அஶிஶ்வித த்	விளங்குகின்றதோ, (அப்போது)
भानु	பாநும்	பிரகாசத்தைப்
विश्वथा	விஶ்வதா	பல வகையாக
व्यतनत्	வ்யதநத்	விரியச் செய்கின்றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6 பிரமாதிதி ரிஷி.

தூரத்திலேயே அதாவது ஆகாசத்தின் பூர்வபாகத்திலிருந்துகொண்டே இங்கு அருகில் இருப்பது போன்று பிரகாசமாகிய உஷா தேவதை எப்போது விளங்குகின்றதோ, அப்போது சூரியப் பிரகாசத்தைப் பல வகையாகப் பரவச் செய்கின்றது.

அசுவினி குமாரர்களே! உஷா தேவதை துதிக்கப்பட்டதாய் வெளிப்பட்டது. விதிக்கப்பட்ட அசுவினியின் வேள்வியைக் கேட்க நீங்களிருவரும் வெளிப்படுவீர்களாக, என பிராதரநுவாக உஷா காண்டத்தைத் தழுவி இம் மந்திர வாக்கியத்தை முடித்துக்கொள்க. (6)

மந்திரம் 7.

220. आ नो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम् ।
मध्वा रजांसि सुक्रतू ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-62-16

ஆ நோ மித்ரா வருணா க்ருதைர்கவ்யூதிமுக்ஷதம் ।
மத்வா ரஜாம்ஸி ஸுக்ரதூ ॥

அந்வயம்

सुक्रतू, मित्रा वरुणा, नः, गव्यूतिं, घृतैः, आ उक्षतम्, रजांसि, मध्वा उक्षतम् ॥

பதவுரை.

सुक्रतू	ஸுக்ரதூ	அழகிய கருமமுடைய
मित्रा वरुणा	மித்ரா வருணா	மித்திர வருணர்களே! நீவிர்
न	நः	எங்களுடைய
गव्यूति	கவ்யூதிம்	கோக்களுடைய விடத்தை
घृतै.	க்ருதை:	நெய்க்குக் காரணமான பாலால்
आ उक्षतं	ஆ உக்ஷதம்	எங்கும் தெளிப்பீர்களாக (அதாவது பாற்பசுக்களைக் கொடுப்பீர்களாக)
रजांसि	ரஜாம்ஸி	இலௌகிக வைதிக இடங்களைத்
मध्वा (उक्षतम्)	மத்வா (உக்ஷதம்)	தீம் பாலாற் (றெளிப்பீர்களாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—7. விசுவாமித்திரர், அல்லது சமதக்கினி ரிஷி.

அழகிய கருமங்களையுடைய மித்திர வருணர்களே! நீவிர் எங்களுடைய கோக்களின் வழியை அதாவது—கோக்கள் வாழுமிடத்தை, வெண்ணெய்க்குக் காரணமாகிய பாலினால் முற்றும் றெளிப்பீர்களாக. பாற் பசுக்களைக் கொடுப்பீர்களாக என்பது பொருள். எங்களுடைய இலௌகிக வைதிக இடங்களை மதுரமாகிய பாலாற் றெளிப்பீர்களாக (7)

குறிப்பு—மித்திர வருணர்கள் பசுக்கள் மேயும் புறபூமியை மழையால் நனைப்பார்களாக. மற்றும் உலக மண்ணுலகங்களுக்கும் நீரால் நலஞ் செய்வாராக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம். 8.

२३ २ ३२ ३ २३ १ २ ३ १ २
221. उदु त्ये सूनवो गिरः काष्टा *यज्ञेष्वत्नत ।
३ १ २ ३ १ २२
वाश्रा अभिज्ञु यातवे ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-37-10.

உது த்யே ஸூநவோ கிர: காஷ்டா யஜ்ஞேஷ்வத்நத ।
வாச்ரா அபிஜ்ஞு யாதவே ॥

அந்வயம்.

त्ये, गिरः, सूनवः, यज्ञेषु, काष्टाः, उत् उ, अत्नत, वाश्राः, अभिज्ञु, यातवे ॥

* अज्मेष्वत्नत, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

त्ये	த்யே	புகழ்பெற்ற அந்த
गिरः सूनवः	கிர: ஸூநவ:	வாக்கையுண்டாக்கும் வாயுக்கள் (மருத்துக்கள்)
यज्ञेषु	யஜ்ஞேஷு	தமது யாகங்களிலிருக்கும்போது
काष्ठा.	காஷ்டா:	நீரை
उत् उ	உத் உ	மேம்பாடாகப்
अत्नत	அத்நத	பெருக்குகின்றன (அதை யருந்தற்பொருட்டு)
वाश्राः	வாஶ்ரா:	கத்துகின்ற பசுக்களை
अभिज्ञु	அபிஜ்ஞு	கால் தூக்கிக்கொண்டு
यातवे	யாதவே	ஓடுமாறு (செலுத்துகின்றன).

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. பிரஸ்கண்வ ரிஷி.

புகழுற்ற வாக்கை யுண்டாக்கப்பட்ட அவ்வாயுக்கள், (நா அண்ணம் முதலிய விடங்களிலிருந்து சலித்துக்கொண்டு வாக்கை யுண்டாக்குகின்றன) தமது வேள்விகளிலிருக்குமிடத்து நீரைப் பெருக்குகின்றன நீரைப் பெருக்கச்செய்து அதைக் குடிப்பதன் பொருட்டுச், சத்தமிட்டுக்கொண்டு கால் தூக்கி ஓடுமாறு பசுக்களைச் செலுத்துகின்றன ஈண்டுச் செலுத்துகின்றன என்பது எஞ்சி நின்றது (7)

ஈண்டு மூலத்திலுள்ள 'காஷ்டம்' என்பதற்கு = நீர், என்பது பொருளாம் 'அப்புக்களும் காஷ்டமெனப்படுகின்றன, என்றார் யாஸ்க முனிவரும்.

குறிப்பு —அவிகளை விரும்பி வருவீர்களாக, என அழைக்குமாறு மருத்துக்கள் (பிருஷ்ணியின் புத்திரர்கள்) சத்தத்தோடு மழையையும் வேள்வி செய்யுமிடத்திற்கு அனுப்புகின்றார்கள் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 9.

३२उ ३ १ २ ३ १ २उ ३ २
222 इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् ।
१ २ ३ २
समूढमस्य पांसुले ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-22-17

இதம் விஷ்ணுர்விசக்ரமே த்ரேதா நிதயே பதம் ।
ஸமூடமஸ்ய பாம்ஸுலே ॥

அநவயம்

विष्णु , इदं, विचक्रमे, त्रेधा, पद, निदधे, अस्य, पांसुले, समूढम् ॥

பதவுரை

विष्णु	விஷ்ணு:	திரிவிககிரமாவதாரங கொணட பகவான
इदं	இதம்	இவ வுலகனைததையும
विचक्रमे	விசக்ரமே	விசேடமாய் ஆககிரமிததுக கொணடனன (அககால)
त्रेधा	த்ரேதா	மூவகையாக
पद	பதம்	தனது அடியை
निदधे	நிததே	வைததனன
अस्य	அஸ்ய	இப பகவானுடைய
पांसुले	பாம்ஸுலே	தூளியையுடைய திருவடிககண
समूढ	ஸமூடம்	இவ வுலகனைதது மடஙகின.

சாயண பாடியம

கண்டம்—11 இருககு—9 மேதாதிதி ரிஷி

திரிவிககிரமாவதாரமெடுதத விஷ்ணு, காணபபடும இவ்வுலகனைததை யுங குறிதது விசேடமாக ஆககிரமிததனா அபபோது மூவகையாகத தனது அடியை வைததனா இவ விஷ்ணுவினுடைய தூளிபடிநத திருவடி யினபால இவவுலகனைததும அடஙகிவிடடது

ஈண்டு வியாபகமாகிய விஷ்ணு மூனறடி வைததனா. மண, விண, சுவாககம எனனும மூனறு தனமையாம பொருடடெனபா சிலா, கயாசுரன சிரசில எனபா சிலா, எலலாம அடஙகியவிடதது அந்தரிககததில திருவடி காணபபடாமையின தூளிபோல திருவடி காணபபடவிலலை யெனறு அடஙகியதன உவமையாமெனபா சிலா, இவவாறு யாஸக முனிவா நிருததங கூறுகினறது (இது நிருததததின கருதது.) (9)

பதினோராவது கணடம்

முறறும.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १२ ३ २ ३ १ २र
223. अतीहि मन्युषाविणꣳ सुषुवाꣳ *समुपेरय ।
३ २ ३ २ ३ १ २
अस्य रातौ सुतं पिब ॥ १ ॥

இருக்கு ௮-32-22

அதீஹி மந்யுஷாவிணம் ஸுஷுவாம் ஸமுபேரய ।
அஸ்ய ராதௌ ஸுதம் பிப ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, मन्युषाविणं, अतीहि, सुषुवांस, उपेरय, अस्य, रातौ, सुत, पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
मन्युषाविण	மந்யுஷாவிணம்	கோபத்தால் சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கின்றவனை
अतीहि	அதீஹி	நீக்கிவிடுவாயாக.
सुषुवांसं	ஸுஷுவாம்ஸம்	அழகிய முறையில் இந்த ரசம் பிழிந்தவனை
उपेरय	உபேரய	தன்னிடம் வரச் செய்வாயாக.
अस्य	அஸ்ய	இந்தத் தலைவனுடைய
रातौ	ராதௌ	வேள்வியைப்பற்றிய ஈகையில்
सुतं	ஸுதம்	தேடிய சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக

* समुपारये इम रातं सुतं पिबं, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1. மேதாதிதி ரிஷி.

இந்திரனே! நீ கோபத்தோடு சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கின்றவனை யணுகாதே. இவ்விடத்தில் அன்போடு சோமரசம் பிழிந்தவனை அருகில் வரச்செய்துகொள்வாயாக. இந்த எசமானனுடைய வேள்வி நகைப்பிற பிழிந்த சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. (1)

குறிப்பு —சோமரசம்பிழியும் ஏனையோர்கள்பால் செல்லுமிடத்து மேம்பட்ட சோமரசம் பிழியுமென்னிடத்தும் வருவாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

२ ३ १ २ ३ १ २ र ३ १ २
221. कदु प्रचेतसे महे वचो देवाय शस्यते ।
१ २र३ १ २
तदिदस्य वर्द्धनम् ॥ २ ॥

கது ப்ரசேதஸே மஹே வசோ தேவாய ஶஸ்யதே ।
ததிதஸ்ய வர்த்தநம் ॥

அந்வயம்.

महे, प्रचेतसे, देवाय, कदु, वचः, शस्यते, तदित्, अस्य, वर्द्धनम् ॥

பதவுரை.

महे	மஹே	மகத்தாகியதும்
प्रचेतसे	ப்ரசேதஸே	மேம்பட்ட அறிவையுடையதுமாகிய
देवाय	தேவாய	இந்திர தேவதைக்கு
कदु	கது	பழிப்புள்ள
वचः	வச:	துதியாகிய எனது வாக்கும்
शस्यते	ஶஸ்யதே	புகழுடையதாகின்றது
तदित्	ததித்	அது(வே)
अस्य	அஸ்ய	இவ் வேள்வித் தலைவனுடைய
वर्द्धनं	வர்த்தநம்	வளர்ச்சிக்குச் சாதனமாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

பேரறிவை யுடையவனும், பிரகாச முதலிய குணங்களோடு கூடிய வனுமாகிய இந்திரனுக்கு, பழிக்கத்தக்க எனது தோத்திர வடிவ வாக்கும் பெருமை யுடையதாகின்றது. அதாவது —மேம்படுமாறு இந்திரதேவன அனுக்கிரகிப்பானாக என்பது பொருள் அதுவே இவ் வெசமானன வளர் வதற்குக் காரணமாகும் அதாவது உண்மையில் முயற்சிக்குச் சாதனம் என்பதாம். (2)

குறிப்பு —துதிப்பது எதற்கு ? இந்திரனுடைய கீர்த்தியை வளரச்செய்வதற்கு என்பது ஆங்கிலக் கருத்து.

மந்திரம் 3.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ १ २ ३

225. उक्थं च न शस्यमानं *नागोरयिराचिकेत ।

१ २ ३ २ ३ १ २

न गायत्रं गीयमानम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 4-16-3.

உக்தம் ச ந ஶஸ்யமானம் நாகோரயிராசிகேத ।
ந காயத்ரம் கீயமானம் ॥

அந்வயம்.

अगोः, अयिः, शस्यमानं, उक्थं च न, आचिकेत, न, गायत्रम् ॥

பதவுரை.

अगोः	அகோ:	துதியாதவனுக்கு
अयिः	அயி:	சத்துருவாகிய இந்திரன்
शस्यमानं	ஶஸ்யமானம்	ஓதா, என்னும் இருக்குப் படிப் போன கூறிய
उक्थं च	உக்தம் ச	துதிகளையும்
आचिकेत	ஆசிகேத	அறிகின்றான்.
न	ந	இப்போது
गीयमानं	கீயமானம்	பாடப்படுகின்ற
गायत्रं	காயத்ரம்	கீத நடையையும் அல்லது காயத் திரி யென்னும் சந்த விசேடத் தையும் (அறிகின்றான்)

* आगो, अरि, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—3. மேதாதிதி பிரியமேதாகள் ரிஷிகள்.

துதிக்காதவர்கட்குச் சத்துருவாகிய இந்திரன், இருக்கோதுவார்களென்னும் ஓதார்கள் சொல்கின்ற சஸ்திரமென்னும் தோத்திரங்களையுங் கேட்கின்றான் இப்போது துதிப்போர்களாற் பாடத்தக்க கீதநடையையும் (சாமத்தையும்) அல்லது காயத்திரி என்னுஞ் சந்தப் பாடலையுங் கேட்கின்றான். இக்காரணத்தால் யாங்களும் அவ் விந்திரனைத் துதிக்கின்றோம் என்பது பொருள். (3)

குறிப்பு —தனமுள்ள இந்திரன் இனிமையற்ற துதியைக் கேட்கான் நற்றுதியைக் கேட்பான் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

१२ ३२३१ २३ १२ ३१२
226. इन्द्र उक्थेभिर्मन्दिष्ठो वाजानां च वाजपतिः ।
१२ ३२३१२
हरिवान्त्सुतानां सखा ॥ ४ ॥

இந்த்ர உக்தேபிர்மந்திஷ்டோ வாஜாநாம் ச வாஜபதி: ।
ஹரிவாந் ஸுதாநாம் ஸகா ॥

அந்வயம்.

वाजानां, वाजपति , हरिवान्, इन्द्रः, उक्थेभिः, मन्दिष्ठः, सुतानां, सखा ॥

பதவுரை.

वाजानां	வாஜாநாம்	அன்னங்களுக்குள்
वाजपतिः	வாஜபதி:	சிறப்புற்ற அன்னங்கட்கு இறைவனும்
हरिवान्	ஹரிவாந்	அரி, என்னுங் குதிரைகளையுடையவனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ர:	இந்திரன்
उक्थेभिः	உக்தேபி:	பாடல்வடிவத் தோத்திரங்களால்
मन्दिष्ठः	மந்திஷ்ட:	மிக்ககளிப்படைந்தனன்.
सुतानां	ஸுதாநாம்	பிழிந்த சோமரசத்திற்கு
सखा	ஸகா	நண்பனைப்போற் பிரியமுள்ளான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—4 விசுவாமித்திர ரிஷி

அன்னங்களுக்குள் மேம்பட்ட அன்னங்கட்குத் தலைவனும், அரி, என்னும் குதிரையையுடையவனுமாகிய இந்திரன், இருக்கோதுவார் கூறுகின்ற தோத்திரங்களால் மிக்க களிப்படைந்தோனாய், பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தில் நண்பன்போல் பிரியமடைகின்றான் என்பது பொருள் (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १ २ ३ १ २र ३ १२
227. आया ह्युप नः सुतं वाजेभिर्मा हृणीयथाः ।
३ १ २३ १२
महाꣳ इव युवजानिः ॥ ५ ॥

ஆயா ஹ்யுப ந꞉ ஸுதம் வாஜேபி³ர்மா ஹ்ருணீயதா²꞉ ।
மஹாம் இவ யுவஜாநி꞉ ॥

அந்வயம்.

(हे इन्द्र !,) युवजानिः, महान् इव, नः, सुतं, उपयाहि, वाजेभिः, मा हृणीयथाः॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹே இந்த்³ர !)	(இந்திரனே ! நீ)
युवजानिः	யுவஜாநி꞉	தருணியாகிய மனையாளையுடைய
महान् इव	மஹாந் இவ	தலைவன் போல
नः	ந꞉	எங்களுடைய
सुतं	ஸுதம்	சோமரசத்தை
उपयाहि	உபயாஹி	ஏற்றுக்கொள்வாயாக. (மற்றும்)
वाजेभिः	வாஜேபி⁴꞉	ஏனைய அன்னங்களால்
मा हृणीयथाः	மா ஹ்ருணீயதா²꞉	களிப்படையாதோனாவாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12. இருக்கு—5 மேதாதிதி பிரியமேதாகள் இருடிகள்

இந்திர! பிழிந்தெடுத்த எங்களுடைய சோமரசத்தை நீ வந்து ஏற்றுக் கொள்வாயாக. மற்றும் ஏனையோர்கள் கொடுத்த அவியாகிய அன்னங்களால் களிப்படையாதோனாவாயாக அதிலுவமை —தருணியாகிய மனை

யாளையுடைய தலைவனபோனறு அதாவது அழகிய மாதை மணநத தருணன ஏனைய பெணகளாற களிபபடையான, ஆனால அத தருண மாதையே தழுவுவான அஃதொபப எனபதாம (5)

குறிப்பு—சோமரசததைடம ஏனைய ஜனனஙகளையும ஏறறுககொளள எஙகளிடம வருவாயாக வயது மிகுநதவன தருணியிடததில கோபம வையாததுபோல எஙகளிடததிற கோபம வையாதே எனபது ஆஙகிலம

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २३ २
228. कदा वसो स्तोत्रं हर्यत आ अव श्मशारुधद्वाः ।
३२ ३२ ३ १ २
दीर्घं सुतं वाताप्याय ॥ ६ ॥

இருக்கு 30-105-1

கதா₃ வஸோ ஸ்தோத்ரம் ஹர்யத ஆ அவ ஶ்மஶாருத₄த்₃வா: ।
தீ₃ர்க₄ம் ஸுதம் வாதாப்யாய ॥

அந்வயம்

वसो !, हर्यते, स्तोत्र, श्मशा, वाताप्याय, दीर्घं, सुतं, कदा, अवारुधत्, वाः ॥

பதவுரை.

वसो !	வஸோ !	வியாபகனாகிய இநதிரனே !
हर्यते	ஹர்யதே	துதிவிருமபிய நினனை
स्तोत्र	ஸ்தோத்ரம்	எனது துதி
श्मशा	ஶ்மஶா	வாயககால வழியாக நீரைககட்டி வைபபதுபோல
वाताप्याय	வாதாப்யாய	தணணீரைக கொடுககுமாறு
दीर्घं	தீ₃ர்க₄ம்	பரநத
सुतं	ஸுதம்	சோமரசத்தை முனனிட்டு
कदा	கதா₃	எபபோது
अवारुधत् ?	அவாருத₄த் ?	கட்டுபபடுத்துமோ ?
वाः ?	வா: ?	தடுதது நிவாத்திககுமோ ?

சாயண பாடியம்.

கண்டம—12　இருக்கு—6　கௌதச சுமிததிர ரிஷி.

வாழ்விக்கினற இநதிரனே ! துதி விருமபிய உனனை, எனது தோத்திரம எககாலததில கட்டுபபடுததுமோ? கட்டுபபடுததி, எபபோது நீககு

மோ? அதாவது இத்தன்மைய சமயம் எக்கால் எமக்குக் கிடைக்குமோ? என விரும்புகின்றேன் என்பதாம். அதிலுவமை —வாய்க்கால் வழியாக வயலில் தண்ணீரைக் கட்டிவைத்து விடுமாறென்ல யாது கருதித் தடுத்த லெனின்? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது —வேள்வியின் மூவகைக் கருமங் களால் மிகப்பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை முன்னிட்டு எனக் எதன்பொருட் டெனின்? தண்ணீரைக் கொடுப்பதற்கு ஈண்டு வாதமாகிய காற்றால் கீழே விழுத்தப்படுதலின் தண்ணீர் 'வாதாப்யம்' எனப்பட்டது. (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३ १२३ २ ३ १२३१ २र

229 ब्राह्मणादिन्द्र राधसः पिबा सोममृतूँ रनु ।

२ ३ २ ३ १ २र

तवेदं सख्यमस्तृतम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-35-5

ப்ராஹ்மணாதிந்த்ர ராதஸ: பிபா ஸோமம்ருதூ ரநு ।
தவேதம் ஸக்யமஸ்த்ருதம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ब्राह्मणात् , राधसः सोम, ऋतून् अनु, पिब, तव, इदं, सख्य, अस्तृतम् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! (நீ)
ब्राह्मणात्	ப்ராஹ்மணாத்	வேட்போர்களிற் சிறந்த நாயகனை என்னும் பிரமனைப்பற்றிய
राधस	ராதஸ:	பொன் வடிவப் பாத்திரத்திலிருந்து
सोम	ஸோமம்	சோமரசத்தை
ऋतून् अनु	ருதூந் அநு	தேவர்கட்குப் பின்னர்
पिब	பிப	அருந்துவாயாக, ஏனெனின்?
तव	தவ	உனக்கு
इद सख्य	இதம் ஸக்யம்	தேவர்களோடு கூடிய இந்த நட்புத் தன்மையானது
अस्तृतं	அஸ்த்ருதம்	கெடாதிருத்தலாம். (ஆதலின் எனக்)

சாணய பாடியம.

கணடம—12 இருககு—7. மேதாதிதி ரிஷி

இநதிரனே! நீ 'பிரமன' எனனும வேளவி நியாமகனுடைய சமபநத மாகிய பொனமயப பாததிரததினினறும சோமரசததை யருநதுவாயாக யாது செயதுகொணடெனின? தேவாகளைத தழுவிககொணடு. அதாவது தேவாகளும அருநதுவாகளாக எனபது பொருள. தேவாகளுடைய நடபுத தனமை கெடாதிருககினற இககாரணம பறறியே தேவாகளாலும அருநதற பாலது எனபது பொருநதுமெனக (7)

மநதிரம் 8.

३१ २ ३ १ २ ३ १२

230. वयं घा ते *अपि स्मसि स्तोतार इन्द्र गिर्वणः ।

१ २

त्वं नो जिन्व सोमपाः ॥ ८ ॥

இருககு 8-32-7.

வயம் வா தெ அபி ஸ்மஸி ஸ்தோதார இந்த்ர கிர்வணஃ ।
த்வம் நோ ஜிந்வ ஸோமபாஃ ॥

அநவயம.

हे गिर्वणः!, हे इन्द्र!, ते, अपि, वयं घा, स्तोतारः, स्मसि, सोमपाः, त्वं, नः, जिन्व ॥

பதவுரை.

हे गिर्वणः!	ஹே கிர்வணஃ!	வாக்குகளால் துதிக்கத் தகக
हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இநதிரனே!
ते अपि	தே அபி	உனககு
वय घा	வயம் வா	யாஙகள உணமையில்
स्तोतार.	ஸ்தோதாரஃ	தோததிரம பணணுகினறவர்க ளாக
स्मसि	ஸ்மஸி	இருககினறோம
सोमपा.!	ஸோமபாஃ!	சோமமருநதுவோய!
त्वं	த்வம்	நீ
न.	நஃ	எஙகடகுப
जिन्व	ஜிந்வ	பிரியமுணடாககுவாயாக.

* अपिष्मसि, எனபது இருககு.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—12. இருக்கு—8 மேதாதிதி ரிஷி.

வாக்குகளாற் போற்றத்தக்க இந்திரனே! உண்மையாய உன்னை நாங்கள் துதிக்கப்பட்டவர்களா யிருக்கின்றோம். சோமரச மருந்துவோய! நீ எங்களைப் பிரியப்படுத்துவாயாக (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २

231. एन्द्र पृक्षु कासुचिन् नृम्णं तनूषु धेहि नः ।

१ २ २ १ २

सत्राजिदुग्र पौंस्यम् ॥ ९ ॥

ஐந்த்³ர ப்ருக்ஷு காஸுசிந் ந்ரும்ணம் தநூஷு தே⁴ஹி ந꞉ ।
ஸத்ராஜிது³க்³ர பௌம்ஸ்யம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, पृक्षु, कासुचित्, नः, तनूषु, नृम्ण, आधेहि, उग्र !, सत्राजित्, पौंस्यं, आधेहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்³ர !	இந்திரனே !
पृक्षु	ப்ருக்ஷு	கூடியுள்ள
कासुचित्	காஸுசித்	யாதானுமொரு
नः	ந꞉	எங்களுடைய
तनूषु	தநூஷு	அங்கங்களில்
नृम्णं	ந்ரும்ணம்	ஆற்றலை
आधेहि	ஆதே⁴ஹி	நிலை நாட்டுவாயாக.
उग्र !	உக்³ர !	மிழு வலியுள்ளோய !
	ஸத்ராஜித்	பனனிரு தினங்களிலாகின்ற வேள்வியால் வசப்பட்டோனே!
	பௌம்ஸ்யம்	ஆண்மக்கட்கு நலந்தரும் பயனைக்
	ஹி	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—9. விசுவாமித்திரா, அல்லது நாதினர், அல்லது பிபாதா, அல்லது உதலா ரிஷி.

இந்திர! எங்களுடைய கூட்டமாயுள்ள அங்கங்களில் எவைகளிலேனும் வலிமை நிறையக்கொடுப்பாயாக முழுவன்மையுடையோய்! பன்னிரண்டு நாட்களிற் செய்யப்படும் வேள்விகளால் வசப்படுத்தப்பட்டவனாயிருந்து பருடரிடத்து நலந்தரும் பயனைத் தருவாயாக என்பதாம. (9)

மந்திரம் 10.

३ १ २२ ३२३ १ २२३२ ३ २
232. एवा ह्यसि वीरयुरेवा शूर उत स्थिरः ।
३ २ ३ २ ३ १ २
एवा ते राध्यं मनः ॥ १० ॥

இருக்கு 8-92-28.

ஏவா ஹ்யஸி வீரயுரேவா ஶூர உத ஸ்திர꞉ ।
ஏவா தே ராத்⁴யம் மந꞉ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, वीरयुः, एव, असि, हि, शूरः एव, उत, स्थिरः, ते, राध्यम् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்³ர!	இந்திரனே! (நீ)
वीरयुः एव	வீரயு꞉ ஏவ	போர்வீரர்களைக் கொல்ல விருப்புடையனாகவே
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
हि	ஹி	இக்காரணத்தால் நீ
शूरः एव	ஶூர꞉ ஏவ	சூரனே.
उत	உத	மற்றும்
स्थिरः	ஸ்தி²ர꞉	தைரியமுடையோன். ஆதலின்
ते	தே	உனது
मन	மந꞉	மனம்
राध्यम्	ராத்⁴யம்	ஆராதிக்கத் தக்கதாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. [illegible] 10. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திர! நீ போர்த் தொழிலில் வல்லுநரான சத்துருக்களைக் கொல்ல உண்மையில் விருப்புடையவனாகவே யிருக்கின்றாய். இதுபற்றியே நீ சமர்த்தனே ஆகின்றாய் மற்றும் போர்க்களத்தில் நிலையுடையவனாகின்றாய். அதாவது —ஓரிடத்திலிருந்துகொண்டே சத்துருக்களை அடியோடழிக்கின்றாய் என்பதாம் இவ்வாறுன்மையின் உன்னுடைய மனம் தோத்திரங்களாற் போற்றத் தக்கதேயாம். அதாவது மனதால் நீ சத்துருக்களை யழிக்கப் போரில் தைரிய முதலியவைகளை யடைகின்றதினாலேயே உன்னுடைய மனது யாவர்களாலும் துதிக்கற்பாலது என்பது பொருள் (10)

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஐந்திர காண்டம் முற்பாதி

இரண்டாம் அத்தியாயம்

முடிந்தது.

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३ १ ३ १ २ ३१२

233. अभि त्वा शूर [illegible] इव धेनवः ।

१ २ ३ १ २२ ३२३१२ ३ १ २

ईशानमस्य जगतः स्वर्दृशमीशानमिन्द्र तस्थुषः ॥ १ ॥

இருக்கு 7-32-22.

அபி த்வா ஶூர நோநுமோ(அ)துக்தா இவ தேநவ꞉ ।

ஈஶாநமஸ்ய ஜகத꞉ ஸ்வர்த்ருஶமீஶாநமிந்த்ர தஸ்துஷ꞉ ॥

அந்வயம்.

हे शूर इन्द्र !, अस्य, जगतः, तस्थुषः, ईशानं, स्वर्दृशं, त्वा, अदुग्धाः, धेनवः, इव, अभिनोनुमः ॥

பதவுரை.

हे शूर इन्द्र !	ஹே ஶூர இந்த்ர !	சூரத் தன்மையுள்ள இந்திரனே !
अस्य जगतः	அஸ்ய ஜகத꞉	இச் சங்கமப் பொருள்கட்கும்
तस्थुषः	தஸ்துஷ꞉	தாபரப் பொருள்கட்கும்
ईशानं	ஈஶாநம்	ஈசனும்,
स्वर्दृशं	ஸ்வர்த்ருஶம்	அனைத்தையுங் காண்கின்றவனு மாகிய
त्वा	த்வா	உன்னையே
अदुग्धाः	அதுக்தா꞉	கறவாது பால்நிறைந்துள்ள
धेनवः इव	தேநவ꞉ இவ	கோக்கள் போல, (சோமரசத்தை யேந்தி நிற்கும் யாகங்கள்)
अभिनोनुमः	அபிநோநும꞉	பன்முறை வணங்குகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

இவ் வத்தியாயத்திலும் இந்திரனே துதிக்கப்படுகின்றான். மற்றும், ஏனைய தேவதைகளுந் துதிக்கப்படுகின்றார்கள்.

எவர்பால் வேதம் வெளிப்பட்டதோ! எவர் வேதங்களால் உலகனைத்தையு முண்டாக்கினாரோ! அந்த வித்யா தீர்த்த மகேசுரனை யான் வணங்குகின்றேன்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. வசிட்ட ரிஷி, பிருகதி சந்தம்.

சூரத்தன்மையுள்ள இந்திரனே! தாபர சங்கம மாகிய இவ் வுலகிற்கு இறைவனும், எல்லாவற்றையுங் காண்கின்றவனுமாகிய நின்னையே, கறவாத கோக்கள் பாலை மடியில் நிறைய வைத்துக்கொண்டு நிற்பன போல, சோம ரசத்தால் நிறைந்துள்ள 'சமசு' என்னும் அகப்பை விசேடத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு நிற்கின்ற யாகங்கள் பன்முறை வணங்குகின்றோம் என்பதாம். (1)

குறிப்பு —ஈசனென்பதை யிரட்டித்தது அன்பின் பொருட்டு.

மந்திரம் 2.

१ २र ३ १ २र ३१२
234. त्वा मिद्धि हवामहे *सातौ वाजस्य कारवः ।
२ ३१ २ ३१२३ २ ३२उ ३१२
त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां काष्ठास्वर्वतः ॥ २ ॥

இருக்கு 4-46-1.

த்வா மித்தி ஹவாமஹே ஸாதௌ வாஜஸ்ய காரவ: ।
த்வாம் வ்ருத்ரேஷ்விந்த்ர ஸத்பதிம் நரஸ்த்வாம் காஷ்டாஸ்வர்வத: ॥

அந்வயம்.

इन्द्र!, कारवः, वाजस्य, सातौ, त्वामिद्धि, हवामहे, इन्द्र!, सत्पतिं, त्वां, नरः, वृत्रेषु, हवन्ते, अर्वतः, काष्ठासु, त्वाम् ॥

பதவுரை.

इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
कारवः	காரவ:	துதிக்கின்ற யாங்கள்
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னத்தைக்
सातौ	ஸாதௌ	கொடுப்பதற்கு
त्वामिद्धि	த்வாமித்தி	நின்னையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்.
सत्पतिं	ஸத்பதிம்	நல்லோரைக் காப்பாற்றும்
त्वां	த்வாம்	நின்னை
नरः	நர:	ஏனைய மனிதர்களும்
वृत्रेषु	வ்ருத்ரேஷு	சத்துருக்களுக்குண்டான விடத்து
हवन्ते	ஹவந்தே	அழைக்கின்றார்கள் மற்றும்
अर्वतः	அர்வத:	குதிரைகளைப் பற்றின
काष्ठासु	காஷ்டாஸு	திக்களிருக்குமிடத்தும்
त्वाम्	த்வாம்	(அழைக்கின்றார்கள் நின்னை யாங்களும் அழைக்கின்றோம் என்க)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—2. பரத்துவாச ரிஷி

தோத்திரம் பண்ணுகின்ற யாங்கள் அன்னத்தை யடைவதை முன்னிட்டு, இந்திர! நின்னையே யழைக்கின்றோம் மற்றும் நல்லோர்களைக் காப்பாற்றுபவனும், மேம்பட்டவனுமாகிய நின்னையே ஏனைய மனிதர்களும

* साता, என்பது இருக்கு

சத்துருக்களால் மறைப்புண்டான விடத்தில் அவர்களை வெல்வதற்கு அழைக்கின்றார்கள் அஃதன்றியும், குதிரைகளைக் கட்டியிருக்குந் தறிகளிலும் அதாவது, போர்புரிய விரும்புவோர்களும், நின்னையே அழைக்கின்றார்கள் இதனால் யாங்களுமழைக்கின்றோம் என்பது பொருள். (2)

குறிப்பு—யாங்கள் அன்னத்திற்கும் தனத்திற்கும் நின்னை அழைக்கின்றோம். ஏனையோர்கள் மழையின் பொருட்டும் சத்துருவை வெல்வதற்கும் அழைக்கின்றார்கள் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३ १ २र ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
235. अभि प्र वः सुराधसमिन्द्रमर्च यथाविदे ।
१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२ ३१ २ ३ १ २
यो जरितृभ्यो मघवा पुरूवसुः सहस्रेणेव शिक्षति ॥ ३ ॥

இருக் 8-49-1.

அபி ப்ர வ: ஸுராதஸமிந்த்ரமர்ச யதாவிதே ।
யோ ஜரித்ருப்யோ மகவா புரூவஸு: ஸஹஸ்ரேணேவ
[சிக்ஷதி ॥

அந்வயம்.

पुरूवसु., य., मघवा, जरितृभ्य , सहस्रेण इव, शिक्षति, यथाविदे, व., सुराधसं, इन्द्र, अभि, प्रार्च ॥

பதவுரை.

पुरूवसु	புரூவஸு:	பலவகைத் தனங்களையுடைய
य.	ய:	யாதொரு
मघवा	மகவா	இந்திரன்,
जरितृभ्य	ஜரித்ருப்ய:	தோத்திரம்பண்ணுகின்ற எங்கட்கு
सहस्रेणेव	ஸஹஸ்ரேணேவ	ஆயிரவகைத் தனங்களாற் போன்று
शिक्षति	சிக்ஷதி	கட்டளையிடுகின்றன் அதாவது (மிகுந்த தனத்தைக் கொடுக்கின்றன் என்பது பொருள்)
यथाविदे	யதாவிதே	யாங்கள் உணர்ந்தவாறே (உணர்ந்து)
वः	வ:	வேட்போர்களான நீவிரும்

सुराधसं	ஸுராதஸம்	நல்ல திரவியமுள்ள
इन्द्र	இந்த்ரம்	அவ்விந்திரனை
अभि प्राचं	அபி ப்ரார்ச	ஒருமுகமாய் நன்கு ஆராதியுங்கள்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—3 பாலகில்யா ரிஷி

பசு முதலிய பலவிதத் தனங்களையுடைய, அல்லது, வேள்வி பலவாமாதலின் பல வேள்விகளில் வசிக்கின்ற யாதொரு இந்திரனுண்டோ, அவன் துதிப்போர்களான எங்கட்கு ஆயிரம்வகைத் திரவியத்தாற் போன்று கட்டளையிடுகின்றான். அதாவது, பசு முதலிய மிகுந்த தனங்களை எங்கட்குக் கொடுக்கின்றான் என்பது பொருள். அவ்விந்திரன் எங்களால் அறியப்படுவது போன்று, வேட்போர்காள்! நீவிரும் சிறந்த ஐசுவரியமுடைய இந்திர தேவனை அறிந்து நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக (3)

குறிப்பு—தனத்தைக் கொடுக்கும் நினைத் துதிக்கின்றேன் யாதினாலெனின்? எல்லாச் சாத்திரமுணர்ந்தோனாகவும், மிகுந்த திரவியமுடையோனாகவும் இருக்கின்றபடியாதலின் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३२३ १ २ ३१ २र

236· तं वो दस्ममृतीषहं वसोर्मन्दानमन्धसः ।

३ २ ३ १ २र ३२३ १ २ ३ १ २

अभि वत्सं न स्वसरेषु धेनव इन्द्रं गीर्भिर्नवामहे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-88-1

தம் வோ த³ஸ்மம்ருதீஷஹம் வஸோர்மந்தா³நமந்த⁴ஸ꞉ ।

அபி⁴ வத்ஸம் ந ஸ்வஸரேஷு தே⁴நவ இந்த்³ரம் கீ³ர்பி⁴ர்நவாமஹே ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विज !,) (यजमाना !,) दस्म, ऋतीषहं, वसो., अन्धसः, मन्दानं, त इन्द्र, व., धेनव', वत्स न, गीर्भि , स्वसरेषु, अभिनवामहे ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ருத்விஜ꞉ !)	(வேட்போர்களே !)
(यजमाना !)	(யஜமாநா꞉ !)	(தலைவர்களே !) (யாம்)
दस्मं	த³ஸ்மம்	தரிசிக்கத்தக்கோனும்

ऋतीषहं	ருதீஷஹம்	சத்துருக்களை யடக்குவோனும்
वसो,	வஸோ:	துன்பத்தை நீக்குவோனும்
अन्धस	அந்தஸ:	சோமமாகிய அன்னத்தால்
मन्दानं	மந்தாநம்	களிப்படைகின்றவனும்
व:	வ:	உங்கட்குப் போற்றத் தக்கவனுமாகிய
तं इन्द्रं	தம் இந்த்ரம்	அவ்விந்திரனை)
धेनव:	தேநவ:	பாற் பசுக்கள்
वत्सं न	வத்ஸம் ந	கன்றைக் கருதிக் கத்துமாறு
गीर्भि:	கீர்பி:	துதியாகிய வாக்குகளால்
स्वसरेषु	ஸ்வஸரேஷு	பகற் காலங்களில்
अभिनवामहे	அபிநவாமஹே	யாம் பலவகையாக இறைஞ்சுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—4 நோதா ரிஷி இந்திரனைத் துதிக்கின்றார்

வேட்போர்களே! தலைவர்களே! தரிசித்தற்குரியோனும், துன்புறுத்துஞ் சத்துருக்களை யடக்குவோனும், மற்றும், துன்பத்தைப் போக்குவோனும், அல்லது, பாத்திரத்தில் இருக்கின்ற சோமமென்னும் அன்னத்தை யருந்தியதாற் களிப்புறுகின்றோனும், ஆராதிக்கப்பாலதாந் தன்மையால் உங்களைப் பற்றியவனுமாகிய அவ்விந்திரனைப் பெரிது மிறைஞ்சுகின்றோம் யாம் இந்திரனைக் குறித்துக் கத்துகின்றோமென்பது பொருள். எக்காலங்களிலென்னின்? இரவியால் நியமிக்கப்பட்ட பகல்களில் (ஸ்வசரேஷு,) என்றதற்கு யாஸ்க முனிவரும் 5-4-ல் பகல்கள், என்பொருள் கூறியுள்ளார். (பகற் போதுகளில் தோத்திரத்தாற் கத்துகின்றோம் என்பது திரண்ட பொருள்) அதிலுவமை'—கோட்டங்களில் புதிதாயீன்ற பசுக்கள் தமது கன்றைக் குறித்துக் கத்துவன போன்றெனல். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३१२ ३ १२ ३ १२

237· तरोभिर्वो विदद्वसुमिन्द्रं सबाध ऊतये ।

३१ २र ३१२ ३२ ३२उ ३ २ ३१२

बृहद्गायन्तः सुतसोमे अध्वरे हुवे भरं न कारिणम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-64-1.

தரோபிர்வோ விதத்வஸுமிந்த்ரம் ஸபாத ஊதயே ।

ப்ருஹத்காயந்த: ஸுதஸோமே அத்வரே ஹுவே பரம் ந காரிணம்॥

அந்வயம்

(हे ऋत्विजः !,) व , तरोभिः, विदद्वसु, इन्द्र, सबाधः, ऊतये, बृहत्, गायन्तः, सुतसोमे, अध्वरे, भरं, कारिण न, हुवे ॥

பதவுரை

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ருத்விஜ: !)	வேட்போர்காள் !
व	வ:	நீங்கள்
तरोभि.	தரோபி:	விரைவுள்ள பரிகளோடு கூடியவனும்
विदद्वसुं	விதத்வஸும்	தனத்தைக் கொடுப்பவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை,
सबाधः	ஸபாத:	பீடையுற்றோர்களாகித்
ऊतये	ஊதயே	தம்மைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு
बृहत्	ப்ருஹத்	பிருகத், என்னுஞ் சாமகீதத்தைப்
गायन्त	காயந்த:	பாடுவோர்களாய (ஆராதிப்பீர்களாக,) யானும்
सुतसोमे	ஸுதஸோமே	சோமரசந் தேடப்பட்டுள்ள
अध्वरे	அத்வரே	வேள்வியில்,
भरं	பரம்	குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவோனையத்
कारिणं न	காரிணம் ந	தமக்குதவி செய்பவனை மக்கள் முதலியோர்கள் அழைப்பது போல்
हुवे	ஹுவே	அழைக்கின்றேன்

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5. கலி பிரகாத ரிஷி

வேட்போர்காள் ! நீவிர், வேகமுடைய குதிரைகளோடு கூடியவனும், மிக வேகமாய்த் தனங்களை யடைகின்றவனுமாகிய இந்திரனை, பீடையுற்றவர்களாகித் தம்மைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு, பிருகத் சாமம், என்னும் பாட்டைப் பாடுகின்றவர்களாயிருந்து ஆராதிப்பீர்களாக. ஈண்டு 'ஆராதிப்பீர்களாக' என்பது எஞ்சி நின்றது. யாண்டெனின் ? கூறப்படுகின்றது — சோமரசம் பிழிந்தெடுத்துள்ள விடத்தில், சோமயாகத்தில் என்பதும் அது. யானும் அவ்விந்திரனை அழைக்கின்றேன் எனக் எதைப்போலெனின் ? குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கின்றவனும், தமக்கு நலஞ்செய்யுஞ் சீலமுடையவனுமாகிய, ஒருவனை, அவனது புத்திரர் முதலியோர்கள் தமக்குதவிபுரியுமாறு அழைக்கின்றதைப் போன்றேனல் அத் தன்மைய இந்திரனை யான் அழைக்கின்றேன் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

३२३ १ २   ३ २३

238. तरणिरित्सिषासति वाजं पुरन्ध्या युजा ।

२ ३ १ २ ३१ २ ३ २ ३ १ २र ३१२

आ व इन्द्रं पुरुहूतं नमे गिरा नेमिं तष्टेव सुद्रुवम् ॥ ६ ॥

தரணிரித்ஸிஷாஸதி வாஜம் புரந்த்⁴யா யுஜா ।
ஆ வ இந்த்³ரம் புருஹூதம் நமே கி³ரா நேமிம் தஷ்டேவ ஸுத்³ருவம்

அந்வயம்.

तरणिरित्, युजा, पुरन्ध्या, वाजं, सिषासति, सुद्रुवं, नेमिम्, तष्टा इव, पुरुहूतं, इन्द्र, गिरा, वः, आनमे ॥

பதவுரை.

तरणिरित्	தரணிரித்	போரில் வேகமுடையவனே
युजा	யுஜா	அநுகூலமாகிய
पुरन्ध्या	புரந்த்⁴யா	பெரும் புத்தியால்
वाज	வாஜம்	அன்னத்தைப்
सिषासति	ஸிஷாஸதி	பெறுகின்றான்.
सुद्रुव	ஸுத்³ருவம்	நற்கட்டையை
नेमिं	நேமிம்	சக்கரமாய்
तष्टा इव	தஷ்டா இவ	தச்சன் வளையச் செய்வது போன்று
पुरुहूतं	புருஹூதம்	பல்லோரால் அழைக்கப்பட்ட
इन्द्र	இந்த்³ரம்	இந்திரனைத்
गिरा	கி³ரா	தோத்திரத்தால்
व:	வ:	உங்கட்காக
आनमे	ஆநமே	ஒருமுகப்படுத்துகின்றேன்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3 இருக்கு—6. வசிட்ட ரிஷி.

போர்த்தொழில் முதலிய கருமங்களில் அனுகூலமாகிய பெரும் புத்தியால் விரைவாகவே ஒருவன் அன்னத்தை நுகர்கின்றான். பல்லோர்களால் அழைக்கப்பட்ட இந்திரனை, வேள்வித் தலைவர்களே! நும்பொருட்டு யான் தோத்திரத்தால் ஒருமுகப்படுத்துகின்றேன். இதிலுவமை —தச்சன் ஒரு மரத்தைச் சக்கரமாகச் செய்வது போன்றெனல் (6)

குறிப்பு —பெரும் புத்தியோடுகூட அன்னத்தைக் கொடுக்க விரும்புகின்றான் என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २
239. पिबा सुतस्य रसिनो मत्स्वा न इन्द्र गोमतः ।
३ १ २ ३ १ २ ३२ १ २ ३ १ २
आपिर्नो बोधि *सधमाद्ये वृधेऽस्माँ अवन्तु ते धियः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-3-1.

பிபா ஸுதஸ்ய ரஸிநோ மத்ஸ்வா ந இந்த்ர கோமத: ।
ஆபிர்நோ போதி ஸதமாத்யே வ்ருதேऽஸ்மாம் அவந்து தே தியஃ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, रसिनः, गोमतः, न, सुतस्य, पिब, मत्स्व, सधमाद्ये, आपिः, नः, वृधे, बोधि, ते, धियः, अस्मान्, अवन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! (நீ)
रसिनः	ரஸிந:	இரசத்தையுடையதும்
गोमतः	கோமத:	பசு நெய் முதலியவைகளோடு கூடியதுமாகிய
न:	ந:	எங்களுடைய
सुतस्य	ஸுதஸ்ய	பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக. (அருந்தி)
मत्स्व	மத்ஸ்வ	களிப்படைவாயாக.
सधमाद्ये	ஸதமாத்யே	தேவர்கள் களிப்பெய்தும் வேள்வியில்
आपि.	ஆபி:	சுற்றத்தானாய்
नः	ந:	எங்களுடைய
वृधे	வ்ருதே	விருத்தியின் பொருட்டுச்
बोधि	போதி	சாவதானமாவாயாக.
ते	தே	உன்னுடைய
धियः	திய:	அனுக்கிரகமாகிய புத்திகள்
अस्मान्	அஸ்மாந்	எங்களைப்
अवन्तु	அவந்து	பாதுகாப்பனவாகுக

* सधमाद्य, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி.

இந்திர! சுவையுடையதும், ஆவின பரிணமமாகிய பால, நெய் முதலியவைகளோடு கூடியதுமாகிய, எங்களுடைய சோமரசத்தை அருந்துவாயாக. அருந்திக களிப்படைவாயாக மற்றும், தேவர்கள் களிப்படைதலின சத்மாதயம எனப்படும வேளவியில நீ சுற்றத்தாருக இருந்து, நாங்கள வளாதற பொருட்டுக கருத்துடையோனுகி உன்னுடைய அனுக்கிரகமாகிய புத்தி துதிக்கின்றவர்களான எங்களைக காப்பாற்றுக என்பதாம. (7)

மந்திரம் 8.

२उ ३ १२ ३ २उ३ १२
240. त्वꣳ ह्येहि चेरवे विदाभगं वसुत्तये ।
१ २
उद्वावृषस्व मघवन् गविष्टय उदिन्द्राश्वमिष्टये ॥ ८ ॥

இருககு 8-17-6.

த்வம் ஹ்யேஹி சேரவே விதாபகம் வஸுத்தயே ।
உத்வாவ்ருஷஸ்வ மகவந் கவிஷ்டய உதிந்த்ராஶ்வமிஷ்டயே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, हि, त्वं, वसुत्तये, एहि, चेरवे, भगं विदाः, मघवन्, गविष्टये, उद्वावृषस्व, इन्द्र! अश्वमिष्टये, उद्वावृषस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
हि	ஹி	உண்மையில வள்ளலாதலின
वसुत्तये	வஸுத்தயே	எமக்குத் தனத்தைக்கொடுத்தற் பொருட்டு
एहि	ஏஹி	வருவாயாக வந்து
चेरवे	சேரவே	நலலொழுக்கமுடைய எமக்கு
भग	பகம்	ஐசுவரியத்தைக
विदा.	விதா:	கொடுப்பாயாக.
मघवन्!	மகவந்!	இந்திர!
गविष्टये	கவிஷ்டயே	கோக்களை விரும்பும எமக்கு

उद्वावृषस्व	உத்³வாவ்ருஷஸ்வ	பசுக்களைத் தருவாயாக.
इन्द्र!	இந்த்³ர!	இந்திர!
अश्वमिष्टये	அஶ்வமிஷ்டயே	அசுவத்தை விரும்பும் எமக்கு
उद्वावृषस्व	உத்³வாவ்ருஷஸ்வ	அசுவத்தையுந் தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. பாக்கரி ரிஷி.

இந்திர! நீயே உண்மையாகிய கொடையாளியென்று அறியப்படுகின்றாய். இதனால் நீ வருவாயாக. எதன் பொருட்டெனின்? எங்கட்குத் திரவியத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டு வந்து நல்லொழுக்கமுடைய எமக்குப் போற்றத்தக்க ஐசுவரியத்தைத் தருவாயாக. தனமுள்ள இந்திர! ஆவை விரும்பும் எமக்கு ஆவைத் தருவாயாக. அவ்வாறே குதிரையை யிச்சிக்கு மெமக்குக் குதிரையுந் தருவாயாக என்பதாம். (8)

குறிப்பு.—நல்லறிவுடைய எமது ஐசுவரியத்தை புணர்ந்தவனுய, கோ, பரி முதலியவைகளைக் கொடுப்பாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 9.

१ २र ३२ ३ १ २र ३१ २
241. न हि वश्चरमं च न वसिष्ठः परिमंसते ।
३ १ २ ३२ ३ १२ ३२उ ३ १ २ ३ १ २
अस्माकमद्य मरुतः सुते सचा विश्वे *पिबन्तु कामिनः ॥ ९ ॥

இருக்கு 7-59-3.

ந ஹி வஶ்சரமம் ச ந வஸிஷ்ட²: பரிமம்ஸதே ।
அஸ்மாகமத்³ய மருத: ஸுதே ஸசா விஶ்வே பிப³ந்து காமிந: ॥

அந்வயம்.

हे मरुतः!, वः, चरमं च न, वसिष्ठः, न हि परिमंसते, अद्य, अस्माकं, सुते, मरुतः कामिनः, विश्वे, सचा, पिबन्तु ॥

பதவுரை.

हे मरुतः!	ஹே மருத:!	மருத்துக்களே!
वः	வ:	உங்களுக்குள்
चरमं च न	சரமம் ச ந	சிறுவரையுங் கூட

* पिबत என்பது இருக்கு.

वसिष्ठः	𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃	வசிட்ட ரிஷியாகிய நான
न हि परिमंसते	𑌨 𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌂𑌸𑌤𑍇	நீக்கித் துதித்திலேன.
अद्य	𑌅𑌦𑍍𑌯	இப்போது
अस्माकं	𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂	எங்களுடைய
सुते	𑌸𑍁𑌤𑍇	சோமரசந் தேடியவிடத்து
मरुत. कामिनः	𑌮𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃	சோமரசத்தை விரும்புகின்ற
विश्वे	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇	நீவிர் எல்லோரும்
सचा	𑌸𑌚𑌾	ஒன்றுகூடி
पिबन्तु	𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍁	அருந்துவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9. வசிட்ட ரிஷி, பரோக்ஷமாய்க் கூறுகின்றார்.

மருத்துக்களே! 'வசிட்டன்' என்னும் ரிஷியாகிய நான், உங்களுக்குட் கடையனுள்ளவனையுங்கூட நீக்கித் துதி செய்திலேன. மற்றோ, உங்களெல்லோரையுமே துதிக்கின்றேன் என்பது பொருள். எமது சோமரசம் பிழிந்தெடுத்த இச்சமயத்தில் சோமரசம் வேண்டிய மருத்துக்களான நீவிர் யாவருமொருங்கு சேர்ந்து குடிப்பீர்களாக. (9)

குறிப்பு—மருத்துக்களே! நீங்களிருக்குமிடம் சிறிதுந் தெரியவில்லை ஆயினும் தேவர்களுடன் வந்து சோமரசம் அருந்துவீர்களாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २र ३१ २ ३ १ २
242. मा चिदन्यद्विशꣳसत सखायो मा रिषण्यत ।
२ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २
इन्द्रमित्स्तोता वृषणं सचा सुते मुहुरुक्थाच शंसत ॥ १० ॥

இருக்கு 8-1-6.

𑌮𑌾 𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌂𑌸𑌤 𑌸𑌖𑌾𑌯𑍋 𑌮𑌾 𑌰𑌿𑌷𑌣𑍍𑌯𑌤 ।

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌚𑌾 𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌥𑌾𑌚 𑌶𑌂𑌸𑌤 ॥

அந்வயம்.

हे सखाय!, अन्यत्, मा चिद्विशंसत, मा रिषण्यत, सुते, वृषणं, इन्द्रमित्, सचा, स्तोत, उक्था च, मुहुः, शंसत ॥

பதவுரை.

हे सखाय !	ஹே ஸகாய:!	(துதிப்போராய) நண்பீர்!
अन्यत्	அந்யத்	இந்திரனது துதியினும் வேறு துதியைச்
मा चिद्विशंसत	மா சித்விஶம்ஸத	சொல்லாதீர்கள்
मा रिषण्यत	மா ரிஷண்யத	வீணாய் மெலியாதீர்கள்
सुते	ஸுதே	சோமரசந் தேடியவிடத்து
वृषणं	வ்ருஷணம்	விழைந்தவாற்றுற பெய்தளிக்கும்
इन्द्रमित्	இந்த்ரமித்	இந்திரனையே
सचा	ஸசா	ஒன்று சேர்ந்து
स्तोत	ஸ்தோத	துதிப்பீர்களாக.
उक्था च	உக்தா ச	இந்திரனைப் போற்றும் சஸ்திர மென்னுந் துதிவிசேடங்களையும்
मुहु	முஹு:	அடிக்கடி
शंसत	ஶம்ஸத	ஓதுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—10 பிரகாத காண்வ ரிஷி.

(எமக்கு) ஒத்த வுணர்வுடைய துதிப்போர்களே! நீவிர், இந்திரனுடைய தோத்திரத்தைத் தவிர்த்து மற்றைய துதிகளை யுரைக்காதீர்கள் துன்புறுத்துவோராகாதீர்கள். பிற துதிகளால் வீணாக மெலியாதீர்கள் என்பதாம். சோமரசம் பிழிந்தவிடத்து, மனம் விரும்பியவைகளை மழை யெனப் பெய்யும் இந்திரனையே நீவிரெல்லீருமொருங்கு குழுமித் துதிப்பீர்களாக. இந்திரனைப்பற்றிய சஸ்திரமெனனும் மந்திர விசேடங்களை அடிக்கடி யோதுவீர்களாக (10)

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

२ ३ १ २र ३२ ३ १२ ३ १२

243. नकिष्टं कर्मणा नशद्यश्चकार सदावृधम् ।

२ ३ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २र

इन्द्रं न यज्ञैर्विश्वगूर्तमृभ्वसमधृष्टं *धृष्णुमोजसा ॥ १ ॥

இருக்கு 8-70-3

நகிஷ்டம் கர்மணா நசத்யச்சகார ஸதாவ்ருதம் ।

இந்த்ரம் ந யஜ்ஞைர்விச்வகூர்தம்ருப்வஸமத்ருஷ்டம் த்ருஷ்ணு[மோஜஸா ॥

அந்வயம்

यः, सदावृधं, विश्वगूर्तम्, ऋभ्वसं, ओजसा, अधृष्टं, न, धृष्णुं, इन्द्रं, यज्ञैः, चकार, तम्, कर्मणा, नकिः, नशत् ॥

பதவுரை.

यः	யஃ	யாதொரு வேள்வித் தலைவன்,
सदावृध	ஸதாவ்ருதம்	எப்போதும் வளரப்பெற்றவனும்
विश्वगूर्त	விச்வகூர்தம்	உலகம் தொழத்தக்கோனும்
ऋभ्वसं	ருப்வஸம்	பெரியோனும்
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலால்
अधृष्ट	அத்ருஷ்டம்	எவருக்கும் மடங்காதோனும்
न	ந	மற்றும்
धृष्णु	த்ருஷ்ணும்	சத்துருக்களை யடக்குவோனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
यज्ञै	யஜ்ஞை:	வேள்விகளால், வசமாக்கச்

* धृष्णवोजसम्, என்பது இருக்கு.

चकार	அகார	செய்துவிட்டானே,
तं	தம்	அவ்வேள்விந்த தலைவனை
कर्मणा	கர்மணா	கொலலுதல முதலிய கருமத்தால (வருமபலன)
नकि. नशत्	நகிஃ நஶத்	வியாபிககாது (பறறுது)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1 ஆங்கிரசா புருஷனமா ரிஷிகள.

அவ வேளவித தலைவனைக கொலலுதல முதலிய தொழிலால வரும் பயன) வியாபிககாது. (எவவிதமாகிய தலைவனை யெனின?) யாதொருவன அநுகூலமான வேளவிகளால இநதிரனையே தனவயமாககிககொணடானே, (அவனை என முடிததுககொளக) எவ வண்ணமாகிய இநதிரனை யெனின? எபபோதும வளரபபெறறுனை மறறும, அனைவாகளாலுந துதிககத தக கோனை மறறும பெரியோனை மற்றும பிறராறறலா லமிழ்ததபபடா தோனை. சததுருககளை யடககுவோனை. (வியாபிககாது எனபதனேடு [illegible]ரக்க) (1)

மந்திரம் 2.

२ ३१ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २
244. य ऋते चिदभिश्रिषः पुरा जत्रुभ्य आतृदः ।
१ २ ३ २ ३ १ २ ३२३ १ १ १ ३ १ २३ १२
सन्धाता सन्धिं मघवा पुरूवसु *निष्कर्ता विहुतं पुनः ॥ २ ॥

இருக்கு 8-1-129

ய ருதே சிதபிஶ்ரிஷஃ புரா ஜத்ருப்ய ஆத்ருதஃ ।
ஸந்தாதா ஸந்திம் மகவா புரூவஸு நிஷ்கர்தா விஹுதம் புநஃ ॥

அநவயம்.

यः, अभिश्रिषः, ऋते चित्, जत्रुभ्यः, आतृदः, पुरा, सन्धिं, सन्धाता, मघवा, पुरूवसुः, (इन्द्रः), विहुत, पुनः, निष्कर्ता ॥

---

* इष्कर्त्ता विहुत, எனபது இருக்கு.

பதவுரை.

यः	யஃ	யாதொரு இந்திரன்
अभिश्रिषः	அபிஶ்ரிஷஃ	கூட்டுங் கருவிகள்
ऋते चित्	஋தே சித	இல்லாமலே
जत्रुभ्यः	ஜத்ருப்யஃ	கழுத்துகளினின்றும்
आतृद	ஆத்ருதஃ	இரத்தமெழுவதனை
पुरा	புரா	முன்பே
सन्धि	ஸந்திம்	கூட்டத்தக்கதைத
सन्धाता	ஸந்தாதா	கூட்டிவைப்பவனாகின்றானோ,
मघवा	மகவா	தனமுடையோனும
पुरूवसु	புரூவஸுஃ	மிகுந்த ஐசுவரியமுடையவனுமாகிய
(इन्द्र)	(இந்த்ரஃ)	(அவ்விந்திரன்)
विहुत	விஹ்ருதம்	துணிந்து வேறாக்கியவைகளை
पुनः	புநஃ	மறித்தும
निष्कर्ता	நிஷ்கர்தா	சுத்தப்படுத்தி வைக்கின்றான் (சோதது வைக்கின்றான் என்பது பொருள்,)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. மேதாதிதி மேத்யாதிதிகள், இதற்கும், மேல் வரும் மந்திரத்திற்கும் ரிஷிகளாவார்கள்.

சோததுவைக்கும் பொருள்களில்லாமலே (மருந்து முதலிய இல்லாமலே) எவ்விந்திரன் கழுத்துகளினின்று இரத்த மெழுவதனை முன்னமே அவற்றைச் சோததுவைப்போனாகின்றானோ, தனமுள்ளோனும், ஐசுவரியமுடையானுமாகிய அவ்விந்திரன் துணிக்கப்பட்ட அவற்றை மீண்டும் மிக நலப்படுத்துகின்றான். (ஒட்டி வைக்கின்றான்) என்பது மதம். (2)

குறிப்பு—வச்சிரம் என்பது இடி, வேள்விச்சாலையில் வாதத்சாதவாகள் வரில் அவர்களைத் தடுக்க துவாரபாலகாகள் வைத்திருக்கும் தலையிலுருண்டையுடைய இரும்பாணிகள் சூழ்ந்த தடியுமாகும் என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र ३ १ २

245. आ त्वा सहस्रमाशतं युक्ता रथे हिरण्यये ।

३ २ ३ १२ ३ २ ३ १२ ३ १ २

ब्रह्मयुजो हरय इन्द्र केशिनो वहन्तु सोमपीतये ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-1-24.

ஆ த்வா ஸஹஸ்ரமா ஶதம் யுக்தா ரதே ஹிரண்யயே ।
ப்ரஹ்மயுஜோ ஹரய இந்த்ர கேஶினோ வஹந்து ஸோமபீதயே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ब्रह्मयुज:, केशिन:, हिरण्यये, रथे, युक्ता:, आसहस्रं, शतं, हरय , त्वा, सोमपीतये, आ वहन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
ब्रह्मयुज:	ப்ரஹ்மயுஜ:	துதிசெய்து கொடுத்த அவிக ளோடு கூடினவைகளும்
केशिन.	கேஶிந:	கழுத்தில் நீண்ட மயிர்களுள்ள வைகளும்
हिरण्यये	ஹிரண்யயே	பொன்மயமாய்ச் செய்துள்ள
रथे	ரதே	தேரில்
युक्ता:	யுக்தா:	ஒன்று சேர்த்துப் பூட்டியவை களுமான
आसहस्रं शतं	ஆ ஸஹஸ்ரம் ஶதம்	ஆயிரத்து நூறு
हरय:	ஹரய:	குதிரைகள்
त्वा	த்வா	உன்னைச்
सोमपीतये	ஸோமபீதயே	சோமரச மருந்துவதற்கு
आ वहन्तु	ஆ வஹந்து	‹ ›க்கொண்டு வருவன வாகுக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—3

இந்திரனே! உனது ஆயிரத்து நூறு குதிரைகளும், எமது வேள்வியைக் குறித்து உன்னைக்கொண்டு வருவனவாகுக. யாண்டுங் குதிரைகளிரண்டே அங்ஙனமாயினும், அதன் ஐசுவரியங்களான ஏனைய குதிரைகளுமிருக்கின்றன. (ஆதலின் ஆயிரத்தின்மேற் கணக்கிடப்பட்டன) ஒரே சமயத்தில் அநேக குதிரைகளால் கொண்டுவரப்படுதல் எவ்வாறுமென்றுசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது —ஒன்று சேர்த்துப் பூட்டியவைகளுமான என்றது விரைவில் வருமாறு பொன்மயமாகிய இரதத்திற் பூட்டப்பட்டிருத்தலின் அநேக குதிரைகள் ஒரே சமயத்திலேயே செல்லுதல் பொருந்துமென்பது கருத்து. எவ்விதமான குதிரைகளெனின்? பிரமமாகிய இந்திரனோடு கூடியவைகள். அல்லது, எமது தோத்திரங்களோடு, அல்லது, எமது அவிகளோடு கூடியனவைகள. மற்றும், கழுத்திற்கு மேலுள்ள சடைமயிர்களை

யுடையவைகள். இந்திரனைக் கொண்டு வருதல் யாது கருதியோவெனின்? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது —சோமரசம் அருந்துவதற்கு என. எமது சோமரசத்தை யருந்துமாறு கொண்டு வருவனவாகுக என்பது பொருள். (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २
246. आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिर्याहि मयूररोमभिः ।
२ ३ २ ३ १ २३ २उ ३ २उ ३ १ २३ १ २
मा त्वा केचिन् नियेमुरिन्न पाशिनोऽति धन्वेव ताँइहि ॥ ४ ॥

இருக்கு 3-45-1.

ஆ மந்த்ரைரிந்த்ர ஹரிபிர்யாஹி மயூரரோமபி: ।
மா த்வா கேசிந் நியேமுரிந்ந பாஶிநோऽதி தந்வேவ தாம்இஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, मन्द्रैः, मयूररोमभिः, हरिभिः, धन्वेव, तान्, अति, आयाहि, इत्, पाशिनः, न, त्वा, मा नियेमुः, एहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
मन्द्रै:	மந்த்ரை:	களிப்பைத் தருபவைகளும்
मयूररोमभि	மயூரரோமபி:	மயிலிறகுகள் போன்ற மயிர்களுள்ளனவுமான
हरिभिः	ஹரிபி:	குதிரைகளவாயிலாக.
धन्वेव	தந்வேவ	வழிப்போக்கர் உவர்ப்பூமியை விரைவிற் கடக்குமாறு
तान् अति	தாந் அதி	செல்வதற்குத் தடையாயுள்ள அவைகளைக் கடந்து
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக.
इत्	இத்	இன்னும்
पाशिन. न	பாஶிந: ந	வேடன் வலைபாற் பறவைகளைப் பிடிப்பதுபோல
त्वा	த்வா	உன்னை
मा नियेमु.	மா நியேமு:	ஒருவரும் தடைபண்ணாதோராகுக,
एहि	ஏஹி	வருவாயாக,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—4 விசுவாமித்திரர் உண்மையாகிய இந்திரனை யழைக்கின்றார் :—

இந்திரனே! களிப்பையுண்டாக்குகின்ற மயிலிறகுகள் போன்ற மயிர்களையுடைய குதிரைகளவாயிலாக நீ வேள்வியைக் குறித்து வருவாயாக. யாதொரு விதமான சனங்களும் நின்னை நியமிப்போராக ளாகாதொழிவாராகளாக. பிரயாணத்திற் றடை செய்யாதோர்களாக என்பது கருத்து. அதிலுவமை '—வலைக்கயிற்றைக் கையிற் கொண்ட வேடர்கள் பறவைகளைப் பிடித்துக்கொள்வது போன்றெனல். அதுபோல தடைப்படுத்தாதோர்களாவார்களாக என்பது பொருள். ஆயினும், வழி நடப்போர்கள் உவர்ப் பூமியை விரைவிற் கடந்து செல்வதுபோல பிரயாணஞ் செய்வதற்குத் தடையாயுள்ள அவைகளைக் கடந்து விரைவில் வருவாயாக என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—வழியில் தடைப்படுத்துவரேல், அவர்களுடன் தனுவின்றப் போராடுதி, ஈண்டுக் குதிரைகள் என்றது வானவில் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

२ ३२ २र ३ १ २ ३ १ २
247. त्वमङ्ग प्रशंसिषो देवः शविष्ठ मर्त्यम् ।
२उ ३ १ २ ३ २३ १ २ ३ १ २
न त्वदन्यो मघवन्नस्ति मर्डितेन्द्र ब्रवीमि ते वचः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-84-19

த்வமங்க³ ப்ரஶꣳஸிஷோ தே³வ: ஶவிஷ்ட² மர்த்யம் ।
ந த்வத³ந்யோ மக⁴வந்நஸ்தி மர்டி³தேந்த்³ர ப்³ரவீமி தே வச: ॥

அந்வயம்

हे अङ्ग शविष्ठ!, इन्द्र!, देवः त्वं, मर्त्यं, प्रशंसिषः, मघवन्!, इन्द्र!, त्वदन्यः, मर्डिता, नास्ति, ते, वचः, ब्रवीमि ॥

பதவுரை.

अङ्ग शविष्ठ!	அங்க³ ஶவிஷ்ட² !	ஆற்றலுடையார்களுட் சிறந்த
इन्द्र!	இந்த்³ர !	இந்திரனே !
देव. त्वं	தே³வ: த்வம்	பிரகாசிக்கின்ற நீ
मर्त्यं	மர்த்யம்	தன்னைத் துதிக்கும், மரண தருமத்தையுடைய மனிதனை

प्रशंसिषः	ப்ரஶம்ஸிஷ:	இவன் என்னை மிக நன்கு துதித்தனன், என்ப போற்றுகின்றாய்
मघवन्!	மகவந்!	தனமுடைய
इन्द्र!	இந்த்³ர!	இந்திரனே!
त्वदन्य	த்வத³ந்ய:	நின்னைத் தவிர்த்து வேறொருவரும்
मर्डिता	மர்டி³தா	நலஞ்செய்வோர்
नास्ति	நாஸ்தி	இலர். ஆதலின்
ते	தே	உன்னுடைய
वचः	வச:	துதியாகிய வாக்கை
ब्रवीमि	ப்³ரவீமி	யாண்டுஞ் சொல்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

மூலத்தில் 'அங்க' என்றது மனத்தின் ஒருமைப்பாட்டைப் புணர்த்தி நின்றது. ஆற்றலுடையாரில் மேம்பட்ட இந்திர! பிரகாசவடிவமாகிய நீ நின்னைத் துதிக்கின்ற மரண தருமத்தையுடைய வொருவனை, இவனால் மிக நன்கு துதிக்கப்பட்டேன் என்ப போற்றுகின்றாய் தனமுடைய இந்திரனே! நின்னையொழிய வேறியாருஞ் சுகப்படுத்துவோரிலர் இதனால் நின் பொருட்டுத் துதியாகிய வாக்கைச் சொல்கின்றேன் என்பதாம் (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र३१ २
248. त्वमिन्द्र यशा अस्यृजीपी शवसस्पतिः ।
२ ३ १ २ ३२उ ३ २ ३१२ ३ १ २
त्वं वृत्राणि हंस्यप्रती * न्येक इत्पुर्वनुत्तश्चर्षणीधृतिः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-90-5.

த்வமிந்த்³ர யஶா அஸ்ய்ருஜீஷீ ஶவஸஸ்பதி: ।
த்வம் வ்ருத்ராணி ஹம்ஸ்யப்ரதீந்யேக இத்புர்வநுத்தஶ்சர்ஷணீ-
[த்⁴ருதி: ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, शवसस्पति., ऋजीषी, त्व, यशा, असि, अप्रतीनि, पुरु, वृत्राणि, अनुत्तः, चर्षणीधृतिः, एक इत्, हसि ॥

* एक इदनुत्ता चर्षणी धृता, என்பது இருக்கு

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
शवसस्पति	[illegible] திः	ஆற்றலைப் பாதுகாப்போனும்
ऋजीषी	ருஜீஷீ	போற்றற்குரிய சோமரசத்தை யேற்றுக்கொள்வோனுமாகிய
त्वं	த்வம்	நீ
यशा	யஶா	கீர்த்தியுடையோனாக
असि	அஸி	இருக்கின்றாய் (எனெனின்) ?
अप्रतीनि	அப்ரதீநி	போராற்றலுடையோர்களும் எதிர்நிற்கமுடியாத
पुरु	புரு	அநேக
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	இராக்கதர்களை
अनुत्तः	அநுத்த:	ஒருவராலுந் தூண்டப்படாமலே
चर्षणीधृति·	சர்ஷணீத்ருதி:	வேள்வித் தலைவர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற நீ
एक इत्	ஏக இத்	ஒருவனாகவே
हंसि	ஹம்ஸி	நாசஞ்செய்கின்றனை (ஆதலின் எனக)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—6 நிருமேதா, புருமேதா ரிஷிகள்

இந்திரனே ! வலியைக் காப்போனும், பிழிந்தெடுத்த சோமமுடையோனுமாகிய நீ கீர்த்தியுடையோனா யிருக்கின்றாய் இவன் எவ்வாறு கீர்த்தியுடையான் என்றுசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது.—பெரும் வலியுடையோர்களான அநேக இராக்கதர்களை, வேறெவராலுந் தூண்டப்படாமல் வேள்வித் தலைவர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற நீ உதவியின்றி யொருவனாகவே நாசஞ் செய்கின்றனை, ஆதலின் கீர்த்தி மிக்குடையோன் என்பதாம். (௬)

குறிப்பு —ஓஜமுடையதும், துதிக்கத் தக்கதும், வீரனென் றுங்கப்பட்டது மாகிய வச்சிராயுதத்தால் சத்துருக்களை நாசம் பண்ணுகின்றனை என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 7

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २क २२ ३ २

249. इन्द्रमिद्देवतातय इन्द्रं प्रयत्यध्वरे ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १२

इन्द्रꣳ समीके वनिनो हवामह इन्द्रं धनस्य सातये ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-3-5.

ஐந்த்ரிதெவதாதய ஐந்த்ரம் வ்ரயத்யத்வரெ ॥
ஐந்த்ரம் ஸமீகெ வநிநோ ஹவாமஹ ஐந்த்ரம் தநஸ்ய ஸாதயெ ॥

அநவயம்.

देवतातये, इन्द्रमित्, हवामहे, अध्वरे प्रयति, इन्द्र, समीके, वनिनः, इन्द्रं, धनस्य, सातये, इन्द्रं, हवामहे ॥

பதவுரை.

देवतातये	தெவதாதயெ	வேளவியின பொருட்டும
इन्द्रमित्	ஐந்த்ரமித்	இநதிரனையே
हवामहे	ஹவாமஹெ	அழைககினறோம
अध्वरे प्रयति	அத்வரெ ப்ரயதி	வேளவி தொடஙகுமிடததும
इन्द्र	ஐந்த்ரம்	இநதிரனை
हवामहे	ஹவாமஹெ	அழைககினறோம
समीके	ஸமீகெ	வேளவி முடிவிலும, அலலது போரிலும
वनिन:	வநிநஃ	ஆராதிககினற யாம
इन्द्रं	ஐந்த்ரம்	இநதிரனை
हवामहे	ஹவாமஹெ	அழைககினறோம
धनस्य	தநஸ்ய	தனததின
सातये	ஸாதயெ	இலாபததின பொருட்டும
इन्द्र	ஐந்த்ரம்	இநதிரனை
हवामहे	ஹவாமஹெ	அழைககினறோம (ஆதலின இநதிரன விரைவில வருவானாக எனபது கருதது.)

சாயண பாடியம.

கண்டம—2 இருககு—7. மேததியாதிதி ரிஷி

வேளவியின பொருட்டுத தேவாகளுககுள இநதிரனையே அழைக்கினறோம வேளவி தொடஙகிய விடததும இநதிரனை யழைககினறோம. வேளவி இனிது முடிவு பெறறவிடததும ஆராதிககினற யாஙகள இநதிரனை யழைககினறோம அலலது போரிலும இநதிரனையே அழைககினறோம தன லாபததின பொருட்டும இநதிரனையே அழைககினறோம இதனால விரைவில இநதிரன வருவானாக எனபதாம (7)

ஈணடுச சமீகம எனபது போா என நிருததம. 2-17-11-ல கூறியுளளது.

குறிப்பு —ஈணடு, தேவாகளெனனும தோததிரஞ செயவோாகளால விரிககப் படுதலின தேவதாதி எனபது வேளவியாம.

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र
250. इमा उ त्वा पुरुवसो गिरो वर्द्धन्तु या मम ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २र
पावकवर्णाः शुचयो विपश्चितोऽभिस्तोमैरनूषत ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-3-3

இமா உ த்வா புரூவஸோ கிரோ வர்த்தந்து யா மம ॥
பாவகவர்ணா: சுசயோ விபச்சிதோऽபிஸ்தோமைரநூஷத ॥

அந்வயம்

हे पुरुवसो!, मम, इमाः, याः गिरः त्वा, वर्द्धन्तु, पावक वर्णाः, शुचयः, विपश्चितः, स्तोमैः, अभ्यनूषत ॥

பதவுரை

हे पुरुवसो!	ஹே புரூவஸோ!	மிகுந்த தனமுள்ள இந்திர!
मम	மம	என்னுடைய
इमा,	இமா:	இத்தகைய
याः गिरः	யா: கிர:	எந்த வாக்குகளுண்டோ, அவை
त्वा	த்வா	உன்னை
वर्द्धन्तु	வர்த்தந்து	வளர்ப்பனவாகுக அவ்வாறே
पावकवर्णाः	பாவகவர்ணா:	தீயொத்த வொளியுடையாக்களும
शुचय.	சுசய:	சுத்தர்களுமான
विपश्चितः	விபச்சித:	அறிஞர்கள்
स्तोमै,	ஸ்தோமை:	தோத்திரங்களால்
अभ्यनूषत	அப்யநூஷத	துதிக்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—8 மேதாதியாதிதி ரிஷி.

வேத மந்திரங்களாகிய சஸ்திர மென்னும் என்னுடைய இந்தத் துதி விசேட வாக்குகள் உன்னை வளர்க்குக அவ்வாறே, அழல் நிறமுடையார் களும், அதாவது அக்கினி போன்ற ஒளியுடையவர்களும், இதனாலேயே சுத்தர்களுமான வித்வான்களும், வேத கீதம் பாடுவோர்களுமான நீவிர் தோத்திரங்களாற் போற்றுவீர்களாக. ஈண்டு அத் தோத்திரங்களாவன 'பகிஷ்பவமானதிகள்' என்க. (8)

குறிப்பு.—வேள்விக்குப் புறம்பாய அசுவினி குமாரர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தச் செய்கின்ற பாடல்வடிவ துதியைப் பகிஷ்பவமானம் என்பர் வேள்வியாளர்.

மந்திரம் 9.

२ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३
251. उदु त्ये मधुमत्तमा गिरः स्तोमास ईरते ।
१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २
सत्राजितो धनसा अक्षितोतयो वाजयन्तो रथा इव ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-3-15.

உது த்யே மது⁴மத்தமா கி³ர: ஸ்தோமாஸ ஈரதே ।
ஸத்ராஜிதோ த⁴நஸா அக்ஷிதோதயோ வாஜயந்தோ ரதா² இவ ॥

அந்வயம்

सत्राजितः, धनसा, अक्षितोतयः, वाजयन्तः, त्ये, मधुमत्तमाः, गिरः, स्तोमासः, उदीरते, रथा इव ॥

பதவுரை.

सत्राजित	ஸத்ராஜித:	எக்காலுஞ் சத்துருக்களை வெல்கின்றவைகளும்
धनसा	த⁴நஸா	மிகுந்த தனமுடையவைகளும்
अक्षितोतय.	அக்ஷிதோதய:	கெடாத பாதுகாப்புடையவைகளும்
वाजयन्तः	வாஜயந்த:	அன்னத்தை விரும்புவைகளுமான
रथा इव	ரதா² இவ	இரதங்களைப் போல
त्ये	த்யே	புகழ்பெற்ற
मधुमत्तमा.	மது⁴மத்தமா:	மிகுந்த தீஞ்சுவை வாய்ந்த
गिर	கி³ர:	மேம்பட்ட வாக்குகளும்
स्तोमासः	ஸ்தோமாஸ:	பகிஷ்பவமானாதி ஸ்தோத்திரங்களும்
उदीरते	உதீ³ரதே	வெளிக்கிளம்புகின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—9 மேதாதியாதிதி ரிஷி.

புகழ்பெற்ற தீஞ்சுவை மலிந்த சஸ்திர மென்னும் வாக்கு விசேடங்களும் பகிஷ்பவமான (வேள்விக்கு வெளியே செய்கின்ற துதி) முதலிய கீதப்பாட்டுகளும், இந்திர! உன்னைக் குறித்து எழுகின்றன. அதி லுவமை:—எப்போதுஞ் சத்துருக்களை வெற்றிகொள்வனவும், இதனாலேயே தனங்களை மிக ஏற்றுக்கொள்வனவுமென்றுயிற்று. மற்றும், கெடாத பாதுகாப்புடையவைகளும், அன்னத்தை விரும்புகின்றவைகளுமான இரதங்களை என்ல இரதங்களைப்போல வெளிக்கிளம்புகின்றன என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ २ ३ २३२उ ३ १ २र
252. यथा गौरो अपाकृतं तृष्यन्नेत्यवेरिणम् ।
१ २ ३२ उ ३ १ २३ १ २३२उ ३ १२
त्वे नः प्रपित्वे तूयमा गहि कण्वेषु सु सचा पिब ॥ १० ॥

இருக்கு 8-4-3.

யதா கௌரோ அபாக்ருதம் த்ருஷ்யந்நேத்யவேரிணம் ।
த்வே ந: ப்ரபித்வே தூயமாகஹி கண்வேஷு ஸு ஸசா பிப ॥

அந்வயம்

गौरः, तृष्यन्, अपा, कृतं, इरिणं, यथा, अवैति, आपित्वे, प्रपित्वे, इन्द्र !, नः, तूय, आगहि, कण्वेषु, सचा, सु पिब ॥

பதவுரை.

गौरः	கௌரா:	செந்நிறமுடைய மான்கள்
तृष्यन्	த்ருஷ்யந்	தாகமுற்று
अपा	அபா	நீரால்
कृतं	க்ருதம்	நிறைந்துள்ள
इरिणं	இரிணம்	புல்லற்ற குளத்தைக் குறித்து
यथा	யதா	எவ்வாறு
अवैति	அவைதி	ஒருமுகப்பட்டுச் செல்லுகின்றனவோ, அவ்வாறே
आपित्वे	ஆபித்வே	சுற்றமாந் தன்மையை
प्रपित्वे	ப்ரபித்வே	அடைந்த விடத்து
(इन्द्र !)	(இந்த்ர !)	(இந்திரனே ! நீ)
न.	ந:	எங்களிடத்து
तूयं	தூயம்	விரைவில்
आगहि	ஆகஹி	வருவாயாக. வந்து
कण्वेषु	கண்வேஷு	கண்ணுவ ரிஷியைச் சேர்ந்த எங்களுக்குள்
सचा	ஸசா	ஒன்றுகூடித் தேடிய சோமரசத்தை
सु पिब	ஸு பிப	இனிதருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. தேவாதிதி கண்ணுவ ரிஷி.

செந்நிறமுடைய மான, நீர்வேட்கை யடைந்து நீர்களானிறைந்த புல்லற்ற தடாகத்தை யடையுமாறு, அதாவது —ஒருமுகப்பட்டு விரைவிலடைவது போல என்பதாம். சுற்றமாந் தன்மையை யடைந்தவிடத்து, இந்திரனே! நீ எங்களிடத்து விரைவில வருவாயாக வந்து, கண்ணுவரின புத்திரர்களான எங்களுக்குள் ஒன்றுகூடி விடாமுயற்சியாற் றேடிவைக்கப்பட்ட சோமரசத்தை இனிது அருந்துவாயாக (10)

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
253. शग्ध्यू ३ षु शचीपत इन्द्र विश्वाभिरूतिभिः ।
२३ १ २२ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २
भगं नहि त्वा यशसं वसुविदमनु शूर चरामसि ॥ १ ॥

இருக்கு 8-61.5.

ஶக்³த்⁴யூ ஷு ஶசீபத இந்த்³ர விஶ்வாபி⁴ரூதிபி⁴: ।
ப⁴க³ம் நஹி த்வா யஶஸம் வஸுவித³மனு ஶூர சராமஸி ॥

அந்வயம்.

हे शचीपते !, शूर, इन्द्र !, विश्वाभिः, ऊतिभिः, शग्धि, भगं न, यशसं, वसुविदं, त्वा, अनुचरामसि ॥

பதவுரை.

शचीपते!	ஶசீபதே!	இந்திராணி கொழுந! நீ
शूर!	ஶூர!	சூரனே!
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
विश्वाभि ऊतिभि	விஶ்வாபி: ஊதிபி:	எல்லாப் பாதுகாப்புகளுடனே
शग्धि	ஶக்தி	விரும்பியதைக் கொடுப்பாயாக
भगं न	பகம் ந	எமது பாக்கியத்திற் கொத்த
यशसं	யஶஸம்	கீர்த்தியுடையோனும்
वसुविदं	வஸுவிதம்	தனங் கொடுப்போனுமாகிய
त्वा	த்வா	நின்னையே
अनुचरामसि	அநுசராமஸி	(யாம்) ஆராதிக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1. பாக்க ரிஷி.

இந்திராணிக்கு இறை ... இந்திர! நீ எல்லாவகைப் பாதுகாப்புக்களோடும் விரும்பியதைத் தருவாயாக. சூரனே! பாக்கியத்தைப் போன்ற கீர்த்தி யுடையவனும், தனத்தைக் கொடுப்போனுமாகிய நின்னை யாம் ஆராதிக்கின்றோம் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ २ ३ १ २क २र ३ १२
254. या इन्द्र भुज आभरः स्वर्वां असुरेभ्यः ।
३ २ ३१ २ ३ २ ३ २ ३१ २
स्तोतारमिन्मघवन्नस्य वर्द्धय ये च त्वे वृक्तबर्हिषः ॥ २ ॥

இருக்கு 8-97-1

யா இந்த்ர புஜ ஆபர: ஸ்வர்வாம் அஸுரேப்ய: ।
ஸ்தோதாரமிந்மகவந்நஸ்ய வர்த்தய யே ச த்வே வ்ருக்தபர்ஹிஷ: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, स्वर्वान्, भुज, या:, असुरेभ्य, आभर:, मघवन्!, अस्य, स्तोतारमित्, वर्द्धय, च, ये, त्वे, वृक्तबर्हिष: ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
स्वर्वान्	ஸ்வர்வாந்	சுவர்க்கத்திலுள்ளதும்
भुज.	புஜ:	போகித்தற்குரியதுமாகிய

या:	யாஃ	யாதொரு தனநதை
असुरेभ्य	அஸுரேப்ய:	இராககதாகளிடததினினறு
आभर.	ஆபர:	கொணடு வநதனையோ, அது கொணடுவரபபடடதாதலின
मघवन्!	மகவந!	தனமுடைய இநதிரனே! நீ
अस्य	அஸ்ய	இத திரவியததைதத தானஞ செயதலால
स्तोतारमित्	ஸ்தோதாரமித்	தனனைத துதிபபோாகளையே
वर्द्धय	வர்த்தய	வளாபபாயாக
ये च	யே ச	மறறும வேடபோாகளான எவா கள
त्वे	த்வே	நினபொருடடுத
वृक्तवर्हिष'	வ்ருக்தபர்ஹிஷ:	தருபபையை விரிககினறவாக ளாகினறாாகளோ, (அவாகளை யும வளாககுதி)

சாயண பாஷ்யம.

கணடம—3 இருககு—2 இதைபாாகிய காசியப ரிஷி

இநதிரனைப பிராாததிககினறாா —இநதிரனே! சுகமுடையவனாகிய, அலலது, சுவாககததிலுளளவறறையுடையவனாகிய, அலலது, பூத சமுதாயத தை யுடையவனாகிய நீ அனுபவிககததககஎநததததனஙகளுணடோ? அவை களைப போரிலுளள அசுராகளிடததினினறு கொணடுவநதனை அதா வது,—அசுராகளைக கொனறு பறிததுககொணடு வநதவனாயிருககினறாய. இதனாலேயே தனமுடைய இநதிரனே! நீ இவவணணங கொணடுவநத திரவியததைத தானஞ செயதலால நினனைத தோததிரம பணணுவோா களையே விருததியுடையாாகளாயச செயவாயாக அனறியும ஏனைய வேட போாகள நினபொருடடுத தருபபை யாசனம விரிபபோாகளா யிருகி கினறாாகள அதலின அவாகளையுந தனததினால நீ விருததி செயவாயாக எனபதாம. (2)

குறிப்பு —மூலததிலுளள 'சுவ' எனனுஞ சொல அனைததும எனபதன பரி யாயச சொலலாகி நினறது. எலலாப பூததொகுதிகளும ஆனமாவினிடததி லிருநது உணடானவைகளாமாதலின 'சுவ' எனபதறகு அனைததும எனவும பொருள சொளளபபடடது.

மநதிரம் 3.

२ ३२३ २३ १ २ ३क२र

255. प्र मित्राय प्रार्यम्णे सचथ्यमृतावसो ।

३ २ १२३ २३ १२ ३१ २र

वरूथ्ये३ वरुणे छन्द्यं वचः स्तोत्रथ्ं राजसु गायत ॥ ३ ॥

இருககு 8-103-2.

ப்ரமித்ராய ப்ராயும்ணெ ஸசத்ய ம்ருதாவஸோ ॥
வரூத்யெ வருணெ சந்த்யம் வசஃ ஸ்தோத்ரம் ராஜஸு காயத ॥

அநவயம்.

ऋतावसो !, मित्राय, सचथ्यं, छन्द्यं, वचः, स्तोत्रं, अर्यम्णे, वरूथ्ये, वरुणे, राजसु, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे ऋतावसो !	ஹே ருதாவஸோ !	வேளவியாகிய தனமுடையோய ! நீ
सचथ्यं	ஸசத்யம்	தொணடு செயதறகுரிய
छन्द्यं	சந்த்யம்	வேளவியிலுணடாகும
वचः	வசஃ	வாககாகிய
स्तोत्रं	ஸ்தோத்ரம்	தோததிரததை,
मित्राय	மித்ராய	மிததிர தேவதையின பொருட்டும
अर्यम्णे	அயும்ணெ	அரியமா தேவதையின பொருடடும
वरूथ्ये	வரூத்யெ	வேளவிச சாலையிலுள்ள
वरुणे	வருணெ	வருணனின பொருடடும
राजसु	ராஜஸு	இம மூவரும விளஙகுமிடத்தில்
प्रगायत	ப்ரகாயத	நனகு பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கணடம—3 இருககு—3. சமதககினி ரிஷி.

வேள்வியையே தனமெனக கொணடோய! நீ சேவிககத தககதும, வேள்வி மனையிலுண்டாவதுமாகிய, அலலது, கருததிறகிசைநததாகிய தோததிரததை மிததிர தேவதையின்பொருடடு இனிது படிபபாயாக (அஙஙனமே) அரியமா தேவதையின பொருடடும, வேளவி வீடடினபாலுளள

வருணன பொருடடும படிபபாயாக அதாவது விளஙகுகினற மிததிர தேவதை முதலிய மூவரையும துதிபபாயாக எனபது திரணட பொருள. (3)

ரணடு மூலததிலுளள காயத, எனனும பனமைச சொல போறறுதற பொருடடாம

குறிப்பு.—வேளவியாற றனஙகொளபபோய! எனபது ஆஙகிலம.

மநதிரம் 4.

३ १ २ ३१२ ३ २ ३ १२ ३१२
256. **अभि त्वा पूर्वपीतय इन्द्र स्तोमेभिरायवः ।**
३ १२ ३ २३ १२ ३ १ २ ३ २
समीचीनास ऋभवः समस्वरन् रुद्रा गृणन्त पूर्व्यम् ॥ ४ ॥

அபி த்வா பூர்வபீதய இந்த்ர ஸ்தோமேபிராயவ: ।
ஸமீசீநாஸ ருபவ: ஸமஸ்வரந் ருத்ரா க்ருணந்த பூர்வ்யம்॥

அநவயம.

हे इन्द्र!, आयव, पूर्वपीतये, स्तोमेभि, त्वा, अभि, समीचीनासः, ऋभवः, समस्वरन्, रुद्रा., पूर्व्यं, गृणन्त ॥

பதவுரை

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இநதிரனே!
आयव	ஆயவ:	துதிபபோர்கள,
पूर्वपीतये	பூர்வபீதயே	முனனர், சோமரசம அருநதுவ தறகுத
स्तोमेभि	ஸ்தோமேபி:	துதிகளால
त्वा अभि	த்வா அபி	நினனைத துதிககினறோர்கள
ऋभव	ருபவ:	ருபு, முதலியோர்கள
समीचीनासः	ஸமீசீநாஸ:	ஒனறு கூடியவர்களாய
समस्वरन्	ஸமஸ்வரந்	நினனையே இனிது போறறினார்கள
रुद्रा.	ருத்ரா:	உருததிரனுடைய புததிரர்களான மருததுககளும
पूर्व्यं	பூர்வ்யம்	பழையோனாகிய உனனையே
गृणन्त	க்ருணந்த	துதிததார்கள.

சாயண பாடியம

கண்டம—3 இருக்கு—4 மேதாதிதி ரிஷி

இநதிரனே! தோததிரம பணணுவோாகள தோததிரஙகளால நின னையே ஏததுகினறாாகள எதனபொருடடெனின? எலலாத தேவாகடகு முனனரே நீ சோமரச மருநதுததறபொருடடு (மறறும) சவன காலததில அகபபை விசேடஙகளால சோமரசமும இநதிரனையே அழைககினறது அவவாறே ஒனறுயக கூடின ருபுககள, அதாவது ருபு, விபு, ஆச எனனும இமமூவாகளும நினனையே மிகக இனிமையோடு துதிததாாகள உருததிர னுடைய புததிராாகளான மருததுககள, பழையோனாகிய வுனனைத துதித தாாகள அதாவது —விருததிராசுரனைக கொலலுஙகால, பகவ! நனகு கொலலுதி, வெலலுதி, வீரனகுதி எனனுந துதியாகிய இவ வாககால நின னையே துதிததனா எனபது பொருள (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १ २ ३१ २२ ३ १ २

257. प्र व इन्द्राय बृहते मरुतो ब्रह्मार्चत ।

३१ २ ३ २ ३ १२ ३१२ ३१२

वृत्रꣳ हनति वृत्रहा शतक्रतुर्वज्रेण शतपर्वणा ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-89-3

ப்ர வ இந்த்ராய ப்ருஹதே மருதோ ப்ரஹ்மார்சத ।
வ்ருத்ரம் ஹநதி வ்ருத்ரஹா ஶதக்ரதுர்வஜ்ரேண ஶதபர்வணா ॥

அநவயம.

हे मरुतः!, बृहते, वः इन्द्राय, ब्रह्म, प्रार्चत, वृत्रहा, शतक्रतुः, शतपर्वणा, वज्रेण, वृत्रं, हनति ॥

பதவுரை.

हे मरुत !	ஹே மருத:!	துதிபபோாகள!
बृहते	ப்ருஹதே	மகானாகிய
व. इन्द्राय	வ: இந்த்ராய	உஙகளுடைய இநதிரன பொருடடு
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	சாமவேதமாகிய தோததிரததைச
प्रार्चत	ப்ரார்சத	இனிது சொலவீாகளாக. அககால

वृत्रहा	வ்ருத்ரஹா	பாவத்தைத் தொலைக்கின்றவனும்
शतक्रतुः	ஶதக்ரது:	நூற்றுக் கணக்கான வேள்வி செய்தவனுமாகிய இந்திரன்
शतपर्वणा	ஶதபர்வணா	நூறு வகையாய்ச் செல்கின்ற
वज्रेण	வஜ்ரேண	வச்சிராயுதத்தால், விருத்திராசுரனை, அல்லது
वृत्रं	வ்ருத்ரம்	பாவத்தை
हन्ति	ஹந்தி	நாசஞ் செய்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—3　இருக்கு—5.　நிருமேத புருமேதர்கள் ரிஷிகள்.

ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவோர்களே! ஸ்தோத்திரப் பண்ணல் ஸ்தோத்திரம் பண்ண[illegible] தன்மையால் உங்களுடைய சம்பந்தியானவனும், மகானுமாகிய இந்திரன் பொருட்டுச் சாமவேதமாகிய ஸ்தோத்திரத்தை இனிது சொல்வீர்களாக. அதினின்று, மேகத்தை அல்லது, பாவத்தை நாசஞ் செய்பவனும், நூறு வகையான கருமம், அல்லது அறிவை யுடையவனுமாகிய இந்திரன், உங்களால் துதிக்கப்பட்டோனாயிருந்து நூறு வகையான தாரைகளை யுடைய வச்சிரம் என்னும் பெயருள்ள ஆயுதத்தால் மழையின் இடையூற்றை, அல்லது விருத்திரன் என்னும் அசுரனைக் கொல்லுகின்றான் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२१ २र　　३ १२　　३१२
258. बृहदिन्द्राय गायत मरुतो वृत्रहन्तमम् ।
२ ३　२ ३१२　　३१२　　३ २३ १२
येन ज्योतिरजनयन्नृतावृधो देवं देवाय जागृवि ॥

இருக்கு 8-89-1.

ப்ருஹதிந்த்ராய காயத மருதோ வ்ருத்ரஹந்தமம் ।
யேந ஜ்யோதிரஜநயந்ந்ருதாவ்ருதோ தேவம் தேவாய ஜாக்ருவி ॥

அந்வயம்

हे मरुत !, वृत्रहन्तमं, बृहत्, इन्द्राय, गायत, ऋतावृधः, देवाय, देवं, जागृवि, ज्योतिः, येन, अजनयन् ॥

பதவுரை.

हे मरुतः!	ஹெ மரு-தஃ!	இனசொற் கூறுந துதியாளர்களே! நீவிா
वृत्रहन्तमं	வ்ரு-த்ர-ஹந்தமம்	பாவமுழுவதையும போககுகின்ற
बृहत्	ப்ருஹத்	பிருகத எனனும் பாடலை
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன பொருட்டுப
गायत	காயத	பாடுவீாகளாக
ऋतावृधः	ருதாவ்ருதஃ	சததியததை வளாககின்ற தேவதைகள, அலலது, இருடிகள,
देवाय	தெவாய	பிரகாசமுளள இநதிரனுககு
देवं	தெவம்	திவயமாகியதும
जागृवि	ஜாக்ருவி	யாவரையும விழிததிருககச செய்வதுமாகிய
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	சோதியை
येन	யென	எநதச் சாமவேதப பாடலால்
अजनयन्	அஜநயந்	உணடாககினாகளோ, அப பாடலைப பாடுவீாகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருககு—6. நிருமேத புருமேத ரிஷிகள்.

மருததுககளே! அதாவது —துதிபபோர்களே! நீவிா பாவ முழுவதையுந தொலைககும 'பிருகதசாமம' எனனுங கீதபபாடடை எமது வேளவியிற பாடுவீாகளாக சததியததை, அலலது வேளவியை வளாபபோரான விசுவ தேவாகள, அலலது அஙகிரசரெனனும இருடிகள, பிரகாசமுடைய இநதிரன பொருடடு, திவயத தனமையுடையதும, எலலாரையும விழிககச செயயுஞ சீலமுடையதுமாகிய சோதியை, எநதச சாமவேதப பாட்டால் இநதிரன பொருடடு உணடாககினாகளோ, அச சாமவேத பாடலைப பாடுவீாகளாக என முடிததுககொளக. (6)

குறிப்பு—நமது பகைவரைக கொலலுதலிற சிறநதவனும், கருமததை நிறுவியவனும, பிரகாசததை புணடுபணணியவனுமாகிய இநதிரனைத துதிபபீாகளாக எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 7.

२ ३ १ २ २ १ २ ३ २ ३२ ३ १ २
259. इन्द्र क्रतुं न आभर पिता पुत्रेभ्यो यथा ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र
शिक्षाणो अस्मिन् पुरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहि ॥ ७ ॥

இருக்கு 7-33-26.

இந்த்ர க்ரதும் ந ஆபர பிதா புத்ரேப்யோ யதா ।
ஶிக்ஷாணோ அஸ்மிந் புருஹூத யாமநி ஜீவா ஜ்யோதி
[ரஶீமஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, नः, क्रतुं, आभर, यथा, पिता, पुत्रेभ्यः, नः, शिक्ष, पुरुहूत !, यामनि, जीवाः, ज्योतिः, अशीमहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
नः	ந:	எங்கட்கு
क्रतुं	க்ரதும்	கருமத்தைத், அல்லது, ஞானத்தைக்
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக. மற்றும்
यथा	யதா	எவ்வாறு
पिता	பிதா	பிதாவானவன்
पुत्रेभ्य.	புத்ரேப்ய:	புத்திரர்கட்குத் தனங் கொடுக்கின்றனோ, அதுபோல
नः	ந:	எங்கட்கு
शिक्ष	ஶிக்ஷ	அறிவு அல்லது தனங்களைக் கொடுப்பாயாக
पुरुहूत !	புருஹூத !	இந்திர !
यामनि	யாமநி	வேள்வியில்
जीवाः	ஜீவா:	சீவர்களான யாங்கள்
ज्योतिः	ஜ்யோதி:	சூரியனை
अशीमहि	அஶீமஹி	நாடோறு மடைவோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திரனே! நீ எங்கட்குக் கருமத்தையேனும், உண்மை யுணர்வையே னுந் தருவாயாக. மற்றும், தந்தை மகற்குத் தனங்கொடுக்குமாறு எங்கட்குத் தனத்தைத் தருவாயாக. பலரோலழைக்கப்படுகின்ற இந்திர! சீவர்க ளான யாங்கள் வேள்வியில் சூரியனை ஒவ்வொரு நாளும் அடைவோமாக. அல்லது, பிராணிகளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற இந்திரனெனனும் பரமான்மாவே! நீ கருமத்தையேனும், அல்லது தன்னையுணரும் உணர்வையேனும் எங்கட் குத் தருவாயாக என்பது பொருள். அதிலுவமை'—பிதா புத்திரர்கட்கு வித்தையையேனும், அல்லது தனத்தையேனுங் கொடுக்குமாறென்ல பலராலழைக்கப்படுவோய! இந்திர! யாவர்களாலு மடையத்தக்க இந்தப் பிரமத்தினிடத்தில் சீவர்களான யாங்கள் பரவொளியாயச் சேர்வோமாக. (7)

மந்திரம். 8.

१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १२

260. मा न इन्द्र परावृणग्भवा नः *सधमाद्ये ।

१ २ ३२उ ३ २ ३ १ २ ३ १२

त्वं न ऊती त्वमिन्न आप्यं मा न इन्द्र परावृणक् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-97-7.

மா ந இந்த்ர பராவ்ருணக்₃ப₄வா ந: ஸத₄மாத்₃யே ।
த்வம் ந ஊதீ த்வமிந்ந ஆப்யம் மா ந இந்த்ர பராவ்ருணக் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, नः, मा परावृणक् , नः, सधमाद्ये, भव, इन्द्र !, नः, त्वमित् , ऊती, त्वं, नः, आप्यं, इन्द्र !, नः, मा परावृणक् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
नः	ந:	அவிகொடுக்கின்ற எங்களை
मा परावृणक्	மா பராவ்ருணக்	விட்டு விடாதே
नः	ந:	எங்களுடைய
सधमाद्ये	ஸத₄மாத்₃யே	களிப்புக்குக்காரணமாகிய வேள் வியில (சோமரசமருந்துவதற் குத)
भव	ப₄வ	தோன்றுவாயாக.

* सधयाय, என்பது இருக்கு.

इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
नः	நஃ	எங்களை
त्वमित्	த்வமித்	நீயே
ऊती	ஊதீ	பாதுகாப்பில் வைப்பாயாக.
त्व	த்வம்	நீ
नः	நஃ	எங்கட்கு
आप्यं	ஆப்யம்	சுற்றத்தோனாகின்றாய்.
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
न.	நஃ	எங்களைத்
मा परावृणक्	மா பராவ்ருணக்	தள்ளி விடாதே

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. ரேப ரிஷி

இந்திர! நீ அவி கொடுக்கின்ற எங்களை விட்டு விடாதே (மேலும்) இப்பொருளே கூறப்படுகின்றது, நீ எங்களுடைய களிப்புச்சுக்க காரணமாகிய வேள்வியில் சோமரச மருந்துவதற்கு வெளிப்படுவாயாக அன்றியும் இந்திரனே! எங்களை நீயே பாதுகாப்பில் நிலை நிறுத்துவாயாக. அல்லது நீயே உண்மையில் எங்களைக் காப்பாற்றுவோனாகுவாய் அங்ஙனமே நீயே எங்கட்குச் சுற்றத்தானாகின்றாய், இதனால் எங்களைத் தள்ளிவிடாதே என்பது திரண்ட பொருள் (8)

மந்திரம் 9.

३१ २   ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १२

261. वयं घ त्वा सुतावन्त आपो न वृक्तबर्हिषः ।

३ १ २ ३ १२   ३ १२ ३ १२

पवित्रस्य प्रस्रवणेषु वृत्रहन् परि स्तोतार आसते ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-3 ²-1.

வயம் க த்வா ஸுதாவந்த ஆபோ ந வ்ருக்தபர்ஹிஷஃ ।

பவித்ரஸ்ய ப்ரஸ்ரவணேஷு வ்ருத்ரஹந் பரி ஸ்தோதார

[ஆஸதே ॥

அந்வயம்.

हे वृत्रहन् !, त्वा, वयं, घ, सुतावन्तः, आपः न, पवित्रस्य, प्रस्रवणेषु, वृक्तबर्हिषः स्तोतारः, परि आसते ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	ஹே வ்ருத்ரஹந்!	விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரனே!
त्वा	த்வா	நின்னைக் குறித்து
वयं	வயம்	நாங்கள்
घ	வ	உண்மையில்
सुतावन्त	ஸுதாவந்த:	சோமரசந் தேடினவர்களாய
आप. न	ஆப: ந	நீரைப்போல அடைகின்றோம்
पवित्रस्य	பவித்ரஸ்ய	நிருமலமாகிய சோமத்தைப் பிழிந்து
प्रस्रवणेषु	ப்ரஸ்ரவணேஷு	இரச மெடுக்குமிடத்து
वृक्तबर्हिष	வ்ருக்தபர்ஹிஷ:	தருப்பாசனம் விரிக்கின்ற
स्तोतार,	ஸ்தோதார:	துதிப்போர்களும்
परि आसते	பரி ஆஸதே	நின்னையே வழிபடுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—9. மேதாதிதி ரிஷி.

விருத்திரனைக் கொன்றோய்! இந்திர! உன்னைக் குறித்து நாங்கள் உண்மையில் சோமரசம் பிழிந்தெடுத்தோம் (மற்றும்) நீரைப் போலடைகின்றோம். பவித்திரமாகிய சோமரச மெடுக்குமிடத்துத் தருப்பையாசனம் விரித்து வைத்திருக்கின்ற துதிப்போர்களும் நின்னையே உபாசிக்கின்றார்கள்.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३१ २

262. यदिन्द्र नाहुषीष्वा ओजो नृम्णं च कृष्टिषु ।

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २

यद्वा पञ्चक्षितीनां द्युम्नमाभर सत्रा विश्वानि पौंस्या ॥ १० ॥

இருக்கு 6-46-7.

யதிந்த்ர நாஹுஷீஷ்வா ஓஜோ ந்ருண்ணம் ச க்ருஷ்டிஷு ।

யத்வா பஞ்சக்ஷிதீநாம் த்யும்நமாபர ஸத்ரா விச்வாநி பௌம்ஸ்யா ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, नाहुषीषु, कृष्टिषु, ओजः, च, नृम्णं, यद्वा, पञ्च, क्षितीनां, द्युम्नं, आभर, सत्रा, विश्वानि, पौंस्या ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இநதிரனே! நீ
नाहुषीषु	நாஹுஷீஷு	மககளான
कृष्टिषु	க்ருஷ்டிஷு	பிரசைகளுககுள இருககினற
ओजः	ஓஜ:	ஆறறலையும
नृम्णं च	ந்ருமணம் ச	தனததையும
यद्वा	யத்வா	அலலது
पञ्च क्षितीनां	பஞ்ச க்ஷிதீநாம்	வேடனை ஐநதாவதாககொணட நானகு வருணததவாகளின
द्युम्न	த்யும்நம்	விளஙகுகினற அனனஙகளனைத தையும
आभर	ஆபர	கொடுபபாயாக அவவாறே
सत्रा	ஸத்ரா	பெரிதான
विश्वानि	விச்வாநி	எலலா
पौस्या	பௌம்ஸ்யா	ஆறறலகளையும கொடுபபாயாக

சாயண பாடியம்.

கணடம—3 இருககு—10 பரதவாச ரிஷி.

இநதிரனே! மனிதாகளிடதது எவவளவு ஆறறலும, தனஙகளும் உளளனவோ, அவைகளையும, அலலது வேடனை ஐநதாவதாககொணட நானகு வருணததவாகளின அனன மனைததையும எஙகடகுக கொடுபபாயாக. அவவாறே பேராறறலகளையும எஙகடகுத தருவாயாக (10)

ஈணடு மூலததிலுளள ஆகாரம சோககைப பொருளில நினறது.

குறிப்பு —'நகுஷ' எனபது மனிதரின பெயர், என நிருததம 2 9 ல கூறியுளளது.

மூன்றுவது கணடம்.

முறறும.

—

நான்காவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—4.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३ २१ १ २र ३ १२ ३ २
263. सत्यमित्था वृषेदसि वृषजूति*र्नोऽविता ।
२ ३क२र ३ २ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १
वृषाह्युग्र शृण्विषे परावति वृषो अर्वावति श्रुतः ॥ १ ॥

இருக்கு ८-33-01.

ஸத்யமித்தா வ்ருஷேதஸி வ்ருஷஜூதிர்நோऽவிதா ।
வ்ருஷாஹ்யுக்ர ஶ்ருண்விஷே பராவதி வ்ருஷோ அர்வாவதி
[ஶ்ருதஃ ॥

அந்வயம்.

हे उग्र !, (त्वं), सत्यं, इत्था, वृषा, इत्, असि, वृषजूतिः, नः, अविता, वृषाहि, शृण्विषे, परावति, वृषेव, अर्वावति, वृषः, श्रुतः ॥

பதவுரை.

हे उग्र !	ஹே உக்ர !	வேகமுள்ள இந்திர !
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
सत्यं	ஸத்யம்	உண்மையாக
इत्था	இத்தா	இவ்வாறு
वृषा इत् असि	வ்ருஷா இத் அஸி	விருப்பத்தை மழையெனப் பெய்வோனாக யிருக்கின்றாய்
वृषजूतिः	வ்ருஷ ஜூதிஃ	சோமரசந் தெளிப்போர்களால் அழைக்கப்பட்டோனாகி
नः	நஃ	எங்களைக்
अविता	அவிதா	காப்பாற்றுவோனாகின்றாய்.

* नोऽवृत', என்பது இருக்கு.

वृषाहि	வ்ருஷாஹி	வர தானங் கொடுப்போனென்று
शृण्विषे	ஶ்ருண்விஷே	நீ கேட்கப்படுகின்றாய். (சொல்லப்படுகின்றாய்.)
परावति	பராவதி	தூரத்திலிருந்தும் நீ
वृषेव	வ்ருஷேவ	வேண்டியவைகளை வருஷிக்கின்றவனாகவே இருக்கின்றாய்.
अर्वावति	அர்வாவதி	அருகிலிருந்து
वृष	வ்ருஷ:	மனோவேட்கையை நிறைவேற்றச் செய்வோனென்று
श्रुत.	ஶ்ருத:	கேட்கப்பட்டிருக்கின்றாய். (சொல்லப்பட்டிருக்கின்றாய்)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1. மேதாதிதி ரிஷி.

வேகமுள்ள இந்திரனே! நீ உண்மையாய் இன்னணம் விரும்பியதை மழையெனப் பொழிவோனாகவே யிருக்கின்றாய். சோமரசத்தைத் தெளிப்போர்களாலும், பிழிந்தெடுப்போர்களாலும் அழைக்கப்பட்டோனாய், எங்களைப் பாதுகாப்போனாயிருக்கின்றாய். வரதானங்களைப் பொழிகின்றவன் எனச் சொல்லப்படுகின்றாய். நீ தூரத்திலிருப்பவனாயினும் வேண்டியவைகளைப் பொழிகின்றவனாகவே இருக்கின்றாய் அருகிலிருந்து விரும்பியவைகளைப் பொழிகின்றோன் எனவே கேட்கப்படுகின்றாய். அதாவது சொல்லப்படுகின்றாய் என்பது பொருள். (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३१ २
264. यच्छक्रासि परावति यदर्वावति वृत्रहन् ।
१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
अतस्त्वा गीर्भिर्द्युगदिन्द्र केशिभिः सुतावाꣳ आविवासति ॥ २ ॥

இருக்கு 8-97-4.

யச்சக்ராஸி பராவதி யதர்வாவதி வ்ருத்ரஹந் ।
அதஸ்த்வா கீர்பிர்த்யுகதிந்த்ர கேஶிபி: ஸுதாவாꣳ ஆவிவாஸதி ॥

அந்வயம்.

हे शक्र !, परावति, यत्, असि, वृत्रहन्, यत् अर्वावति, अतः, इन्द्र !, द्युगत्, केशिभिः, गीर्भिः, त्वा, सुतवान्, आविवासति ॥

பதவுரை.

हे शक्र!	ஹே ஶக்ர!	இந்திரனே! நீ
परावति	பராவதி	தூரமாகிய வானுலகில்
यत् असि	யத் அஸி	இருப்பையேல் (அதினின்றும்) மற்றும்
वृत्रहन्!	வ்ருத்ரஹந்!	இந்திர!
यत् अर्वावति	யத் அர்வாவதி	அதினின்றும் அருகிலுள்ள அந்தரிக்ஷத்திலிருப்பையேல் (அதினின்றும்)
अत:	அத:	அல்லது, இம் மண்ணுலகினின்றும்
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திர!
द्युगत्	த்யுகத்	சுவர்க்கத்திற்குச் செல்கின்ற
केशिभि:	கேஶிபி:	குதிரைகளைப் போன்றுள்ள
गीर्भि	கீர்பி:	தோத்திரங்களால்
सुतवान्	ஸுதவாந்	சோமம் தேடப்பட்ட வேள்வித் தலைவன்
त्वा	த்வா	உன்னையே
आविवासति	ஆவிவாஸதி	வேள்விக்கு அழைக்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. ரேபரிஷி.

சத்துருவைக் கொல்லும் ஆற்றலுடைய இந்திர! (நின்னை) தூரமாகிய சுவர்க்கலோகத்திலிருக்கும்போதேனும், விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திர! அல்லது, அதினின்றுங் கீழேயுள்ள (அதை நோக்க அருகிலுள்ள) வானிலிருக்கும்போதேனும், அல்லது, இந்தப் பூவுலகிலிருக்கும்போதேனும், யாண்டுஞ் செல்லுகின்ற கேசங்களையுடைய அசுவம் போன்று இருக்கப்பட்ட தோத்திரங்களால் இந்திர! சோமரசம் பிழிந்த வேள்வித்தலைவன் தனது வேள்வியைக் குறித்து அவ்வுலகங்களினின்று (வருமாறு) அழைக்கின்றான். அல்லது உன்னை இத் தோத்திரங்களால் ஆராதிக்கின்றான் என்பதாம். (2)

குறிப்பு —நீண்ட மயிர்களுள்ள குதிரைகளையுடைய இந்திரன் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३ १ २ ३१ २२३ १२ ३ २ ३ १ २२
265. अभि वो वीरमन्धसो मदेषु गाय गिरा महा विचेतसम् ।
२ ३ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २
इन्द्रं नाम श्रुत्यं शाकिनं वचो यथा ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-46-4.

அபி வோ வீரமந்தஸோ மதேஷு காய கிரா மஹா விசேதஸம் ।
இந்த்ரம் நாம ஶ்ருத்யம் ஶாகிநம் வசோ யதா ॥

அந்வயம்.

(हे उद्गात्रादय.!,) व:, (हे यजमाना.!) व:, अन्धस:, मदेषु, वीरं, नाम, विचेतस, श्रुत्य, शाकिनं, इन्द्रं, महा, गिरा, वच:, यथा, गाय ॥

பதவுரை.

हे उद्गात्रादय.!	ஹே உத்காத்ராதய: !	சாமமறை பாடுவோர் முதலியோர்களே! அல்லது
(हे यजमाना:!)	(ஹே யஜமாநா: !)	எசமானர்களே!
व.	வ:	உங்களுடைய நலத்தின்பொருட்டு
अन्धस:	அந்தஸ:	சோமத்தைத்
मदेषु	மதேஷு	தேடும் பொழுதுகளில்
वीरं	வீரம்	சத்துருவைப் பயமுறுத்துவோனும்
नाम	நாம	சத்துருவைப் பணியச் செய்வோனும்
विचेतसं	விசேதஸம்	சிறந்த உணர்வுடையவனும்
श्रुत्यं	ஶ்ருத்யம்	யாண்டும் துதித்தற்குரியோனும்,
शाकिनं	ஶாகிநம்	ஆற்றலுடையோனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை,
महा	மஹா	பெரிதாகிய
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால்
वच:	வச:	உங்களுடைய வாக்கு
यथा	யதா	எவ்வாறு எழுகின்றதோ அவ்வாறே
अभिगाय	அபிகாய	இனிது பாடுவீர்களாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4, இருக்கு—3. வத்ச ரிஷி.

இம மநதிரததை பிபீலிகா மததியா பிருகதி என்பார் ... துவார். முதல ஈறறிலுளள பாதஙகள் பதினமூனறெழுததுகள இடையில எட டெழுத்துகள கொண்டது எனபா திரிபதிகள

சாமமறை யோதுவோா முதலியோாகளே! நீவிா, அலலது வேளவிக தலைவாகளே! நீவிர், உஙகணலததின பொருட்டுச சோமரசம பிழிநதெடுக் கும காலஙகளில, சததுருவைப பயனபடுததுவோனும, சததுருவைப பணியச செய்பவனும, மெயயுணாவுடையோனும, யாணடும கேடகத தக கோனும, அலலது துதிககத தககோனும, வலிவுடையானுமாகிய இநதி ரனை மகததாகிய தோததிரததால உஙகளுடை... ாககு எவவாறெழுகின றதோ, அவவாறே அதாவது —காயததிரிப பாடலாலேனும, அலலது திருஷ்டுப, பாடலாலேனும தோததிரஞ செயவீாகளாக எனபதாம. (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ १ ३
266. इन्द्र त्रिधातु शरणं त्रिवरूथꣳ स्वस्तये ।
३ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
छर्दिर्यच्छ मघवद्भ्यश्च मह्यं च यावया दिद्युमेभ्यः ॥ ४ ॥

இருககு 6-46-90.

ஹே இந்த்³ர த்ரிதா⁴து ஶரணம் த்ரிவரூத²ம் ஸ்வஸ்தயே ।
ச²ர்தி³ர்யச்ச² மக⁴வத்³ப்⁴யஶ்ச மஹ்யம் ச யாவயா தி³த்³யுமேப்⁴ய꞉ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र!, त्रिधातु, त्रिवरूथं, स्वस्तये, छर्दिः, शरणं, मघवद्भ्यः, मह्यं च, एभ्यः, दिद्यु, यावया ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்³ர!	இநதிரனே!
त्रिधातु	த்ரிதா⁴து	மூவகை நிமிததஙகளாலாய
त्रिवरूथं	த்ரிவரூத²ம்	{குளிா, வெயில, மழைகளென னும மூனறையும (குறிதது)
स्वस्तये	ஸ்வஸ்தயே	மஙகலததின பொருட்டு
छर्दिः	ச²ர்தி³꞉	மேல மூடபபடடுளள
शरण	ஶரணம்	வீட்டை (இலலததை)

मघवद्भ्यः	மக₄வத்₃ப்₄ய:	அவியென்னுந் தனமுடைய வேள்வித் தலைவர்களுக்கும்
मह्यञ्च	மஹ்யஞ்ச	எனக்கும்
यच्छ	யச்ச₂	கொடுப்பாயாக
दिद्युं	தி₃த்₃யும்	சத்துரு விடுத்த ஒளியுள்ள ஆயுதத்தை
एभ्यः	ஏப்₄ய:	இவர்கட்கருகில் வரவொட்டாது
यावया	யாவயா	நீக்குவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4 சம்யு ரிஷி.

இந்திரனே! மூன்று காரணங்களாலுண்டாகிய, குளிர், வெயில், மழைகளை நீக்கத் தக்கதும் கெடாதிருப்பதன் பொருட்டு மேலே மூடப்பட்டிருப்பதுமாகிய வீட்டை, அவிகள் (தேவுணவுகள்) என்பதையே தனமாகக் கொண்ட வேள்வித் தலைவர்களானவர்கட்கும், பரத்துவாச குலத்தலைவர்களான எங்கட்கும் கொடுப்பாயாக. இன்னும் சத்துருக்களால் விடப்பட்ட ஒளிமிகுந்த ஆயுதங்களை இவர்களிடத்தில் வராமல் விலக்குவாயாக. (4)

குறிப்பு—மூன்று தேவர்கள் செய்ததும், மூன்று அக்கினிகளையுடையதுமாகிய வீட்டைத் தருவாயாக. இடியால் வீட்டை நாசப்படுத்தாமலிருப்பாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ २र
267. **श्रायन्त इव सूर्य्यं विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत ।**
१ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३१ २र
वसूनि *जातो जनिमान्योजसा प्रति भागं न †दीधिमः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-99-3

ச்₂ராயந்த இவ ஸூர்யம் விச்₂வேதி₃ந்த்₃ரஸ்ய ப₄க்ஷத ।
வஸூநி ஜாதோ ஜநிமாந்யோஜஸா ப்ரதி பா₄க₃ம் ந தீ₃தி₄ம: ॥

அந்வயம்.

हे अस्मदीया जनाः!, श्रायन्तः, इव सूर्य्यं, इन्द्रस्य, विश्वेत्, भक्षत, वसूनि, जाते, जनिमानि, ओजसा, (करोति,) भाग न, प्रतिदीधिमः ॥

* जाते जनिमान, † दीधिम, என்பன இருக்கு.

பதவுரை

(हे असदीया जना: !) (ஹே அஸ்மதீயா ஜநா:!) எமது சனங்களே! நீவிர

श्रायन्त इव सूर्य	ஶ்ராயந்த இவ ஸூர்யம்	சூரியனைப் பற்றிய கிரணங்கள், சூரியனை அடைந்திருப்பன போன்று
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
विश्वेत्	விஶ்வேத்	எல்லாத் தனங்களையும்
भक्षत	பக்ஷத	அடைந்துகொள்வீர்களாக (அவ்விந்திரன்)
वसूनि	வஸூநி	எந்தத் தனங்களை
जाते	ஜாதே	உண்டானவரிடத்தும்
जनिमानि	ஜநிமாநி	உண்டாகுவோர்களிடத்தும்
ओजसा	ஓஜஸா	வலியால்
करोति	கரோதி	பரவச்செய்கின்றனே, (அதில்)
भागं न	பாகம் ந	தந்தையின் தனத்தில் பாகம் வருமாறு வருந் தனத்தை
प्रतिदीधिम·	ப்ரதிதீதிம:	(யாம்) ஏற்றுக்கொள்வோமாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—5. நிருமேத ரிஷி.

எமது சனங்களே! நீவிர் இரவியைப் பற்றின கிரணங்கள் இரவியை யடைந்திருப்பன போன்று இந்திரனுடைய எல்லாத் தனங்களையும் அடைவீர்களாக அவ்விந்திரன் எந்தத் தனங்களை, உண்டாகுவோரிடத்தும், உண்டானவர்களிடத்தும் வலியாற் பரவச் செய்கின்றனே, அதினின்றுந் தந்தையின் தனத்தைப் பாகித்துக்கொள்ளுமாறு பாகம் பண்ணிய தனங்களை யாம் அடைந்துகொள்வோம். அல்லது, இரவியைத் தழுவின கிரணங்கள் இரவியையே யடைகின்றனபோன்று, இந்திரனுடைய எல்லாத் தனங்களையும் பாகம் பிரிக்கவேண்டுமெனனும் இசசை யுள்ளவர்களான மருத்துக்கள் இந்திரனையே யடைகின்றார்கள். ஏண்டு இந்திரனை அடைகின்றார்கள் எனபது எஞ்சி நின்றது மருத்துக்கள் தண்ணீராகிய தனத்தை, தோன்றினவர்களும் தோன்றுபவர்களுமான மனிதர்கட்கு ஆற்றலால் பிரித்துக்கொடுக்கின்றார்கள். அதில் எங்கட்கு யாதொரு பாகமுண்டோ அது கிடைக்கவில்லையே என எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றோம் எனபதாம். இவ்வாறே நிருத்தத்தில் 6, 8-ல் யாஸ்க முனிவரும் பொருள் கூறியுள்ளார். (5)

குறிப்பு—சூரியன் ஜலமாகிய சம்பத்தைக் கொடுத்தலால் பிதுர்க்களுக்கு அவி கொடுத்தல் போன்று இந்திரனுக்கும் கொடுக்கின்றோம் எனபது ஆங்கிலம

மந்திரம் 6.

२ ३१२ ३ १ २र ३ १ २
268. न सीमदेव *आप तदिषं दीर्घायो मर्त्यः ।
१२ ३ ३ १ २र ३१२३२ ३१२३ १२
एतग्वा चिद्य एतशो युयोजत इन्द्रो हरी युयोजते ॥ ६ ॥

இருக் 8-70-7

ந ஸீமதேவ ஆப ததிஷம் தீர்காயோ மர்த்ய: ।
ஏதக்வா சித்ய ஏதஶோ யுயோஜத இந்த்ரோ ஹரீ யுயோஜதே॥

அந்வயம்

हे दीर्घायो!, अदेव:, मर्त्यः, सीम्, तत्, इषं, न आप, यः, एतग्वाचित्, यः, एतशः, युयोजते, इन्द्रः, हरी, युयोजते ॥

பதவுரை.

हे दीर्घायो!	ஹே தீர்காயோ!	நீண்ட ஆயுளையுடைய இந்திர!
अदेव.	அதேவ:	தேவ சம்பந்தற்ற
मर्त्य	மர்த்ய:	மரணத் தன்மையுடைய மனிதன்
सीं तत् इषं	ஸீம் தத் இஷம்	புகழ்ந்த எல்லா அன்னத்தை(யும்)
न आप	ந ஆப	அடையமாட்டான்
य.	ய:	(எவனெனின்?) எவன்
एतग्वाचित्	ஏதக்வாசித்	பலவகை நிறங்களையுடைய
एतश	ஏதஶ:	குதிரைகளை (இந்திரனுடைய)
युयोजते	யுயோஜதே	இரதத்திற் பூட்டுகின்றானோ, அவன் எதனாலெனின்?
य	ய:	யாதொரு
इन्द्रः	இந்த்ர:	இந்திரன்
हरी	ஹரீ	(அந்தக்) குதிரைகளை
युयोजते	யுயோஜதே	புகழுகின்றிலனோ, (அவைகளைப் பூட்டுகின்றான் ஆதலின் எனக).

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—4 இருக்கு—6 புருஹந்மா ரிஷி.

நித்தியனாகிய இந்திர! இந்திரனென்னும் நினது தேவத்தன்மைச் சம்பந்தமற்ற, அதாவது மரண தருமத்தை யடைந்த மனிதன் புகழ்ந்த அன்னங்களனைத்தையு மடையான் எம் மனிதன் எனின்! பல நிறங்களமைந்த இரண்டு குதிரைகளையும், இந்திரன் வேள்விக்குப் போதவற்கு இரதத்திற் பூட்டுகின்றவனை, எதனாலெனின்? இந்திரனுக்குப் பிரியமிலாத குதிரைகளைப் பூட்டியதனாலெனக (6)

* आप तदिषं, य एतशा, हरी इन्द्रो युयोजते, என்பது ...

மந்திரம் 7.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
269. आनो विश्वासु *हव्यमिन्द्रꣳ समत्सु †भूषत ।
२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
उप ब्रह्माणि सवनानि ‡वृत्रहन् परमज्या §ऋचीषम ॥ ७ ॥

இருக்கு 0-90-1.

ஆநோ விஶ்வாஸு ஹவ்யமிந்த்ரம் ஸமத்ஸு பூஷத ।
உப ப்ரஹ்மாணி ஸவநாநி வ்ருத்ரஹந் பரமஜ்யா ருசீஷம ॥

அந்வயம்.

हे स्तोतारः!, विश्वासु, समत्सु, हव्यं, इन्द्र, नः, ब्रह्माणि, उपभूषत, वृत्रहन्, परमज्याः!, ऋचीषम!, सवनानि, ब्रह्माणि, उपभूषत ॥

பதவுரை

हे स्तोतार!	ஹே ஸ்தோதார:!	துதிப்போர்களே! நீவிர்
त्रिश्वासु	விஶ்வாஸு	எல்லா (அசுரர்களுடைய)
समत्सु	ஸமத்ஸு	போர்களில்
हव्य	ஹவ்யம்	அழைக்கப்படும்
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனைக் குறித்து
नः	ந:	எமது வேள்வியில்
ब्रह्माणि	ப்ரஹ்மாணி	தோத்திரங்களை
उपभूषत	உபபூஷத	அழகுறச் செய்வீர்களாக. அல்லது, ஏவுவீர்களாக.
हे वृत्रहन्!	ஹே வ்ருத்ரஹந்!	பாவத்தைப் போக்குவோய்!
परमज्याः!	பரமஜ்யா:!	சத்துருவைக் கொல்ல, வில்லில் நாணேற்றிக் கொண்டிருப்போய்!
ऋचीषम!	ருசீஷம!	தோத்திரத்தால் ஒருமுகப்படுத்தற்குரியோய்! நீ
सवनानि	ஸவநாநி	காலை முதல் மூன்று போதிலுஞ் செய்யும் கருமத்தொகுதிகளை
उपभूषत	உபபூஷத	அழகுறச் செய்வாயாக.

* हव्य इन्द्र, † भूषतु, ‡ वृत्रहा, § ऋचीषम., என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—4. மந்திரம் 7. நிருமேத புருமேதர்கள் ரிஷிகள்.

தோத்திரம்பண்ணுவோர்களே! நீவிர், அசுரர்களின் எல்லாப் போகங்களையும் கெடுப்பவனும், தன் தன்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அழைக்கத் தக்க இந்திரனைக் குறித்து, யாகத்து வெளியிலே தோத்திரங்களை, அல்லது அன்னமாகிய அவிசுகளை அழுத்துதல் செய்வீர்களாக. (செலுத்துவீர்களாக,) விருத்திரனை, அல்லது பாவத்தைக் கொன்றோய! போரில் சத்துருவைக் கொல்லும் கொடிய கொடுத்த வில்லையுடையோய! அல்லது, மேம்பட்ட ஞானமுடைய சத்துருக்களைக் கொல்வோய! தோத்திரங்களாலொருமுகப் படுத்தப்பட்டோய! நன்மையையுடைய இந்திர! நீயும், காலை முதலிய மூப்பொழுதில் செய்யும் சவனங்களை (மூன்று சவனங்களை)யும், தோத்திரங்களையும் அறிந்து செய்வாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१ २र ३२३ ३ १ २ ३ २

270. तवेदिन्द्रावमं वसु त्वं पुष्यसि मध्यमम् ।

३ २ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ १२

सत्रा विश्वस्य परमस्य राजसि नकिष्ट्वा गोपु वृण्वते ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-32-16

தவேதிந்த்ராவமம் வஸு த்வம் புஷ்யஸி மத்யமம் ।
ஸத்ரா விச்வஸ்ய பரமஸ்ய ராஜஸி நகிஷ்ட்வா கோஷு வ்ருண்வதே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, अवमम्, वसु, तवेत्, स्वम्, मध्यमं, पुष्यसि, विश्वस्य, परमस्य, सत्रा, राजसि, त्वा, गोपु, नकि वृण्वते ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
अवमं	அவமம்	தரையின் கீழுள்ள
वसु	வஸு	தனம்
तवेत्	தவேத்	நின்னுடையதேயாம். (மற்றும்)
त्व	த்வம்	நீ
मध्यमं	மத்யமம்	பொன், வெள்ளி முதலிய நடுத்தரமாகிய தனத்தையும்
पुष्यसि	புஷ்யஸி	வலியுறுத்துகின்றாய்.

परमस्य	பரஸ்ய	இரத்தினம் முதலிய மேலாகிய
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	எல்லாத் தனத்திற்கும்
सत्रा	ஸத்ரா	உண்மையாகவே (நீ)
राजसि	ராஜஸி	இறைவனாகின்றாய்.
त्वां	த்வாம்	நின்னை
गोषु	கோஷு	கோ, முதலிய தனங்களைக் கொடுக்கும் விஷயத்தில்
नकि वृण्वते	நகி வ்ருண்வதே	எவரும் தடை செய்யார்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திரனே! கீழ்ப்பட்ட அப்பிரகம், தாமிர முதலிய தனங்கள், அல்லது, தரையிலுண்டான தாழ்ந்த தனங்கள், நின்னுடைய பொருள்களேயாகின்றன. நீயே நடு நிலையிலுள்ள, வெள்ளி, பொன் முதலியவைகளை, அல்லது, வானுலகத்தை, வன்மையுறச் செய்கின்றனை. மேம்பட்ட இரத்தினம் முதலிய எல்லாப் பொருள்கட்கும், அல்லது, வானிலுண்டான தனங்கட்கும் உண்மையில் நீயே தலைவனாகின்றாய். இன்னும் கோக்கள் முதலிய தனங்களைக் கொடுக்கும் விஷயத்திலும் நின்னை யாரும் தடை செய்யார். (8)

மந்திரம் 9.

१२२३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १२
271. क्वेयथ क्वेदसि पुरुत्रा चिद्धि ते मनः ।
१ २ ३ १ २३ १ २
अलर्षि युध्म खजकृत्पुरन्दर प्र गायत्रा अगासिषुः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-1-7.

க்வேயத க்வேதஸி புருத்ரா சித்தி தே மந꞉ ।
அலர்ஷி யுத்ம ஖ஜக்ருத்புரந்தர ப்ர காயத்ரா அகாஸிஷு꞉ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, क्व, इयथ, क्वेत् असि, पुरुत्राचित् हि, ते मनः, युध्म !, खजकृत्, पुरन्दर !, अलर्षि, गायत्रा, प्रागासिषु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே! நீ முன்னர்
क्व ?	க்வ ?	எங்கே?
इयथ	இயத	சென்றிருந்தனை?
क्वेत् असि	க்வேத் அஸி	இப்போது எங்குள்ளாய்?

पुरुत्राचित् हि	புருத்ராசித் ஹி	அநேக விடங்களில்
ते मनः	தே மந:	நினது மனம் போகின்றது
युध्म!	யுத்ம!	போர்க்குசல! (போர்வல்ல!)
खजकृत्!	கஜக்ருத்!	போர் புரிவோய்!
पुरन्दर!	புரந்தர!	அசுரபுர நாசக!
अलर्षि	அலர்ஷி	(நீ) வருவாயாக
गायत्रा	காயத்ரா	பாடுவதில் வல்லுநரான எமது துதியாளர்கள்
प्रागासिषु	ப்ராகாஸிஷு:	துதி முதலியவைகளைப் பாடினார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9. மேதாதிதி மேத்யாதிதிகள் ரிஷிகள்

இந்திர! நீ முன் எவ்விடஞ் சென்றிருந்தாய்? இப்போது எங்கே யிருக்கின்றாய்? உன்னுடைய மனம் பல (விடங்களிற்) சலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. போர் வல்லோய்! போர்புரிவோய்! அசுரர்களின் புரங்களை யழித்தோய்! இந்திர! வருவாயாக. பாடுவதில் வல்லுநரான எம்முடைய பாடகர்கள் தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள். (9)

மந்திரம் 10.

३१२ ३ १ २र ३ २ ३ १ २
272. वयमेनमिदा ह्योऽपीपेमेह वज्रिणम् ।
१ २ ३ १ २र ३ २ ३ २ ३१ २ ३२
तस्मा उ अद्य सवने सुतं भरा नूनं भूषत श्रुते ॥ १० ॥

இருக்கு 8-66-7.

வயமேநமிதா ஹ்யோऽபீபேம இஹ வஜ்ரிணம் ।
தஸ்மா உ அத்ய ஸவநே ஸுதம் பரா நூநம் பூஷத ஶ்ருதே ॥

அந்வயம்.

वय, एन, इदा, ह्यः, इह, अपीपेम, तस्मात् उ, अद्य, सवने, सुतं, भर, नून, श्रुते, आभूषत ॥

பதவுரை.

वयं	வயம்	வேள்வித் தலைவர்களான யாங்கள்
एनं वज्रिणं	ஏநம் வஜ்ரிணம்	வச்சிராயுதந் தாங்கிய இவ் விந்திரனை
इदा	இதா	இப்போதும் (இன்றைக்கும்)
ह्यः	ஹ்ய:	நேற்றும், (முன்னாளும்) ஆகிய

इह	இஹ	இந்த நாட்களில்
अपीपेम	அபீபெம	சோமரசத்தால் திருப்தி பண்ணி வைத்தோம
तस्मा उ	தஸ்மா உ	அக்காரணத்தானே (இந்திர! நீ)
अद्य सवने	அத்ய ஸவநே	இன்றைய சவனகாலத்தில
सुतं	ஸுதம்	தேடிய சோமரசத்தை
भर	பர	ஏற்றுக கொளவாயாக. (வேட்போர்காள! நீவிர)
नूनं	நூநம்	இப்போது
श्रुते	ச்ருதெ	துதியைக் கேட்டவிட்டது
आभूषत	ஆபூஷத	அழகுபெற விளங்குவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருககு—10. கலி ரிஷி.

வேளவித தலைவர்களான யாஙகள், வச்சிராயுதந் தாங்கிய ... னை இப்போதும. சென்ற தினத்திலுஞ் சோமரசத்தாற் களிப்படைவித்தோம. இதுபற்றியே (இந்திர! நீ) இப்போது இந்தச்சவன காலத்தில பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை யேற்றுககொள்வாயாக. வேட்போர்களே! நீவிரும, உண்மையில இககால துதியைக கேட்டவிட்டது அழகுற விளஙகுவீர்களாக. (10)

நான்காவது கண்டம்.

முற்றும.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २र ३२उ ३ १ २ ३ १ २

273. यो राजा चर्षणीनां याता रथेभिरध्रिगुः ।

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २

विश्वासां तरुता पृतनानां ज्येष्ठं यो वृत्रहा गृणे ॥ १ ॥

இருககு 8-70-1.

யோ ராஜா சர்ஷணீநாம் யாதா ரதேபிரத்ரிகு: ।
விச்வாஸாம் தருதா ப்ருதநாநாம் ஜ்யேஷ்டம் யோ வ்ருத்ரஹா
[க்ருணே ॥

அந்வயம்.

य , चर्षणीनां, राजा, रथेभि॰, याता, अध्रिगु॰, विश्वासां, पृतनानां, तरुता, यः, वृत्रहा, ज्येष्ठं, गृणे ॥

பதவுரை.

य.	ய:	யாதொரு இந்திரன்
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனிதர்களுக்கு
राजा	ராஜா	வேந்தனுயிருக்கின்றானே,
रथेभिः	ரதேபி:	இரதங்களால்
याता	யாதா	யாத்திரை பண்ணுகின்றானே,
अध्रिगु	அத்ரிகு:	தடையில்லாப் போக்குடையவனே,
विश्वासां	விச்வாஸாம்	எல்லாச்
पृतनानां	ப்ருதநாநாம்	சேனைகளின்
तरुता	தருதா	கரையைக் கடந்தவனே,
यः	ய:	எவன்
वृत्रहा	வ்ருத்ரஹா	பாவத்தை யொழிப்பவனே,
ज्येष्ठं	ஜ்யேஷ்டம்	எல்லாரினும் மேம்பட்ட அவ் விந்திரனை
गृणे	க்ருணே	துதிக்கின்றேன்.

ஸாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு—1 புருஹன்மா ரிஷி.

எவ் விந்திரன் மக்களுக் கிறைவனும், இரதங்களிற் செல்பவனும், அன்னியர்களால் தடையில்லாப் போக்குடையோனும், சேனைகளெல்லா வற்றின் கரைகடந்தவனும், குணங்களாற் சிறந்தோனும், விருத்திரனைக் கொன்றவனும், யாவராலும் இனிது துதிக்கத் தக்கோனும், அல்லது, மிகப் பழையோனும் பெரும்பாக்கியமுடையவனுமாவனே. அவ் விந்திரனைத் துதிக்கின்றேன் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१२ ३ १२ ३१२ ३ १२
274. यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि ।
१२ ३ २उ ३ १ २ ३२३ २उ ३ १ २२
मघवन् छग्धि *तव तन्न ऊतये विद्विषो विमृधो जहि ॥ २ ॥

இருக்கு 8-91-13.

யத இந்த்ர ஃயாமஹெ ததொ நொ அஃயம் க்ருயி ।
மவவந் ஶஃ்தி தவ தந்ந ஊதயெ விஃவிஷொ விம்ருயொ ஜஹி ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र!, यतः, भयामहे, ततः, नः, अभयं, कृधि मघवन्!, शग्धि, तव, ऊतये, द्विष , विजहि, मृध:, वि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே! யாங்கள்
यतः	யதஃ	எவனால்
भयामहे	ஃயாமஹெ	பயப்படுகின்றோமோ,
ततः	ததஃ	அவனிலிருந்து
न.	நஃ	எங்களைப்
अभय	அஃயம்	பயமில்லாதிருக்கச்
कृधि	க்ருயி	செய்வாயாக
मघवन्!	மவவந்!	இந்திர! (நீ)
शग्धि	ஶஃ்தி	பயப்படாதிருக்கச் செய்யும் ஆற்றல் உடையோன் ஆவாயாக
तव	தவ	உன்னுடைய
ऊतये	ஊதயெ	பாதுகாப்பின் பொருட்டு
द्विषः	ஃவிஷஃ	எமது சத்துருக்களை
विजहि	விஜஹி	முழுதும் வெல்வாயாக
मृधः	ம்ருயஃ	எம்மைத் துன்புறுத்துவோர்களை(யும்)
वि	வி	நாசமாக்குவாயாக

* तवतन्न ऊतिभिः, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

கணடம—5 இருககு—2 பாகக ரிஷி.

இநதிரனே! நீ, எக கொலேஞரால யாஙகள பயபபடட பெறுகின ரேமோ, அவரினினறு எஙகளேப பயமடையாதிருககச செயவாயாக இநதிர! எஙகளேப பயமுறுதிருககச செயய ஆறறலுடையோனுகுதி உன னுடைய பாதுகாபபின பொருடடு எமது சததுருககளே அடியோடு வெல வாயாக. எமமைத துனபுறுததுவோரகளேயும வெலவாயாக எனபதாம. (2)

மநதிரம் 3.

१ २ ३ १ २र ३ १ २
275. वास्तोष्पते ध्रुवा स्थूणाꣳ सत्रꣳ सोम्यानाम् ।
३ २ ३ २ ३ १ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
द्रप्सः पुरां भेत्ता शश्वतीनामिन्द्रो मुनीनाꣳ सखा ॥ ३ ॥

இருககு 8-101-91.

வாஸ்தோஷ்பதே த்ருவா ஸ்தூணாம் ஸத்ரம் ஸோம்யாநாம் ।
த்ரப்ஸ꞉ புராம் பேத்தா ஶஶ்வதீநாமிந்த்ரோ முநீநாம் ஸகா ॥

அநவயம்

हे वास्तोष्पते!, स्थूणा, ध्रुवा, सोम्याना, अंसत्रं, द्रप्सः, शश्वतीनां, पुरां, भेत्ता, इन्द्रः, मुनीनां, सखा ॥

பதவுரை.

वास्तोष्पते!	வாஸ்தோஷ்பதே!	வசிககத தககு இலலததிறகு இறைவ!
स्थूणा	ஸ்தூணா	வீட்டைத தாஙகும தூண
ध्रुवा	த்ருவா	நிலேததிருககுக
सोम्यानां	ஸோம்யாநாம்	சோமநதேடு மெஙகடகு
अंसत्र	அம்ஸத்ரம்	தோள முதலியவைகளேக காப பாறறும வலியுணடாகுக.
द्रप्स	த்ரப்ஸ꞉	சோமம அருநதுவோனும
शश्वतीना	ஶஶ்வதீநாம்	பலவகையான
पुरा	புராம்	அசுர நகரஙகளே
भेत्ता	பேத்தா	உடைபபவனுமாகிய
इन्द्र.	இந்த்ர꞉	இநதிரன
मुनीना	முநீநாம்	முனிகளான எஙகடகு
सखा	ஸகா	மிததிரனுகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—3. இரிமீடி ரிஷி

வீடுகட்கு இறைவனே! வீட்டிற்கு நிலையாயுள்ள தூண் நிலைத்திருக்குக. சோமரசத்திற்குரிய, அல்லது, சோமம் தேடப்பட்ட எங்கட்கு, தோளால் உபலக்ஷணமாயக் கொண்ட உடம்பு முழுவதையும் பாதுகாக்கும் ஆற்றலுண்டாகுக. மற்றும், ஒழுகுகின்ற சோமரசத்தை உடையோனும், அநேக அசுர நகரங்களை யுடைப்பவனுமாகிய இந்திரன் இருடிகளான எங்கட்கு மித்திரனாகுக (3)

குறிப்பு.—வீட்டைத் தூண் தாங்குமாறு எம்மைக் காப்பாற்றுவரியர்க என பாருமுளரார் சிலர்.

மந்திரம் 4.

२ ३ १ २ ३ १ ३ २ १ २
276. बण्महाँ असि सूर्य बडादित्य महाँ असि ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
महस्ते सतो महिमा *पनिष्टम ‡मन्हादेव महाँ असि ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-101-11.

வண் மஹாம் அஸி ஸூர்ய வடாதித்ய மஹாம் அஸி ।
மஹஸ்தே ஸதோ மஹிமா பநிஷ்டம மந்ஹாதேவ மஹாம் அஸி ॥

அந்வயம்

हे सूर्य !, महान्, असि, बट्, आदित्य, मन्हा, महान्, असि, बट्, देव ! महः, सतः, ते महिमा, पनिष्टम, ॥

பதவுரை.

हे सूर्य !	ஹே ஸூர்ய !	ஏவுகின்ற இந்திர ! நீ
महान्	மஹாந்	ஆற்றலாற் பெரியோனாய
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
बट्	வட்	இஃது உண்மையாம்.
आदित्य !	ஆதித்ய !	அதிதியின் புத்திர ! நீ
मन्हा	மந்ஹா	வீரியத்தினாலும்
महान्	மஹாந்	பெரியோனாய
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்

* पनस्यत, ‡ अद्धा, என்பது இருக்கு.

वट्	வட்	இது உண்மை.
देव!	தேவ!	சூரிய தேவனே!
महः	மஹ:	மகானும
सत'	ஸத:	சததியனுமாகிய
ते महिमा	தே மஹிமா	நினது மகிமை
पनिष्टम	பநிஷ்டம	துதிககபபடுகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4. சமதககினி ரிஷி.

எலலாவற்றையுஞ் செலுததுகினற இநதிர! நீ ஒளியாற் பெரியோனு யிருககினறாய். இது உணமை பொய்யன்று என்பதாம. அதிதியின மைந்த! நீ ஆறறலாலும பெரியோனுயிருக்கினறாய், இஃதுண்மையே. மகானும், நிலைதது இருபபவனுமாகிய நினது மகிமை தோததிரம பண்ணுவோர்களாற் றுதிக்கபபடுகினறது. பிரகாச முதலிய குணஙகளோடுகூடிய சூரிய! நீ, வீரத்தன் மையினுலும பெரியோனு யிருககினறாய். இதில ஐயமில்லை என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—"வட்மகான என்னும் மநதிரததைச் சபிதது இரவியை நோககி யுட்காருவாராக. பொயமை புகலினும பொயயோடு அவர் சேரார" எனக் கூறியுள்ள சௌனரிஷியின வாககையும நணடும உணாக.

மந்திரம் 5.

277. अश्वी रथी सुरूप इद्गोमाꣳ यदिन्द्र ते सखा ।
श्वात्रभाजा वयसा सचते सदा चन्द्रैर्याति सभामुप ॥ ५ ॥

இருசகு 8-4-6.

அஶ்வீ ரதீ ஸுரூப இத்கோமாꣳ யதிந்த்ர தே ஸகா ।
ஶ்வாத்ரபாஜா வயஸா ஸசதே ஸதா சந்த்ரைர்யாதி ஸபாமுப ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र!, यत्, ते, सखा, इत्, अश्वी, रथी, सुरूपः, गोमान्, श्वात्रभाजा, वयसा, सदा, सचते, चन्द्रैः, सभां, उपयाति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
यत्	யத்	எவன்
ते	தே	உன்னுடைய
सखा	ஸகா	மித்திரனாகின்றானோ, அவன்
इत्	இத்	ஒருதலையாக
अश्वी	அஶ்வீ	குதிரையுடையவனும்
रथी	ரதீ	இரதமுடையவனும்
सुरूपः	ஸுரூப꞉	அழகிய உருவமுடையவனும்
गोमान्	கோமாந்	கோக்களையுடையவனுமே, ஆகின்றான் மற்றும்
श्वात्रभाजा	ஶ்வாத்ரபாஜா	விரைவில் அடையத்தக்க தனத்தோடும்
वयसा	வயஸா	அன்னத்தோடும்,
सदा	ஸதா	எப்போதும்
सचते	ஸசதே	கூடினவனுமாகின்றான் பின்னர்
चन्द्रैः	சந்த்ரை꞉	களிப்பைக் கொடுக்கின்ற குதிரைகளோடு கூடியவனாய்
सभां	ஸபாம்	நற்சங்கத்தையும்
उपयाति	உபயாதி	அடைகின்றான்.'

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. தேவாதிதி ரிஷி.

இந்திரனே ! உனக்கு மித்திரனானவன் குதிரை முதலியவைகளுடன் நற்குணங்களையு முடையவனே யாகின்றான். குதிரைகளோடு கூடியவனே யாகின்றான். ஒர்காலும் குதிரைக ளிலாதோ னாகா னெனக. இரதமுள்ளோனே யாகின்றான். அழகுமலிந்த அங்கங்களுடையவனே யாகின்றான் அநேகங் கோக்களையுடையோனே யாகின்றான் எனபதாம். ஓர்போது இவை களினின்றும் நீங்கான எனபது பொருள். மற்றும் எப்போதும் விரைவில் அடையத் தக்க நல்ல திரவியத்தோடு அன்னமுடையவனுமே யாகின்றான் இதனானே எல்லாத் தேவர்களையு மழைக்கத் தக்க தோத்திரங்களை யுடையோனாய் அறிஞர் கழகத்தையும் அடைகின்றான் எனக. (5)

மந்திரம் 6.

१ २र ३ २ ३ २ २ र ३ २

278. यद्याव इन्द्र ते शतꣳ शतं भूमीरुत स्युः ।

१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

न त्वा वज्रिन्त सहस्रꣳ सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-70-5.

யத்3்யாவ இந்த்3ர தே ஶதம் ஶதம் பூ4மீருத ஸ்யு: ।
ந த்வா வஜ்ரிந் ஸஹஸ்ரம் ஸூர்யா அநு ந ஜாதமஷ்ட [ரோத3ஸீ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, यत्, द्याव:, शतं, स्युः, त्वा, न, अनु अष्ट, उत, भूमी, शतम्, वज्रिन्, सहस्रं, सूर्या, त्वा, न, जातं, रोदसी ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்3ர !	இந்திரனே !
द्याव	த்3யாவ:	வானுலகங்கள்
शत	ஶதம்	நூற்றுக் கணக்காய
यदि स्यु	யதி3 ஸ்யு:	இருந்தாலும் அவைபும்,
त्वा	த்வா	உன்னைத்
न अनु अष्ट	ந அநு அஷ்ட	தம்முள்டக்கிக் கொள்ள முடியாதனவே.
उत	உத	மற்றும்,
भूमि	பூ4மீ	உலகங்கள்
शतं	ஶதம்	நூறு லகங்கள் பிருப்பினும், நினது பிரதி விம்பத்தைத் தோற்றுவிக்க முடியாதனவாம்.
वज्रिन् !	வஜ்ரிந் !	வச்சிராயுதந் தாங்கினோயே !
सहस्र	ஸஹஸ்ரம்	ஆயிரக்கணக்கான
सूर्याः	ஸூர்யா:	இரவிகளும்
त्वा	த்வா	நின்னை
न	ந	விளக்க முடியாதனவாம்.
जातं	ஜாதம்	தோன்றப் பெற்ற எவையும் நின்னைத் தம்முள்டக்கிக் கொள்ள முடியாதவைகளேயாம்
रोदसी	ரோத3ஸீ	வானுலகும் மண்ணுலகும் நின்னை அடக்கிக்கொள்ள முடியாதனவே.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—6. புருஹன்மா ரிஷி.

இந்திரனே ! வானுலகங்கள் நூற்றுக் கணக்கானவைகளாமாயினும் நின்னை யளப்பதற்கு முடியாதனவேயாம், மற்றும், தரைகள் நூற்றுக்கணக்கானவை களாயினும் நினது உருவப் பிரதி விம்பத்தைத் தோற்றுவிக்க முடியாதவைகளேயாம் வச்சிராயுதந் தாங்கினோயே ! இரவிகள் எண்ணிலாதனவாயினும் நின்னைப் பிரகாசப்பிக்க முடியாதனவேயாம். 'ஆண்டுச் சூரியன்

விளங்கிலன், என்னும் மறைவாக்காலென்க. விரிப்பதிலென்? தோன்றின வினைத்தும் நின்னை அடையமுடியாதனவேயாம். அங்ஙனமே, வானும் மண்ணும் நினைத்த தம்முள் அடக்கிக்கொள்ளமுடியாதனவேயாம். இதனால் நீ எல்லாவற்றினும் மேம்பட்டவன் என்பது பொருள். "தரையினும் பெரியான், வானினும் பெரியான், சுவர்க்கத்தினும் பெரியான், இவ்வுலகங்களினின்றும் பெரியான்" என மறையுங் கூறப் பெற்றுள்ளதாலுமெனக. (6)

மந்திரம் 7.

१२३ २उ३२३क २ ३२३ १२
279. यदिन्द्र प्रागपागुदग्न्यग्वा हूयसे नृभिः ।
१ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २ ३१२
सिमा पुरू नृषूतो अस्यानवेऽसि प्रशर्ध तुर्वशे ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-4-1.

யதிந்த்ர ப்ராகபாகுதக்ந்யக்வா ஹூயஸே ந்ருபி: ।
ஸிமா புரூ ந்ருஷூதோ அஸ்யாநவேஸி ப்ரசர்த்த துர்வசே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यत्, प्राक्, वा, अपाक्, उदक्, न्यक्, नृभिः, हूयसे, सिम्, आनवे, पुरु, नृषूतः, असि, प्रशर्ध, तुर्वशे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திர! நீ
प्राक्	ப்ராக்	கிழக்கு
अपाक्	அபாக்	மேற்கு
उदक्	உதக்	வடக்கு
न्यक्	ந்யக்	தெற்கு என்னும் நான்கு திசைகளினுமுள்ள
नृभिः	ந்ருபி:	மனிதர்களால்
यद्धिहूयसे	யத் ஹூயஸே	தத்தமது காரியத்தின் பொருட்டு அழைக்கப்பட்டோனாயினும்
आनवे	ஆநவே	அநு, என்னும் வேந்தனுடைய புத்திரன் பொருட்டு
पुरु नृषूतः	புரு ந்ருஷூத:	துதிக்கின்ற அநேகர்களை ஏவிக்கொண்டே
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
प्रशर्ध!	ப்ரசர்த்த!	சத்துருக்களை யடக்குவோய்! நீ
तुर्वशे	துர்வசே	துருவசன், என்பவனுக்கும் அவ்வாறே யிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7 தேவாதிதி ரிஷி.

இந்திர! நீ, கிழக்குத்திசைக்கணிருப்பவர்களால், அல்லது, மேற்றிசைக்கணிருப்பவர்களால், அல்லது தென்றிசைக்கணிருப்பவர்களால் அல்லது, வடதிசைக்கணிருப்பவர்களால், அதாவது நின்னைத் துதிக்கின்ற நாற்றிசைகளிலுமுள்ள மனிதர்களால் தத்தமது காரியத்தின் பொருட்டு அழைக்கப்படுகின்றாய். மேம்பட்ட இந்திர! ஈண்டிச சிமம் என்றது, சிறப்பாம. "சிமம என்பது மேம்பாடெனப்படுகின்றது" என வாசசனேய சம்மிதை (மறை) கூறுகின்றதாமாதலின் எனக. எப்போதும பல்லோர்களாலுமழைக்கப்படுகின்றாய் என்பதாம். அத்தன்மையனாயினும், அநு, என்னும அரசனது புத்திரராகிய இராசரிஷி விஷயத்தில் அவருடைய துதியாளர்களால் ஏவப்பட்டோனாயிருக்கின்றாய். அதாவது அரசனுக்கு நலஞ்செய்யுமாறு தோத்திரஞ் செய்வோர்கள் ஏவுகின்றார்கள் என்பது பொருள். மற்றும், சத்துருக்களை முழுது மடக்குவோய்! இந்திர! நீ, துருவசன, என்னும வேந்தன் விஷயத்திலும மனிதர்களால் ஏவப்பட்டோனாகவே யிருக்கின்றாய் என்பதாம. (7)

குறிப்பு.—நாற்றிசைகளி லிருக்கின்ற மனிதர்கட்கும, துருவசனுக்கும் தன முதலியவைகளைக் கொடுப்பாயாக என்பது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 8.

१ २र ३ १ २र
280. कस्तमिन्द्र त्वा वसवा मर्त्यो दधर्षति ।
३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २र
*श्रद्धा हि ते मघवन् पार्य्ये दिवि वाजी वाजꣳ सिषासति ॥८॥

இருக்கு 8-32-14.

கஸ்தமிந்த்ர த்வா வஸவா மர்த்யோ தயர்ஷதி ।
ஶ்ரத்தா ஹி தே மகவந் பார்யே திவி வாஜீ வாஜம் ஸிஷாஸதி ॥

அந்வயம்.

हे वसो!, इन्द्र!, तं, त्वा, कः मर्त्यः, आदधर्षति, मघवन्!, ते श्रद्धा, वाजी, पार्य्ये दिवि, वाजं, सिषासति ॥

---

* श्रद्धा इत्ता, என்பது இருக்கு.

பதவுரை

वसो! इन्द्र!	வஸோ! இந்த்ர!	வியாபகனாகிய இந்திரனே!
त त्वा	தம் த்வா	புகழ்பெற்ற அத்தன்மைய நின்னை
कः मर्त्यः?	க꞉ மர்த்ய꞉?	எம்மனிதன்?
आदधर्षति?	ஆதத⁴ர்ஷதி?	இழிவு பண்ணவல்லான்?
हे मघवन्!	ஹே மக⁴வந்!	இந்திர!
ते	தே	நின் பொருட்டு
श्रद्धा	ச்ரத்³தா⁴	அன்புள்ள யாதொரு வேள்வித் தலைவன்
वाजी	வாஜீ	அவியுடையோன் ஆகின்றானோ, அவன்
पार्ये दिवि	பார்யே தி³வி	சோமரசந் தேடும் நாளில்
वाजं	வாஜம்	அவியென்னும் தேவவுணவை
सिपासति	ஸிஷாஸதி	(நினக்குக்) கொடுக்க விரும்புகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—8 வசிட்ட ரிஷி.

வியாபகனாகிய இந்திர! கீர்த்தியுடையோனாகிய உன்னை எவன் தாழ்வுப்படுத்துபவன்? (எவனுமிலன் என்பதாம்) இந்திர! நின்பொருட்டு யாவனொருவன், (தலைவன்) அன்போடு அவி தேடுகின்றானோ! அவன் சோமரசந் தேடுகின்ற 'சௌத்தியம்' என்னும் நாளில் அவியாகிய அன்னத்தைக் கொடுக்க இச்சிக்கின்றான். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ २ ३ १ २र ३ १ २
281. इन्द्राग्नी अपादियं पूर्वागात् पद्वतीभ्यः ।
३ २ ३ १२३१२ ३ २ ३ १ २
*हित्वा शिरो जिह्वया रारपच्चरत् त्रिंशत्पदान्यक्रमीत् ॥९॥

இருக்கு 3-45-1.

இந்த்ராக்³நீ அபாதி³யம் பூர்வாகா³த் பத்³வதீப்⁴ய꞉ ।
ஹித்வா ஶிரோ ஜிஹ்வயா ராரபச்சரத் த்ரிம்ஶத்பதா³ந்யக்ரமீத் ॥

* हत्वी शिरो जिह्वया वावदच्, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे इन्द्राग्नी !, अपात्, इयं, पद्वतीभ्यः, सुप्ताभ्यः, पूर्वा, आगात्, शिरः,
हित्वा, जिह्वया, रारपत्, चरत्, त्रिंशत् पदानि, न्यक्रमीत् ॥

பதவுரை

हे इन्द्राग्नी !	ஹெ இந்த்ராக்நீ !	இந்திர, அக்கினிகளே !
अपात्	அபாத்	காலின்றிய
इय	இயம்	இந்த உஷாதேவதை (விடியற் காலதேவதை)
पद्वतीभ्य	பத்வதீப்ய:	கால்களையுடைய
सुप्ताभ्य	ஸுப்தாப்ய:	சனங்களினின்றும்
पूर्वा	பூர்வா	முன்னரேயே
आगात्	ஆகாத்	வருகின்றது
शिर	சிர:	(பிராணிகளின்) தலையை
हित्वा	ஹித்வா	நீக்கிவிட்டு
जिह्वया	ஜிஹ்வயா	பிராணிகளிடத்துள்ள வாக்கிந்திரிய வழியாகப்
रारपत्	ராரபத்	பெருஞ் சத்தமிட்டுக்கொண்டு
चरत्	சரத்	செல்கின்ற உஷா தேவதை
त्रिंशत् पदानि	த்ரிம்சத் பதாநி	முப்பது முகூர்த்தங்களைக்
न्यक्रमीत्	ந்யக்ரமீத்	கடக்கின்றது.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு—9 பரத்துவாச ரிஷி.

இந்திராக்கினிகளே ! பாதமின்றிய இந்த உஷா தேவதை, பாதங்களையுடைய பிராணிகளுக்கு முன்னரேயே வந்து தோன்றுகின்றது. அங்ஙனமே, பிராணிகளுடைய தலையைத் தவிர்த்து, அதாவது தான் தலையில்லாததாயிருந்தும் பிராணியினபாலுள்ள அவைகளின் வாக்கிந்திரியத்தால் பேரொலி செய்துகொண்டு சஞ்சரிக்கின்றது. இவ்வாறு சஞ்சரிக்கின்ற உஷா தேவதை, கூறுகளான முப்பது முகூர்த்தங்களை ஒருபகலால் தாண்டிவிடுகின்றது. இதுவும் உங்களிருவர்களுடைய தொழிலேயாம் என்று தோத்திரஞ் செய்யப்படுகின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ ३ २ ३ १२ ३१२ ३१२

282. इन्द्र नेदीय एदिहि मितमेधाभिरूतिभिः ।

१२ ३ १ २ ३१२३१ ३१२

आशन्तम शन्तमाभिरभिष्टिभिरा स्वापे स्वापिभिः ॥ १० ॥

இருக்கு 8-53-5

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌨𑍇𑌦𑍀𑌯 𑌏𑌦𑌿𑌹𑌿 𑌮𑌿𑌤𑌮𑍇𑌧𑌾𑌭𑌿𑌰𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।

𑌆𑌶𑌨𑍍𑌤𑌮 𑌶𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍀𑌭𑌿𑌃 ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, नेदीय॰, मितमेधाभि॰, ऊतिभि॰, एदिहि, शन्तम, शन्तमाभिः, अभिष्टिभिः, आ, स्वापे, स्वापिभिः, आ ॥

பதவுரை

हे इन्द्र!	𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰!	இந்திரனே! நீ
नेदीय	𑌨𑍇𑌦𑍀𑌯𑌃	மிக்கருகிலுள்ள எமது வேள்வியினக்ண
मितमेधाभि	𑌮𑌿𑌤𑌮𑍇𑌧𑌾𑌭𑌿𑌃	மிதமான புத்திகளோடும்
ऊतिभि	𑌊𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃	பாதுகாப்புகளோடும்
एदिहि	𑌏𑌦𑌿𑌹𑌿	வருவாயாக
शन्तम!	𑌶𑌨𑍍𑌤𑌮!	பேரின்ப வடிவோய்!
शन्तमाभिः	𑌶𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃	இன்பமளிந்த
अभिष्टिभि	𑌅𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃	நண்பர்களோடு
आ	𑌆	வருவாயாக
स्वापे!	𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇!	உறவினனே! நீ
स्वापिभिः	𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌭𑌿𑌃	அன்புள்ள மித்திரர்களோடு
आ	𑌆	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6 பால கில்லியா ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, மிக அருகாயுள்ள எமது வேள்வியிடத்திற்கு வரவே வேண்டும் எவைகளுடன் என்னின்! கூறப்படுகின்றது அளவுள்ள இனிய நற்புத்திகளையுடைய பாதுகாப்புக்களோடு அல்லது, வேள்வியை யுண்டாக்கின மருத்துக்களோடு, இன்பமளிந்த வடிவோய்! நீ அன்பு மிகுந்தவாக

ளுடன் அல்லது வேண்டியவை (பொருள்) களுடன் வருவாயாக. ரண்டு வருவாயாக என்றது எஞ்சி நின்றது எங்களுடைய சுற்றத்தோய! அல்லது இன்பந் தருவோய! சுற்றத்தார்களோடு, அல்லது இன்பங் கொடுக்கின்ற அன்பர்களோடு நீ வருவாயாக என்பதாம். (10)

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஆறாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३२ ३ १ २ ३१२ ३२३ १२
283. इत ऊती वो अजरं प्रहेतारमप्रहितम् ।
२र३ १ २ ३ १२ १ १ २ ३१२
आशु जेतारं हेतारꣳ रथीतम मतूर्तं *तुग्रियावृधम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-99-7.

இத ஊதீ வொ அஜரம் ப்ரஹெதாரமப்ரஹிதம் ।
ஆஶு ஜெதாரம் ஹெதாரம் ரதீதம மதூர்த்தம் துக்ரியாவ்ருதம் ॥

அந்வயம்

(हे अस्मदीयाः !,) वः, अजरं, प्रहेतारं, अप्रहितं, आशु, जेतारं, हेतारं, रथीतमं, अतूर्तं, तुग्रियावृध, ऊतये, इतः (कुरुत) ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीयाः !)	(ஹெ அஸ்மதீயாঃ!)	(எம்மைச் சேர்ந்தோர்களே!)
वः	வঃ	நீவிர்
अजर	அஜரம்	மூப்புத் தன்மையற்றவனும்,

---

* तुग्र्या वृधम् , என்பது இருக்கு

प्रहेतारं	ப்ரஹேதாரம்	சத்துருக்களைச் செலுத்துவோனும,
अप्रहितं	அப்ரஹிதம்	ஒருவராலும ஏவபபடாதோனும,
आशु	ஆஶும்	விரைவுள்ளவனும,
जेतार	ஜேதாரம்	சததுருவை வெலவோனும,
हेतारं	ஹேதாரம்	செலகினறவனும,
रथीतम	ரதீதமம்	இரத முடையாாகளில மேமபட்டோனும
अतूर्त	அதூர்தம்	ஒருவராலுங கொலலபபடாதோனும
तुग्रियावृध	துக்ரியாவ்ருதம்	மழையைப பெருககுவோனுமாகிய இநதிரனை
ऊती	ஊதீ	(எமது) பாதுகாபபினபொருட்டு
इत. (कुरुत)	இதः (குருத)	முனனிறபோனுயச செயவீரகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. நிருமேத ரிஷி

என்னைச் சோநத சனஙகளே! நீஙகள், கிழததனமையறறவனும, விரோதிகளை யேவுவோனும, ஒருவராலும ஏவபபடாதோனும, விரைவுள்ளோனும, பகைஞரை வெலவோனும, செலகினறவனும, இரதமுள்ளாாகளுட சிறநதோனும, யாவராலுங கொலலபபடாதோனும, நீரவளததைத தருவோனுமாகிய இநதிரனை, எமமைப பாதுகாககும விஷயததில முனனிற போனுயச செயவீரகளாக (1)

மநதிரம் 2.

१ २र ३१२३२उ ३ १ २र

284. मो षु त्वा वाघतश्चनारे अस्मन्नि रीरमन् ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३२ ३ १ २र

*आरात्ताद्वा सधमादं न आगहीह वा सन्नुपश्रुधि ॥ २ ॥

இருககு 7-31-2

மோ ஷு த்வா வாகதஶ்சநாரே அஸ்மந்நி ரீரமந் ।

ஆராத்தாத்வா ஸதமாதம் ந ஆகஹீஹ வா ஸந்நுபஶ்ருதி ॥

அநவயம

(हे इन्द्र!,) त्वा, वाघतश्चन, अस्मत्, आरे, मोनिरीरमन्, आरात्ताद्वा, नः, सधमाद, सु, आगहि, इह वा सन्, उपश्रुधि ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹே இந்த்ர !)	(இந்திரனே !)
त्वा	த்வா	நின்னை
वाघतश्चन	வாகதஶ்சந	வேள்வித்தலைவனும்
अस्मत्	அஸ்மத்	எம்மினும்
आरे	ஆரே	தூரத்தில் (இருந்து)
मोनिरीरमन्	மோநிரீரமந்	இரமிக்கச் செய்யாதோனாகுக.
आरात्ताद्वा	ஆராத்தாத்வா	(நீ) தூரத்திருப்பினும்,
न	ந:	எமது
सधमादं	ஸதமாதம்	வேள்விக்கு
सु	ஸு	இனிது
आगहि	ஆகஹி	வருவாயாக.
इह वा सन्	இஹ வா ஸந்	அல்லது இங்கிருந்து கொண்டேனும்
उपश्रुधि	உபஶ்ருதி	எமது துதியைக் கேட்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—6. இருக்கு—3. வசிட்டரிஷி.

இந்திரனே! உன்னை வேள்வித் தலைவனும், எம்மினும் தூரத்திலிருந்து கொண்டு, இயற்கையாய் இரமிக்கச் செய்யாதோனாகுக. இதனால் நீ தூரத்திலிருப்பினும் எமது வேள்விகளில் இனிது வருவாயாக என்பது பெற்றும். அல்லது, இங்கிருந்துகொண்டேனும் எமது தோத்திரத்தைக் கேட்பாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२ १२ ३ २ ३ २३ १ २ २ १ २
285. सुनोत सोमपाव्ने सोममिन्द्राय वज्रिणे ।
१२ ३ १ २र ३ २ ३ ३२ २र३१ २र
पचता पक्तीरवसे कृणुध्वमित् पृणन्नित् पृणते मयः ॥ ३ ॥

இருக்கு 7-32-8.

ஸுநோத ஸோமபாவ்நே ஸோமமிந்த்ராய வஜ்ரிணே ।
பசதா பக்தீரவஸே க்ருணுத்வமித் ப்ருணந்நித் ப்ருணதே மய: ॥

அந்வயம்

(हे मदीयाः पुरुषाः !,) वज्रिणे, सोमपाव्ने, इन्द्राय, सोम, सुनोत, अवसे, पक्तीः, पचता, कृणुध्वमित्, मयः, पृणन्नित्, पृणते ॥

பதவுரை.

(हे मदीया पुरुषा !)	(ஹெ மதீயா வுருஷா!)	என்னைசசேர்நத மக்காள் நீவிர் !
वज्रिणे	வஜ்ரிணெ	வசசிராயுதநதாஙகியவனும
सोमपाव्ने	ஸொமவாவ்நெ	சோமரசம அருநதுவோனுமாகிய
इन्द्राय	இநத்ராய	இநதிரன பொருட்டுச்
सोमं	ஸொமம்	சோமரசததைப
सुनोत	ஸுநொத	பிழிநதெடுபபீரகளாக.
अवसे	அவஸெ	இநதிரனைத திருபதி செய்தற் பொருட்டு
पक्ती:	வக்தீஃ	பக்குவம பண்ணததககவைகளை
पचता	வசதா	பாகஞ் செய்வீரகளாக.
कृणुध्वमित्	க்ருணுத்வமிக்	இநதிரன் களிககததக்க கருமங களைச செயவீரகளாக. ஏனெனின ?
मयः	மயஃ	சுகத்தை
पृणन्नित्	வ்ருணனிக்	வேளவித தலைவனுககுக் கொடுத் துககொணடே
पृणते	வ்ருணதெ	அவிகளை விருமபுகினறுன. (ஆத லின எனக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3. வசிட்ட ரிஷி.

என்னைசசோநத மனிதர்காள ! நீவிர், வசசிராயுதததை யேநதியவனும, சோமரசததைப பானம பணணுவோனுமாகிய இநதிரனுககுச சோமரத ததைப பிழிநதெடுபபீரகளாக. இநதிரனைக களிபபடைவிததறபொருட்டு பககுவஞ செய்யததகக புரோடாச முதலியவைகளை (மாவுருணடை முதலிய வைகளை) பககுவஞ செயவீரகளாக. (மறறும) இநதிரனுககுக களிபபுண டாககததகக கிரியைகளைச செய்வீரகளாக, யாதினுலெனின ? வேளவித தலைவனுககு இனபங கொடுததுககொணடே அவன அவிகளை (தேவ உணவு களை) விருமபுகினறுன ஆதலின எனபதாம (3)

மநதிரம் 4.

३ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३२
286. यः सत्राहा विचर्षणिरिन्द्रं तꣳ हूमहे वयम् ।
१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
*सहस्रमन्यो तुविनृम्ण सत्पते भवा समत्सु नो वृधे ॥ ४ ॥

இருககு 6-46-3

---

* सहस्रमुष्क , எனபது இருககு

யஃ ஸத்ராஹா விசஷர்ணிரிந்த்ரம் தம் ஹூமஹெ வயம் ।
ஸஹஸ்ரமந்யோ துவிந்ருண ஸத்பதெ ஹவா ஸமத்ஸு நோ வ்ருதெ॥

அநவயம்.

यः, सत्राहा, विचर्षणि., तं इन्द्रं, वयं हूमहे, सहस्रमन्यो !, तुविनृम्ण !, सत्पते !, समत्सु, न., वृधे, भव ॥

பதவுரை.

यः	யஃ	யாதொரு இநதிரன
सत्राहा	ஸத்ராஹா	பகைஞரைத தொலைததனனோ,
विचर्षणिः	விசஷர்ணிஃ	(மற்றும்) சிறப்புடன அனைவரையும பாரககினறனோ,
तं इन्द्रं	தம் இந்த்ரம்	அவ விநதிரனை
वयं हूमहे	வயம் ஹூமஹெ	யாம துதியால அழைககினறோம.
सहस्रमन्यो !	ஸஹஸ்ரமந்யோ !	ஆயிரககணககான முனிவுகளையுடையோய் !
तुविनृम्ण !	துவிந்ருண !	மிகுநத தனமுடையோய !
सत्पते !	ஸத்பதெ !	நலலாாகளைக காபபோய ! நீ
समत्सु	ஸமத்ஸு	போர்களில
न.	நஃ	எஙகளை
वृधे	வ்ருதெ	வளாததற பொருட்டுத
भव	ஹவ	தோன்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. சமயு ரிஷி.

எவ விநதிரன, பெரும பகையுடையாரைக் கொன்றனனோ, மற்றும் விசேடமாக எலலாவறறையுங காணகினறனோ, அவ விநதிரனை யாஙகள தோததிரஙகளாலழைககினறோம. இதன பிறபாதி மநதிரம பிரததியடசமாயச செயயபபடடது. பகைஞாகள பலலோரை யழிகக ஆயிர வகையான முனிவுகளையுடையோய் ! அலலது, மநயு., என்றது வேளவியாமாதலின ஆயிரககணககான வேள்விகளாற போறறததகக இநதிர ! மிகுநத தனமுடையோய ! நலலோாகளைக காபபாறறுகினற இநதிர ! நீ எஙகளுடைய வளாசசியின் பொருட்டுப போாகளிற றோனறுவாயாக. (4)

மநதிரம் 5.

१ २ ३ २ ३ १ २
287. शचीभिर्नः शचीवसू दिवानक्तं *दिशस्यतम् ।
२ ३ १ २र ३ २३ २उ ३ २ ३ २३२
मावां रातिरुप दसत्कदाचनास्मद्रातिः कदाचन ॥ ५ ॥

இருககு 1-139-5

ஶசீபி⁴ர்ந꞉ ஶசீவஸூ தி³வா நக்தம் தி³ஶஸ்யதம் ।
மாவாம் ராதிருப த³ஸத்கதா³சநாஸ்மத்³ராதி꞉ கதா³சந ॥

அநவயம

हे शचीवसू !, शचीभि॰, दिवानक्त, दिशस्यत, वां, रातिः, कदाचन, मा उपदसत्, अस्मत्, रातिः, कदाचन, मा (उपदसत्) ॥

பதவுரை.

हे शचीवसू !	ஹே ஶசீவஸூ !	அக்கினிட்டோம முதலிய வேள்விகளையே தனமாகக் கொண்ட அசுவினி குமாரர்களே ! உங்களால்
शचीभि	ஶசீபி⁴꞉	எமது வேள்விகளான கருமங்களென்னும் காரணங்களினால்
दिवानक्तं	தி³வா நக்தம்	இரவு பகல்
दिशस्यत	தி³ஶஸ்யதம்	வேண்டிய பலன் கொடுக்கப்பட்டது.
वां	வாம்	உங்களுடைய
राति.	ராதி꞉	வரம், ஈகை முதலிய தன்மைகள்
कदाचन	கதா³சந	ஓர் காலும்
मा उपदसत्	மா உபத³ஸத்	குறையாதிருக்குக.
अस्मत्	அஸ்மத்	எனது
राति	ராதி꞉	அவி கொடுத்ததற்றனையும்
कदाचन	கதா³சந	ஓர் காலும்
मा (उपदसत्)	மா (உபத³ஸத்)	குறையாதிருக்குக

* दशस्यताम्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம

காணடம—6 இருககு—5. புருசசேப ரிஷி அசுவினி குமாரரகள - தேவதைகள

அககினிஷடோம முதலிய வேளவிகளையே தனமாகவுடைய அசுவினி குமாரரகளே! நாஙகளனுஷடிககினற வேளவி முதலிய கரும நிமிததஙகளால இரவு பகல உஙகளுடைய வரங கொடுககுந தனமை (விருமபியவைகளை யீகிறதனமை) ஓராலும், அதாவது வேளவியாறறுமபோதும், வேளவி யியறறுங காலததும, குறைவுபடாதிருககுக உஙகளுடைய ஈகை மாததிரம அனறு, மறறோ, எஙகளுடைய அவி முதலிய ஈகையும, அலலது, வேணடுவோரகளின பொருடடு எலலா ஈகைகளும ஓராலும், அதாவது எலலா அவஸதைகளிலும குறையாதிருககுக எனபதாம யானும எபபோதும உஙகளைக குறிதது (அவி முதலியவறறைக) கொடுததுககொணடிருபபேனா. நீவிரும எனது விருபபததை எககாலுங கொடுததுககொணடிருபபீரகளாக எனபது பொருள. (5)

மநதிரம் 6.

३२ ३ १ २ ३१२ ३ १२ ३ १ २

288. यदा कदा च मीढुषे स्तोता जरेत मर्त्यः ।

१ २र ३ १२ ३ २ ३ २ ३२३ १२

वरुणं विपा गिरा धर्त्तारं विव्रतानाम् ॥ ६ ॥

யதா கதா ச மீடுஷே ஸ்தோதா ஜரேத மர்த்யஃ ।

ஆதித்வந்தேத வருணம் விபா கிரா தர்த்தாரம் விவ்ரதாநாம் ॥

அநவயம்

यदा कदा च, मीढुषे, मर्त्यः, स्तोता, जरेत, आदित्, वरुणं, विव्रतानां, धर्त्तारं, विपा, गिरा, वन्देत ॥

பதவுரை.

यदा कदा च	யதா கதா ச	எபபோதோ ஓர் கால்
मीढुषे	மீடுஷே	அவி கொடுககினற வேளவித தலைவனது வேளவியின பொருடடு
स्तोता	ஸ்தோதா	துதிபபவனாகிய
मर्त्यः	மர்த்யஃ	மனிதன
जरेत	ஜரேத	துதி செய்கினறானே,

आदित्	ஆதித்	அதன் பின்னரேயே (அப்போது)
वरुण	வருணம்	பாவத்தைப் போக்குவோனும்
विव्रतानां	விவ்ரதாநாம்	பலவகைக் கருமங்களைத்
धर्त्तारं	தர்த்தாரம்	தாங்கப்பட்டவனுமாகிய வருண தேவனை
विपा	விபா	நன்கு பாதுகாத்தற்குரிய
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால்
वन्देत	வந்தேத	வணங்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

எக்காலத்தில் அவிகொடுக்கும் வேள்வித் தலைவனுடைய வேள்வியின் பொருட்டு மரிக்குந் தன்மையுடைய மாத்தியனென்னும், வேதம் (சாம வேதம்) பாடுவோன் துதி செய்கின்றானோ, அதன் பின்னரேயே அதாவது அக்காலத்திலேயே என்பது பொருள் பாவத்தை நீக்குவோனும், பல வகைக் கருமங்களைத் தாங்குவோனுமாகிய 'வருணன்' என்னுந் தேவனைச் சிறந்த பாதுகாப்பிற்குரிய தோத்திரத்தால் வணங்கல் வேண்டும், அல்லது துதித்தல் வேண்டும் என்பதாம் (6)

மந்திரம் 7.

289. *पाहि गा अन्धसो मद इन्द्राय मेध्यातिथे ।
यः संमिश्लो †हर्य्यो यो हिरण्यय इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-46-1.

பாஹி கா அந்தஸோ மத இந்த்ராய மேத்யாதிதே ।
யஃ ஸம்மிச்லோ ஹர்யோ யோ ஹிரண்யய இந்த்ரோ வஜ்ரீ ஹிரண்யயஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्राय!, मेध्यातिथे, अन्धसः, मदे गाः, पाहि, यः, इन्द्रः, हर्यो., संमिश्लः, वज्री, हिरण्यय , हिरण्ययः ॥

* पाहि मायान्धसो, என்பதும், † हर्योऽयं. सुते सचा वज्री हिरण्ययः, என்பதும் இருக்கு.

பதவுரை.

हे इन्द्राय	ஹே இந்த்ராய!	இந்திரனே!
मेध्यातिथे	மேத்யாதிதே	வேள்வியில் அதிதியாகின்றோய்! நீ
अन्धसः	அந்தஸ:	சோமரசம் அருந்தியதால்
मदे	மதே	களிப்புற்றவிடத்து
गाः	கா:	எனது கோக்களை (பிரசைகளை)க்
पाहि	பாஹி	காப்பாயாக.
य इन्द्रः	ய: இந்த்ர:	யாதொரு இந்திரன்
हर्योः	ஹர்யோ:	அரியெனனும் பரிகளை
संमिश्लः	ஸம்மிஶ்ல:	இரதத்திற் கட்டுகின்றானோ,
वज्री	வஜ்ரீ	வச்சிராயுதம் ஏந்தியவனோ,
हिरण्ययः	ஹிரண்யய:	இனிமையுடையதும் இன்ப வடிவினதும் ஆகிய
हिरण्ययः	ஹிரண்யய:	பொன்மய இரதமுடையானோ, அவன் நீ.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. மேதயாதிதி ரிஷி

வேள்வியிலுள்ள அதிதிவடிவ இந்திர! சோமரசத்தை யருந்திக் களிப்புண்டாயவிடத்து நீ எங்களுடைய பிரசைகளைக் காப்பாயாக. குதிரைகளை இரதத்திற் கட்டினறவனும், வச்சிரமேந்தினோனும், இனிய பொன் வடிவத் தேருள்ளானும் எவ் விந்திரன் ஆவனோ, அத்தன்மையன் நீ. (ஆதலின் என்க.) (7)

குறிப்பு—இந்திராய, என்ற நான்காம் வேற்றுமை ஒருமை விளிக்கண் காண்க. அதாவது இந்திரனே! என்பதாம். மூலத்தில் மேத்தியாதிதே என்றது மேத - என்றது வேள்வி, அதிலுள்ளான மேதத்தியன் மேதத்தியனாகிய அதிதி, அவனை விளித்த தென்றுணர்க

மந்திரம் 8.

३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ २र
290. उभयं शृण्वच्च न इन्द्रो अर्वागिदं वचः ।
३ १ ३ ३२३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
सत्राच्या मघवान्त सोमपीतये धिया शविष्ठ आगमत् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-61-1.

உபயம் ஶ்ருணவச்ச ந இந்த்ரோ அர்வாகிதம் வச: ।
ஸத்ராச்யா மகவான்த்ஸோமபீதயே தியா ஶவிஷ்ட ஆகமத்॥

அந்வயம்.

उभयं, नः, इदं वचः, अर्वाक्, इन्द्रः, शृणवत्, च, सत्राच्या, धिया, मघवान्, धिया, शविष्ठः, सोमपीतये, आगमत् ॥

பதவுரை.

उभयं	உபயம்	வேண்டுகோள், துதி, என்னுமிரு வகையாகிய
नः	ந:	எங்களுடைய
इदं वच.	இதம் வச:	இவ் வாசகத்தை
अर्वाक्	அர்வாக்	எம்பால் நோக்கமாய்
इन्द्रः	இந்த்ர:	இந்திரன்
शृणवत्	ஶ்ருணவத்	கேட்பானாக.
च	ச	கேட்டு, (மற்றும்)
मघवान्	மகவான்	தனமுள்ளவனும்
शविष्ट	ஶவிஷ்ட:	பேராற்ற லுடையோனுமாகிய இந்திரன்
सत्राच्या	ஸத்ராச்யா	எமது வேள்வியைப் பூசிக்கும்
धिया	தியா	புத்தியுடையோனுய்ச
सोमपीतये	ஸோமபீதயே	சோமரசம் அருந்துவதற்கு
आगमत्	ஆகமத்	வருவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. பர்கக ரிஷி.

தோத்திரம் பிரார்த்தனை என்னு மிருவகையாகிய இவ் வாசகத்தை இந்திரன் எமது நோக்குடன் கேட்பானாக. கேட்டு, தனமுடையானும், மிகுந்த, ஆற்றலுடையானுமாகிய இந்திரன் எமது வேள்வியைப் போற்றும் புத்தியுடையோனுய்ச் சோமரசம் அருந்துவதற்கும் வருவானாக என்பதாம். (8)

मந்திரம் 9.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२

291. महे च न त्वाद्रिवः * परा शुल्काय दीयसे ।

२ ३१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २

न सहस्राय नायुताय वज्रिवो न शताय शतामघ ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-1-5.

மஹே ச ந த்வாத்ரிவ: பரா ஶுல்காய தீயஸே ।

ந ஸஹஸ்ராய நாயுதாய வஜ்ரிவோ நஶதாய ஶதாமக ॥

அந்வயம்.

हे अद्रिवः !, महेच, शुल्काय, न, परादीयसे, वज्रिवः, सहस्राय, न, अयुताय, न, शतामघ !, शताय ॥

பதவுரை.

हे अद्रिवः !	ஹே அத்ரிவ: !	வச்சிராயுத முடைய இந்திர !
महेच	மஹே ச	மிகுந்த
शुल्काय	ஶுல்காய	விலைக்கும்
त्वा	த்வா	நின்னை
न परादीयसे	ந பராதீயஸே	விற்கமாட்டேன்
वज्रिवः !	வஜ்ரிவ: !	வச்சிராயுதந்தாங்கிய கையோய் !
सहस्राय	ஸஹஸ்ராய	ஆயிரங்கணக்கான பொன்கட்கும்
न	ந	(நின்னை) விலைப்படுத்தேன்.
अयुताय	அயுதாய	பத்தாயிரத்தி (பொன்னி) றகும்
न	ந	விற்கமாட்டேன்.
शतामघ !	ஶதாமக !	மிகுந்த தனமுடைய இந்திர !
शताय न	ஶதாய ந	எண்ணிலாத தனங்கட்கும் நின்னை விலைப்படுத்தேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9 மேதாதிதி மேத்யாதிதிகள் இருடிகள்.

வச்சிராயுதத்தோய ! இந்திர ! பெரும் விலைக்கும் நான் உன்னை விலைப் படுத்தமாட்டேன், வச்சிராயுதக் கையனே ! இந்திர ! ஆயிரம் எண்கொண்ட பொன்கட்கும் விற்கமாட்டேன் பத்தாயிரம் பொன்களுக்கும் நின்னை விலை யாக்கேன். மிகுந்த தனமுடைய இந்திர ! சதம் - என்பது அளவிலாப

* परा शुल्काय देयाम, என்பது இருக்கு.

பொருண்மேனின்றது, ஆதலின அளவிலாத தனங்கட்கும் நின்னை விற்க மாடடேன எனபதாம. அதாவது மேறகூறிய அளவுகொணட பொருளை முனனிடடு உனனை விடடுவிடேன, மறறு, அநேகம அவிகளால (தேவ உணவுகளால) வழிபடுவேன எனபது பொருள. (५)

பெரும விலைக்கே கொடுபபேன் எனபார் இருக்கோதுவார.

குறிப்பு —மூலததிலுளள ச காரம, ந•காரம, எனனும இரணடு அசைச சொறகளையும பிரிததுச சேர்ததுககொளக.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ २३२उ ३१२
292. वस्याँ इन्द्रासि मे पितुरुत भ्रातुरभुञ्जतः ।
३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १२
माताच मे छदयथः समा वसो वसुत्वनाय राधसे ॥ १० ॥

இருககு 8-1-6.

வஸ்யாம் இந்த்ராஸி மே பிதுருத ப்ராதுரபுஞ்ஜதஃ ।
மாதாச மே சதயதஃ ஸமா வஸோ வஸுத்வநாய ராதஸே ॥

அங்வயம்

हे इन्द्र!, मे, पितुः, वस्यान्, उत, अभुञ्जतः, भ्रातुः, वसो, मे, समा, वसुत्वनाय, राधसे, माता च, छदयथः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
मे	மே	எனனுடைய
पितुः	பிதுஃ	தநதையினும
वस्यान् असि	வஸ்யாந் அஸி	மிகத தனமுடையோனுகினறுய்.
उत	உத	மறறும
अभुञ्जतः	அபுஞ்ஜதஃ	பாதுகாபபாறறுத எனது
भ्रातु:	ப்ராதுஃ	உடனபிறநதோனினும மிகுநத தனமுடையோனுகினறுய.
वसो!	வஸோ!	வியாபகனே! நீ
मे	மே	எனது
वसुत्वनाय	வஸுத்வநாய	தனததின பொருடடும
राधसे	ராதஸே	அனனததின பொருடடும
माता च	மாதா ச	அனனையும நீயும ஒததவாகளாகி
छदयथः	சதயதஃ	எனனை மேமபடடோனுயச செய்வீாகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—10 மேதாதிதி மேத்யாதிதி ரிஷிகள்.

இந்திரனே! நீ, எனது தந்தையாரினும் மேம்பட்ட தனமுடையோனு கின்றாய். மற்றும், பாதுகாப்பாற்றாத எனது சகோதரனிலும் மேம்பட்டோனு யிருக்கின்றாய். வியாபகனாகிய இந்திர! எனது அன்னையாரும் நீயும் ஒத்தவர்களாயிருந்து, என்னைப் புகழுடையோனுய்ச் செய்வீர்களாக. எதன் பொருட்டெனின்? தனம், அன்னம் என்னுமிரண்டின் இலாபத்தின் பொருட்டு என்பது பொருள். (10)

ஆறுவது கண்டம்

முற்றும்.

— —

ஏழாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—7.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २
293. इम इन्द्राय सुन्विरे सोमासो दध्याशिरः ।
१ २२ ३ २३ १ २ ३ २ ३ २
ताँ आ मदाय वज्रहस्त पीतये हरिभ्यां याह्योक आ ॥ १ ॥

இருக்கு 7-32-4.

ഇമ ഇന്ദ്രായ സുന്വിരേ സോമാസോ ദധ്യാശിരഃ ।
താം ആ മദായ വജ്രഹസ്ത പീതയേ ഹരിഭ്യാം യാഹ്യോക ആ ॥

அந்வயம்

हे वज्रहस्त!, दध्याशिरः, इमे, सोमासः, इन्द्राय, सुन्विरे, तान्, मदाय, पीतये, ओकः, आ, हरिभ्याम्, आयाहि ॥

பதவுரை.

हे वज्रहस्त!	ஹே வஜ்ரஹஸ்த!	வச்சிராயுதம் ஏந்திய கையோய!
दध्याशिर	தத்⁴யாஶிர:	தயிர் கலந்த
इमे	இமே	இந்தச்
सोमास.	ஸோமாஸ:	சோமரசம்
इन्द्राय	இந்த்³ராய	இந்திரனாகிய நினக்குத்
सुष्विरे	ஸுஷ்விரே	தேடப்பட்டிருக்கின்றது
तान्	தாந்	அச்சோமரசத்தை
मदाय	மதா³ய	களிப்பின் பொருட்டு
पीतये	பீதயே	அருந்துவதற்கு
ओकः	ஓக:	வேள்வி மண்டபத்தை
आ	ஆ	நோக்கி
हरिभ्यां	ஹரிப்⁴யாம்	இரண்டு குதிரைகளவாயிலாக
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—1 வசிட்ட ரிஷி

வச்சிராயுதக் கைய! தயிர் கலந்த இச் சோமரசம், இந்திரனாகிய நின் பொருட்டுத் தேடப்பட்டிருக்கின்றது. அச் சோமரசத்தை ஆனந்தத்தை முன்னிட்டு அருந்துவதற்கு வேள்வி மண்டபத்தை நோக்கி குதிரைகளின் மீது வருவாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

३१ २३ १२ ३ १२ ३ १२

294. इम इन्द्र मदाय ते सोमाश्चिकित्र उक्थिनः ।

१२ ३ १ २र ३ १२ ३ १ २ ३ १ २

मधोः पपान उप नो गिरः शृणु रास्व स्तोत्राय गिर्वणः ॥ २ ॥

இம இந்த்³ர மதா³ய தே ஸோமாஶ்சிகித்ர உக்தி²ந: ।

மதோ⁴: பபாந உப நோ கி³ர: ஶ்ருணு ராஸ்வ ஸ்தோத்ராய

[கி³ர்வண: ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, ते, मदाय, उक्थिनः, इमे, सोमाः, चिकित्रे, मधोः, पपान,

न. गिरः, उपशृणु, गिर्वणः, स्तोत्राय, रास्व ॥

பதவுரை

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இநதிரனே !
ते	தே	உனககு
मदाय	மதாய	ஆனநதமுணடாதற பொருட்டு
उक्थिनः	உக்திநஃ	துதிகளோடு கூடிய
इमे	இமே	இநதச
सोमा	ஸோமாஃ	சோமரசம
चिकित्रे	சிகித்ரே	(இஙகு) காணபபடுகினறது.
मधो	மதோஃ	களிபபைத தரும இச சோம ரசததை
पपान	பபாநஃ	நிறைய அருநதியவனாய
न. गिर.	நஃ கிரஃ	எமது துதியாகிய வாசகததை
उपश्रृणु	உபஶ்ருணு	இனிது கேட்பாயாக
गिर्वण !	கிர்வணஃ !	தோததிரததாற போறறத தகக இநதிர !
स्तोत्राय	ஸ்தோத்ராய	துதிககினற எமககு
रास्व	ராஸ்வ	விருமபிய பலனைத தருவாயாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—7. இருககு—2 வாமதேவ ரிஷி

இநதிரனே ! நினது களிபபின பொருட்டு, தோததிரததோடு கூடிய இச சோமரசங காணபபடுகினறது. மறறும, களிபபை யுணடாககுஞ சோமரசததை நிறைய அருநதி எனது தோததிரமாகிய வாசகததை இனிது கேட்பாயாக. துதிவாககாற போறறறகுரிய இநதிர ! தோததிரம பணணுகினற எமககு விருமபியதைக கொடுபபாயாக. (2)

மநதிரம் 3.

१ २ ३ २३ १ २ ३१ २३ १ २
295. आ त्वा३द्य सर्वदुघां हुवे गायत्र वेपसम् ।
१२ ३ २ ३२३२ ३ १२३१ २ ३ १ २
इन्द्र धेनुं सुदुघामन्यामिषमुरुधारामरंकृतम् ॥ ३ ॥

இருககு 8-3-10.

ஆ த்வாத்ய ஸர்வதுகாம் ஹுவே காயத்ர வேபஸம் ।
இந்த்ர தேநும் ஸுதுகாமந்யாமிஷமுருதாராமரங்க்ருதம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, अद्य, सर्वदुघा, गायत्रवेपस, सुदुघां, अन्यां, उरुधारा, इषं, धेनु, अरंकृतम्, तु, आहुवे ॥

பதவுரை.

अद्य	அத்ய	இப்போது
सर्वदुघां	ஸர்வ-துகாம்	மிகப் பால் கொடுப்பதும்
गायत्रवेपसं	காயத்ரவேபஸம்	புகழ்ந்த தக்க வேகமுடையதும்
सुदुघा	ஸுதுகாம்	நன்கு பால் கறத்தற் குரியதும்
अन्यां	அந்யாம்	கோக்களினின்றும் வேறான வகை யுடையதும்
उरुधारां	உருதாராம்	முலைகளினின்று பாலின் தாரை யொழுகப்பட்டதும்
इष	இஷம்	விரும்பத்தக்கமாகிய
धेनु	தேநும்	காமதேனு என்னும்
अरंकृतं	அரங்க்ருதம்	அழகு மிகுந்த இந்திரனை
तु	து	விரைவாக
आहुवे	ஆஹுவே	அழைக்கின்றேன்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—3. மேதாதிதி மேத்யாதிதி ரிஷிகள்.

சிலர் விசுவாமித்திரர் என்பர். இம் மந்திரத்தால் இந்திரனைக் காம தேனு வடிவமாகவும், மழை வடிவமாகவுந் துதிக்கின்றார். இப்போது காம தேனுவாகிய இந்திரனை விரைவில் அழைக்கின்றேன். எவ்விதமாகிய காம தேனுவை யெனின்? மிகுந்த பால் தருவதும், போற்றத்தக்க வேகமுடைய தும், இனிது பால் கறக்கத் தக்கதும், வேறு வகையுடையதும், நிறைய முலையினின்றும் பாலொழுகப்பட்டதும், விரும்பற்பாலதுமாகிய மழையை அல்லது காமதேனுவை அதாவது அழகு வாய்ந்த, அல்லது, போதுமான வைகளைத் தருகின்ற இந்திரனை அழைக்கின்றேன் என முடித்துக்கொள்க.

மந்திரம் 4.

१ २ ३२ ३ १२ ३ १२ ३१ २

296. न त्वा बृहन्तो अद्रयो वरन्त इन्द्र वीडवः ।

१ २र ३ १ २र३ २ ३ २ ३१ २ र

*यच्छिक्षसि स्तुवते मावते वसु न किष्टदा मिनाति ते ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-88-3

---

* यद्दित्सति, என்பது இருக்கு

நக்வா வ்ருஹந்தோ அத்ரயோ வரந்த இந்த்ர வீளவ: ।
யச்சிக்ஷஸி ஸ்துவதே மாவதே வஸு நகிஷ்டதா மிநாதி தே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, बृहन्तः, वीडवः, अद्रयः, त्वा, न वरन्ते, स्तुवते, मावते, यत्, वसु, शिक्षसि, ते, तत्, नकिः, आमिनाति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
बृहन्त	ப்ருஹந்த:	வலியாற் பெரியவைகளும்
वीडव	வீளவ:	மிக உறுதி யுடையவைகளுமான
अद्रय	அத்ரய:	மலைகளும்
त्वा	த்வா	நின்னைத்
न वरन्ते	ந வரந்தே	தடைசெய்யத் தகாதனவாம்.
स्तुवते	ஸ்துவதே	(மற்றும்) துதிக்கின்ற
मावते	மாவதே	எமைப் போன்றார்க்கு
यत् वसु	யத் வஸு	யாதொரு தனத்தை
शिक्षसि	சிக்ஷஸி	கொடுக்கின்றனையோ,
ते तत्	தே தத்	உன்னுடைய தனத்தைக் கொடுக்கும் அவ் விஷயத்தில்
नकि आमिनाति	நகி ஆமிநாதி	நின்னை ஒருவரும் தடுக்கமாட்டார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. நோதா ரிஷி.

இந்திர! வலியாற் பெரியவைகளும், இதனாலே உறுதியானவைகளும் அதாவது நீ எவர்கட்குத் தனங் கொடுக்கின்றனையோ அவர்களெல்லாரினும் உறுதியானவைகளா யிருந்தும், மலைகள் வலியால் நின்னைத் தடுக்கமாட்டாதனவாயின என்பதாம். தடுக்காத தன்மையே மந்திரத்தின் பிற்பாதியாற் கூறப்படுகின்றது. நின்னைத் துதிக்கின்ற எமை யொத்தார்கட்கு யாதொரு தனத்தைக் கொடுக்கின்றனையோ, உனது அத் தனத்தைக் குறித்து நோக்கமாகி ஒருவருந் தடுக்கார் என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २   ३ २ उ   ३ १ २ ३   १   २ र

297. क ईम् वेद् सुते सचा पिबन्तं कद्वयो दधे ।

३ १   २ र   ३   २ र   ३ २   ३   १ २

अयं यः पुरो विभिनत्त्योजसा मन्दानः शिप्रयन्धसः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-33-7.

ക ഈം വേദ സുതേ സചാ പിബന്തം കദ്വയോ ദധേ ।

അയം യഃ പുരോ വിഭിനത്ത്യോജസാ മന്ദാനഃ ശിപ്ര്യന്ധസഃ ॥

அந்வயம்.

सुते, सचा, पिबन्तं, ईम्, को वेद?, कत्, वयः, दधे, यः अय, शिप्री, अन्धसः, मन्दानः, ओजसा, पुरः, विभिनत्ति ॥

பதவுரை

सुते	സുതേ	சோமரசம் பிழிந்த விடத்து
सचा	സചാ	வேட்போர்களுடன்
पिबन्तं	പിബന്തം	சோமரசம் அருந்துகின்ற
ईम्	ഈം	இந்திரனை
को वेद?	കോ വേദ?	யாவனறிவான்? (ஒருவனும் அறியான.)
कत्	കത്	(அல்லது) எவ்வளவு
वयः	വയഃ	அன்னத்தைத்
दधे?	ദധേ?	தாங்கு (தரிக்) கின்றான்?
यः अय	യഃ അയം	இத்தன்மைய யாதோரிந்திரன் உள்ளானோ, அவன்
शिप्री	ശിപ്രീ	வேகமுடையோனும்,
अन्धसः	അന്ധസഃ	சோமரசத்தால்
मन्दानः	മന്ദാനഃ	களிப்புடையோனுமாய்
ओजसा	ഓജസാ	வலியால்
पुरः	പുരഃ	பகைஞரின் நகரங்களை
विभिनत्ति	വിഭിനത്തി	நாசஞ்செய்கின்றான்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. மேதாதிதி ரிஷி.

சோமம் பிழிந்தெடுத்த காலத்தில், வேட்போர்களோடு சோம பானம் பண்ணுகின்ற இந்திரனை, எவனறிவான்? எவனும் அறியான் என்பது பொருள். அல்லது, அவன் எத்துணை யன்னத்தைத் தாங்குகின்றான்? அவ்விந்திரன் வேகமுடையோனும், சோமரசத்தால் களிப்புடையோனுமாகி ஆற்றலுடன் பகைஞரின் புரங்களைத் தகர்க்கின்றான் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १ २ ३२ २२ ३ १२३ १२
298. यदिन्द्र शासो अव्रतं च्यावया सदसस्परि ।
३ ३ २१ २ २१२ ३२ ३ १२
अस्माकमंशुं मघवन् पुरुस्पृहं वसव्ये अधिबर्हय ॥ ६ ॥

யதிந்த்ர ஶாஸோ அவ்ரதம் ச்யாவயா ஸதஸஸ்பரி ।
அஸ்மாகமம்ஶும் மகவந் புருஸ்ப்ருஹம் வஸவ்யே அதிபர்ஹய ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यत्, शासः, सदसः, परि, अव्रतम्, च्यावय, मघवन्, पुरुस्पृहं, अस्माक, अशु, वसव्ये, अधिबर्हय ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
यत्	யத்	எக்காரணத்தால்
शासः	ஶாஸ:	வேள்விக்கிடையூறு செய்வோர்களைச் சிட்சிக்கின்றனையோ, (அக்காரணத்தால்)
सदसः	ஸதஸ:	எமது வேள்விச்சாலைக்கு
परि	பரி	நாற்புறத்திலுமுள்ள
अव्रतम्	அவ்ரதம்	வேள்விக்கு விரோதியானவர்களை
च्यावय	ச்யாவய	ஓட்டுவாயாக. மற்றும்
मघवन्!	மகவந்!	பொருள்கட்கிறைவனே!
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பலரோலால் விரும்பத்தக்க
अस्माक	அஸ்மாகம்	எங்களுடைய
अंशु	அம்ஶும்	சோமரசத்தை
वसव्ये	வஸவ்யே	அஃறிருக்கத்தக்க விடத்தில்
अधिबर्हय	அதிபர்ஹய	மிகப் பெருகுமாறு செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி

இந்திர! யாது காரணத்தால் வேள்விக்கு விரோதியான தண்டிக்கத் தக்கவர்களைத் தண்டிக்கின்றவன் நீ யாதலின், எமது வேள்விச் சாலைக்கு நாற்புறத்துமுள்ள வேள்வி விரோதிகளைத் தூரத்தில் ஓட்டி விடுவாயாக. இன்னும், தனமுடையோய்! பலரோலால் இச்சிக்கப் பெறும் எங்களுடைய

சோமரசத்தை அக்நிருக்கத் தக்க விடத்தில் மிகப் பெருக்கச் செய்வாயாக. வேள்விச் சாலையினின்றும் வேள்விக்கு விரோதிகளான இராக்ஷதர்களைத் தூரத்தில் ஓட்டிவிட்டுச் சோமரசத்தைப் பெருக்கச் செய்வாயாக என்பது பொருள். (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३२ ३१२ ३२ ३१२३ १२
299. त्वष्टा नो दैव्यं वचः पर्जन्यो ब्रह्मणस्पतिः ।
३१ २र३१२ ३ १ २ ३२३ १२३ १२
पुत्रैर्भ्रातृभिरदितिर्नु पातु नो दुष्टरं त्रामणं वचः ॥ ७ ॥

த்வஷ்டா நோ தைவ்யம் வச: பர்ஜந்யோ ப்ரஹ்மணஸ்பதி: ।
புத்ரைர்ப்ராத்ருபிரதிதிர்நு பாது நோ து³ஷ்டரம்
த்ராமணம் வச: ॥

அந்வயம்

त्वष्टा, पर्जन्यः, ब्रह्मणस्पतिः, पुत्रैः, भ्रातृभिः, अदितिः, दुस्तरं, त्रामणं, दैव्यं, नः, वचः, नु, पातु ॥

பதவுரை.

त्वष्टा	த்வஷ்டா	உருவத்தை அபிமானிக்கின்ற துவஷ்டா என்னும் தேவதையும்
पर्जन्यः	பர்ஜந்ய:	மேகத்திற்கு நிலைக்களமாகிய தேவதையும்,
ब्रह्मणस्पतिः	ப்ரஹ்மணஸ்பதி:	மந்திரத்திற் கபிமானியாகிய பிரமணஸ்பதி என்னும் தேவதையும்,
पुत्रैः	புத்ரை:	புத்திரர்களுடனும்
भ्रातृभि·	ப்ராத்ருபி:	உடன்பிறந்தார்களுடனும்
अदिति	அதிதி:	தேவர்கட்கு அன்னையாராகிய அதிதி தேவியாரும்,
दुस्तरं	து³ஸ்தரம்	விரோதிகளால் அடக்கமுடியாததும்
त्रामणं	த்ராமணம்	காப்பாற்றத் தக்கதுமாகிய
दैव्य	தைவ்யம்	பிரகாசமுடைய

न	ந:	எமது
वच.	வச:	வேள்வியின் துதிவடிவ வாக்கை
नु	நு	விரைவாகப்
पातु	பாது	பாதுகாத்திடுக.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—7 இருக்கு—7 வாமதேவ ரிஷி.

‘துவஷ்டா’ என்னும் பெயர் பூண்ட உருவத்தை யபிமானிக்குந் தேவதை எங்களுடைய வாக்கைக் காப்பாற்றுக ‘பிரமணஸ்பதி’ என்னும் மந்திராபிமானி தேவதை எங்களுடைய வாணியைப் பரிபாலிக்குக மற்றும் வரையப்படாத, அல்லது, தீனத்தன்மையற்ற ‘அதிதி’ என்னுந் தேவமாதாவானவர் தமது புத்திர சகோதரர்களுடன், பகைஞரால் தாழ்த்தக்கூடாததும் பரிபாலிக்கத் தக்கதுமாகிய எமது வாக்கைப் பாதுகாப்பவராகுக என்பதாம். (7)

குறிப்பு—த்வஷ்டா தேவதை வாக்கைக் கொடுக்குக, பிரமணஸ்பதி மழையைப் பெய்விக்குக அதிதி தேவியார் சத்துருக்களின் உபத்திரவத்தினின்று எம்மையும், எமது புத்திர பௌத்திரர்களையுங் காப்பாற்றுவாராக என்பர் சிலர்.

மந்திரம். 8.

३ २ ३२ ३ १२३ १ २ ३ १२
300. **कदाचन स्तरीरसि नेन्द्र सश्चसि दाशुषे ।**
२ ३ १ २र २ ३ २उ ३ १ २ ३१ २
उपोपेन्नु मघवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-53-7.

கதாசந ஸ்தரீரஸி நேந்த்ர ஸஸ்சஸி தாஶுஷே ।
உபோபேந்நு மகவந் பூய இந்நு தே தாநம் தேவஸ்ய
[ப்ருச்யதே

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, कदाचन, स्तरीः, न असि, दाशुषे, सश्चसि, मघवन्, देवस्य, ते, भूयः, दान, उपोपेत्, पृच्यते ॥

பதவுரை

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
कदाचन	கதாசந	ஓர் போதும்
स्तरी.	ஸ்தரீः	துன்புறுத்துவோனுய
न असि	ந அஸி	இருக்கின்றிலை
दाशुषे	தாஶுஷே	அவிகொடுப்போனுக்கு
सश्चसि	ஸஶ்சஸி	(பயனை) அடைவிக்கின்ருய.
मघवन्!	மகவந் !	தனமுடையோய் !
देवस्य	தேவஸ்ய	பிரகாசமுடைய
ते	தே	உனது
भूयः	பூயः	மிகுந்த
दान	தானம்	ஈகையானது
उपोपेत् पृच्यते	உபோபேத் ப்ருச்யதே	எம்பாலே வந்து சேர்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—8 பால கில்லியர்கள் ரிஷிகள்.

இந்திரனே! நீ, ஓர் காலும் துன்புறுத்துவோனுகாய. அதாவது மலட்டாவைப் போல ஆகமாட்டாய் என்பதாம் மலட்டு ஆ கன்றைக் கருதி வீட்டிற்குச் செல்லாவாறு செய்யமாட்டாய் என்பது பொருள் மற்றும், அவி கொடுக்கின்ற வேள்வித் தலைவன் பொருட்டு வருவாய் அதாவது எம்மை வந்தடைவாய் என்பதாம் தனமுடைய இந்திர! ஒளி முதலிய குணங்களையுடைய உனது வர தானம் எங்களிடத்திலேயே சேர்கின்றது மலட்டுப் பசுப்போலிராது, நீ எங்களிடம் வந்து எமக்கு வேண்டிய வரத்தைத் தருகின்ருய என்பது கருத்து (8)

மந்திரம் 9.

३ १ २२ ३ १२ ३१२

301. *युङ्क्ष्वा हि वृत्रहन्तम हरी इन्द्र परावतः ।

३ १२३ १ २ ३२ ३ २ ३ १

अर्वाचीनो मघवन्त सोमपीतय उग्र ऋष्वेभिरागहि ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-3-17.

யுங்க்ஷ்வா ஹி வ்ருத்ரஹந்தம ஹரீ இந்த்ர பராவதः ।
அர்வாசீநோ மகவந் ஸோமபீதய உக்ர ருஷ்வேபிராகஹி ॥

† युक्ष्वाहि, என்பது இருக்கு

அந்வயம்.

हे वृत्रहन्तम!, हि, हरी, युङ्क्ष्व, मघवन्!, उग्र, सोमपीतये, अर्वाचीनः, ऋष्वेभिः, मरुद्भिः, परावतः, आगहि ॥

பதவுரை.

तम !	ஹே வ்ருத்ரஹந்தம!	விருத்திரனைக் கொன்ற சிறப்புடையோய்!
	ஹி	நிச்சயமாக
	ஹரீ	நினது குதிரைகளை
	யுங்க்ஷ்வ	இரதத்திற் பூட்டுவாயாக.
	மகவந்!	இந்திர!
	உக்ர:	மிகுந்த ஆற்றலுடைய நீ
	ஸோமபீதயே	சோமரசம் அருந்துவதற்கு
	அர்வாசீந:	எம்பால் நோக்கமாய
	ருஷ்வேபி:	காணத் தக்க
	மருத்பி:	மருத்துக்களாய தேவதைகளுடன்
	பராவத:	பர உலகினின்றும்
	ஆகஹி	வருவாயாக.

சாயண பாஷ்யம்

ம—7. இருக்கு—9 மேதாதிதி அல்லது மேத்யாதிதி ரிஷி. விருத்திரனைக் கொன்ற சிறப்பு மிகுந்தோய்! அதாவது —மிகுதருமாறு கொன்றோய்! என்பதாம். நினது குதிரைகளை இரதத்திற் பூட்டடும். தனமுடைய இந்திர! உயர்ந்த வன்மையுள்ள நீ சோமரசம் துதற் பொருட்டு எம்பால் நோக்கமாயுள்ள மருத்துக்களோடு தூர வானுலகிலிருந்து வருவாயாக என்பதாம். (9)

ஹி' என்னுஞ் சொல் தேற்றப் பொருளினின்றது.

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २र ३ १ २
302. त्वामिदा ह्यो नरोऽपीप्यन् वज्रिन् भूर्णयः ।
१ २ ३ १ २ ३२ ३ २ ३ १ २३ २
स इन्द्र *स्तोमवाहस इह श्रुध्युप स्वसरमागहि ॥ १० ॥

இருக்கு 8-99-1.

* स्तोमवाहसामिह, என்பது இருக்கு.

த்வாமிதா ஹ்யோ நரோऽபீப்யந் வஜ்ரிந் பூர்ணய: ।
ஸ இந்த்ர ஸ்தோமவாஹஸ இஹ ஶ்ருத்யுப ஸ்வஸரமாகஹி ॥

அந்வயம

हे वज्रिन्!, त्वा, भूर्णयः, नरः, इदा, ह्य, अपीप्यन्, इन्द्र!, सः, स्तोमवाहसः, इह, श्रुधि, स्वसरं, उपागहि ॥

பதவுரை.

हे वज्रिन्	ஹே வஜ்ரிந் !	வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கினோனே!
त्वां	த்வாம்	நினக்கு
भूर्णय	பூர்ணய:	அவிகொடுப்போனாகிய
नर.	நர:	வேள்வி நாயகன்
इदा	இதா	இன்றும்
ह्य	ஹ்ய:	முந்திய, தினமும்,
अपीप्यन्	அபீப்யந்	சோமரசம் அருந்துவித்தனன்.
सः	ஸ:	அத்தகைய
इन्द्र!	இந்த்ர !	இந்திரனே! நீ
स्तोमवाहस	ஸ்தோமவாஹஸ:	தோத்திரஞ் செய்கின்றோனாகிய (எமது துதியை)
इह	இஹ	இவ் வேள்வியிற்
श्रुधि	ஶ்ருதி	கேட்பாயாக
स्वसर	ஸ்வஸரம்	எமதிட்டத்திற்கு
उप आगहि	உப ஆகஹி	வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—10 நிருமேத ரிஷி.

வச்சிராயுதந் தாங்கிய இந்திர! நின்னைக்குறித்து அவிகளை நிறையக் கொடுக்குஞ் சீலர்களான வேள்வித் தலைவர்கள், இன்றும், நேற்றும், நின்னைச் சோமரச மருந்தச் செய்தனர். அத்தகைய இந்திர! நீ துதியாளர்களான எங்களுடைய தோத்திரத்தை இவ் வேள்வியிற் கேட்பாயாக. எமது வீட்டிற்கும் வருவாயாக. (10)

குறிப்பு—ஈண்டுச் 'சுவசரம்' என்றது வீடாம் (நிருத்தம் 3 4 10)ல் இது வீட்டின் பெயர்களுட் கூறப்பட்டிருத்தலின் எனக.

ஏழாவது கண்டம்

முற்றும்

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—8.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ २ १ २ ३ २ ३ २
303. प्रत्यु अदर्श्यायत्यू३ च्छन्ती दुहिता दिवः ।
३ १ २ ३ १ २ १ २ ३ १ २
*अपो मही वृणुते चक्षुषा तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी ॥ १ ॥

இருக்கு 7-8-1

ப்ரத்யு அத³ர்ஶ்யாயத்யூ௩ச்ச²ந்தீ து³ஹிதா தி³வ꞉ ।
அபோ மஹீ வ்ருணுதே சக்ஷுஷா தமோ ஜ்யோதிஷ்க்ருணோ
[தி ஸூநரீ ॥

அந்வயம்.

आयती, उच्छन्ती, दिवः दुहिता, प्रत्यदर्शि उ, चक्षुषा, महीतमः,
अप उ वृणुते, सूनरी, ज्योतिः, कृणोति ॥

பதவுரை.

आयती	ஆயதீ	எழும்போதே
उच्छन्ति	உச்ச²ந்தி	இருளைப் போக்கிக்கொண்டே
दिव दुहिता	தி³வ꞉ து³ஹிதா	இரவியின் மகளாகிய உஷா தேவியார்
प्रत्यदर्शि उ	ப்ரத்யத³ர்ஶி உ	அனைவர்க்கும் உண்மை வடிவராய்க் காணப்படுகின்றார்.
चक्षुषा	சக்ஷுஷா	பார்வையால்
महीतमः	மஹீ தம꞉	இரவிலுள்ள பேரிருளை
अप उ वृणुते	அப உ வ்ருணுதே	போக்குகின்றார்
सूनरी	ஸூநரீ	மனிதர்கட்குக் கணிந்த உஷா தேவியார் (மற்றும்)
ज्योतिः ,	ஜ்யோதி꞉	பிரகாசத்தைச்
कृणोति	க்ருணோதி	செய்கின்றார்

* अपो मही वयति चक्षसे, என்பன இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. வசிட்ட ரிஷி

சூரியனுடைய மகளாகிய, அல்லது, வானுலகத்தின் மகளாகிய உஷா தேவியார் தோன்றும்போதே இருளைப் போக்குகின்றவராகவே யாவர்களா லும் காணப்படுகின்றார் இவர் மகத்தானவர், அல்லது மகத்தாகிய இராக் காலத்து இருளைப் போக்குகின்றவர். எதனாலெனின்? தமது பார்வை யால் இவ்வாறு செய்துகொண்டு மனிதர்களின் நல்ல நேத்திரமாகிய உஷா தேவதை பிரகாசிக்கின்றார் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

304. इमा उ वां दिविष्टय उस्रा हवन्ते अश्विना ।
अयं वामह्वेऽवसे शचीवसू विशं विशꣳ हि गच्छथः ॥ २ ॥

இருக்கு 7-74-1.

இமா உ வாம் திவிஷ்டய உஸ்ரா ஹவந்தே அச்விநா ।
அயம் வாமஹ்வேऽவஸே சசீவஸூ விசம் விசம் ஹி கச்சத: ॥

அந்வயம்.

उस्रा, अश्विना, दिविष्टयः, उ, इमा., वा, हवन्ते, शचीवसू, अयं, वां, अवसे अह्वे, हि, विशं विशं, गच्छथः ॥

பதவுரை.

उस्रा	உஸ்ரா	வியாபகமாகிய
अश्विना !	அச்விநா !	அசுவினி குமாரர்களே !
दिविष्टय.	திவிஷ்டய:	வானுலகை விரும்புகின்றவர்க ளும்
उ	உ	வேட்போர்களுமான
इमा	இமா:	இவர்கள்
वां	வாம்	உங்களிருவர்களையும்
हवन्ते	ஹவந்தே	அழைக்கின்றார்கள்
शचीवसू !	சசீவஸூ !	கருமத்தையே தனமாகக் கொண் டோர்களே !
अयं	அயம்	இத்தகைய யானும்

वां	வாம்	உங்களிருவரையும்
अवसे	அவஸெ	தனது காப்பின்பொருட்டு, அல்லது, உங்கள் திருப்தியின் பொருட்டு
अह्वे	அஹ்வெ	அழைக்கின்றேன்.
हि	ஹி	யாதினாலெனின்? நீவிர்
विशं विशं	விஶம் விஶம்	தம்மைத் துதிக்கின்ற ஒவ்வொருவரிடத்தும்
गच्छथः	கச்சத:	செல்கின்றவர்கள் (ஆதலின் எனக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

வானுலகை விரும்புகின்ற இச் சனங்களும், (மற்றும்) வேட்போர்களும், அசுவினி குமாரர்காள்! வியாபகமான உங்களை யழைக்கின்றார்கள். இத்தன்மைய வசிட்டனாகிய நானும், கருமத்தைத் தலமாகக் கொண்டோர்களே! உங்களிருவரையும் என்னைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு, அல்லது, உங்களிருவரையுந் களிப்படைவித்தற் பொருட்டு அழைக்கின்றேன் எதன் பொருட்டுப் பிரசைகளும் யானும் நினக்கு அன்பு கூறல் எனின்? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது தம்மைத் துதிக்கின்றவர்கள் ஒவ்வொருவரிடத்தும் தாமே செல்கின்றீர்கள் ஆதலின் எனக. தோத்திரம் பண்ணுகின்ற மக்களை முன்னிட்டு நீங்களிருவரும் உண்மையாய்ச் செல்கின்றீர்கள், அதனால், இவ்வாறு (உங்கட்கு) இன்சொற் கூறப்படுகின்றது என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
305. कु ष्ठः को वामश्विना तपानो देवा मर्त्यः ।
३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३ २ ३ २३ १ २
घ्नता वामश्नया क्षपमाणोंऽशुनेत्थमु आद्वन् यथा ॥ ३ ॥

கு ஷ்ட்: கொ வாமஶ்விநா தபாநொ தெவா மர்த்ய: ।
க்நதா வாமஶ்நயா க்ஷபமாணோம் ஶுநேத்தமு ஆத்வந் யதா ॥

அந்வயம்.

देवा, अश्विना, कु ष्ठः, कः, मर्त्यः, वां, तपानः, वां, अश्नया, घ्नता, अशुना, क्षपमाणः, आद्वन् यथा, इत्थं उ ॥

பதவுரை.

देवा	தேவா	பிரகாசமுடைய
अश्विना!	அச்விநா !	அசுவினி குமாரர்களே !
कुष्ठः	கூஷ்ட:	தரையில் வாழ்கின்ற
कः मर्त्यः ?	க: மர்த்ய: ?	எம்மனிதர் ?
वां	வாம்	உங்களைப்
सपान:	தபாந:	பிரகாசிப்பவர்கள் ? (யாருமில்லை)
वां	வாம்	உங்கள் நிமித்தம்
अश्मया	அச்மயா	கல்லால்
हता	ஹதா	இடித்துச்
अंशुना	அம்சுநா	சோமரசத்தைப் பிழிந்ததால்
क्षपमाण	க்ஷபமாண:	களிப்புற்ற வேள்வித் தலைவன்
आह्नन् यथा	ஆஹ்நு யதா	அரசனைப்போல
इत्थं उ	இத்தம் உ	{ இத்தன்மைய ஐசுவரியமுடைய வனாகின்றான்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. அசுவினிகள் வைவசுவத ரிஷிகள்.

பிரகாசிக்கின்ற அசுவினி குமாரர்களே! உங்களைப் பூமியின்கண் ணுள்ள எம்மனிதர் (மரண சீலமுள்ள துதிப்போர்) பிரகாசிக்க வல்லார்? ஒருவருமில்லை என்பது பொருள். உங்கள் நிமித்தம், பிழிவதற்குக் கருவியாகிய கல்லாலிடித்துச் சோமரசம் எடுத்ததலால், அல்லது, எங்களால் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டு உங்களைச் சேருகின்ற சோமரசத்தால் களிப்புற்ற வேள்வித் தலைவன் இவ்வாறாகவே யாகின்றான் அதாவது மிகுந்த ஐசுவரியமுடையானாகின்றான் என்பது பொருள் (யாரைப் போலெனின்றோ?) வேண்டிய அன்னரச முதலியவைகளை யருந்துகின்ற மன்னன் முதலியோர் போல. அவ் வேந்தன் எவ்வாறு மிகுந்த விருத்தியுடையோனுய் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு விடயமாகின்றானோ, அங்ஙனமே இவனுமாகின்றான் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३१ २ १२ ३२उ ३ १ २
306. अयं वां मधुमत्तमः सुत. *सोमो दिविष्टिषु ।
१२ ३ १ २ ३ १ २र ३१२
तमश्विना पिबतं तिरो अन्ह्यं धत्तं रत्नानि दाशुषे ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-47-1.

* साम ऋतावता, என்பது இருக்கு.

ம் வாம் மதுமத்தம: ஸுத: ஸோமோ திவிஷ்டிஷு ।
ச்விநா பிபதம் திரோ அஹ்ந்யம் தத்தம் ரத்நாநி தாசுஷே ॥

அந்வயம்.

अश्विना !, वां, दिविष्टिषु, मधुमत्तमः, अयम् सोमः, सुतः, तिरो अन्ह्य, पिबतं, दाशुषे, रत्नानि, धत्त ॥

பதவுரை

ஹே அச்விநா !	அசுவினி குமாரர்காள் !
வாம்	உங்களுக்கு
திவிஷ்டிஷு	வேள்விகளில்
மதுமத்தம:	தீஞ்சுவை மிகுந்த
அயம் ஸோம:	இச் சோமரசம்
ஸுத:	பிழியப்பட்டிருக்கின்றது
திரோ அஹ்ந்யம்	முற்பகற் றோடிய சோமரசத்தை
பிபதம்	அருந்துவீர்களாக
தாசுஷே	அவிகொடுக்கின்ற வேள்வித் தலைவனுக்கு
ரத்நாநி	இரத்தினங்களைக்
தத்தம்	கொடுப்பீர்களாக.

சாணய பாடியம்

-4. இருக்கு—௪. பிரகண்ணுவ ரிஷி

வினி குமாரர்காள்! உங்களுக்கு வியனுலகு வேட்கும் வேள்விக் (முன்னுள்ள) சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (அது மையானதெனின்?) மிக்க சுவையுடையது என்றமுன் தினத்தில் டுத்த அச் சோமரசத்தை யருந்திக்கொண்டு, அவி கொடுக்கின்ற த் தலைவனுக்கு இரமணீயமான தனங்களைக் கொடுப்பீர்களாக என (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २३१ २
. * आ त्वा सोमस्य गल्दया सदा याचन्नहं † ज्या ।
१ २ ३ २ २र ३ १ २र३ १ २
भूर्णिं मृगं न सवनेषु चुक्रुधं क ईशानं न याचिषत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-1-20.

मात्वा, † घिरा, என்பன இருக்கு.

ஆ த்வா ஸோமஸ்ய கல்தயா ஸதா யாசந்நஹம் ஜ்யா ।
பூர்ணிம் ம்ருகம் ந ஸவநேஷு சுக்ருதம் க ஈசாநம்
[ந யாசிஷத் ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, भूर्णि, मृग न, त्वा, सवनेषु, सोमस्य, गल्दया, ज्या, अहं, सदा, याचन्, आचुक्रुधं, कः, ईशानं, न, याचिषत् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
भूर्णि	பூர்ணிம்	தலைமையாகிய
मृग न	ம்ருகம் ந	மிருகம் போன்ற
त्वा	த்வா	உன்னை
सवनेषु	ஸவநேஷு	வேள்விகளில்
सोमस्य	ஸோமஸ்ய	சோமரசத்தின்
गल्दया	கல்தயா	பெருக்கோடும்
ज्या	ஜ்யா	வெற்றித்தன்மையுள்ள தோத்திரத்தோடுங்கூடிய யான்
सदा	ஸதா	எக்காலும்
याचन्	யாசந்	இரப்போனாகி
आचुक्रुधं	ஆசுக்ருதம்	நினது குரோதத்தைப் போக்குகின்றேன்.
क ?	க: ?	யார் ?
ईशान	ஈசாநம்	இறைவனை
न याचिषत् ?	ந யாசிஷத் ?	இரக்கமாட்டார் ?

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—5 மேதாதிதி மேத்தியாதி ரிஷிகள்.

இந்திர ! உன்னை, வேள்விகளில் சோமரச வொழுக்கோடும், வெற்றிச் சீலமுள்ள தோத்திரத்தோடுங் கூடிய யான், எப்போதும் யாகஞ் செய்வோனாய நினது குரோதத்தைப் போக்குகின்றேன். மிகுதியாய ஏற்குமிடத்து நின்பால் குரோதமுண்டாகின்றது, அதைச் சோமரசத்தின் ஒழுக்கினாலும், தோத்திரத்தாலும் நீக்குகின்றேன் என்பது பொருள். எத்தன்மைய நின்னை யெனின்? நிறைந்த தன்மையுள்ள சிங்கம்போல பயங்கொடுக்கும் அத்தன்மையனை இறைவனாகிய இந்திரனை யிரப்பதில் உலகம் பற்றிய

நியாயங் காட்டப்படுகிறது — உலகில் எவன் இறைவனை (தலைவனை) யாசிக்க மாட்டான்? யாவர்களுமே யாசிப்பார்கள் (இரக்கின்றார்கள்) என்க. இதனால் யானும் இறைவனாகிய நின்னை யிரக்கின்றேன் என்பது உட்கிடை. (5)

குறிப்பு — 'ஜயா' என்றதற்கு, வெற்றிச் சீலமுள்ள தோத்திரம் என்பபொருட்படுதல் பற்றியே गिरा (கிரா) என ஓதுகின்றார்கள் இருக்குப் படிப்போர்கள். ரண்டு ஆ, என்னும் இடைச்சொற்கு, நீக்கப் பொருளாம். இடைச்சொற்களுக்குப் பல பொருளாமாதலின். இதுபற்றியே இருக்குப் படிப்போர்கள் 'மாதவா' என நீட்டத வாசகத்தை யோதுகின்றார்கள் (என்பது காண்க.)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३ २उ ३ १ २
308. **अध्वर्यो द्रावया त्वꣳ सोममिन्द्रः पिपासति ।**
१ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १२ १ २ ३ २
***उपो नूनं युयुजे वृषणा हरी आ च जगाम वृत्रहा ॥ ६ ॥**

இருக்கு 8-4-11.

அத்⁴வர்யோ த்³ராவயா த்வம் ஸோமமிந்த்³ர: பிபாஸதி ।
உபோ நூநம் யுயுஜே வ்ருஷணா ஹரீ ஆ ச ஜகாம வ்ருத்ரஹா ॥

அந்வயம்.

हे अध्वर्यो!, त्वं, सोमं, द्रावया, इन्द्रः, पिपासति, वृषणा, हरी, नूनं, उपो युयुजे, वृत्रहा च, आजगाम ॥

பதவுரை.

हे अध्वर्यो!	ஹே அத்⁴வர்யோ!	வேள்வியாற்றுவோய்!
त्वं	த்வம்	நீ
सोमं	ஸோமம்	சோமத்தை
द्रावया	த்³ராவயா	உத்தரவேதியினை, என்னு மிடத்திற் சேர்ப்பாயாக ஏனெனின்?
इन्द्र	இந்த்³ர:	இந்திரன்
पिपासति	பிபாஸதி	சோமபானம் அருந்துவதற்கு விரும்புகின்றான்
वृषणा	வ்ருஷணா	தருணப் பருவமுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகளை

* उपनूनं, என்பது இருக்கு

नूनं	நூநம்	நிச்சயமாய் (இன்று)
उपो युयुजे	உபோ யுயுஜே	இரதத்திற் பூட்டிவிட்டான்
वृत्रहा च	வ்ருத்ரஹா ச	விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரன்
आ जगाम	ஆ ஜகாம	வந்துவிட்டனன் (ஆதலின் எனக்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—6 தேவாதிதி ரிஷி

வேள்விசெய்கின்றவனே! நீ, உத்தரவேதிகையிற் சோமத்தைச் சோபப்பாயாக அல்லது இளகுமாறு செய்குதி அதாவது பிழிந்தெடுப்பாயாக என்பது பொருள் காரணமென்னையோவெனின்? இந்திரன் சோமரசத்தை அருந்த இச்சிக்கின்றான் ஆதலினெனக். நினைலை இஃதெவ்வாறு உணரப்பட்டதெனின்? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது—இப்போது தருணமான குதிரைகளைத் தோப்பாகன் இரதத்திற் பூட்டிவிட்டனன் விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரன் வந்துவிட்டான் (இவ்வாற்றுனெனக்) (6)

மந்திரம் 7

३ २३२उ ३२ ३ २ ३ १ २
309. अभीषतस्तदा भरेन्द्र ज्यायः कनीयसः ।
३ २ ३ १ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २
पुरूवसुर्हि *मघवन् बभूविथ भरे भरे च हव्य· ॥ ७ ॥

இருக்கு 7-37-76

அபீஷதஸ்தா ஹரேந்த்ர ஜ்யாயঃ கநீயஸঃ ।
புரூவஸுர்ஹி மகவந் பபூவித ஹரே ஹரே ச ஹவ்யঃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ज्याय·, इषतः, तत्, कनीयसः, अभ्याभर, मघवन्!, पुरूवसु·, बभूविथ, भरे भरे, हव्यः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
ज्याय	ஜ்யாயঃ	எவரினுஞ் சிறந்தோனாகிய நீ
इषत·	இஷதঃ	வேண்டப்பட்டதும்
तत	தத்	புகழ்பெற்றதுமாகிய தனத்தை

* मघवन्तसनासि, என்பன இருக்கு

कनीयस:	கநீயஸ꞉	தாழ்ந்தோனாகிய எனக்கு
अभ्याभर	அப்⁴யாப⁴ர	எல்லாவகையானும் கொடுப்பாயாக
मघवन्!	மக⁴வந்!	தனமுள்ளோய! நீ
पुरूवसु	புரூவஸு꞉	பலராறு துதிக்கப்பட்டோனாக
बभूविथ	ப³பூ⁴வித²	இருக்கின்றாய்.
भरे भरे	ப⁴ரே ப⁴ரே	ஒவ்வொரு போரிலும்
हव्य च	ஹவ்ய꞉ ச	அழைக்கத்தக்கோனா யிருக்கின்றாய் அல்லது, அவிகொடுத்தற்குரியோனா யிருக்கின்றாய்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

மேம்பட்டோனாகிய இந்திர! நீ உண்மையாய்த் தாழ்மையுடைய எனக்குப் புகழ் வாய்ந்த திரவியத்தை எல்லாவாற்றானும் கொண்டுவந்து தருவாயாக. தனமுள்ள இந்திர! நீ, பலராலும் போற்றப்பட்டோனா யிருக்கின்றாய். ஒவ்வொரு போர்களிலும் அழைக்கப்படுவோனும், அவி கொடுக்கத் தக்கோனுமா யிருக்கின்றாய் என்பதாம் (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २३ २ ३ १ २३१ २
310. यदिन्द्र यावतस्त्वमेतावदहमीशीय ।
३ २ ३१ २ ३ १ २३ १ २
*स्तोतारमिद्दधिषे रदावसो न पापत्वाय रंसिषम् ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-32-18.

யதி³ந்த்³ர யாவதஸ்த்வமேதாவத³ஹமீஶீய ।
ஸ்தோதாரமித்³த³தி⁴ஷே ரதா³வஸோ ந பாபத்வாய ரம்ஸிஷம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वं, यावतः, ईशिषे, एतावत्, अहं, ईशीय, यत्, रदावसो, स्तोतारं, इत्, दधिषे, पापत्वाय, न, रंसिषम् ॥

---

*स्तोतारमिद्दिधिषेय रदावसो न पापत्वाय रासीय, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
त्वं	த்வம்	நீ
यावतः	யாவத:	எவ்வளவு தனத்திற்கு
ईशिषे	ஈசிஷே	இறைவனாகின்றனையோ,
एतावत्	ஏதாவத்	அவ்வளவு தனத்திற்கே
अहं	அஹம்	யானும்
ईशीय	ஈசீய	தலைவனாகின்றேன்.
यत्	யத்	இதற்கு யாது காரணமோ, அதனால்
रदावसो !	ரதாவஸோ !	தனமீயும் இந்திர ! யான்
स्तोतारं	ஸ்தோதாரம்	சாமமறை பாடுவோனையே
इत् दधिषे	இத் தியிஷே	பாதுகாப்பேன்.
पापत्वाय	பாபத்வாய	பாவத்திற்கு
न रंसिषं	ந ரம்ஸிஷம்	நயவேமாட்டேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திர! நீ, எவ்வளவு தனத்திற்கு இறைவனாகின்றனையோ, அவ்வளவு தனத்திற்கே யானும் தலைவனாகின்றேன். ஆதலின், தனத்தைக் கொடுக்கின்ற இந்திர! நான் என்னைச் சேர்ந்த ஸ்தோதா, என்னுஞ் சாமவேத பாடகனையே தனங்கொடுத்துப் பாட வைப்பேன், (காப்பாற்றுவேன்) தீமையிற் செல்விடேன் என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १२ ३ १ २र ३ १२
311. त्वमिन्द्र प्रतूर्त्तिष्वभि विश्वा असि स्पृधः ।
३ १ २ ३ १ २ ३१२ २ १ २ ३२
अशस्तिहा जनिता वृत्रतूरसि त्वं तूर्य्य तरुष्यतः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-99-5.

த்வமிந்த்ர ப்ரதூர்த்திஷ்வபி விச்வா அஸி ஸ்ப்ருத: ।
அசஸ்திஹா ஜநிதா வ்ருத்ரதூரஸி த்வம் தூர்ய்ய தருஷ்யத: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वं, प्रतूर्तिषु, विश्वा स्पृधः, अभ्यसि, तूर्य !, त्वं, अशस्तिहा, जनिता, वृत्रतूः, असि, तरुष्यतः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
त्व	த்வம்	நீ
प्रतूर्तिषु	ப்ரதூர்திஷு	போர்களில்
विश्वा स्पृध	விஶ்வா ஸ்ப்ருத:	போராடுவோர்களின் எல்லாச் சேனைகளையும்
अभ्यसि	அப்யஸி	அடக்கி விடுகின்றாய்.
तूर्य !	தூர்ய !	பகைஞரை வதைக்கின்ற இந்திர !
त्व	த்வம்	நீ
अशस्तिहा	அஶஸ்திஹா	தெய்வீக ஆபத்துக்களைப் போக்கின்றாய்.
जनिता	ஜநிதா	எனது விரோதிகட்கு ஆபத்தை புண்டாக்குகின்றாய்
वृत्रतू !	வ்ருத்ரதூ: !	பகைஞர் (கூட்டங்)களைத் தொலைப்போனாய்
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
तरुष्यतः	தருஷ்யத:	எனக்கிடையூறுனவைகளை நீக்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—8. இருக்கு—9. நிருமேத ரிஷி.

இந்திர ! நீ, யுத்தங்களில் போர் செய்வோர்களின் எல்லாச் சேனைகளையும் அடக்கி விடுகின்றாய் மற்றும் பகைஞரை வதைக்கின்ற இந்திரனே ! நீ, தெய்வீகமாய் வரும் ஆபத்தை நீக்குவோனாயிருக்கின்றாய் அசுரர்கட்குத் தெய்வீகமாய ஆபத்துக்களை புண்டாக்குவோனாகவும் இருக்கின்றாய் எல்லாப் பகைஞர் குலங்களை யறுப்போனாகவும் இருக்கின்றாய். எனது பாதகங்களைத் தொலைப்போனாகவும் இருக்கின்றாய் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २र३ १ २र ३ १ २र ३ १ २

312. *प्रयोरिरिक्ष ओजसा ‡दिवः सदोभ्यस्परि ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

न त्वा विव्याच रज इन्द्र पार्थिव †मति विश्वं ववक्षिथ ॥ १० ॥

ப்ரயோரிரிக்ஷ ஓஜஸா திவ: ஸதோப்யஸ்பரி ।

ந த்வா விவ்யாச ரஜ இந்த்ர பார்திவமதி விஶ்வம் வவக்ஷித ॥

* प्ररिरिक्ष, ‡ दिव अन्तेभ्यस्परि, † अनुवदथा विवक्षित, என்பன இருக்கு.

அந்வயம

हे इन्द्र!, दिवः, सदोभ्यः, ओजसा, प्ररिरिक्षे, पार्थिव, रजः, त्वा, नविव्याच, विश्वम्, अति, ववक्षिथ ॥

பதவுரை

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
यः	ய:	யாதொரு நீ
दिवः	திவ:	வானுலகின
परि सदोभ्य	பரி ஸதோப்ய:	பதவி (யிடங்) களினின்று
ओजसा	ஓஜஸா	வலியால
प्ररिरिक्षे	ப்ரரிரிக்ஷே	மிகச் சிறந்தவனுகின்றாய. மற்றும,
पार्थिवं	பார்திவம்	தரையிலுண்டாகிய
रज	ரஜ:	உலகம
त्वा	த்வா	உன்னை
नविव्याच	ந விவ்யாச	தன்னுள் அடக்கிக்கொள்ளாது. (அத்தன்மைய நீ)
विश्व	விஶ்வம்	உலகத்தைத்
अति	அதி	கடக்கச் செய்வித்து
ववक्षिथ	வவக்ஷித	(என்னைத்) தாங்கிக்கொள்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8 இருக்கு—10. நோதா ரிஷி

இந்திர! நீ, வானுலகிலுள்ள இடங்களினின்று வலியினால மிக மேம படடவனுயிருக்கின்றாய. அன்றியும, இந்திர! தரையிற றேன்றிய உலகம உன்னை மகத்தாகிய தனது வடிவால அடக்கிக்கொள்ளமாட்டாது. இயற கையில அதினின்றும ஆற்றலுடையோனு யிருக்கின்றாய் என்பது பொருள். இவ வண்ணமுள்ள நீ எமமை, உலகங்களைத் தாண்டச் செய்வித்துத் தாங கிக்கொள்ள விருமபுவாயாக. (எமமை எல்லாவற்றினும மேமபாடாகச செயவாயெனபது கருத்து.) (10)

குறிப்பு—இந்திர! நீ தூளி படலம போல உலகனைத்தினும வியாபித்திருக கின்றாய நினபால உலகெலாம வியாபபியமாம எனப பொருள கொளவாருமுளா

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும.

ஒன்பதாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१ २ ३१ २र ३२ ३क २र ३ १ २ ३१२

313. असावि देवं गो ऋजीकमन्धो न्यस्मिन्निन्द्रो जनुषे मुवोच ।

१ २ ३१२र ३ २३१ २ ३ १२

बोधामसि त्वा हर्यश्व यज्ञैर्बोधानस्तोममन्धसो मदेषु ॥

இருக்கு 7-21-1

அஸாவி தே3வம் கோ3ருஜீகமந்தோ4 ந்யஸ்மிந்நிந்த்3ரோ ஜநுஷேமுவோச|
போ3தா4மஸி த்வா ஹர்யஶ்வ யஜ்ஞைர்போ3தா4ந ஸ்தோமமந்த4ஸோ
[மதே3ஷு ||

அந்வயம்.

देव, गो ऋजीक, अन्धः, असावि, ईं, इन्द्र , अस्मिन्, जनुषा, न्यवोच, हर्यश्व !, त्वा, यज्ञैः, बोधामसि, अन्धसः, मदेषु, नः, स्तोमं, बोधः ॥

பதவுரை.

देवं	தே3வம்	பிரகாசமானதும
गो ऋजीकं	கோ3 ருஜீகம்	ஆவின் பால், நெய் முதலியவைகளால் சுத்தஞ் செய்யப்பட்டதுமாகிய
अन्ध	அந்த4:	சோமமென்னும் அன்னம்
असावि	அஸாவி	தேடு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
ईं इन्द्र.	ஈம் இந்த்3ர:	இந்த இந்திரன்
अस्मिन्	அஸ்மிந்	தேடிய இச் சோமமாகிய அன்னத்தில்
जनुषा	ஜநுஷா	இயற்கையாகவே
न्युवोच	ந்யுவோச	மிக வொருமுகப்பட்டவனாகின்றான்.
हर्यश्व !	ஹர்யஶ்வ !	பொற் குதிரையை யுடைய இந்திர!

त्वा	த்வா	உன்னை
यज्ञे.	யஜ்ஞை:	ஸ்தோத்திரங்களாலும் அவிகளாலும்
बोधामसि	போதாமஸி	ஞாபகமடையச் செய்கின்றேன்
अन्धस.	அந்தஸ:	சோமத்தின்
मदेषु	மதேஷு	களிப்புண்டாமிடங்களில்
न	ந:	எங்களுடைய
स्तोमं	ஸ்தோமம்	ஸ்தோத்திரத் தொகுதியை
बोध	போத	(நீ) அறிவாயாக

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1. வசிஷ்ட ரிஷி

பிரகாசமுள்ளதும், ஆவின் பால், நெய் முதலியவைகளோடு கலந்துள்ளதும் (கலயத்தால் பவித்திரம் பண்ணப்பட்டதென்பதுமது) ஆகிய சோமமென்னும் அன்னம் தேடப்பட்டிருக்கின்றது. இவ் விந்திரன் பிழிந்தெடுத்துள்ள சோமமாகிய இவ் வன்னத்தில் இயற்கையாகவே தற்பரனாகின்றான். இனிமேல் பிரத்தியட்சமாகிய ஸ்தோத்திரம் இந்திர! உனக்கு, ஸ்தோத்திரங்களால், அல்லது, அவிகளால் அறிவுறுத்துகின்றேன். சோமத்தினுடைய களிப்புண்டாமிடங்களில் எங்களுடைய ஸ்தோத்திரத்தை யறிந்துகொள்வாயாக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2

१ २ ३ १२ ३ १ २२ ३ १ २
314. योनिष्ट इन्द्र सदने अकारि तमानृभिः पुरुहूत प्रयाहि ।
२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
असो यथा नोऽविता वृधश्चिद्दो वसूनि ममदश्च सोमैः ॥ २ ॥

இருக்கு 7-24-1.

யோநிஷ்ட இந்த்ர ஸதநே அகாரி தமாந்ருபி: புருஹூத [ப்ரயாஹி ।
அஸோ யதா நோ(அ)விதா வ்ருதச்சித்தோ வஸூநி மமதச்ச ஸோ[மை: ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, ते, सदने, योनि., अकारि, पुरुहूत !, नृभिः, तम्, आप्रयाहि, नः, यथा, अविता, वृधश्चित्, असः, वसूनि, ददः, च, सोमैः, ममद ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே!
ते	தே	உன்னுடைய
सदने	ஸதநே	இருப்பின் பொருட்டு
योनिः	யோநி:	ஓர் இடம்
अकारि	அகாரி	செய்யப்பட்டிருக்கின்றது
पुरुहूत !	புருஹூத !	பலரால் அழைக்கப்படும் இந்திர !
नृभिः	ந்ருபி:	நியமிக்கும் மருத்துக்களோடு
तं	தம்	அவ்விடத்தைக் குறித்து
आ प्रयाहि	ஆ ப்ரயாஹி	வருவாயாக
नः	ந:	எங்களைக்
अविता	அவிதா	காப்பாற்றுவோனும்
वृधश्चित्	வ்ருதஸ்சித்	விருத்தி பண்ணுவோனுமாக
यथा	யதா	எவ்வாறு
असः	அஸ:	இருக்கின்றாயோ, (அவ்வாறே) எமக்குத்
वसूनि	வஸூநி	தனங்களைக்
ददः	தத:	கொடுப்பாயாக.
सोमैः च	ஸோமை: ச	மற்றும், சோமரசத்தால்
ममदः	மமத:	களிப்படைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2 வசிட்ட ரிஷி.

இந்திர! வசித்தற்கு உனக்கு ஓரிடஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. பலரோரால் அழைக்கப்பட்ட இந்திர! நியந்தாக்களான மருத்துக்களோடு அவ்விடத்திற்கு வருவாயாக. எவ்வாற்றால் எங்களைக் காப்பாற்றுவோனாகவும் விருத்தி செய்வோனாகவும் இருக்கின்றனையோ, அவ்வாற்றானே எங்கட்குத் தனத்தையுங் கொடுப்பாயாக. எங்களுடைய சோமரசத்தாலுங் களிப்படைவாயாக என்பதாம். (2)

குறிப்பு —वृधेच என்பர் இருக்கோதுவார்.

மந்திரம் 3

१२ ३२ ३१ ३ २उ ३१२३१ २३ १ २

315. अदर्दरुत्सम सृजो वि खानित्वमर्णवान् बद्बधानाँ * अरम्णः ।

३१२ ३ १२३२उ ३२उ ३ २३१२३२

महान्तमिन्द्र पर्वतं वि यद्वः सृजद्धारा †अव यद्दानवान् हन्॥३॥

இருக்கு 5-32-1

𑌅𑌦𑌰𑍍𑌦𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑌮 𑌸𑍃𑌜𑍋 𑌵𑌿 𑌖𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌦𑍍𑌬𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌰𑌮𑍍𑌣𑌃।
𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌵𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌅𑌵 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌨𑍍॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, त्वं, उत्स, अदर्द:, खानि, व्यसृज , बद्बधानान्, अर्णवान्, अरम्ण.,
यत्, महान्त, पर्वतं, व्यसृजत्, धारा , यत्, दानवान्, अवहन् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 !	இந்திரனே ! நீ
उत्सं	𑌉𑌤𑍍𑌸𑌂	நீர் நிறைந்துள்ள மேகத்தைப்
अदर्द	𑌅𑌦𑌰𑍍𑌦𑌃	பிளந்தனை பின்னர்
खानि	𑌖𑌾𑌨𑌿	மேகத்தின் நீர் வரும் வழிகளை (யும்)
व्यसृजः	𑌵𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌃	இனிது உண்டுபண்ணினைய.
बद्बधानान्	𑌬𑌦𑍍𑌬𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍	பீடை தருகின்ற
अर्णवान्	𑌅𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍	மேகங்களை
अरम्ण.	𑌅𑌰𑌮𑍍𑌣𑌃	இரையுமாறு செய்தாய்.
यद्	𑌯𑌦𑍍	எப்போது
यत्	𑌯𑌤𑍍	யாதொரு நீ
महान्तं	𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂	பெரிதாகிய
पर्वत	𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌂	மேகத்தை
व्यसृजत्	𑌵𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍	விரியச் செய்தாயோ, (மற்றும்)
धारा	𑌧𑌾𑌰𑌾𑌃	நீர்த்தாரைகளை விழச்செய்தனையோ,
दानवान्	𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍	தானவர்களை
अवहन्	𑌅𑌵𑌹𑌨𑍍	நன்கொழித்தனையோ, (அப்போ தென்க)

* अरम्णा, सृजो विधार, † अवदानव हन् , என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. காதா ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, நீர்கொண்ட மேகத்தை பிளந்தோனு யிருக்கின்றாய். பின்னர், மேகத்தினுடைய நீர்வரும் வழிகளைச் சிறப்புடையனவாகச் செய்தவனு யிருக்கின்றாய். இன்னும், பீடிக்கின்ற நீர் நிறைந்த மேகங்களைப் பிழிந்தாய். (விடுதலை பண்ணினுய்.) இந்திர! நீ, பெரிய மேகத்தை விரியச் செய்தாய் நீர்த்தாரைகளை விழச் செய்தவனு யிருக்கின்றாய் எப்போதெனின்? தானவர்களை, (துஷ்டின புத்திரர்களை) அல்லது, நீரைக் கொடுக்கும் மேகங்களை நாசமாக்கினையோ, அப்போதெனக இங்ஙனமே நிருத்தமும் இதற்குப் பொருளுரைக்கின்றது (3)

குறிப்பு.—ஆசீர்வாதத்தை சொடுக்கின்ற இந்திரன அழியாதவன என, விசேடமாககியும் பொருள கொள்வர் சிலர்.

மந்திரம் 4.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

316. सुष्वाणास इन्द्र स्तुमसि त्वा सनिष्यन्तश्चित्तुविनृम्ण वाजम् ।

१ २ ३ १ २र ३ २उ ३ १ २ ३ १ २

आ नो भर सुवितं यस्य *कोना तनात्मना सह्याम त्वोताः ॥४॥

இருக்கு 10-148-1.

ஸுஷ்வாணாஸ இந்த்ர ஸ்துமஸி த்வா ஸநிஷ்யந்தஶ்சித்துவிந்ருஂண [வாஜம் ।

ஆ நோ பர ஸுவிதம் யஸ்ய கோநா தநாத்மநா ஸஹ்யாம [த்வோதா: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, सुष्वाणास, त्वा स्तुमसि, तुविनृम्ण, वाज, सनिष्यन्तः, नः, सुवित, आभर, यस्य, कोना, त्वोता., तना, त्मना, सह्याम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
सुष्वाणासः	ஸுஷ்வாணாஸ:	சோமரசம் பிழிந்தெடுப்போர்களான யாங்கள்
त्वा स्तुमसि	த்வா ஸ்துமஸி	உன்னைத் துதிக்கின்றோம்.

* चाकन्त्मना तना सनुयान, என்பது இருக்கு.

तुविनृम्ण !	துவிந்ருʼம்ண !	மிகுந்த தனமுடைய இந்திர !
वाजं	வாஜம்	அவியாகிய அன்னத்தை
सनिष्यन्तः	ஸநிஷ்யந்த꞉	பிரித்துக் கொடுக்கின்ற யாங்கள் துதிக்கின்றோம் (ஆதலின)
न	ந꞉	எங்கட்கு
सुवित	ஸுவிதம்	இனிய தனத்தைக்
आभर	ஆஹர	கொடுப்பாயாக.
यस्य	யஸ்ய	எதைப்பற்றி
कोना	கோநா	வேட்கின்றாய்கொல், அத்தனத்தைத் தருவாயாக
त्वोता	த்வோதா꞉	நின்னால் காப்பாற்றப்பட்ட நாங்கள்
तना	தநா	மிகுந்த தனங்களைத்
त्मना	த்மநா	தாமாகவே
सह्याम	ஸஹ்யாம	நினது அநுக்கிரகத்தால் அடைகின்றோம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9. இருக்கு—4. பிருத்தாவைர ரிஷி.

இந்திர ! சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கின்ற யாங்கள் உன்னைப் போற்றுகின்றோம் மிகுந்த தனமுடையோய் ! அல்லது, மிகுந்த வலியுடையோய் ! இந்திர ! சரு, புரோடாச முதலிய அன்னத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கின்ற யாங்கள் உன்னைத் துதிக்கின்றோம். இங்ஙனமாமாதலின், எங்கட்கு அடையத்தக்க இனிய தனத்தைக் கொடுப்பாயாக அல்லது, எந்தத் தனத்தை விரும்புகின்றவனாயிருக்கின்றனையோ, அந்தத் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. யாங்கள் நின்னாற் காப்பாற்றப்பட்டோர்களாய் மிகுந்த தனங்களைத் தாமாகவே (பிறரை வேண்டாமலே) உனது கிருபையால் அடைந்துகொள்கின்றோம் என்பதாம் (4)

குறிப்பு.—தனம், வெற்றி, அடிமை முதலியவைகளைக் கொடுப்பாயாக என்பாருமுளர்

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
317. *जगृह्मा ते दक्षिणमिन्द्र हस्तं वसूयवो वसुपते वसूनाम् ।
३२उ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २
विद्मा हि त्वा गोपतिं शूर गोनामस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥

இருக்கு 10-47-1.

ஜக்₃ருப்₄ணா தே த₃க்ஷிணமிந்த்₃ர ஹஸ்தம் வஸூயவோ வஸுபதே [வஸூநாம் |
வித்₃மா ஹி த்வா கோ₃பதிம் ஶூர கோ₃நா மஸ்மப்₄யம் சித்ரம் வ்ருஷ [ணம் ரயிம் தா₃꞉ ||

அந்வயம்.

वसूनां, वसुपते, इन्द्र, वसूयव., ते, दक्षिणं हस्तं, जगृह्म, शूर, गोनां, त्वा, गोपतिं, विद्म , अस्मभ्यं, चित्रं, वृषणं, रयिं, दाः ॥

பதவுரை.

वसूनां	வஸூநாம்	தனமுடையார்கட்குள்
वसुपते इन्द्र !	வஸுபதே இந்த்ர !	தனங்கட்கிறைவனாகிய இந்திர !
वसूयव	வஸூயவ꞉	தனத்தை இச்சிக்கின்ற நாங்கள்
ते	தே	நினது
दक्षिण हस्तं	த₃க்ஷிணம் ஹஸ்தம்	வலக் கையைப்
जगृह्म	ஜக்₃ருஹ்ம	பிடித்துக்கொள்கின்றோம்.
शूर !	ஶூர !	பராக்கிரமமுடையோய் !
गोनां	கோ₃நாம்	கோக்களுடையார்களுள்
त्वा	த்வா	நின்னை
गोपतिं	கோ₃பதிம்	கோக்கட்கு இறைவனென்று
विद्म.	வித்₃ம꞉	(யாம்) அறிகின்றோம். ஆதலின்
अस्मभ्यं	அஸ்மப்₄யம்	எங்கட்குப்
चित्रं	சித்ரம்	பலவகையான
वृषणं	வ்ருஷணம்	மனவேட்கையை நிறையச் செய்கின்ற
रयिं	ரயிம்	தனத்தைக்
दाः	தா₃꞉	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5. சப்தகுர் ரிஷி.

தனங்கட்கெல்லாந் தலைவனாகிய இந்திர ! திரவியத்தை யிச்சிக்கின்ற நாங்கள் உனது வலக்கையைப் பிடித்துக்கொள்கின்றோம் எங்கட்குத் தனங் கொடுக்காமற் போகக்கூடாது என விருந்த தனமுடையவர் தங் கையைப் பிடித்துக்கொள்வது போன்று (பிடித்துக் கொள்கின்றோமென மேலே கூட்டுக) பராக்கிரமமுடைய இந்திர ! உன்னை, கோக்கட்கு இறைவனென்று உணர்கின்றோம். ரண்டு இருத்தலானும், இல்லாமையானும் இறைவனுந் தனமையும், அநேகமாந் தன்மையுங் கூறப்படுகின்றது இந்நூல் எங்கட்குப் பலவகைப்பட்ட மனோ விருப்பத்தை நிறையச் செய்யுந் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३१२३ २ ३ २
318. इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पार्य्या युनजते धियस्ताः ।
२ ३ १२ ३ १२३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २
शूरो नृषाता *श्रवसश्चकाम आ गोमति व्रजे भजा त्वं नः ॥६॥

இருக்கு 7-27-1.

இந்த்ரம் நரோ நேமதிதா ஹவந்தே யத்பார்ய்யா யுநஜதே தியஸ்தா:
ஶூரோ ந்ருஷாதா ஶ்ரவஸஶ்சகாம ஆ கோமதி வ்ரஜே பஜா த்வம்
[நஃ ||

அந்வயம்.

यत्, पार्या., ताः, धियः, युनजते, नरः, नेमधिता, इन्द्रं, हवन्ते, शूरः, नृषाता त्व, श्रवस , चकामे, गोमति, व्रजे, नः, भज ॥

பதவுரை.

यत्	யத்	எப்பொழுது
पार्याः	பார்ய்யா:	போரிற் பாதுகாப்பிற்குக் காரணமானவைகளும்
ताः	தா:	கீர்த்தியுள்ளவைகளுமான
धियः	தியஃ	எவற் றொழில்கள்
युनजते	யுநஜதே	பிரயோகம் பண்ணப்படுகின்றனவோ, அக்காலம்
नरः	நர:	வேள்வி, அல்லது போராற்றுகின்ற மனிதர்கள்
नेमधिता	நேமதிதா	வேள்வியில் அல்லது போரில்
इन्द्रं	இந்த்ரம்	எவ்விந்திரனை
हवन्ते	ஹவந்தே	அழைக்கின்றார்களோ,
शूर.	ஶூர:	வீரனும்
नृपाता त्वं	ந்ருஷாதா த்வம்	மனிதர்களைப் பாகுபாடு செய்வோனுமாகிய அத்தகைய நீ
श्रवस.	ஶ்ரவஸ:	அன்னம் அல்லது வலியை
चकामे	சகாமே	விரும்பியிட்டது

* शवसश्चकान, என்பது இருக்கு

गोमति	கோமதி	கோக்களுள்ள
व्रजे	வ்ரஜெ	கோசாலையில்
न	ந:	எங்களை
भज	பஜ	பாகமுடையோர்களாகச் செய்வாயாக.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—9 இருக்கு—6 வஸிஷ்ட ரிஷி.

எக்காலத்தில் போரில் இருபடைக் காரணமாக வுடைய (மரண பயத்தால்) கருமத் தொழில்கள் பிரயோகம் பண்ணப்படுகின்றனவோ, அப்போது வேள்வியின் கருத்தாக்கள், அல்லது, போரத் தலைவர்கள், வேள்வியில், அல்லது போரில், எவ் விந்திரனை யழைக்கின்றார்களோ, இந்திர! அத்தகைய நீ, வீரனாகவும், மனிதர்களைப் பாதுகாப்பு செய்வோனாகவும் இருக்கின்றாய் (ஆதலின்) அன்னத்தையேனும், வலிமையையேனும் இச்சிக்குமிடத்தில் கோக்கள் வாழுங் கோட்டத்தில் எங்களைப் பாகமுடையார்களாய்ச் செய்வாயாக (6)

மந்திரம் 7

१२ ३ १२र ३१२ ३१२३ १२३
319. वयः सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः ।
१२ ११२३२ ३१ २र ३२ २ ३१२ ३२
अप ध्वान्तमूर्णुहि पूर्धिचक्षुर्मुमुग्ध्या२स्मान्निधयेव बद्धान् ॥ ७ ॥

இருக்கு 30-73-13

வய: ஸுபர்ணா உபஸெதுரிந்த்ரம் ப்ரியமெதா ருஷயொ நாத[மாநா: |
அப த்வாந்த மூர்ணுஹி பூர்த்தி சக்ஷுர்முமுக்த்யாஸ்மாந்நித[யெவ பத்தாந் ||

அந்வயம்.

वय , सुपर्णा, प्रियमेधा', ऋषय , नाधमाना', इन्द्र, उपसेदु , इन्द्र !, ध्वान्तं, अपोर्णुहि, चक्षुः, पूर्द्धि, निधया इव बद्धान्, अस्मान्, मुमुग्धि ॥

பதவுரை.

वय	வய:	செல்கின்றவைகளும்
सुपर्णा	ஸுபர்ணா	மிகுந்த நலத்தைக் கொடுப்பவைகளும்
प्रियमेधा.	ப்ரியமெதா:	வேள்வியை விரும்புகின்றவைகளும்

ऋषयः	ருஷய:	நீணட பாாவையுடையவைகளும
नाधमानाः	நாயமாநா:	மெயயுணாவை யேறபவைகளு மான கிரணஙகள,
इन्द्र	இந்த்ரம்	இநதிரனை
उपसेदुः	உபஸேது:	அடைநதன அடைநது
इन्द्र !	இந்த்ர !	இநதிரனே ! நீ
ध्वान्तं	த்வாந்தம்	இருளைப
अपोर्णुहि	அபோர்ணுஹி	போககுவாயாக.
चक्षुः	சக்ஷு:	ஒளியைப
पूर्द्धि	பூர்த்தி	பரபபுவாயாக
निधया इव बद्धान्	நிதயா இவ பத்தாந்	பாசககூடடஙகளாறகடடுபபட்ட வாகளை (விடுவிபபதுபோல)
अस्मान्	அஸ்மாந்	எஙகளை
मुमुग्धि	முமுக்தி	விடுவிபபாயாக (என வேணடு கினறன எனக)

சாயண பாடியம

கணடம—9 இருக்கு—7 கௌரிவீறி ரிஷி.

செலலுகினறவைகளும, சுகஙகொடுபபதை வளாபபவைகளுமான இரவியின கிரணஙகள, இநதிரனை யடைநதன எவவிதமானவைகளெனின ? வேளவியிற பிரியபபடுபவைகள, நீணட நோககுடையவைகள, வேளவியை வேணடுபவைகளாம. வேணடுகினற வகைகளே கூறபபடுகினறன .—இநதிரனே ! இருளை பொககுவாயாக ஈணடு "எவ விருள மறைககபபடடுளளதோ அது மனதாலடையததக்கது இதினினறுங கெடடு உலோபமாகினறது" எனனும ஐதரேயப பிராமணம (பிராமணம எனனும வேத பாகததின வாககு) சிநதிககற பாலது மறறும, ஒளியையும நிறையச செயவாயாக அதாவது பாசககூடடஙகளாற கடடுபபடடவாகளான எஙகளைப பாசஙகளினினறு நீஙகுமாறு விடுவிபபாயாக எனபதாம ஈண்டு 'வயோவோ' எனறுற ஒடகததது 4-3-ல உளள நிருததச சூததிரததில இதன பொருள காணத தககது. (7)

குறிப்பு —இநதிரியங்கட்கு ஆனமாவை முனனிடடும், மாணாககாகடகு பிரம ஞானியாகிய ஆசிரியரை முனனிடடும, இருடிகடகும ஞானிகடகும, பரமானமாவைக குறிததும நடநத பேசசெனபா சிலா.

மந்திரம் 8.

१ २ ३ २उ १ २र ३ १ २र ३ १ २
320. नाके सुपर्णमुपयत्पतन्तꣳ हृदावेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा ।
१२ ३ १२ ३ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २३२
हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम् ॥ ८ ॥

இரு · ரு 3-45-1.

நாகே ஸுபர்ணமுபயத்பதந்தம் ஹ்ருதா வேநந்தோ அப்யச
[க்ஷத த்வா |
ஹிரண்யபக்ஷம் வருணஸ்ய தூதம் யமஸ்ய யோநௌ ஶகு
[நம் புரண்யும் ||

அந்வயம.

सुपर्ण, पतन्तं, हिरण्यपक्षं, वरुणस्य, दूत, यमस्य, योनौ, शकुन, भुरण्यु,
त्वा, हृदा, वेनन्त , नाके, अभ्यचक्षत, उपयत् ॥

பதவுரை

सुपर्णं	ஸுபர்ணம்	இனிய வீழ்ச்சியுடையவனும் (கீழ் வருபவனும்)
पतन्त	பதந்தம்	வானில் செல்பவனும்
हिरण्यपक्षं	ஹிரண்யபக்ஷம்	பொற்சிறகுள்ளவனும்
वरुणस्य	வருணஸ்ய	நீரையபிமானிக்கும் தேவதைக்குத் (வருணனுக்கு)
दूतं	தூதம்	தூதனும்
यमस्य	யமஸ்ய	மின்னலாகிய தீயினுக்கு
योनौ	யோநௌ	இடமாகிய அந்தரிக்ஷத்தில்
शकुन	ஶகுநம்	பறவையாயிருப்பவனும்
भुरण्यु	புரண்யும்	மழை முதலியவைகளால் உலகைக் காப்பாற்றுபவனுமாகிய
त्वा	த்வா	(காற்றுருவினனும்) உன்னை
हृदा	ஹ்ருதா	உள்ளத்தால்
वेनन्त	வேநந்த:	வேண்டப்பெற்ற துதிப்போர்கள்
नाके	நாகே	விண்ணில்
अभ्यचक्षत	அப்யசக்ஷத	பார்க்கின்றார்கள் அக்கால்
उपयत्	உபயத்	வந்துகொண்டிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—8. வேனோபாக்க ரிஷி தேவதை வேந:

வேநனே! உன்னை, உள்ளத்தில் விருப்பம் மிகுந்த துதிப்போர்கள் வானில் இனிது பார்க்கின்றார்கள். எப்போது பார்க்கின்றார்களோ, அப்போது வந்துகொண்டிருக்கின்றாய் என்பது எஞ்சி நின்றது. எவ்வண்ணத்தனாகிய நின்னை யெனின்? வானிற் செல்கின்றவனும், பொன்மயமான சிறகுகளை யுடையவனும், நீரபிமானி தேவதையாகிய வருணனுக்குத் தூதனும், நியமிக்கப்படும் மின்னலாகிய அக்கினியின் இருப்பிடத்தில் (அந்தரிக்ஷத்தில்) பறவை வடிவாக இருப்பவனும், மழை முதலியவைகளால் உலகத்தையும் பரிபாலிப்பவனுமாகிய உன்னை காண்கின்றார்கள் என முடித்துக் கொள்க. (8)

குறிப்பு—ஈண்டு வேனன் என்பவன் வானிலிருந்து வரும் ஒரு கந்தருவன்

மந்திரம் 9

१२ ३१ २३२ ३२ ३ १ २ ३२ ३१ २ ३१ २
321. ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचो वेन आवः ।
२ ३क २र ३ १ २ ३ २ ३२३ २ ३ १२ ३ १ २
स बुध्न्या उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च विवः ॥ ९॥

இருக்கு 5-6-1

ப்ரஹ்ம ஜஜ்ஞாநம் ப்ரதமம் புரஸ்தாத்விஸீமத: ஸுருசோ வேந [ஆவ: ।
ஸ புத்ந்யா உபமா அஸ்ய விஷ்டா: ஸதஶ்ச யோநிமஸதஶ்ச விவ: ॥

அந்வயம்

वेनः, पुरस्तात्, जज्ञानं, ब्रह्म, प्रथम, विसी, अतः, सुरुचः, आवः, सः, बुध्न्याः, अस्य उपमा, विष्ठाः, सतः, च, असत, योनि, विव. ॥

பதவுரை

वेन	வேந:	வேனன், என்னும் [illegible] கந்தருவன்
पुरस्तात्	புரஸ்தாத்	முற் காலத்தில்
जज्ञान	ஜஜ்ஞாநம்	தோன்றிய, அல்லது, ஞான முடைய
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	உத்தம பிரம்மத்தை

विसीं	விஸீம்	விசீம, விசீம, என்னும் நலக்குறியாகிய
अत:	அத:	காணப்படும் இவ்வன்னத்தினின்றும்
सुरुच.	ஸுருச:	நற்காந்தியுடையவனுக்
आव	ஆவ:	காப்பாற்றினேனே,
स	ஸ:	அக்கந்தருவன்
बुध्न्या'	புத்ந்யா:	அந்தரிக்ஷத்தின்
अस्य उपमा	அஸ்ய உபமா:	இதற்கொப்பான இரவி முதலியவற்றின் காந்திகளை
विष्ठा	விஷ்டா:	சிறப்பாய நிலை நிறுத்தினன. (அவ்வாறே)
सत.	ஸத:	இப்போதிருப்பதும்
च	ச	மற்றும்
असत	அஸத:	இப்போதிலாததும், மேலுண்டாவதுமாகிய
योनि	யோநிம்	இருப்பிடத்தையும்
विव:	விவ:	உண்டாக்கினன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—9. பிருகற்பதி, அல்லது, நகுல ரிஷி.

'வேனன' என்னும் மேற் செல்லுகின்ற ஒரு கந்தருவன. "வேனன் அதைக்கண்டு" என்று தொடங்கி "கந்தருவன எனபோன" என வினைய மறைச்சாகையும் முடிவிற் கூறுகின்றது காணக. அவ வேனன, முற்காலத்தில உண்டாகிய, அல்லது, மெய்யறிவுடைய, உத்தம குலமாகிய முனனுடம்பை, இவைகளினின்று மேலாகப பாரக்கப்பட்ட ஒளியாற காப்பாற்றினன. விசீம, என்று சொல்லப்பட்டது அவன வாயினின் றெழுமோர ஒலிக்குறிப்பு, அதாவது அநுக்கிரகக் குறியாம. அத்தன்மைய ஒலியை வாயினின்றும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டு உத்தமகுல வுடம்பை பேரொளி யுடையதாகச் செய்துவிட்டான எனபது (திரண்ட) பொருள. அவ வேனன இச் சரீரத்திற்கு ஒப்பான வானிற்றோன்றுகின்ற இரவியின ஒளி முதலியவைகளை விசேடமாகத் தாபித்தனன. அஙஙனமே இப்போது இருக்கப்பட்டதும, மேல வருங்காலத்தில இராததுமாகிய, உற்பத்தியின காரணத்தை அல்லது வசிக்குமிடத்தை வெளிப்படுத்தினன எனபதாம. (9)

குறிப்பு—வேனன எனபதை அறிவுமயமாகிய பரமானமா எனபார ஒரு சாரார. மூலத்தில் 'பிரமம' எனபது உத்தம குலத்தின உடமபெனப்பட்டது பாடியத்தில.

மந்திரம் 10.

१२ ३१ २ ३२ ३१२ ३१२ ३१ ३
322. अपूर्व्या पुरुतमान्यस्मै महे वीराय तवसे तुराय ।
३ १२ ३ ३ १२ ३ १२ ३ १२
विरप्शिने वज्रिणे शन्तमानि वचांस्यस्मै स्थविराय तक्षुः॥१०॥

இருக்கு 6-32-1

அபூர்வ்யா புரூதமான்யஸ்மை மஹே வீராய தவஸே [துராய |
விரப்ஶிநே வஜ்ரிணே ஶந்தமாநி வசாம்ஸ்யஸ்மை ஸ்தவிராய [தக்ஷு: ||

அந்வயம்

महे, वीराय, तवसे, तुराय, विरप्शिने, वज्रिणे, स्थविराय, अस्मै, अपूर्व्या, पुरुतमानि, शन्तमानि, वचांसि, तक्षु ॥

பதவுரை.

महे	மஹே	மகானும்
वीराय	வீராய	வீரனும்
तवसे	தவஸே	வலியுடையோனும்
तुराय	தூராய	வேகமுடையோனும்
विरप्शिने	விரப்ஶிநே	சிறப்பாகிய தோத்திரத்திற்கு விடயமானோனும்
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வச்சிராயுத முடையானும்
स्थविराय	ஸ்தவிராய	பழமையோனுமாகிய
अस्मै	அஸ்மை	இவ் விந்திரன் பொருட்டு,
अपूर्व्या	அபூர்வ்யா	புதியவைகளும்
पुरुतमानि	புரூதமாநி	பலவகைகளும்
शन्तमानि	ஶந்தமாநி	நலந் தருபவைகளுமான
वचासि	வசாம்ஸி	தோத்திர வாக்கியங்களைத்
तक्षु	தக்ஷு:	துதிப்போர்கள் சொல்லினார்கள்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9. இருக்கு—10 சுகோத்திர ரிஷி. இந்திரன்-தேவதை.

பண்டைக் காலத்தோர்களால் துதிக்கப்பட்டனவும், பிறப்பிக்கப்பட்டனவும், இன்பந் தருவனவுமான தோத்திர வாக்கியங்களை இவ்விந்திரன் பொருட்டுத் துதியாளர்கள் பாடுகின்றார்கள். எமது துதியாளர்கள் என்பது

என்று நின்றது. எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனுக்கெனின்? பெரியோனும், பலவகையான பகைஞர்களைக் கொல்வோனும், ஆற்றலுடையோனும், வேகமுடையோனும், சிறந்த துதிகட்கு விடயனும், பழையோனும், வச்சிராயுதமுடையோனுமாகிய இந்திரனுக்கு பாடுகின்றார்களென மேற்கூட்டுக. (10)

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றும்.

பத்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—10.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२ ३ २ ३१ २ ३१ २

323. **अव द्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठदियानः कृष्णो दशभिः सहस्रैः ।**

२ ३ २ उ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

आवत्तमिन्द्रः शच्या धमन्तमप स्नीहितिं नृमणा अपद्राः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-96-13.

அவ த்ரப்ஸோ அம்ஶுமதீமதிஷ்டதியாந꞉ க்ருஷ்ணோ தஶபி꞉ ஸஹஸ்ரை꞉ ।

ஆவத்தமிந்த்ர꞉ ஶச்யா தமந்தமப ஸ்நீஹிதிம் ந்ருமணா அபத்ரா꞉ ॥

அந்வயம்.

द्रप्सः, दशभिः, सहस्रैः, इयानः, कृष्णः, अंशुमतीं, अव अतिष्ठत्, शच्या, धमन्तं, तम्, इन्द्रः, आवत्, (अथ,) नृमणाः, स्नीहितिं, अपद्राः ॥

பதவுரை.

द्रप्सः	த்ரப்ஸ꞉	வேகமாய்ச் செல்கின்ற
दशभिः सहस्रैः	தஶபி꞉ ஸஹஸ்ரை꞉	பதினாயிரம் அசுரர்களுடன்
इयानः	இயாந꞉	முன்னேறிவந்த
कृष्णः	க்ருஷ்ண꞉	கிருஷ்ணன், என்னும் அசுரன்

अंशुमतीं	அம்சுமதீம்	அஞ்சுமதி, என்னும் நதியை
अव अतिष्ठत्	அவ அதிஷ்டத்	வந்தடைந்திருந்தனன். பின்னர்
शच्या	சச்யா	தனது, செய்கையால் அல்லது ஞானத்தால்
धमन्तं	தமந்தம்	உலகிற்குப் பீதியுண்டாக்குகின்ற
तं	தம்	அவ் வசுரனை
इन्द्रः	இந்த்ர:	(மருத்துக்களோடுகூட) இந்திரன்
आवत्	ஆவத்	போய்ச் சூழ்ந்துகொண்டனன்
(अथ)	(அத)	(பின்னர்)
नृमणाः	ந்ருமணா:	வேட்போர்கள் (பால்) மனம் வைக்கும் அவ் விந்திரன்
स्नीहितिं	ஸ்நீஹிதிம்	துன்புறுத்துகின்ற அவ் வசுர சேனைகளை
अपद्राः	அபத்ரா:	நாசஞ்செய்து விட்டனன்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—10. [illegible] 1. த்யுதான ரிஷி.

இங்கோர் இதிகாசங் கூறப்படுகின்றது அதாவது :—முன்னொரு காலத்தில் கிருஷ்ணன் எனப்பேர் அசுரன், பத்தாயிரம் அசுரர்களாற் சூழப்பட்டோனாய் அம்சுமதி என்னும் நதிக்கரையிற் றங்கியிருந்தனன். அங்கு நீர் நடுவிலிருந்த அக் கிருஷ்ணனை, இந்திரன் பிருகஸ்பதியோடு போய்ச் சேர்ந்து அவனையும், அவனைப் பின்றொடர்ந்தோர்களையும், பிருகஸ்பதியின் சகாயத்தாற் கொன்றனன் என்பதாம். சோமன், என்பவன் அஞ்சுமதி நதிக் கரையிலிருந்தனன். அவனை, பிருகஸ்பதியோடு இந்திரன் சென்று, பணனாட் போராற்றிக் கொன்றனன் என, இவ் விதிகாசத்தை மற்றோர் வகையாய்க் கூறுவர் சிலர். இவ்விதிகாசமனைத்தும் இம்மந்திரத்திற் கூறப்படுகின்றது. இஃது இருடியாற் கூறப்படாததெனினோ, கொள்ளற்பாலதன்றாம். (இருடி மொழியாதலின் இஃது கொள்ளற்பாலதேயாம் என்பது கருத்து.)

இனி முறையாய மந்திரத்தின் பொருள் கூறப்படுகின்றது. அது வருமாறு :—விரைவாகச் செல்கின்ற பத்தாயிர மெண்கொண்ட அசுரர்களா[illegible] சூழப்பட்ட கிருஷ்ணன் என்னும் அசுரன், அம்சுமதி, என்னும் ந[illegible] விருந்தனன். பின்னர், தனது செய்கையால், அல்லது, [illegible] விருக்கப்பட்ட, அல்லது, உலகம் பயப்படுமாறு ஒலி செய்யப்பட்ட, கிரு[illegible]ணன் என்னும் அவ் வசுரனை இந்திரன் மருத்துக்களோடு போய் அடைந்தனன். அடைந்த பின்னர் அவனையும், அவனைப் பின்பற்றினோர்களையும், இந

திரன் கொன்றுவிட்டனன் என்பதாம் மனிதர்களிடத்து, அல்லது, வேட்போர்களிடத்து மனமுள்ள, அவ்விந்திரன் அனைவரையுந் துன்புறுத்தும் அசுரனுடைய சேனையைக் கொன்று, அவனுடன் இருந்தார்களையுங் கொன்று, விரைவில் ஓடிய அவ்வசுரனையுங் கொன்றுவிட்டனன் என்பது கருத்தெனக் கொள்க.

மந்திரம் 2

३१२ ३२३१२ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २र

324. वृत्रस्य त्वा श्वसथादीषमाणा विश्वेदेवा अजहुर्ये सखायः ।

३१२ ३ १ २ ३ २ ३२उ ३ १२

मरुद्भिरिन्द्र सख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वाः पृतना जयासि ॥ २ ॥

இருக்கு 8-96-7.

வ்ருத்ரஸ்ய த்வா ச்வஸதாதீஷமாணா விச்வேதேவா அஜஹுர்யே [ஸகாய: |

மருத்பிரிந்த்ர ஸக்யம் தே அஸ்த்வதேமா விச்வா: ப்ருதநா ஜயாஸி ||

அந்வயம்

हे इन्द्र !, ये, विश्वेदेवा , सखाय , वृत्रस्य, श्वसथात् , ईषमाणा , त्वा, अजहुः, मरुद्भिः, ते, सख्यं, अस्तु, अथ, इमाः, विश्वाः पृतनाः, जयासि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! (உனக்கு)
ये	யே	எந்த
विश्वे देवाः	விச்வே தேவா:	விசுவ தேவர்கள்
सखाय.	ஸகாய:	(போரில், முன்னர்) உதவியா யிருந்தார்களோ, (அவர்கள்)
वृत्रस्य	வ்ருத்ரஸ்ய	விருத்திராசுரனுடைய
श्वसथात्	ச்வஸதாத்	பெருமூச்சால்
ईषमाणा.	ஈஷமாணா:	வெருண்டோடினவர்களாய்
त्वा	த்வா	நின்னை
	அஜஹு:	விட்டுவிட்டார்கள் (ஆதலின் இந்திர !)
[illegible]	மருத்பி:	மருத்துக்களோடு
[illegible]	தே	உனது
सख्यं	ஸக்யம்	நட்புத்தன்மை
अस्तु	அஸ்து	இருக்க.

अथ	அத	பின்னர்
इमाः	இமா:	இந்த
विश्वाः	விச்வா:	எல்லாப்
पृतनाः	ப்ருதநா:	பகைஞர் படைகளையும்
जयाति	ஜயாதி	வெற்றிகொள்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—10 இருக்கு—2 தயுதான ரிஷி

இந்திரனே! முன்னர் நினக்கு எந்த விசுவ தேவர்கள் (எல்லாத் தேவர்களும்) யமபோரில் உதவி செய்பவர்களாயிருக்கின்றோம், என்று நண்பர்களானார்களோ, அத்தேவர்களனைவரும், விருத்திராசுரனுடைய பெருமூச்சால், —அதாவது வருகின்ற தேவர்கள் அனைவர்களையும் விருத்திராசுரன் நோக்கி அவர்கட்குப் பயமுண்டாமாறு பெருமூச்செறிந்தனன். அப் பெருமூச்சாற் பயந்தோராயினார் என்பதாம் இதுகொண்டே யாண்டு மோடினவர்களாயப் போரில் உன்னைக் கைவிட்டு விட்டார்கள் இவ்வாறுயவழி இந்திர! மருத்துக்களோ (தேவதைகளோ)டு நினக்கு மித்திரத் தன்மை யிருக்குக. எவ்வண்ணம் தாசனான மருத்துக்களோடெனின்? எம் மருத்துக்கள் நின்னைப் பிரியமாட்டார்களோ, அவர்களோடு பின்னர் இவர்களனைவர்களும் பகைஞர் படைகளைத் தமது வலியாலடக்கி விடுவார்கள் என்பது கருத்து. "இந்திரன் விருத்திரனைக் கொன்று" என்றற் றொடக்கத்து (3-2-9.) ஐதரேயப் பிராமணம் கூறுகின்றது ஈண்டுச் சிந்திக்கற்பாலது (2)

மந்திரம் 3.

३ १ २ ३१ २र ३१ २र३ १ २ ३ १ २
325. विधुं दद्राणꣳ समने बहूनां युवानꣳ सन्तं पलितो जगार ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २उ ३ २३ १ २र
देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार स ह्यः समानः ॥ ३ ॥

இருக்கு 10-55-5

விதும் தத்ராணம் ஸமநே பஹூநாம் யுவாநம் ஸந்தம் பலிதோ [ஜகார ।
தேவஸ்ய பஸ்ய காவ்யம் மஹித்வாத்யா மமார ஸ ஹ்ய: ஸமாந: [illegible]

அந்வயம்.

विधुं, समने, बहूनां, दद्राण, युवान सन्त, पलित', जगार, दे[illegible]
काव्य, पश्य, अद्य, ममार, स , ह्यः, समानः ॥

பதவுரை

विधुं	விதும்	போர் முதலியவைகளைச் செய்பவனும்
समने	ஸமநே	போரில்
बहूना	பஹூநாம்	அநேகம் பகைஞர்களை
दद्राण	தத்ராணம்	வெருட்டுபவனுமாகிய
युवान सन्तं	யுவாநம் ஸந்தம்	தருணப் பருவத்துள்ள ஒருவனை, (இந்திரனுடைய கிருபையால்)
पलितः	பலித:	கிழவன் ஒருவன்
जगार	ஜகார	வென்றனன்.
देवस्य	தேவஸ்ய	காலமாகிய இந்திரனுடைய
महित्वा	மஹித்வா	மகிமை மிக்க
काव्यं	காவ்யம்	(இந்த) ஆற்றலை
पश्य	பஶ்ய	(ஞானியாகிய ஆன்மாவே நீ) பார்ப்பாயாக
अद्य	அத்ய	(மிக்க கிழத்தன்மையுடைய ஒருவன்) இன்று
ममार	மமார	இறந்தனன்
स	ஸ:	அவன்
ह्यः	ஹ்ய:	மறு தினத்தில்
समान	ஸமாந:	பிறப்பெடுத்து வருகின்றான். (இதையும் பார்ப்பாயாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—3. பிருகத்துக்த ரிஷி.

இம் மந்திரத்தில் இந்திரன் கால வடிவாய்த் துதிக்கப்படுகின்றான். எல்லா யுத்தங்களையும் நியமிப்பவனும், (அதாவது போரணைத்தையுஞ் செய்பவனும்) அவ்வாறே போரில் எல்லாப் பகைஞர்களையும் வெருட்டுபவனுமாகிய இத்தகை வலிமையோடுகூடிய ஒரு தருணனை, கிழத்தன்மையுடையோன் ஒருவன் இந்திரனுடைய கிருபையால் வென்றனன் இத்தன்மைய இயல்புள்ளவனும், மேற்கூறிய இலக்கணத்தை யுடையவ காலமென்னும் இந்திரனுடைய மகிமை தங்கிய ஆற்றலை, பிருகத்துக்தனே! நீ காண்பாயாக இந்த ரிஷி தன் ஆன்மாவையே கூப்பிட்டுச் சொல்கின்றார். எவன் கிழத்தன்மையடைந்து இன்று இறக்கின்றானோ, அவன் மறுநாளய தினத்தில் தன்று பிழைக்கின்றான் அதாவது மறு பிறப்பில் வெளிப்படுகின்றான் (இதையுங் காண்பாயாக) (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ २ ३२ ३ १२ ३१ २ ३ १२
326. त्वंह त्यत् सप्तभ्यो जायमानोऽशत्रुभ्यो अभवः शत्रुरिन्द्र ।
३१ २२ २ १ २२ ३२ ३ १२ १२
गूढे द्यावापृथिवी अन्वविन्दो विभुमद्भ्यो भुवनेभ्यो रणं धाः ॥

இருக்கு 8-96-16.

த்வம்ஹ த்யத் ஸப்தப்யோ ஜாயமாநோऽஶத்ருப்யோ அபவ:
[ஶத்ருரிந்த்ர ।

கூடே த்யாவாப்ருதிவீ அந்வவிந்தோ விபுமத்ப்யோ புவநேப்யோ
[ரணம் தா: ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, त्व ह, त्यत्, जायमानः, अशत्रुभ्यः, सप्तभ्यः, शत्रुः, अभवः, गूढे, द्यावापृथिवी, अन्वविन्दः, विभुमद्भ्यः, भुवनेभ्यः, रणं धाः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
त्वं ह	த்வம் ஹ	உண்மையில் நீ
त्यत्	த்யத்	(மேல்வரும்) இவ்வித பராக்கிரமமுடையாய
जायमानः	ஜாயமாந:	தோன்றும் போதே
अशत्रुभ्यः	அஶத்ருப்ய:	சத்துருக்களற்ற
सप्तभ्यः.	ஸப்தப்ய:	கிருஷ்ணன், விருத்திரன், நமுசி முதலிய ஏழுவர்களின் பொருட்டுச்
शत्रु	ஶத்ரு:	சத்துருவாக
अभवः	அபவ:	ஆனாய். (மற்றும், நீ)
गूढे	கூடே	இருள் மூடியுள்ள
द्यावापृथिवी	த்யாவாப்ருதிவீ	வானையும் மண்ணையும்
अन्वविन्द.	அந்வவிந்த:	விளக்கிக்கொண்டனை. (அங்ஙனமே)
विभुमद्भ्य.	விபுமத்ப்ய:	பெரிதாகின
भुवनेभ्य.	புவநேப்ய:	புவனங்களினின்றும்
रणं	ரணம்	இரமித்தலைக்
धा.	தா:	கொள்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—4. த்யுதான ரிஷி.

இந்திர! உண்மையில் நீ இத்தன்மைய செய்கையைச் செய்தோனு யிருக்கின்றாய அஃதெனனே யெனின? தோனறிய போதே சததுருக்க ளில்லாத கிருஷ்ணன, விருத்திரன, நமுசி, சமபரன முதலிய எழுவருக்குஞ் சததுருவாயினை அல்லது, ஏழுபுரியின பொருட்டுச் சததுருவாயினை 'ஏழு புரததை எவன நாசஞ்செயகின்றேன' என்று நிருக்தமுங் கூறுகின்றது அல்லது இருக்கோதுவான முதலிய ஏழு வேடபோரின பொருட்டு வேள்வி யிற் றோன்றுமபோதே இடையூறு விளைபபவாகடகுச சததுருவானாய. அன்றியும, இந்திர! நீ இருளால மூடபபடட வானுலகையும மணணுலகை யும, இரவி வடிவமாய விளக்கி முறையாய அவைகளை யடைநதாய. அங்ஙன மே மகததான புவனங்களினின்றும ஆடல செயவதை மேற்கொணடாய. (இததனமைய அரிய செயலை நீ செய்தனை எனபது கருததது.) (4)

மந்திரம் 5.

३ १ २र ३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २
327. मेडिं न त्वा वज्रिणं भृष्टिमन्तं पुरुधस्मानं वृषभꣳ स्थिरप्स्नुम् ।
३ २उ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २३१ २
द्युक्षं वृत्रहणं गृणीषे ॥ ५ ॥

மெடிம் ந த்வா வஜ்ரிணம் ப்ருஷ்டிமந்தம் புருதஸ்மாநம் வ்ருஷபம் [ஸ்திரப்ஸ்நும் |
கரோஷ்யர்யஸ்தருஷீர்துவஸ்யுரிந்த்ர த்யுக்ஷம் வ்ருத்ரஹணம் [க்ருணீஷே ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, दुवस्युः, अर्यः, तरुषीः, करोषि, वृत्रहणं, द्युक्षं, पुरुधस्मानं, वृषभं, स्थिरप्स्नुं, वज्रिण, भृष्टिमन्त, त्वा, मेडि न, गृणीषे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
दुवस्युः	துவஸ்யு:	துதி முதலிய வழிபாட்டை விழைந்து
अर्यः	அர்ய:	எனது பகைஞர் தாழ்ந்தவராக வும
तरुषी.	தருஷீ:	யான வெற்றியுடை யனாகவும
करोषि	கரோஷி	செய்கின்றாய

वृत्रहणं	வ்ருத்ரஹணம்	விருத்திரனைக் கொன்றவனும்,
शुक्ष	ஶுக்ஷம்	வானுலகில் இருப்போனும்,
पुरुधस्मानं	புருதஸ்மாநம்	நீரைத் தாங்குவோனும், அல்லது பகைஞரைக் கெடுப்போனும்
वृषभं	வ்ருஷபம்	வேண்டியதை மழையெனப் பொழிவோனும்
स्थिरप्स्नुं	ஸ்திரப்ஸ்நும்	நிலைத்த வடிவனும்
वज्रिणं	வஜ்ரிணம்	வச்சிராயுதந் தாங்கியவனும்
भूष्टिमन्तं	ப்ருஷ்டிமந்தம்	பகைஞரைக் காய்பவனுமாகிய
त्वा	த்வா	உன்னை
मेहि न	மேஹிம் ந	மழையைக் கொடுக்கின்ற வாகைத் துதிக்குமாறு
गृणीषे	க்ருணீஷே	தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5. வாமதேவ ரிஷி.

இந்திர! துதித்தல் முதலிய பணியை விரும்புகின்ற நீ எனது பகைஞர்களைத் தாழ்ந்தவர்களாகவும் (தோல்வி யுடையவர்களாகவும்) எங்களை வெற்றியுடையவர்களாகவுஞ் செய்கின்றாய். அல்லது, எங்களைத் தருணர்களாகவும், எமது சத்துருக்களை மெலிவுடையவர்க (கிழவர்க) ளாகவுஞ் செய்கின்றாய். ஆதலின், மழையைக் கொடுக்கும் மத்திமை வாகையைப்போல, அதாவது மழையின் பொருட்டு (அவ்வாகையை)த் துதிக்குமாறு உன்னைத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன் என்பதாம். எவ்வண்ணத்தனாகிய நின்னையெனின்? விருத்திராசுரனைக் கொன்றோனும், மேகத்தைக் கடிந்தோனும், வானுலகிலிருப்போனும், மிகுந்த நீரைத் தாங்குவோனும், அல்லது, பல சத்துருக்களை யடக்குவோனும், விரும்பியவைகளை மழையாயப் பெய்விப்போனும், உண்மை வடிவனும், இந்திரனுடைய வடிவம் ஒருகாலும் நழுகுவதில்லை ஆதலினென்க அல்லது, நிலையான சத்துருக்களைக் கொல்வோனும், வச்சிராயுதமுடையோனும், பகைஞரைக் காய்வோனுமாகிய நின்னை துதிக்கின்றேன் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க. (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ २३ १२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २
328. प्रवो *महे महे वृधे भरध्वं प्रचेतसे प्रसुमतिं कृणुध्वम् ।
१ २ ३ १ २र ३ २
विशः पूर्वीः प्रचर चर्षणीप्राः ॥ ६ ॥

இருக்கு 7-31-10

* महो महि वृध, என்பது இருக்கு.

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍋 𑌮𑌹𑍇 𑌮𑌹𑍇 𑌵𑍃𑌧𑍇 𑌭𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌂
[𑌕𑍃𑌣𑍁𑌧𑍍𑌵𑌂 ।
𑌵𑌿𑌶𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰 𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 ॥

அந்வயம்.

(हे अस्मदीयाः !,) वः, महे वृधे, महे, प्रभरध्वं, प्रचेतसे, सुमतिं, प्रकृणुध्वं, चर्षणिप्राः, पूर्वीः, विशः, प्रचर ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीया !)	(𑌹𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾𑌃 !)	(எம்மவர்களே !)
व	𑌵𑌃	நீவிர்
महे वृधे	𑌮𑌹𑍇 𑌵𑍃𑌧𑍇	தனத்தை மிக வளரச்செய்கின்ற
महे	𑌮𑌹𑍇	பெரியோனாகிய இந்திரனுக்கு
प्रभरध्वं	𑌪𑍍𑌰𑌭𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂	சோமரசத்தை அர்ப்பணஞ் செய்வீர்களாக.
प्रचेलसे	𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑍇	மேலாகிய அறிவுடைய இந்திரன் பொருட்டு
सुमतिं	𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌂	இனிய தோத்திரத்தை
प्रकृणुध्वं	𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌣𑍁𑌧𑍍𑌵𑌂	நன்கு செய்வீர்களாக (இந்திர !)
चर्षणिप्राः	𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃	பிரசைகளின் மனோவேட்கையை நிறையப் பண்ணுகின்ற நீ
पूर्वी·	𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍀𑌃	அவி கொடுக்கின்ற
विशः	𑌵𑌿𑌶𑌃	பிரசைகளை
प्रचर	𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰	நன்கு அடைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—6. வசிட்ட ரிஷி. விராட் சந்தம்.

எம்மவர்களே! நீவிர் தனத்தை மிக வளரச்செய்கின்ற பெரியோனாகிய இந்திரனுக்குச் சோமரசங்களை அர்ப்பணஞ் செய்வீர்களாக. மேலாகிய ஞானமுடைய இந்திரன் பொருட்டு அழகாகிய தோத்திரத்தையுஞ் செய்வீர்களாக. இனிப் பிரத்தியட்சத் தோத்திரம். இந்திர! வேண்டியவைகளாற் பிரசைகளைத் திருப்தி செய்கின்ற நீ, அவிகளை நிறையக் கொடுக்கின்ற பிரசைகளை இனிதடைவாயாக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३१ २ ३ १ २३ २उ ३ १२३ १२

329. शुनं हुवेम मघवानमिन्द्रमस्मिन् भरे नृतमं वाजसातौ ।

३ १ २३२३२२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

शृण्वन्तमुग्रमूतये समत्सु घ्नन्तं वृत्राणि सञ्जितं धनानि ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-30-22.

ஶுநம் ஹுவேம மகவாநமிந்த்ரமஸ்மிந் பரே ந்ருதமம் வாஜஸாதௌ ।
ஶ்ருண்வந்தமுக்ரமூதயே ஸமத்ஸு க்நந்தம் வ்ருத்ராணி ஸஞ்ஜிதம்
[தநாநி ॥

அந்வயம்.

वाजसातौ, भरे, अस्मिन्, शुनं, मघवानं, नृतमं, इन्द्रं, हुवेम, शृण्वन्तं, उग्रं, समत्सु, वृत्राणि, घ्नन्तं, धनानि, सञ्जितं, ऊतये ॥

பதவுரை.

वाजसातौ	வாஜஸாதௌ	அன்னத்தை யடைவிப்பதும
भरे	பரே	போராறுவோர்க்கு வெற்றி யெனனும் இலக்ஷ்மியை யடைவிப்பதுமாகிய
अस्मिन्	அஸ்மிந்	இப் போரினகண
शुनं	ஶுநம்	வளாநதுளளவனும
मघवानं	மகவாநம்	தன முடையவனும
नृतमं	ந்ருதமம்	மனிதாகளுள மேமபட்டவனு மாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இநதிரனை
हुवेम	ஹுவேம	வேளவிககு அழைககினறோம. (அஙஙனமே)
शृण्वन्तं	ஶ்ருண்வந்தம்	எனது துதியைக கேடபோனும
उग्रं	உக்ரம்	பகைஞாகடகுப பயங கொடுப போனும
समत्सु	ஸமத்ஸு	போாகளில
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	இராககதாகளைக
घ्नन्तं	க்நந்தம்	கொலவோனும
धनानि	தநாநி	பகைஞரின தனஙகளை
सञ्जितं	ஸஞ்ஜிதம்	வெறறியிற கொளகினறவனு மாகிய இனனை
ऊतये	ஊதயே	எமமைப பாதுகாததற பொருட டுக (கூபபிடுகினறோம)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10 இருக்கு—7 விசுவாமித்திர ரிஷி சந்தம் திருஷ்டுப்.

அன்னலாபத்தைத் தரும் வெற்றி இலக்குமியை யளிக்கும் உயுத்தத்தில் உற்சாகத்தால் வளர்கின்றவனும், தனமுடையவனும், இதனானே வியப்புற்ற ஐசுவரியமுடையானும், உலகனைத்தையும் வியப்புடன் நியமிப்போனுமாகிய இந்திர! உன்னை, குசிகர்களான நாங்கள் வேள்வியின் பொருட்டு அழைக்கின்றோம் அங்ஙனமே என்து ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்போனும், பகைஞர்களை அச்சப்படுத்துவோனும், போர்களில் விருத்திராசுரனை உபலக்கணமாயக் கொண்ட எல்லா அசுரர்களையும் கொன்றோனும், சத்துருக்களின் தனங்களை இனிது வெற்றிகொள்வோனுமாகிய நின்னை, எங்களைக் காப்பாற்றுமாறு அழைக்கின்றோம் என்பதாம் (7)

குறிப்பு —குசிகர்கள் குசிக ரிஷியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

மந்திரம் 8.

२३ १ २   ३ १ २   ३१ २
330. उदु ब्रह्माण्यैरत श्रवस्येन्द्रꣳ समर्ये महया वसिष्ठ ।
१   २२ ३ १२   ३ १ २   ३ २ ३ १२ ३ १ २
आ यो विश्वानि श्रवसा ततानोपश्रोता म ईवतो वचाꣳसि ॥८॥

இருக்கு 7-23-1

உது³ ப்³ரஹ்மாண்யைரத ஶ்ரவஸ்யேந்த்³ரꣳ ஸமர்யே மஹயா [வஸிஷ்ட² ।
ஆ யோ விஶ்வாநி ஶ்ரவஸா ததாநோபஶ்ரோதா ம ஈவதோ [வசாꣳஸி ॥

அந்வயம்.

श्रवस्या, ब्रह्माणि, उदैरत, वसिष्ठ, समर्ये, इन्द्रं, महय, यः, विश्वानि, श्रवसा, आततान, ईवत, मे, वचासि, उपश्रोता ॥

பதவுரை.

श्रवस्या	ஶ்ரவஸ்யா	அன்ன வேட்கையால்
ब्रह्माणि	ப்³ரஹ்மாணி	துதிகளை, அல்லது அவிகளை (இந்திரன் பொருட்டு)
उदैरत	உதை³ரத	(இருடிகள்) அர்ப்பணஞ் செய்கின்றார்கள் (ஆதலின்)
वसिष्ठ!	வஸிஷ்ட² !	இந்திரியங்களை வென்றோனாகிய வசிட்ட! நீ

समर्ये	ஸமர்யே	வேள்வியில்
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
महय	மஹய	ஆராதிப்பாயாக (மற்றும்)
य	ய:	எவ் விந்திரன்
विश्वानि	விஶ்வாநி	உலகங்களை
श्रवसा	ஶ்ரவஸா	அன்னத்தால், அல்லது, கீர்த்தியால்
आततान	ஆததாந	விருத்தி பண்ணுகின்றானோ, (அவன்)
ईवत	ஈவத:	உபாசிக்கின்ற
मे	மே	எனது
वचांसि	வசாம்ஸி	வாக்குகளைக்
उपश्रोता	உபஶ்ரோதா	கேட்போனாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—8 வசிட்ட ரிஷி

அன்னம் (வேண்டுமென்னும்) விருப்பால் தோத்திரங்களையும், அன்னங்களையும், இந்திரன் பொருட்டு இருடிகள் அர்ப்பிக்கின்றார்கள் ரண்டு இருடிகள், என்பது எஞ்சி நின்றது வசிட்ட! நீயும் வேள்வியில் இந்திரனைத் தோத்திரத்தாலேனும், அவியாலேனும் பூசிப்பாயாக மற்றும், யாதொரு இந்திரன் இப் புவனங்களை அன்னத்தினாலேனும், கீர்த்தியினாலேனும், விருத்திபண்ணுகின்றானோ, அவன், வழிபடுகின்ற எனனுடைய துதியாகிய வாக்குகளைக் கேட்போனாகுக (8)

மந்திரம் 9

३ १ २र ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २र

331\. चक्रं यदस्याप्स्वा निषत्तमुतो तदस्मै मध्विच्चच्छद्यात् ।

३ १ २र ३ २उ ३ २ ३ १ २र३ १ २

पृथिव्यामतिषितं यदूधः पयोगोष्वदधा ओषधीषु ॥ ९ ॥

இருக்கு 10-73-9.

சக்ரம் யதஸ்யாப்ஸ்வா நிஷத்தமுதோ ததஸ்மை மத்விச்சச்சத்யாத் ।

ப்ருதிவ்யாமதிஷிதம் யதூத: பயோகோஷ்வததா ஓஷதீஷு ॥

அந்வயம்

अस्य, यत् चक्रं, अप्सु, आ, निषत्तं, उतो, अस्मै, मध्वित्, चच्छद्यात्, तत्, पृथिव्यां, अतिषितं, यत् ऊधः, पयोगोषु, ओषधीषु, अदधाः ॥

பதவுரை.

अस्य	அஸ்ய	இவ்விந்திரனுடைய
यत् चक्र	யத் சக்ரம்	யாதொரு சக்கராயுதம்
अप्सु	அப்ஸு	வானில்
आ	ஆ	நாற்புறத்தும்
निषत्त	நிஷத்தம்	மேகத்தைத்தாக்கிய நின்றதோ,
उत	உத:	(மற்றும்)
अस्मै	அஸ்மை	இவ்விந்திரன் பொருட்டு
मधिवत्	மத்வித்	நீரையும்
चच्छद्यात्	சச்சத்யாத்	வசப்படுத்துகின்றதோ.
तत्	தத்	அது
पृथिव्यां	ப்ருதிவ்யாம்	தரையில்
अतिषितं	அதிஷிதம்	விடப்பட்ட
यत् ऊध	யத் ஊத:	நீரை
पयो गोपु	பயோ கோஷு	பாற்பசுக்களிலும்
ओषधीषु	ஓஷதீஷு	பசிலைகளிலும்
अदधा	அததா:	நிலைக்க வைக்கின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10 இருக்கு—9 கௌரவீதி ரிஷி.

இவ்விந்திரனுடைய சக்கராயுதம், அந்தரிக்ஷத்தில் நாற்புறமும் மேகங்களைக் கடித்தற்பொருட்டுத் தோன்றியது. மற்றும், அது இந்திரனுக்கு நீரையும் வசமாக்குகின்றது. தரையின்கண் விழப்பட்ட நீரை, பசிலைகளிலும், பால் கறக்கின்ற பசுக்களிடத்தும் நிறுத்தி வைக்கின்றது என்பதாம். (9)

பத்தாவது கண்டம்.

முற்றும்

பதினோராவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—11.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

२ ३२ ३ १२ ३१ २ ३ १२ ३ १२ १२
332. त्यमू षु वाजिनं देवजूतꣳ सहोवानं तरुतारꣳ रथानाम् ।
१२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ १ ३ १ २
अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुꣳ स्वस्तये तार्क्ष्यमिहा हुवेम ॥ १ ॥

இருக்கு 10-178-1

த்யமூஷு வாஜிநம் தேவஜூதம் ஸஹோவாநம் தருதாரம் [ரதாநாம் |
அரிஷ்டநேமிம் ப்ருதநாஜமாஸும் ஸ்வஸ்தயே தார்க்ஷ்யமிஹா [ஹுவேம ||

அந்வயம்

वाजिनं, देवजूत, सहोवान, रथानां, तरुतारं, अरिष्टनेमिं, पृतनाज, आशु, त्य तार्क्ष्य, स्वस्तये, इह, हुवेम ॥

பதவுரை.

वाजिनं	வாஜிநம்	அன்ன முடையோனும், அல்லது வலியுடையோனும்,
देवजूतं	தேவஜூதம்	தேவர்களால் நியமிக்கப் பட்டோனும்
सहोवानं	ஸஹோவாநம்	ஆற்றலுடையோனும்
रथानां	ரதாநாம்	போரில் ஏனைய இரதங்களைக்
तरुतारं	தருதாரம்	கடந்து செல்வோனும்
अरिष्टनेमि	அரிஷ்டநேமிம்	கூரிய ஆயுத முடையோனும்
पृतनाजं	ப்ருதநாஜம்	பகைஞர் படைகளை வெல்வோனும்
आशुं	ஆஸும்	வேகமாயச் செல்வோனுமாகிய
त्य तार्क्ष्य	த்யம் தார்க்ஷ்யம்	புகழுற்ற அந்தத் திருக்ஷ புத்திரனாகிய சுபர்ணனை
स्वस्तये	ஸ்வஸ்தயே	மங்கலத்தின் பொருட்டு
इह	இஹ	இக் கருமத்திற்குப்
हुवेम	ஹுவேம	பன்முறை யழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—1. *தார்க்ஷ்ய புத்திரர் அரிஷ்டநேமி ரிஷி.*

புகழ்மலிந்த திருக்ஷனுடைய புத்திரன், தார்க்ஷ்யன் (சுபர்ணன்) என்னும் தேவனை மங்கலத்தின் பொருட்டு இக்கிரியை(க்கு)யில் பன்முறை அழைக்கின்றோம். எவ்வண்ணத்தனை யெனின்? அன்னமுடையானும், அல்லது பலமுடையானும், தேவர்களால் சோமங்கொண்டு வருதற்கு நியமிக்கப்பட்டவனும், அல்லது தேவர்களாற் பிரியப்பட்டவனும், ஈண்டு யாஸ்க முனிவரும் "தேவ தூதனை தேவப் பிரியனை" எனக் கூறியுள்ளார். வலியுள்ளானும், இதனாலே போரில் ஏனையோர்களின் இரதத்தைத் தாண்டிச் செல்வோனும், அல்லது, இரதமென்னும் இவ்வுலகத்தை, சோமரசங் கொண்டு வருங்கால் கரையேற்றுபவனும், ஈண்டு 'இவனே இவ்வுலகங்களை இப்போதே கரையேற்றுகின்றான்" என ஏனைய மறையுங் கூறுகின்றது. துன்புறுத்தாத தேருடையானும், அல்லது துன்புறுத்தாத ஆயுதமுடையானும், அல்லது அரிஷ்டநேமி, என்னும் என்து காரணமானவனும், பகைஞரின் சேனைகளை அடையுமாறு செய்வோனும், அல்லது, செய்ப்போனும், விரைவிற் செல்பவனுமானவனை. (இனிது அழைக்கின்றோம் என்பதத்தோடு சேர்க்க) (1)

குறிப்பு—அரிஷ்டநேமியாகிய யான் இந்திரனை யழைக்கின்றேன் என்பாருமுளர்.

மந்திரம் 2.

३ २३ १ २　३ २३ २ ३　१ २ ३२३　२३ १ २
333. ऋतारमिन्द्र मवितारमिन्द्रꣳ हवेहवे सुहवꣳ *शूरमिन्द्रम् ।
३२उ　३१　३१ २२ ३२　३२ ३१ २　३ १ २
†हुवे नु शक्रं पुरुहूतमिन्द्रमिदꣳ हविर्मघवा ‡वेत्विन्द्रः ॥ २ ॥

இருக்கு 6-47-11

ருதாரமிந்த்ர மவிதாரமிந்த்ரம் ஹவே ஹவே ஸுஹவம் ஶூரமிந்த்ரம் ।
ஹுவே நு ஶக்ரம் புருஹூதமிந்த்ரமிதம் ஹவிர்மகவா வேத்விந்த்ர:

அந்வயம்.

ऋतारं, इन्द्रं, हुवे, अवितारं, इन्द्रं, (हुवे) हवे हवे, सुहवं, शूरं, शक्रं,
पुरुहूतं, इन्द्र, (हुवे) मघवा इन्द्रः, इद, हवि', वेतु ॥

---

* सूरं, † ह्वयामि, ‡ पात्विन्द्र., என்பன இருக்கு

பதவுரை.

त्रातारं	த்ராதாரம்	பகைஞர்களினின்றும் பாதுகாப்போனாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
हुवे	ஹுவே	(யான்) அழைக்கின்றேன்.
अवितारं	அவிதாரம்	மனோ விருப்பை நிறையச் செய்கின்ற
इन्द्रं (हुवे)	இந்த்ரம் (ஹுவே)	இந்திரனை யழைக்கின்றேன்.
हवे हवे	ஹவே ஹவே	போர்களனைத்திலும்
सुहवं	ஸுஹவம்	இனிது அழைக்கத் தக்கோனும்
शूर	ஶூரம்	சூரனும்
शक्रं	ஶக்ரம்	எல்லாச் செய்கையிலும் வல்லுநனும்
पुरुहूतं	புருஹூதம்	பல்லோரால் அழைக்கப்படுவோனுமாகிய
इन्द्रं (हुवे)	இந்த்ரம் (ஹுவே)	இந்திரனை அழைக்கின்றேன்.
मघवा इन्द्र	மகவா இந்த்ர:	தனமுள்ள இந்திரன்
इदं	இதம்	இந்த
हवि.	ஹவி:	அவியை
वेतु	வேது	அருந்துவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2 பரத்துவாச ரிஷி.

சத்துருக்களினின்றும் பாதுகாப்போனாகிய இந்திரனை அழைக்கின்றேன். அங்ஙனமே மனோவேட்கைகளை நிறையச் செய்கின்ற இந்திரனை யழைக்கின்றேன் யுத்தங்களனைத்திலும் இனிது அழைத்தற்குரியோனும், வீரமுடையானும், காரியங்களனைத்திலும் வல்லுநனும், பாதுகாக்குமாறு பல்லோர்களால் அழைக்கப்படுவோனுமாகிய இந்திரனை அழைக்கின்றேன். இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டவனும், தனமுடையவனுமாகிய அவ்விந்திரன் முன்னிருக்கின்ற இந்த அவியை அருந்துவானாக என்பதாம் (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ १ २
334. यजामह इन्द्रं वज्रदक्षिणꣳ हरीणाꣳ *रथ्या३विव्रतानाम् ।
१२र ३ १ २ १ २ ३१ २र ३ १२ ३ १ २र
प्रश्मश्रुभिर्दोधुवदूर्ध्वधा भुवद्विसेनाभि ‡ र्भयमानो वि राधसा॥३॥

இருக்கு 10-23-1.

* रथ्यं, ‡ दयमानो, என்பன இருக்கு.

யஜாமஹ இந்த்ரம் வஜ்ரதக்ஷிணம் ஹரீணாம் ரத்யம் விவ்ரதாநாம் ।
ப்ரஶ்மஶ்ருபிர்தோதுவதூர்த்வதா புவத்ஸேநாபிர்பயமாநோ
[விராதஸா ॥

அந்வயம்.

वज्रदक्षिणं, विव्रतानां, हरीणां, रथ्यं, इन्द्रं, यजामहे, श्मश्रुभिः, दोधुवत्, ऊर्ध्वधाः, विभुवत्, सेनाभि, भयमानः, वि राधसा ॥

பதவுரை.

वज्रदक्षिण	வஜ்ரதக்ஷிணம்	வலக்கையில் வச்சிராயுதந் தாங்கியவனும்
विव्रतानां	விவ்ரதாநாம்	தேர் கொண்டு போதல் முதலிய பல தொழிலைச் செய்கின்ற
हरीणां	ஹரீணாம்	அரி, யென்னுங் குதிரைகளை
रथ्यं	ரத்யம்	வசமாக்கித் தேரிற் செலுத்துவோனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
यजामहे	யஜாமஹே	அவிகளாற் பூசிக்கின்றோம். (பின்னர் அவன்)
श्मश्रुभि दोधुवत्	ஶ்மஶ்ருபிஃ தோதுவத்	தனது மீசைகளை யடிக்கடி யசைத்துக்கொண்டு
ऊर्ध्वधा	ஊர்த்வதாஃ	மேலே
विभुवत्	விபுவத்	நன்கு வெளிப்படுகின்றான். (மற்றும்)
सेनाभि	ஸேநாபிஃ	சேனைகளுடன்
भयमान	பயமாநஃ	பகைஞர்களைப் பயமுறுத்திக் கொண்டு
वि राधसा	வி ராதஸா	போர் ... பல வகைத் தம் ... நிக்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. வசுகக்ருரோ, அல்லது விமதோ ரிஷி.

இந்திரனை, சோமங்களென்னும் அவிகளால் யாம் ஆராதிக்கின்றோம் எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்? பகைஞர்களைக் கொல்லுதற்பொருட்டு இடைவிடாது வலக்கையில் வச்சிராயுதந் தாங்கியவனை மற்றும், தேரிழுத்தல் முதலிய பலவகைத் தொழிலைச் செய்கின்ற அரி, என்னுங் குதிரைகளைக் கொண்டு தேரைச்செலுத்துவோனை. ஆராதிக்கின்றோம் ... ஞெடு சேர்த்துக்கொள்க. அவ் விந்திரன் சோமரசம் அருந்திய பின்...

தனது மீசைகளை அடிக்கடி யசைத்துக்கொண்டு விசேஷமாய் மேலே தோற்றுகின்றான். அன்றியும் மருத்துக்கள் முதலான தனது சேனைகளால் சத்துருக்களை நடுங்கச் செய்துகொண்டு துதிப்போர்க்குப் பலவிதமான தனங்களைக் கொடுக்கின்றான். (3)

குறிப்பு —ஈண்டு மூலத்தில் வி, என்னும் அடைச்சொல்லைக் கொண்டு அதற்குரிய வினைச்சொல் சேர்க்கப்பாலதாமாதலின், பலவகைத் தனத்தைக் கொடுக்கின்றான் என வருவித்துரைக்கப்பட்டமை காண்க.

மந்திரம் 4.

३ २ १ १२ ३ २१ १ २ ३ १ २ ३१ २३२ ३१ २
335. सत्राहणं दाधृषिं तुम्रमिन्द्रं महामपारं वृषभं सुवज्रम् ।
२ ३ २ ३१ २२ ३२उ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २
हन्ता यो वृत्रं सनितोत वाजं दाता मघानि मघवा सुराधाः ॥४॥

இருக்கு 84-17-8

ஸத்ராஹணம் தாத்ருஷிம் துக்ரமிந்த்ரம் மஹாமபாரம் வ்ருஷபம் ஸு
[வஜ்ரம் |
ஹந்தா யோ வ்ருத்ரம் ஸநிதோத வாஜம் தாதா மகாநி மகவா
[ஸுராதா: ||

அந்வயம்.

सत्राहणं, दाधृषिं, तुम्रं, महां, अपारं, वृषभं, सुवज्रं, इन्द्रं, यः, वृत्रं हन्ता, उत, वाज सनिता, सुराधा., मघवा, मघानि दाता ॥

பதவுரை.

सत्राहणं	ஸத்ராஹணம்	சத்துருவைக் கொல்வோனும்
दाधृषिं	தாத்ருஷிம்	மிகப் பயப்படுத்துவோனும்
तुम्र	துக்ரம்	பகைஞரை வெருட்டுவோனும்
महां	மஹாம்	பெரியோனும்
अपार	அபாரம்	கெடாதோனும்
वृषभं	வ்ருஷபம்	மனோ விருப்பங்களை மழையெனப் பொழிவோனும்
सुवज्रं	ஸுவஜ்ரம்	அழகிய வச்சிராயுத முடையோனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனைத் (துதிக்கின்றோம்.)
य	ய:	யாதொரு இந்திரன்

वृत्रं हन्ता	வ்ருத்ரம் ஹந்தா	விருத்திரனைக் கொன்றவனே,
उत	உத	மற்றும்
वाज सनिता	வாஜம் ஸநிதா	அன்னம் அளிப்பவனே,
सुराधा	ஸுராதா:	மிகுந்த தனமுடையானே,
मघवा	மகவா	எவ் விந்திரன்
मघानि दाता	மகாநி தாதா	தனங் கொடுக்கின்றானே, (அவனைத் துதிக்கின்றேன் எனக் கூட்டுக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—4. வாமதேவ ரிஷி.

அநேக பகைஞர்களை யழிப்போனும், வியப்பாகப் பயப்படுத்துவோனும், சத்துருக்களைச் செலுத்துவோனும், பெரியோனும் விகாரப்படாதோனும், (நாசமற்றோனு மென்பதுமது) அழகிய வச்சிராயுத முடையோனுமாகிய இந்திரனை ஏத்துவோர்களான யாங்கள் துதிக்கின்றோம் ஈண்டு ஏத்துவோர்களான யாங்கள் என்பது எஞ்சி நின்றது. யாதொரு இந்திரன் விருத்திரன் என்னும் அசுரனைக் கொன்றவனாகின்றானோ, மற்றும், எவ் விந்திரன் அன்னங் கொடுப்போனாகின்றானோ, அழகிய தனமுடைய எவ் விந்திரன் தனங் கொடுப்போனாகின்றானோ, அவ் விந்திரனைத் துதிக்கின்றோமென மேலே கூட்டிக்கொள்க. (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
336. **यो नो वनुष्यन्नभिदाति मर्त्त उगणा वा मन्यमानस्तुरो वा ।**
३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
क्षिधी युधा शवसा वा तमिन्द्राभीष्याम वृषमणस्त्वोताः ॥ ५ ॥

யோ நோ வநுஷ்யந்நபிதாதி மர்த்த உகணா வா மந்யமாநஸ்து
[ரோ வா ।
க்ஷிதீ யுதா ஶவஸா வா தமிந்த்ராபீஷ்யாம வ்ருஷமணஸ்த்வோதா: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, यः, मर्त्तः, नः, वनुष्यन्, अभिदाति, यो वा, मन्यमानः, क्षिधी, युधा, शवसा, उगणाः वा, तुरः, तं, त्वोताः, वृषमणः, अभिष्याम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र।	ஹெ ஊஂத்ர !	இநதிரனே !
य	யஃ	எநத
मर्त्तः	ம ர்த்தஃ	மனிதன
न	நஃ	எஙகளைக
वनुष्यन्	வ நுஷ்யந்	கொலல விருமபி
अभिदाति	அபிதாதி	மேலேறிவருகின்ருனே, மற றும,
यो वा	யொ வா	எவன
मन्यमान.	மந்யமாநஃ	தனனைப பெரியோனெனமதிக கினறவனே,
क्षिधी	க்ஷிதீ	அறுககததகக
युधा	யுதா	ஆயுததனதை யெடுததுககொணடு
शवसा	ஶவஸா	வேகமாக
उगणा. वा	உகணாஃ வா	பெருங கூட்டமானவைகளும
तुर.	துராஃ	கொலலுதற குரியவைகளுமான எமது பிரசைகளினமேல ஏறி வருகினருனே,
त	தம்	அவனை
स्वोता	ஸொதாஃ	உனனுற காபபாறறபபடடவாக ளும
वृषमण·	வ்ருஷமணஃ	வலிய நடை யுடையவாகளுமான யாஙகள
अभिष्याम	அபிஷ்யாம	அடககி விடுவோமாக. (நாசஞ செயவோமாக.)

சாயண பாடியம்.

கணடம—11. இருககு—5. வாமதேவ ரிஷி.

இநதிரனே ! எம மனிதன எங்களைக கொலல விருமபி ஒருமுகபபடடு வருகினருனே, அலலது, எவன தனனைப பெரியோனுய அபிமானிததுக கொண்டு, சிறநத கூடடமானவைகளும கொலலததககவைகளுமான எமது பிரசைகளைக குறிதது ஏறபமாய வருகினருனே, எவ வாயுதததாற றன புஜததிககொணடு வருகினருனெனின ? கொலலுமாயுததேதாடு விரைவாக, அலலது, வலியோடு வருகினறன அவனை, நினனுற காபபாறறபபடட வாகளாய ஆறறன மிகக நடையோடு கூடின நாஙகள கொனறு விடுவோ மாக (எனபதாம) (5)

குறிப்பு—எவன எனனைக கொனறு எனது திரவியததையும பிறருககுக கொடுககினருனே, நானே கொடையாளியெனக கருவமடைகினருனே, அவனை, எனக கூறுவாா சிலா.

மநதிரம் 6

१ ३१२ ३ २ ३ १ २ ३ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२

337. यं वृत्रेषु क्षितयः स्पर्धमाना यं युक्तेषु तुरयन्तो हवन्ते ।

१ २र ३ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १२ ३ १ २र

यꣳ शूरसातौ यमपामुपज्मन्यं विप्रासो वाजयन्ते स इन्द्रः ॥६॥

யம் வ்ருத்ரேஷு க்ஷிதய꞉ ஸ்பர்தமாநா யம் யுக்தேஷு துரயந்தோ [ஹவந்தே ।

யம் ஶூரஸாதௌ யமபாமுபஜ்மந்யம் விப்ராஸோ வாஜயந்தே ஸ [இந்த்ர꞉ ॥

அநவயம

वृत्रेषु, स्पर्धमाना॰, क्षितय., यं, हवन्ते, युक्तेषु, तुरयन्त॰, यं, शूरसातौ, यं, अपां, य, उपज्मन्, यं, विप्रास , वाजयन्ते, स॰, इन्द्रः ॥

பதவுரை

वृत्रेपु	வ்ருத்ரேஷு	யுததஙகளில
स्पर्धमाना	ஸ்பர்தமாநா꞉	குரோதஙகொணட
क्षितय.	க்ஷிதய꞉	மனிதாகள
य	யம்	எவனை
हवन्ते	ஹவந்தே	அழைககினறாகளோ,
युक्तेषु	யுக்தேஷு	படைகளைக கைககொணட போா களில
तुरयन्तः	துரயந்த꞉	ஒருவாககொருவா கொனறு கொளகினறவாகள
यं	யம்	எவனை அழைககினறாகளோ,
शूरसातौ	ஶூரஸாதௌ	போாவீராகளைப பிரிககுங காலத தில, அலலது, போாவீராக ளைப பெறுதறகு
यं	யம்	எவனை அழைககினறாகளோ,
अपा	அபாம்	தணணீா வேணடின
य	யம்	எவனை அழைககினறாகளோ,
उपज्मन्	உபஜ்மந்	மழையின பொருடடு
य	யம்	எவனைச சரணடைகினறாகளோ,
विप्रास.	விப்ராஸ꞉	அறிவுளள வேளவித தலைவாகள
वाजयन्ते	வாஜயந்தே	எவனை அவிகளால வலியுறுததுகினறாகளோ,
सः	ஸ꞉	அவன
इन्द्रः	இந்த்ர꞉	இநதிரன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—6 வாம தேவரிஷி

நமக்கு இடையூறின்றி உயுத்தங்களில் முனிவு கொண்ட மனிதர்கள் எவ்விந்திரனை யழைக்கின்றார்களோ, போர் முகப்பட்டுப் படைகளைக் கைக்கொண்டவர்களாய்ப் போர்களில் ஒருவரை யொருவர் கொல்லப்பட்டுள்ள சனங்கள், எவனை ~ன்றார்களோ, போர்வீரர்களை இனிது பகுக்குங்கால் போரை வெல்லுதற்பொருட்டு எவனை அழைக்கின்றார்களோ, மற்றும், தண்ணீர்கள் இலாபமாகு நிமித்தம், எவனை அழைக்கின்றார்களோ, மழை பெய்தற் பொருட்டு எவனைச் சரணடைகின்றார்களோ, அதாவது எவனை அழைக்கின்றார்களோ என்பது பொருள் மிகுந்த உணர்வுள்ள வேள்வித்தலைவர்கள் எவனை அவிகளால் வலிமிக்கானாய்ப் பண்ணுகின்றார்களோ, அத்தன்மையன் இந்திரன் என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ ३ २र ३२उ ३ १२ ३१ २
338. इन्द्रापर्वता बृहता रथेन वामीरिष आवहतंᳪ सुवीराः ।
३२ ३ १ २ ३ १२ ३ १२ ३१ २र ३ १२
वीतंᳪ हव्यान्यध्वरेषु देवा वर्द्धेथां गीर्भिरिडया मदन्ता ॥ ७॥

இருக்கு 3-53-1.

ഇന്ദ്രാപർവ്വതാ ബൃഹതാ രഥേന വാമീരിഷ ആവഹതം സുവീരാഃ।
വീതം ഹവ്യാന്യധ്വരേഷു ദേവാ വർദ്ധേഥാം ഗീർഭിരിഡയാ മദന്താ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्रापर्वता !, बृहता, रथेन, वामी॰, सुवीरा॰, इषः, आवहतं, देवा !, अध्वरेषु, हव्यानि, वीतं, इडया, मदन्ता, गीर्भिः, वर्द्धेथाम् ॥

பதவுரை.

इन्द्रापर्वता !	ഇന്ദ്രാപർവ്വതാ !	இந்திர, பருவதர்களே ! நீவிர்
बृहता	ബൃഹതാ	பெரிய
रथेन	രഥേന	இரதத்தின்மீது வந்து
वामीः	വാമീഃ	போற்றுதற்குரிய
सुवीराः	സുവീരാഃ	நற்புத்திரர்களோடு
इष	ഇഷഃ	அன்னத்தையுங்
आवहतं	ആവഹതം	கொடுப்பீர்களாக.
देवा !	ദേവാ !	விளங்குவோர்களே !

अध्वरेषु	அத்வரேஷு	எமது வேள்விகளில்
हव्यानि	ஹவ்யாநி	அவிகளை
वीतं	வீதம்	உண்பீர்களாக. அவ்வாறே
इडया	இடயா	யாங் கொடுத்த அன்னத்தால்
मदन्ता	மதந்தா	களிப்படைவீர்களாக (களிப்புற்று)
गीर्भिः	கீர்பி:	துதியாகிய எமது வாக்குகளால்
वर्द्धेथां	வர்த்தேதாம்	விருத்தி யடைவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. விசுவாமித்திரர் ரிஷி துதிக்கின்றார்.

இந்திரன், பருவதன் என்னு மிருவர்களே! நீவிர், பெரிதாகிய தேரில் வந்து, போற்றத்தக்க புத்திரர்களோடு அன்னத்தையும் எங்கட்குக் கொடுப்பீர்களாக. அன்றியும், விளக்கமான இந்திர பருவதர்களே! எமது வேள்விகளில் ஓமஞ் செய்தற்குரிய புரோடாச முதலியவைகளைப் புசிப்பீர்களாக. மற்றும், எங்களாற் கொடுக்கப்பட்ட அன்னத்தாற் களிப்புடையோர்களாய நீங்களிருவரும் எமது துதியாகிய வாக்குகளால் விருத்தியாவீர்களாக. (7)

மந்திரம். 8.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २२ ३२ ३ १ २
339. इन्द्राय गिरो अनिशितसर्गा अपः प्रैरयत् सगरस्य बुध्नात् ।
१ २र ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३२
यो अक्षेणेव चक्रियौ शचीभिर्विष्वक्तस्तम्भ पृथिवीमुत द्याम् ॥

இருக்கு 10-89-4.

இந்த்ராய கிரோ அநிஶிதஸர்கா அப: ப்ரைரயத் ஸகரஸ்ய புத்நாத் ।
யோ அக்ஷேணேவ சக்ரியௌ ஶசீபிர்விஷ்வக்தஸ்தம்ப ப்ருதிவீமுத த்யாம் ॥

அந்வயம்.

इन्द्राय, अनिशितसर्गाः, गिरः, सगरस्य, बुध्नात्, अपः, प्रैरयत्, य,
शचीभिः, पृथिवी, उत, द्यां, चक्रियौ, अक्षेण इव, विष्वक्, तस्तम्भ ॥

பதவுரை.

इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
अनिशितसर्गा	அநிஶிதஸர்கா:	இடையறாது பேரொலியோடு சொல்லப்படுகின்ற
गिर	கிர:	தோத்திரங்களால்
सगरस्य बुध्नात्	ஸகரஸ்ய புத்நாத்	வானிடத்தினின்று
अप	அப:	மழை நீரைச்
प्रैरयत्	ப்ரைரயத்	செலுத்துகின்றவன்
य	ய:	யாதொரு இந்திரனோ, அவன்
शचीभि:	ஶசீபி:	வேள்வி முதலிய கருமங்களினால்
पृथिवीं	ப்ருதிவீம்	மண்ணையும்
उत	உத	மற்றும்
द्यां	த்யாம்	விண்ணையும்,
चक्रियौ	சக்ரியௌ	இரதத்தின் சக்கரங்கள்
अक्षेण इव	அக்ஷேண இவ	அச்சில் நிலைத்திருப்பன போல்
विष्वक्	விஷ்வக்	நாற்புறத்தும்
तस्तम्भ	தஸ்தம்ப	நிலை நிறுத்தினன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. ரேணு ரிஷி.

இந்திரன் பொருட்டு மேன்மேல் கிளம்புகின்ற தோத்திரங்களினால் வானினின்று நீரைச் செலுத்துகின்றவன் எவ னிந்திரனோ, அவன், வேள்வி முதலிய கருமங்களால் இரதத்தின் சக்கரங்கள் அச்சில் நிலைத்திருப்பனபோன்று வானுலகையும் மண்ணுலகையும் யாண்டும் நிலை நிறுத்தியுள்ளான் என்பதாம்.

மந்திரம் 9.

३ १ २   ३ १ २   ३२ ३१ २ ३ १ २
340. *आ त्वा सखायः सख्या ववृत्युस्तिरः पुरूचिदर्णवां जगम्याः ।
३१२२२३ १२ १   ३ २ ३ १२   २२ ३   २२
पितुर्नपातमादधीत वेधा अस्मिन् क्षये प्रतरां दीद्यानः ॥ ९ ॥

இருக்கு 7-24-1.

ஆ த்வா ஸகாய: ஸக்யா வவ்ருத்யுஸ்திர: புரூசிதர்ணவாம் ஜகம்யா: ।
பிதுர்நபாதமாதத்தீத வேதா அஸ்மிந் க்ஷயே ப்ரதராம் தீத்யாந:॥

* चित्सखाय सख्या ववृत्यास्तिर पुरूचिदर्णवं जगन्वान् । पितुर्नपातमादधीत वेधा अवि क्षमि प्रतरं दीध्यान ॥ என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, सखाय:, सख्या, त्वा, आववृत्यु:, पुरु, अर्णवं, तिर:, जगम्या:, अस्मिन्, क्षये, प्रतरं, दीद्यान:, वेधा:, पितु:, नपातं, आदधीत ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
सखाय:	ஸகாய:	துதிப்போர்கள்
सख्या	ஸக்யா	அன்புகொண்ட தோத்திரத்தால்
त्वा	த்வா	உன்னை
आववृत्यु:	ஆவவ்ருத்யு:	எம்மை நோக்கும்படி செய்கின்றார்கள் ஏனெனின்? நீ
पुरु	புரு	விரிந்த
अर्णवं	அர்ணவம்	வானுலகிற்கு
तिर	திர:	எழுந்து
जगम्या:	ஜகம்யா:	போய்விட்டனை. (ஆதலினென்க).
अस्मिन् क्षये	அஸ்மிந் க்ஷயெ	வசிக்கின்ற இடமாகிய இவ்வேள்வியில்
प्रतरं	ப்ரதரம்	மிகுந்த
दीद्यान:	தீத்யாந:	ஒளி வீசும்
वेधा	வெதா:	இந்திரன்
पितु:	பிது:	எனது தந்தைக்குப்
नपातं	நபாதம்	பௌத்திரனைக்
आदधीत	ஆததீத	கொடுப்பானாக (எனக்குப் புத்திரனைத் தருவானாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—4. வாம தேவரிஷி.

இந்திர! உன்னை, நண்பர்களான துதிப்போர்கள் அன்பார்ந்த துதிகளால் ஒருமை நோக்காகச் செய்கின்றார்கள். யாது பற்றியெனின்? நீ விரிவாகிய அந்தரிக்ஷத்திற்கு எழுந்து போய் விட்டனை, அதனாலெனக. இனிப் பரோக்ஷமாய்ச் செய்யப்பட்டது. (அனைத்தையும்) விசேடமாய்த் தாங்குகின்ற இந்திரன் என்னுடைய தந்தையாகப் பௌத்திரனைக் கொடுப்பானாக (எனக்குப் புத்திரனைக் கொடுப்பானாக என்பதுமது) எவ்வண்ணனாகிய இந்திரன் எனின்? நல்ல இருப்பிடமாகிய இவ்வேள்வியில் மிகுந்த ஒளியோடு விளங்குகின்றவன். (8)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ २ उ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२

341. को अद्य युंक्ते धुरि गा ऋतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हृणायून् ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३२३ १ २

* आसन्नेषामप्सुवाहो मयोभून्य एषां भृत्यामृणधत्स जीवात् ॥

இருக்கு 3-74-16.

கொ அத்₃ய யுங்க்தே து₄ரி கா₃ ருதஸ்ய ஶிமீவதொ பா₄மிநொ [து₃ர்ஹ்ருணாயூந் ।

ஆஸந்நெஷாமப்ஸுவாஹொ மயொபூ₄ந்ய ஏஷாம் ப்₄ருத்யா-[ம்ருணத₄த்ஸ ஜீவாத் ॥

அந்வயம்.

अद्य ऋतस्य, धुरि, गाः, शिमीवतः, भामिनः, दुर्हृणायून्, अप्सुवाहः, मयोभून्, आसन्, क , युंक्ते, य , एषा, भृत्या, ऋणधत्, सः, जीवात् ॥

பதவுரை.

अद्य	அத்₃ய	இன்று (செய்கின்ற) இக்கிரியையில்
ऋतस्य	ருதஸ்ய	வேள்விக்குச் செல்லும் இந்திரனுடைய இரதத்தின்
धुरि	து₄ரி	நுகத்தடியில்
गा	கா₃:	பூட்டிய பட்டவைகளும்,
शिमीवत.	ஶிமீவத:	வீரமாய் வேலை செய்பவைகளும்
भामिनः	பா₄மிந:	பிரகாசமுடையவைகளும்
दुर्हृणायून्	து₃ர்ஹ்ருணாயூந்	பகைஞர்களால் பொறுக்கமுடியாத கோபமுடையவைகளும்
अप्सुवाह	அப்ஸுவாஹ:	வேள்வியின் பொருட்டு இந்திரனைக் கொண்டு போகின்றவைகளுமான
मयोभून्	மயொபூ₄ந்	(இன்பந்தரும்) குதிரைகளை, அல்லது கடிவாளங்களை,
आसन्	ஆஸந்	வாழ்த்துகின்ற தோத்திரவாயிலாக
क ?	க: ?	யாவன் ?
युंक्ते ?	யுங்க்தே ?	ஏவ வல்லான் ?
य	ய:	எவ்வேள்வித் தலைவன்

* आसन्निषून्हृत्स्वसो, என்பது இருக்கு

एषां	ஏஷாம்	இக்குதிரைகளின்
भृत्यां	ப்ருத்யாம்	தொழிலைத்
ऋणधत्	ருணயத்	துதிக்கின்றானோ,
स	ஸ:	அவன்
जीवात्	ஜீவாத்	வாழ்கின்றான்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—10 கோதம ரிஷி

இக்கிரியையில் வேள்விக்குச் செல்கின்றவைகளும், இந்திரனுடைய இரதத்தின் நுகத்தடியிற் கட்டப்பட்டவைகளும், விரைவாய் நடக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளை, அல்லது கடிவாளங்களை, வாயினின்றெழுந் தோத்திரத்தால் யார் நிறுத்துவதற்கு ஆற்றலுடையார்? யாருமிலர் என்பது பொருள். எவ்விதமான குதிரைகளையெனின்? வீரமான தொழிலோடு கூடியவைகளும், பிரகாசத்தோடு கூடினவைகளும், பகைவர்களாற் பொறுக்க முடியாத கோபமுடையவைகளும், இந்திரனைக் கொண்டு செல்பவைகளும், இன்பந்தருபவைகளு மானவைகள் இத்தன்மைய குதிரைகளின் பணியை (இரதங்கொண்டேகுந் தொழிலை) எவ்வேள்வித் தலைவன் துதிக்கின்றானோ, அவன் நீண்ட ஆயுளுடையோனாகின்றான் அல்லது, "யாவன் என்பவன் பிரசாபதி" என்னும் மறைமொழியால், யாவன் என்பவன் பிரசாபதியாவன். அவன் வேள்வியை நடத்துவதில் (கோ—என்பது வாக்கு.) வேதவடிவ வாக்குவிசேடங்களை இப்போது சோக்கின்றவன், எவ்வண்ணத்த வேத வாக்குகளை யெனின்? கூறப்பட்ட கருமங்களோடு கூடினவைகளும், (அதாவது கூறல் கூறப்படல் என்னுஞ் சம்பந்தத்தால் வேள்வி முதலிய கருமங்களையுடையவைகளும்,) விளக்கமானவைகளும், கெடுக்க முடியாதவைகளும், வேதமோதல் நித்தியமாதலாலெனக். ஆன்மாவைக் கூறுவதால் முகம் போன்றவைகளும், அந்தரிக்ஷத்திற்கு வேள்வித் தலைவனைச் செலுத்துபவைகளும், மறையோதலால் வரும் புண்ணியத்தை (அ— —த) உடையவைகளுமானவைகளை இத்தன்மைய மறை மொழிகளின் நன்மைத் தொழிலைப் பயனுடையதாகச் செய்கின்றவன் எவனோ, அவனொருவனே வாழ்கின்றான். பிறர் பிழைத்திருந்தும் இறந்தவரேயாவர் என்பதாம்.

பதினோராவது கண்டம்

முற்றும்.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २२ ३ २ ३ १ २

342. गायन्ति त्वा गायत्रिणोऽर्चन्त्यर्कमर्किणः ।

३ १ २ ३ २३ १ २

ब्रह्माणस्त्वा शतक्रत उद्वंशमिव येमिरे ॥ १ ॥

இருக்கு 1-30-1.

காயந்தி த்வா காயத்ரிணோऽர்சந்த்யர்க்கமர்கிண: ।
ப்ரஹ்மாணஸ்த்வா ஶதக்ரத உத்வம்ஶமிவ யேமிரே ॥

அந்வயம

हे शतक्रतो!, त्वा, गायत्रिणः, गायन्ति, अर्किणः, अर्कं, अर्चन्ति, ब्रह्माणः, वंश इव, त्वा, उद्येमिरे ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो!	ஹே ஶதக்ரதோ!	இந்திரனே!
त्वा	த்வா	உன்னைச
गायत्रिण	காயத்ரிண:	சாமமறை பாடுவோர்கள்
गायन्ति	காயந்தி	துதிக்கின்றார்கள்
अर्किण.	அர்கிண:	ஓமந்திரத்தை இருக்குமறையோது கின்ற ஓதாக்கள்
अर्कं	அர்க்கம்	போற்றத்தக்க நின்னை
अर्चन्ति	அர்சந்தி	ஓத்துக்களா லேத்துகின்றார்கள்
ब्रह्माण	ப்ரஹ்மாண:	ஏனைய அந்தணர்கள்
वंशं इव	வம்ஶம் இவ	கழைக்கூத்தன் மூங்கிலையுயர்த்தி நாட்டுமாறு
त्वा	த்வா	உன்னை
उद्येमिरे	உத்யேமிரே	மேலாகச் செய்கின்றார்கள்

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—12 இருக்கு—1 மதுச்சந்த ரிஷி

28 மந்திரங்கள் அநுஷ்டுப் சந்தங்களையுடையன. மருத்துக்கள், அக்கினி, வைசுவ தேவம், சாமம், என்னும் இவைகள் இடையிலுள்ள தேவதைகள். ஏனையவைகள் இந்திரனையே தேவதையாக வுடையன. குடைகாரர்கள் போகின்றார்கள் என்ப தொடப்ப அனைத்தும் ஐந்திரம் (இந்திர தேவதையை யுடையன) எனப்படுகின்றன.

அநேக கருமங்களை, அல்லது, மெய்புணர்வுகளையுடைய இந்திர! நின்னைச் சாமவேதம் பாடுவோர்கள் துதிக்கின்றார்கள். ஆராதனைக்குரிய மந்திரங்களைப் படிக்கின்ற ஹோதர்கள் இருக்குமறை யோதுவோர்கள் ஆராதித்தற்குரிய நின்னை மந்திரங்களால் ஆராதிக்கின்றார்கள். பிரமன், என்னும் வேள்வியை நடாத்துவோன் முதலிய ஏனையோர்கள் உன்னை மேனிலையடையச் செய்கின்றார்கள். அதிலுவமை —கழைக்கூத்தாடிகள் உறுதியாகிய மூங்கிலை உயரமாய் நாட்டுதல் போலென்ன அல்லது, நல்ல வழியிலுள்ள புத்திரர்கள் தமது குலத்தை மேன்மையுடையதாகச் செய்வது போலென்ன. இம் மந்திரத்திற்கு யாஸ்கமுனிவரும் நிருத்தத்தின் 5, 4-ல் இவ்வாறே யுரை கூறியுள்ளார். (1)

மந்திரம் 2

२ ३ १ २ ३१ २ ३ १२
343. इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्त्समुद्रव्यचसं गिरः ।
३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
रथीतमꣳ रथीनां वाजानाꣳ सत्पतिं पतिम् ॥ २ ॥

இருக்கு 3-11-1

இந்த்ரம் விஶ்வா அவீவ்ருதந்த்ஸமுத்ரவ்யசஸம் கிர: |
ரதீதமம் ரதீநாம் வாஜாநாம் ஸத்பதிம் பதிம் ||

அந்வயம்

विश्वा., गिर', समुद्रव्यचस, रथीना, रथीतम, वाजानां, पतिं, सत्पतिं, इन्द्रं, अवीवृधन् ॥

பதவுரை

विश्वा	விஶ்வா:	எமது, எல்லாத்
गिर	கிர:	தோத்திரங்களும்,
समुद्रव्यचसं	ஸமுத்ரவ்யசஸம்	கடலைச் சூழ்ந்துள்ளவனும்

रथीनां	രഥീനാം	தேரையுடைய போர்வீரர்களுள்
रथीतम	രഥീതമം	மிகச்சிறந்த போர்வீரனும்,
वाजानां	വാജാനാം	அன்னத்திற்கு
पति	പതിം	இறைவனும்
सत्पतिं	സത്പതിം	நல்லவர்களைப் பாதுகாப்போனுமாகிய
इन्द्र	ഇന്ദ്രം	இந்திரனை
अवीवृधन्	അവീവൃധന്	விருத்தி செய்தன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—2 மதுச்சந்த ரிஷி.

எங்களுடைய தோத்திர வாக்குகளெல்லாம், இந்திரனை விருத்தி பண்ணின. எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனையெனின்? கடலைத் தன்னுள்ளடக்கிக்கொண்டுள்ளானை மற்றும், தேருடைய போர்வீரர்களுள் மிகச் சிறந்த தேருடையோனை. அன்னங்கட்கிறைவனை நல்வழியிலுள்ளாரைப் பாதுகாப்போனை (விருத்திசெய்தன என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க). (௨)

மந்திரம் 3.

३ १ २ २ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

344. इममिन्द्र सुतं पिब ज्येष्ठममर्त्यं मदम् ।

३ १ २ २क २ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

शुक्रस्य त्वाभ्यक्षरन् धारा ऋतस्य सदने ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-84-4.

ഇമമിന്ദ്ര സുതം പിബ ജ്യേഷ്ഠമമർത്യം മദമ് ।
ശുക്രസ്യ ത്വാഭ്യക്ഷരന് ധാരാ ഋതസ്യ സദനേ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ज्येष्ठ, मद, अमर्त्य, इमं सुत, पिब, ऋतस्य, सदने, शुक्रस्य, धारा., त्वा अभ्यक्षरन् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ഹേ ഇന്ദ്ര !	இந்திரனே !
ज्येष्ठ	ജ്യേഷ്ഠം	போற்றத்தக்க
मद	മദം	களிப்பைத்தருவதும்
अमर्त्य	അമർത്യം	பிறவாறுடைய மாற்றப்போர் கேட்டைத் தராததும்

इमं सुतं	இமம் ஸுதம்	பிழிந்தெடுத்ததுமாகிய, இச் சோம ரசத்தை
पिब *	பிப	அருந்துவாயாக
ऋतस्य	ருதஸ்ய	வேள்வியின்
सदने	ஸதநே	மண்டபத்தில்
शुक्रस्य	ஶுக்ரஸ்ய	விளங்குகின்ற சோமரசத்தின்
धारा	தாரா:	தாரைகள்
त्वा अभ्यक्षरन्	த்வா அப்யக்ஷரந்	நின்னை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, பிழிந்தெடுத்த இச் சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. அஃது எத்தன்மைய தெனின்? மிகப் போற்றத் தக்கதும், களிப்பைக் கொடுப்பதும், கொல்லாததும் சோமம் அருந்துவதாலுண்டாகும் மாந்தம் ஏனைய மாந்தம் போலக் கொல்லாதது என்பது பொருள். அவ்வாறே வேள்வியின் சம்பந்தமான வீட்டில் விளங்கப்பட்டதுமாம் அத்தன்மைய சோம ரசத்தின் தாரைகள் நினது நோக்காய் வருகின்றன உன்னையடைவதற்குத் தாமாகவே வருகின்றன என்பது பொருள். (3)

குறிப்பு—சுக்கிரன் சோமரசத்தையுண்டு மயங்காமல் கசன், என்பவனை எழுப்பினன் என மச்சிய புராணக் கதைப்படி இதற்குப் பொருள் கொள்வாருமுளர்.

மந்திரம் 4.

१ २   ३ २ उ   ३   १ २

345. यदिन्द्र † चित्र म इह नास्ति त्वादातमद्रिवः ।

२ ३ १ २   ३ १ २

राधस्तन्नो विदद्वसो उभया हस्त्याभर ॥ ४ ॥

இருக்கு 5-39-1

யதிந்த்ர சித்ர ம இஹ நாஸ்தி த்வாதாதமத்ரிவ: ।
ராதஸ்தந்நோ விதத்வஸோ உபயா ஹஸ்த்யாபர ॥

அந்வயம்

चित्र !, अद्रिव ! विदद्वसो !, इन्द्र !, त्वादात, राध , यत्, इह, मे, नास्ति, तत्, नः, उभया, हस्त्या, आभर ॥

† चित्र मेह नास्ति, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

हे चित्र!	ஹே சித்ர!	விசித்திரமாகிய குணமுடையோய்!
अद्रिवः!	அத்ரிவ:!	வச்சிராயுதந் தாங்கினோய்!
विदद्वसो!	விதத்வஸோ!	தனத்தைப் பெற்றுள்ளோய்!
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
त्वादातं	த்வாதாதம்	கொடுக்கத்தக்க
राधः	ராத:	தனம்
यत्	யத்	யாதோ, அது
इह	இஹ	இவ்வுலகில்
मे	மே	எமக்கு
नास्ति	நாஸ்தி	இல்லை.
तत्	தத்	அந்தத் தனத்தை
नः	ந:	எங்கட்கு
उभया हस्त्या	உபயா ஹஸ்த்யா	இரு கரங்களாலும்
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—4. அத்திரி ரிஷி.

வச்சிரந் தாங்கினோய்! சித்திரனே! நின்னால் கொடுக்கத்தக்க தனம் யாதோ, அது இவ்வுலகில் எனக்கில்லை தனம் பெற்றுள்ள இந்திர! எங்கட்கு இரண்டு கைகளாலும் அதைக் கொண்டுவந்து தருவாயாக. ரண்டு நிருத்தமும் 4-4 ல 'இந்திர! சித்திர! மகத்தாகிய தனம் யாதுண்டோ, அது எனக்கு இங்கில்லை' எனக் கூறியுள்ளது (4)

மந்திரம் 5.

३ १ २र ३ २उ ३ १ २ ३ १ २
346. श्रुधी हवं तिरश्च्या इन्द्र यस्त्वा सपर्य्यति ।
३ १ २ ३ १२ ३१२ ३ १ २
सुवीर्य्यस्य गोमतो रायस्पूर्धि महाँ असि ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-95-4.

ஶ்ருதீ ஹவம் திரஶ்ச்யா இந்த்ர யஸ்த்வா ஸபர்ய்யதி ।
ஸுவீர்ய்யஸ்ய கோமதோ ராயஸ்பூர்தி மஹாம் அஸி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वा, यः, सपर्य्यति, तिरश्च्या, हवं, श्रुधि, सुवीर्य्यस्य, गोमतः, रायः, पूर्द्धि, महान्, असि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
त्वा	த்வா	உன்னை
य	ய:	எவன்
सपर्य्यति	ஸபர்ய்யதி	அவிகளா லாராதிக்கின்ற,
तिरश्च्या	திரஶ்ச்யா	திரச்சி, என்னும் எனது
हवं	ஹவம்	துதியைக்
श्रुधि	ஶ்ருதி	கேட்பாயாக கேட்டு
सुवीर्य्यस्य	ஸுவீர்ய்யஸ்ய	நல்ல வீரத்தன்மை யுடனும், அல்லது, புத்திரனுடனும்
गोमतः	கோமத:	கோக்களுடனும்
राय	ராய:	தனத்தையுங் கொடுத்து
पूर्द्धि	பூர்த்தி	என்னைத் திருப்தியடையச் செய்வாயாக
महानसि	மஹாநஸி	நீ, எல்லாத் தேவர்களினும் பெரியோனா யிருக்கின்றாய (ஆதலின் என்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—5. திரசசி ஆங்கிரச ரிஷி.

இந்திர ! நீ, எவன் நின்னை அவிகளால் ஆராதிக்கின்றானோ, அத்தன்மையனாகிய 'திரசசி' என்னும் பெயருள்ள எனது துதியைக் கேட்பாயாக. கேட்டு, இந்திர ! நீ, சிறந்த வீரத்தன்மையுடன், அல்லது, நற்புத்திரனுடன், கோக்கள் முதலியவைகளுடன், தனத்தையுங் கொடுத்தலினால் எங்களைப் பூரண மாக்குவாயாக இவ்வாற்றல் எதனாலென்றாசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது —உண்மையில் நீ குணக்குன்றனும், தேவர்களுக்குள் மேம்பட்டோனுயு மிருக்கின்றாய ஆதலின் என்க. (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
347. असावि सोम इन्द्र ते शविष्ठ धृष्णवागहि ।
१ २ ३ २उ ३ २ ३ २ ३ १ २
आ त्वा पृणक्त्विन्द्रियꣳ रजः सूर्य्यो न रश्मिभिः ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-84-1

அஸாவி ஸோம இந்த்ர தே ஶவிஷ்ட த்ருஷ்ணவாகஹி ।
ஆ த்வா ப்ருணக்த்விந்த்ரியம் ரஜ: ஸூர்ய்யோ ந ரஶ்மிபி: ॥

அங்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, सोमः, असावि, शविष्ठ, धृष्णः, आगहि, सूर्य्यः, रश्मिभिः, रजः, न, इन्द्रियं, त्वा, आ पृणक्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते	தெ	நின் பொருட்டுச்
सोमः	ஸொமஃ	சோமரசம
असावि	அஸாவி	தேடபபட்டுள்ளது.
शविष्ठ!	ஶவிஷ்ட!	பேராற்றலுடையோய்!
धृष्णः !	த்ருஷ்ணஃ!	பகைஞர்களை யடக்குவோய்! நீ
आगहि	ஆகஹி	தேவாராதனை பண்ணுமிடத்திற்கு, வருவாயாக
सूर्य्यः	ஸூர்ய்யஃ	இரவி
रश्मिभिः	ரஶ்மிபிஃ	கிரணங்களால
रज. न	ரஜஃ ந	விண்ணைப் பூரணமாக்கல் போன்று
इन्द्रियं	இந்த்ரியம்	சோமபானத்தா லுண்டாகும் பெருமவலியானது
त्वा	த்வா	வந்த, நின்னைப
आ पृणक्तु	ஆ ப்ருணக்து	பூரணமாக்குக.

சாயண பாடியம்

கண்டம—12. இருக்கு—6. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே! நின் பொருட்டுச சோமரசம பிழிந்தெடுக்கபபட டிருக்கிறது பேராற்றலுடையோய்! நீ தேவபூசை செயயுமிடத்திற்கு வருவாயாக அங்ஙனம வந்த உன்னை, சோமரசம அருந்தலாலுண்டாகிய பேராற்றலானது பூரணமாக்குக எது போலெனின? சூரியன கிரணங்களால வானைப பூரணமாக்குமாறு எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३ २३ १ २ ३ २

348. एन्द्र याहि हरिभिरुप कण्वस्य सुष्टुतिम् ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-34-1.

ரூ யாஹி ஹரிபிரூப கண்வஸ்ய ஸுஷ்டுதிம் ।
வோ சமுஷ்ய ஶாஸதோ திவம் யய திவாவஸோ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, कण्वस्य, सुष्टुति, हरिभिः, उपायाहि, अमुष्य, दिवः, शासतः, दिवावसो !, दिवं, यय ॥

பதவுரை

ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
கண்வஸ்ய	கண்ணுவ ரிஷியின
ஸுஷ்டுதிம்	அழகிய துதியின பொருட்டுக
ஹரிபிஃ	குதிரைகளின வாயிலாக
உபாயாஹி	வருவாயாக.
அமுஷ்ய	இவனது
திவஃ	வானுலகிறகுக
ஶாஸதஃ	கட்டளையிட்ட பின்னா இனபுறுகினறேன
திவாவஸோ !	பிரகாசமுள்ள இந்திர !
திவம்	சுவர்க்கததிறகுப
யய	போவாயாக.

சாயண பாடியம்.

—12. இருக்கு—7. காண்ணுவா ப்ரபாதிதி ரிஷி.

நதிர ! நீ கண்ணுவா, என்னும பெயருள்ள இருடியினுடைய அழகிய திரததைக குறிதது குதிரைகளின மீது வருவாயாக. ஈணடு மூலத அமுஷ்ய' எனனும ஆறும வேறறுமை அமுஷ்மின, (இவனில) ம பொருளில நினறது. நிறகவே இவ விநதிரன வானுலகைத் ஆணையிலிருகக வைககுமிடதது அஙகு நாஙகள இனபுறுகின்றோம. தாயிறறு) பிரகாசமுள்ள அவிகளையுடைய இநதிர ! நீவிர (நீ) சுவர்க குச செலலுவீரகளா (செலவாயா)க. பனமை புகழின பொருட்டு. ந, சுவாககமெனனும இவ வுலகை ஆணடு வருகினற நீஙகள் (நீ) ,ததிறகுச செலவீரகளா (செலவாயா)க எனபதாம. (7)

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
349. आ त्वा गिरो रथीरिवास्थुः सुतेषु गिर्वणः ।
३ र ३ १२ ३ १ २ ३२उ ३ १२
अभि त्वा समनूषत गावो वत्सं न धेनवः ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-95-1

ஆ த்வா கி³ரோ ரதீ²ரிவாஸ்து²꞉ ஸுதேஷு கி³ர்வண꞉ ।
அபி⁴ த்வா ஸமநூஷத கா³வோ வத்ஸம் ந தே⁴நவ꞉ ॥

அந்வயம்.

गिर्वण॰, सुतेषु, गिरः, रथीः इव, त्वा आस्थुः, त्वा अभि, वत्सं, धेनवः, गावः, न, समनूषत ॥

பதவுரை.

गिर्वण !	கி³ர்வண꞉ !	வேத மந்திரங்களால் துதிக்கத் தக்குரிய இந்திர !
सुतेषु	ஸுதேஷு	சோமரசம் பிழிந்து முடிந்த விடங்களில்
गिरः	கி³ர꞉	எமது துதியாகிய வாக்குகள்
रथी इव	ரதீ²꞉ இவ	தேரிற் செல்வோன் விரைவில் அடையத்தக்க இலட்சியத்தை யடையுமாறு
त्वा आस्थु	த்வா ஆஸ்து²꞉	விரைவில் நின்பால் ஒருமையோடு சேர்கின்றன இந்திர ! எமது வாக்குகள்
त्वा अभि	த்வா அபி⁴	நின்னை நோக்கி
वत्सं	வத்ஸம்	கன்றைக் கருதி
धेनव गाव न	தே⁴நவ꞉ கா³வ꞉ ந	பாற்பசுக்கள் கத்துவனபோன்று
समनूषत	ஸமநூஷத	இனிது பத்தியோடு துதிக்கின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12 இருக்கு—8. திரசகீ ரிஷி.

தோத்திர வாக்குகளாற் போற்றத் தக்க இந்திர! சோமரசம் பிழிந்தெடுத்த விடத்து எங்களுடைய துதிவடிவ வாக்குகள், ஒரு நோக்காய்ச் சென்று நின்னை அடைந்திருக்கின்றன. அதிலுவமை —இரதமுள்ள வீரன்

இரத்தத்திற் சென்று அடையும் தேரத்தை விரைவி லடைகின்றது போன்றனல். மற்றும், இந்திரனே! எமது வாக்குகள் நின்னைக் குறித்துச் சத்தமிடுகின்றன — அதாவது துதிக்கின்றன அதிலுவமை — அன்பு நிறைந்த, அல்லது, செல்லுஞ் சீலமுள்ள பாற்பசுக்கள் தமது கன்றைக் கருதிக் கத்துவன போன்றெனல். (8)

மந்திரம் 9.

२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

350. एतो न्विन्द्रꣳ स्तवाम शुद्धꣳ शुद्धेन साम्ना ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

शुद्धैरुक्थैर्वावृध्वाꣳसं *शुद्धैराशीर्वान्ममत्तु ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-95-7.

ஏதோ ந்விந்த்ரம் ஸ்தவாம ஶுத்தம் ஶுத்தேந ஸாம்நா ।
ஶுத்தை ருக்தைர்வாவ்ருத்வாம்ஸம் ஶுத்தைராஶீர்வாந் மமத்து ॥

அந்வயம்

नु एत उ, शुद्धेन, साम्ना, शुद्धैः, उक्थैः, शुद्धं इन्द्रं, स्तवाम, शुद्धैः, आशीर्वान्, वावृध्वांस, ममत्तु ॥

பதவுரை.

नु एत उ	நு ஏத உ	இருடிகள் தம்முட் பேசல் — விரைவில், வருவீர்களாக, வருவீர்களாக.
शुद्धेन साम्ना	ஶுத்தேந ஸாம்நா	பவித்திரப்படுத்தும் சாம மந்திரத்தால்
शुद्धैः उक्थैः	ஶுத்தைஃ உக்தைஃ	அவ்வாறுய இருக்கு மந்திரங்களால்
शुद्धं इन्द्रं	ஶுத்தம் இந்த்ரம்	சுத்தமாகிய இந்திரனைத்
स्तवाम	ஸ்தவாம	துதிப்போம். (பின்னர்)
शुद्धैः	ஶுத்தைஃ	தோத்திரங்களால்
आशीर्वान्	ஆஶீர்வாந்	ஆவின்பால் முதலியவைகளாற் சுத்தம் பண்ணப்பட்ட சோமரசமானது
वावृध्वांसं	வாவ்ருத்வாம்ஸம்	பாவமிலாமை யாகிய காரணத்தால் விருத்தியாகிய அவ்விந்திரனுக்குக்
ममत्तु	மமத்து	களிப்பைத் தருவதாகுக.

* शुद्ध आशीर्वान्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—12. இருக்கு—9 விசுவாமித்திர ரிஷி.

இருஷிகள் தம்முள் ஒன்றைக் கொன்று பேசிக்கொள்கின்றனர். அதாவது, விரைவில் நீவிர் வருவீர்களாக வரில் யாம் பவித்திரத்தை யுண்டாக்குகின்ற சாமத்தாலும், அங்ஙனமே, சுத்திக்குக் காரணமான இருக்கு மந்திரங்களாலும், இந்திரனைப் பவித்திரமாகச் செய்வோம் பின்னர், சாமத்தாலும், இருக்குகளாலும் பாவமொழிந்ததால் விருத்தியாகிய அவ் விந்திரனை, சுத்தியுண்டாக்கும் தோத்திரங்களால் அல்லது கரும விசேடங்களாற் போற்றுவோம் அதன் பின்னர் ஆவின்பால் முதலியவைகளாற் சுத்தமாகிய சோம ரசம் இந்திரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாக்குவதாம்

முன்னொரு காலத்தில் இந்திரன் விருத்திராசுரன் முதலியோர்களைக் கொன்றுவிட்டு, ‘நான் பிரமகத்தி முதலிய தோஷமுடையோனாயினேன்’ என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டனன் பின்னர் அவ் விந்திரன் இருஷிகளிடத்திற் சென்று, இருஷிகாள்! நீவிர் தமது சாம மந்திர கீதங்களால் என்னைப் பவித்திரப்படுத்துவீர்களாக என்றனன் அவ்வாறே அவர்கள் சாம கீதத்தாலும், மந்திரங்களாலும், அவனைச் சுத்தப்படுத்தினார்கள் பின்னர் பவித்திரமாகிய இந்திரனுக்கு வேள்வி முதலிய கருமங்களில் சோம முதலிய அவிகளையுங் கொடுத்தார்கள் எனச் சாட்டியாயனப் பிராமணத்திலுங் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ் விதிகாசம் இம் மந்திரத்திற் கூறப்படுகின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ ३ ३ २ ३१२

351. *यो रयिं वो रयिन्तमो यो द्युम्नैर्द्युम्नवत्तमः ।

१२ ३१ २२३ १ २ ३ १२

सोमः सुतः स इन्द्र तेऽस्ति स्वधापते मदः ॥ १० ॥

இருக்கு 6-44-1.

യോ രയിം വോ രയിന്തമോ യോ ദ്യുമ്നൈർദ്യുമ്നവത്തമഃ ।

സോമഃ സുതഃ സ ഇന്ദ്ര തേഽസ്തി സ്വധാപതേ മദഃ ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, यः, रयिन्तमः, यः, द्युम्नै, द्युम्नवत्तमः, सः, सोमः, वः, रयिं, स्वधापते, ते सुतः, मदः, अस्ति ॥

* यो रयिवो, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இநதிரனே!
यः	ய:	யாது
रयिन्तमः	ரயிந்தம:	மிகுநத தனமுடையதோ,
यः	ய:	யாது
द्युम्नैः	த்3யும்நை:	விளஙகிய கீாததிகளினின்று
द्युम्नवत्तमः	த்3யும்நவத்தம:	மிகுநத கீாததியுடையதோ,
स सोमः	ஸ: ஸோம:	அசசோமரசமானது
वः	வ:	நினது உபாசகாகளுககு
रयिं	ரயிம்	தனததைக கொடுககினறது.
स्वधापते!	ஸ்வதா4பதே!	சோமமாகிய அனனமபாலிககும இநதிர!
ते	தே	நினககு,
सुतः	ஸுத:	பிழிநத பினனா அச சோமரசம
मदः	மத3:	களிபபைத தருவதாய
अस्ति	அஸ்தி	இருககினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—10 சம்பு வார்ஹஸ் பதநிய ரிஷி.

இநதிரனே! அச சோமரசம உனனுடைய தோததிரததைப் புரிகினற உனது தொணடாகடகுந தனததைக கொடுககினறது ௱ணடுக கொடுககின றது எனபது எஞசினினறது எததனமைய சோமரசமெனின? விசேடமாகிய திரவியமுடையதும, விளஙகிய கீாததிகளினினறும மிகசசிறநத கீாததியுடையதுமாம சோமரசமாகிய அனனததைக காபபாறறும இநதிர! அச சோமரசம பிழியபபடடதாய உனககுக களிபபைச செயவதாகினறது எனபதாம. (10)

பனனிரண்டாவது கண்டம்

முறறும.

மூன்றுவது அததியாயம்

முடிநதது.

முதலாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
352. प्रत्यस्मै पिपीषते विश्वानि विदुषे भर ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२
अरङ्गमाय जग्मयेऽपश्चा * दध्वने नरः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-3-17.

ப்ரத்யஸ்மை பிபீஷதே விஶ்வாநி விதுஷே பர ।
அரங்கமாய ஜக்மயேऽபஶ்சாத்த்வநே நர: ॥

அந்வயம்.

(हे अध्वर्यो!,) नरः, पिपीषते, विश्वानि, विदुषे, अरङ्गमाय, जग्मये, अपश्चाद्ध्वने, अस्मै, प्रति भर ॥

பதவுரை.

(हे अध्वर्यो!)	(ஹே அத்வர்யோ !)	(எசுர்மறை யோதுவோனே !)
नरः	நர:	கருமத்தை நியமிப்போனாகிய நீ,
पिपीषते	பிபீஷதே	சோமரசம் அருந்த விருப்பமுள்ளவனும்
विश्वानि	விஶ்வாநி	அறிதற்குரிய பொருள்களனைத்தையும்
विदुषे	விதுஷே	அறிந்தவனும்
अरङ्गमाय	அரங்கமாய	இனிது சேவிப்போனும்
जग्मये	ஜக்மயே	வெளியிற் செல்வோனும்
अपश्चाद्ध्वने	அபஶ்சாத்த்வநே	யாவரினும் முன்னே போய்ச் சேர்வோனுமாகிய
अस्मै	அஸ்மை	இவ் விந்திரன் பொருட்டுச்
प्रति भर	ப்ரதி பர	சோமரசத்தை அர்ப்பணஞ்செய்வாயாக

* दध्वने नरे, என்பன இருக்கு.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. பரத்துவாச ரிஷி.

எசுர்மறை யோதுவோய்! கருமத்திற குரியவற்றை நியமிப்போனு கிய நீ இவ் இந்திரன பொருட்டுச சோமரசத்தைக கொடுப்பாயாக. எவ வணணத்தனுகிய இந்திரன பொருட டெனின? சோமரசம அருந்த விரும்பு வோனும, அறியத்தக்க பொருள்களனைத்தையும அறிபவனும, இனிது கொணடு போய்ச சேப்பபோனும, வெளவியிற செலலுஞ சீலமுடையானும, யாவர்கடகும முனனே செலவோனுமாகிய இந்திரனுககு சோமரசம அரப பணஞ செய்வாயாக என முடித்துககொளக (1)

குறிப்பு—ரணடு नृ, எனனும பெயர்ச சொல நானகாம வேறறுமைப பொரு ளில வநத ஆறும வேறறுமையாம அதுபறறியே இருககோதுவார்கள अपश्चाद्घ्वने नरे என (நியநதாவின பொருடடு) என நானகாம வேறறுமையைககொணடு ஓது கினறுர்கள. நியநதாவின பொருடடு எனபது கருமஙகடகு இறைவன பொருட டெனபதாம.

மந்திரம் 2.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३२ ३ १२ ३ २
353. आ नो वयो वयः शयं महान्तं गह्वरेष्ठां महान्तं पूर्विनेष्ठाम् ।
३२उ ३ १ २
उग्रं वचो अपावधीः ॥ २ ॥

ஆ நோ வயோ வய: ஶயம் மஹாந்தம் கஹ்வரேஷ்டாம் மஹாந்தம் [பூர்விநேஷ்டாம் |
உக்ரம் வசோ அபாவதீ: ||

அந்வயம்.

हे वयो!, शय, महान्तं, गह्वरेष्ठां, नः, वयः, आ (हर), पूर्विनेष्ठां, महान्तं, उग्रं, वचः, अपावधीः ॥

பதவுரை.

हे वयो!	ஹே வயோ!	மித்திரனுகிய இந்திர!
शय	ஶய	இத்தனமைய நீ
गह्वरेष्ठां	கஹ்வரேஷ்டாம்	மலைக குகையிலுள்ள
नः	ந:	எஙகளுடைய
महान्त	மஹாந்தம்	மிகுதியாகிய

वयः	வய:	சோமமென்னும் அன்னத்தைக்
आ (हर)	ஆ (ஹர)	கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாக. (கொடுத்து)
पूर्विनेष्टां	பூர்விநேஷ்டாம்	முந்திய பந்தியிலுள்ளதும்
महान्तं	மஹாந்தம்	மிகுந்ததும்
उग्र	உக்ரம்	பசி தாக நிமித்தமாய் அஞ்சுகின்றேன் என்னும் கொடியதுமாகிய
वच·	வச:	எனது பரிதாப வார்த்தையை
अपावधी	அபாவதீ:	நீக்குவாயாக அமா (தேவ) வழியிற் சேர்ப்பாயாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—2. வாமதேவன், அல்லது, சாகபூதர் ரிஷி.

நண்பனாகிய இந்திரனே! இத்தன்மைய நீ பெரும் வலிமையுள்ள மலைக் குகை முதலியவைகளில் இருக்கப்பெற்ற, எங்களுடைய சோமரசமாகிய அன்னத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து, பேராற்றலுடைய ஆதி சமசாரத்தில் இருக்கப்பெற்ற பசிதாக நிமித்தத்தால் (வரும்) பயங்கரமாகிய எமது (பரிதாப) வார்த்தையை நீக்குவாயாக. "பசி தாகங்கள், உக்கிரம் உனவை" என்னு மறைமொழியையும் எண்டுணாக தேவத்தன்மை யடையச் செய்வாயாக என்பது பொருள் அதைப்பெற்றின் பசி தாகங்க ளொழிகின்றன என்ப தாம் 'உண்மையில் தேவர்கள் உண்டிலர் குடித்திலர்' என்னும் மறை வாக்கால் பெறப்படுகின்றது என்பது பொருள் (2)

குறிப்பு—மலைச் சிகரத்திற் படிந்துள்ள விருத்திரன் என்னும் மேகத்தைக் கடிந்தவன், சத்துருக்களின் கொடிய வாக்குகளையுங் கடிந்தவன் இந்திரன் என்பாருமுளர்

மந்திரம் 3.

२ ३ २३ २ ३१२ ३ १ २
354. आ त्वा रथं यथोतये सुम्नाय वर्त्तयामसि ।
३ १ २ ३ २३ ३ २ ३ १ २
तुविकूर्मिमृतीषह *मिन्द्रंं शविष्ठ सत्पतिम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-67-1.

ஆ த்வா ரதம் யதோதயே ஸும்னாய வர்த்தயாமஸி ।
துவிகூர்மிம்ருதீஷஹ மிந்த்ரம் ஶவிஷ்ட ஸத்பதிம் ॥

---

*इन्द्र शविष्ठ सत्पते, என்பது இருக்கு.

அன்வயம்

हे शविष्ठ इन्द्र !, ऊतये, सुम्नाय, रथ यथा, तुविकूर्मिं, ऋतीषहं, सत्पतिं, त्वा इन्द्र, आवर्त्तयामसि ॥

பதவுரை

हे शविष्ठ इन्द्र !	ஹே ஶவிஷ்ட² இந்த்³ர !	பேராற்றலுடைய இந்திர !
ऊतये	ஊதயே	தனது பாதுகாப்பின் பொருட்டும்
सुम्नाय	ஸும்நாய	சுகத்தின் பொருட்டும்
रथ यथा	ரத²ம் யதா²	இரதத்தைச் சுற்றுவிப்பதுபோல
तुविकूर्मिं	துவிகூர்மிம்	வியப்புள்ள வலியையுடையவனும்
ऋतीषहं	ருதீஷஹம்	துன்புறுத்துவோர்களை யடக்குவோனும்
सत्पतिं	ஸத்பதிம்	நல்லவர்களைப் பாதுகாப்போனுமாகிய
त्वा इन्द्र	த்வா இந்த்³ரம்	இந்திரனாகிய நின்னை
आवर्त्तयामसि	ஆவர்த்தயாமஸி	சுற்றித்திரியுமாறு செய்விக்கின்றோம் (சுகத்தை வளரச்செய்யுமாறு செய்விக்கின்றோம்)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1 இருக்கு—3. பிரியமேத ரிஷி

இந்திர ! உன்னைச் சுற்றுமாறு செய்கின்றோம் யாம் எதன் பொருட்டெனின்? எங்களைக் காப்பாற்றுதற் பொருட்டும், சுகத்தின் பொருட்டுமாம். எதைப் போலெனின்? இரதத்தை (வண்டியை) பாதுகாப்பின் பொருட்டும் சுகத்தின் பொருட்டும் சுற்றித்திரியுமாறு செய்வித்தல் போன்று மிகுந்த வலியுடைய இந்திரனே! மிகுந்த கருமமுடையவனும், துன்புறுத்துவோர்களை யடக்குவோனும், நல்லோர்களைக் காப்பாற்றுவோனுமாகிய நின்னைச் சுற்றும்படி (விருத்தி பண்ணும்படி) யாம் செய்விக்கின்றோம் என முடித்துக் கொள்க. (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र
355. स पूर्व्यो *महोनां वेनः क्रतुभिरानजे ।
२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३२३ १ २ ३२
यस्य द्वारा मनु॑ पिता देवेषु धिय आनजे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-63-1.

* महाना, என்பது இருக்கு.

ஸ பூர்வ்யோ மஹோனாம் வேனஃ க்ரதுபிரானஜே ।
யஸ்ய த்வாரா மனுஃ பிதா தேவேஷு தியஆனஜே ॥

அந்வயம்.

यस्य, द्वारा, धिय॰, देवेषु पिता, मनुः, आनजे, सः, पूर्व्य॰, महोनां, क्रतुभिः, वेनः, आनजे ॥

பதவுரை.

यस्य	யஸ்ய	எவ்விந்திரனை
द्वारा	த்வாரா	அடைவதற்கு உபாயமாகிய
धिय.	தியஃ	கருமங்களை,
देवेषु पिता	தேவேஷு பிதா	தேவர்களுள் அனைவரையும் பாதுகாக்கின்ற
मनु	மநுஃ	மநுவானவர்
आनजे	ஆநஜே	அடைவிக்கின்றாரோ,
सः	ஸஃ	அவ்விந்திரன்
पूर्व्य	பூர்வ்யஃ	முக்கியமானவன்.
महोनां	மஹோநாம்	பூசித்தற்குரிய வேள்வித்தலைவர்களுடைய
क्रतुभि	க்ரதுபிஃ	வேள்விகள் வாயிலாக
वेन.	வேநஃ	அவிகளை விரும்பி (யுற)
आनजे	ஆநஜே	வருகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. பிரகாத ரிஷி.

எவ்விந்திரனை யடைவதற்கு உபாயமாகிய கருமங்களை, தேவர்களுள் எல்லாரையும் பரிபாலிக்கும் மநு அடையச் செய்கின்றாரோ, அவ்விந்திரன் சிறந்தவன் அவன், போற்றத்தக்க வேள்வித் தலைவர்களுடைய வேள்விகளென்னும் நிமித்தங்களால் அவர்களுடைய அவிகளை [illegible] யுற வருகின்றான் (4)

குறிப்பு—महाना, எனவும் பாடம்.

மந்திரம் 5.

२ ३ १२ ३२३ १२ ३२३ २
356. यदी वहन्त्याशवो भ्राजमाना रथेष्वा ।
१२ ३२र ३ २३ १२
पिबन्तो मदिरं मधु तत्र श्रवांसि कृण्वते ॥ ५ ॥

யதீ வஹந்த்யாஶவோ ப்ராஜமாநா ரதேஷ்வா ।
பிபந்தோ மதிரம் மது தத்ர ஶ்ரவாம்ஸி க்ருண்வதே ॥

அந்வயம்

रथेषु, भ्राजमानाः, आशवः, यदि, आवहन्ति, तत्र, मदिरं, मधु, पिबन्तः, श्रवांसि, कृण्वते ॥

பதவுரை.

रथेषु	ரதேஷு	இரதங்களில்
भ्राजमाना	ப்ராஜமாநா:	விளங்கப்பட்டவர்களும்
आशव.	ஆஶவ:	விரைவிற் செல்வோர்களுமான மருத்துக்கள்
यदि	யதி	எவ் வேளையின்கண்
आवहन्ति	ஆவஹந்தி	நின்னை அடையச் செய்கின்றார்களோ,
तत्र	தத்ர	அவ் வேளையில்
मदिरं	மதிரம்	களிப்பைத் தருவதும்,
मधु	மது	சுவை மலிந்ததுமாகிய சோம ரசத்தை
पिबन्त	பிபந்த:	அருந்தினவர்களாகி
श्रवांसि	ஶ்ரவாம்ஸி	அன்னங்களை
कृण्वते	க்ருண்வதே	மழைவாயிலாக உண்டாக்குகின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—1 இருக்கு—5 சுவாவசிய ஆத்திரேய ரிஷி

இந்திரனே! இரதங்களில் விளங்கப்பட்டவர்களும் விரைவிற் செல்பவர்களுமான மருத்துக்கள் எவ் வேளையில் நின்பாற் சேர்க்கின்றார்களோ, அதாவது நின்னை யடையும்படி செய்கின்றார்களோ, அவ் வேளையில் களிப்பை யுண்டாக்குவதும், சிறந்த சுவையுள்ளது (நீரின்சுவை முதலியவற்றினும் சிறந்த சுவையுடையது) மாகிய சோமமென்னும் அன்னத்தை அருந

தினவர்களாய மழைவாயிலாக அன்னங்களை புண்டாக்குகின்றார்கள் அல்லது, விளங்கப்பட்டவர்களும், விரைவில் செல்லுவோர்களும் களிப்பைத் தரும் சோமத்தை யருந்தினவர்களுமான தேவர்கள், அதாவது வேள்வித் தலைவர்கள், சோமத்தை எவ் வேள்வியில் இரக்கின்ற சோகின்றார்களோ, அவ்வேள்வியில் பிழிந்தெடுத்தல் முதலான கருமங்களால் புகழப்பட்ட சோமரசமாகிய அன்னங்களை புண்டாக்குகின்றார்கள் என்பதுமாம். (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
357. त्यमु वो अप्रहणं गृणीषे शवसस्पतिम् ।
१ २ ३ २ ३ २३ १ २ ३ १२
इन्द्रं विश्वासाहं * नरं शचिष्ठं || ६ ||

இருக்கு 6-44.4-

த்யமு வோ அப்ரஹணம் க்ருணீஷே சவஸஸ்பதிம் ।
இந்த்ரம் விச்வாஸாஹம் நரம் சசிஷ்டம் விச்வவேதஸம் ॥

அன்வயம்

(हे ऋत्विज ! यजमाना !) व , अप्रहण, शवस., पति, विश्वासाह, नरं, शचिष्ठ, विश्ववेदस, त्यमु, इन्द्रं गृणीषे ॥

பதவுரை

हे ऋत्विज !	ஹே ருத்விஜ: !	வேட்போர்களே !
यजमाना !	யஜமானா: !	தலைவர்களே !
व	வ:	உங்களுடைய
अप्रहण	அப்ரஹணம்	அன்னியர்களுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுபவனும்
शवस	சவஸ:	ஆற்றலுக்கு
पति	பதிம்	இறைவனும்
विश्वासाह	விச்வாஸாஹம்	எல்லாப் பகைவர்களையும் அடக்குபவனும்
नर	நரம்	நடத்துபவனும்
शचिष्ठं	சசிஷ்டம்	வேள்வி முதலிய கருமங்களில் இருப்பவனும்
विश्ववेदसं	விச்வவேதஸம்	தனங்களனைத்தையு முடையவனுமாகிய
त्यमु इन्द्र	த்யமு இந்த்ரம்	அவ் விந்திரனை
गृणीषे	க்ருணீஷே	துதிக்கின்றேன்.

* नर महिष्ठ विश्वचर्षणिम्, என்பது

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—6 சம்யு ரிஷி

வேட்போர்களே! தலைவர்களே! உங்கள் நிமித்தம் அவ்விந்திரனையே துதிக்கின்றேன் அல்லது, நீங்கள் துதிப்பீர்களாக. எவ்விதமாகிய இந்திரனை யெனின்? அன்பர்கட்கு அநுக்கிரகிப்போனும், ஆற்றலைப் பாதுகாப்போனும், சத்துருக்கள் எல்லாரையும் அடக்குவோனும், நியமிப்போனும், வேள்வி முதலிய கருமங்களில் இருப்பவனும், எல்லாத் தனமுடையவனுமாகியவனைத் துதிக்கின்றேன். என்பது தேற்றிச் சொற்றுக்கொள்க. (6)

மந்திரம் 7.

१ १ ३ ३ १ २र ३ १ ३
358. दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।
३ २ ३ १ २ ३ २ १ २
सुरभि नो मुखा करत्प्र न आयूंषि तारिषत् ॥ ७ ॥

இருக்கு 5-32-1.

ததிக்ராவ்ணோ அகாரிஷம் ஜிஷ்ணோரஶ்வஸ்ய வாஜிநஃ ।
ஸுரபி நோ முகா கரத் ந [illegible] தாரிஷத் ॥

அந்வயம்.

जिष्णोः, अश्वस्य, वाजिनः, दधिक्राव्णः, अकारिषं, नः, मुखा, सुरभि,
करत्, न., आयूंषि, प्रतारिषत् ॥

பதவுரை.

जिष्णो.	ஜிஷ்ணோஃ	வெல்லுஞ் சீலமுடையதும்
अश्वस्य	அஶ்வஸ்ய	குதிரை வடிவங் கொண்டதும்
वाजिनः	வாஜிநஃ	வேகமுள்ளதும்
दधिक्राव्ण.	ததிக்ராவ்ணஃ	ததிக்கிராவன், எனப்பட்டதுமாகிய அக்கினி தேவதையின் துதியைச்
अकारिषं	அகாரிஷம்	செய்கின்றோம். (அவ்வக்கினி தேவதை
नः	நஃ	எமது
मुखा	முகா	கண், வாய் முதலிய இந்திரியங்களை

सुरभि	ஸுரபி	வலியுடையனவாகச
करत्	கரத்	செய்குக. மற்றும்
नः	ந:	எமது
आयूंषि	ஆயூம்ஷி	ஆயுட்களை(யும்)
प्रतारिषत्	ப்ரதாரிஷத்	விருத்திபண்ணுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி.

ததிக்கிராவன், என்பது ஒரு அக்கினி விசேடம். அதுவும் குதிரை வடிவமாம் என்று "அக்கினி தேவதைகளினின்று இப்படையிலடங்கிய அது குதிரை வடிவாகி எது குதிரையென நின்றது" என்ற ஸ்ருட்கத்திய வேட்போர் பிராமணம் என்னும் மறை வாக்குக் கிசைந்தபடியால் அந்தக் கைய ததிக்கிராவன், என்னும் அக்கினி தேவதையினுடைய தோத்திரத்தைச் செய்கின்றேன் என்பதாம். வெல்லுஞ் சீலமுள்ள குதிரை வடிவுடையதும், வேகங் கொண்டதுமாகிய அந்த தேவதை, எங்களுடைய நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களை வலிவுடையனவாகச் செய்குக. எங்களுடைய ஆயுட்களையும் இனிது விருத்திபண்ணுக. (என்பது பொருள்) (7)

மந்திரம் 8.

३ २ ३ १ २र ३ १ २र
359. पुरां भिन्दुर्युवा कविरमितौजा अजायत ।
२ ३ १ २ ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३२
इन्द्रो विश्वस्य कर्मणो धर्त्ता वज्री पुरुष्टुतः ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-11-4.

புராம் பிந்துர்யுவா கவிரமிதௌஜா அஜாயத |
இந்த்ரோ விஶ்வஸ்ய கர்மணோ தர்த்தா வஜ்ரீ புருஷ்டுத: ||

அந்வயம்.

पुरां, भिन्दुः, युवा, कविः, , विश्वस्य कर्मणः, धर्त्ता, वज्री,
पुरुष्टुतः, अजायत, इन्द्र ॥

பதவுரை.

पुरां	புராம்	பகைஞரின் நகரங்களைப்
भिन्दुः	பிந்து:	பிளக்கின்றவனும்
युवा	யுவா	என்றும் தருணப் பருவத்தனும்
कविः	கவி:	நுண்ணறிவினனும்
अमितौजा.	அமிதௌஜா:	பேராற்றலுடையானும்
विश्वस्य कर्मण·	விஶ்வஸ்ய கர்மண:	கரும காண்டங்களனைத்தையும்
धर्त्ता	தர்த்தா	பரிபாலிப்பவனும்
वज्री	வஜ்ரீ	வச்சிராயுதந் தாங்கினவனும்
पुरुष्टुत·	புருஷ்டுத:	பலலோர்களால் துதிக்கப்பட்டோனும்
अजायत	அஜாயத	ஆனவனே
इन्द्र	இந்த்ர:	இந்திரன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. சேதா மதுச்சந்த ரிஷி.

இவ் விந்திரன், மேற் கூறப்படுங் குணங்களை யுடையவனாகின்றான். எவ்விதமான குணங்களை யுடையானெனின்? அவை வருமாறு.—சத்துரு நகரங்களைப் பிளக்கின்றவன், எக்காலுங் கிழத்தன்மையை யடையாதோன், நுண்ணறிவினன், பெரும் வலியுடையவன், சோதிட்டோம முதலிய கருமங்களைப் பாதுகாப்பவன், வேள்வித் தலைவனைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு இடையறாது வச்சிராயுதந் தாங்கினோன், இருக்குமறை யோதுவோர் முதலான பலலோர்களால் அவ்வக் கருமத்திற் றுதிக்கப்பட்டவன் என்பதாம். (8)

முதலாவது கண்டம்

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
360. प्रप्र व स्त्रिष्टुभमिषं वन्दद्वीरायेन्दवे ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २३ १ २
धिया वो मेधसातये पुरन्ध्या विवासति ॥ १ ॥

இருக்கு 8-69-1.

ப்ரப்ர வ ஸ்த்ரிஷ்டுபமிஷம் வந்தத்வீராயேந்தவே।
தியா வோ மேதஸாதயே புரந்த்யா விவாஸதி ॥

அந்வயம்.

(हे अध्वर्यादयः!) वः, त्रिष्टुभं, इषं, इन्दवे, प्र प्र, वः, मेधसातये, पुरन्ध्या, धिया, आविवासति ॥

பதவுரை.

(हे अध्वर्यादयः!)	(ஹே அத்வர்யாதய:!)	(வேடபோர் முதலியோர்களே!)
वः	வ:	நீங்கள்
त्रिष्टुभं	த்ரிஷ்டுபம்	மூன்று துதிகளோடு கூடிய
इषं	இஷம்	அன்னத்தை
वन्दद्वीराय	வந்தத்வீராய	வீரர்களால் புகழத் தக்கவனும்
इन्दवे	இந்தவே	பிரகாசனுமாகிய இந்திரனுக்குச்
प्रप्र	ப்ரப்ர	சோபிதமாக (அவ் விந்திரன்)
वः	வ:	உங்கட்கு
मेधसातये	மேதஸாதயே	வேள்வி யநுட்டானத்தின் பொருட்டு
पुरन्ध्या	புரந்த்யா	மெய்யறிவை யுடைய
धिया	தியா	கருமங்களால்
आविवासति	ஆவிவாஸதி	நலஞ் செய்வன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—1 பிரியமேதா ரிஷி.

வேட்போர் முதலானவர்களே! (எசுரோதுவோர் முதலானவர்களே! என்பதுமமது) நீவிர், மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினாலுந் துதிக்கப்பட்ட அன்னத்தை நிறையச் செய்வீர்களாக யார்க்கெனின்? வீரர்கள் போற்றுகின்ற இந்திரனுக்கு அல்லது, பயன்களை, அல்லது, மழைகளை நிரப்புவோனுக்கு (இதனால்) அவ்விந்திரன் உங்கட்கு வேள்வி முதலியவற்றின் பொருட்டு மிக்குணர்வோடு கூடிய கருமத்தினின்றும் வேண்டிய பலனைக் கொடுத்தலாற் பெருமை பாராட்டுவான் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ १२ ३ २ ३ २ ३२ ३२ ३ १ २

361. कश्यपस्य स्वर्विदो यावाहुः सयुजाविति ।

२ ३ २ ३१ २ ३२ ३१ २र ३ १ २

ययोर्विश्वमपि व्रतं यज्ञं धीरा निचाय्य ॥ २ ॥

கஶ்யபஸ்ய ஸ்வர்விதோ யாவாஹு: ஸயுஜாவிதி |

யயோர்விஶ்வமபி வ்ரதம் யஜ்ஞம் தீரா நிசாய்ய ||

அந்வயம்.

कश्यपस्य, यौ, ययोः, विश्वं अपि व्रतं, यज्ञ, इति, निचाय्य, सयुजौ, स्वर्विदः, धीराः, आहुः ॥

பதவுரை.

कश्यपस्य	கஶ்யபஸ்ய	எல்லாவற்றையும் உணருகின்ற இந்திரனுடைய
यौ	யௌ	இரண்டு குதிரைகள் எவைகளோ,
ययोः	யயோ:	எவ்விரண்டு குதிரைகளின்
विश्व अपि व्रत	விஶ்வம் அபி வ்ரதம்	கருமங்களனைத்தும்
यज्ञं	யஜ்ஞம்	வேள்வியின் பொருட்டேயாம்
इति	இதி	என்றிவ்வாறு
निचाय्य	நிசாய்ய	நிச்சயித்துக் கொண்டு
सयुजौ	ஸயுஜௌ	அக்குதிரைகள் சேர்த்துப் பூட்டப்படுகின்றனவென்று
स्वर्विदः	ஸ்வர்வித:	சுவர்க்கத்திலுள்ள
धीराः	தீரா:	தீரர்கள்
आहुः	ஆஹு:	சொல்லுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

காணகினறவன கசியபன "கசியபன காணகினறவனுகினறுன" எனறு ஏனைய மறையுங கூறுகினறது எலலாவறறையும பாரககினற அதாவது எலலாவறறையு முணாகினற அததகைய இநதிரனுடைய இரண்டு குதிரைகள எவைகளோ, யவைகளுடைய எலலாக கருமஙகளும வேளவி செயயுமிடததைக குறிததே யாம, எனறிவவாறு நிசசயிததுககொணடு அக குதிரைகள ருனருககவே பூடடபபடுகினறனவெனறு சுவாகக மடைநதோா களான தீராகள சொலகினறுர்கள அலலது, கசியபன எனறது பிரசாபதி யாவன, "கசியபன எடடாமவன அவன மாமேருவை விடான" எனனும ஏனைய மறையானுஙகாணக எலலாவறறையு முணருமு அவனுடன கூடந தொடாபவாகள எநதததேவாகள எனச சனஙகள கூறுகினறாகளோ, வேறு முணாநத அவாகளே மிததிர வருணதேவாகள "பகல மிததிரன இரவு வருணன எனபது ஐததரேயப பிராமணம எலலாக காரியஙகளும அவ விருவாகளிடததுமடஙகுதலின எனக அலலது, இநதிரன அககினி எனபனுமாம அவ விருவாகளுமே யலலாவறறையுந தாஙகுகினறவாகளாதலின எனக. இககருததுககொணடே இம மநதிரததிறகு, இநதிரனும, அககினியுந தேவதைகள என முனனாக கூறபபடடனா (2)

மந்திரம் 3.

१२३ १ २ ३ १२ ३ १२
362. अर्चत प्रार्चत नरः प्रियमेधासो अर्चत ।
१२ ३ २ ३२उ ३२ ३क२र
अर्चन्तु पुत्रका उत पुरमिद्‌ धृष्ण्वर्चत ॥ ३ ॥

இருக 8-69-8

அர்சத ப்ரார்சத நர꞉ ப்ரியமேதாஸோ அர்சத ।
அர்சந்து புத்ரகா உத புரமித்₃ த்₄ருஷ்ண்வர்சத ॥

அந்வயம்.

हे नर.!, अर्चत, प्रार्चत, ^ ` .!, अर्चन, उत, पुत्रकाः, अर्चन्तु, पुरमित्, धृष्णु, अर्चत ॥

பதவுரை

हे नर, !	ஹே நர: !	கருமநதிருரு இறைவாகளான வேடபோா முதலானவாகளே ! நீவிா
अर्चत	அர்சத	இநதிரனைப போறறுவீாகளாக
प्रार्चत	ப்ரார்சத	சிறபபாகவும பூசிபபீாகளாக.
प्रियमेधास !	ப்ரியமேதாஸ: !	வேளவியி லனபுடையோாகளே !
अर्चत	அர்சத	(நீவிா) போறறுவிாகளாக
उत	உத	மறறும
पुत्रका	புத்ரகா:	புததிராகளும
अर्चन्तु	அர்சந்து	ஆராதிபபீாகளாக.
पुरमित्	புரமித்	போறறுவோாகடகு நிறையச செயவோனும,
धृष्णु	த்ருஷ்ணு	சததுருவை யடககுவோனுமா கிய இநதிரனை
अर्चत	அர்சத	(நீவிா) ஆராதிபபீாகளாக

சாயண பாடியம

கணடம—2 இருககு—3 பிரியமேதா ரிஷி

கருமஙகடகு நியநதாவான வேடபோா முதலியோாகளே ! நீஙகள இநதிரனை யாராதிபபீாகளாக. மறறும, தோததிரததால இநதிரனையே இனிது போறறுவீாகளாக. பிரியமேதா ரிஷி சமபநத முடையாாகளே ! அதாவது அநதக கோததிரததவாகளே ! நீஙகள இநதிரனை யாராதிபபீாகளாக. புததிராகளும இநதிரனை யாராதிபபாாகளாக. மறறும, துதிபபோாகள வேணடியதைப பூரணமாககுவோனும, பகைஞாகளை யடககுஞ சிலமுளளவனுமாகிய இநதிரனைப பூசிபபீாகளாக எனபதாம. (3)

மநதிரம் 4.

३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ १ २

363. उक्थमिन्द्राय शंस्यं वर्द्धनं पुरुनिःषिधे ।

३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

शक्रो यथा सुतेषु नो रारणत् सख्येषु च ॥ ४ ॥

இருககு 1-10-5.

உக்தமிந்த்ராய ஶம்ஸ்யம் வர்த்தநம் புருநிஃஷிதே |

ஶக்ரோ யதா ஸுதேஷு நோ ராரணத் ஸக்யேஷு ச ||

அந்வயம்.

पुरुनिःषिधे, इन्द्राय, वर्द्धन, उक्थ, शक्रः, नः, सुतेपु, च सख्येपु, यथा, रारणत्, शंस्यम् ॥

பதவுரை.

पुरुनि षिधे	புருநிஃஷிதே	பலவாச சத்துருக்களையும் கொல்லுகின்ற
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
वर्द्धनं	வர்த்தநம்	விருத்திக்குச் சாதனமாகிய
उक्थ (शस्य)	உக்தம் (ஶம்ஸ்யம்)	துதி விசேடம் (புகழ்ப்பாலது)
शक्र	ஶக்ர:	இந்திரன்
न.	ந:	எங்களுடைய
सुतेपु	ஸுதேஷு	புத்திரர்கள் விஷயத்திலும்
च	ச	மற்றும்
सख्येपु	ஸக்யேஷு	நண்பர்கள் விஷயத்திலும்
यथा	யதா	எவ்வாறு
रारणत्	ராரணத்	இரைக்கின்றதோ, (புகழ்கின்றதோ,) அவ்வாறே
शंस्य	ஶம்ஸ்யம்	போற்றத் தக்கான

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—4 மநுச்சந்த ரிஷி

விருத்திக்குச் சாதனமாகிய வேத மந்திரம் இந்திரன் பொருட்டு எங்களால் லோத்றப்படுத்து எவ்விதமாகிய இந்திரன் பொருட்டெனின் அநேகம் பகைஞர்களை யொழிக்கத் தக்கவன் பொருட்டு இந்திரன் எங்களுடைய புத்திரர்களிடத்தும், மித்திரர்களிடத்தும், எங்ஙனஞ் சிறப்பாக இரைவானோ, அதாவது எமது மந்திரோச்சாரணத்தாற் களிப்புற்ற இந்திரன் எங்களுடைய மக்களையும், நண்பர்களையும் பலவகையாக எவ்வாறு புகழ்கின்றானோ, அவ்வாறே அவன் போற்றத்தக்கான என மேலே கூட்டுக (4)

மந்திரம் 5

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२
364. विश्वानरस्य वस्पतिमनानतस्य शवसः ।
१२ ३ २३ १ २ ३ १ २
एवैश्च चर्षणीनामूती हुवे रथानाम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-68-4.

விஶ்வாநரஸ்ய வஸ்பதிமநாநதஸ்ய ஶவஸ꞉ |
ஏவைஶ்ச சர்ஷணீநாமூதீ ஹுவே ரதாநாம் ||

அந்வயம்.

विश्वानरस्य, अनानतस्य, शवस:, पतिं, व:, चर्षणीनां, एवै:, रथानां, ऊती, हुवे ॥

பதவுரை.

विश्वानरस्य	விஶ்வாநரஸ்ய	பகைவர்கள்மேற் செல்வோனும்
अनानतस्य	அநாநதஸ்ய	சத்துருக்கட்கு வணங்காதோனும்
शवस:	ஶவஸ꞉	ஆற்றலுக்கு
पतिं	பதிம்	இறைவனுமாகிய இந்திரனை மருத்துக்களே!
व:	வ꞉	உங்களுடைய
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	சேனைகளின்
एवै:	ஏவை꞉	நடத்தைகொடு ( )
रथानां	ரதாநாம்	இரதங்களினுடைய
ऊती	ஊதீ	பாதுகாப்பின் பொருட்டு
हुवे	ஹுவே	அழைக்கின்றேன்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. பிரியமேத ரிஷி.

எல்லாச் சத்துருக்களையும் அடக்குகின்ற, அல்லது, பகைவர்கட்கு வணங்காமையை யடைச்செய்கின்ற ஆற்றலுக்கு இறைவனாகிய இந்திரனை, ஈண்டு இந்திர சம்பந்தமுடைய மருத்துக்களுங் கூறப்படுகின்றார்கள். ஆனால், மருத்துக்கள், என்னுஞ் சொல் இல்லை அங்ஙனமாயினும், நீங்கள் என்னுஞ் சொல்லின் வலியால் பெறப்பட்டார்கள் எனக்கொள்க. மருத்துக்களே! உங்களுடைய சேனைகள் நடைப்பதுடன், அல்லது, இந்திரனுடைய சேனைகளான உங்களுடைய நடையுடன் ஒரு நிலைகளைத் தாளை உங்களுடைய இரதங்கள் செல்வதுடன் அழைக்கின்றேன் அதாவது நடந்து செல்பவர்களோடும், இரதங்களிற் செல்பவர்களோடும் (மருத்துக்களோடும்) இந்திரனை யழைக்கின்றேன் என்பது பொருள். அல்லது, வேள்வித் தலைவர்களே! உங்களுடைய சேனைகளுக்குள் இரதமுடையார்கள் எக்காலம் போர்க்களம் புகுகின்றார்களோ, அப்போது அவர்களுடைய அநுகூலத்தின் பொருட்டு இந்திரனை யழைக்கின்றேன் எனினுமாம். (5)

மந்திரம் 6.

१ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २

365. *सघाः यस्ते दिवो नरो धिया मर्त्तस्य शमतः ।

३ १ २र३ २ ३ २ ३२उ ३ १ २

ऊती स बृहतो दिवो द्विषो अंहो न तरति ॥ ६ ॥

இருக்கு 6-2-4.

ஸகா: யஸ்தே திவோ நரோ தியா மர்த்தஸ்ய ஶமத: ।
ஊதீ ஸ ப்ருஹதோ திவோ த்விஷோ அம்ஹோ ந தரதி ॥

அந்வயம்.

शमतः, मर्त्तस्य, दिवः, ते, धिया, नरः, सखा, स, बृहतः, दिवः, यः, ऊती, अंहो न, द्विषः, तरति ॥

பதவுரை

शमतः	ஶமத:	அடங்கி நல்வழியிற் செல்லுகின்ற
मर्त्तस्य	மர்த்தஸ்ய	மனிதர்களுக்குள்
दिवः	திவ:	பிரகாசமுதலிய குணமுடையோனாகிய
ते	தே	உன்னுடைய
धिया	தியா	துதியால்
नर.	நர:	எமமனிதன
सखा	ஸகா	(உன்னை) போற்றுகின்றானோ,
स.	ஸ:	அமமனிதன
बृहतः	ப்ருஹத:	மகானும
दिव	திவ:	பிரகாசமுடையவனுமாகிய
य.	ய:	யாதொரு நினது
ऊती	ஊதீ	பாதுகாபபினால
अंहो न	அம்ஹோ ந	பாவததைக கடபபதுபோல
द्विप	த்விஷ:	சததுருககளைக
तरति	தரதி	கடககினறான.

* ऋधद् यस्ते सुदानवे धियामर्त्त शशमते उतीष, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—2. இருக்கு—6. பரதத்துவாச ரிஷி.

கருமானுஷ்டானத்தால அடங்கிய விருத்தியுள்ள (தமது நெறியி லுள்ள) மனுடாகளுக்குப பிரகாச முதலிய குணமுள்ள உன்னுடைய ஸ்தோத திரத்தால எமமனிதன (உன்னைத) துதிபபோனாகின்றானே, பிதிரோனாகின றானே, எனபதுமது. அவன ஒளியுடைய நினது பெரும பாதுகாபபால பாவத்தைக கடபபதுபோற பகைஞாகளைத் தாணடுகின்றான எனபதாம். (அவன சததுருககளாற துனபுறான எனபது பொருள) (6)

குறிப்பு—மூலததில 'மனிதனுடைய' எனனும ஒருமை சாதி யொருமை

மந்திரம் 7.

३ १२ ३ ३२ ३ २ ३ १ २
366. विभोष्ट इन्द्र राधसो विभ्वी रातिः शतक्रतो ।
१ २ ३ १ २
अथा नो विश्वचर्षणे *द्युम्नꣳ सुदत्र मꣳहय ॥ ७ ॥

இருக்கு 30-73-13.

விபோஷ்ட இந்த்ர ராதஸோ விப்வீ ராதி: ஶதக்ரதோ |
அதா நோ விஶ்வசர்ஷணே த்யும்நꣳ ஸுதத்ர மꣳஹய ||

அந்வயம்.

हे शतक्रतो ! इन्द्र !, विभोः, ते, राधसः, रातिः, विभ्वी, अथ, विश्वचर्षणे, सुदत्र !, नः, द्युम्नं, मंहय ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो ! इन्द्र !	ஹே ஶதக்ரதோ ! இந்த்ர !	அநேக கருமங்களையுடைய இந்திர !
विभो.	விபோ:	வியாபகனாகிய
ते	தே	நினது
राधस.	ராதஸ:	தனங்களின
रातिः	ராதி:	கொடையானது
विभ्वी	விப்வீ	மகததாயிருககினறது.
अथ	அத	இதனால்
विश्वचर्षणे	விஶ்வசர்ஷணே	அனைததையுங காணகின்றவனும

* द्युम्ना सुक्षत्र, எனபது இருககு.

सुदत्र !	ஸுதத்ர !	மங்கல வடிவ ரகை யுடையவனு மாகிய இந்திரனே ! நீ
न	ந:	எங்கட்குத்
द्युम्नं	த்3யும்நம்	தனத்தைக்
महय	மம்ஹய	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—7. அத்திரி ரிஷி

அநேக கருமங்களையுடைய இந்திர ! நின்னுடைய தனம் வழங்கலாகிய மிகுந்த கொடையானது பெரியதாம் இக்காரணத்தால் அன்னத்தைப் பகாணப்போய ! மங்கலமாகிய ரகையுடைய இந்திர ! நீ எங்கட்குத் திரவியத்தைக் கொடுப்பாயாக எனபதாம். (7)

மந்திரம் 8.

१२ १ २ ३१ २र

367. वयश्चित्ते पतत्रिणो द्विपाच्चतुष्पादर्जुनि ।

२३ १२ ३१ २र ३ १ २र ३ १२

उषः प्रारन्नृतूँरनु दिवो ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-49-3.

வயஶ்சித்தே பதத்ரிணோ த்3விபாச்சதுஷ்பாத3ர்ஜுநி ।
உஷ: ப்ராரந்ந்ருதூம்ரநு தி3வோ அந்தேப்4ய: பரி ॥

அந்வயம்.

अर्जुनि, हे उषः !, ते, ऋतून् अनु, द्विपात्, चतुष्पात्, पतत्रिणः, वयश्चित्, दिवः अन्तेभ्यः, परि, प्रारन् ॥

பதவுரை.

अर्जुनि	அர்ஜுநி	வெண்மைநிற முடைய
हे उषः !	ஹே உஷ: !	உஷாதேவதையே !
ते ऋतून् अनु	தே ருதூந் அநு	நீ உதயமான பின்னரே
द्विपात्	த்3விபாத்	மனிதர் தேவர் முதலியோர்களும்
चतुष्पात्	சதுஷ்பாத்	கோ முதலியவைகளும்
पतत्रिण:	பதத்ரிண:	இறகுகளையுடைய
वयश्चित्	வயஶ்சித்	பறவைகளும்
दिव अन्तेभ्यः	தி3வ: அந்தேப்4ய:	வெளியிடங்களினின்று
परि	பரி	மேல
प्रारन्	ப்ராரந்	இனிது தொழிற்படுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—8 பிரஸ்கண்ணுவ ரிஷி

வெண்மை நிறமுடைய உஷா தேவதையே! உன்னுடைய உதயத்தை யனுசரித்தே மனுஷர் முதலானோர்களும், இறகார் செல்கின்ற பறவை முதலியவைகளும், வானிடங்களினின்றும் மேல் இனிது செய்கை யுடையன வாகின்றனர். இரவிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த எல்லா உயிர்களும் நீ வந்ததின் பின்னரேயே தொழிற்படுகின்றன (பிரவிர்த்திக்கின்றன) என்பது பொருள். (8)

மந்திரம் 9.

३ १ २र३ २ ३ २ ३ १ २३ २ ३ २
368. अमी ये देवा स्थन मध्य आरोचने दिवः ।
१ २ ३२उ ३२ ३ २ ३ २ ३ १ २
कद्वः ऋतं कदमृतं का प्रत्ना व आहुतिः ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-10-52

அமீ யெ தெ³வா ஸ்த²ந மத்⁴ய ஆரோசநெ தி³வ꞉ |
கத்³வ꞉ ருதம் கத³ம்ருதம் கா ப்ரத்நா வ ஆஹுதி꞉ ||

அன்வயம்.

हे देवाः!, ये अमी, दिवः, आरोचने, मध्ये, स्थन, वः, ऋतं, कत्?, अमृतं (अनृतं,) कत्?, वः, प्रत्ना, आहुतिः, का? ॥

பதவுரை.

हे देवा!	ஹே தே³வா꞉!	இந்திரன் முதலிய தேவர்காள்!
ये अमी	யே அமீ	எத்தகைய நீங்கள்
दिव	தி³வ꞉	பிரகாசமாகிய இரவி
आरोचने	ஆரோசநே	உதித்த விடத்து
मध्ये	மத்⁴யே	வானில்
स्थन	ஸ்த²ந	நிலைக்கின்றீர்களோ, அத்தகைமையை
व	வ꞉	உங்களுடைய துதிக்கு விடயமாகிய
ऋतं	ருதம்	உண்மை (சத்தியம்)
कत्?	கத்?	எங்கே?
अमृत (अनृतं)	அம்ருதம் (அந்ருதம்)	பொய்மை
कत्?	கத்?	எங்கே?

व	வ꞉	உங்களுடைய
प्रत्ना	ப்ரத்நா	பண்டைக்காலத்திய
आहुति	ஆஹுதி꞉	ஆகுதி
का?	கா?	யாது?

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—9 ஆப்யத்திரித ரிஷி

இந்திரன் முதலான தேவர்களே! எத்தகைய நீங்கள் பிரகாசமாகிய சூரியனுடைய வானுலகிலிருக்கின்றீர்களோ, அதாவது இரவியால் விளக்கப்பட்ட விடத்தில் என்பது பொருள். அத்தன்மைய உங்களுடைய ஸ்தோத்திர விஷயமாகவுள்ள சத்தியம் எவ்விடத்திலிருக்கின்றது? அசத்தியம் எங்கேயுள்ளது? உங்களுடைய பழமையாகிய ஆகுதி என்னேயாயிற்று? (உங்களுடைய ஈகை என்னாயிற்றென்பது பொருள்) இத்தன்மைய துன்பானுபவத்தால், என்னுடைய கூட்டிக்கப்பட்ட வேள்வி முழுதும் உங்களை யடையவில்லையென்று அநுமானிக்கின்றேன் என்பதாம் (9)

குறிப்பு —ரண்டு அமிருதம் என்றபாலதில் இடையிலுள்ள ந காரம் ம காரமாயத் திரிந்து அமிருத மென்றாயிற்று

மந்திரம் 10

२ ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ १२

369. ऋचꣳ साम यजामहे याभ्यां कर्माणि कृण्वते ।

१ २र ३ २ ३ १ २

वि ते सदसि राजतो यज्ञं देवेषु वक्षतः ॥ १० ॥

ருசம் ஸாம யஜாமஹெ யாப்⁴யாம் கர்மாணி க்ருண்வதெ ।
வி தெ ஸத³ஸி ராஜதொ யஜ்ஞம் தெ³வெஷு வக்ஷத꞉ ॥

அந்வயம்

कर्माणि, कृण्वते, ऋच, साम, यजामहे, ते, सदसि, विराजतः,
षु, यज्ञ, वक्षत ॥

பதவுரை.

யாப்⁴யாம்	இருக்கு, சாமம், என்னும் எந்த இரண்டு வேதங்களால்
கர்மாணி	ஸ்தோத்திரம் முதலிய கருமானுட்டானங்
க்ருண்வதெ	செய்கின்றார்களோ,

ऋचं साम	ஜும் ஸாம	அநத, இருககையும, சாமததை யும,
यजामहे	யஜாமஹெ	ஆராதிககினறோம
ते	தெ	அநத இருககும சாமமும
सदसि	ஸதஸி	வேடபோா கழகததில
विराजत	விராஜதஃ	தோததிர முதலியவைகளாக விளஙகுகினறன
देवेषु	தெவெஷு	இநதிரன முதலான தேவாக ளிடததில
यज्ञ	யஜ்ஞம்	வேளவிபபாகததை(யுஞ)
वक्षत.	வக்ஷதஃ	சோபபிககினறன.

சாயண பாடியம்.

கணடம—2 இருககு—10 வாமதேவ ரிஷி.

இருககோதுவோரும, சாமம பாடுவோரும, மநதிரம, துதி முதலியவைகளை இருககுச சாமமெனனும எவவிரணடு வேதஙகளாற செயகினறாகளோ, அநத இருககையும, சாமததையும நாஙகளாராதிககினறோம. அநத இருககுஞ சாமமும, வேடபோாகூடடததில (சதோமணடபததில) தோததிரமாகவும மநதிரமாகவும நனகு விளஙகுகினறன அவவிருககுச சாமஙகள இநதிரன முதலிய தேவாகளிடததில வேளவிபபாகததைச சோபபிககினறன எனபதாம (10)

இரண்டாவது கண்டம்.

முறறும.

மூன்றாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—3

பதினொரு மந்திரங்களாலானது

இதிலுள்ள பதினொரு மந்திரங்களில், 10-ம், 11-க்கு, இந்திரன், 9-க்கு வானம், மண், தேவதைகள் 1, 9, 11-க்கு, சக்தி, சந்தம், 10-க்கு, மகாபங்தி 1, 9, 11-க்கு, நிஷாதம் 10-க்கு, பஞ்சமம் ஸ்வரம்.

மந்திரம் 1

२ ३ १२ ३१२३ १२ ३१ ३१ ३१२ ३१२
370. विश्वा पृतना अभिभूतरं नरः सजूस्ततक्षुरिन्द्रं जजनुश्च राजसे ।
२ ३ १२ ३२ ३१ ३१ २ ३१ १
*क्रत्वे वरे स्थेमन्यामुरीमुतोग्रमोजिष्ठं तरसं तरस्विनम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-67-10.

விஶ்வா: ப்ருதநா அபிபூதரம் நர: ஸஜூஸ்ததக்ஷுரிந்த்ரம் ஜஜ
[நுஶ்ச ராஜஸே ।
க்ரத்வே வரே ஸ்தேமந்யாமுரீமுதோக்ரமோஜிஷ்டம் தரஸம் தர
[ஸ்விநம் ॥

அந்வயம்.

नरः, विश्वाः, पृतना , सजू., अभिभूतरं, इन्द्रं, ततक्षुः, च, राजसे, जजनुः,
उत, क्रत्वे, वरे, स्थेमनि, आमुरी, उग्रं, ओजिष्ठ, तरस, ॥

பதவுரை.

नर	நர:	வீரர் (மனிதர்)
विश्वाः	விஶ்வா:	எல்லா
पृतना	ப்ருதநா:	சேனைகளை
सजू.	ஸஜூ:	ஒன்றுபட்டு
अभिभूतर	அபிபூதரம்	பகைவர்களை முற்றும் அடக்குகின்ற
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
ततक्षु·	ததக்ஷு:	படைகளைக் கைக்கொண்டோராய்ச் செய்தனர்.

च	அ	மற்றும், துதிப்போர்கள்
राजसे	ராஜஸெ	பிரகாசத்தின் பொருட்டு இரவியாகிய இந்திரனை
जजनु	ஜஜநு:	துதி முதலியவைகளால் தமது வேள்வியில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டார்கள்.
उत	உத	மற்றும்,
क्रत्वे	க்ரத்வே	விருத்திரனைக் கொல்லல் முதலிய செய்கையின் பொருட்டு,
वरे	வரே	மேலாகிய
स्थेमनि	ஸ்தேமநி	நிலைத்த விடத்திலுள்ள
आमुरीं	ஆமுரீம்	பகைஞரைக் கொல்வோனும்
उग्रं	உக்ரம்	தீவிர இயற்கையனும்
ओजिष्ठं	ஓஜிஷ்டம்	பேரொளியுடையவனும்
तरसं	தரஸம்	மிகுந்த ஆற்றலுடையவனும்
तरस्विनं	தரஸ்விநம்	விரைவுடையோனுமாகிய இந்திரனைத் துதிக்கின்றார்கள்

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1.

வியாபகமாகிய, அல்லது, பரந்துள்ள போரைச் செய்கின்ற சேனைகள் ஒன்று கூடியதாய்ப் பகைஞர்களை முழுதும் அடக்குகின்ற இந்திரனை ஆயுத முதலியவைகளாற் கூர்மையாக்கின (படைகளைக் கைக்கொண்டவனாகச் செய்தன என்பது பொருள்.) அல்லது 'பிருதனு' என்றது உயுத்தம், பிருதனு போர் என்பது நிகண்டாமாதலின் எல்லாப் போர்களையும் தாழ்மைப் படுத்தும் இந்திரனை, ஏனைய துதியாளர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் ஒன்றுகூடித் தோத்திரங்களால் கூர்மைப்படுத்தினார்கள் என்பதாம் அல்லது, வேட்போர்கள் அவி கொடுத்தலால் வீரியமுடையவனாகச் செய்கின்றார்கள் எனினுமாம். அன்றியும், துதிப்போர்கள் தமது பிரகாசத்தின்பொருட்டுச் சூரியனாகிய இந்திரனைத் தமது வேள்வியில் தோத்திர மந்திரங்களால் உண்டாக்கினார்கள். மற்றும், விருத்திரனைக் கொல்லுதல் முதலிய தம்முடைய செய்கையின் பொருட்டு, நிலைத்த உயர்ந்த இடத்திலுள்ளவனும் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்றவனுமாகிய இந்திரனைத், தமது தனலாபத்தின் பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்கள் என்பது பொருள் எத்தன்மைய இந்திரனை யெனின்? உக்கிரமும், ஒளியும், பேராற்றலும், பகைஞர்களைக் கொல்ல ஆற்றலும், விரைவும் உடையானை துதிக்கின்றார்கள் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க என்பதாம். (1)

குறிப்பு —क्रत्वा वरिष्ठ वर आमुरि, என்பது இருக்கு

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २ ३२उ ३ २उ ३ १ २ ३२३२
371. श्रत्ते दधामि प्रथमाय मन्यवे *अहन्यद्दस्युं नर्य्यं विवेरपः ।
३२उ ३ १२३ १२ ३२३ १२३१२ ३१२
उभे यत्त्वा †रोदसी धावतामनु भ्यसाते शुष्मात् पृथिवीचिदद्रिवः ॥

இருக்கு 10-347-1

ஶ்ரத்தே த³தா⁴மி ப்ரத²மாய மந்யவே அஹந்யத்³த³ஸ்யும் நர்யம் விவே[ரப: ।
உபே⁴ யத்த்வா ரோத³ஸீ தா⁴வதாமநு ப்⁴யஸாதே ஶுஷ்மாத் ப்ரு[தி²வீசித³த்³ரிவ: ॥

அங்வயம்.

हे अद्रिवः!, ते, प्रथमाय, मन्यवे, श्रद्धामि, यत्, दस्युं, अहन्, नर्य्यं, अप, विवेः, यत्, उभे, रोदसी, त्वा अनुधावता, पृथिवी चित्, ते, शुष्मात्, भ्यसाते ॥

பதவுரை.

हे अद्रिवः!	ஹே அத்³ரிவ:!	வச்சிராயுதத்தை தாங்கிய இந்திர!
ते	தே	உன்னுடைய
प्रथमाय	ப்ரத²மாய	முக்கியமாகிய
मन्यवे	மந்யவே	கோபத்தின் பொருட்டு
श्रद्धामि	ஶ்ரத்³தா⁴மி	அன்பு செய்கின்றேன்.
यत्	யத்	எந்த கோபத்தால்
दस्यु	த³ஸ்யும்	இடையூறு செய்யும் அசுரனை
अहन्	அஹந்	கொன்றனையோ,
नर्य्यं	நர்யம்	அவனை முழுதும் கொன்றுவிட்டு
अपः	அப:	மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட நீரை
विवे.	விவே:	இவ்வுலகிற்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தனையோ,
यत्	யத்	எப்போது (அக்கோபத்தின் பொருட்டு)
उभे	உபே⁴	இரண்டாகிய

* अहन्यदवृत्र, † भवतो रोदसी अमुरेजते, என்பன இருக்கு

रोदसी	ரோதஸீ	மண்ணும் விண்ணும்
त्वा अनुधावतां	த்வா அநுதாவதாம்	நின்வசமாகின்றனவோ, அக்கால்
पृथिवीचित्	ப்ருதிவீசித்	நிறைந்த வானமும்
ते	தே	நினது
शुष्मात्	ஶுஷ்மாத்	வலியினின்று
भ्यसाते	ப்யஸாதே	பயமடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. சுவேத சைனாழி ரிஷி.

வச்சிராயுதமுடைய இந்திர! முக்கியமாகிய நினது கோபத்தின் பொருட்டு அன்பு செலுத்து (வழிபடு)கின்றேன். அல்லது, உனது பிரகாசத்தின் பொருட்டு அன்பு செலுத்துகின்றேன். எக்கோபத்தினால் கடு மக்கட்கிடையூறு செய்த அசுரனைக் கொன்றனையோ, (அடியோடு தொலையுமாறு கொன்று மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட மழைகளை இவ்வுலகத்திற்குக் கொண்டுவந்தனையோ,) அக்கோபத்தின் பொருட்டு எனச் சேர்த்துக்கொள்க. வானுலகம், மண்ணுலகம் என்னும் இரண்டும் நின்னைப் பின் றொடர்ந்துள்ளன. அதாவது நினது அதீனமாயிருக்கின்றன என்பது பொருள். மற்றும், விரிந்த ஆகாயமும் உன்னுடைய ஆற்றலினின்றும் பயமடைகின்றது. அதாவது பயத்தால் நடுங்குகின்றது என்பதாம்.

'பிருதிவீசித்' என்பது அந்தரிக்ஷம் என நிகண்டின் 1-3-9 சூத்திரங் கூறுகின்றது. (2)

மந்திரம் 3.

३ २३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२उ ३ १ २२ २ १ २

372. समेत विश्वा ओजसा पतिं दिवो य एक इद्भूरतिथिर्जनानाम् ।

२ ३ १ २२ ३ १ २३ १ २३ १ २२ ३ २३ २

स पूर्व्यो नूतनमाजिगीषन्तं वर्त्तनीरनुवावृत एक इत् ॥ ३ ॥

ஸமேத விஶ்வா ஓஜஸா பதிம் திவோ ய ஏக இத்பூரதிதிர்ஜ-
[நாநாம் |

ஸ பூர்வ்யோ நூதந மாஜிகீஷந்தம் வர்த்தநீ ரநுவாவ்ருத
[ஏக இத் ||

அந்வயம்.

हे विश्वाः!, दिवः, ओजसा, पतिं, समेत, यः, एक इत्, जनानां, अतिथिः, भूः, पूर्व्यः, सः, आजिगीषन्तं, नूतनं, एकः इत्, वर्त्तनीः, ॥

பதவுரை.

हे विश्वाः!	ஹே விஶ்வா:!	ஜனங்களே! நீவிர்
दिव.	திவ:	சுவர்க்கத்திற்கு
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலால்
पतिं	பதிம்	இறைவனாகிய இந்திரனைத்
समेत	ஸமேத	துதிகளாலும், அவிகளாலும் இனிது அடைவீர்களாக.
यः	ய:	எவ்விந்திரன்
एक इत्	ஏக இத்	ஒருவனாகவே
जनानां	ஜநாநாம்	வேள்வித் தலைவர்கட்கு
अतिथि.	அதிதி:	அதிதி (விருந்து) போல
भू	பூ:	பிரியன் ஆகின்றானோ,
पूर्व्यः	பூர்வ்ய:	பழையோனாகிய
स	ஸ:	அவ்விந்திரன்
आजिगीषन्तं	ஆஜிகீஷந்தம்	தனது பகைஞரை வெல்லும் வேட்கையுடைய
नूतनं	நூதநம்	இக்காலத்திய துதிப்போர்களை
एक इत्	ஏக இத்	ஒருவனாகவே
वर्त्तनी.	வர்த்தநீ:	வெற்றி வழியில்
अनुवावृते	அநுவாவ்ருதே	நடத்துகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

ஜனங்களே! நீவிர் சுவர்க்கத்திற்கு வலி மிகுந்த இறைவனாகிய இந்திரனைத் தோத்திரத்தாலேனும் அவியாலேனும் இனிது அடைவீர்களாக. இந்திரன் ஒருவனாகவே விருந்து வேள்வித் தலைவர்கட்கு அதிதி போன்று அன்பனாகின்றான் அதாவது அன்பியாகிய அவ்விந்திரன் தனது பகைஞர்களை வெல்ல விரும்பிய இக்காலத்திய துதிப்போர்களை, தான் ஒருவனாகவே வெற்றி மார்க்கத்தில் நடாத்துகின்றான் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३१ २ ३ २ ३१ २ ३ २ ३२ ३ १ २

373. इमे ते इन्द्र ते वयं पुरुष्टुत ये त्वारभ्य चरामसि प्रभूवसो ।

२उ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २

न हि त्वदन्यो गिर्वणो गिरः सघत् क्षोणीरिव *प्रतितद्धर्य्य नो वचः॥

இருக்கு 1-57-4.

---

* प्रति नो हर्य तद्वच, என்பது இருக்கு

𑌇𑌮𑍇 𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌾𑌮𑌸𑌿
[𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌵𑌸𑍋 ।
𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌿𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌃 𑌸𑌘𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍀𑌰𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿
[𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌯 𑌨𑍋 𑌵𑌚𑌃 ॥

அந்வயம்

हे प्रभूवसो!, पुरुष्टुत, इन्द्र!, त्वा आरभ्य, ये, चरामसि, ते इमे वय, ते, गिर्वणः, त्वदन्य., गिर., न हि, सघत्, तत्, नः, वच , क्षोणी. इव, प्रतिहर्य ॥

பதவுரை.

प्रभूवसो!	𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌵𑌸𑍋!	மிகுந்த தனமுள்ளவனும்
पुरुष्टुत!	𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤!	பலராற் றுதிக்கப்பட்டவனுமாகிய
इन्द्र!	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰!	இந்திரனே!
त्वा आरभ्य	𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯	நின்னைப் பற்றிக்கொண்டே
ये	𑌯𑍇	எந்தகைய நாங்கள்
चरामसि	𑌚𑌰𑌾𑌮𑌸𑌿	வேள்வியில் முடல்கின்றோமோ,
ते इमे वयं	𑌤𑍇 𑌇𑌮𑍇 𑌵𑌯𑌂	அத்தகைய இந்த நாங்கள்
ते	𑌤𑍇	நின்னுடையவர்களே யாகின்றோம்
गिर्वणः!	𑌗𑌿𑌰𑍍𑌵𑌣𑌃!	மந்திரத்தால் துதிக்கத்தக்க இந்திர!
त्वदन्य	𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃	நின்னைத்தவிர்த்து வேறு யாரும்
गिर:	𑌗𑌿𑌰𑌃	துதிப்பதற்கு
न हि सघत्	𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌘𑌤𑍍	எமக்குக் கிடைத்திலர்.
तत्	𑌤𑌤𑍍	ஆதலின்
नः	𑌨𑌃	எங்களுடைய
वचः	𑌵𑌚𑌃	தோத்திரங்களை
क्षोणीः इव	𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍀𑌃 𑌇𑌵	தரையானது விரும்புவதுபோல
प्रतिहर्य	𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌯	(நீ) ஏற்றுக்கொள்வாயாக

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—3. இருக்கு—4. சவ்ய ஆங்கிரச ரிஷி.

மிகுந்த தனமுடைய இந்திரனே! இதனுடனே அநேக வேள்விக் தலைவர்களால் துதிக்கப்பட்டோய்! எந்தகைய நாங்கள், நின்னைப் பற்றுக் கோடாகக்கொண்டு வேள்வியிற் பிரவிருத்திக்கின்றோமோ, அந்தகைய நாங்

கள் அத்தனையையும் நின்னுடையவாக்களேயாகின்றோம். தோத்திரத்தாற் போற்றத்தக்க இந்திர! நின்னை யொழிந்து துதி செய்ய வேறு யாரும் எமக்குக் கிடைத்திலர். இதனால் நீ எங்களுடைய தோத்திரமாகிய வாக்குக்களை, தரையானது தன்னுடைய உயிர்வர்க்கங்களை விரும்புமாறு விரும்புவாயாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

३ १२ ३१ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ २ २२

374. चर्षणीधृतं मघवानमुक्थ्या३मिन्द्रं गिरो बृहतीरभ्यनूषत ।

२ १२ ३१ २३ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २

वावृधानं पुरुहूतꣳ सुवृक्तिभिरमर्त्यं जरमाणं दिवे दिवे ॥ ५ ॥

இருக்கு 3-51-1.

சர்ஷணீத்ருதம் மகவாநமுக்த்2யா3மிந்த்ரம் கிரோ ப்ருஹதீரப்4ய [நூஷத ।

வாவ்ருதாநம் புருஹூதம் ஸுவ்ருக்திபிரமர்த்யம் ஜரமாணம் [திவே திவே ॥

அந்வயம்.

चर्षणीधृत, मघवान, उक्थ्य, वावृधानं, पुरुहूत, अमर्त्य, सुवृक्तिभिः, दिवे दिवे जरमाण, इन्द्रं, बृहती , गिर , अभ्यनूषत ॥

பதவுரை.

चर्षणीधृतं	சர்ஷணீத்ருதம்	விரும்பிய பயனையளித்துக் காப்பாற்றுபவனும்
मघवान	மகவாநம்	அன்னத்தை, அல்லது, வெள்ளியை யுடையோனும்
उक्थ्य	உக்த்2ய	புகழப்படற்குரியானும்
वावृधान	வாவ்ருதாநம்	வலி, பொருள் முதலியவைகளால் வளர்பவனும்
पुरुहूत	புருஹூதம்	பலரால் அழைக்கப்படுபவனும்
अमर्त्यं	அமர்த்யம்	இறப்பிலாதோனும்
सुवृक्तिभि॰	ஸுவ்ருக்திபி:	அழகிய துதிகளால்
दिवे दिवे जरमाण	திவே திவே ஜரமாணம்	நாடோறுந் துதிக்கப்பட்டவனுமாகிய

इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
बृहती:	ப்ருஹதீ:	மிகுதியான
गिर	கிர:	என்று துதி வாக்குகள்
अभ्यनूषत	அப்யநூஷத	பலவகையாலும் துதிப்பனவாகுக

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3, இருக்கு—5 விசுவாமித்திரர் துதிக்கின்றார்.

விரும்பிய பயனைக் கொடுத்தலால் மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவோனும், ஆற்றலை யுடையவனும், தனம், வேள்விகளை யுடையவனும், மந்திரங்களால் துதிக்கத்தக்கோனும், வலியாலும், தனம் முதலிய சம்பத்துக்களாலும், ஒவ்வொரு கணத்திலும் விருத்தியாகுவோனும், அநேக துதியாளர்களால் அழைக்கப்படுவோனும், இறப்பிலாதோனும், அழகிய தோத்திர வாசகங்களால் ஒவ்வொரு நாளும் போற்றத்தக்கோனுமாகிய அத்தகைய இந்திரனைப் பல்வாற்றானும் எமது தோத்திரமாகிய விரிந்துள்ள வாக்குகள் அனைத்தும் துதிப்பனவாகுக (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३१२ ३१२ ३१ २ ३ २ ३ १ ३ ३ १२
375. अच्छा व इन्द्रं मतयः स्वर्युवः सध्रीचीर्विश्वा उशतीरनूषत ।
१२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ २३ २ ३ २ ३१ २ ३१२
*परिष्वजन्त जनयो यथा पतिं मर्य्यं न शुन्ध्युं मघवानमूतये ॥६॥

இருக்கு 10-43-1.

அச்சா வ இந்த்ரம் மதய: ஸ்வர்யுவ: ஸத்ரீசீர்விச்வா உசதீரநூஷத |
பரிஷ்வஜந்த ஜநயோ யதா பதிம் மர்யம் ந சுந்த்யும் மகவாநம்
[ஊதயே ||

அந்வயம்

जनय:, यथा, मर्य्यं पतिं, न, शुन्ध्यु, मघवानं, ऊतये, परिष्वजन्त, व., स्वर्युवः, सध्रीची., विश्वाः, उशती:, मतय:, इन्द्रं, अच्छानूषत ॥

பதவுரை

जनय:	ஜநய:	மனைவியானவள்
यथा	யதா	எவ்வாறு
मर्य्यं पतिं	மர்யம் பதிம்	கொழுநனாகிய ஒருவனையும்,
न	ந	மற்றும்.

* परिष्वजंत, என்பது இருக்கு

शुन्ध्युं	ஶுந்த்யும்	சுத்தனாகிய
मघवानं	மகவாநம்	தனமுடையானையும்
ऊतये	ஊதயே	தனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு
परिष्वजन्त	பரிஷ்வஜந்த	கட்டி யணைத்துக்கொள்கின்றாளோ, அஃதொப்ப
स्वयुव.	ஸ்வயுவ:	சுவாகத்தோடு சேர்கின்றவைகளும்
सध्रीचीः	ஸத்ரீசீ:	(தம்முள்) கூடினவைகளும்
विश्वा.	விஶ்வா:	நிறைவானவைகளும்
उशतीः	உஶதீ:	விரும்பியவைகளுமான
व.	வ:	உங்களுடைய
मतय	மதய:	தோத்திரங்கள்
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अच्छानूषत	அச்சாநூஷத	நாற்புறத்தும் அணைந்துகொள்கின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3. இருக்கு—6. கிருஷ்ண ஆங்கிரச ரிஷி

சுவாகத்தோடு சேர்வைப்பவைகளும், (தம்முள்) கூடினவைகளும், வியாபகமானவைகளும், விரும்பப்பவைகளுமான தோத்திரங்கள், இந்திரனாகிய ஈசுரனைச் சூழ்ந்துகொள்கின்றன. அன்றியும், மனைவியானவள் கொழுநனாகிய மனிதனையும், மற்றும், தோட்டமற்ற தனமுடையோனையும், தமது பாதுகாப்பின் பொருட்டு அணைத்துக் கொள்கின்றாளோ, அதுபோல, இந்திரனை எனது துதிகள் சூழ்ந்து அணைத்துக் கொள்கின்றன என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१ २उ ३१ २ १२ ३ २ ३१ २ ३ १२ ३ १ २ ३२
376. अभि त्यं मेषं पुरुहूतमृग्मियमिन्द्रं गीर्भिर्मदता वस्वो अर्णवम् ।
२ ३ २ ३ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २र
यस्य द्यावो न विचरन्ति मानुषं भुजे मंहिष्ठमभि विप्रमर्चत ॥

இருக்கு 3-53-1.

அபி த்யம் மேஷம் புருஹூதம்ருக்மியமிந்த்ரம் கீர்பிர்மததா வஸ்வோ அர்
[ணவம் |
யஸ்ய த்யாவோ ந விசரந்தி மாநுஷம் புஜே மம்ஹிஷ்டமபி விப்ர
[மர்சத ||

அந்வயம்.

त्यं, मेषं, पुरुहूतं, ऋग्मियं, वस्वः अर्णवं, इन्द्रं, गीर्भिः, अभिमदत, यस्य, मानुषं, द्यावः, न, विचरन्ति, भुजे, मंहिष्ठ, विप्रं, अभ्यर्चत ॥

பதவுரை.

त्यं	த்யம்	கீர்த்தி பெற்றவனும்,
मेषं	மேஷம்	சத்துருக்களோடு வைரமுள்ளவனும்
पुरुहूत	புருஹூதம்	பலராலழைக்கப்படுபவனும்
ऋग्मियं	ருக்மியம்	மறைமந்திரங்களாற் றுதிக்கப்படுபவனும்
वस्व अर्णव	வஸ்வ: அர்ணவம்	தனத்திற்கு இருப்பிடத்தனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை, துதிப்போர்கள்! நீவிர்
गीर्भिः	கீர்பி:	துதிகளால்
अभिमदत	அபிமதத	ஒருமையொடு களிப்படையச் செய்வீர்களாக.
यस्य	யஸ்ய	எவ்விந்திரனுக்கு
मानुषं	மாநுஷம்	மனிதர்களது இனிய கருமங்கள்
द्याव. न	த்யாவ: ந	யாவர்கட்கும் இனிதாகிய இரவியின் கிரணம்போன்று
विचरन्ति	விசரந்தி	விசேடமாய் இருக்கின்றனவோ,
भुजे	புஜே	போகத்தின் பொருட்டு
मंहिष्ठं	மம்ஹிஷ்டம்	விருத்தியடைபவனும்
विप्रं	விப்ரம்	நுண்ணறிவோனுமாகிய அவ்விந்திரனைப்
अभ्यर्चत	அப்யர்சத	பூசிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. சக்கிய ரிஷி.

புகழுடையவனும், சத்துருக்களோடு வைரமுடையானும், அல்லது (மேஷம், என மூலத்திய சொல்லிருத்தலின்) கண்ணுவருடைய புத்திரன் மேதாதிதி என்னும் வேள்வித்தலைவனைக் குறித்து இந்திரன் ஆடாகவந்து அவருடைய சோமரசத்தை யருந்தினன். அதுபற்றி இந்திரனை ஆடு எனச் சொல்லினன், அது கொண்டு இப்போதும் இந்திரன் ஆடு எனப்படுகின்றான். "மேதாதிதி மேடம்" என சுப்பிரமணிய மந்திரத்தின் ஒரு பாகத்திற

குள்ள உரையாகிய பிராமணமும் (மறையின் ஒரு பாகமும்) கூறுகின்றது. அதாவது மேதாதிதியாகிய கண்ணுவரை இந்திரன் ஆடாக வடைந்து சோமரசத்தைப் பருகினான் என்பதாம். அநேக வேள்வித் தலைவர்களால் அழைக்கப்படுவோனும், மறையோதுநர்களால் துதிக்கப்படுவோனும், அல்லது, மறை மந்திரங்களால் உரைப்படுவோனும், தனங்களுக்கொரு நிலைக்களனும், என்னும் இத்தனைய குணங்களோடு கூடிய இந்திரனை, துதிப்போர்களே! நீவிர் தோத்திரங்களால் ஒருமையடையச் செய்து களிப்புறுமாறு செய்வீர்களாக. மக்கட்கெல்லாம் எவ்விந்திரனுடைய இனிமையான கருமங்கள் சிறப்பாக இருக்கின்றனவோ, (அவ்விந்திரனை எனக் கூட்டுக,) இரவியின் கிரணங்கள் யாவர்க்கும் இனிமையாவன போன்றெனல், ஈண்டோருவமையாம் (இந்திரனுடைய கருமங்கள் அனைவர்க்கும் இனியவைகளேயாம் எனக்) போகத்தின் பொருட்டு விப்பிரர் விருத்தியாகுபவனும், கூரிய உணர்வுடையானுமாகிய இந்திரனை நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக என்பது பொருள். (7)

மந்திரம் 8.

१उ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २र
377. त्यं सु मेषं महया स्वर्विदं शतं यस्य सुभ्वः साकमीरते ।
२ ३ २र ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
अत्यं न वाजं हवनस्यदं रथमेन्द्रं ववृत्यामवसे सुवृक्तिभिः॥८॥

இருக்கு 1-52-1.

த்யம் ஸு மேஷம் மஹயா ஸ்வர்விதம் ஶதம் யஸ்ய ஸுப்⁴வ: ஸாகம் [ஈரதே |

அத்யம் ந வாஜம் ஹவநஸ்யதம் ரத²மேந்த்³ரம் வவ்ருத்யாமவஸே ஸு [வ்ருக்திபி⁴: ||

அந்வயம்.

यस्य, सुभुवः, साकं, ईरते, मेषं, स्वर्विदं, रथं, अत्यं वाजं न, हवनस्यदं, त्यं, इन्द्रं, अवसे, सुवृक्तिभिः, सुमहय, शत, आववृत्याम् ॥

பதவுரை.

यस्य	யஸ்ய	எவனுக்கு
सुभुव साकं	ஸுப்⁴வ: ஸாகம்	நன்கு வெளிப்பட்டுக்
ईरते	ஈரதே	{ கிடைக்கின்றனவோ அவனுடைய ஏந்துருக்களிடத்துப
मेषं	மேஷம்	பசையுடையவனும

स्वर्विदं	ஸ்வர்விதம்	{ தனத்தை, வானை, அறிந்தோனும் அல்லது, அடைந்தோனும்
रथं	ரதம்	{ இரததைபபோல வேண்டிய இடத்திற் சேர்பபோனும்
अत्यं वाजं न	அத்யம் வாஜம் ந	செல்லபபழகிய குதிரைபோல
हवनस्यदं	ஹவநஸ்யதம்	{ வேளவியினபால் விரைவிற செல் வோனுமாகிய
त्यं इन्द्रं	த்யம் இந்த்ரம்	அவ் விநதிரனை,
अवसे	அவஸெ	எமமைப் பாதுகாததறபொருட்டு
सुवृक्तिभि:	ஸுவ்ருக்திபி:	அரிய தோததிரஙகளால
सुमहय	ஸுமஹய	பூசிபபாயாக
शतं	ஶதம்	நூறு முறை
आववृत्यां	ஆவவ்ருத்யாம்	வலம வருகினறேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. சககிய ரிஷி.

புகழ்பெறற சக்துருககளோடு வைரமுள்ளவனும, சூரியனை, அல்லது, சுவாகதததை அறிநதவனும், அலலது, அடைநதோனும, அல்லது, தனததை யடைவிபபோனுமாகிய இநதிரனை, வேடபோய! நீ இனிது ஆராதிபபாயாக. எததனமைய இநதிரனை யெனின, இரதமெப்போல விரும்பிய இடத திற் சேர்பபோனை, மறறும, அழைபபதை முனனிட்டு, அலலது, வேளவியைக குறிதது விரைவிற செலவோனை அஙஙனஞ செலவதிலுவமை — செலவதறகுப பழகிய குதிரை போனறெனல எவ விநதிரனுககு யான நூறு முறை சுறறுகினறேனோ, (வலம வருகினறேனோ,) அததனமைய இநதிரனைப பூசிபபாயாக என முடிததுககொளக (8)

மநதிரம் 9.

३१२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २३ १२ ३१२

378. घृतवती भुवनानामभिश्रियोर्वी पृथ्वी मधुदुघे सुपेशसा ।

१२ ३ १२२ ३ १२३ १२ ३२३ १२

द्यावापृथिवी वरुणस्य धर्मणा विष्कभिते अजरे भूरि रेतसा ॥ ९ ॥

இருககு 6-70-1

க்ருதவதீ ஭ுவநாநாமபிஶ்ரியோர்வீ ப்ருத்வீ மதுது⁴கே ஸுபே [ஶஸா ।

த்³யாவாப்ருதி²வீ வருணஸ்ய த⁴ர்மணா விஷ்கபி⁴தே அஜரே பூ⁴ரி [ரேதஸா ॥

அந்வயம்.

द्यावापृथिवी, घृतवती, भुवनानां, अभिश्रिये, उर्वी, पृथ्वी, मधुदुघे,
सुपेशसा, वरुणस्य, धर्मणा, विष्कभिते, अजरे, भूरि रेतसा ॥

பதவுரை.

द्यावापृथिवी	த்யாவாப்ருதிவீ	வானுலகு மண்ணுலகங்கள்
घृतवती	க்ருதவதீ	நீரையுடையன. (அவை)
भुवनानां	புவநாநாம்	பிராணிகட்கு
अभिश्रिये	அபிஸ்ரியெ	ஆசிரயிக்கத்தக்கனவாம.
उर्वी पृथ्वी	உர்வீ ப்ருத்வீ	காரியங்களாக விரிந்தவைகளும
मधुदुघे	மதுதுகெ	நீரைத் தருபவைகளும.
सुपेशसा	ஸுபெஸஸா	அழகிய வடிவுடையவைகளுமான அவைகள
वरुणस्य	வருணஸ்ய	வருண தேவதையினுடைய வலிமையைத
धर्मणा	தர்மணா	தாங்குதலினாலே
विष्कभिते	விஷ்கபிதெ	நிலைத்தவைகளும
अजरे	அஜரெ	நித்தியங்களுமான
भूरि रेतसा	பூரி ரெதஸா	அநேகம விதைகளையுடையன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி.

வானுலகு மண்ணுலகுகள் இரண்டும நீரையுடையன. அவைகள பூதங்கட்குப பற்றுக்கோடாகின்றன என்பது எல்லா வகையானு முணரப பாலது. மற்றும, விரிவையுடையன, காரிய வடிவமாயப பரந்துள்ளன, நீரைத் தருவன, அழகிய வடிவத்தையுடையனவுமாம. அவைகள இத தரையில எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துகின்ற வருணனுடைய எல்லாம வல்ல வேறோர் ஆற்றலாகிய தருமத்தை (தன்மையை)த தாங்கிய விடத்தில கெடாது நிலைத்த அநேக காரியங்களை யுண்டாக்குகின்றன என்பதாம. (9)

மந்திரம் 10.

३ १ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २
379. उभे यदिन्द्र रोदसी आपप्राथोषा इव
३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ २
महान्तं त्वा महीनाꣳ सम्राजं चर्षणीनाम् ।
३ १ २र ३ १ २र
देवी जनित्र्यजीजनद्भद्रा जनित्र्यजीजनत् ॥ १० ॥

இருக்கு 10-13-4.

உபே யதிந்த்ர ரோதஸீ ஆபப்ராதோஷா இவ
மஹாந்தம் த்வா மஹீநாம் ஸம்ராஜம் சர்ஷணீநாம் |
தேவீ ஜநித்ர்யஜீஜநத்பத்ரா ஜநித்ர்யஜீஜநத் ||

அந்வயம்

हे इन्द्र!, उभे रोदसी, उषा इव, यत्, आपप्राथ, महीना, महान्तं, चर्षणीनां, सम्राज, इन्द्र, त्वा, देवी जनित्री, अजीजनत्, अजीजनत्, भद्रा, जनित्री ||

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
उभे रोदसी	உபே ரோதஸீ	வானுலகு மண்ணுலகு இரண்டையும்
उषा इव	உஷா இவ	உஷா தேவதை தனது ஒளியால் உலகனைத்தையும் பூரணமாக்குவது போல
यत्	யத்	எந்த நீ
आपप्राथ	ஆபப்ராத	தனது பிரகாசத்தால் நிறையப் பண்ணுவித்தனையோ,
महीना	மஹீநா	பெருமைகளுடைய
महान्तं	மஹாந்தம்	பெரியோனும்
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனிதர்களுக்கு
सम्राज	ஸம்ராஜம்	இறைவனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனென்னும்
त्वा	த்வா	(அத்தன்மையுடைய) நின்னை.
देवी जनित्री	தேவீ ஜநித்ரீ	தேவர்கட்கு அன்னையாகிய அதிதி தேவியார்
अजीजनत्	அஜீஜநத்	பெற்றனர்.
अजीजनत्	அஜீஜநத்	அத்தன்மையுடைய புதல்வனைப் பெற்ற காரணத்தால் (அவர்)
भद्रा	பத்ரா	சிறந்த
जनित्री	ஜநித்ரீ	அன்னையாராயினார்.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—3. இருக்கு—10 மேதாதிதி ரிஷி, மகாபங்க்திச்சந்தம்.

இந்திரனே! உஷா தேவதை தனது ஒளியால் உலகனைத்தையும் நிறையச் செய்வதுபோல எந்த நீ வானையும் மண்ணையும் தனது பிரகாசத்தால்

நிறைகின்றனையோ! அத்தகைய தேவர்கட்குத் தேவனும், மனிதர்கட்கெல்லாம் இறைவனுமாகின்ற இந்திரனென்னும் நின்னைப்பெற்று, தேவர்கட்கு அன்னையாராகிய அதிதி தேவியார் இத்தன்மைய நின்னைப்பெற்ற காரணத்தாற் பெருங் கீர்த்தியுடையவராயினார் என்பதாம். (10)

மந்திரம் 11.

२ ३ १ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३१२ ३ १ २
380. प्र मन्दिने पितुमदर्चता वचो यः कृष्णगर्भा निरहन्नृजिश्वना ।
३ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २ ३ १२
अवस्यवो वृषणं वज्रदक्षिणं मरुत्वन्तꣳ सख्याय *हुवेमहि ॥ ११ ॥

இருக்கு 8-69-1.

ப்ர மந்தி3நே பிதுமத3ர்சதா வசோ ய: க்ருஷ்ணக3ர்பா4 நிரஹந்ந்ரு
[ஜிஶ்வநா ।

அவஸ்யவோ வ்ருஷணம் வஜ்ரத3க்ஷிணம் மருத்வந்தம் ஸக்2யாய
[ஹுவேமஹி ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः!,) यः, ऋजिश्वना, कृष्णगर्भाः, निरहन्, मन्दिने, पितुमत्, वचः, प्रार्चत, वृषण, वज्रदक्षिणं, मरुत्वन्त, अवस्यवः, सख्याय, हुवेमहि ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः!)	(ஹே ருத்விஜ:!)	(வேட்போர்களே! நீவிர்)
यः	ய:	எவ்விந்திரன்
ऋजिश्वना	ருஜிஶ்வநா	இருஜிஸ்வி, என்னும் ரிஷியுடன்
कृष्णगर्भाः	க்ருஷ்ணக3ர்பா4:	கிருஷ்ணன், என்னும் அசுரனது கருப்பிணி மனைவியரை
निरहन्	நிரஹந்	கொன்றனனோ,
मन्दिने	மந்தி3நே	துதிக்கத்தக்குரிய அவ்விந்திரன் பொருட்டு
पितुमत्	பிதுமத்	அவியாகிய அன்னத்தோடுகூடிய
वचः	வச:	துதியை

* हवामहे, என்பது இருக்கு.

प्रार्चत	ப்ரார்ச்சத	முழுக்கமாய்ச் சொல்வீர்களாக.
वृषणं	வ்ருஷணம்	விரும்பியதைப் பொழிகின்றவனும்
वज्रदक्षिणं	வஜ்ரதக்ஷிணம்	வலக்கையில் வச்சிராயுதந் தாங்கியவனுமாகிய
मरुत्वन्तं	மருத்வந்தம்	இந்திரனை
अवस्यवः	அவஸ்யவ:	காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்னு மிச்சையையுடைய யாங்கள்
सख्याय	ஸக்யாய	நண்பனைப்போல உதவிபுரியுமாறு
हुवेमहि	ஹுவேமஹி	அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—11. இம்மந்திரம் கருப்பசிராவிணி யுபநிடதம்

வேட்போர்களே! நீவிர் தோத்திரஞ் செய்யத்தக்க இந்திரன் பொருட்டு அவிகளென்னும் அன்னங்களோடுகூடிய துதியாகிய வாக்கை முழக்கமாய்ச் சொல்வீர்களாக. யாதொரு இந்திரன் இருசிவி என்னுமிராசரிஷியாகிய நண்பரோடு கூடியவனாய், கிருஷ்ணன் என்னும் ஒரு அசுரனது மனைவியைக் கொன்றனனோ, அவன் பொருட்டெனக். அதாவது கிருஷ்ணனென்னுமசுரனையும், அவனுக்குப் புதல்வன் உதியாவண்ணம், கருப்பங்கொண்ட அவனுடைய மனைவியையும் இந்திரன் கொன்றனன் என்பதாம். அவ்விந்திரன் பொருட்டு துதிவாக்கை முழங்குவீர்களாக என மேற்கூட்டுக. தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்னு மிச்சையுடைய நாங்கள் வேண்டியதை மழைபோற் பெய்கின்றவனும், வலக்கையில் வச்சிரங்கொண்டவனுமாகிய இந்திரனை நண்பனைப்போன்று உதவிபுரியுமாறு அழைக்கின்றோம். (11)

மூன்றாவது கண்டம்

முற்றும்.

நான்காவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—1. கண்டம்—1

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ उ ३ क

381. इन्द्र सुतेषु सोमेषु क्रतुं पुनीष उक्थ्यम् ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २

विदे वृधस्य *दक्षस्य महांहि षः ॥ १ ॥

இந்த்³ர ஸுதேஷு ஸோமேஷு க்ரதும் புநீஷ உக்த²யம் ।
விதே³ வ்ருத⁴ஸ்ய த³க்ஷஸ்ய மஹாம்ஹி ஷ꞉ ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, सोमेषु सुतेषु, वृधस्य, दक्षस्य, विदे, क्रतु, उक्थयं, पुनीषे, सः, महान् हि ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்³ர !	இந்திரனே ! நீ
सोमेषु सुतेषु	ஸோமேஷு ஸுதேஷு	சோமரசம் பிழிந்தெடுத்து விட்டது (அதைப் பருகிக் கொண்டு)
वृधस्य	வ்ருத⁴ஸ்ய	பெருக்கச் செய்கின்ற
दक्षस्य	த³க்ஷஸ்ய	ஆற்றலின
विदे	விதே³	இலாபத்தின் பொருட்டு,
क्रतु	க்ரதும்	கருமம் பண்ணுகிறவனையும்
उक्थय	உக்த்²யம்	துதிப்போனையும்
पुनीषे	புநீஷே	பவித்திரஞ் செய்கின்றாய்
स	ஸ꞉	இந்திர ! அத்தகைய நீ
महान् हि	மஹாந் ஹி	உண்மையாகப் பெரியோனே யாகின்றாய்.

* दक्ष्मा महान हि स , என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

இம் மந்திரத்திலிருந்து 18-மந்திரங்கட்கு இந்திரன்—தேவதை. இடையில் சில மந்திரத்திற்கு மருத்துக்கள்—தேவதைகள் 17-மந்திரங்கட்கு உஷ்ணிக் சந்தம். சிலவற்றிற்கு விராட் சந்தம். சிலவற்றிற்கு ககுப் சந்தம். சாமம், ரிஷபம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—1. நாரத ரிஷி.

இந்திரனே! நீ சோமரசம் பிழிந்தெடுத்துவிட்டது அதை யருந்திக்கொண்டு வேள்விக்கருமஞ் செய்வோனையும், துதிப்போனையும், பரிசுத்தஞ் செய்கின்றாய் அல்லது, சோமரசம் பிழிந்துவிட்டது வேள்வியையும், தோத்திரத்தையும், வேள்வித் தலைவனாய் பவித்திரமாக்குவிப்பாயாக. எதன்பொருட்டெனின்? விருத்தி செய்யும் ஆற்றலின் இலாபத்தின் பொருட்டு. இத்தன்மைத்தாகிய அவ்விந்திரன் மிகப் பெரியோன். இதனை உண்மையில் இவ்வாறு செய்ய வல்லோன் என்பது கருத்து. (1)

மந்திரம் 2.

१२ ३ १ २र ३१ ३ ३२

382. तमु अभि प्रगायत पुरुहूतं पुरुष्टुतम् ।

१ २ ३ १ २ ३१ २र

इन्द्रं गीर्भिस्तविषमा विवासत ॥ २ ॥

இருக்கு 8-15-1.

தமு அபி ப்ரகாயத புருஹூதம் புருஷ்டுதம் |

இந்த்ரம் கீர்பிஸ்தவிஷமா விவாஸத ||

அந்வயம்.

(हे स्तोतार !,) पुरुहूत, पुरुष्टुतं, तमु इन्द्रं, अभि प्रगायत, तविषं, गीर्भिः, आविवासत ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतार !)	(ஹே ஸ்தோதார: !)	துதிப்போர்காள்! நீவிர்
पुरुहूतं	புருஹூதம்	பலரோலும் அழைக்கப்பெற்றோனும்
पुरुष्टुतं	புருஷ்டுதம்	அநேகர்களால் ஆராதிக்கப்பட்டோனுமாகிய
तमु इन्द्रं	தமு இந்த்ரம்	அவ்விந்திரனை
अभि प्रगायत	அபி ப்ரகாயத	ஒருமுகப்பட்டுத் துதிப்பீர்களாக. (மற்றும்)
तविष	தவிஷம்	மிகப் பெரியோனாகிய இந்திரனை
गीर्भिः	கீர்பி:	மந்திர தோத்திரங்களால்
आविवासत	ஆவிவாஸத	ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருககு—2. கோருகதி யசுவ சூததிகள் ரிஷிகள்.

துதிபபோரகளே! நீவிர பலலோரா லழைககபபட்டோனும், அநேககளா லாராதிககபபட்டோனுமாகிய அவவிநதிரனை, ஒருமுகபபட்டு இனிது துதிபபீரகளாக. இதுவே விரிததுக கூறபபடுகின்றது. அததனமைய மிகப பெரியோனுகிய இநதிரனை வாககுகளால வழிபடுவீரகளாக எனப தாம, (2)

மநதிரம் 3.

२ ३ १ २ ३ १२ ३१ २ ३ २

383. तं ते मदं गृणीमसि वृषणं * पृक्षु सासहिम् ।

३ १२ ३ १ २

उ लोककृत्नुमद्रिवो हरिश्रियम् ॥ ३ ॥

இருககு 8-15-4.

தம் தெ மதம் க்ருணீமஸி வ்ருஷணம் வ்ருக்ஷு ஸாஸஹிம்
உ லொககக்ருத்நுமத்ரிவொ ஹரிஶ்ரியம் ॥

அந்வயம்.

हे अद्रिव !, वृषणं, पृक्षु, सासहिं, लोककृत्नुं, उ, हरिश्रियं, मदं, ते, तं, गृणीमसि ॥

பதவுரை.

हे अद्रिवः!	ஹெ அத்ரிவ:!	வச்சிராயுதமேநதிய இந்திர!
वृषणं	வ்ருஷணம்	மனவிருப்பபை நிறைவாககுவது ம
पृक्षु	வ்ருக்ஷு	பகைவருடைய போரகளில
सासहिं	ஸாஸஹிம்	சததுருவை யடககுவதும
लोककृत्नुं	லொககக்ருத்நும்	உலகிறகு இறையும
उ	உ	மறறும
हरिश्रियं	ஹரிஶ்ரியம்	அரி யெனனும குதிரையால வழிபடுததககதும
मदं	மதம்	சோமாசததை யருநதியதாலுண் டாகியதுமாகிய
ते	தெ	உனனுடைய
तं	தம்	அநதச களிபபைப
गृणीमसि*	க்ருணீமஸி	புகழ்கினறோம.

* पृत्सु, எனபது இருககு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருககு—3. கோசூததி அசுவசூததி ரிஷிகள.

வசசிராயுதமேநதிய இநதிர! மேகேவேடகையை மழைபோற பொழிவதும, பகைஞாகளின போரில சததுருககளைத தாழ்ததுவதும, உலகததிறகு இறையாவதும, இன்னும அரியெனனுங குதிரையாற சேவிககபபடுவதும, சோமரசம அருநதியதாலுணடாயதுமாகிய உனனுடைய அகளிபபைப புகழுகினறேன எனபதாம. (3)

மந்திரம் 4.

१ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
384. यत्सोममिन्द्र विष्णवि यद्वा घ त्रित आप्त्ये ।
१ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २र
यद्वा मरुत्सु मन्दसे समिन्दुभिः ॥ ४ ॥

இருககு 8-11-16.

யத்ஸோமமிந்த்ர விஷ்ணவி யத்வா வ த்ரித ஆப்த்யே ।
யத்வா மருத்ஸு மந்தஸே ஸமிந்துபி: ॥

அநவயம.

हे इन्द्र !, विष्णवि, यत्, सोमं, यद्वा, आप्त्ये त्रिते, यद्वा, मरुत्सु, मन्दसे, समिन्दुभिः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இநதிரனே ! நீ
विष्णवि	விஷ்ணவி	விஷ்ணு சோமரசமருநத வநதவிடதது (பிறருடைய வேளவியில)
यत्	யத்	எபபோதும்
सोमं	ஸோமம்	சோமரசம அருநதுகின்றுய
यद्वा	யத்வா	அலலது (மறறும) எககாலும
आप्त्ये त्रिते	ஆப்த்யே த்ரிதே	ஆததய புததிரனுகிய திரிதனுடைய வேள்வியில சோமரசம அருநதுகினறுய
यद्वा	யத்வா	அலலது (எபபோதும)

मरुत्सु	மருத்ஸு	பிறருடைய வேள்வியில் மருத்துக்கள் சோமரசமருந்த வந்தவிடத்தும் மருத்துக்களோடும்
मन्दसे	மந்தஸே	சோமரசம் அருந்திக் களிக்கின்றாய் (அங்ஙனமாயினும்)
समिन्दुभि,	ஸமிந்துபி꞉	மேம்பட்ட எனது சோமரசத்தாலும் களிப்படைவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—4 பருவத ரிஷி.

இந்திரனே! நீ விஷ்ணு சோமரசம் அருந்த வந்தவிடத்து பிறருடைய வேள்வியில் அவ்விஷ்ணுவோடு சோமரசம் அருந்தினையென்றாலும், அல்லது, ஆப்தனின் புத்திரனாகிய திரிதன், என்னும் இராச ரிஷியாகிய வேள்வித் தலைவனோடு சோமரசம் அருந்தினையென்றாலும், அல்லது, மருத்துக்கள் சோமரசம் அருந்த வந்தவிடத்து (அவர்களுடன்) பிறர் வேள்வியிற் சோமரசம் அருந்திக் களிப்படைந்தனையென்றாலும், சிறந்த எனது சோமரசத்தாலும் மிகக் களிப்படைவாயாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

२३ १ २३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
385. एदु *मधोर्मदिन्तरꣳ सिञ्चाध्वर्यो अन्धसः ।
२उ ३ १ २र ३ १२
एवा हि वीर स्तवते सदावृधः ॥ ५ ॥

ஏது மதோர்மதிந்தரம் ஸிஞ்சாத்வர்யோ அந்தஸ꞉ |
ஏவா ஹி வீர ஸ்தவதே ஸதாவ்ருத꞉ ||

அந்வயம்.

हे अध्वर्यो!, मधोः, अन्धसः, मदिन्तरं इत्, आसिञ्च, वीरः, सदावृधः एव, स्तवते हि ॥

பதவுரை

हे अध्वर्यो!	ஹே அத்வர்யோ!	வேட்போர்களே! நீவிர்
मधो	மதோ꞉	களிப்பைச் செய்யும்
अन्धसः	அந்தஸ꞉	சோமக் கொடியின்

* मन्द्रो, என்பது இருக்கு

मदिन्तरं इत्	மதிந்தரம் இத்	பெருங் களிப்பையே யுண்டாக்கும் ரசத்தை
आसिञ्च	ஆஸிஞ்ச	இந்திரன் பொருட்டுப் பிழிவீர்களாக
वीरः	வீர:	வல்லுநனும்
सदावृध एव	ஸதா³வ்ருத⁴: ஏவ	எப்போதும் அவிகளால் வளரத் தக்கவனுமாகிய இந்திரனொருவனே
स्तवते हि	ஸ்தவதே ஹி	தோத்திரங்களால் துதிக்கப்படுகின்றான்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4 இருக்கு—5. விசுவமனு, வையசுவரிஷி.

வேட்போர்காள்! நீவிர் களிப்பைத் தருகின்ற அன்னமாகிய சோமக் கொடியை யிடித்து, பெருங்களிப்பையே யுண்டாக்குகின்ற சோமரசத்தை இந்திரன் பொருட்டுப் பிழிவீர்களாக. வல்லோனும், தேவ வுணவுகளா(அவியா)ல் எப்போதும் வளர்பவனுமாகிய இந்திரனே, அல்லது தனது ஆற்றலை வளர்க்கும் இவ்விந்திரனே, தோத்திரங்களாலும், மந்திரங்களாலும் போற்றப்படுகின்றான். உண்மையில் துதிக்கப்பட்ட இந்திரனுக்குச் சோமரசங் கொடுக்கற்பாலதாமாதலின் பிழிவீர்களாக என்பது பொருத்தமாமெனக். (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र
386. एन्दुमिन्द्राय सिञ्चत पिबाति सोम्यं मधु ।
१ २र ३ २
प्र राधाꣳसि चोदयते महित्वना ॥ ६ ॥

ஏந்து³மிந்த்³ராய ஸிஞ்சத பிபா³தி ஸோம்யம் மது⁴ |
ப்ர ராதா⁴ꣳஸி சோத³யதே மஹித்வநா ||

அந்வயம்

(हे ऋत्विज !,) इन्दुं, इन्द्राय, आसिञ्चत, (तत,) मधु, सोम्यं, पिबति, महित्वना, राधांसि, प्रचोदयते ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ருத்விஜ:!)	வேட்போர்காள்! நீவிர்
इन्दुं	இந்தும்	பொங்குந்தன்மையுள்ள சோம ரசத்தை
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
आसिञ्च	ஆஸிஞ்சத	ஒருமையுடன் பிழிந்தெடுப்பீர்களாக.
(तत.)	(தத:)	(பின்னர்)
मधु	மது	களிப்பைத்தரும்
सोम्यं	ஸோம்யம்	சோமத்தின் இரசத்தை
पिबाति	பிபாதி	இந்திரன் அருந்துவானாக. அருந்தி
महित्वना	மஹித்வநா	தனது மகிமையால்
राधांसि	ராதாம்ஸி	துதிப்போர்கட்கு அன்னங்களை
प्रचोदयते	ப்ரசோதயதே	மிகுதியாகக் கொடுப்பானாக

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—4 இருக்கு—6. விசுவமனு வையசுவ ரிஷி.

துதிப்போர்காள்! நீவிர் பொங்குந்தன்மையுள்ள சோமரசத்தை இந்திரன்பொருட்டு ஒருமுகப்பட்டு பிழிந்தெடுப்பீர்களாக என்பதாம். பின்னர், சோமமாகியதும், களிப்பைத் தருவதுமாகிய இரசத்தை இந்திரன் அருந்துவானாக. அருந்தி அவ்விந்திரன் தனது மகிமையால் தன்னைத் துதிப்போர்கட்கு அன்னங்களை இனிது கொடுப்பானாக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १२
387. एतोन्विन्द्रꣳ स्तवाम सखाय स्तोम्यं नरम् ।
३ २ २र ३ २उ ३ २
कृष्टीर्यो विश्वा अभ्यस्त्येक इत् ॥ ७ ॥

ஏதோ ந்விந்த்ரம் ஸ்தவாம ஸகாய ஸ்தோம்யம் நரம் ।
க்ருஷ்டீர்யோ விஶ்வா அப்யஸ்த்யேக இத் ॥

அந்வயம்

हे सखायः!, नु, एत उ, यः, एक इत्, विश्वाः, कृष्टीः, अभ्यस्ति, स्तोम्यं, नरं, (त) इन्द्र, स्तवाम ॥

பதவுரை

हे सखायः!	ஹே ஸகாய: !	நண்பர்களான வேட்போர்காள்! நீவிர்
नु	நு	விரைவில்
एत उ	ஏத உ	வருவீர்களாக
य	ய:	எவ்விந்திரன்
एक इत्	ஏக இத்	ஒருவனாகவே
विश्वाः	விஶ்வா:	எல்லாப்
कृष्टीः	க்ருஷ்டீ:	பகைஞர் சேனைகளையும்
अभ्यस्ति	அப்யஸ்தி	அடக்குகின்றானோ,
स्तोम्यं	ஸ்தோம்யம்	துதிக்கத்தக்கவனும்
नर	நரம்	யாவர்க்கும் தலைவனுமாகிய
(तं) इन्द्र	(தம்) இந்த்ரம்	அவ்விந்திரனைத்
स्तवाम	ஸ்தவாம	(யாம்) துதிப்போமாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4 இருக்கு—7 விசுவமனு வையசுவரிஷி.

ஒத்த அறிவுள்ள நண்பர்களான வேட்போர்காள்! நீவிர் விரைவில் வருவீர்களாக. எதன் பொருட்டெனின்? அது கூறப்படுகின்றது—துதிக்கத் தக்கோனும், எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துவோனுமாகிய அவ்விந்திரனைத் துதித்தற்பொருட்டு யாதொரு இந்திரன் சகாயமற்றோனாகவே எல்லாச் சத்துரு சேனைகளையுந் தாழ்த்துகின்றானோ அவனைத் துதிப்போம் என அந்வயித்துக்கொள்க (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३२
384. इन्द्राय साम गायत विप्राय बृहते बृहत् ।
२ १२ ३१ २ ३ १ २
ब्रह्मकृते विपश्चिते पनस्यवे ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-98-1.

இந்த்ராய ஸாம காயத விப்ராய ப்ருஹதே ப்ருஹத் |
ப்ரஹ்ம க்ருதே விபஶ்சிதே பநஸ்யவே ||

அந்வயம்

(हे उद्गातार !,) विप्राय बृहते, ब्रह्मकृते, विपश्चिते, पनस्यवे, इन्द्राय, बृहत् साम, गायत ॥

பதவுரை

(हे उद्गातार !)	(ஹே உத்³கா³தார: !)	சாமமறையாகிய கீதம் பாடுவோர்களே! நீவிர்
विप्राय	விப்ராய	கூரிய வுணர்வுடையானும்
बृहते	ப்³ருஹதே	பெரியோனும்
ब्रह्मकृते	ப்³ரஹ்மக்ருதே	அன்னத்திற்கிறைவனும்
विपश्चिते	விபஶ்சிதே	அறிஞனும்
पनस्यवे	பநஸ்யவே	துதியை விரும்புவோனுமாகிய
इन्द्राय	இந்த்³ராய	இந்திரன் பொருட்டுப்
बृहत् साम	ப்³ருஹத் ஸாம	பிருகத் என்னும் சாமகீதத்தைப்
गायत	கா³யத	பாடுவீர்களாக

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—4. இருக்கு—௮ நிருமேத ரிஷி

சாமகீதம் பாடுவோர்களே! நீவிர் நுண்ணறிவாளனும், பெரியோனும், அன்னத்திற்கிறைவனும், அறிஞனும், தோத்திரத்தை யிச்சிப்போனுமாகிய இந்திரன்பொருட்டு பிருகத் என்னும் சாமகீதத்தைப் பாடுவீர்களாக என்பதாம். (௮)

மந்திரம் 9.

२उ ३ २३१२ ३ २३ १ २

389. य एक इद्विदयते वसु मर्त्ताय दाशुषे ।

१ २ ३ १२ ३ १ २ ३२

ईशानो अप्रतिष्कुत इन्द्रो अङ्ग ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-84-7

ய ஏக இத்³ வித³யதே வஸு மர்த்தாய தா³ஶுஷே ।

ஈஶாநோ அப்ரதிஷ்குத இந்த்³ரோ அங்க³ ॥

அந்வயம்.

यः, एक इत्, दाशुषे, मर्त्ताय, वसु, विदयते, अप्रतिष्कुतः, इन्द्रः, अङ्ग, ईशानः ॥

பதவுரை

यः	ய:	யாதொரு இந்திரன்
एकः इत्	ஏக: இத்	ஒருவனாகவே
दाशुषे	தாசுஷே	அவி கொடுக்கின்ற
मर्त्याय	மர்த்யாய	மனிதன் பொருட்டு
वसु	வஸு	தனத்தை
विदयते	விதயதே	விசேடமாய்க் கொடுக்கின்றானோ,
अप्रतिष्कुतः	அப்ரதிஷ்குத:	(தனக்கு) இடையூறு விளைக்கத் தக்க வார்த்தையற்ற,
इन्द्रः	இந்த்ர:	(அந்த) இந்திரன்
अङ्ग	அங்க	விரைவில்
ईशानः	ஈசான:	உலகமெல்லாவற்றிற்கும் இறைவனாகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9. கோதம ரிஷி.

யாதொரு இந்திரன் தனித்தே அவிகொடுத்த மனிதன் பொருட்டு (வேள்வித் தலைவன் பொருட்டு) தனத்தை விசேடமாய்க் கொடுக்கின்றானோ, பிறர்களால் பேசும் இடையூறு வார்த்தையுமற்ற அவ்விந்திரன் விரைவில் உலகனைத்திற்கும் இறைவனாகின்றான் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
390. सखाय आशिषामहे ब्रह्मेन्द्राय वज्रिणे ।
३२ ३ २ १२ ३ १२
स्तुष ऊ षु वो नृतमाय धृष्णवे ॥ १० ॥

இருக்கு 8-24-1.

ஸகாய ஆசிஷாமஹே ப்ரஹ்மேந்த்ராய வஜ்ரிணே |
ஸ்துஷ ஊ ஷு வோ ந்ருதமாய த்ருஷ்ணவே ||

அந்வயம்

हे सखायः !, वज्रिणे, इन्द्राय, ब्रह्म, आशिषामहे, वः, नृतमाय, धृष्णवे, सुस्तुषे ॥

பதவுரை.

हे सखाय.!	ஹே ஸகாய:!	மித்திரர்களான வேட்போர்களே! நாம
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வச்சிராயுதந் தாங்கிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	தோத்திரத்தை
आशिषामहे	ஆஶிஷாமஹே	சொல்வோமாக.
व.	வ:	(மற்றும்) உங்களை முன்னிட்டு,
नृतमाय	ந்ருதமாய	எல்லாவற்றையும் நன்கு செலுத்துவோனும
धृष्णवे	த்ருஷ்ணவே	பகைஞர்கட்குப் பயங்கொடுப்போனுமாகிய இந்திரன்பொருட்டு
सुस्तुषे	ஸுஸ்துஷே	(யானும்) தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10. விசுவமனு ரிஷி.

நண்பர்களான வேட்போர்களே! கையில் வச்சிரந்தாங்கிய இந்திரன் பொருட்டு நாம தோத்திரஞ் சொல்வோமாக. அல்லது, எங்களாலீயப்பட்ட அவிர்பாகிய அன்னத்தைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். உங்களனைவரையும் முன்னிட்டு, எல்லாரையுஞ் செலுத்துவோனும அல்லது, போரில் படைகளைங்களை நியமிப்போனும, எல்லாப் பகைஞர்களையும அச்சுறுத்துவோனுமாகிய, அவ்விந்திரன்பொருட்டு யானே இனிது துதிக்கின்றேன் என்பதாம்.

(10)

நான்காவது கண்டம்

முற்றும்

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—5.

௭ட௮ மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३ १ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २
391. गृणे तदिन्द्र ते शव *उपमां देवतातये ।
१ २र ३१ २र
यद्धंसि वृत्रमोजसा शचीपते ॥ १ ॥

இருக்கு 8-62-8.

க்ருணே ததிந்த்ர தே ஶவ உபமாம் தேவதாதயே
யத்தம்ஸி வ்ருத்ரமோஜஸா ஶசீபதே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, तत् शव', उपमां, देवतातये, गृणे यत्, शचीपते!, ओजसा, वृत्र, हंसि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते	தே	உன்னுடைய
तत् शव'	தத் ஶவ:	கீர்த்தி வாய்ந்த ஆற்றலுக்குத்
उपमां	உபமாம்	தக்கவாறு
देवतातये	தேவதாதயே	வேள்வித் தலைவன் பொருட்டு அல்லது, வேள்வியின் நிமித்தம்
गृणे	க்ருணே	(யான்) துதிக்கின்றேன்.
यत्	யத்	யாதினாலெனின்?
शचीपते!	ஶசீபதே!	இந்திராணி கொழுந! நீ
ओजसा	ஓஜஸா	வலியால்
वृत्र	வ்ருத்ரம்	விருத்திரனை
हंसि	ஹம்ஸி	நாசஞ் செய்தனை (ஆதலின்)

* उपम, என்பது இருக்கு

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1. பிரகாத ரிஷி

இநதிரனே! உனனுடைய ஆறறலுககுத தககவாறு, வேள்வியின பொருட்டு, அலலது, வேளவித தலைவன பொருட்டுத துதிககினறேன யாதுபறறியெனின? இநதிர! நீ விருததிரனை ஆறறலாற கொனறனை யாதலின (உனது ஆறறலைத தோததிரம பணணுகினறேன என இயைத துககொளக) (1)

ம ந் தி ர ம் 2.

२ ३ १ २र ३ २३ १ २ ३ १२

392. यस्य त्यच्छम्बरं मदे दिवोदासाय रन्धयन् ।

३ १ २र ३ १ २र

अयं स सोम इन्द्र ते सुतः पिब ॥ २ ॥

இருக்கு 6-43-1.

யஸ்ய த்யச்சம்பரம் மதே திவோதாஸாய ரந்தயந் |
அயம் ஸ ஸோம இந்த்ர தே ஸுத: பிப ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, यस्य, मदे, त्यत्, शम्बरं, दिवोदासाय, रन्धयन्, सः, अयं, सोमः, ते, सुत, पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இநதிரனே! நீ
यस्य	யஸ்ய	எசசோமரசததினுடைய
मदे	மதே	களிபபில
त्यत्	த்யத்	அநதச
शम्बरं	ஶம்பரம்	சமபராசுரனை
दिवोदासाय	திவோதாஸாய	திவோதாசன எனனும அனபன பொருட்டுக
रन्धयन्	ரந்தயந்	கொனறனையோ,
सः	ஸ:	அததகைய
अयं सोमः	அயம் ஸோம:	இசசோமரசம
ते	தே	நின பொருட்டுத
सुत	ஸுத:	தேடபபடடிருககினறது
पिब	பிப	(ஆதலின) அருநதுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

[காண்]டம—5. இருக்கு—2. பரதத்துவாச ரிஷி.

இந்திர ! யாதொரு நீ சோமக் கொடியின் இரசத்தைப் பருகியதால் [உண்]டாகிய களிப்பினுற சம்பரன் என்னும் அசுரனைக் கொன்றனையோ, [அ]ந்தத்தகைய இச்சோமரசம் நின் பொருட்டுத் தேடப்பட்டிருத்தலினால் அதை) அருந்துவாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २
393. एन्द्र नो गधि प्रिय सत्राजिदगोह्य ।
१ २उ ३ १२ ३ १ २र ३
गिरिर्न विश्वतः पृथुः पतिर्दिवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-897-4

ஏந்த்₃ர நோ க₃தி₄ ப்ரிய ஸத்ராஜித₃கோ₃ஹ்ய ।
கி₃ரிர்ந விஶ்வத꞉ ப்ருது₂꞉ பதிர்தி₃வ꞉ ॥

அந்வயம்

प्रिय !, सत्राजित्, अगोह्य, इन्द्र !, गिरिः न, विश्वतः, पृथुः, दिवः, पतिः, नः, आगधि ॥

பதவுரை.

प्रिय !	ப்ரிய !	அனைவருக்கும் அன்பனும்
सत्राजित् !	ஸத்ராஜித் !	பகைஞர்களை வெல்வோனும்
अगोह्य !	அகோ₃ஹ்ய !	நிந்தை யற்றோனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்₃ர !	இந்திர !
गिरि. न	கி₃ரி꞉ ந	மலையைப் போன்று
विश्वतः	விஶ்வத꞉	எல்லா வகையானும்
पृथुः	ப்ருது₂꞉	பெரியோனும்
दिवः	தி₃வ꞉	சுவர்க்கத்திற்கு
पतिः	பதி꞉	இறைவனுமாகிய நீ
नः	ந꞉	எங்களிடத்து
आगधि	ஆக₃தி₄	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—3 நிருமேத ரிஷி.

அக்னிவாகட்டும் அன்ப! பெரும்பகைஞர்களை வெல்வோய்! ஒருவராலும் பழிக்க வொண்ணாத இந்திர! மலைபோன்று எல்லாவற்றினின்றும் பெரியோனும், சுவர்க்கத்திற்கு இறைவனுமாகிய நீ எங்கணிமித்தம் வருவாயாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १२ ३ ३ २ १ २

394. य इन्द्र सोमपातमो मदः शविष्ठ चेतति ।

२ ३ २ ३ २ २ ३ १ २

येना हꣳसि न्या३त्रिणं तमीमहे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-12-1.

ய இந்த்ர ஸோமபாதமோ மத: ஶவிஷ்ட சேததி ।

யேநா ஹம்ஸி ந்யா த்ரிணம் தமீமஹே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, य, सोमपातमः, शविष्ठ, मदः, चेतति, येन, अत्रिण, निहंसि, तं, ईमहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
य	ய:	யாதொரு நீ
सोमपातम	ஸோமபாதம:	சோமரசத்தை மிக அருந்துகின்றோயோ,
शविष्ठ!	ஶவிஷ்ட!	ஆற்றலமிக்கோய! (அத்தன்மைய உனது)
मद	மத:	களிப்பானது
चेतति	சேததி	விருத்திரனைக் கொல்லல் முதலிய காரியந்தை யுணர்கின்றது
येन	யேந	எம்மதத்தா (களிப்பா)ல
अत्रिण	அத்ரிணம்	இராக்கதர்களை
निहंसि	நிஹம்ஸி	முழுதுங் கொல்கின்றனையோ,
त	தம்	அக்களிப்பைப
ईमहे	ஈமஹே	போற்றுகின்றேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4 பருவத ரிஷி.

இந்திரனே! யாதொரு நீ மிக்க சோமரசம் அருந்துபவனுகின்றாய். வலி மிக்க இத்தன்மையனுன இந்திரனே! சோமரசம் அருந்தலாலுண்டான உனது மதமானது (களிப்பானது) விருத்திரனைக் கொல்லுதல் முதலிய காரியத்தைச் செய்ய நன்குணாகின்றது இதை ஒரு வாக்கியமாகக் கொண்டு, வலி மிக்க இந்திரனே! நீ சோமரசத்தால் களிப்படையத் தக்கோனாக இருந்துகொண்டு அறிகின்றாய் எனினுமாம்.

ஈண்டு, முன்னர் உணர்கின்றது என்னும் தன்மைச்சொல் இப்போது உணர்கின்றாய், என முன்னிலைச் சொல்லாயத் திரிந்தது இத்தன்மைய இந்திர! நீ எச் சோமரச மருந்தலாலுண்டாகிய களிப்பால உயிர்களைத் தினமும் இராக்கதரை மிகத் தாழ்ந்தவர்களாயக் கேட்டை யடையுமாறு செய்தனையோ, அச் சோமரசம் அருந்தலாலுண்டாகிய மதமானது (களிப்பானது) விருத்திரனைக் கொல்லுதல் முதலிய காரியத்தை(ச் செய்ய) நன்குணாகின்றது. அக் களிப்பை, அல்லது, அத்தன்மைய களிப்பையுடைய நின்னை வேண்டுகின்றேன் என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—ஈண்டு ஈமஹே, என்னும் மூலபதத்திற்கு இரத்தற்றொழிலை நிகண்டும் அயனம் கூறுகின்றது அல்லது அடைகின்றேன் என்பது பொருள். அதாவது தோத்திரங்களால் போற்றுகின்றேன் என்பதாம்

மந்திரம் 5.

३ १ २२ ३ २उ १ २ ३ १ २ ३१२

395. *तुचे तुनाय नो तत्सु द्राघीय आयुर्जीवसे ।

१ २ ३ १ २

आदित्यासः सुमहसः कृणोतन ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-24-28.

துசே துநாய நோ தத்ஸு த்ராகீய ஆயுர்ஜீவஸே |

ஆதித்யாஸ: ஸுமஹஸ: க்ருணோதந ||

அந்வயம்

हे सुमहसः आदित्यासः!, नः तुचे, तुनाय, जीवसे, द्राघीयः, तत् आयुः, सुकृणोतन ॥

* तुचेतनाय, என்பது இருக்கு

பதவுரை

सुमहस	ஸுமஹஸ꞉	பேரொளியையுடைய அதிதி புத்திரர்களான
हे आदित्यास !	ஹே ஆதித்யாஸ꞉ !	தேவர்களே !
नः तुचे	ந꞉ துசே	எனது புத்திரனுக்கும்
तुनाय	தநாய	பௌத்திரனுக்கும்
जीवसे	ஜீவஸே	வாழ்தற்பொருட்டு
द्राघीय	த்ராகீய꞉	நெடுநாளிருக்கத்தக்க
तत् आयु.	தத் ஆயு꞉	அவ் வாயுளை
सुकृणोतन	ஸுக்ருணோதந	இனிது கொடுப்பாயாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—5 இரிமீடி ரிஷி

அழகிய பிரகாசங்களையுடைய அதிதி புத்திரர்களென்னும் தேவர்களே ! நீவிர் எங்களுடைய புத்திரனுக்கும், பௌத்திரனுக்கும், இனிது வாழ்வதற்கு வேண்டிய நீண்ட ஆயுளை நமக்கு விருத்தி செய்வீர்களாக என்பதாம்.

ஈண்டு 'துநாய' என்பது பௌத்திரன்பொருட்டு என்னும் பொருளுடையது. மற்றும், தகாரத்திலேறிய உகாரம், அசை. இதுபற்றியே 'தநாய' என்றோதுகின்றனர் இருக்குமறையாளர்.

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २
396. वेत्था हि निर्ऋतीनां वज्रहस्त परिवृजम् ।
१ २ ३ १ २३ १ २
अहरहः शुन्ध्युः परिपदामिव ॥ ६ ॥

இருக்கு 4-24-28

வேத்தா ஹி நிர்ருதீநாம் வஜ்ரஹஸ்த பரிவ்ருஜம் |
அஹரஹ꞉ ஶுந்த்யு꞉ பரிபதாமிவ ||

அந்வயம்.

हे वज्रहस्त !, निर्ऋतीनां, परिवृज, वेत्था हि, अहरह , शुन्ध्यु , परिपदां इव॥

பதவுரை

हे वज्रहस्त !	ஹே வஜ்ரஹஸ்த !	வச்சிராயுதந்தாங்கிய கையோய் !
निर्ऋतीनां	நிர்ருதீநாம்	இடையூறு விளைவிக்கும் இராக்கதர்களை
परिवृज	பரிவ்ருஜம்	வெருட்டுவதற்கு

वेत्था हि	வெத்தா ஹி	நீயே புணர்ந்திருக்கின்றாய். எதுபோல வெருட்டவெனின்?
अहरह.	அஹரஹ:	நாடோறும்
शुन्ध्यु	ஶுந்த்யு:	இரவி யெழுந்தபோது
परिपदां इव	பரிபதாம் இவ	உயிர்கள் தமதிடத்தை நீக்கி நாற்புறத்தும் ஓடுவன போன்று.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—6 விசுவமனு ரிஷி

இப்போது இருடியானவர் இந்திரனைக் கூப்பிட்டுச் சொல்கின்றார்—வச்சிராயுதமேந்திய கர்த்தனே! நான்புறத்தும் இராக்கதர்களை ஓட்டுவதற்கு நீயே புணர்கின்றாய். (நினக்கே தெரியும்) அதிலுவமை—சூரியனெழுந்தபோது நாற்புறத்தனுஞ் சென்றடைகின்ற வேளவித தலைவர்கள் போன்றெனல். அல்லது, நாற்புறத்தும் பறந்தோடும் பறவைகள் போன்றெனல் பறவைகள் தத்தமது இடத்தை நாடோறும் விடுவதற்கு உணர்கின்றனபோன்று என்னும் இந்த உவமை ஒத்ததன்மையது.

ஈண்டு, இரவி யெழுந்தவுடன் பறவைகள் தத்தமது இடங்களை விட்டு விட்டு எங்குஞ் செல்கின்றன. உண்மையில் இவ்வாறே இந்திரனாகிய நீ தனதாற்றலோடு விளங்குமிடத்துப் பகைஞர்கள் தமது நகர்களை விடுத்து ஓடுகின்றார்கள் என்பது திரண்டபொருள் (6)

ஹி என்பது தேற்றம், சுந்திப் , என்பது சூரியன்.

மந்திரம் 7.

१ २र ३२३ २ ३१२ ३ २

397. अपामीवामप स्रिधमपसेधत दुर्मतिम् ।

१ २ ३ १२ ३ १ ३

आदित्यासो युयोतना नो अंहसः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-18-10.

அபாமீவாமப ஸ்ரியமபஸேதத துர்மதிம் ।

ஆதித்யாஸோ யுயோதநா நோ அம்ஹஸ: ॥

அந்வயம்

हे आदित्यास !, अमीवा, अपसेधत, स्रिध, अप, दुर्मति, अप, नः, अंहसः, युयोतन ॥

பதவுரை.

हे आदित्यास !	ஹெ ஆதித்யாஸ:!	அதிதியின புததிரார்காள்! நீவிர்
अमीवां	அமீவாம்	நோய்களை
अपसेधत	அபஸெதயத	எமமிடததினினறு விலககுவீர்களாக.
स्रिध	ஸ்ரியம்	துனபந தரும பகைஞாகளேயும
अप	அப	எமமிடததினினறு வெருட்டிவிடுவீாகளாக
दुर्मतिं	துர்மதிம்	எமமைபபீடிகக நினைக்கும புததியுடையாாகளேயும
अप	அப	எமமிடததினினறும ஒதுககுவீாகளாக
न.	நஃ	(மறறும) எஙகளை
अंहस	அம்ஹஸ:	பாவததினினறும
युयोतन	யுயொதந	வேறுபடுததுவீாகளாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—5. இருக்கு—7. இரிமீடிரிஷி.

அதிதி புததிராகளான ஆதிததியர்களே! நீவிர, நோயை எம்மிடததிலிருநது நீககுவீாகளாக. பீடைதரும் பகைஞரையும எமமிடததினினறும் வெருட்டிவிடுவீாகளாச எனனைத துனபுறுததககருதுகினற மதியுடையாாகளேயும விலககுவீாகளாக அனறியும, ஆதிததியாகளே! எஙகளைப பாவததினினறும விடுபட்டோாகளாயச செயவீாகளாக எனபதாம. (7)

மநதிரம் 8.

398. पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वाऽयं ते सुषाव हर्यश्वाद्रिः ।
सोतुर्बाहुभ्यां सुयतो नार्वा ॥ ८ ॥

இருககு 7-22-1.

பிபா ஸோமமிந்த்ர மந்தது த்வாऽயம் தெ ஸுஷாவ ஹர்யஶ்வாத்ரிஃ |
ஸொதுர் பாஹுப்யாம் ஸுயதொ நார்வா ||

அநவயம்.

हे इन्द्र !, सोम, पिब, त्वा, मन्दतु, हर्यश्व, सोतुः, बाहुभ्यां, अर्वा न, सुयतः, अय, अद्रिः, ते, सुषाव ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
सोमं	ஸோமம்	சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக அச் சோமரசம்
त्वा	த்வா	உன்னைக்
मन्दतु	மந்தது	களிப்புடையவனாக்குக
हर्यश्व !	ஹர்யச்வ !	அரியெனும் பரியையுடைய இந்திர !
सोतुः	ஸோதுஃ	சோமரச மெடுப்போனுடைய
बाहुभ्यां	பாஹுப்யாம்	கை யிரண்டுகளாலும்
अर्वा न	அர்வா ந	குதிரையைப் பற்றுமாறு
सुयतः	ஸுயதஃ	இனிது கைப்பற்றிய
अयं अद्रिः	அயம் அத்ரிஃ	இக் கல்லானது
ते	தே	நின்பொருட்டுச்
सुषाव	ஸுஷாவ	சோமத்தைப் பிழிந்தெடுத்தது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—8 வசிட்ட ரிஷி. சந்தம் விராட்

இந்திரனே ! நீ சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. அச் சோமரசம் நின்னைக் களிப்புடையோனாக்குக அரியெனும் பரியுடையோய் ! சோமரசம் பிழிவோனுடைய கைகளால் இரண்டு கடிவாளத்தின் கயிற்றாற் குதிரையைப் பிடித்தல் போன்று நன்கு எடுக்கப்பெற்ற கல்லானது நின்பொருட்டு இச் சோமத்தைப் பிழிந்தெடுத்தது. (8)

ஐந்தாவது கண்டம்.

முற்றும்.

ஆறாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—1 கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது

தேவதை 1, 2, 4, 5, 7, 10; இந்திரன் 3, 6, மருத்துக்கள். ககுப் சந்தம் ரிஷபம் சுரம்.

மந்திரம் 1.

३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २

399. **अभ्रातृव्यो अना त्वमनापिरिन्द्र जनुषा सनादसि ।**

३१ २ ३ १ २

युधेदापित्वमिच्छसे ॥ १ ॥

இருக்கு 8-21-13.

அப்⁴ராத்ருவ்யோ அநா த்வமநாபிரிந்த்³ர ஜநுஷா ஸநாத³ஸி |
யுதே⁴தா³பித்வமிச்ச²ஸே ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वं, जनुषा, अभ्रातृव्यः असि, अना, सनात्, अनापिः, आपित्व इच्छसे, युधेत् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்³ர !	இந்திரனே !
त्वं	த்வம்	நீ
जनुषा	ஜநுஷா	பிறப்பினாலே
अभ्रातृ य. असि	அப்⁴ராத்ருவ்ய: அஸி	பகைவனை யொழித்தோனா யிருக்கின்றாய், (மற்றும்)
अना	அநா	ஏவுகின்றவன் இல்லாதோன்.
सनात्	ஸநாத்	நீண்டகாலத்தி லிருந்தே
अनापि·	அநாபி	சுற்றங்கள் அற்றோன். நீ
आपित्वं इच्छसे	ஆபித்வம் இச்ச²ஸே	யாதொன்றோமோ சுற்றத்தை விரும்புவையேல், அப்போது
युधेत्	யுதே⁴த்	போராயுத் தொடுக்கின்றவர்கட்கு நண்பனாகின்றாய்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1 சௌபரி ரிஷி ககுப, சந்தம.

இந்திர! நீ பிறப்புத் தொட்டே சத்துரு வொழிந்தோனும், நியமிப்போனற்றோனும், சுற்றமற்றோனுமாவாய அதாவது நெடுங்காலத்திலிருந்தே பகை முதலியவைகளற்றோய் ... ப என்பதாம. நீ சுத்தமாந் தன்மையை விரும்புங்கால் அங்குப் போர்செய்தே துதிப்போர்கட்கு நண்பனாகின்றாய் என்பதாம (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १२
400. यो न इदमिदं पुरा प्रवस्य आनिनाय तमु वस्तुषे ।
१ २ ३ १ २ ३१२
सखाय इन्द्रमूतये ॥ २ ॥

இருக்கு 8-21-1

யொ ந இத³மித³ம் புரா ப்ரவஸ்ய ஆநிநாய தமு வஸ்துஷே ।
ஸவாய இந்த்³ரமூதயெ ॥

அந்வயம்

सखायः, हे ऋत्विज यजमाना !, य , पुरा, इदं इद, वस्य , न.,
तमु इन्द्रं, व , ऊतये, स्तुषे ॥

பதவுரை.

सखाय.	ஸகாயঃ	ஒத்த வறிவுடைய
हे ऋत्विज !	ஹே ருத்விஜঃ!	வேட்போர்காள்!
यजमाना ?	யஜமாநாঃ!	தலைவர்காள்!
य	யঃ	எவ் விந்திரன்
पुरा	புரா	முன்பு
इद इद	இத³ம் இத³ம்	இந்த
वस्य.	வஸ்யঃ	மேம்பட்ட தனத்தை
न	நঃ	எமக்கு
प्राणिनाय	ப்ராணிநாய	மிகுதியாயக் கொடுத்தானோ, (தனங்கொடுக்கின்ற)
तमु इन्द्र	தமு இந்த்³ரம்	அவ் விந்திரனை
व:	வঃ	உங்கட்குக (தனங் கிடைப்பதற்கும்)

ऊतये	ஊதயே	(உங்களைக் காப்பாற்றுதற் பொருட்டு
स्तुषे	ஸ்துஷே	துதிக்கின்றேன்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—8. சௌபரிஷி

ஒத்த மதியுள்ள வேட்போர்காள்! தலைவர்காள்! எவ் விந்திரன் முன்னர், கண்ணற்பாலதாந் தன்மையா லிருக்கப்பட்ட சிறந்த தனங்களை எங்கட்கு நன்கு கொடுத்தனனோ, தன்றதிற லிறைவனாகிய அவ் விந்திரனை உங்கட்குந் தனங் கிடைக்குமாறும், (உங்களைப்) பாதுகாக்கும் பொருட்டும், சௌபரி யென்னும் யான் துதிக்கின்றேன் என்பதாம் (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
401. आगन्ता मा रिषण्यत प्रस्थावानो मापस्थात समन्यवः ।
३ १ २
* दृढा चिद्यमयिष्णवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-20-1.

ஆக³ந்தா மா ரிஷண்யத ப்ரஸ்தா²வாநோ மாப ஸ்தா²த ஸமந்யவ꞉ ।
த்³ருடா⁴ சித்³யமயிஷ்ணவ꞉ ॥

அந்வயம்.

प्रस्थावानः, आगन्त, मा रिषण्यत, समन्यवः, दृढाचित्, यमयिष्णवः, मा अपस्थात ॥

பதவுரை.

प्रस्थावान !	ப்ரஸ்தா²வாந꞉ !	மிக்க செலவினராகிய வாயுக்களென்னும் மருத்துக்களே! நீவிர
आगन्त	ஆக³ந்த	எங்களிடத்திற்கு வருவீர்களாக
मा रिषण्यत	மா ரிஷண்யத	வராமையால் வருந்துன்பத்தைத் தாரீர்கள்.
समन्यव. !	ஸமந்யவ꞉ !	ஒத்த பிரகாசமுள்ளவர்களே!
दृढाचित्	த்³ருடா⁴சித்	வலிய மலைகள் முதலியவைகளையும்

* स्थिराचिन्नमयिष्णव., என்பது இருக்கு.

यमयिष्णवः!	யமயிஷ்ணவ:!	செலுத்துஞ் சீலமுள்ள மருத துககாள! விரீ
मापस्थात	மாபஸ்தாத	எஙகளை விடடுப பிறிடததில இருககாதீாகள

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருககு—3. செளபரி ரிஷி.

வேகமாயச செலலுஞ சீலமுள்ள வாயு தேவதைகாள! நீவிா வருவீா களாக வராமையால எஙகளைத துனபுறுததாதீாகள. ஒ,ந,நவொளியுடையோாகளே! அலலது, ஒதத கோபமுடையாாகளே! மிகவலிவுடைய மலைகளையுஞ செலுததுஞ சீலாகளே! எஙகளிடததினினறும வேறிடததில இராதீாகள். அதாவது எஙகளிடததிலேயே இருபபீாகளாக எனபதாம. (3)

மநதிரம் 4.

१ २३२३ ३१ २ ३ १२३ १२
402. **आयाह्ययमिन्दवेऽश्वपते गोपत उर्वरापते ।**
१ २
सोमꣳ सोमपते पिब ॥ ४ ॥

இருககு 8-21-3.

ஆயாஹ்யயமிந்தவேஶ்வபதே கோபத உர்வராபதே ।
ஸோமம் ஸோமபதே பிப ॥

அநவயம.

हे अश्वपते!, गोपते!, उर्वरापते!, इन्दवे!, अयं, आयाहि, सोमपते!, सोमं पिब ॥

பதவுரை.

हे अश्वपते!	ஹே அஶ்வபதே!	பரிகட்குப் பதியே!
गोपते!	கோபதே!	கோககடகுக கோனே!
उर्वरापते!	உர்வராபதே!	பயிாநிறைநத நிலததிறகுப பரனே!
इन्दवे!	இந்தவே!	பிரகாசமுள்ள இநதிர!
अयं	அயம்	இசசோமரசம நினககாக (தேடபபடடு) இருககினறது
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக.
सोमपते!	ஸோமபதே!	சோமரசததிறகுத தலைவ!
सोमं पिब	ஸோமம் பிப	சோமரசததை யருநதுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—6 இருக்கு—4 சௌபரி ரிஷி

குதிரைகட்கிறைவ! கோக்களைக் காப்பாற்றுவோய்! பயிர்களெல்லாம் நிறைந்துள்ள பாருக்கரசே! பிரகாசமுள்ள இந்திரனென்னும் நினக்குச் சோமரசம் பிழிந்து வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஈண்டுப பிழிந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது எஞ்சி நின்றது. ஆதலின் வருவாயாக என்பதாம். சோமரசத்திற்கிறைவ! நீ சோமரசத்தின்பொருட்டு வந்து சோமரசத்தை யருந்துவாயாக என்பது பொருள். (4)

மந்திரம் 5.

१२ ३ २ ३ १ २र ३१ २

403. त्वया ह स्विधुजा वयं प्रति श्वसन्तं वृषभ ब्रवीमहि ।

३ १ २र ३ १ २

सं॑स्थे जनस्य गोमतः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-21-11

த்வயா ஹ ஸ்வித்யுஜா வயம் ப்ரதி ஶ்வஸந்தம் வ்ருஷப ப்ருவீமஹி।
ஸம்ஸ்தே ஜநஸ்ய கோமத: ॥

அந்வயம்.

हे वृषभ !, गोमत:, जनस्य, सस्थे, श्वसन्तम्, युजा त्वया ह स्वित्, वयं प्रति ब्रवीमहि ॥

பதவுரை.

हे वृषभ !	ஹே வ்ருஷப!	பனைவெட்டைகளைப் பொழிகின்ற இந்திர!
गोमत:	கோமத:	கோமுதலியவைகளையுடைய
जनस्य	ஜநஸ்ய	அன்பனது
संस्थे	ஸம்ஸ்தே	இடத்தில், அல்லது, போரில்;
श्वसन्त	ஶ்வஸந்தம்	பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருப்பவனைக் குறித்து
युजा त्वया ह स्वित्	யுஜா த்வயா ஹ ஸ்வித்	உனது உதவியினாலேயே
वयं	வயம்	நாங்கள்
प्रति ब्रवीमहि	ப்ரதி ப்ருவீமஹி	பதில் சொல்வோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6 இருக்கு—5. சௌபரி ரிஷி

வேண்டியவற்றைப் பெய்கின்ற இந்திர ! கோ முதலியவைகளோடு கூடிய அன்பரது இடத்தில், அல்லது, போர்க்களத்தில் எங்களைக் குறித்துண்டா கும் பெருங்கோபத்தால் பெருமூச்சுவிடுகின்ற சத்துருவிற்கு, நினது சகா யத்தாலேயே உண்மையில் யாம் பதில் சொல்வோமாக அதாவது (அவர் களைத்) தடுத்து விடுவோமாக என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३क२र ३ २३ १२

404. गावश्चिद्धा समन्यवः सजात्येन मरुतः सबन्धवः ।

३१२ ३ १ २ ३ २

रिहते ककुभो मिथः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-20-21.

காவஶ்சித்³கா⁴ ஸமந்யவ꞉ ஸஜாத்யேந மருத꞉ ஸப³ந்த⁴வ꞉ |
ரிஹதே ககுபோ⁴ மித²꞉ ||

அந்வயம்.

हे समन्यव ! मरुत', गावश्चित्, सजात्येन, सबन्धवः, ककुभ', मिथः, रिहते ॥

பதவுரை.

हे समन्यव ! मरुत	ஹே ஸமந்யவ꞉ ! மருத꞉	ஒத்தவொளியுள்ள மருத்துக்காள் !
गावश्चित्	காவஶ்சித்	உமது மாதாவாகிய கோக்களும்
सजात्येन	ஸஜாத்யேந	ஒரு சாதியாந்தன்மையால்
सबन्धव	ஸப³ந்த⁴வ꞉	ஒத்த சுற்றமுடையனவாகி
ककुभ.	ககுப⁴꞉	கிழக்கு முதலிய திசைகளையடைந்து
मिथ	மித²꞉	ஒன்றற்கொன்று
रिहते	ரிஹதே	(தம்முள்) நக்கிக் கொள்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. சொபரி ரிஷி.

சமமாகிய பிரமாசமுடைய, அல்லது, சமமாகிய குரோதமுடைய வாயவு தேவதைகளா! உஙகளுடைய மாதாவான கோககளும ஒரே சாதித தனமையால ஒரே தனமையாக ஒவவொனறுயச செலக. எனனும இததன மைய ஒதத சுறறமுடையனவாகிக கிழககு முதலிய திசைகளின பாகங்களை யடைநது தமமுள ஒனறறகொனறு நககிக கொளகினறன எனபதாம (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १२३ १ २ ३ १ २
405. त्वं न इन्द्राभर ओजो नृम्णꣳ शतक्रतो विचर्षणे ।
२ ३१ २३ १२
आ वीरं पृतनासहम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-97-10.

த்வம் ந இந்த்ராபர ஓஜோ ந்ரும்ணம் ஶதக்ரதோ விசர்ஷணே ।
ஆ வீரம் ப்ருதநாஸஹம் ॥

அந்வயம்.

शतक्रतो !, विचर्षणे ! इन्द्र !, त्वं, नः, ओजः, नृम्णं, आभर, वीरं, पृतनासहं, आ ॥

பதவுரை.

शतक्रतो !	ஶதக்ரதோ !	அளவிலாத கருமமுடையோய !
विचर्षणे ! इन्द्र !	விசர்ஷணே ! இந்த்ர !	மிகுநத நோககுடையோய் ! இந்திர !
त्वं	த்வம்	நீ
नः	நः	எஙகடகு
ओजः	ஓஜः	ஆறறலையும
नृम्णं	ந்ரும்ணம்	தனததையும
आभर	ஆபர	கொடுபபாயாக.
वीरं	வீரம்	வீரததனமையுடையோனும்
पृतनासहं	ப்ருதநாஸஹம்	படைகளைப பழிததுத தளளுபவனுமாகிய உனனை
आ	ஆ	(யாம) அழைககினறோம்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. நிருமேத ரிஷி.

மிகுந்த கருமங்களையுடைய இந்திர! பெருமபாரவை யுடையோய! நீ எங்கட்கு ஆற்றலையும், தனத்தையும் கொடுப்பாயாக வீரத்தனமை யுடையோனும். சேனைகளை யடக்குவோனுமாகிய உனனை யாம அழைக்கின்றோம். (7)

மந்திரம் 8.

२३क २र ३ १२ ३ १२ ३१२ ३ १२
406. अधाहीन्द्र गीर्वण उप त्वा * काम ईमहे ससृग्महे ।
३२३ १ २ ३१ २
उदेव ग्मन्त उद्भिः ॥ ८ ॥

இருக்கு ४-98-7.

அயாஹீந்த்ர கீர்வண உப த்வா காம ஈமஹே ஸஸ்ருக்மஹே।
உதேவ க்மந்த உதபி: ॥

அந்வயம்.

हे गीर्वणः !, इन्द्र !, अधाहि, त्वा, कामः, ईमहे, उपससृग्महे, उदेव ग्मन्तः, उदभिः ॥

பதவுரை.

हे गीर्वण !	ஹே கீர்வண: !	வாக்கால் வாழ்த்தத் தக்க
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திர !
अधाहि	அயாஹி	இப்போது
कामः	காம:	விருமபிய பொருளை யீயுமாறு
त्वा	த்வா	நினனை
ईमहे	ஈமஹே	இரக்கினறோம (மற்றும)
उपससृग्महे	உபஸஸ்ருக்மஹே	நினனைத் துதியோடு பொருந்தச் செய்கினறோம. (அதிலுவமை)
उदेव ग्मन्तः	உதேவ க்மந்த:	நீரிற்செனறவன தனக்கருகிலுள்ளாரை
उदभिः	உதபி:	கையாலெற்றிய நீரால் விளையாடுவோனையச் செயவது போனறு எனபதாம்.

* कामान्मह. ससृज्महे, எனபது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

காண்டம்—6. இருக்கு—9 ககுப், சந்தம் நிருமேத ரிஷி.

வாக்காற் போற்றத்தக்க இந்திர! இச்சமயம் (யாங்கள்) நின்னை விரும்புகின்றோம். அல்லது, விரும்பியவைகளை யிரக்கின்றோம் மற்றும் (யாம்) இரப்போர்களாகித் துதிகளோடு நின்னைச் சேர்க்கின்றோம் அதிலுவமை கூறப்படுகின்றது —நீரிற் செல்கின்றவர்கள் கையாலெற்றிய நீரால் தனக் கருகிலுள்ளார்களையும் விளையாட்டின்பொருட்டு விளையாடுவோர்களாய்ச் செய்துகொள்வது போன்றென்ல. (8)

குறிப்பு—நீரில் மரக்கலத்தாற் பிரயாணஞ் செல்லும் வணிகனைப்போன்று ஊக்கமாய் நின்பொருட்டு வேட்கின்றோம் என்பர் சிலர்.

மந்திரம் 9.

१२ ३ २ ३ २ ३ १ २३ १ २ ३२ ३ १२

407. सीदन्तस्ते वयो यथा गोश्रीते मधौ मदिरे विवक्षणे ।

३ १ २र

अभित्वामिन्द्र नोनुमः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-21-5.

ஸீதந்தஸ்தே வயோ யதா கோஶ்ரீதே மதௌ மதிரே விவக்ஷணே ।
அபித்வாமிந்த்ர நோநும: ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, गोश्रीते, मदिरे, विवक्षणे, ते, मधौ, वयो यथा, सीदन्तः, त्वां अभिनोनुमः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
गोश्रीते	கோஶ்ரீதே	ஆவின் பால் தயிரோடு கூடியதும்
मदिरे	மதிரே	களிப்பைத் தருவதும்
विवक्षणे	விவக்ஷணே	சுவர்க்கத்திற் சேர்ப்பதுமாகிய
ते	தே	உன்னுடைய
मधौ	மதௌ	சோமரசத்துக் கருகில் (யாம்)
वयो यथा	வயோ யதா	ஒன்றுகூடியுள்ள பறவைகள் போன்று
सीदन्त·	ஸீதந்த:	இருந்துகொண்டவர்களாய்
त्वां अभि	த்வாம் அபி	உனது நோக்குடன்
नोनुम	நோநும:	(உன்னை) அடிக்கடி வணங்குகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6 இருக்கு—9 சௌபரி ரிஷி

இந்திர! கோவிகாரமான பால் தயிரோடுகூடியதும், களிப்புண்டாக்குவதும், சுவர்க்கத்தை யடைவிக்கும் சீலமுடையதுமாகிய நின்னுடைய சோமரச மிருக்குமிடத்தில், பறவைகள் ஓரிடத்திலொன்று சேர்ந்திருப்பன போன்று, நாங்களிருந்துகொண்டு நினது நோக்கத்தால் உன்னை மீண்டும் மீண்டும் வணங்குகின்றோம் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

३२३ १२ ३२उ ३ १२ ३ १२

408. वयमु त्वामपूर्व्य स्थूरं न कच्चिद्भरन्तोऽवस्यवः ।

१२ ३ १ २

वज्रिं चित्रꣳ हवामहे ॥ १० ॥

இருக்கு 8-21-1

வயமு த்வாமபூர்வ்ய ஸ்தூரம் ந கச்சித்பரந்தோऽவஸ்யவ꞉ ।
வஜ்ரிம் சித்ரம் ஹவாமஹே ॥

அந்வயம்.

हे वज्रिन्!, अपूर्व्य!, भरन्तः वय, अवस्यव, स्थूरं न, कच्चित्, चित्रं, त्वामु, हवामहे ॥

பதவுரை

हे वज्रिन्!	ஹே வஜ்ரிந்!	வச்சிராயுதந் தாங்கியோய்!
अपूर्व्य!	அபூர்வ்ய!	வேள்வி நீராடுகின்ற முக்காலத்திலும் வெளிப்படலாற் புதியோனாகிய இந்திர!
भरन्त वय	பரந்த꞉ வயம்	சோமமாகிய அன்னத்தால் உம்மை நிறையச்செய்த யாங்கள்
अवस्यव	அவஸ்யவ꞉	தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுதற்பொருட்டு விரும்பியவர்களாய
स्थूरं न	ஸ்தூரம் ந	வீட்டில் தானியம் நிறைப்போன், மிக்க குணமுடைய
कच्चित्	கச்சித்	ஒருவனை யழைப்பது போன்று,
चित्रं	சித்ரம்	பலவித நிறமுடைய
त्वामु	த்வாமு	நின்னையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கணடம—6. இருககு—10

வசசிராயுத மேநதிரனே! வேளவியின முககாலததிலும வெளிபபடுவ தாற புதியோய! சோமமாகிய அனனஙகளால நினனை வளாககபபடட யாங கள அநேக நிறமுளள (போறறததகக வடிவமுளள) தமமைக காபபாறறிக கொளள விருமபியவாகளாய உனனையே அழைககினறோம. அதிலுவ மை —நெல முதலியவைகளால வீடடை நிறைய வைககினறவாகள் நறகுண மிகுநத ஒருவனை யழைபபது போனறெனல. (10)

ஆருவது கண்டம்

முறறும.

ஏழாவது கணடம்.

பிரபாடகம்—5 அத்தியாயம்—4. கண்டம்—7.

பதது மநதிரஙகளாலானது.

தேவதைகள, 8, இநதிரன. 9, விசுவே தேவாகள 10. அசுவினிகள சநதம, பஙகதி சுரம, பஞசமம

மநதிரம் 1.

३ २३ १ २३२३ १२ ३क२र
409. स्वादोरित्था विषूवतो मधोः पिबन्ति गौर्य्यः ।
१ २र ३ १२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३१र ३१२
या इन्द्रेण सयावरीर्वृष्णा मदन्ति *शोभथा वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥

இருககு 1-84-10.

ஸ்வாதொ ரித்தா விஷுவதோ மதோ: பிபந்தி கௌர்ய்ய: ।
யா இந்த்ரேண ஸயாவரீ வ்ருஷ்ணா மதந்தி ஶோபதா வஸ்வீரநு
[ஸ்வராஜ்யம் ॥

---

* शोभसे, எனபது இருககு.

அந்வயம்

स्वादो , इत्था, विषूवत , मधो॑, गौर्य॑, पिबन्ति, या॑, वृष्णा इन्द्रेण,
सयावरी॰, मदन्ति, शोभथा॰, वस्वी॑, स्वराज्य अनु ॥

பதவுரை

स्वादो	ஸ்வாதோ:	சுவையுடையதும்
इत्था	இத்தா	இவ்வாறு
विषूवत॰	விஷூவத:	வேள்வியினைத்திலும் சூழ்ந்திருப்பதும்
मधो	மதோ:	மதுரமுடைத்துமாகிய சோமரசத்தை
गौर्य	கௌர்ய:	வெண்மை நிறமுடைய பசுக்கள்
पिबन्ति	பிபந்தி	குடிக்கின்றன.
या	யா:	எந்தக் கோக்கள்
वृष्णा इन्द्रेण	வ்ருஷ்ணா இந்த்ரேண	விரும்பியதை மழையெனப் பெய்யும் இந்திரனோடு
सयावरी	ஸயாவரீ:	கூடச் செல்கின்றனவாய்க்
मदन्ति	மதந்தி	களிப்படைகின்றனவோ,
शोभथा॰	ஶோபதா:	(மற்றும்) அழகுடையனவோ,
वस्वी॰	வஸ்வீ:	பால் கொடுத்துக்கொண்டு வாழ்கின்றனவோ, அந்தப் பசுக்கள்.
स्वराज्यं अनु	ஸ்வராஜ்யம் அநு	தமது ஆண்டையின் இராசசியத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. கோதம ரிஷி.

இன்சுவையுடைய ரசத்தோடு கூடியதும், இவ்வாற்றால் வேள்விகளினைத்திலும் நிறைந்திருப்பதுமாயுள்ளதும், மதுரமுடையதுமாகிய சோமரசத்தை, வெண்ணிறமுடைய கோக்கள் குடிக்கின்றன. எப் பசுக்கள் விரும்பியதை மழையெனப் பெய்கின்ற இந்திரனோடு செல்கின்றனவாய்க் களிப்படைகின்றனவோ, அப்பசுக்கள் இந்திரனருந்திய சேடத்தை (சோமரசத்தை) அருந்துகின்றன என்பது பொருள். இந்திரனோடு அழகுற்றிருப்பனவும், பால் கொடுக்கும் சீலத்தால் வாழ்கின்றனவுமான அப்பசுக்கள், தமது இந்திரனுடைய இராசசியத்தை (வேந்தன் ஆணையைக்) குறியாகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ २र   ु २   ३ ३ १२ ३ २३ १२
410. इत्था हि सोम इ*न्मदो ब्रह्म चकार वर्द्धनम् ।
१२   ३ १२   ३ १   २र २३ २२ १२ ३ १ १
शविष्ठ वज्रिन्नोजसा पृथिव्या निःशशा अहिमर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥२॥

இருக்கு 1-80-1

இத்தா² ஹி ஸோம இந்மதோ³ ப்³ரஹ்ம சகார வர்த்³த⁴நம் ।
ஶவிஷ்ட² வஜ்ரிந்நோஜஸா ப்ருதி²வ்யா நிஃஶஶா அஹிமர்சந்நநு
[ஸ்வராஜ்யம் ॥

அந்வயம்.

हे शविष्ठ! वज्रिन्!, इत्था हि, सोमे, मद, वर्द्धन, ब्रह्म, चकार, स्वराज्यं, अनु अर्चन्, ओजसा, पृथिव्या, अहिं, नि शशा. ॥

பதவுரை.

हे शविष्ठ!	ஹே ஶவிஷ்ட²!	பெரும் வலியுடையோய்!
वज्रिन्!	வஜ்ரிந்!	வச்சிரமேந்தியோனே! இந்திர!
इत्था हि	இத்தா² ஹி	இம்முறையாகவே
सोमे	ஸோமே	சோமரசத்தை யேற்றுக்கொண்டவிடத்து
मद	மத³:	துதிப்போர்கள்
वर्द्धनं	வர்த்³த⁴நம்	வளர்த்தக்க
ब्रह्म	ப்³ரஹ்ம	துதியைச்
चकार	சகார	செய்தார்கள் இதனால் நீ
स्वराज्यं अनु अर्चन्	ஸ்வராஜ்யம் அநு அர்சந்	தன் இராச்சியத்தில் தன் இறைவனுந்தன்மையை விளக்கிக்கொண்டு
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலால்
पृथिव्या.	ப்ருதி²வ்யா:	பூமியினின்றும்
अहिं	அஹிம்	விருத்திராசுரனைக் குறித்து
नि शशा	நி: ஶஶா:	நன்கு ஆணை செலுத்துவாயாக (கொல்லாது அகற்றுதி)

* मदे ब्रह्मा, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2.

வியப்புற்ற போராற்றலுள்ளோய்! வச்சிராயுதந் தாங்கினோய்! இந்திர! நால கூறிய இம்முறையாகவே, சோமரசத்தை நீ யேற்றுக்கொண்டவிடத்து, துதிப்போர்கள் நின்னை விருத்திபண்ணுந் தோத்திரத்தைச் செய்தார்கள் இதனால் நீ ஆற்றலால் பூமியினின்றும் வந்து கொல்கின்ற விருத்திராசுரனை அடியோடு கொல்லற்க அதாவது கட்டளையிட்டுப் (அவனைப்) பிருதிவியி னின்றும் நீக்கிவிடுவாயாக என்பதாம் (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २र
411. इन्द्रो मदाय वावृधे शवसे वृत्रहा नृभिः ।
२उ ३२ ३ २३ १ २र ३ १ २र३ १२
तमिन् महत्स्वाजिषूतिमर्भे हवामहे स वाजेषु प्रनोऽविषत् ॥ ३ ॥
இருக்கு 1-83-1.

இந்த்³ரோ மதா³ய வாவ்ருதே⁴ ஶவஸே வ்ருத்ரஹா ந்ருபி⁴: ।
தமிந் மஹத்ஸ்வாஜிஷூதிமர்பே⁴ ஹவாமஹே ஸ வாஜேஷு ப்ரநோ
[ऽவிஷத் ॥

அந்வயம்.

वृत्रहा इन्द्रः!, मदाय, शवसे, नृभिः, वावृधे, तमित्, महत्सु आजिषु, अर्भे, ऊतिं, हवामहे, वाजेषु, न, सः प्राविषत् ॥

பதவுரை.

वृत्रहा इन्द्रः	வ்ருத்ரஹா இந்த்³ர:	விருத்திராசுரனைக் கொன்ற இந்திரன்
मदाय	மதா³ய	களிப்பின் பொருட்டும்
शवसे	ஶவஸே	வன்மையின் பொருட்டும்
नृभि	ந்ருபி⁴:	வேள்வித் தலைவர்களால்
वावृधे	வாவ்ருதே⁴	வளர்க்கப்பட்டான்.
महत्सु आजिषु	மஹத்ஸு ஆஜிஷு	பெரிய போர்களிலும்
अर्भे	அர்பே⁴	சிறிய போரிலும்
ऊति	ஊதிம்	காப்பாற்றுகின்ற
तमित्	தமித்	அவ்விந்திரனையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்,

वाजेषु	வாஜேஷு	போர்களில்
नः	நஃ	எங்களை
स	ஸஃ	அவ்விந்திரன்
प्राविषत्	ப்ராவிஷத்	நன்கு காப்பாற்றுவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—3. கோதம ரிஷி.

மழையைத் தடுக்கின்ற விருத்திரன் என்னும் மேகத்தை, அல்லது, அசுரனைக் கொல்கின்றவனாகிய, அல்லது, இடையூறு செய்யும் சத்துருக்களைக் கொல்கின்ற — இந்திரன், களிப்பின்பொருட்டும், ஆற்றலின் பொருட்டும், வேள்வி இயற்றுவோர்களால் தோத்திர மந்திரங்களான துதிகளால் வளர்க்கப்பட்டனன் (துதியாலேயே ஆற்றலையடைந்து தேவர்கள் வளர்கின்றனர் என்பது வழக்கு) பெரும்போர்களில் எங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அவ்விந்திரனையே அழைக்கின்றோம் அங்ஙனமே அவ்விந்திரனை, சிறிய போர்களிலும் அழைக்கின்றோம் எங்களால் அழைக்கப்பட்ட அவ்விந்திரன் போர்க்களங்களில் எங்களை நன்கு பாதுகாப்பானாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३क२२
412. इन्द्र तुभ्यमिदद्रिवोऽनुत्तं वज्रिन् वीर्यम् ।
२ ३ २ ३ १ २ ३२उ ३ २ ३१ २२उ२३ १ २ ३ १ २
यद्ध त्यं मायिनं *मृग तव त्यन् माययावधीरर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥

இருக்கு 1-80-7.

இந்த்ர துப்4யமித3த்3ரிவோऽனுத்தம் வஜ்ரின் வீர்யம் ।
யத்3த4 த்யம் மாயினம் ம்ருக3ம் தவ த்யன் மாயயாவதீ4ரர்சன்னனு ஸ்வரா
[ஜ்யம் ॥

அந்வயம்.

अद्रिव', वज्रिन्, इन्द्र!, तुभ्यमित्, यद्ध, स्वराज्य अनु अर्चन्, वीर्य,

अनुत्त, मायिन, मृग, त्यं वृत्र, तव मायया, अवधी. ॥

---

* मृत त्यमु वमायया, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

अद्रिवः	அத்ரிவ:	மேகவாகனனும்
वज्रिन्	வஜ்ரிந்	வச்சிராயுதந் தாங்கியவனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
तुभ्यमित्	துப்⁴யமித்	உன்னுடைய
यद्ध	யத்³த⁴	எவ்வலியினால் உண்மையாய
स्वराज्यं अनु अर्चन्	ஸ்வராஜ்யம் அநு அர்சந்	தனது இராச்சியத்தில் மகிமையைக் காட்டினையோ,
वीर्यं	வீர்யம்	(அவ்)வல்லுநத்தன்மை
अनुत्तं	அநுத்தம்	பகைவர்களாற் கெடுக்க முடியாததேயாம்
मायिनं	மாயிநம்	மாயையையுடையவனும்
मृग	ம்ருக³ம்	மானவடிவமெடுத்தவனுமாகிய
त्य वृत्रं	த்யம் வ்ருத்ரம்	அவ் விருத்திராசுரனை
तव मायया	தவ மாயயா	நினது மாயையினாலே
अवधी	அவதீ⁴:	கொன்றனை (இதனால் உனது வீரத்தன்மை கீர்த்திவாய்ந்ததாம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. கோதம ரிஷி.

மேகவாகனனே! வச்சிரந்தாங்கினோய! உன்னுடைய வன்மை பகைவர்களாற் கெடுக்கப்படாததேயாம். உண்மையாய எவ்வல்லமையால், மாயையுடையவனும் மான வடிவெடுத்தவனுமாகிய அவ்விருத்திராசுரனை நீயும் தனது மாயையினாலே கொன்றவனாயிருக்கின்றனையோ, இதனால் உன்னுடைய யாதொரு வன்மையுண்டோ அது கீர்த்தியுடையதாகின்றது என்பதாம் (4)

குறிப்பு.—மூலத்தில் 'அத்ரி' என்பது மேகம் என 1101ல் நிகண்டும் கூறுகின்றது.

ரண்டு, மூலத்திலுள்ள துப்யம், என்னும் நான்காம் வேற்றுமை, உன்னுடைய என ஆறாம் வேற்றுமையினின்றது

மந்திரம் 5.

२ ३ १ २ ३२उ ३ २ ३ १ २
413. प्रेह्य भीहि धृष्णुहि न ते वज्रो नियंसते ।
१ २ ३२उ ३ २ ३ १ २ ३ १ २२ ३ २ ३१ २ ३ १ २
इन्द्र नृम्णं हि ते शवो हवो वृत्रं जया अपोऽर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥५॥

இருக்கு 1-80-3.

ப்ரேஹ்யபீஹி த்ருஷ்ணுஹி ந தே வஜ்ரோ நியம்ஸதே |
இந்த்ர ந்ருணம் ஹி தே ஶவோ ஹநோ வ்ருத்ரம் ஜயா அபோऽர்சந்
[அநு ஸ்வராஜ்யம் ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, प्रेहि, अभीहि, धृष्णुहि, ते, वज्रः, न नियंसते, ते शवः, नृम्णं, हि, स्वराज्यं अनु अर्चन्, वृत्रं हनः, अपजयाः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ.
प्रेहि	ப்ரேஹி	நன்கு போர் செய்வாயாக.
अभीहि	அபீஹி	நேர்முகமாயப் போய்க் கொல்லத் தக்கோர்களைக் கொல்வாயாக
धृष्णुहि	த்ருஷ்ணுஹி	அப் பகைவரை யழித்துவிடத்து
ते	தே	உன்னுடைய
वज्र:	வஜ்ர:	வச்சிராயுதம்
न नियंसते	ந நியம்ஸதே	பகைவரினால் தடுக்கமுடியாத தாகின்றது.
ते	தே	உனது
शवः	ஶவ:	வலியானது
नृम्णं	ந்ருணம்	மனிதர்களைக் குனியச் செய்வதாம்.
हि	ஹி	இதனால்
स्वराज्यं अनु अर्चन्	ஸ்வராஜ்யம் அநு அர்சந்	தனது இராச்சியத்தில் மகிமையைக் காட்டி
वृत्रं हन,	வ்ருத்ரம் ஹந:	விருத்திராசுரனைக் கொல்வாயாக.
अपः जया.	அப: ஜயா:	(அவனால்) தடுக்கப்பட்ட மழையை (யும்) வெற்றிகொள்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே! நீ இனிது செல்வாயாக கொல்லத்தக்க பகைஞர்களையடைவாயாக அடைந்து அச்சத்துருக்களைக் கொல்வாயாக உன்னுடைய வச்சிராயுதம் சத்துருக்களால் தடுக்கமுடியாதது. அவ்வண்ணமே உனது ஆற்றல் மனிதர்களை வணங்கச் செய்வது. ஆகையால் விருத்திராசுரனை, அல்லது, மேகத்தை வெல்வாயாக அதன்பின்னர் அவனால் தடைப்பண்ணப்பட்ட நீரை (மழையை) வெற்றி கொள்வாயாக விருத்திரனைக்கொன்று அவனால் தடுக்கப்பட்ட நீரையடைவாயாக என்பதாம் என்றியது விளக்கம்.

மந்திரம் 6

२३१२ ३१२३१२ ३१२

414. यदुदीरत आजयो धृष्णवे धीयते धनम् ।

३ १ २३ २ ३ २ ३ २उ ३ १ २र ३ १ २३१२

युक्ष्वा मदच्युता हरी कंहनः कं वसौ दधोऽस्मांइन्द्र वसौ दध ॥

இருக்கு 1-81-3

யதுதீரத ஆஜயோ த்ருஷ்ணவெ தீயதே தநம் |

யுக்ஷ்வா மதச்யுதா ஹரீ கம் ஹநஃ கம் வஸௌ தயோஸ்மாம் இந்த்ர

[வஸௌ தயஃ ||

அந்வயம்.

यत्, आजय., उदीरते, धृष्णवे, धन, धीयते, इन्द्र, मदच्युता, हरी, युङ्क्ष्वा, क, वसौ दधः, वसौ, दध ॥

பதவுரை.

यत्	யத்	எப்போது
आजय	ஆஜயஃ	யுத்தம்
उदीरते	உதீரதே	தொடங்கப்படுகின்றதோ, அப்போது
धृष्णवे	த்ருஷ்ணவே	பகைஞரை வெல்கின்றவருக்கு
धन	தநம்	தனம்
धीयते	தீயதே	இருப்பாக வைக்கப்படுகின்றது
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
मदच्युता	மதச்யுதா	பகைவர்களின் கருவத்தை யொழிக்கின்ற
हरी	ஹரீ	பரிகளை,
युङ्क्ष्वा	யுங்க்ஷ்வா	இரதத்திற் பூட்டுவாயாக
क	கம்	எவனையேனு மொருவனைக்
हन	ஹநஃ	கொல்கின்றாய்.
कं	கம்	எவனையேனு மொருவனை
वसौ दधः	வஸௌ தயஃ	தனமுள்ளவனாக்குகின்றாய். ஆதலின் எனது அரசனாகத்
वसौ	வஸௌ	தனத்தின்கண்
दध.	தயஃ	நிலைக்க வைப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—6 கோதம ரிஷி

ரண்டு, இரகுகண புத்திரனாகிய கோதமரின் ஆசிரியர், "குரு சிருஞ்சயர்கள்" என்னும் அரசர்களுக்குப் புரோகிதராயிருந்தனர். அவ்வரசர்களுக்குப் பிறர்களோடு போர் நடக்குமிடத்து இவ்விருடியானவர் இம் மந்திரத்தால் இந்திரனைத் துதித்துத் தன்னுடைய அரசனுக்கு வெற்றியுண்டாமாறு வேண்டினர் என்னும் இவ்விதிகாசமுள்ளது. மற்றும், "கோதமர் இரகுகணர் இருவரும் குரு சிருஞ்சயர்களுடைய புரோகிதராயிருந்தனர்." என அவ்வரசனுக்கு அவ்விருடி புரோகிதராயிருந்தமை வாஜசனேய மறை யோதுவோர்களால் கூறப்பட்டுமுள்ளது. மந்திரப் பொருள் — எக்காலப் போர்கள் உண்டாகின்றனவோ அப்போது எவர் சத்துருவை வெல்கின்றாரோ, அவர்க்குத் தனங்கொடுக்கப்படுகின்றது வெல்வோர்க்குத் தனமுண்டாகின்றதென்பது பொருள். இந்திரனே! உன்னை அத்தன்மைய உயுத்தங்கள் தொடங்கினபோது, சத்துருக்களுடைய கருவத்தைத் தொலைக்கப்பட்ட உன்னுடைய குதிரைகளிரண்டையும் நினது இரதத்திற் பூட்டுவாயாக. பூட்டிக்கொண்டு நின்னை வழிபடாத வேந்தர்கள் எவர்களேனு மிருப்பார்களேல் அவர்களைக் கொல்வாயாக. எவர்களேனும் நின்னை வழிபடில் அவர்களைத் தனத்தில் நிலைக்க வைப்பாயாக. இதனால் வெற்றி தோல்விகளை நீயே செய்விக்கின்றாய் என்பது பெற்றாம். ஆதலின் இந்திர! எனது இராச சம்பந்திகளைத் தனத்தில் இருக்க வைப்பாயாக அதாவது (வெற்றி தோல்விகட்கு நீயே காரணமாதலின் எனது வேந்தனுக்கு வெற்றியுண்டாக்கி அவனைத் தனவானாகச் செய்வாயாக என்பது திரண்ட பொருள்.) (6)

மந்திரம் 7.

२३१ २ ३ १२ ३ १ २

415. अक्षन्नमीमदन्त ह्यव प्रिया अधूषत ।

१ २३ १२ ३ २ ३ १२ ३२उ ३क २र ३ १ २

अस्तोषत स्वभानवो विप्रा नविष्टयामती योजा न्विन्द्र ते हरी ॥७॥

இருக்கு 3-82-2

அக்ஷந்நமீமதந்த ஹ்யவ ப்ரியா அதூஷத |

அஸ்தோஷத ஸ்வபாநவோ விப்ரா நவிஷ்டயாமதீ யோஜா ந்விந்த்ர தே [ஹரீ ||

அங்வயம்

हे इन्द्र!, अक्षन्, हि, अमीमदन्त, प्रियाः अवाधूषत, स्वभानवः, विप्राः, नविष्टयामती, अस्तोषत, ते हरी, नु, योज ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே! நீ
अक्षन्	அக்ஷந்	கொடுத்த அன்னத்தை வேள்வித் தலைவர்கள் அருந்தி
हि	ஹி	உண்மையாய்க்
अमीमदन्त	அமீமதந்த	களிப்புற்றார்கள்
प्रिया अवाधूषत	ப்ரியா: அவாதூஷத	சுவையின் இன்பமடைந்து கூறமுடியாதவர்களாய்க் களிப்பினால் தலையசைத்தனர் பின்னர்
स्वभानव	ஸ்வபாநவ:	தமது ஒளியால் விளங்கின
विप्रा	விப்ரா:	அறிவு மிகுந்த வேட்போர்கள்
नविष्ठयामती	நவிஷ்டயா மதீ	மிகப்புதிய தோத்திரங்களால்
अस्तोषत	அஸ்தோஷத	துதித்தனர் (ஆதலின்)
ते हरी	தே ஹரீ	நினது குதிரைகளை
नु	நு	விரைவில்
योज	யோஜ	இரதத்திற் பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—7. கோதம ரிஷி

இந்திரனே! நின்னாற் கொடுக்கப்பட்ட அன்னங்களை வேள்வித் தலைவர்கள் அருந்தி உண்மையாய்க் களிப்புற்றவர்களாயிருக்கின்றார்கள். அதனால் உடம்பைக் குலுக்கினார்கள் அதாவது சுவை மிகுந்ததையுண்டதால் களிப்பு மிகுந்து பேசமுடியாதவர்களாய்த் தேகத்தை யசைத்தார்கள் என்பதாம். பின்னர், தமது பிரகாசத்தால் விளங்கின அறிவுமிகுந்த வேட்போர்கள் வியப்பாகிய புதிய துதியால் இனிது துதித்தார்கள். ஆதலின் இந்திர! நின்னுடைய அரீ, என்னும் இரண்டு குதிரைகளையும் விரைவில் இரதத்திற் பூட்டுவாயாக என்பதாம் (7)

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २ ३२उ ३ १ २३ १ २
416. उपो षु शृणुही गिरो मघवन् माऽतथा इव ।
३ १ २ ३१२ ३ २३ २३ १ २ ३ २उ ३क २र ३ १ २
कदा नः सूनृतावतः कर इदर्थयास इधोजा न्विन्द्र ते हरी ॥८॥

இருக்கு 1-82-1.

உபோ ஷு ஶ்ருணுஹீ கிரோ மகவந் மா஽தயா இவ |
கதா ந: ஸூந்ருதாவத: கர இதர்த்தயாஸ இதோஜா ந்விந்த்ர தே [ஹரீ ||

அந்வயம்.

हे मघवन् इन्द्र !, गिरः, उप उ, सुश्रुणुहि, अतथा इव मा, सूनृतावत , नः, कदाकरः, अर्थयास इत्, ते हरी, नु, योज ॥

पதவுரை

हे मघवन् इन्द्र !	ஹே மகவந் இந்த்ர !	தனமுடைய இந்திரனே !
गिरः	கிர:	உன்னுடைய துதிகளை
उप उ	உப உ	அருகில் வந்து
सुश्रुणुहि	ஸுஶ்ருணுஹி	இனிது கேட்பாயாக
नः	ந:	எங்களை
अतथा इव मा	அதயா இவ மா	முன்னுள்ள தன்மையில் மாறுபடாமலே
सूनृतावतः	ஸூந்ருதாவத:	மெய்மை வாக்குடன், நற்றுதிவாக்குகளையுமுடையவர்களாக
कदाकरः ?	கதாகர: ?	எக்காலம் செய்குவையோ ? (அறியேம்)
अर्थयास इत्	அர்த்யாஸ இத்	எங்களுடைய துதிகளை ஏற்றுக் கொள்கின்றாய், ஆதலின்
ते हरी	தே ஹரீ	நினது குதிரைகளை
नु	நு	விரைவில்
योज	யோஜ	இரதத்திற்பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. கோதம ரிஷி.

தனமுடைய இந்திரனே! நீ எங்களுடைய தோத்திரங்களை அருகில் வந்து நன்கு கேட்பாயாக. முன்பு எவ்வாறிருந்தனையோ, அதினின்றும் மாறுபடாகாதே. முன்னர் எங்கட்கு அநுக்கிரக புத்தியுடைய வனாயிருந்தனையன்றோ, அவ்வண்ணந்தனக்கேயிருப்பாய் என்பதாம். மற்றும், எங்களைச் சத்தியவாக்குடையார்களாகவும், இனிய தோத்திரமாகிய வாக்குடையார்களாகவும் எப்போது செய்குவையோ? (அறியேம்.) நீயும் எங்களாற்றுதிக்கப்பட்டதை ஏற்றுக் கொள்கின்றாயேயன்றி தள்ளிலாய். இதனால் இந்திரனே! உனது குதிரைகளை விரைவில் இரதத்திற்பூட்டுவாயாக என்பது பெற்றாம். (8)

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ २ १ २२ ३१ २ ३ २
417. चन्द्रमा अप्स्वा ३ न्तरा सुपर्णो धावते दिवि ।
१ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २
न वो हिरण्यनेमयः पदं विन्दन्ति विद्युतो वित्तं मे अस्य रोदसी॥

இருக்கு 1-84-7.

சந்த்3ரமா அப்ஸ்வாந்தரா ஸுபர்ணோ தா4வதே தி3வி ।
ந வோ ஹிரண்யநேமய: பத3ம் விந்த3ந்தி வித்3யுதோ வித்தம் மே
[அஸ்ய ரோத3ஸீ ॥

அந்வயம்

अप्सु, अन्तः, सुपर्णः, चन्द्रमा', दिवि, आधावते, हिरण्यनेमयः, विद्युतः,
व', पद, अग्र, नविन्दन्ति, रोदसी मे, अस्य, वित्तम् ॥

பதவுரை.

अप्सु	அப்ஸு	வானிலுள்ள நீர் மயமாகிய மண்டலங்களில்
अन्तः	அந்த:	உள்ளிருக்கின்ற
सुपर्णः	ஸுபர்ண:	சுழுமனை, என்னும் சூரிய கிரணங்களோடு கூடிய
चन्द्रम	சந்த்3ரமா:	சந்திரன்
दिवि	தி3வி	வானுலகில்
आधावते	ஆதா4வதே	ஒரு தன்மையாய விரைவிற் சென்றனன். அவனோடு கூடியுள்ள
हिरण्यनेमय	ஹிரண்யநேமய:	பொன்னொத்த நோக்குடைய
विद्युत.	வித்3யுத:	ஒளியுள்ள கிரணங்களே!
व'	வ:	உங்களுடைய
पदं	பத3ம்	திருவடி யென்னும்
अग्र	அக்3ரம்	நுனியாகிய பாகத்தை
नविन्दन्ति	நவிந்த3ந்தி	என்து புலன்களடைகின்றில
रोदसी	ரோத3ஸீ	வானுலக மண்ணுலக அபிமானி தேவதைகளே! நீங்கள்
मे	மே	என்னுடைய
अस्य	அஸ்ய	இத் தோத்திரத்தை
वित्त	வித்தம்	அறிவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—9. திரித ரிஷி.

வானிலுள்ள நீர் மயமண்டலத்தின் நடுவிலுள்ள, அழகிய பொன்மய திருஷ்டிகள், அல்லது, கிரணங்கள், சுபாணம கிரணமென நிருத்தம 1-5-15ல் கூறியுள்ளது. அதாவது —சுழுமனை என்னும் கிரணங்களோடு கூடிய சந்திரன் வானுலகில் ஒரு தன்மையாகவே செல்கின்றான் அத்தன்மைய சந்திரனுடைய கிரணங்களே! அதாவது --பொன்மயத்திறகொத்த வரம்புடைய, அல்லது, பிரியமாகிய நடுப்பாகத்தையுடைய, மிக விளங்குகின்ற (மின்னுகின்ற) கிரணங்களே! உங்களுடைய பாதங்களென்னும் நுனிப்பாகங்களை எனது புலன்கள் கிணறுமறைத்தலின் அடைந்தில இது உரித்தல்ல ஆதலின் கிணற்றினின்று என்னைத் தூக்கிவிடுவீர்களாக மற்றும், வானமணிகளே! நீங்கள் என்னுடைய இத் தோத்திரத்தை அறிவீர்களாக.

மந்திரம் 10.

१२३ १२३ २३ १२ ३ १२

418. **प्रतिप्रियतमꣳ रथं वृषणं वसुवाहनम् ।**

३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १२ ३ १२

स्तोता वामश्विना वृषिं स्तोमेभिर्भूषति ˆ ˆ मम श्रुतꣳ हवम्॥

இருக்கு 5-75-1.

ப்ரதிப்ரியதமம் ரதம் வ்ருஷணம் வஸுவாஹநம் ।
ஸ்தோதா வாமஶ்விநா வ்ருஷிம் ஸ்தோமேபிர்பூஷதி ப்ரதிமாத்வீ மம
[ஶ்ருதம் ஹவம் ॥

அந்வயம்.

अश्विनौ!, वाम्, प्रियतमं, वृषण, वसुवाहनं, रथं, स्तोता, ऋषिः, स्तोमेभिः, प्रति प्रति भूपति, माध्वी श्रुतम् ॥

பதவுரை

अश्विनो !	அஶ்விநௌ !	அசுவினி குமாரர்களே !
वाम्	வாம்	உங்களுடைய
प्रियतमं	ப்ரியதமம்	மிகவன்மையுள்ளதும்
वृषणं	வ்ருஷணம்	பயனைப் பொழிவதும்
वसुवाहनं *	வஸுவாஹநம்	தனத்தைச் சுமப்பதுமாகிய

* स्तोमेन प्रति भूषति, என்பது இருக்கு.

रथं	ரதம்	இரதத்தை,
स्तोता	ஸ்தோதா	துதிப்போராகிய
ऋषि	ருஷி	இருடிகள்
स्तोमेभि.	ஸ்தோமெபிஃ	தோத்திரங்களால்
प्रति प्रति भूषति	ப்ரதி ப்ரதி பூஷதி	அலங்கரிக்கின்றார்கள். (ஆதலின்)
माध्वी.	மாத்வீ	மதுவித்தையை புணர்ந்தோர்களே! நீங்கள்
श्रुत	ஶ்ருதம்	(அதைக்) கேட்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7. இருக்கு—10. அவஸ்யு ரிஷி

அசுவினிகுமாரர்களா! மிகப் பிரியமுள்ள உங்களுடைய இரதத்தை, துதிப்போராகிய இருடிகள் தோத்திரக் கொத்துகளால் அலங்கரிக்கின்றார்கள் அது எவ்விதமாகிய இரதமெனின்? பயனைப் பெய்வதும், தனங்களைத் தாங்குவதுமாம். இதனையை இரதத்தை (இங்கு) வரும்பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்கள் எனபது பொருள் ஆதலின் மது வித்தையை புணர்ந்தோர்களே! நீங்கள் அத் துதியைக் கேட்பீர்களாக எனபதாம். (10)

ஏழாவது கண்டம்

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—8.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள், 1, 2, 7, அக்கினி. 3, உஷா. 4, சோமன் 5, 6, இந்திரன். 8, விசுவே தேவர்கள் சந்தம், 1, 7, பங்கதி மேல பிருகதி சுரம், 1, 7, பஞ்சமம். 8, மத்தியமம்.

மந்திரம் 1.

419. आ ते अग्न इधीमहि द्युमन्तं देवाजरम् ।
यद्ध स्या ते पनीयसी समिद्दीदयति द्यवीषꣳ स्तोतृभ्य आभर ॥१॥

இருக்கு 5 6-1.

ஆ தே அக்நே இதீமஹி த்யுமந்தம் தேவாஜரம் |
யத்த ஸ்யா தே பநீயஸீ ஸமித் தீதயதி த்யவீஷம் ஸ்தோத்ருப்ய ஆபர ||

அந்வயம்.

हे अग्ने देव!, द्युमन्तं, अजरं, ते, आ इधीमहि, यद्ध, पनीयसी, ते, स्या, समित्, द्यवि, दीदयति, स्तोतृभ्यः, इषं, आभर ॥

பதவுரை.

हे अग्ने देव!	ஹே அக்நே தேவ!	அக்கினி தேவனே!
द्युमन्तं	த்யுமந்தம்	ஒளியுடையவனும்
अजरं	அஜரம்	கிழத்தன்மையற்றோனுமாகிய
ते	தே	உன்னை
आ इधीमहि	ஆ இதீமஹி	எல்லா வகையானும் ஒளி மிகுவோனாய்ச் செய்கின்றோம்.
यद्ध	யத்த	உண்மையாய்ப்
पनीयसी	பநீயஸீ	போற்றத்தக்க
ते स्या	தே ஸ்யா	உன்னுடைய அந்த
समित्	ஸமித்	ஒளியானது
द्यवि	த்யவி	வானுலகில்
दीदयति	தீதயதி	பளபளப்பாயிருக்கின்றது.
स्तोतृभ्य.	ஸ்தோத்ருப்ய:	துதிப்போர்களான எங்கட்கு நீ
इष	இஷம்	அன்னத்தைக்
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. வசுசுருத ரிஷி.

அக்கினி தேவனே! பிரகாசமுடையவனும், கிழப்பருவமற்றோனுமாகிய நின்னைப் பலவாற்றானும் (யாம்) வளர்க்கின்றோம். உண்மையிற் போற்றத்தக்க உன்னுடைய அந்த ஒளிப்பிழம்பானது வானுலகில் விளங்குகின்றது. மற்றும், தோத்திரம் பண்ணுகின்ற எங்கட்கு நீ அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக, (1)

மந்திரம் 2.

१ २र ३ १ २

420. अग्निं न स्ववृक्तिभिर्होतारं त्वा वृणीमहे ।

३१ २ ३१ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १२ ३ २

*शीरं पावकशोचिषं वि वो मदे यज्ञेषु स्तीर्णबर्हिषं विवक्षसे ॥ २ ॥

இருக்கு 10-21-1.

அக்நிம் ந ஸ்வவ்ருக்திபிர்ஹோதாரம் த்வா வ்ருணீமஹே ।
ஶீரம் பாவகஶோசிஷம் வி வோ மதே யஜ்ஞேஷு ஸ்தீர்ணபர்ஹி-
[ஷம் விவக்ஷஸே ॥

அந்வயம்.

(हे अग्ने!,) न, स्ववृक्तिभि:, होतारं, वः, यज्ञेषु, स्तीर्णबर्हिषं, शीरं, पावक-शोचिषं, त्वा अग्नि, विमदे, आवृणीमहे, विवक्षसे ॥

பதவுரை

(हे अग्ने!)	(ஹே அக்நே!)	(அக்கினியே!)
न	ந	இவனை
स्ववृक्तिभि	ஸ்வவ்ருக்திபி:	தன்னால் செய்யப்பட்ட தோத்திரங்களால்
होतार	ஹோதாரம்	தேவர்களை யழைப்போனும், அல்லது, ஓமத்தைச் செய்வோனுமாகிய
वः	வ:	உனது
यज्ञेषु	யஜ்ஞேஷு	வேள்விகளில்
स्तीर्णबर्हिषं	ஸ்தீர்ணபர்ஹிஷம்	எவர்க்குத் தருப்பையாசனம் விரிந்துள்ளதோ, அத்தன்மையதும்
शीरं	ஶீரம்	ஓட்டம் முதலியவைகளில் நிறைந்துள்ளதும்
पावकशोचिषं	பாவகஶோசிஷம்	பரிசுத்தப்படுத்து மொளியுடையதுமாகிய
त्वा अग्नि	த்வா அக்நிம்	அக்கினியென்னு முன்னைச்
विमदे	விமதே	சோமமருந்தலால் மிகுந்த களிப்புண்டாகுதற் பொருட்டு
आवृणीमहे	ஆவ்ருணீமஹே	ஒருமையோடு ஆராதிக்கின்றோம்.
विवक्षसे	விவக்ஷஸே	அக்கினி தேவனே! நீ பெரியோனு யிருக்கின்றாய்.

*यज्ञाय स्तीर्ण बर्हिषे विवो मदे शीर पावक शोचिषं विवक्षसे, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8 இருககு—2. விமதரிஷி.

அககினியே! யாம இபபோது, தானகவே செய்யபபட்ட குறறமறற தோததிரஙகளால தேவாகளை யழைபபோனும, அலலது, ஓமககிரியைகளைச செயவோனுமாகிய 'அககினி என்னும நினனை ஒருமைபுடன ஆராதிககின றோம எவவணணமாகிய அககினியை யெனின? வேளவிகளில எதன பொருட்டுத தருபபையாசனம விரிதது வைககபபட்டிருககினறதோ, அத தனமையதை. மறறும, பசுகில் முதலியவைகளில் யாண்டும நிறைநதிருக கினறதை. பரிசுததஞ செய்யும பிரபையுடையதை. ஆராதிககினறோம எனபதனோடு சோததுககொளக. அககினியே! நீயும மகானா யிருககினறாய். அலலது, வேளவி சமபநதமாகிய சோமரசததை அருநதலாலுணடாகிய பல வகைக களிபபினபொருட்டு உனனை யாராதிககினறோம எனறு கூட்டிக கொளக

மூலததில அககினிம, எனனும இரணடாம வேறறுமை அககினியே! என விளியாயிறறு. ஈணடு விமத மெனபது ஒரு இருடியின பெயராத லின யாம எனத தமமையே கொணடனா. (2)

மநதிரம் 3.

३१ २ ३ १ २३ १ २ ३२ ३ १ २
421. महे नो अद्य बोधयोषो राये दिवित्मती ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २
यथाचिन्नो अबोधयः सत्यश्रवसि वाय्ये सुजाते अश्वसूनृते ॥ ३ ॥

இருககு 5-71-1.

மஹே நோ அத்ய போதயோஷோ ராயே திவித்மதீ |
யதாசிந்நோ அபோதய: ஸத்யச்ரவஸி வாய்யே ஸுஜாதே அச்வ
[ஸூந்ருதே ||

அநவயம்.

दिवित्मती, उष !, अद्य, नः, महे राये, यथाचित्, अबोधयः, नः, बोधय, सुजाते, अश्वसूनृते, वाय्ये, सत्यश्रवसि ॥

பதவுரை.

दिवित्मती	திவித்மதீ	ஒளியுடைய
उषः!	உஷ: !	உஷாதேவியாரே! நீா
अद्य	அத்ய	இவவேளவிததினததில்
नः	ந:	எஙகளை

महे राये	மஹே ராயே	மிகுந்த தனத்தின்பொருட்டு
यथाचित्	யதாசித்	எவ்வாறு
अबोधय	அபோதய:	அறிவுறுத்தினீரோ, (அவ்வாறே)
न	ந:	எங்கட்கு
बोधय	போதய:	அறிவை விளங்கச் செய்வீராக.
सुजाते!	ஸுஜாதே!	நற்பிறப்புடையாரே!
अश्वसूनृते!	அஶ்வஸூந்ருதே!	உண்மையாய அன்புடன் துதித் தற்குரியாரே!
वाय्ये	வாய்யே	வாயுவின் புத்திரனாகிய
सत्यश्रवसि	ஸத்யஶ்ரவஸி	சத்திய சிரவசனென்னும் எனக்கு அநுக்கிரகிப்பீராக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3 சத்தியசிரவ ரிஷி

மிகுந்த ஒளியுடைய உஷா தேவியாரே! நீர் எங்கட்கு இவ்வேள்வித் தினத்தில் தனலாபத்தின் பொருட்டு அறிவுறுத்துவீராக (விளக்குவீராக என்பது மது) விளக்கமானவிடத்து வேள்வி வாயிலாகத் தனத்தைத் தேடல் முடியுமாதலின் எனக் எவ்வாறு முன்பு (போனவைகளில்) விளக்கினீரோ, அவ்வாறே இப்போதும் அறிவுறுத்துவீராக என்பது பொருள். அழகிய சென்மத் தோற்றமுடையீர்! உண்மை யன்புடைய தோத்திரத் திற்குரியவரே! அத்தன்மைய தேவியாரே! நீர் வாயு புத்திரனென்னும் சத்திய சிரவசனாகிய எனக்கு அநுக்கிரகம் புரிவீராக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३१ २२
422. भद्रं नो अपि वातय मनो दक्षमुत क्रतुम् ।
१ २ ३ १ २२ ३ २ ३२३ २ ३ २ ३ १ २२३ १२
अथा ते सख्ये अन्धसो वि वो मदे *रणा गावो न यवसे विवक्षसे॥

இருக்கு 10-25-1

பத்ரம் நோ அபி வாதய மநோ தக்ஷமுத க்ரதும் |
அதா தே ஸக்யே அந்தஸோ வி வோ மதே ரணா காவோ ந யவஸே விவக்ஷஸே ||

அந்வயம்

हे सोम!, विवक्षसे, अन्धसः, विमदे, नः, मनः, दक्ष, अपि उत, क्रतु, भद्र, वातय, अथा, यवसे, रणा, गावः, न ते, सख्ये ॥

* रणन् गावो, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம !	சநதிரனே ! நீ
विवक्षसे	விவக்ஷஸெ	மகானுயிருககினருய ஆதலின
अन्धसः	அந்தஸஃ	சோம சமபநதமான பொருட களுககு
विमदे	விமதெ	மிகக களிபபைக கொடுககு மிடததுநீ
नः	நஃ	எஙகளுடைய
मनः	மநஃ	மனததையும
दक्ष अपि	தக்ஷம் அபி	அநதரானமாவையும
उत	உத	மறறும
क्रतुं	க்ரதும்	மெயயுணாவையும
भद्रं	பத்ரம்	மஙகளம
वातय	வாதய	உடையதாகச செயவாயாக
अथा	அதா	மறறும, துதிபபோாகள
यवसे रणा गावः न	யவஸெ ரணா காவஃ ந	கோககள புலலில இரமிபபன போனறு
ते	தெ	உனனுடைய
सख्ये	ஸக்யெ	மிததிரத தனமையில இரமிப போகளாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருககு—4. விமதரிஷி.

சோமனே ! நீ எஙகளுடைய மனம, நலததைக கருதுவதாகிய மங கலததை யடையுமாறு செயவாயாக எஙகடகு நலலெணண முணடாமாறு செயவாயாக எனபதாம அவவாறே, எஙகும நிறைநதுளள அநதரானமாவை யும நறசெயகைபுடையதாகச செயவாயாக மறறும, உணமைபுணாவை நலல நிசசயமெனனும மஙகளமுடையதாகச செயவாயாக பினனா, துதிபபோனல துதிததறகுரிய உனனைத துதிககுநதனமை, ஆராதிததறகுரியதால ஆராதிக குநதனமையாகிய மிததிரத தொழிலில இரமிபபோனுகுக. ரணடு இரமிப போனுக எனபது எஞசியது. அதிலுவமை —விருபபுளள கோககள நறபுல லில பிரியப்படுகினறன போனறெனல யாது [illegible] தனின ? சோம ரசமெனனும அனன சமபநதமாகிய பொருளகளில சோமரசததாலுணடா கினற பலவகையான களிபபாகிய நிமிததமிருககுமிடதது யாதினு லிவ வணணமெனின ? நீ மகானுயிருககினருய் ஆதலின எனக. (4)

மந்திரம் 5.

१ २ १ २ २ ३ २ ३ १ २२ ३ १२
423. क्रत्वा महाँ३ अनुष्वधं भीम आ वावृते शवः ।
१ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १२ ३२
श्रिय ऋष्व उपाकयोर्नि शिप्री हरिवां दधे हस्तयोर्वज्रमायसम् ॥

இருக்கு 1-81-4.

க்ரத்வா மஹாம் அநுஷ்வதம் பீம ஆவாவ்ருதே ஶவ: |
ஶ்ரிய ருஷ்வ உபாகயோர்நி ஶிப்ரீ ஹரிவாம் ததே ஹஸ்தயோர்வ
[ஜ்ரமாயஸம் ‖

அந்வயம்.

क्रत्वा, महान्, भीमः, अनुष्वध, शव., आवावृते, ऋष्वः, शिप्री, हरिवान्, उपाकयोः, हस्तयोः, आयस वज्र, श्रिये, निदधे ॥

பதவுரை.

क्रत्वा	க்ரத்வா	மெய்யுணர்வால், அல்லது, கருமத்தால்
महान्	மஹாந்	மிகப் பெரியோனும்
भीमः	பீம:	பகைஞரைப் பயப்படுத்துவோனுமாகிய இந்திரன்
अनुष्वधं	அநுஷ்வதம்	சோமமாகிய அன்னத்தை யருந்திய பின்னர்
शवः	ஶவ:	தனது ஆற்றலை
आवावृते	ஆவாவ்ருதே	ஒருமுகப்பட்டுக் காட்டுகின்றான். பின்னர்
ऋष्वः	ருஷ்வ:	காணற்குரிய
शिप्री	ஶிப்ரீ	நீண்ட மூக்கை, அல்லது, தாடியை யுடையவனும்
हरिवान्	ஹரிவாந்	அரியென்னுங் குதிரைகளை யுடைய வனுமாகிய இந்திரன்
उपाकयो हस्तयो	உபாகயோ: ஹஸ்தயோ:	அருகிலுள்ள இரு கைகளில்
आयसं वज्र	ஆயஸம் வஜ்ரம்	இரும்புமயமாகிய வச்சிராயுதத்தைச்
श्रिये	ஶ்ரியே	சம்பத்தின் பொருட்டுத்
निदधे	நிததே	தாங்குகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7 கோதம ரிஷி.

கருமத்தால், அல்லது, மெஞ்ஞானத்தால் எல்லாரினும் மேம்பட்டோனும், சத்துருக்கட்குப் பலங் கொடுப்போனுமாகிய இந்திரன், சோமமாகிய அன்னத்தை யருந்திய பின்னா, தனது வலிமையை ஒருமுகமாய் வெளிப் படுத்துகின்றான் பின்னா, பார்க்கத்தக்க முகத்தையுடையவனும், அல்லது, முகத்தின் அமைப்பையுடையவனும், குதிரைகளையுடையவனுமாகிய இந்திரன் அருகினின்ற இருபுயங்களிலும் இரும்பு மயமாகிய வச்சிராயுதத்தை, சமயத்தின்பொருட்டுத் தாங்குகின்றான் சோமரச மருந்தியதாற் களிப் படைந்த பேராற்றலுடைய இந்திரன் பகைஞரை யழிப்பதற்கு வச்சிராயுத மேந்தி நிற்கின்றான் என்பது பொருள் (5)

குறிப்பு—ஈண்டுச் சக்ர, என்பது அன்னத்தின் பெயரென, 2717ல் நிருத்தம் கூறினது.

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २र ३ २३ १ २ ३ १ २
424. स घा तं वृषणं॑ रथमधितिष्ठाति गोविदम् ।
१ २र ३२ ३१ २ ३ १ २३ २३क २र ३ ३२
यः पात्रं हारियोजनं पूर्णमिन्द्र चिकेतति योजा न्विन्द्र ते हरी ॥६॥

இருக்கு 1-84-4.

ஸ கா தம் வ்ருஷணம் ரதமதிதிஷ்டாதி கோவிதம் |
யঃ பாத்ரம் ஹாரியோஜநம் பூர்ணமிந்த்ர சிகேததி யோஜா ந்விந்த்ர
[தே ஹரீ ||

அந்வயம்.

स घा इन्द्र:, वृषणं, गोविद, त रथ अधितिष्ठाति, यः, हारियोजन, पूर्ण,
पात्र, चिकेतति, ते, हरी, नु, योज ॥

பதவுரை.

स घा इन्द्रः	ஸ கா இந்த்ர:	அவ்விந்திரன்
वृषणं	வ்ருஷணம்	மஞ்ஞேவேட்கையைப் பொழியப் பெற்றதும்
गोविद	கோவிதம்	கோக்களை யடைவிப்பதுமாகிய
तं रथ अधितिष्ठाति	தம் ரதம் அதிதிஷ்டாதி	அவ் விரதத்திலேறுவானாக.

यः	யஃ	எந்த இரதம்
हारियोजनं	ஹாரியோஜநம்	பொரிமாவுடன் கூடிய
पूर्णं	பூர்ணம்	சோமரசம் நிறைந்த
पात्रं	பாத்ரம்	பாண்டத்தை
चिकेतति	சிகேததி	அறிவுறுத்துகின்றதோ,
हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திர!
ते	தே	உன்னுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகளை
नु	நு	விரைவில்
योज	யோஜ	அவ்விரதத்திற் பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—6. கோதம ரிஷி

அவ்விந்திரன், உண்மையாய் மனோவாஞ்சையைப் பெய்வதும், கோக்களைச் சேர்ப்பதுமாகிய இரதத்தி லேறுவானாக. இந்திர! எவ்விர மானது ஆரி, என்னும் பொரிமாவோடு கூடிய சோமரசம் நிறைந்த பாத்திரத்தைத் தெரிவிக்கின்றதோ, அந்த இரதத்திலேறுவாயாக என முன்னுள்ளதோடு அந்வயித்துக் கொள்க. உன்னுடைய குதிரைகளை விரைவில் தேரிற் பூட்டுவாயாக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

२ १   २र ३   ३ २ ३ १   २र ३१ २
425. अग्निं तं मन्ये यो वसुरस्तं यं *यन्ति धेनवः ।
२ ३ १२   ३२उ ३ १ २   ३ २ ३ १२   ३ २ ३ १ २
अस्तमर्वन्त आशवोस्तं नित्यासो वाजिन इषंं स्तोतृभ्य आभर॥७॥

இருக்கு 5-6-1

அக்நிம் தம் மந்யே யோ வஸுரஸ்தம் யம் யந்தி தேநவஃ ।
அஸ்தமர்வந்த ஆஶவோஸ்தம் நித்யாஸோ வாஜிந இஷம் ஸ்தோ
[த்ருப்ய ஆபர ॥

அந்வயம்.

यः, वसुः, अस्तं, यं, धेनवः, यन्ति, अस्तं, आशवः, अर्वन्तः, अस्तं, नित्यासः, वाजिन तं अग्निं मन्ये, स्तोतृभ्यः, इष, आभर ॥

* नमन्ति, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

यः	யஃ	எவ்வக்கினி
वसुः	வஸுஃ	வழிபடுவோர்கட்குத் தனமோ,
अस्तं	அஸ்தம்	வீடென யாவாகட்கும பறறுக கோடாமோ,
यं	யம்	எவ்வக்கினியை
धेनवः	தெநவஃ	கோககள்
यन्ति	யந்தி	திருபதி செய்யப போகின்றனவோ,
अस्तं	அஸ்தம்	பறறுக கோடாகிய எவ வக்கினியை
आशव	ஆஶவஃ	வேகமுளள
अर्वन्तः	அர்வந்தஃ	குதிரைகளடைகினறனவோ,
अस्तं	அஸ்தம்	பறறுக கோடாகிய எவ வக்கினியை
नित्यासः	நித்யாஸஃ	நிததியம உபாசிககின்றவனும
वाजिनः	வாஜிநஃ	அவியைத தாஙகுபவனுமாகிய வேளவித்தலைவன அடைகினறுனே,
तं अग्निं मन्ये	தம் அக்நிம் மந்யே	அவவக்கினியை யான துதிககினறேன.
स्तोतृभ्यः	ஸ்தோத்ருப்யஃ	துதிககினற எமககு
इषं	இஷம்	(அவவக்கினி) அனனததைக
आभर	ஆபர	கொடுககுக

சாயண பாடியம

கண்டம்—8 இருககு—7. வசுசுருத ரிஷி

எவ வக்கினி வழிபடுவோர்கட்குத தனமாயிருககினறதோ, யாவாகட்கும வீடுபோல ஆசிரயமாயுளள எவவக்கினியை, கோககள பிரியப்படுததுமாறு அடைகினறனவோ, மறறும, யாவாகட்கும பறறுககோடாயுளள எவவக்கினியை விரைவிறசெலலுஞ சீலமுளள குதிரைகள அடைகினறனவோ, அவவாறே நிததிய வேளவி செயதுளள அவிகளெனனும அனனஙகளையுடைய வேளவிததலைவாகள அடைகினறாகளோ, அவ வக்கினியையான துதிககினறேன. அவ வக்கினி துதிப்போாகட்கு அனனததைக கொடுககுக எனபதாம. (7)

மந்திரம் 8.

२उ ३ १ २३ १ २र ३ १ २

426. न तमंहो न दुरितं देवासो अष्ट मर्त्यम् ।

३ १ २ १ १२ ३ २ ३ १ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २

सजोषसो यमर्यमा मित्रो नयति वरुणो अतिद्विषः ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-26-1.

ந தமம்ஹோ ந து³ரிதம் தே³வாஸோ அஷ்ட மர்த்யம் ।
ஸஜோஷஸோ யமர்யமா மித்ரோ நயதி வருணோ அதித்³விஷ꞉ ॥

அந்வயம்.

देवासः, अर्यमा, मित्रः, वरुणः, सजोषसः, अतिद्विषः, यं नयति, तं मर्त्यं, अंहः, न, दुरितं, न, अष्ट ॥

பதவுரை.

हे देवासः!	ஹே தே³வாஸ꞉!	தேவர்களே!
अर्यमा	அர்யமா	தண்டிக்கின்ற அரியமா தேவதையும்
मित्रः	மித்ர꞉	காப்பாற்றுகின்ற மித்திர தேவதையும்
वरुण	வருண꞉	பாவத்தை நீக்குகின்ற வருண தேவதையும்
सजोषसः	ஸஜோஷஸ꞉	அன்பினால் ஒன்று கூடியவர்களாய்
अतिद्विषः	அதித்³விஷ꞉	சத்துருக்களை வெற்றிகொள்ளச் செய்து
यं नयति	யம் நயதி	எவனை மேற்பதவியிற் சேர்க்கின்றார்களோ,
तं मर्त्यं	தம் மர்த்யம்	அம் மனிதனுக்குப்
अंह.	அம்ஹ꞉	பாவம்
न	ந	இல்லை.
दुरितं	து³ரிதம்	அதனுடைய பயனாகிய துர்க்கதியும்
न अष्ट	ந அஷ்ட	(அவனைப்) பற்றுவதில்லை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. அம்மோமுக் வாமதேவ்ய ரிஷி.

தேவர்களே! பகைவரைத் தண்டிக்கும், அரியமா என்னுந்தேவதை, எவனைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றதோ, காப்பாற்றுகின்ற மித்திர

தேவதை என்னைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றதோ! பாவத்தை நீக்கும் வருணதேவதை என்னைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றதோ! அதாவது இம் மூன்று தேவர்களும் தம்முட் கூடினவர்களாய், அல்லது, பிரியமுடையவர்களாகி, சத்துருக்களைக் கடக்கச் செய்து துதிக்கின்றவனாகிய என்னை மேற் பதவியிற் கொண்டு சேர்க்கின்றார்களோ, (ஒவ்வொருவரைக் குறித்து ஒருமை) அவனை, பாவமும் அதன் பயனாகிய துக்கத்தியும் அணுகுவதில்லை என்பதாம் (8)

எட்டாவது கண்டம்.

முற்றும்

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது

தேவதை 1, 6, 10, சோமன் 7, மருத்து. 8, அக்கினி. 9, வாயினம் சந்தங்கள் 1, 3, 4, 5, 7, 10, துவிபதபந்தி 8, பந்தபந்தி 9, பரோஷ்ணிக். 2, 3, திரிபதா அநுஷ்டுப் பிபீலிகாமத்தியா சுரம் 1, 3, 8, 10, பஞ்சமம் 2, 6, காந்தாரம் 9, ரிஷபம்.

மந்திரம் 1

३ २ ३ १ २ २ ३ १ ३ १ २र
427. परि प्र धन्वेन्द्राय सोम स्वादुर्मित्राय पूष्णे भगाय ॥ १ ॥

இருக்கு 6-109-1

பரி ப்ர த⁴ந்வேந்த்³ராய ஸோம ஸ்வாது³ர்மித்ராய பூஷ்ணே ப⁴கா³ய ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, स्वादुः, इन्द्राय, मित्राय, पूष्णे, भगाय, परिप्रधन्व ॥

பதவுரை

हे सोम!	ஹே ஸோம !	சோமரசமே!
स्वादु	ஸ்வாது:	இன்சுவையுடைய நீ
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரனுக்கும்
मित्राय	மித்ராய	மித்திர தேவதைக்கும்
पूष्णे	பூஷ்ணே	பூஷாதேவதைக்கும்
भगाय	பகாய	ஐசுவரிய தேவதைக்கும்
परि प्रधन्व	பரி ப்ரதந்வ	எல்லாப் பாத்திரங்களிலும் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—1. திரியாண திரிசதஸ்யு ரிஷிகள்

சோமரசமே! இன்சுவையுள்ள நீ இந்திரன் பொருட்டும், மித்திர பூஷா தேவதைகளின் பொருட்டும், எல்லாப் பாத்திரங்களிலும் நிறைவாயாக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

२३१ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २ २१२

428. पर्यूषु प्र धन्व वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः ।

३ २ ३१ २ ३ १ २

द्विषस्तरध्या ऋणया न *ईरसे ॥ २ ॥

இருக்கு 9-130-1.

பர்யூ ஷு ப்ர தந்வ வாஜஸாதயே பரி வ்ருத்ராணி ஸக்ஷணி: |
த்விஷஸ்தரத்யா ருணயா ந ஈரஸே ||

அந்வயம்.

हे सोम!, सु, वाजसातये, परिप्रधन्व, सक्षणिः, वृत्राणि, परि, नः, ऋणया, द्विषः, तरध्यै, ईरसे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம !	சோமரசமே! நீ
सु	ஸு	இனிது
वाजसातये	வாஜஸாதயே	அன்னத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டுப்
परि प्रधन्व	பரி ப்ரதந்வ	பாண்டங்களில் நிறைவாயாக.

*ईयसे, என்பது இருக்கு.

सक्षणि·	ஸக்ஷணிः	பொறுமையாகு சீலமுடைய நீ
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	சத்துருக்களிடத்துப்
परि	பரி	போரிடுவாயாக.
न	நः	எங்களுடைய
ऋणया	ருணயா	கடனை யொழிக்கின்ற நீ
द्विषः	த்விஷः	சத்துருக்களைக்
तरध्यै	தரத்யை	கடப்பதற்கு, அல்லது, கொல்வதற்குப்
ईरसे	ஈரஸே	போரிடச் செல்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2 திரியாண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

சோமரசமே! நீ எங்கட்கு மிகுதியாய அன்னங்கொடுத்தற் பொருட்டாகவே நாற்புறமு மினிது ஒழுகுவாயாக. அல்லது, அன்ன இலாபத்தின் பொருட்டுப் போர்க்குச் செல்வாயாக. அன்றியும், அடங்கிய குணமுடைய நீ போரின் பொருட்டு சத்துருக்களை அடைவாயாக. அப்பொருளே கூறப்படுகின்றது—எங்களுடைய கடன்களை யொழிக்கப்பட்ட நீ சத்துருக்களைக் கடக்க, அல்லது, கொல்லச் செல்கின்றாய். (2)

மந்திரம் 3.

१२ ३ १ २३२ ३ २ ३ २ ३ २ १ २ २२

429. पवस्व सोम महान्त्समुद्रः पिता देवानां विश्वाभिधाम ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-106-4.

பவஸ்வ ஸோம மஹாந்த்ஸமுத்ரः பிதா தேவாநாம் விஶ்வாபிதாம ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, महान्, समुद्र·, पिता, विश्वा, देवाना, धाम, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே! நீ
महान्	மஹாந்	பெருந்தன்மை யுடையவனும்
समुद्र	ஸமுத்ரः	இரசமாய ஒழுகுவோனுமாகின்றாய்.
पिता	பிதா	அனைவரையுங் காப்பாற்றுகின்ற

विश्वा	விஶ்வா	எல்லாத்
देवानां	தே³வாநாம்	தேவர்களுடைய
धाम	தா⁴ம	இடங்களிலும் (உள்ள)
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரங்களை நிறையச் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—3. திரியர்ண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

சோமரசமே! தேவர்கட்குக் கொடுக்குந் தன்மையாற் பெருந்தன்மையுடையவனும், பெருகிய இரசங்களா யொழுகப்பட்டவனும், காப்பாற்றுவோனுமாகிய நீ, தேவர்களுடைய தேகங்களைக் குறியாக வைத்துக்கொண்டு பாத்திரங்களை நிறையச் செய்வாயாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३२उ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र

430. पवस्व सोम महे दक्षायाश्वो न निक्तो वाजी धनाय ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-109-10.

பவஸ்வ ஸோம மஹே த³க்ஷாயாஶ்வோ ந நிக்தோ வாஜீ த⁴நாய ॥

அந்வயம்

हे सोम!, अश्वः न, निक्तः, वाजी, महे, दक्षाय, धनाय, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
अश्व न	அஶ்வ: ந	குதிரையைப் போன்று
निक्त	நிக்த:	நீரால் சுத்தஞ் செய்யப் பெற்று
वाजी	வாஜீ	வேகமுடையவனுமுள்ள நீ
महे	மஹே	மிகுந்த
दक्षाय	த³க்ஷாய	ஆற்றலின் பொருட்டும்
धनाय	த⁴நாய	தனத்தின் பொருட்டும்.
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரத்தை நிறையச் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம்—9. இருக்கு—4.

சோமரசமே! குதிரையைப போனறு விரைவுடையவனும, நீராற் பவிததிரமாககப பெறறவனுமாகிய நீ போராற்றலின பொருட்டும, தனததின பொருடடும, பாததிரததை நிறையவைபபாயாக என்பதாம. (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २३१ २ ३ २३१२ ३१ २२
431. इन्दुः पविष्ट चारुर्मदायापामुपस्थे कविर्भगाय ॥ ५ ॥

இருககு 9-109-13.

இநதுஃ பவிஷட சாருர்மதாயாபாமுபஸ்தே கவிர்பகாய ॥

அந்வயம்.

चारु, कविः, इन्दुः, भगाय, मदाय, अपां उपस्थे, पविष्ट ॥

பதவுரை.

चारु	சாருஃ	மஙகளமாகியவனும
कवि.	கவிஃ	நுணணறிவுடையவனுமாகிய
इन्दु	இநதுஃ	சோமரசமே! நீ
भगाय	பகாய	போறறததககு தனததின பொருட்டும
मदाय	மதாய	களிபபின பொருடடும
अपां उपस्थे	அபாம் உபஸ்தே	நீருககுள
पविष्ट	பவிஷட	நிறைகினறாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9. இருககு—5. திரியர்ண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

மஙகளமானவனும, நீணமதி யுடையோனுமாகிய சோமரசமே! நீ நீரின மததியில அதாவது அநதரிட்சததில, அலலது, பாததிரததிற, களிபபினபொருடடு நிறைகினறாய் எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

432. अनु हि त्वा सुतꣳ सोम मदामसि महे समर्य्यराज्ये ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २

वाजाꣳ अभि पवमान प्र गाहसे ॥ ६ ॥

இருககு 9-110-2.

அநு ஹி த்வா ஸுதம் ஸோம மதாமஸி மஹே ஸமர்ய்யராஜ்யே ।
வாஜாம் அபி பவமாந ப்ர காஹஸே ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, सुतं, त्वा, अनुमदामसि हि, पवमान, महे, समर्य्यराज्ये, वाजान्, अभिप्रगाहसे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்தெடுககப்பெற்ற
त्वा	த்வா	உன்னை
अनुमदामसि हि	அநுமதாமஸி ஹி	முறையாய்த் துதிக்கின்றோம்.
पवमान!	பவமாந!	பாதுகாப்பாற்றுவோய்! நீ
महे	மஹே	பெரியை.
समर्यराज्ये	ஸமர்யராஜ்யே	மனிதாகளோடு கூடிய
वाजान् अभिप्रगाहसे	வாஜாந் அபிப்ரகாஹஸே	தனது இராசசியததைக் காப்பாறறுதறகுப பகைஞாபடைகளை நோககிச செலகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கணடம—9. இருககு—6. திரியாண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

சோமரசமே! பிழிநதெடுததுள்ள நின்னை உணமையில முறையாகத துதிககின்றோம. பாதுகாககுஞ சோமரசமே! நீ பெரியை மனிதாகளோடு கூடிய இராசசியததைப பாதுகாபபாறறுதற பொருட்டுச சததுருககளின ஆறறலை நோககி நனகு சென்றுகொணடிருககின்றாய எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7.

१ ३क २र ३ २३ १ २ ३२ ३ २३ २ ३ १ २
433. क ईम् व्यक्ता नरः सनीडा रुद्रस्य मर्या अथा स्वश्वाः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-21-1.

க ஈம் வ்யக்தா நர: ஸநீடா ருத்ரஸ்ய மர்யா அதா ஸ்வஶ்வா: ॥

அந்வயம்.

व्यक्ताः, नरः, सनीडा, मर्याः, अथा, स्वश्वाः, रुद्रस्य, ईम्, के? ॥

பதவுரை

व्यक्ताः	வ்யக்தா:	காந்தியை யுடையவர்களும்
नर	நர:	தலைமையைத் தாங்குவோர்களும்
सनीडा	ஸநீடா	ஒத்த இடத்தையுடையார்களும்
मर्या	மர்யா:	மனிதர்கட்கு இன்பஞ் செய்வோர்களும்
अथा	அதா	மற்றும்
स्वश्वाः	ஸ்வஶ்வா:	சிறந்த குதிரையை யுடையார்களும்
रुद्रस्य	ருத்ரஸ்ய	இரக்கத்தோடு வேண்டுவோர்கட்கு இதஞ் செய்பவர்களுமான
ईम्	ஈம்	இத்தன்மையர்கள்
के ?	கே ?	யாவர்கள் ?

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—7. வாசிஷ்ட ரிஷி.

காந்தியோடு கூடியவர்களும், தலைமையாயச் செலுத்துவோர்களும், ஒத்த இடமுடையார்களும், அழுது துன்புற்ற மனிதர்கட்கு நலஞ்செய்வோர்களும், மற்றும், சிறந்த குதிரையையுடையார்களுமான இவ்வண்ணத்தவர்கள் எவர்களிருக்கின்றார்கள்? வழிவ வியப்பினால் இருடியானவர் அற்புதமாகச் சொல்கின்றார் என்பதாம் (7)

மந்திரம் 8.

२३ २ ३ २३ २उ ३ २ ३ २ ३१ २ ३ १२
434. अग्ने तमद्याश्वं न स्तोमैः क्रतुं न भद्रं हृदिस्पृशम् ।
३ १ २ ३ १२
ऋध्यामा त ओहैः ॥ ८ ॥

இருக்கு 4-10-1.

அக்நே தமத்யாஶ்வம் ந ஸ்தோமை: க்ரதும் ந பத்ரம் ஹ்ருதிஸ்ப்ருஶம் ।
ருத்யாமா த ஓஹை: ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, अद्य, ओहैः, स्तोमैः, अश्वं न, क्रतुं न, भद्रं, हृदिस्पृशं, तं, ऋध्याम ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
अद्य	அத்ய	இன்று, வேட்போர் முதலிய யாகங்கள
ओहैः	ஓஹை:	இந்திரன் முதலிய தேவர்களை அடையச் செய்கின்ற
स्तोमैः	ஸ்தோமை:	தோத்திரங்களால்,
अश्वं न	அஶ்வம் ந	பரிபோல அவிகளைக் கொண்டு சேர்ப்பிப்பதும்
क्रतुं न	க்ரதும் ந	வேள்வி செய்பவன் போன்று (அநுகூலஞ் செய்வதும்)
भद्रं	பத்ரம்	மங்கலமாகியதும்
हृदिस्पृशं	ஹ்ருதிஸ்ப்ருஶம்	மிக அன்புள்ளதும்
तं	தம்	கீர்த்தி யுடையதுமாகிய அத்தகைய உன்னை
ऋध्याम	ருத்யாம	வளர்க்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9　இருக்கு—8　வாமதேவ ரிஷி.

அக்கினியே! நீ இத்தினத்தில் வேட்போர் முதலிய யாகங்கள் இந்திரன் முதலிய தேவர்களை யடைவிக்கத்தக்க தோத்திர மஞ்சரிகளால், கீர்த்திபெற்ற உன்னை இனிது விருத்திபண்ணுகின்றோம் எத்தன்மைய நின்னை யெனின்? சுமை சுமக்கின்ற குதிரை யொப்ப அவிகளைத் தாங்குவோனாகிய தலைவனை யொத்து அநுகூலஞ் செய்வோனை அங்ஙனமே போற்றற்குரியானை. மற்றும், உள்ளத்தில் அன்பு செய்வானை. விருத்தி பண்ணுகின்றோம் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க. (8)

மந்திரம் 9.

३१२ ३ १ २२ ३१२ ३१२ ३ २ ३२
435. आविर्मर्य्या आ वाजं वाजिनो अग्मन् देवस्य सवितुः सवम् ।
३ १ २
स्वर्गाँ अर्वन्तो जयत ॥ ९ ॥

ஆவிர்மர்ய்யா ஆ வாஜம் வாஜிநோ அக்மந் தேவஸ்ய ஸவிது꞉ ஸவம்।
ஸ்வர்காம் அர்வந்தோ ஜயத ॥

அந்வயம்.

मर्य्या, आविः, वाजिनः, सवितुः देवस्य, सवं, वाजं, अग्मन्, स्वर्गाँ, अर्वन्तः, जयत ॥

பதவுரை.

मर्य्या	மர்ய்யா꞉	மனிதர்கட்கு இனிமை செய்வதும்
आविः	ஆவி꞉	பிரகாசமுடையதுமாகிய
वाजिनः	வாஜிந꞉	அவியேற்கும் தேவதையானது,
सवितु देवस्य	ஸவிது꞉ தேவஸ்ய	ஏவுந்தேவதைகட்குத்
सवं	ஸவம்	தேடற்குரிய
वाज	வாஜம்	அன்னமாகிய சோமரசத்தைப்
अग्मन्	அக்மந்	பெற்றுக்கொண்டது ஆதலின் வேள்வித் தலைவர்களே! நீவிர்
स्वर्गाँ	ஸ்வர்காம்	சுவர்க்கத்தையும்
अर्वन्त	அர்வந்த꞉	குதிரைகளையும்
जयत	ஜயத	வெற்றி கொள்வீர்களாக

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—1. வாசிதேவதைகளின் துதி.

மனிதர்கட்கு இனிமையானதும், பிரகாசமுடையமாகிய வாசினம் என்னும் தேவதையானது, ஏவற்றேவதையினுடைய அன்னமாகிய சோமத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. வேள்வித் தலைவர்களே! நீவிர் சுவர்க்கத்தையும், குதிரைகளையும் வெற்றிகொள்வீர்களாக என்பதாம். (9)

மநதிரம் 10.

१२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
436. पवस्व सोम द्युम्नी सुधारो महाꣳ अवीनामनु पूर्व्यः ॥ १० ॥
இருககு 9-109-7.

பவஸ்வ ஸோம த்யும்நீ ஸுதாரோ மஹாம் அவீநாமநு பூர்வ்ய:॥

அநவயம்

हे सोम!, द्युम्नी, सुधारः, पूर्व्यः, महान्, अवीनां, अनुपवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
द्युम्नी	த்யும்நீ	அன்னம, அல்லது, கீரத்தியை யுடையதும
सुधार	ஸுதார:	அழகிய தாரையை யுடையதும
पूर्व्यः	பூர்வ்ய:	பழமையானதும
महान्	மஹாந்	பெரி ^ ' நீ
अवीना	அவீநாம்	ஆட்டின உரோமஙகளினினறும
अनुपवस्व	அநுபவஸ்வ	முறையாய் ஒழுகுவாயாக

சாயண பாடியம.

கண்டம்—9 இருககு—10. ஐசுவராகள், திஷண்யாாகள ரிஷிகள.

சோமரசமே! அன்னமுடையதும, அல்லது, கீரததி யுடையதும, 'தயுமநம' எனபது அன்னமென யாஸ்க முனிவரும நிகணடின நைகம காணடம 5-5-ல கூறியுள்ளார். அழகிய தாரையையுடையதும, பழமை யானதும, மகததாகியதுமாகிய நீ உரோமஙகளினினறும் (வடிகடும கமப ளியிலிருநது) முறையாய் நிறைவாயாக எனபதாம. (10)

குறிப்பு—ஈணடு 'தயுமநம' எனபது கீரததியாம.

ஒன்பதாவது கண்டம்

முறறும.

பத்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—10.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள். 1, 5, 8, 10, இந்திரன் 6, விசுவ தேவர்கள் 7, உஷா. சந்தம், பந்தி. சுரம், பஞ்சமம்.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २३ २ ३ १ २ ३ १ २
437. विश्वतो दावन् विश्वतो न आभर यं त्वा शविष्ठमीमहे ॥ १ ॥

விஶ்வதோ தாவந் விஶ்வதோ ந ஆபர யம் த்வா ஶவிஷ்டமீமஹே ॥

அந்வயம்.

विश्वतो दावन्!, शविष्ठं, यं त्वा, ईमहे, विश्वत:, न:, आभर ॥

பதவுரை.

विश्वतो दावन्!	விஶ்வதோ தாவந்!	யாண்டுஞ் சத்துருக்களை யழிப்போனும், அன்பர்கட்கு வரங்கொடுப்போனுமாகிய இந்திர! நீ
शविष्ठं	ஶவிஷ்டம்	பேராற்றலுடைய
यं त्वा	யம் த்வா	யாதொரு நின்னைக் குறித்து
ईमहे	ஈமஹே	விரும்பியதை யிரக்கின்றோம்.
विश्वत.	விஶ்வத:	எல்லாவகையானும்
न:	ந:	எங்கட்கு
आभर	ஆபர	விரும்பிய பொருளைக் கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—1

எல்லாவகையினும் பகைஞரைத் தொலைப்போனும், யாவர்கட்கும் ஈவோனுமாகிய இந்திரனே! நீ, எல்லா விதத்தானும் எங்கட்கு வேண்டியதைக் கொடுப்பாயாக மற்றும், சிறந்த வலியுடைய நின்பால் விரும்பிய பொருளை யிரக்கின்றோம் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३२ ३२उ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
438. एष ब्रह्मा य ऋत्विय इन्द्रो नामश्रुतो गृणे ॥ २ ॥

ஏஷ ப்ரஹ்மா ய ருத்விய இந்த்ரோ நாமஶ்ருதோ க்ருணே ||

அந்வயம்.

ऋत्वियः, यः, नामश्रुतः, ब्रह्मा, एषः, गृणे ॥

பதவுரை.

ऋत्वियः	ருத்வியஃ	வசந்தம், முதலிய இருதுக்களில் வெளிப்படுகின்ற
यः इन्द्रः	யஃ இந்த்ரஃ	யாதொரு இந்திரன்
नामश्रुतः	நாமஶ்ருதஃ	தனது பெயரால் கீர்த்தியுடையவனாயிருக்கிறானோ,
ब्रह्मा	ப்ரஹ்மா	துதிப்போர்களின் மனவிருப்பை நிறைவு பண்ணுபவனாகிய
एषः	ஏஷஃ	இத்தன்மையனைத்
गृणे	க்ருணே	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2.

வசந்த காலம் முதலிய இருதுக்களில் தோன்றுகின்றவனாகிய யாதொரு இந்திரன் தனது திருநாமத்தாலே கீர்த்தியுடையவனாகின்றானோ, அத்தகைய இவ்விந்திரன் துதிப்போர்களின் மனம் விரும்பிய பொருளை நிறையச் செய்வோனாகின்றான். அவ் விந்திரனை யான் துதிக்கின்றேன் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३१२ ३ २ ३ १ २
439. ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो अर्कैरवर्द्धयन्नहये हन्तवा उ ॥ ३ ॥

இருக்கு 5-31-4

ப்ரஹ்மாண இந்த்ரம் மஹயந்தோ அர்கைரவர்த்தயந்நஹயே
[ஹந்தவா உ ||

அந்வயம்.

अहये, हन्तवे, अर्कैः, महयन्तः, ब्रह्माणः, इन्द्रं, अवर्द्धयन् ॥

பதவுரை.

अहये हन्तवे	அஹயெ ஹந்தவெ	விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு
अर्कैः	அர்கைஃ	போற்றத்தக்க துதிகளால்
महयन्तः	மஹயந்தஃ	ஆராதிக்கின்ற
ब्रह्माण.	ப்ரஹ்மாணஃ	அந்தணர்கள்
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अवर्द्धयन्	அவர்த்தயந்	வளர்க்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—3. திரிசதஸ்யு ரிஷி.

போற்றத்தக்க மந்திரங்களாலும், தோத்திரங்களாலும், அவியாகிய அன்னங்களாலும் ஆராதிக்கின்ற அந்தணர்கள் இந்திரனை வளர்க்கின்றார்கள் அதாவது அன்புடையோனாகச் செய்கின்றார்கள் என்பதாம். மூலத்தில் ஹந்தும், என்ற பாலது, ஈற்றேகாரம் பெற்று ஹந்தவே என்றாயிற்று. ஈண்டு விருத்திராசுரனை, கொல்லுந் தொழிற்கு செயப்படு பொருளாகக் கொள்ளவின், பாதிலைக்கு விசேடணமாயிற்று. விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு என்பது திரண்ட பொருள். (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३ २ ३१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

440. अनवस्ते रथमश्वाय तक्षुस्त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 5-31-4

அநவஸ்தெ ரதமஶ்வாய தக்ஷுஸ்த்வஷ்டா வஜ்ரம் புருஹூத

[த்3யுமந்தம் ॥

அந்வயம.

हे इन्द्र !, अनवः, ऋभवः, ते, अश्वाय, रथं, तक्षुः, पुरुहूत !, त्वष्टा, वज्रं, द्युमन्तं ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே !
अनव	அநவஃ	மனிதர்களும்
ऋभव	ருபவஃ	தேவர்களும்
ते	தெ	உன்னுடைய
अश्वाय	அஶ்வாய	குதிரையின் பொருட்டு

रथं	ரதம்	இரதத்தைச்
तक्षु	தக்ஷு:	செய்தார்கள்.
पुरुहूत!	புருஹூத!	பலலோரால் அழைக்கப் பெற்ற இந்திர!
त्वष्टा	த்வஷ்டா	விசுவகருமனும்
वज्रं	வஜ்ரம்	வச்சிராயுதத்தையும்
द्युमन्तं	த்யுமந்தம்	பிரகாசமுடைய தாய்ச் செய்தனன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—4.

மனுஷர்களும், தேவர்களும், உன்னுடைய குதிரையின் பொருட்டு (வாகனத்தின் பொருட்டு) இரதத்தைச் செய்தார்கள். பலலோரால் அழைக்கப்படுகின்ற இந்திர! துவஷ்டா, என்னும் விசுவகருமாவும் உன்னுடைய வச்சிராயுதத்தையும் பளபளப்புடையதாகச் செய்தனன் என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

२ ३२ ३१ २ ३ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

441. शं पदं मघं रयीषिणो न काममव्रतो हिनोति न स्पृशद्रयिम् ॥ ५ ॥

ஶம் பதம் மகம் ரயீஷிணோ ந காமமவ்ரதோ ஹிநோதி ந ஸ்ப்ருஶ [த்ரயிம் ॥

அந்வயம்.

रयीषिणः, शं, पदं, मघं, अव्रतः, न हिनोति, कामं, रयिं, न स्पृशत् ॥

பதவுரை.

रयीषिणः	ரயீஷிண:	அவியாகிய தனத்தைக் கொடுப்போர்கள்
शं	ஶம்	இன்பமாகிய
पदं	பதம்	பதவியையும்
मघ	மகம்	தனத்தையும் அடைகின்றார்கள்.
अव्रतः	அவ்ரத:	வேள்வி முதலியன செய்யாதோர்கள்,
न हिनोति	ந ஹிநோதி	தானம் முதலிய செய்ய முடியாதோர்களாகின்றார்கள்.
कामं	காமம்	தாம் விரும்பிய
रयिं	ரயிம்	தனத்தைத்
न स्पृशत्	ந ஸ்ப்ருஶத்	தொடுதற்கும் முடியாமற் போகின்றார்கள்,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—6.

அவிகளென்னும் தனங்களை யளிக்கின்ற சனங்கள் இன்பமாகிய பதவியைப் பெறுகின்றார்கள். தனத்தையும் அடைகின்றார்கள் என்பது எஞ்சியது: இந்திரனைக் குறித்து வேள்வி முதலியன செய்யாதோர்களோ, அவி கொடுக்க முடியாதவர்களாகின்றார்கள் என்பது பொருள் (அவர்கள்) சுக முதலியவைகளை யடையார்கள், தாமும் விரும்பிய இரமிசகத்துக்க திரவியத்தைத் தொடவுமாட்டார்கள் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ २ ३ १ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २३१२

442. सदा गावः शुचयो विश्वधायसः सदा देवा अरेपसः ॥ ६ ॥

ஸதா ராவஃ ஶுசயோ விஶ்வதாயஸஃ ஸதா தேவா அரேபஸஃ ॥

அந்வயம்.

गावः, सदा, शुचयः, विश्वधायसः, सदा, देवाः, अरेपसः ॥

பதவுரை.

गावः	ராவஃ	இந்திரனைச் சரணடைவோர்கள்
सदा	ஸதா	எப்போதும்
शुचयः	ஶுசயஃ	நிருமலர்களும்,
विश्वधायसः	விஶ்வதாயஸஃ	உலகனைத்தையும் பரிபாலிக்கத்தக்க ஆற்றலுடையார்களும்
सदा	ஸதா	எப்போதும்
देवाः	தேவாஃ	தானம், முதலிய குணத்தோடு கூடியவர்களும்
अरेपसः	அரேபஸஃ	பாவமற்றவர்களும் ஆகின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6.

இந்திரன் பால் செல்பவர்கள், அல்லது, இந்திரனைத் துதிப்போர்கள் எப்போதும் உலகனைத்தையும் பாதுகாக்கத்தக்க ஆற்றலுடையவர்களாகவும், (மிகுந்த அன்னமுடையார்களாகவும்) தான முதலிய நற்குணமுடையார்களாகவும் ஆகின்றார்கள் என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २र

443. आयाहि वनसा सह गावः सचन्त वर्त्तनिं यदूधभिः ॥ ७ ॥

ஆயாஹி வநஸா ஸஹ காவ꞉ ஸசந்த வர்த்தநிம் யதூதபி꞉ ॥

அந்வயம்.

(हे उषः !,) वनसा सह, आयाहि, गावः, वर्त्तनि, सचन्त, यत्, ऊधभिः ॥

பதவுரை.

(हे उषः !)	(ஹே உஷ꞉ !)	(உஷா தேவியே ! நீ)
वनसा सह	வநஸா ஸஹ	விரும்பத்தக்குரிய ஒளியுடன்
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக
गाव·	காவ꞉	உஷாதேவதையின் வாகனமாகிய கோக்கள்
वर्त्तनि	வர்த்தநிம்	இரத்தத்தைச்
सचन्त	ஸசந்த	சேவிக்கின்றன.
यत्	யத்	எக்கோக்கள்
ऊधभिः	ஊதபி꞉	பெரிய முலைக்காம்புகளோடு கூடினவைகளோ ! (அக்கோக்கள் கட்டப்பெற்ற இரத்தத்தில் வருவாயாக.)

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—7. சம்பாத ரிஷி.

உஷா தேவியே! நீ, போற்றத்தக்க ஒளியோடு வருவாயாக உஷாவின் வாகனங்களான கோக்கள் இரத்தத்தைச் சேவிக்கின்றன குதிரையற்ற இரத்தத்தில் வருவாயாக என்பதாம். எக் கோக்கள் முலைக் காம்புகளால் உபலக்கணமாயக் கொள்ளப்பட்ட பருத்த தன்மையை யுடையனவோ, அக்கோக்கள் கட்டப்பெற்ற இரத்தத்தில் வருவாயாக எனச் சோத்துக் கொள்க (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ २ १२

444. उप प्रक्षे मधुमति क्षियन्तः *पुष्येम रयिं धीमहे त इन्द्र ॥८॥

இருக்கு 3.32-2.

* पुष्यन्तो என்பது இருக்கு.

உப ப்ரக்ஷே மதுமதி க்ஷியந்த: புஷ்யேம ரயிம் தீமஹே இந்த்ர ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, प्रक्षे, ते उप क्षियन्त., मधुमति, रयिं, पुष्येम, धीमहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே!
प्रक्षे	ப்ரக்ஷே	அரசன் செய்த அகப்பை விசேடத்தினுள்
ते उप क्षियन्त	தே உப க்ஷியந்த:	நினக்கருகிலிக்கின்ற யாம்
मधुमति	மதுமதி	மதுர இரசத்தோடு கூடிய
रयिं	ரயிம்	இனிய அன்னத்தைப்
पुष्येम	புஷ்யேம	பரிமாறுகின்றோம். (மற்றும்)
धीमहे	தீமஹே	(உன்னையுந்) தியானிக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—8.

இந்திரனே! (மிகுந்த திருவாளனே!) நீ, அரசனால் செய்யப்பெற்ற அகப்பை விசேடத்தில், நினக்கருகிலுள்ள யாங்கள் இனிய இன்சுவையோடு கூடிய அன்னத்தைப் பரிமாறுகின்றோம். மற்றும், நின்னையுந் தியானிக்கின்றோம் என்பதாம் (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३२ ३१२ ३ २ २र ३२उ ३ १ २र
445. अर्चन्त्यर्कं मरुतः स्वर्का आस्तोभति श्रुतो युवा स इन्द्रः ॥ ९ ॥

அர்சந்த்யர்க்கம் மருத: ஸ்வர்க்கா ஆஸ்தோபதி ச்ருதோ யுவா ஸ [இந்த்ர: ||

அந்வயம்

स्वर्काः, मरुत , अर्कं, अर्चन्ति, युवा, श्रुतः, सः इन्द्रः, आस्तोभति ॥

பதவுரை.

स्वर्का	ஸ்வர்க்கா:	அழகிய தோத்திரத்தை, அல்லது, அன்னத்தையுடைய
मरुतः	மருத:	மருத்துக்கள்
अर्कं	அர்க்கம்	ஆராதிக்கத்தக்குரிய இந்திரனை

अर्चन्ति	அர்சந்தி	அவிகளாலும், தோத்திரங்களாலும் ஆராதிக்கின்றார்கள்.
युवा	யுவா	கட்டிளமையுடையவனும்
श्रुत:	ஶ்ருத:	கீர்த்தி பெற்றவனுமாகிய
सः इन्द्र	ஸ: இந்த்ர:	அவ்விந்திரன்
आस्तोभति	ஆஸ்தோபதி	அவனுடைய பகைஞர்களைப் போராடிக் கொல்லுகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—9.

அழகான தோத்திரங்களை, அல்லது, அன்னங்களையுடைய மருத்துக்கள் (வாயு தேவதைகள்) போற்றத்தக்க இந்திரனை அவிகளாலும், தோத்திரங்களாலும் போற்றுகின்றார்கள். எக்காலும் இளைஞனும், கீர்த்தியுடையவனுமாகிய இந்திரன் சத்துருக்களை, போர் செய்து அழிக்கின்றான் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३१ २ ३ २ ३ १२
446. प्र व इन्द्राय वृत्रहन्तमाय विप्राय गाथं गायत यं जुजोषते ॥ १० ॥

சா. வே 2-2

ப்ர வ இந்த்ராய வ்ருத்ரஹந்தமாய விப்ராய காதம் காயத யம் [ஜுஜோஷதே ॥

அந்வயம்.

(हे उद्गातार: !,) वृत्रहन्तमाय, विप्राय, इन्द्राय, यं, जुजोषते, गाथं, प्रगायत ॥

பதவுரை

(हे उद्गातार !)	(ஹே உத்காதார: !)	(சாமவேதமோதுவோர்களே !)
यं	யம்	எந்தத் துதியை (இந்திரன்)
जुजोषते	ஜுஜோஷதே	அன்போடு ஏற்றுக் கொள்கின்றானோ,
वृत्रहन्तमाय	வ்ருத்ரஹந்தமாய	வியப்புடன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும்,
विप्राय	விப்ராய	நுண்ணறிவாளனுமாகிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரனுக்கு
गाथ	காதம்	அந்தத் தோத்திரத்தை
प्रगायत	ப்ரகாயத	நன்கு பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—10

சாமமறை பாடுவோர்காள்! நீவிர், அதிசயமாய் விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும், நுண்ணறிவாளனுமாகிய இந்திரன் பொருட்டு, அவ்விந்திரன் எந்த தோத்திரத்தை அன்புடன் ஏற்றுக்கொள்கின்றானோ, அந்த தோத்திரத்தை இனிது படிப்பீர்களாக. (10)

பத்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

பதினோராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—11.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள். 1, 2, அக்கினி. 3, 4, 8, 10, இந்திரன். 5, உஷா 6. 7, 9, விசுவ தேவர்கள்.

சந்தம், 1, 2, 5, 7, துவிபத பங்தி 3, 8, பஞ்சதசாக்ஷர காயத்திரி 10, ஏகபதா அட்டாக்ஷர காயத்திரி. 6, 8, 9, துவிபதா திருஷ்டுப.

சுரம். 1, 2, 5, 7, பஞ்சமம். 3, 4, 10, ஷட்ஜம். 6, 8, 9, தைவதம்.

மந்திரம் 1.

१२ ३१ २र ३ २उ ३१२

447. अचेत्यग्निश्चिकितिर्हव्यवाड् न सुमद्रथः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-56-5.

அசேத்யக்நிஶ்சிகிதிர்ஹவ்யவாட் ந ஸுமத்³ரத²: ॥

---

* चिकितु. हव्यवाट् सः; என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हव्यवाट्, चिकितिः, सुमद्रथः न, अग्निः, अचेति ॥

பதவுரை.

हव्यवाट्	ஹவ்யவாட்	அவியைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதும்
चिकिति:	சிகித்:	சிறந்த அறிவுடையதும்
सुमद्रथः न	ஸுமத்³ரத²: ந	நல்ல அவிகளோடு கூடிய ரதம் போன்றதுமாகிய
अग्नि	அக்³நி:	அக்கினி
अचेति	அசேதி	அறிகின்றது, அல்லது, அறியப்படுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—1.

அவிகளை யேற்றுச் செல்வதும், சிறந்த அறிவுடையதும், நல்ல அவியோடு கூடியதுமாகிய இரதமொத்த அக்கினி, அனைவர்களாலு மறியப்படுகின்றது அல்லது, அவிகொடுக்கும் வேள்விந் தலைவனை யறிகின்றது என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

२३ २ ३ १२ ३२ ३२३ १ २ ३१२२

448. अग्ने त्वं नो अन्तम उत त्राता शिवो *भुवा वरूथ्यः ॥ २ ॥

அக்³நே த்வம் நோ அந்தம உத த்ராதா ஶிவோ பு⁴வா வரூத்²ய: ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, वरूथ्यः, त्वं, नः, अन्तमः, उत, त्राता, शिवः भुवः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்³நே!	அக்கினியே!
वरूथ्य.	வரூத்²ய:	வழிபடுதற்குரிய
त्वं	த்வம்	நீ
नः	ந:	எங்கட்கு
अन्तम	அந்தம:	மிக அருகிலிருப்பவனாகவும்
उत	உத	மற்றும்
त्राता	த்ராதா	காப்பாற்றுவோனாகவும்
शिवः	ஶிவ:	சுகந்தருவோனாகவும்
भुव.	பு⁴வ:	ஆவாயாக.

* भवा, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருககு—2. பநது ரிஷி.

அககினியே! நீ, வழிபடறகுரிய, அலலது, வேளவிச சாலைகாளற் சூழபபெறற எஙகடகு மிக அருகிலிருபபோனும, மறறும, பாதுகாபபோனும, சுகஞசெயவோனும ஆவாயாக எனபதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ १२
449. भगो न चित्रो अग्निर्महोनां दधाति रत्नम् ॥ ३ ॥

ஸகோ ந சித்ரோ அக்நிர்மஹோநாம் தயாதி ரத்நம் ॥

அநவயம.

महोनां, भगो न, चित्रः, अग्निः, रत्नं, दधाति ॥

பதவுரை.

महोनां	மஹோநாம்	பெரிதுகளுக்குள்
भगो न	ஸகோ ந	இரவியை யொத்ததும்
चित्रः	சித்ரஃ	விசித்திரமான குணமுடையதும் அலலது, போறறததக்கது மாகிய
अग्निः	அக்நிஃ	அககினியானது, வேள்வி செய் வோாகடகுச
रत्नं	ரத்நம்	சிறநத தனத்தைக்
दधाति	தயாதி	கொடுககினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3.

மகததுககளுககுள சூரியனைப் போன்று விசிததிர வடிவத்தையுடைய, அவலது, ஆராதிததறகுரிய தனமையையுடைய அககினி, வேட போாகட்கு இரமணீயமாகிய தனததைக கொடுககினறது எனபதாம். (3)

மநதிரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २२ ३१ ३२
450. विश्वस्य प्रस्तोभ पुरो वासन् यदि वेह नूनम् ॥ ४ ॥

விஶ்வஸ்ய ப்ரஸ்தோப புரோ வாஸந் யதி வேஹ நூநம் ॥

அநவயம்.

विश्वस्य, प्रस्तोभः, यदि वा, इह, नून, पुरो, वासन् ॥

பதவுரை.

विश्वस्य	விஸ்வஸ்ய	(அவ்விந்திரன்) எல்லாப் பகைஞரையும்
प्रस्तोभः	ப்ரஸ்தோபஃ	நாசஞ்செய்கின்றான்.
यदि वा	யதி வா	அன்றியும்
इह	இஹ	இவ்வேள்வியில்
नून	நூநம்	உறுதியாக
पुरो वासन्	புரோ வாஸந்	பூர்வ இடத்திலிருக்கப்பெற்றோனாய வேடபோர்களால் நன்கு பூசிக்கப்படுகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—4. சமவா ரிஷி.

இந்திரன், சத்துருக்களனைவரையும் கொல்கின்றான் அன்றியும், இவ் வேள்வியில் நிச்சயமாக பூர்வதேச இடத்தில் இருக்கப்பட்ட அவ் விந்திரன் உண்மையாக வேடபோர்களால் துதிக்கப்படுகின்றான் என்பதாம்

மந்திரம் 5.

३२उ ३ २ ३२३ १ २ १ २ ३१२
451. उषा अप स्वसुष्टमः संवर्त्तयति वर्त्तनिंऽ सुजातता ॥ ५ ॥

இருக்கு 4-73-1

உஷா அப ஸ்வஸுஷ்டமஃ ஸம்வர்த்தயதி வர்த்தநிம் ஸுஜாததா ॥

அந்வயம்.

उषा, स्वसुः, तमः, अपसंवर्त्तयति, सुजातता, वर्त्तनिम् ॥

பதவுரை.

उषा	உஷா	உஷா தேவதை
स्वसुः	ஸ்வஸுஃ	தனது சகோதரியாகிய இராத்திரியிலுள்ள
तमः	தமஃ	இருளை
अपसंवर्त्तयति	அபஸம்வர்த்தயதி	தனதொளியால் போக்குகின்றது.
सुजातता	ஸுஜாததா	சிறந்த தனது ஒளியையும்
वर्त्तनि	வர்த்தநிம்	இரதத்திற் சேர்க்கின்றது,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—5.

இந்த உஷா தேவதையானவள் தனது உடன் பிறந்தாளாகிய இராத்திரியின் சம்பந்தமாகிய இருளைத் தன்னொளியால் நீக்குகின்றாள். தன் ஒளியையும் இராத்திரியுடையதுமாறு செய்கின்றாள் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

३२क ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ २ ३

452. इमा नु कं भुवना सीषधेमेन्द्रश्च विश्वे च देवाः ॥ ६ ॥

இருக்கு 10-571-1.

இமா நு கம் புவநா ஸீஷதேமேந்த்ரஶ்ச விஶ்வே ச தேவா: ॥

அந்வயம்.

इमाः, भुवनाः, नु, कं, सीषधेम, इन्द्रः, च, विश्वे, देवाश्च ॥

பதவுரை.

इमाः	இமா:	(காணப்படுகின்ற) இந்த
भुवनाः	புவநா:	உலகங்களை
नु	நு	விரைவில்
कं	கம்	சுகமடைதற் பொருட்டு
सीषधेम	ஸீஷதேம	வசம் பண்ணுகின்றேன்.
इन्द्रः च	இந்த்ர: ச	இந்திரனும்
विश्वे देवाश्च	விஶ்வே தேவாஶ்ச	மற்று எல்லாத் தேவர்களும். துதியால் மகிழ்ந்து இக் கருமத்தை முடிப்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—6. பௌவன ஆத்த ரிஷி.

காணப்படுகின்ற இப் புவனங்களை விரைவாக வசப்படுத்துகின்றேன். அல்லது, இப்பூத சமுதாயங்களனைத்தும் எங்கட்குச் சுகத்தைச் செய்குக. இந்திரனும், தேவர்களனைவர்களும் தோத்திரத்தாற் பிரியமுடையார்களாய் இக் காரியத்தை முடித்துவைப்பார்களாக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

२ ३२ ३ १ २ ३२उ ३ १२ १२
453. वि स्रुतयो यथा पथा इन्द्र त्वद्यन्तु रातयः ॥ ७ ॥

வி ஸ்ருதயொ யதா பதா இந்த்ர த்வத்யந்து ராதய: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वत्, रातयः, पथा स्रुतयः यथा, वियन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
त्वत्	த்வத்	உன்னிடத்திலிருந்து
रातयः	ராதய:	தானங்கள் (ஈகைகள்)
पथास्रुतयः यथा	பதாஸ்ருதய: யதா	பெருமவழியினின்று சிறுவழிகள் பிரிவதுபோல
वियन्तु	வியந்து	பலவகையாய் விரிந்தோங்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. கவஷ ஐலூஷ ரிஷி,

இந்திரனே! நின்னிடத்திலிருந்து (ஐசுவரிய) தானங்கள் (கொடைகள்) பலவிதமாய் விரிந்தோங்குக. அதிலுவமை.—அரச (பெரிய) வழியினின்று (கூடசெல்லும) சிறிய வழிகள் பிரிந்து (விரிந்து) போவனபோன்றெனல்.

மந்திரம் 8.

३ १ २र ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
454. अया वाजं देवहितꣳ सनेम मदेम शतहिमाः सुवीराः ॥ ८ ॥

இருக்கு 6-17-15.

அயா வாஜம் தேவஹிதம் ஸநேம மதேம சதஹிமா: ஸுவீரா: ॥

அந்வயம்.

अया, देवहितं, वाजं, सनेम, सुवीराः, शतहिमाः, मदेम ॥

பதவுரை.

अया	அயா	இத்துதியால்
देवहितं	தேவஹிதம்	இந்திர தேவதை கொடுக்கப்பட்ட
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தை

सनेम	ஸநேம	யாகங்கள் அருந்துவோமாக.
सुवीराः	ஸு॒வீராஃ	அழகிய புத்திரர்களோடு கூடிய யாங்கள்
शतहिमा	ஶதஹிமாஃ	நூற்றுக்கணக்கான பனிக்காலம் (ஏமந்தருது) வரை
मदेम	மதே॒ம	களித்திருப்போமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. பரத்துவாச ரிஷி.

இத்தோத்திரத்தினின்று பிரகாசமுள்ள தேவதையால் (இந்திரனால்) கொடுக்கப்பட்ட அன்னத்தை நாங்கள் அநுபவிப்போமாக. மற்றும், அழகிய மக்களோடு கூடின யாங்கள் நூற்றுக் கணக்கான ஏமந்த இருதுகாலம்வரை களிப்படைவோமாக என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

455. ३ २ ३ १ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
ऊर्जा मित्रो वरुणः पिन्वतेडाः पीवरीमिषं कृणुही न इन्द्र ॥

ஊர்ஜா மித்ரோ வரு॒ணஃ பி॒ந்வதேடாஃ பீவரீமிஷம் க்ரு॒ணு॒ஹீ ந [இந்த்ர ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, मित्रः, वरुणः, ऊर्जा, इडाः, पिन्वत, नः, इषं, पीवरीं, कृणुहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
मित्रः	மித்ரஃ	மித்திர தேவதை
वरुणः	வரு॒ணஃ	வருணதேவதை (என்னும் நீவிர் அனைவர்களும்)
ऊर्जा	ஊர்ஜா	ஆற்றலோடு கூடிய
इडा	இடாஃ	அன்னத்தை
पिन्वत	பிந்வத	எங்கட்குக் கொடுப்பீர்களாக. (மற்றும்)
न	நஃ	எங்களுடைய
इष	இஷம்	அன்னத்தை
पीवरीं	பீவரீம்	மிகுதியாகச்
कृणु हि	க்ருணு॒ஹி	செய்வீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருககு—9. ஆததிரேய ரிஷி.

இநதிரனே! மிததிர தேவதை, வருணதேவதை எனனும நீவிர அனைவரும இனசுவையோடு கூடிய, அலலது, ஆறறலோடு கூடிய அன னஙகளை எஙகடகுக கொடுபபீரகளாக. மறறும, மிகுதியான அனனங களையும எஙகட்குக கொடுபபீரகளாக எனபதாம. (9)

மநதிரம் 10.

२ ३ १ २

456. इन्द्रो विश्वस्य राजति ॥ १० ॥

ஐந்த்³ரோ விஶ்வஸ்ய ராஜதி ॥

அநவயம்.

इन्द्रः, विश्वस्य, राजति ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	இந்த்³ர:	இந்திரன்
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	உலகனைததிறகும்
राजति	ராஜதி	இறைவனாகினறான.

சாயண பாடியம்.

கணடம—11. இருககு—10. வசிட்ட ரிஷி.

எககாரணததால இநதிரன எலலாபபுவனததிறகும இறைவனாகின றானோ, அககாரணததால இநதிரனை முககியமாக ஒரு முகபபடுததி கூறப படுகினறது என, முன மநதிரத்தோடு அநவயிததுக கொள்க. (10)

பதினோராவது கண்டம்.

முறறும்.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள் 1, 3, 4, 10, இந்திரன் 2, சூரியன். 5, விசுவதேவர்கள். 6, மருத்துக்கள். 7, பவமானன். 8, சவிதா 9, அக்கினி.

சந்தங்கள். 1, 3, 5, 7, 9, அத்யட்டி. 2, 4, 6, அதிசக்தி. 10, அதிசக்குவரி.

சுரம், 1, 3, 5, 7, 9, காந்தாரம். 2, 4, 6, 8, 10, நிஷாதம். 8, 10, பஞ்சமம்.

மந்திரம் 1.

१२ ११ २२ ३२
457. त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं तुविशुष्म-
२१ २२ ३१२ ३१ २३२
*स्तृम्पत् सोममपिबद्विष्णुना सुतं † यथावशम् ।
१२ ३२३ २३१२ ३२३१
स ईं ममाद महि कर्म कर्त्तवे महामुरुं
२२ ३२ ३२ ३१ २२ ३१ २२
सैनं सश्चद्देवो देवं ‡ सत्य इन्दुः सत्यमिन्द्रम् ॥ १ ॥

த்ரிகத்ருகேஷு மஹிஷோ யவாஶிரம் துவிஶுஷ்ம
ஸ்த்ரும்பத் ஸோமமபிபத்விஷ்ணுனா ஸுதம் யதாவஶம் ।
ஸ ஈம் மமாத மஹி கர்ம கர்த்தவே மஹாமுரும்
ஸைனம் ஸஶ்சத்தேவோ தேவம் ஸத்ய இந்து: ஸத்யமிந்த்ரம் ॥

அந்வயம்.

महिषः, तुविशुष्मः, तृम्पत्, त्रिकद्रुकेषु, सुतं, यवाशिरं, सोमं, विष्णुना, यथावशं, अपिबत्, सः, महि, कर्म, कर्त्तवे, महां, उरुं, ईं, ममाद, सत्यः, इन्दुः, देवः, सः, सत्यं, देवं, एनं, इन्द्र, सश्चत् ॥

---

* तृपत्सोम, † यथावशात्, ‡ सत्यमिन्द्रं सत्य इन्दु, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

महिषः	மஹிஷ:	ஆராதிக்கத் தக்கோனும்
तुविशुष्मः	துவிஶுஷ்ம:	பேராற்றலுடையோனும்
तृपत्	த்ருபத்	திருப்தியுடையோனுமாகிய இந்திரன்
त्रिकद्रुकेषु	த்ரிகத்ருகேஷு	சோதி, கோ, ஆயுள் என்னும் பெயருள்ள முத்தினங்களிலும்
सुत	ஸுதம்	பிழியப்பெற்றுள்ளதும்
यवाशिरं	யவாஶிரம்	கோதுமை மாவுடன் கலந்ததுமாகிய
सोमं	ஸோமம்	சோமரசத்தை
विष्णुना	விஷ்ணுநா	விஷ்ணுவுடன்
यथावशं	யதாவஶம்	இச்சித்தவாறே
अपिबत्	அபிபத்	அருந்தினன்
स	ஸ:	அருந்திய அச் சோமரசம்
महि	மஹி	பெரிய
कर्म	கர்ம	விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதல் முதலிய கருமத்தைச்
कर्तवे	கர்த்தவே	செய்தற் பொருட்டு
महां	மஹாம்	மிருந்த (மகத்தாகிய)
उरुं ईं	உரும் ஈம்	விரிந்த இவ் விந்திரனுக்குக்
ममाद	மமாத	களிப்புண்டாக்கியது.
सत्य	ஸத்ய:	மெய்ப்பட்டதும்
इन्दु.	இந்து:	பொங்குவதும்
देवः	தேவ:	விளக்கமுடையதுமாகிய
सः	ஸ:	அச் சோமரசமானது
सत्यं	ஸத்யம்	சத்திய வடிவனும்
देवं	தேவம்	சோம விருப்புள்ளோனுமாகிய
एनं इन्द्रं	ஏநம் இந்த்ரம்	இவ் விந்திரனை
सश्चत्	ஸஶ்சத்	வியாபிக்குக. (நிறையச் செய்க)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1 கிருத்சமத ரிஷி.

மகானும், பூசிக்கத் தக்கோனும், பேராற்றலுள்ளோனுமாகிய இந்திரன், திருப்தி யடைந்து, சோதி, கோ, ஆயுள் என்னுஞ் சோமயாக தினங்களிற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும், கோதுமை மாவுடன் கலந்ததுமாகிய அச் சோமரசத்தை விஷ்ணுவோடு விரும்பிய வண்ணம் அருந்தினன்.

அருந்திய அச் சோமரசமானது பெரியவனும், வியாபகனுமாகிய இவ் விந்திரனுக்குக் களிப்பையுண்டாக்கியது மேம்பட்டதும, போங்கியதும, விளக்கமானதுமாகிய அச் சோமரசம, உண்மைவடிவனும, சோமரச விருப்பனுமாகிய இந்திரனைச் சூழ்ந்து கொள்க என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ २ ३२३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३२उ ३ १ २
458. अयꣳ सहस्रमानवो दृशः कवीनां मतिज्योतिर्विधर्म ।
३२ ३ १ २ ३२३ १ २ ३२३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ २
ब्रध्नः समीचीरुषसः समैरयद्रेपसः सचेतसः स्वसरे मन्युमन्तश्चिता गोः ॥

அயம் ஸஹஸ்ரமாநவோ த்ருஶ: கவீநாம் மதிர்ஜ்யோதிர்விதர்ம ।
ப்ரத்ந: ஸமீசீருஷஸ: ஸமைரயத³ரேபஸ: ஸசேதஸ: ஸ்வ
[ஸரே மந்யுமந்தஶ்சிதா கோ³: ॥

அந்வயம்

सहस्रमानवः, दृशः, कवीनां, मतिः, विधर्म, ज्योतिः, अयं, ब्रध्नः, समीचीः, अरेपसः, सचेतसः, उषसः, समैरयत्, स्वसरे, मन्युमन्तः, गोः, चिताः ॥

பதவுரை.

सहस्रमानवः	ஸஹஸ்ரமாநவ:	ஆயிர மெண்கொண்ட மனிதர்களை யுடையவனும்
दृशः	த்ருஶ:	பார்க்கத்தக்கோனும
कवीनां	கவீநாம்	நுண்ணறிவாளர்கட்கு
मतिः	மதி:	மதியுடையோனும
विधर्म	விதர்ம	விசேடித்துத தாஙகுவோனும்
ज्योतिः	ஜ்யோதி:	பிரகாசவடிவனுமாகிய
अयं ब्रध्नः	அயம் ப்ரத்ந:	இச்சூரியன,
समीची·	ஸமீசீ:	நிருமலமும
अरेपस,	அரேபஸ:	இருளாகிய பாவமிலாததும
सचेतसः	ஸசேதஸ:	ஒத்தமனமு முடைத்தாகிய
उषस	உஷஸ:	உஷா தேவதையை
समैरयत्	ஸமைரயத்	நனகு வவுகினறுன, பினனா
स्वसरे	ஸ்வஸரே	பகலில
मन्युमन्तः	மந்யுமந்த:	விளக்கமுளள சநதிரன் முதலியோகள
गो	கோ³:	இரவியின ஒளியால
चिताः	சிதா:	விளக்கமறறோகளாய் விடுகின்றனா.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்.—12. இருக்கு.—2. கௌராங்கிரச ரிஷி.

ஆயிரக்கணக்கான மணிதாகளென நிறகினற கிரணஙகளோடு கூடியதும், அனைவாகட்கும் காணததக்கதும, கூரிய அறிவுடையாகளால மதிககறபால தும, அலலது, துதிததறகுரியதும, வியபபோடு தாஙகுவதும, ஒளி வடிவு டையதுமாகிய இநத இரவியானது, நிருமலமானதும, இருளெனனும பாவ மறறதும, சம சிததமுடையதுமாகிய உஷா தேவதையை இனிது ஏவுகின றது பினனா, பகலில பிரகாசமுடையவைகளான சநதிரன முதலியோாகள இரவியின கிரணததால விளககமறறோராகி விடுகினறனா எனபதாம (2)

கோ, எனபது இரவி என நிருகதம 2, 6, கூறுகினறது (மறறும) சுவசரே, எனபது பகலென நிருததம நைகம காணடம 1-2-கூறுகினறது.

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १२ ३ २ ३ १ २र
459. एन्द्र याह्युप नः परावतो नायमच्छा
३ १ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २
विद्थानीव सत्पतिरस्ता राजेव सत्पतिः ।
१ २ ३ १ २ ३२उ ३ २ ३ २
हवामहे त्वा प्रयस्वन्तः सुतेष्वा पुत्रासो न
३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १२
पितरं वाजसातये मंꣳहिष्ठं वाजसातये ॥ ३ ॥

இருக்கு 3-23-1.

ஏந்த்ரயாஹ்யுப ந꞉ பராவதோ நாயமச்சா
வித₃தா₂னீவ ஸத்பதிரஸ்தா ராஜேவ ஸத்பதி꞉ ।
ஹவாமஹே த்வா ப்ரயஸ்வந்த꞉ ஸுதேஷ்வா புத்ராஸோ ந
பிதரம் வாஜஸாதயே மꣳஹிஷ்ட₂ம் வாஜஸாதயே ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, अयं न, सत्पतिः विद्थानि इव, अस्ता सत्पतिः राजा इव, परावतः, नः, अच्छा, उपयाहि, पुत्रासः वाजसातये, पितरं न, प्रयस्वन्तः, सुतेषु, वाजसातये, मंहिष्ठं, त्वा, आह्वामहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
अयं न	அயம் ந	இவ் வக்கினியும், சோமமும் வந்தது போலவும்,
सत्पति विदथानीव	ஸத்பதிஃ விதயாநீவ	வேட்போர்களைக் காப்பாற்றும் வேள்வித் தலைவன் வேள்விக்கு வருவதொப்பவும்.
अस्ता सत्पति राजा इव	அஸ்தா ஸத்பதிஃ ராஜா இவ	நட்சத்திரங்களைப் பாதுகாப்பாற்றும் சந்திரன் தனதுறை விடத்திற்கு வருவது போன்றும்.
परावतः	பராவதஃ	சுவாக்கமாகிய தூர தேசத்திலிருந்து
न अच्छा उपयाहि	நஃ அச்சா உபயாஹி	எங்கட்கருகில் மேம்பாட்டுடன் வருவாயாக.
पुत्रासः वाजसातये पितरं न	புத்ராஸஃ வாஜஸாதயே பிதரம் ந	புதல்வன், அன்னம், அல்லது, ஆற்றலை யடைவதற்குப் பிதாவைக் கூப்பிடுமாறு.
प्रयस्वन्तः सुतेषु	ப்ரயஸ்வந்தஃ ஸுதேஷு	அவியைக் குறித்து ஏற்றுக் கொண்டயாம் வேள்வித் தலைவர்கள் சோமரசந் தேடிய விடத்து ஒருமுகமாய்
वाजसातये मंहिष्ठं त्वा आहवामहे	வாஜஸாதயே மம்ஹிஷ்டம் த்வா ஆஹவாமஹே	போரில் வெற்றி யடைதற் பொருட்டு நின்னை யழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—3. புருசசேப ரிஷி.

இந்திரனே! நீ தூரதேசமாகிய சுவாக்கத்தினின்றும் எங்கட்குச் சமீபத்தில் வருவாயாக. அதிலுவமை —முன்னிருக்கின்ற அக்கினிபோன்றெனல். அல்லது, பிழிந்தெடுத்த சோமம்போன்றெனல். ஈண்டு, அக்கினி சோமரசமிரண்டும், பிரகரணம் பற்றி எடுத்துக்கொண்டமையின் இதுவெனச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டன. யாண்டும் நகாரம் நிடேதப் பொருளினிற்பினும் ஈண்டு பொருந்தாத் தன்மை கொண்டு உவமைப் பொருளினின்றமை காண்க.

அல்லது, தூரதேசத்தில், யாண்டும் எப்போதும் வேள்வியில் நிலைக்கின்றது போன்று, தேவாராதனை செய்கின்ற இத்தேசத்தை (இடத்தை) அடைய வருவாயாக எனினுமாம். அதிலுவமை -எப்போதும் நிலையாயுள்ள வேட்போர்களைப் பரிபாலிக்கின்ற வேள்வித் தலைவன் போன்றெனல். நீயும

வேள்வி மனைகட்கு வருவாயாக என்பதாம் அல்லது, நட்சத்திரங்கட்கு இறைவனாகிய சந்திரன் தன் இடத்தை யடையுமாறென்ன அல்லது, அரசன் அரண்மனையை யடைவது போன்றென்ன. அன்றியும், அவிகளென்னும் அன்னங்களையுடைய வேள்வித் தலைவர்களான நாங்கள் சோமரசம் பிழிந்தெடுத்து விட்டது உன்னை ஒருமுகமாய் அழைக்கின்றோம் என்பதாம். அழைப்பதினுவமை —புதல்வர்கள் அன்ன லாபத்தின் பொருட்டுப் பிதாவை யழைப்பது போன்றென்ன போரை யடைந்து வெற்றிகொள்ளுதற் பொருட்டு, அல்லது, அவிகளை யேற்றுக்கொள்ளுதற் பொருட்டு அழைக்கின்றோம் என முடித்துக்கொள்க. (3)

மந்திரம் 4.

१ २र ३१ २ ३२ ३ १
460. तमिन्द्रं जोहवीमि मघवानमुग्रंꣳ सत्रा
२र ३ १ २ २ १ २ ३ १२
दधानमप्रतिष्कुतंꣳ श्रवांꣳसि भूरि ।
१ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २
मꣳहिष्ठो गीर्भिराच * यज्ञियो ववर्त राये
३ १ ३ १ २ ३ २
नो विश्वा सुपथा कृणोतु वज्री ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-97-13.

தமிந்த்ரம் ஜோஹவீமி மகவாநமுக்ரம் ஸத்ரா
தாநமப்ரதிஷ்க்ருதம் ச்ரவாம்ஸி பூரி ।
மம்ஹிஷ்டோ கீர்பிராச யஜ்ஞியோ வவர்த்த ராயே
நோ விச்வா ஸுபதா க்ருணோது வஜ்ரீ ॥

அந்வயம்.

मघवानं, उग्रं, सत्रा, भूरि, श्रवांसि, दधानं, अप्रतिष्कुतं, तं इन्द्रं, जोहवीमि, मंहिष्ठः, यज्ञियः, नः गीर्भिः, आववर्त, वज्री, राये, विश्वा, सुपथा, कृणोतु ॥

பதவுரை.

मघवानं	மகவாநம்	தனமுடையோனும்
उग्रं	உக்ரம்	எவைகளாலும் தாழ்த்தப்படாதோனும்,
सत्रा	ஸத்ரா	சத்தியமானதும்
भूरि	பூரி	மிகுந்ததுமாகிய ..

* यज्ञियो ववर्तद, என்பது இருக்கு

श्रवांसि	ஶ்ரவாംஸி	வன்மையைத்
दधानं	ததாநம்	தாங்கியவனும்,
अप्रतिष्कुतं	அப்ரதிஷ்குதம்	சத்துருக்களாற் றடைபடாதோனு மாகிய
तं इन्द्रं	தம் இந்த்ரம்	அவ் விந்திரனைப்
जोहवीमि	ஜோஹவீமி	பன்முறை அழைக்கின்றேன்.
मंहिष्ठ	மம்ஹிஷ்ட:	மிக ஆராதித்தற்குரியவனும்
यज्ञिय.	யஜ்ஞிய:	வேள்விக்குரியோனுமாகிய இந்திரன்
न. गीर्भिः	ந: கீர்பி:	எமது தோத்திரங்களால்
आववर्त	ஆவவர்த்த	வேள்வியில் நோக்குடையவனா யிருக்கின்றான். பின்னர்
वज्री	வஜ்ரீ	வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன்
राये	ராயே	தனத்தின் பொருட்டு
विश्वा	விஶ்வா	எல்லா
सुपथा	ஸுபதா	நன்மார்க்கங்களையுஞ்
कृणोतु	க்ருணோது	செய்வானாக. (எல்லா வகையாலுந் தனங் கிடைக்குமாறு செய்வானாக என்பதாம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—4. இரேபா ரிஷி.

முற்கூறிய குணங்களோடு கூடிய இந்திரனை மீண்டும் மீண்டும் அழைக்கின்றேன். எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்? மிகுந்த தன்முடையோனும், மேலாகிய ஆற்றலைத் தாங்கியவனும், இதனாலேயே சத்துருக்களாற் றடுக்கமுடியாதோனும் ஆகிய இந்திரனை. அழைக்கின்றேன் என முடித்துக் கொள்க. அன்றியும், ஆராதிக்கத்தக்க சிறப்புடையானும், அல்லது, பெருங்கொடையாளனும், வேள்விக் குரித்தானவனுமாகிய இந்திரன், எமது தோத்திர வாக்குகளால் வேள்விகளில் நன்னோக்குடையனாக இருக்கின்றான். ஆதலின் வச்சிராயுத மேந்திய இந்திரன் தனத்தின் பொருட்டு நன்மார்க்கங்களனைத்தையுஞ் செய்வானாக. அதாவது எல்லாத் திக்குகளிலும் உண்டான தனங்களை நாங்கள் அடையுமாறு செய்வானாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

२ १२ ३२ ३२ ३ १ २३ १
461. अस्तु श्रौषट् पुरो अग्निं धिया दध आ नु * त्यच्छ-
२र ३ १ २ ३१ २ १२
र्धो दिव्यं वृणीमह इन्द्रवायू वृणीमहे यद्ध

---

* तच्छर्धो, என்பது இருக்கு.

३ २ २ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
क्राणा *विवस्वते नाभा †सन्दाय नव्यसे ।
२ ३ २ ३ १ २ र ३ १ २ ३ २ उ ३ २ ३ १ २
अध‡प्र नूनमुपयन्ति धीतयो देवाँ अच्छ न धीतयः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-136-1.

𑌶𑍍𑌰𑍌𑌷𑌟𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍋 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌦𑌧𑍇 𑌆 𑌨𑍁 𑌤𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛-
𑌰𑍍𑌧𑍋 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌮𑌹 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌯𑍂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌮𑌹𑍇
𑌯𑌦𑍍𑌧 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌵𑍍𑌯𑌸𑍇 ।
𑌅𑌧𑌪𑍍𑌰𑌨𑍂𑌨𑌮𑍁𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌤𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌅𑌚𑍍𑌛 𑌨 𑌧𑍀𑌤𑌯𑌃 ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, पुरः, अग्निं, धिया दधे, त्यत्, दिव्यं शर्द्धः, नु, आवृणीमहे, इन्द्रवायू, वृणीमहे, यद्ध, विवस्वते नव्यसे, नाभा, सन्दाय, क्राणा, श्रौषट् अस्तु, अधः, (नः,) धीतयः, प्रनूनं, उपयन्ति, देवान् अच्छ न, धीतयः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 !	இந்திரனே ! யான்
पुरः	𑌪𑍁𑌰𑌃	முன் உத்தரவேதிகையில்
अग्निं	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂	ஆகவனீயமென்னும் அக்கினியைப்
धिया	𑌧𑌿𑌯𑌾	போற்றல் முதலிய கருமத்தால்
दधे	𑌦𑌧𑍇	தாங்கியிருக்கின்றேன்.
त्यत्	𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍	அந்த
दिव्य शर्द्धः	𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌧𑌃	திவ்யமாகிய அக்கினியை
नु	𑌨𑍁	விரைவாக (இப்போது)
आवृणीमहे	𑌆𑌵𑍃𑌣𑍀𑌮𑌹𑍇	ஒருமையுடன் ஆராதிக்கின்றோம்
इन्द्रवायू	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌯𑍂	இந்திரன், வாயவு என்னு மிவ் விருவர்களையும்
वृणीमहे	𑌵𑍃𑌣𑍀𑌮𑌹𑍇	பிரார்த்திக்கின்றோம்
यद्ध	𑌯𑌦𑍍𑌧	எவர்கள்
विवस्वते नव्यसे	𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌵𑍍𑌯𑌸𑍇	தனமுள்ள புதிய தலைவன் பொருட்டு
नाभा	𑌨𑌾𑌭𑌾	பூமியின் நாபியாகிய வெளியில்

* विवस्वति, † सदायिनव्यसा, ‡ प्रसून उपयन्तु, என்பன இருக்கு

सन्दाय	ஸந்தாய	ஒனறற கொனறு கூடிககொணடு
क्राणा	க்ராணா	மனவிருபபைச சிததிசெயது கொளவோ ராகினறாகளோ, அவாகளுககு
श्रौषट् अस्तु	ஶ்ரௌஷட் அஸ்து	இததுதி கேடகபபடுவதாகுக.
अध.	அத:	பினனா
(न)	(ந:)	(எஙகளுடைய)
धीतयः	தீதய:	தோததிர முதலிய கருமஙகள
प्रनूनं	ப்ரநூநம்	ஒரு தலையாக
उपयन्ति	உபயந்தி	அவாகளை யடைகினறன. (மறறும)
देवान् अच्छ न	தேவாந் அச்ச ந	அககினி முதலிய தேவாகளை ஒருமையிலடைவதறகு
धीतय.	தீதய:	எமது கருமஙகள (தககதாகினறன.)

சாயண பாடியம்.

கணடம—12 இருககு—5. புருசசேப ரிஷி

யான முனனுளள உததரவேதிகையில ஆகவனீயம எனனும அககினியைப போறறுதல முதலிய கருமததால ஏறறுககொணடவனுளளேன. அததனமைய ஆறறலையுடைய, அலலது, ஆறறலாகிய அககினியை, அலலது, அததனமைய மருததுககளின சஙகமமாகிய வானிறறோறறும ஆறறலெனனும அககினியை, விரைவில இபபோது ஒருமுகமாய ஆராதிககினறோம. அனறியும, இநதிரனையும வாயுவையும, பிராாததிககினறோம. அவியாகிய தனததையுடைய மிகபபுதிய வேளவிததலைவனபொருடடு பூமியின நாபிததானமாகிய தேவாராதனை செயயுமிடததில, (வேடகுமிடததில) அலலது, வேதிகை வடிவில, அலலது, எலலாபபயனகளின சமபநதமுளள வேளவியில "வேளவியை புவனததின நாபியெனறு கூறுகினறாகள" என மறை கூறுதலின (வேளவி பூமியின நாபியாம.) தமமுட கூடிககொணடு தனமுதலியவைகளை இனிது செயகினறவாகளாகினறாகளோ, அவ விருவாகளையும பிராாததிககினறோம எனப பொருததுமாறு காணக. இவவணணமான காரணததால உஙகடகு இச சுருதியின கேளவி இருககுக. அலலது, நீவிா கேடபோாகளாகுக. மருததுககளின கணம, அககினி, அலலது, இநதிரன, வாயு எனபவாகளே! எஙகளுடைய தோததிர முதலிய கருமஙகள பினபு ஒருதலையாக உஙகளை யடைகினறன அனறியும, அககினி முதலிய தேவாகளை ஒருமுகமாய அடைவனபோனறு, எஙகளுடைய கருமஙகள அவாகட கருகிற சோககினறன எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३२ ३१२ ३ १ २ ३१२ ३ १ २३ १ २
462. प्र वो महे मतयो यन्तु विष्णवे मरुत्वते गिरिजा एवया मरुत् ।
१ २र ३ १ २र ३१२३१३ ३ १२३ १२ ३ १२
प्र शर्द्धाय प्रयज्यवे सुखादये तवसे भन्ददिष्टये धुनिव्रताय शवसे॥

இருக்கு 5-87-1.

ப்ர வோ மஹே மதயோ யந்து விஷ்ணவே மருத்வதே கிரிஜா ஏவ
[யா மருத் ।
ப்ர ஶர்த்தாய ப்ரயஜ்யவே ஸுகாதயே தவஸே பந்ததிஷ்டயே துநி
[வ்ரதாய ஶவஸே ॥

அந்வயம்.

एवया मरुत्, गिरिजाः, मतयः, मरुत्वते, विष्णवे, महे, वः, प्रयन्तु, प्रयज्यवे, सुखादये, तवसे, भन्ददिष्टये, धुनिव्रताय, शवसे, शर्द्धाय, प्र ॥

பதவுரை.

्वया मरुत्	ஏவயா மருத்	ஏவயாமருத்து, என்னும் இருடியின
ोरिजाः	கிரிஜா:	வாக்கிற்றோன்றின
तयः	மதய:	தோத்திரங்கள்,
रुत्वते	மருத்வதே	மருத்துக்களோடு கூடியவனும்
ष्णवे	விஷ்ணவே	வியாபகனும்
हे	மஹே	மகானுமாகிய
ः	வ:	இந்திரனென்னும் நின்னை
यन्तु	ப்ரயந்து	அடைவனவாகுக. மற்றும்
यज्यवे	ப்ரயஜ்யவே	சிறந்த வேள்வி செய்தற்குரியதும்,
ुखादये	ஸுகாதயே	அழகிய அணிகளையுடையதும்
वसे	தவஸே	ஆற்றலுடையதும்
न्ददिष्टये	பந்ததிஷ்டயே	தோத்திரமாகிய ஓமமுடையதும்
ुनिव्रताय	துநிவ்ரதாய	மேகத்தை நடாத்துந் தொழிலுடையதும்
वसे	ஶவஸே	நடக்குஞ் சீலமுடையதுமாகிய
र्द्धाय	ஶர்த்தாய	வலிவுள்ள மருத்துவிற்கும் (வாயு தேவதைக்கும்)
प्र	ப்ர	பிராப்தமாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6. ஏவயாமருத ரிஷி.

வாக்கினின்றெழுந்த தோத்திரங்கள் மகத்தாகிய நின்னைச் சேர்வன வாகுக. ஈண்டு, உங்களை யென்னும் பன்மை நின்னையென ஒருமையாயிற்று. வியாபகமென்னும் விஷ்ணுவாகிய இந்திரன் பொருட்டு, அல்லது, விஷ்ணு மூர்த்தியின் பொருட்டும், மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரன் பொருட்டும் துதிகள் சேர்வனவாகுக என்பது திரண்ட பொருள், யாருடைய தோத்திரங்களெனின்? ஏவயா மருத்து என்னும் பெயர் பூண்ட இருடியாற் செய்யப் பட்ட துதிகள். அல்லது, இந்த இருடியானவர் துதியை யுண்டாக்குவோ ராகின்றார் மற்றும், துதிகள் அடைவனவாகுக எவரை யெனின்? வன்மை யுள்ள மருத்துத் தேவதையை. ஏனையவைனத்தும் வன்மைக்கே விசேடணங்க ளாகின்றன. மிருதியாக ஆராதிக்கத் தக்கதும், அழகிய ஆபரணமுடையதும், ஈண்டுக் காதி (खादि) என்பது அணி விசேடம் "இனிய கரங்களில் காதி யையும், கிருதியையும் தனக்கு தரித்தது" எனவும், "அங்கங்களில் இருடி- கள் பதங்களில் காதிகள்" எனவும் மறை கூறுதலால் எனக. ஆற்றலுடைய தும், துதியாகிய யாகமுடையதும், மேகத்தைச் செலுத்துந் தொழிலுடை யதும், செல்லுஞ் சீலமுடையதுமாகிய வலியின் பொருட்டு, அதாவது அத் தன்மைய வலியுள்ள மருத்துவின் (வாயு தேவதையின்) பொருட்டுத் துதி கள் சேர்கின்றனவாகுக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

३ २ ३ १ २र ३२उ ३१ २
463. अया रुचा हरिण्या पुनानो विश्वाद्वेषांᳫसि
३१ २ २ ३ २
तरति सयुग्वभिः सूरो न सयुग्वभिः ।
१ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २र
धारा * पृष्ठस्य रोचते पुनानो अरुषो हरिः
२ ३ २३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २
विश्वा यद्रूपा परियास्यृक्वभिः सप्तास्येभिर्ऋक्वभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-11-1.

அயா ருசா ஹரிண்யா புநாநோ விஶ்வாத்வேஷாம்ஸி
தரதி ஸயுக்வபி: ஸூரோ ந ஸயுக்வபி: |
தாரா ப்ருஷ்டஸ்ய ரோசதே புநாநோ அருஷோ ஹரி:
விஶ்வா யத்ரூபா பரியாஸ்ய்ருக்வபி: ஸப்தாஸ்யேபிர்ருக்வபி:॥

* पृष्ठस्य सुतस्य, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

पुनानः, हरिण्या, अया, रुचा, विश्वा द्वेषांसि, तरति सयुग्वभिः, सूरः न, पृष्ठस्य, धारा, रोचते, पुनानः, हरिः, अरुषः, यत्, सप्तास्येभिः, ऋक्वभिः, ऋक्वभिः, विश्वा, रूपा, परियासि ॥

பதவுரை.

पुनानः	புநாநঃ	பவித்திரம் பண்ணப்பெற்ற சோமரசமானது
हरिण्या	ஹரிண்யா	பசசை நிறமுடையதும
अया रुचा	அயா ருசா	பிரகாசமுடையதுமாகிய இத் தாரையால
विश्वा द्वेषांसि	விஶ்வா த்வேஷாம்ஸி	துவேஷம பணணபபட்ட எலல இராக்ஷசாகளையும
तरति	தரதி	நாசஞ் செய்கின்றது.
सयुग्वभिः	ஸயுக்வபிঃ	கூட்டமான கிரணஙகளால
सूर न	ஸூரঃ ந	இரவி யிருளை யொதுககுமாறு
पृष्ठस्य	ப்ருஷ்டஸ்ய	உலகத்தைத் தாஙகபபட்ட சோம ரசத்தின
धारा	தாரா	தாரையானது
रोचते	ரோசதே	விளங்குகின்றது.
पुनानः	புநாநঃ	பவித்திரம பணணப்பட்டதும்
हरिः	ஹரிঃ	பசசை நிறமுடையது மாகிய சோமரசம
अरुषः	அருஷঃ	பளபளபபாயிருககின்றது.
यत्	யத்	யாதொரு சோமரசம
सप्तास्येभि.	ஸப்தாஸ்யேபிঃ	இரசங் கொணடுவருகின்ற
ऋक्वभि॰	ருக்வபிঃ	துதிபபோாகளான
ऋक्वभि	ருக்வபிঃ	ஒளிகளால
विश्वा	விஶ்வா	எலலா
रूपा	ரூபா	வடிவஙகளிலும
परियासि	பரியாஸி	வியாபிககின்றதோ, (அச்சோம ரசம.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருககு—7. அஜனதபாருசசேப ரிஷி

பவித்திரமாககிய சோமரசம, பசசை நிறமுடையதும, பிரகாசமுடையதுமாகிய இததாரையால, துவேஷஞ்செயகின்ற இராக்கதாகளை நாசம பணணுகின்றது. அதிலுவமை.—சோாந்துள்ள தனது கிரணஙகளால இரவி

யானது இருளைத்தொலைப்பது போன்றெனல். சேர்ந்துள்ள கிரணங்களால் (सयुग्भि) என்பதை இரட்டித்துக் கூறியது அன்பின் பொருட்டாம். அல்லது, தாரையோடுகூடிய சோமரசம், கூடியுள்ள பிரகாசங்களோடு இராக்கதர்களைக் கடக்கின்றது உலகத்தைத் தாங்குகின்ற அச் சோமரசத்தினுடைய தாரையானது பிரகாசிக்கின்றது. சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும், பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம் ஒளி வீசுகின்றது யாதொரு அச் சோமரசம், ரசங் கொண்டுவருஞ் சிலமுள்ள துதியாளர்களால், அதாவது ஒளிகளால் எல்லா உருவங்களிலும் வியாபிக்கின்றதோ, அச் சோமரசம் என முடித்துக்கொள்க, (7)

மந்திரம் 8.

३२३ ३१ २३ १२३क२र ३१२३
464. अभि त्यं देवꣳ सवितारमोण्योः कविक्रतु-
१२ ३१२ ३२ ३२ ३२ ३२
मर्चामि सत्यसवꣳ रत्नधामभिप्रियं मतिम् ।
३२उ ३२३१ २र ३१२ ३
ऊर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतत्सवीमनि
१२ ३१२ ३१ २
हिरण्यपाणिरमिमीत सुक्रतुः कृपा स्वः * ॥ ८ ॥

அதா 7-14-1, 2.—இருக்கு 0-4-25.

அபி த்யம் தேவம் ஸவிதாரமோண்யோ: கவிக்ரது-
மர்ச்சாமி ஸத்யஸவம் ரத்னதாமபிப்ரியம் மதிம் |
ஊர்த்வா யஸ்யாமதிர்பா அதித்யுதத்ஸவீமநி
ஹிரண்யபாணிரமிமீத ஸுக்ரது: க்ருபா ஸ்வ: ||

அந்வயம்.

कविक्रतुं, अभिप्रियं, सत्यसवं, रत्नधां, मतिं, सवितारं, त्यं, देवं, अभि अर्चामि, यस्य, भाः, ऊर्ध्वा, ओण्यो', अदिद्युतत्, सवीमनि, अमतिः, सुक्रतुः, हिरण्यपाणिः, कृपा, स्वः, अमिमीत ॥

பதவுரை.

कविक्रतुं	கவிக்ரதும்	எல்லாவற்றையு முணர்ந்ததும்
अभिप्रियं	அபிப்ரியம்	எல்லா வகையினும் பிரியமுடையதும்
सत्यसवं	ஸத்யஸவம்	உண்மையிற் செலுத்துவதும்

* प्रजाभ्यस्त्वा प्रजास्त्वी अनुप्राणन्तु प्रजास्त्वमनुप्राणिहि, என்று யஜுர்வேதத்தில் அதிகபாடமிருக்கின்றது, कृपात् स्व , என்பது அதர்வணம்.

रत्नधां	ரத்நதாம்	அழகிய தனநதைக கொடுபபதும
मति	மதிம்	துதிககததககதுமாகிய
सवितार	ஸவிதாரம்	சூரியனெனனும
त्य देव	த்யம் தேவம்	அநதேவதையை
अभि अर्चामि	அபி அர்சாமி	இனிது பூசிககினறேன
यस्य	யஸ்ய	எச சூரியனுடைய
भा	பா:	கிரணம
ऊर्ध्वा	ஊர்த்வா	உயாநததாய
ओण्यो	ஓண்யோ:	வானுலகு மணணுலகஙகளிரணடிலும
अदिद्युतत्	அதித்யுதத்	மிகப பிரகாசிககினறதோ,
सवीमनि	ஸவீமநி	யாது வெளிபபடட விடநது
अमतिः	அமதி:	அவைநதும நனகு விளஙகுகினறனவோ,
सुक्रतु	ஸுக்ரது:	அழகிய கருமமுடையதும
हिरण्यपाणि	ஹிரண்யபாணி:	பொற கையை யுடையதுமாகிய அச சூரிய தேவனைத
कृपा	க்ருபா	தயை செயது
स्व·	ஸ்வ:	சுவாகக நிமிததமாக
अभिमीत	அபிமீத	அளநதது, (இச சோமரசததை அருநதியது.)

சாயண பாடியம.

கணடம—12. இருககு—8. நகுல ரிஷி

(சூரிய) சவிதா எனனும அநதேவனை எலலாவகையானும வாககால பூசிககினறேன எவவணணததனுகிய தேவனை யெனின? எலலை யறறவுணா வுடையவனும, உணமையாய்ச செலுததுவோனும, இரமணீய தனஙகளைக கொடுபபவனும, எவவகையானும பிரியததோடு கூடியவனும, துதிககததக கோனு மானவனை மறறும, எசசூரியனுடைய கிரணஙகள உயாநத தாகி விணணுலக மணணுலகிரணடிலும, மிக வியபபாயப பிரகாசிககினறதோ, எச சூரியன உதிததவிடநது அவைவாகளுடைய காநதிகளும இனிது பிரகாசிக கினறனவோ, அழகிய கருமமுடையவனும, பொறகாமுடையவனுமாகிய அசசூரியதேவன, கிருபையால சுவாகக நிமிததமாய இசசோமரசததை இத துணை யெனறளநதனன அலலது, அளககினை மறறு, அவைவருடைய சஙகறபததால இயறகையில சுவாகக வாசியாதலின அருநதினன எனபதாம.

மந்திரம் 9.

३१ २र ३ १ २ ३ १ २ ३१
465. अग्निꣳ होतारं मन्ये दास्वन्तं वसोः सूनुꣳ
२र ३१२ ३ २ ३ २ ३१२
सहसो जातवेदसं विप्रं न जातवेदसम् ।
२ ३ १ २ ३२ ३२ ३ १ २ ३ २
य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा
३२ ३ १ २३१२ ३१२ ३१२ ३१२
घृतस्य * विभ्राष्टिमनु शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सर्पिषः ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-127-1.

அக்நிம் ஹோதாரம் மந்யே தாஸ்வந்தம் வஸோ: ஸூநும்
ஸஹஸோ ஜாதவேதஸம் விப்ரம் ந ஜாதவேதஸம் ।
ய ஊர்த்வயா ஸ்வத்வரோ தேவோ தேவாச்யா க்ருபா
க்ருதஸ்ய விப்ராஷ்டிமநு ஶுக்ரஶோசிஷ ஆஜுஹ்வாநஸ்ய
[ஸர்பிஷ: ॥

அந்வயம்.

अग्निं, होतारं, दास्वन्तं, वसो. सहसः सूनु, जातवेदसं, विप्रं न, जातवेदस, मन्ये, य. देवः, स्वध्वरः, ऊर्ध्वया, देवाच्या, कृपा, शुक्रशोचिषः, आजुह्वानस्य, सर्पिषः, घृतस्य, विभ्राष्टिम् अनु ॥

பதவுரை

अग्निं	அக்நிம்	தேவர்களது சேனைகளிலும் வேள்விகளிலும் தலைமையாகவும்
होतार	ஹோதாரம்	எமது வேள்வியில் தேவர்களை யழைப்பதாகவின் ஓமத்தை யுண்டாக்குவதாகவும்
दास्वन्त	தாஸ்வந்தம்	மிகுந் நன்மைகொடுப்பதாகவும்
वसो सहस.	வஸோ: ஸஹஸ:	அணைவர்களாலும் போற்றத்தக்க ஆற்றலின
सूनुं	ஸூநும்	மகவாகவும்
जातवेदसं विप्र न	ஜாதவேதஸம் விப்ரம் ந	வித்தைகளை யறிகின்ற அந்தணன் போன்றதாகவும்
जातवेदसं	ஜாதவேதஸம்	மிகக் கொண்டாடத்தக்க தாகவு முள்ளதை

* विभ्राष्टि मनुवष्टि वसु, பண்டது இருக்கு.

मन्ये	மந்யே	(யான்) அக்கினியென உடன்படுகின்றேன்
य. देवः	ய: தேவ:	அத்தன்மைய குணமுடைய யாதொரு தேவதையானது
स्वध्वरः	ஸ்வத்வர:	நல்ல வேள்விகளை ஏற்றுக்கொண்டும்
ऊर्ध्वया	ஊர்த்வயா	மிக மேலாகிய
देवाच्या	தேவாச்யா	தேவாராதனை செய்து கொண்டும் அல்லது, தேவர்கட்கு (தூது) சொல்லிக் கொண்டும்
कृपा	க்ருபா	ஆற்றலாகிய கிருபையால் அல்லது, தேவதைகட்கு, அவி கொண்டு செல்லவேண்டுமென்னும் இச்சையால்
शुक्रशोचिष.	ஶுக்ரஶோசிஷ:	ஒளிமலிந்த பிரகாசமுடையதாகின்றதோ,
आजुह्वानस्य	ஆஜுஹ்வாநஸ்ய	அவ்வக்கினி நாற்புறத்தும் வேள்விகட்குச்சென்று
सर्पिषः घृतस्य	ஸர்பிஷ: க்ருதஸ்ய	ஒழுகுகின்ற நெய்யை
विभ्राष्टि अनु	விப்ராஷ்டிம் அநு	நன்கு சாமபராகிய விட்டது. (ஏற்றுக்கொள்கின்றது.)

சாயண்ய பாஷ்யம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—9. புருசசேப ரிஷி.

தேவருடைய சேனைகளில் முதன்மைய னென்றும், எமது வேள்வியைக் குறித்து தேவர்களை யழைப்பனென்றும், அல்லது ஓமத்தையுண்டாக்குவனென்றும், "அழைப்போனை வேள்வி யியற்றுவோனை" என யாஸ்க முனிவரும் 7-15-ல் கூறியுள்ளார் ஆதலின். "இன்று அழைக்குமக்கினியைப் போற்றுக" என மறை கூறலானும் "அழைக்கு மக்கினியைக் கூப்பிடுக" என்ற பிற வாக்கானும், அக்கினிக்கு தேவர்களை அழைக்குந்தன்மை மிக விளக்கமாமெனக் அக்கினி, தேவர்களை அழைக்கத்தக்கனென உடன் படுகின்றேன் எனக்கொள்க உடன் படுகின்றேன் என்பதை ஒவ்வொரு விசேடணத்திலு மியைத்துக் கொள்க. அல்லது, மேற் கூறப்படுபவைகள் தோத்திரத்தை மேற் கொண்டவைகள் அதாவது வியப்பாகக் கொடுப்பதும், யாவர்களாலும் போற்றத்தக்கதும், ஆற்றலின் மகவும், ரண்டு அரணிக்கட்டையிற் கடையுங்காலத்தில் மிகவலியோடு கடையுமிடத்து தீ உண்டாவதால் அதை வலியினுடைய மகவென உபசரிக்கப்பட்டது. தோன்றினவைகளை யுணர்வதும், அல்லது, தோன்றின தனங்களையுடையதும், என்னும் இத்தகைய பொருள்தரும் ஜாதவேதசம், என்னுஞ்

சொற்கு நிருத்தத்தில் யாஸ்கமுனிவர் பலவகையாகவுரை கூறியுள்ளார். அக்கினி, தோன்றின வற்றை யுணர்வது, தோன்றின தனங்களை யுடையது என்பதில் உவமை —எல்லா வித்தைகளையு முணர்ந்த நுண்ணறிவாளனாகிய அந்தணன் போன்றென்றல் அதாவது அந்தணன்மைய அந்தணன் மிகமதிக்கப்படுதல் போல உன்னையுந் துதிக்கின்றேன் என்பது பொருள் கூறிய குணங்களோடு கூடிய யாதொரு சூரிய தேவன் உளனோ, அவன், இனிய வேள்விகளைத் தாங்குவோனாகவும், மிக மேம்பட்ட தேவர்களைப் பூசிக்கின்ற, அல்லது, தேவர்களை யெதிர்கொள்கின்ற ஆற்றலென்னும் கிருபையோடு கூடிகூடியவனாயிருந்தும், "தேவர்களை யேற்றுக் கொள்கின்ற கிருபையால்" என்ற யாஸ்கமுனிவர்வாக்கையு முணர்க அவைகளினின்றும் அவிகளை (தேவஉணவுகளைத்) தாங்கும் புத்தியோடு கூடியவனா யிருந்தும், ஒளிமலிந்து பிரகாசமுடையதும், யாண்டும் அழைக்கப்பட்டதும், ஒழுகுந் தன்மையுடையதுமாகிய நெய்யைச் சாமபரான பின்னர் அவன் விரும்புகின்றனன். அதாவது, ஏற்றுக்கொள்கின்றனன் என்பதாம். (9)

वसो, वसुं, என இருக்கிலும், சாமத்திலும் பாடம்.

மந்திரம் 10.

२३ १ २२ ३१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ ३ ३ २
466. तव त्यन्नर्यं नृतोऽप इन्द्र प्रथमं पूर्व्यं दिवि प्रवाच्यं कृतम् ।
२ ३२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २ ३२ ३२
यो देवस्य शवसा प्रारिणा असुरिणन्नपः
२ ३ १ २ ३ १ २ २ १ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २२
*भुवो विश्वमभ्यदेवमोजसा विदेदूर्जं शतक्रतु †र्विदेदिषम्॥१०॥

இருக்கு 1-126-1.

தவ த்யந்நர்யம் ந்ருதோऽப இந்த்ர ப்ரதமம் பூர்வ்யம் திவி ப்ரவாச்யம் க்ருதம் ।
யோ தேவஸ்ய ஶவஸா ப்ராரிணா அஸுரிணந்நப:
ஸுவோ விஶ்வமப்யதேவமோஜஸா விதேதூர்ஜம் ஶதக்ரதுர்விதேதிஷம் ॥

அந்வயம்.

नृतः, इन्द्र!, नर्य, प्रथमं, पूर्व्यं, कृतं, तव, त्यत्, अपः, दिवि, प्रवाच्यं, देवस्य, असु, शवसा, रिणन्, अपः, अरिणः, विश्वं, अदेवं, ओजसा, अभिभुवः, शतक्रतुः, ऊर्जं, इषं, विदेत् ॥

* भुवद्, † विदादिषम्, என்பன இருக்கு

பதவுரை

नृतः	ந்ருத꞉	அனைவரையும் ஆட்டிவைப்போனாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
नर्यं	நர்யம்	மனிதர்களுக்கு இனியதும்
प्रथमं	ப்ரதமம்	தலைமையும்
पूर्व्यं	பூர்வ்யம்	பழமையுமாகச்
कृत	க்ருதம்	செய்யப்பட்ட
तव	தவ	உனது
त्यत् अप.	த்யத் அப꞉	கீர்த்தியுடைய அச் செய்கை
दिवि	திவி	சுவர்க்கத்தில்
प्रवाच्य	ப்ரவாச்யம்	இனிது புகழத்தக்கதாகின்றது. அச்செய்கை யாதெனின் ? நீ
देवस्य	தேவஸ்ய	வெற்றியை விரும்பிய அசுரர்களின்
असु	அஸும்	பிராணனை
शवसा	சவஸா	வலியால்
रिणन्	ரிணந்	அழித்து
अपः	அப꞉	அசுரர்களால் தடுக்கப்பட்ட நீரை (மழையை)ச்
अरिणः	அரிண꞉	செலுத்தியதாம்
शतक्रतु	சதக்ரது꞉	அநேகங்களைய இந்திரனே
विश्व	விச்வம்	நீ முற்றத்த
अदेव	அதேவம்	இருளாகிய அசுரனை
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலால்
अभिभुव·	அபிபுவ꞉	நாசமாக்குவானாக
ऊर्जं	ஊர்ஜம்	வலியையும்
इष	இஷம்	அவியாகிய அன்னத்தையும்
विदेत्	விதேத்	பெற்றுக்கொள்வானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—10 கிருத்சமத ரிஷி.

அனைவர்களையும் ஆட்டிவைக்கின்ற (செலுத்துகின்ற) இந்திரனே ! நீ மனிதர்கட்கு இனிது செய்வதும், முதன்மையானதும், "பிரதமம் மிக முதன்மை" என்று யாஸ்கமுனிவரும் முற்காலத்திலுண்டாகியதும், நின்னாற் செய்யப்பட்டதுமாகிய கீர்த்திமிக்க நினது கருமம் (செய்கை) சுவர்க்கத்தில் தேவர்களாற் புகழத்தக்கதேயாகின்றது அச்செய்கை யாதெனின்?

தேவர்களை வெல்ல விருப்புள்ள அசுரனுடைய பிராணனைக் கொன்று, நீ, அவ னால் தடுக்கப்பட்ட நீரை (மழையை) ஏவினாய் (கொண்டு வந்தனை) என்பதாம். யாதொரு இச்செய்கை புகழத்தக்கதே யென்ப பொருந்தின்மை காணக இனிப்ரோடசமாயக கூறல —அவவிநதிரன நிறைநத இருளாகிய அசுரனை ஆறறலாற றொலைப்பானாக மறறும, இநதிரன வலியை அடைவானாக. அவியாகிய அன்னத்தையும அடைவானாக என்பதாம். (10)

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

முற்றும

ஸ்ரீமத, இராஜாதிராஜ பரமேசுர வைதிக மார்க்கப் பிரவாத்தக,
ஸ்ரீவீர புக்கண பூபால சாமராஜ்ய -----சி சயணாசாரியா இயற்றிய
மாதவீய சாம வேதார்த்தப் பிரகாசமென்னுஞ்
சந்த வியாக்கியானத்தில,

இரண்டாவது ஐந்திர காண்டமும்,

அல்லது

ஐந்திர பருவமும்,

முற்றும்.

சாமவேத சங்கிதை ஙானகாமதத்தியாயம

முற்றும.

ஓம சுபரபணியோம! ஓம சுபரபணியோம! ஓம சுபரமணியோம!

சாமவேத சங்கிதை

மூன்றாவது

பவமான காண்டம்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

முதலாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதை—பவமானன், சந்தம—காயத்திரி. சுரம—ஷடசம. இருடி கள ஆஙகாஙகுக் கூறபபடுவர்கள

இவ வததியாயததில் சோமரசந துதிககபபடுகின்றது.

மந்திரம் 1.

३ १ २ ३१ २र ३ १ २र
467. उच्चा ते जातमन्धसो * दिवि सद्भूम्याददे ।
३२उ ३ २३ १२
उग्रंश्शर्म महि श्रवः ॥ १ ॥

இருககு 9-61-10.

𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾 𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌨𑍍𑌧𑌸𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌦𑍇 ।
𑌉𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌮 𑌮𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌃 ॥

அநவயம்.

हे सोम!, ते, अन्धसः, उच्चा, जातं, दिवि, सत्, उग्रं, शर्म, महि, श्रवः, भूमि आददे ॥

* दिविषद्, என்பது இருககு.

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமமே!
ते	தே	உன்னுடைய
अन्धसः	அந்தஸ:	இரசத்தின் தோற்றம்
उच्चा	உச்சா	சிறப்புடையதாய்
जात	ஜாதம்	உண்டாயிற்று. (அதனால்)
दिवि	திவி	வானுலகில்
सत्	ஸத்	இருக்கப்பெற்றதும்
उग्र	உக்ரம்	கீர்த்தியுடையதுமாகிய
शर्म	ஶர்ம	சுகத்தையும்
महि	மஹி	மிகுதியாகிய
श्रव	ஶ்ரவ:	அன்னத்தையும்
भूमि आददे	பூமி ஆததே	தரையிற்பிறந்த யாம் அடைகின்றோம்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. அமஹீயு ரிஷி.

சோமக்கொடியே! நினது ரசம் மேன்மையாய்ப் பிறந்தது, மற்றும், வானுலகிற் பெருமையுள்ள சுகத்தையும், மகத்தாகிய அன்னத்தையும் தரையிற் பிறந்த எமைப்போன்றோர்கள் (அதனால்) அடைகின்றோர்கள் என்பதாம்.

மந்திரம் 2.

१२ ३१२ ३१ २ ३ १२ १ २३ १२ ३२
468. स्वादिष्ठया मदिष्ठया पवस्व सोम धारया इन्द्राय पातवे सुतः॥२॥

இருக்கு 9-1-1.

ஸ்வாதிஷ்டயா மதிஷ்டயா பவஸ்வ ஸோம தாரயா இந்த்ராய பாதவே [ஸுத: ||

அந்வயம்.

हे सोम!, इन्द्राय, पातवे, सुतः, स्वादिष्ठया, मदिष्ठया, धारया, पवस्व ॥

பதவுரை

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன்
पातवे	பாதவே	அருந்துதற் பொருட்டுப்
सुत	ஸுத:	பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ
स्वादिष्ठया	ஸ்வாதிஷ்டயா	மிக்க இனிக்கும் சுவையோடு கூடியதும்

मदिष्ठया	மதிஷ்டயா	மிக்க களிப்பைக்கொடுப்பது மாகிய
धारया	தாரயா	தாரையால் (துளித்துளியா யொழுகி)
पवस्व	பவஸ்வ	நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—2 மதுச்சந்த ரிஷி.

சோமரசமே! இந்திரன் அருந்துதற்பொருட்டுப் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ, மிகுந்த இன்சுவையோடு கூடியதும், பெரும (வியப்பாகிய) களிப்பைத் தருவதுமாகிய தாரையால் நிறைவாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १२ ३१ २ ३२

469. वृषा पवस्व धारया मरुत्वते च मत्सरः ।

२ ३ १ २३ १ २

विश्वा दधान ओजसा ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-65-10.

வ்ருஷா பவஸ்வ தாரயா மருத்வதே ச மத்ஸர: ।
விஶ்வா ததாந ஓஜஸா ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, वृषा, धारया, पवस्व, च, मरुत्वते, विश्वा, ओजसा, दधानः, मत्सरः ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே! நீ
वृषा	வ்ருஷா	துதிப்போர்களின் மனவேட்கையைப் பொழிந்துகொண்டு
धारया	தாரயா	நின்று தாரையால்
पवस्व	பவஸ்வ	கலசத்தில் நிரம்புவாயாக
च	ச	மற்றும், இந்திரனுக்கு அருப்பணஞ்செய்யப்பட்டுத்
मरुत्वते	மருத்வதே	மருத்துவை உதவியாகக்கொண்ட அவ்விந்திரனுக்கு
विश्वा	விஶ்வா	எல்லாத் தனத்தையும்
ओजसा	ஓஜஸா	தனது வலியால்
दधानः	ததாந:	தாங்கிக்கொண்டு
मत्सर.	மத்ஸர:	களிப்புண்டாக்குவோனுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—3. பிருகு வாருணி ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, தோத்திரஞ் செய்வோர்களின் விருப்பத்தைப் பெய்வோனுயிருந்து உன்னுடைய தாரையால் துரோணகலசத்தில் நிரம்புவாயாக. நிரம்பிய நீ, எங்களால் இந்திரனுக்குக் கொடுக்கப்பெற்ற காலத்தில் மருத்துவைச (வாயு தேவதையை) சகாயமாயக் கொண்ட அவ்விந்திரன் பொருட்டுக் களிப்புண்டாக்குவோனும் ஆவாயாக. எவ்விதத்தனுயெனின்? தனது ஆற்றலோடு கூடியவனுயிருந்து தோத்திரம் பண்ணுவோர்கட்கு எல்லாத் தனங்களையேனும், அல்லது, நிறைந்த தனங்களையேனுங் கொடுத்துக் கொண்டு நீ களிப்புண்டாக்குவோனுகுதி என்பது பொருத்தமாமெனக. (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ २ २ १२ ३ १ २ ३ १ २

470. यस्ते मदो वरेण्यस्तेना पवस्वान्धसा ।

३ १२ ३ २

देवावीरघशꣳसहा ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-6-19.

யஸ்தே மதோ வரேண்யஸ்தேநா பவஸ்வாந்தஸா ।
தேவாவீரகஶம்ஸஹா ॥

அந்வயம்.

(हे सोम !,) देवावीः, अघशंसहा, वरेण्यः, मदः, ते, यः, (रस ,) तेन, अन्धसा, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹே ஸோம !)	(சோமமே! நீ,)
देवावी	தேவாவீ:	தேவர்களை விரும்புவதும்
अघशसहा	அகஶம்ஸஹா	இராக்கதர்களை நாசம் பண்ணுவதும்
वरेण्य:	வரேண்ய:	மிக மேலானதும்
मद	மத:	களிப்பைக் கொடுப்பதுமாகிய
ते	தே	உனது
य	ய:	யாதொரு
(रस:)	(ரஸ:)	(இரசமுண்டோ,)
तेन अन्धसा	தேந அந்தஸா	அந்த ரசத்துடன்
वपस्व	பவஸ்வ	கலசத்தினின் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1. இருககு—4. அமகீயுா ரிஷி.

சோமககொடியே! நீ, தேவாகளை யிசசிககினறதும, இராககதாகளைத தொலைப்பதும, அனைவாகளாலும போறறத தககதும, களிபபைததருவதுமாகிய உனது யாதொரு இரசமுணடோ, ஆதரிததறகுரிய அநத இரசததோடு கலசததில நிறைவாயாக எனபதாம. (4)

மநதிரம் 5.

३ २उ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
471. तिस्रो वाच उदीरते गावो मिमन्ति धेनवः ।
१२ ३ १ २
हरिरेति कनिक्रदत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-33-4.

திஸ்ரோ வாச உதீரதே காவோ மிமந்தி தேநவஃ ।
ஹரிரேதி கநிக்ரதத் ॥

அநவயம்.

तिस्रः, वाचः, उदीरते, धेनवः, गावः, मिमन्ति, हरिः, कनिक्रदत्, एति ॥

பதவுரை.

तिस्र.	திஸ்ரஃ	இருககு முதலிய வேறுபாட்டால மூவகையான
वाचः	வாசஃ	துதிகளை
उदीरते	உதீரதே	வேட போாகள சொலகினறாாகள.
धेनव.	தேநவஃ	பாலாறகளிபபிககினற
गाव.	காவஃ	கோககள
मिमन्ति	மிமந்தி	பால கறததறபொருட்டுக கததுகினறன (அதுபோல)
हरिः	ஹரிஃ	பசிய சோமரசம
कनिक्रदत्	கநிக்ரதத்	ஒலிததுக கொணடு
एति	ஏதி	கலசததிற செலகினறது.

சாயண பாடியம.

கண்டம—1. இருககு—5. திரித ரிஷி

இருககு, யசு, சாமம எனனும வேறுபாட்டால மூவகையான தோததிரஙகளை வேட் போாகள் இனிது படிககினறாாகள. விரைவில பால கறக

கின்ற பாப்பசுக்கள் சுற்றத்தற் பொருட்டுக் கத்துகின்றனபோன்று பசுமை நிறமுடைய சோமரசமானது சத்தமிட்டுக் கொண்டு கலசத்திற் போய்ச் சேர்கின்றது என்பதாம். (5)

மந்திம் 6.

१ २ ३१ २३ १२ ३ १२
472. इन्द्रायेन्दो मरुत्वते पवस्व मधुमत्तमः ।
३ २ ३ १ २ ३१२
*अर्कस्य योनिमासदम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-81-3

இந்த்ராயேந்தோ மருத்வதே பவஸ்வ மதுமத்தம꞉ ।
அர்க்கஸ்ய யோநிமாஸதம் ॥

அந்வயம்.

इन्दो !, मधुमत्तम., अर्कस्य योनिं, आसद, मरुत्वते इन्द्राय, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹே இந்தோ !	சோமரசமே !
मधुमत्तम.	மதுமத்தம꞉	மிகுந்த இன்சுவை யோடு கூடிய நீ
अर्कस्य योनि	அர்க்கஸ்ய யோநிம்	ஆராதிக்கின்ற வேள்வியாகிய இடத்தைப் பற்றி
आसद	ஆஸதம்	விளங்குவதாய
मरुत्वते इन्द्राय	மருத்வதே இந்த்ராய	மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரன் பொருட்டுக்
पवस्व	பவஸ்வ	கலசத்தினிறைவாயாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—6. கசியப ரிஷி

சோமரசமே! மிக்க இன்சுவையுள்ள நீ, ஆராதிக்கின்ற வேள்வி என்னுமிடத்தில் உட்காருவோனாய இந்திரன் பொருட்டுக் கலசத்தை யடைவாயாக என்பதாம். (6)

* ऋतस्य, என்பது இருக்கு.

மந்திரம் 7.

२ १ ३ १२र ३ १ २र ३ २
473. असाव्यंशुर्मदायाप्सु दक्षो गिरिष्ठाः ।
३ २उ ३ १२
श्येनो न ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-62-4

அஸாவ்யம்ஶுர்மதாயாப்ஸு தக்ஷோ கிரிஷ்டா: |
ஶ்யேனோ ந யோநிமாஸதத் ||

அந்வயம்.

गिरिष्ठाः, अंशुः, मदाय, असावि, श्येनः न, अप्सु, दक्षः, योनिं, आसदत् ॥

பதவுரை.

गिरिष्ठाः	கிரிஷ்டா:	மலைகளில் முளைத்துள்ள
अंशुः	அம்ஶு:	சோமம்
मदाय	மதாய	களிப்பின் பொருட்டுத்
असावि	அஸாவி	தேடப்பட்டிருக்கின்றது.
श्येनः न	ஶ்யேந: ந	அன்றிற் பறவை வனம்விட்டுத் தன் கூடத்தில் உறைவது போன்று
अप्सु	அப்ஸு	நீரில்
दक्ष	தக்ஷ:	வாழ்கின்ற (இச்சோமம்)
योनिं आसदत्	யோநிம் ஆஸதத்	தன் கூடத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. சமதக்கினி ரிஷி.

மலைகளிற் றோன்றிய சோமம், களிப்பின் பொருட்டுப் பிழியப்பட்டது. அது நீரிலும் (மடுக்களிலும்) வளர்கின்றது. அன்றியும், அன்றிற் புள், வனத்திலிருந்து வந்து தன் கூடத்தை யடைவதுபோல, இச் சோமம் தனக்கு யாதொரு இடமுண்டோ, அதை அடைகின்றது என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

१२ ३ १२ ३१ २ ३ १२
474. पवस्व दक्षसाधनो देवेभ्यः पीतये हरे ।
३ १२ ३२३ १२
मरुद्भ्यो वायवे मदः ॥ ८ ॥

இருக்கு 19-25-1.

𑌪𑌵𑌸𑍍𑌵 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌯𑍇 𑌹𑌰𑍇 ।
𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍇 𑌮𑌦𑌃 ॥

அந்வயம்.

हे हरे!, दक्षसाधनः, मदः, देवेभ्यः पीतये, मरुद्भ्यः, वायवे, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे हरे!	𑌹𑍇 𑌹𑌰𑍇	பாவத்தைப்போக்குகின்ற சோம ரசமே!
दक्षसाधन	𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑌃	ஆற்றலுக்குச் சாதகமாகிய
मद:	𑌮𑌦𑌃	களிப்பைக் கொடுக்கின்ற நீ
देवेभ्य: पीतये	𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌯𑍇	இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அருந்துதற் பொருட்டும்
मरुद्भ्य	𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃	மருத் தேவதைகள் அருந்துதற் பொருட்டும்
वायवे	𑌵𑌾𑌯𑌵𑍇	வாயு தேவதையின் பொருட்டும்
पवस्व	𑌪𑌵𑌸𑍍𑌵	கலசத்தில் நிறைவாயாக.

சாயண பாஷியம்.

கண்டம்—1. ௨ . திடச்யுத ஆகஸ்திய ரிஷி.

பசுமைநிற முடையோய்! அல்லது, பாவத்தைப் போக்குகின்ற சோம ரசமே! ஆற்றலுக்குக் கருவியாகிய களிப்பைத் தருகின்ற நீ பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக. எதன் பொருட்டெனின்? இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அருந்துவதற்கும், மருத்துகளும் வாயு தேவதைகளும் அருந்துதற்பொருட்டும். நிறைவாயாக என முடித்துக் கொள்க. (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
475. परि * स्वानो गिरिष्ठाः पवित्रे सोमो अक्षरत् ।
१२ ३ १ २
मदेषु सर्वधा असि ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-18-1.

𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑍍 ।
𑌮𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌅𑌸𑌿 ॥

அந்வயம்.

सोमः, पवित्रे, पर्यक्षरत्, गिरिष्ठा , स्वानः, मदेषु, सर्वधा असि ॥

---

* सुवान अक्षरा, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

सोम:	ஸோம:	இச் சோமரசம்
पवित्रे	பவித்ரே	சுத்தமாகிய பாத்திரத்தில்
पर्यक्षरत्	பர்யக்ஷரத்	நிறைந்து கொண்டிருக்கின்றதும்
गिरिष्ठाः	கிரிஷ்டா:	மலையிற்றோன்றியதும்
स्वानः	ஸ்வாந:	சமபாதிக்கப்பட்டதுமாம்.
मदेषु	மதேஷு	அத்தகைய நீ, துதிக்கப்பட்டோர்கள் விஷயத்தில்
सर्वधा असि	ஸர்வதா அஸி	எல்லாவகையானும் அன்னத்தையுங்கொடுப்போனாக இருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9. கசியபர், அசிதர் ரிஷிகள்.

இச் சோமரசம் பரிசுத்தமாகிய பாண்டத்தில் நிறைந்துகொண் டிருக்கின்றதும், பிழியப்பட்டதும், மலையிலிருப்பதுமாம் என்பது பொருள். அத்தன்மைய நீ, துதிப்போர்களிடத்தில் எல்லாவற்றையுங் கொடுப்போனாய், அல்லது, அன்னத்தையுந் தாங்குவோனாய் இருக்கின்றாய் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१२ ३ २ ३२ ३ १ २र ३क २र३२

476. परि प्रिया दिवः कविर्वयांꣳसि नप्त्योर्हितः ।

३ १ २ ३ १२

*स्वानैर्याति कविक्रतुः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-9-1.

பரி ப்ரியா திவ: கவிர்வயாம்ஸி நப்த்யோர்ஹித: ।
ஸ்வாநைர்யாதி கவிக்ரது: ॥

அந்வயம்.

कविः, कविक्रतुः, नप्त्योः हितः, दिवः, प्रिया, वयांसि, स्वानैः, परियाति ॥

பதவுரை.

कविः	கவி:	நுண்ணறிவுடையதும்
कविक्रतु:	கவிக்ரது:	புத்தியை வளாக்கின்றதுமாகிய சோமம்

* सुवाना, என்பது இருக்கு.

नप्त्यो हितः	நப்த்யோ: ஹித:	பிழியும் பலகைகளிரண்டின் நடுவில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
दिवः	திவ:	வானுலகிற
प्रिया	ப்ரியா	பிரியமுள்ளவைகளாய்ப்
वयांसि	வயாம்ஸி	போகின்ற கறகளை
स्वानै,	ஸ்வாநை:	வேள்வியாற்றுவோர்களால்
परियाति	பரியாதி	(அது) பெறுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—10. கசியபர், அசிதர் ரிஷிகள்.

நுண்ணறிவுடையதும், எல்லையற்ற கருமமுடையதுமாகிய சோமம், பிழிந்தெடுக்கும் பலகை யிரண்டின் இடையில் வைக்கப்பட்டது விருப்புடையவைகளாய வானுலகஞ் செல்கின்ற கறகளை வேட்போர்கள் வாயிலாக அது அடைகின்றது அவ்வாறே வேதமந்திரமுங் கூறுகின்றது. (10)

குறிப்பு —ரண்டு, மேலே தூக்கி சோமக்கொடியை பிடிக்கின்ற கறகள் விதந்தோதப்படுகின்றன.

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதை, சோமம். சந்தம், காயத்திரி சுரம் ஷட்சம.

மந்திரம் 1.

१ २र ३ २३ १२ ३ १२
477. प्र सोमासो मदच्युतः श्रवसे नो *मघोनाम् ।
३ २ ३ १२
सुता विदथे अक्रमुः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-32-1.

---

* मघोन, என்பது இருக்கு

ப்ர ஸோமாஸோ மதச்யுதஃ ச்ரவஸே நோ மகோநாம் |
ஸுதா விதத்தே அக்ரமுஃ ||

அந்வயம்.

मदच्युत , सोमास , सुता·, मघोनां, न·, विदथे, श्रवसे, प्र अक्रमुः ||

பதவுரை.

मदच्युत	மதச்யுதஃ	களிப்பை யூட்டுகின்ற
सोमास	ஸோமாஸஃ	சோமரசம்
सुता·	ஸுதாஃ	பிழிந்தெடுத்த விட்டது
मघोनां	மகோநாம்	அவிகளைக் கைக்கொண்ட
नः	நஃ	எங்களுடைய
विदथे	விதத்தே	வேள்வியில்
श्रवसे	ச்ரவஸே	அன்னத்தின் பொருட்டு (அல்லது) கீர்த்தியின் பொருட்டுப்
प्र अक्रमुः	ப்ர அக்ரமுஃ	பாத்திரங்களை யடைகின்றது

ஸாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—1 சயாவாசுவ ரிஷி.

சோமரசம், களிப்பை யூட்டுவதாயும் பிழியப்பட்டதுமாகி அவிகளைக் கொண்டுள்ள எங்களுடைய வேள்வியில் அன்னத்தின் பொருட்டாகவேனும், அல்லது, கீர்த்தியின் பொருட்டாகவேனும் பாத்திரங்களிற் செல்கின்றது என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१ २र ३ २ ३ १ २ ३ १२
478. प्र सोमासो विपश्चितोऽपो *नयन्त ऊर्मयः ।
१ २ ३ १ २
वनानि महिषा इव ॥ २ ॥

இருக்கு 9-33-1

ப்ர ஸோமாஸோ விபஸ்சிதோऽபோ நயந்த ஊர்மயஃ |
வநாநி மஹிஷா இவ ||

அந்வயம்.

विपश्चितः, सोमास·, अप· ऊर्मयः, महिषा वनानि इव, प्रनयन्त ॥

* नयन्ति, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

विपश्चित	விபஶ்சித:	புத்தியை வளர்க்கின்ற
सोमास	ஸோமாஸ:	சோமரசம்
अप ऊर्मय	அப: ஊர்மய:	நீரின் அலைகள் போன்றும்
महिषा वनानि इव	மஹிஷா வநாநி இவ	மிருகங்கள் வனங்களிற் செல்வன போன்றும்
प्रनयन्त	ப்ரநயந்த	பாத்திரங்களை யடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. திரித ரிஷி.

நுண்ணறிவை யுண்டாக்குகின்ற சோமரசம் பாத்திரங்களை யடைகின்றது எதைப் போலெனின்? நீரினுடைய அலைகள் போன்று எனக. ஈண்டு, நீர் என்பது நீரினுடைய என ஆறும் வேற்றுமையாய்த் திரிந்தது. இது பற்றியே இருக்கோதுவாரும் 'அபாங்நயந்தீதி' என ஓதுகின்றார்கள். அந்த அலைகள் இடைவிடாது உண்டாகின்றன போன்று என்பதாம். மிருதிக்கண் இவ்வுவமை. அடைவதில் மற்றோருவமை கூறப்படுகின்றது:— அநேக மிருகங்கள் வனத்தை யடைவனபோன்றெனல். அல்லது, தனது ஆசிரயமாகிய பாத்திரத்தினின்றும் ஒழுகுவதற்கு முதலுவமை. இரண்டாவதோ, அப் பாத்திரத்தினின்றுங் கீழிடத்திற் செல்வதன் பொருட்டெனக் கொள்க (2)

மந்திரம் 3.

१२ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३२ ३ १ २
479. पवस्वेन्दो वृषा सुतः कृधी नो यशसो जने ।
२ ३ २ ३ १ २
विश्वा अप द्विषो जहि ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-61-28.

பவஸ்வேந்தோ வ்ருஷா ஸுத: க்ருதீ நோ யஶஸோ ஜநே ।
விஶ்வா அப த்விஷோ ஜஹி ॥

அந்வயம்.

हे-इन्दो!, सुतः, वृषा, पवस्व, जने, नः, यशसः, कृधि, विश्वा, द्विषः, अप जहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹே இந்தோ!	சோமரசமே!
सुत	ஸுத:	பிழியப்பெற்ற நீ
वृषा	வ்ருஷா	மனவிருப்பை நிறையச் செய்வோனாகி
पवस्व	பவஸ்வ	தாரையாற் பாத்திரத்தை யடைவாயாக.
जने	ஜநே	தேசத்தின் கண்
न:	ந:	எம்மைக்
यशस:	யஶஸ:	கீர்த்தியுடையவராய்ச்
कृधि	க்ருதி	செய்வாயாக.
विश्वा	விஶ்வா	எல்லாச்
द्विष:	த்விஷ:	சத்துருக்களையும்
अप जहि	அப ஜஹி	நாசம் பண்ணுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. அமகீயு ரிஷி

சோமரசமே! பிழியப்பட்டோனும் மனவிருப்பைப் பூரணமாக்குகின்ற நீ, தாரையால் நிறைவாயாக தேசத்தில் எங்களைக் கீர்த்தியுடையோராக்கச் செய்குதி. மற்றும், எல்லாப் பகைவர்களையு மொழிப்பாயாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ ३ १२ ३१ २ ३१ २
480. वृषा ह्यसि भानुना द्युमन्तं त्वा हवामहे ।
१२ ३१२
पवमान स्वर्दृशम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-65-4.

வ்ருஷா ஹ்யஸி பாநுநா த்யுமந்தம் த்வா ஹவாமஹே |
பவமாந ஸ்வர்த்ருஶம் ||

அந்வயம்.

(हे सोम!,) हि, वृषा, असि, पवमान!, स्वर्दृशं, भानुना, द्युमन्तं, त्वा, हवामहे॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹே ஸோம !)	(சோமமே ! நீ)
हि	ஹி	உண்மையாக
वृषा	வ்ருஷா	விரும்பிய பயனைப் பொழிவோனாக
असि	அஸி	இருக்கின்றாய் (இதனால்)
पवमान !	பவமாந !	பவித்திரஞ்செய்கின்றசோமமே!
स्वर्दृश	ஸ்வர்த்ருசம்	எல்லாவற்றையுங்காணுகின்ற
भानुना	பாநுநா	பிரகாசத்தால்
द्युमन्त	த்யுமந்தம்	விளங்குகின்ற
त्वा	த்வா	உன்னை
हवामहे	ஹவாமஹே	வேள்விக்கு அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—4 பிருகு ரிஷி

சோமமே! நீ, உண்மையில் நிச்சயமாக விரும்பிய பயன்களைப் பெய்வோனாயிருக்கின்றாய் ஆதலின் பவித்திரஞ்செய்கின்ற, அல்லது, நிறைந்த சோமரசமே! எல்லாவற்றையும் காண்கின்ற ஒளியால் விளங்கும் உன்னை வேள்விக்கு அழைக்கின்றோம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ २
481. इन्दुः पविष्ट चेतनः प्रियः कवीनां *मतिः ।
३१ २र ३ १२
सृजदश्वं रथीरिव ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-64-10.

இந்து: பவிஷ்ட சேதந: ப்ரிய: கவீநாம் மதி: |
ஸ்ருஜதச்வம் ரதீரிவ ||

அந்வயம்.

चेतनः, प्रियः, इन्दुः, कवीनां, मतिः, पविष्ट, अश्वं, रथीः, इव, सृजत् ॥

பதவுரை.

चेतनः	சேதந:	அறிவைக் கொடுப்பதும்
प्रिय.	ப்ரிய:	தேவதைகட்குப் பிரியமுடையதுமாகிய

* मती, என்பது இருக்கு.

इन्दुः	இந்து꞉	சோமரசம்,
कवीनां	கவீநாம்	வேட்போர்களுடைய
मतिः	மதி꞉	துதியாற்
पविष्ट	பவிஷ்ட	பாத்திரத்தில் நிறைகின்றது.
अश्व	அஶ்வம்	குதிரையை
रथीः इव	ரதீ꞉ இவ	இரத மூர்வோன் நடத்துவது போன்று
सृजत्	ஸ்ருஜதி	(ஓடுகின்ற) தாரைகளை யுண்டாக்குகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. கசியப ரிஷி.

மெஞ்ஞானத்தைத் தருவதும், தேவதைகட்கு விருப்பை யுண்டாக்குவதுமாகிய சோமரசம், அளவிலாத கருமமுள்ள துதிப்போர்களின் தோத்திரத்தால் பாத்திரங்களில் நிறைகின்றது இரதத்தி லுள்ளோன் குதிரையை நடத்துவது போல (இச் சோமரசம்) அலைகளை யுண்டாக்குகின்றது என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ २
482. असृक्षत प्र वाजिनो गव्या सोमासो अश्वया ।
३ १ २ ३१ २र
शुक्रासो वीरयाशवः ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-64-4.

அஸ்ருக்ஷத ப்ர வாஜிநோ கவ்யா ஸோமாஸோ அஶ்வயா |
ஶுக்ராஸோ வீரயாஶவ꞉ ||

அந்வயம்.

वाजिनः, आशवः, शुक्रासः, सोमासः, गव्या, अश्वया, वीरया, प्रासृक्षत ॥

பதவுரை.

वाजिन	வாஜிந꞉	ஆற்றலுடையதும்
आशवः	ஆஶவ꞉	வேக முடையதும்
शुक्रासः	ஶுக்ராஸ꞉	ஒளி யுடையதுமாகிய
सोमास	ஸோமாஸ꞉	சோமரசம்
गव्या	கவ்யா	கோ விருப்பத்தாலும்

अश्वया	𑌅𑌶𑍍𑌵𑌯𑌾	குதிரை யிசசையாலும்
वीरया	𑌵𑍀𑌰𑌯𑌾	புததிர வேடகையாலும
प्रासृक्षत	𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤	வேடபோாகளால நனகு உணடாககபபடுகினறது

சாயண பாடியம்.

கண்டம—2. இருககு—6. கசியப ரிஷி.

வலிவுளளதும, வேக முடையதுமாகிய சோமரசம, ஆ, வேணடுமென் னும விருபபானும, குதிரை வேணடுமெனனும இசசையாலும, மககள வேணடுமெனனும வாஞசையாலும வேடபோாகளால இனிது உணடாககப படுகினறது எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३१ २३१ २२ ३ १२
483, पवस्व देव आयुषगिन्द्रं गच्छतु ते मदः ।
३१ २२ ३ १२
वायुमारोह धर्मणा ॥ ७ ॥

இருககு 9-61-16.

𑌪𑌵𑌸𑍍𑌵 𑌦𑍇𑌵 𑌆𑌯𑍁𑌷𑌗𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌮𑌦𑌃 |
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌹 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ||

அந்வயம்.

(हे सोम!,) देवः, पवस्व, मदः, ते, आयुषक्, इन्द्रं, गच्छतु, धर्मणा, वायुं, आरोह ॥

பதவுரை.

(हे सोम!)	(𑌹𑍇 𑌸𑍋𑌮!)	(சோமரசமே!)
देवः	𑌦𑍇𑌵𑌃	பிரகாசமுடைய நீ
पवस्व	𑌪𑌵𑌸𑍍𑌵	தாரையாற பாததிரததில் நிறைவாயாக மறறும,
मदः	𑌮𑌦𑌃	களிபபைததருகினற
ते	𑌤𑍇	உனனுடைய ரசமானது
आयुषक्	𑌆𑌯𑍁𑌷𑌕𑍍	அடைபு மாறு
इन्द्रं	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂	இநதிரனை
गच्छतु	𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍁	அடைகுக.
धर्मणा	𑌧𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾	தாஙகுகினற நீ இரசவடிவததால்
वायुं	𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂	வாயுவை
आरोह	𑌆𑌰𑍋𑌹	அடைவாயாக,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—7. காசியப ரிஷி

சோமரசமே! பிரகாசமுடைய நீ, தாரையால் நிறைவாயாக. மற்றும், களிப்பைத் தருகின்ற உனது இரசம், அடையும் வண்ணம் இந்திரனைக்குறித்து அடைவதாகுக. இன்னும், நீ தனது தன்மையாகிய இரசத்தால் வாயுவை யும் அடைவாயாக. (7)

குறிப்பு —देवायुषग्, என்பது பாடபேதம்.

மந்திரம் 8.

१२ ३२ ३ १ २२ ३२

484. पवमानो अजीजनद्दिवश्चित्रं न तन्यतुम् ।

१ २ २ ३ २

ज्योतिर्वैश्वानरं बृहत् ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-61-61.

പവമാനോ അജീജനദ്ദിവശ്ചിത്രം ന തന്യതും ।
ജ്യോതിർവൈശ്വാനരം ബൃഹത് ॥

அந்வயம்.

पवमानः, बृहत्, वैश्वानरं ज्योतिः, चित्रं, दिवः, तन्यतुं न, अजीजनत् ॥

பதவுரை.

पवमानः	പവമാനഃ	சோமரசம்
बृहत्	ബൃഹത്	பெரிதாகிய
वैश्वानरं ज्योतिः	വൈശ്വാനരം ജ്യോതിഃ	வைசுவாநரம் என்னும் ஒளியை
चित्रं	ചിത്രം	விசித்திரமாகிய
दिवः	ദിവഃ	வானுலகத்திலுண்டாகும்
तन्यतुं न	തന്യതും ന	மின்னல் போன்று
अजीजनत्	അജീജനത്	உண்டாக்கினது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—8. அமகிய ரிஷி.

சோமரசம், மகத்தாகிய வைசுவாநரம் என்னும் சோதியை, விசித்திரமாகிய வானுலகத்தின் மின்னலைப் போன்றதாக உண்டாக்கியது என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ २३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ २
485. *परि स्वानास इन्दवो मदाय बर्हणा गिरा ।
१ २ ३ १२
†मधो अर्षन्ति धारया ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-10-4.

பரி ஸ்வாநாஸ இந்தவோ மதாய பர்ஹணா கிரா |
மதோ அர்ஷந்தி தாரயா ||

அந்வயம்.

स्वानासः, इन्दवः, बर्हणा, गिरा, मधोः, धारया, मदाय, पर्यर्षन्ति ॥

பதவுரை.

स्वानासः	ஸ்வாநாஸ:	பிழியப்பட்டவைகளும்
इन्दवः	இந்தவ:	பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான
बर्हणा	பர்ஹணா	மகத்தாகிய
गिरा	கிரா	துதியால்
मधोः	மதோ:	களிப்புண்டாக்குபவைகளுமான சோமரசம்
धारया	தாரயா	தாரையால்
मदाय	மதாய	தேவர்களின் ஆனந்தத்தின் பொருட்டு
पर्यर्षन्ति	பர்யர்ஷந்தி	பவித்திரமாகிய ஆடையுள்ள பாத்திரத்தினின்று கீழே றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—9. காசியபர், அசிதர் இருஷிகள்.

பிழியப்பட்டதும், விளங்குகின்றதும், மகத்தாகிய துதியென்னும் வாக்கால் ஆனந்தத்தை யுண்டாக்குவதுமான சோமரசம், தாரைகளோடு தேவர்களின் களிப்பின் பொருட்டு தசாபவித்திர மென்னும் ஆடையுள்ள பாத்திரத்தினின்று கீழே ஒழுகின்றது என்பதாம். (9)

* परिसुवानास, † सुता अर्षन्ति, என்பன இருக்கு.

மந்திரம் 10.

१२ १२ ३ १ २ ३ १ २२ ३ २
486. परिप्रासिष्यदत्कविः सिन्धोरूर्मावधिश्रितः ।
३१ २२ ३ १२
कारुं बिभ्रत्पुरुस्पृहम् ॥ १० ॥

இருக்கு 9-14-1.

பரிப்ராஸிஷ்யதத்கவி: ஸிந்தோரூர்மாவதிஸ்ரித: ।
காரும் பிப்ரத்புருஸ்ப்ருஹம் ॥

அந்வயம்.

कविः, सिन्धोः, ऊर्मौ, अधिश्रितः, पुरुस्पृहं, कारुं, बिभ्रत्, परिप्रासिष्यदत् ॥

பதவுரை.

कविः	கவி:	அறிவை வளர்ப்பதும்
सिन्धो.	ஸிந்தோ:	கடலின்
ऊर्मौ	ஊர்மௌ	அலையை
अधिश्रितः	அதிஸ்ரித:	முழுதும் ஒத்ததும்
पुरुस्पृह	புருஸ்ப்ருஹம்	பலரால் விரும்பத்தக்கதும்
कारुं	காரும்	துதிப்போர்களைத்
बिभ्रत्	பிப்ரத்	தாங்குகின்றதுமாகிய சோம ரசம்
परिप्रासिष्यदत्	பரிப்ராஸிஷ்யதத்	பாத்திரத்திற் பொங்கி வழிகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. கசியபர், அசிதா இருடிகள்.

பொங்கி வழிகின்றதும், நுண்ணறிவையுடையதும், கடலினது அலையின் எல்லையைப் பெற்றுள்ளதும், பலரால் விரும்பப்படுவதும், துதிப்போரைத் தாங்குவதுமாகிய சோமரசம் பொங்குகின்றதென அந்வயித்துக் கொள்க. (10)

குறிப்பு.—कारम्, என்பது பாடபேதம்.

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

சோமம் - தேவதை. சந்தம் - காயத்திரி. சுரம் - ஷட்சம்.

மந்திரம் 1.

२ ३ २ ३२३ २३ १ २ ३ १ २
487. उपो पु जातमप्तुरं गोभिर्भङ्गं परिष्कृतम् ।
१ २ ३ १ २
इन्दुं देवा अयासिषुः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-61-13

உபோ ஷு ஜாதமப்துரம் கோபிர்பங்கம் பரிஷ்க்ருதம் ।
இந்தும் தேவா அயாஸிஷு: ॥

அந்வயம்.

सुजात, अप्तुरं, भङ्गं, गोभिः, परिष्कृतं, इन्दुं, देवाः, उपायासिपुः ॥

பதவுரை.

सुजातं	ஸுஜாதம்	இனிது தோன்றியதும்
अप्तुरं	அப்துரம்	நீராலேவப்படுகின்றதும்
भङ्गं	பங்கம்	பகைஞரை யொழிப்பதும்
गोभि.	கோபி:	பசுவின் நெய் முதலியவற்றால்
परिष्कृतं	பரிஷ்க்ருதம்	சுத்தம் பண்ணப்பட்டதுமாகிய
इन्दु	இந்தும்	சோமரசத்தைத்
देवा	தேவா:	தேவர்கள்
उपायासिपु	உபாயாஸிஷு:	இனிது அடைகின்றார்கள்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1. அமஹீயுர் ரிஷி.

நல்ல முறையாலுண்டாகியதும், நீரால் செலுத்தப்பட்டதும், சத்துருக்களை நாசப்படுத்துவதும், கோவிகாரமான பால் நெய் முதலியதால் சுத்தம் பண்ணப்பட்டதுமாகிய சோமரசத்தைத் தேவர்கள் (இந்திரன் முதலியோர்கள்) அடைகின்றார்கள் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ १ २ ३२उ ३ २ ३ १ २

488. पुनानो अक्रमीदभि विश्वा मृधो विचर्षणिः ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २

शुम्भन्ति विप्रं धीतिभिः ॥ २ ॥

இருக்கு 9-40-1.

𑌪𑍂𑌨𑌾𑌨𑍋 𑌅𑌕𑍍𑌰𑌮𑍀𑌦𑌭𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑌿𑌃 ।

𑌶𑍁𑌮𑍍𑌭𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

அந்வயம்

विचर्षणिः, पुनानः, विश्वाः, मृधः, अभ्यक्रमीत्, विप्रं, धीतिभिः, शुम्भन्ति ॥

பதவுரை.

विचर्षणिः	𑌵𑌿𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑌿𑌃	அனைத்தையுங் காண்கின்ற
पुनान	𑌪𑍂𑌨𑌾𑌨𑌃	புனிதமாகிய சோமரசம்,
विश्वाः	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌃	எல்லாப்
मृधः	𑌮𑍃𑌧𑌃	பகைவருடைய படைகளை
अभ्यक्रमीत्	𑌅𑌭𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌮𑍀𑌤𑍍	முன்னாப்போய்ச் சூழ்ந்து கொள்கின்றது.
विप्रं	𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂	கூரிய வறிவுள்ள அச்சோமத்தைப்
धीतिभिः	𑌧𑍀𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃	பரிசுத்தமாகிய கிரியைகளால்
शुम्भन्ति	𑌶𑍁𑌮𑍍𑌭𑌨𑍍𑌤𑌿	அலங்கரிக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2.

காண்கின்ற சோமரசமானது எல்லாச் சத்துருசேனைகளையும் வளைத்துக்கொள்கின்றது. நுண்ணறிவாளியாகிய அச்சோமரசத்தை, சுத்தமாந் தன்மைகளால் (புனிதமாகிய கருமங்களால்) அலங்காரஞ் செய்கின்றார்கள்.

மந்திரம் 3.

३ २ ३ १२ ३२उ ३ १ २३ १ २र

489. आविशन् कलशꣳ सुतो विश्वा अर्षन्नभिश्रियः ।

२३ १ २

इन्दुरिन्द्राय धीयते ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-62-19.

ஆவிஶந் கலஶம் ஸுதோ விஶ்வா அர்ஷந்நபி ஶ்ரிய: |
இந்துரிந்த்ராய தீயதே ||

அந்வயம்

सुतः, कलशं, आविशन्, विश्वाः, श्रिय, अभ्यर्षन्, इन्दुः, इन्द्राय, धीयते ॥

பதவுரை

सुतः	ஸுத:	பிழியப்பட்டதும்
कलशं आविशन्	கலஶம் ஆவிஶந்	கலசத்திற் சென்றதும்
विश्वा	விஶ்வா:	எல்லாச்
श्रिय	ஶ்ரிய:	சம்பத்துக்களையும்
अभ्यर्षन्	அப்யர்ஷந்	பொழிகின்றதுமாகிய
इन्दुः	இந்து:	சோமரசம்
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
धीयते	தீயதே	(பாண்டத்தில்) வைக்கப்படுகின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3. இருக்கு—3 சமதக்கினி ரிஷி

பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசமானது, துரோணம் என்னும் பாத்திரத்திற்புகுந்து, எல்லாச் சம்பத்துக்களையும் யாண்டும் கொடுத்துக்கொண்டு விளங்குகின்றதாயிருக்கின்றது (அத்தன்மைய சோமரசம்) இந்திரன் பொருட்டுத் (வடிபபதற்கு) தசாபவித்திரமென்னும் ஆடையுள்ள பாத்திரத்தில் சாமமறையோதுவோர்களால் வார்க்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३ २ ३ १ २ ३१२ ३क२र ३२
490. असर्जि रथ्यो यथा पवित्रे चम्वोः सुतः ।
१ २ ३ १ २र
कार्ष्मन् वाजी न्यक्रमीत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-36-1.

அஸர்ஜி ரத்யோ யதா பவித்ரே சம்வோ: ஸுத: |
கார்ஷ்மந் வாஜீ ந்யக்ரமீத் ||

அந்வயம்.

रथ्यः यथा, चम्वोः, सुतः, पवित्रे, असर्जि, वाजी, कार्ष्मन्, न्यक्रमीत् ॥

பதவுரை.

रथ्य. यथा	ரத்ய: யதா	குதிரையை இரதத்தில் விரைவில பூட்டுவதுபோல (வேளவியில)
चम्वोः	சம்வோ:	இரசம பிழியும் பலகைகளிரண்டின நடுவில வைதது
सुत.	ஸுத:	பிழியபபட்ட சோமரசம
पवित्रे	பவித்ரே	பாததிரததில
असर्जि	அஸர்ஜி	வாரககபபட்டது. அததன்மைய
वाजी	வாஜீ	விரைவுள்ள சோமரசம
कार्ष्मन्	கார்ஷ்மந்	வேள்வியாகிய போரை
न्यक्रमीत्	ந்யக்ரமீத்	வளைததுக கொளகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. பிரபூவசு ரிஷி.

இரத சமபநதமுள்ள குதிரை போனறு, அதாவது அக்குதிரையை விடுமாறு வேள்வியில இரணடு பலகையின நடுவில வைததுப பிழிநதெடுககபபட்ட சோமரசம பாததிரத்தில விடபபட்டது அததனமைய வேகமுள்ள சோமரசம் வேளவியாகிய யுததததை இயறகையாயச சூழ்நது கொளகினறது எனபதாம. (4)

ரணடுத, தேவா மனிதாகளை ஒருவாககொருவா ஆகாஷணிததுககொளளுமாறு செயதலின வேளவியே போரெனபபட்டது.

மந்திரம் 5.

२उ ३ १ २र ३२ ३ २ ३ १२
491. *प्र यद्गावो न भूर्णयस्त्वेषा अयासो अक्रमुः ।
२ २ ३ २उ ३ १ २
घ्नन्तः कृष्णामप त्वचम् ॥ ५ ॥

இருககு—9-41-1

ப்ரயத்காவொ ந பூர்ணயஸ்த்வேஷா அயாஸொ அக்ரமு: ।
க்நந்த: க்ருஷ்ணாமப த்வசம் ॥

அநவயம்

यत्, भूर्णयः, त्वेषाः, अयासः, कृष्णां त्वचं, अपघ्नन्तः, गावः न, प्राक्रमुः ॥

* प्रये गावो, எனபது இருககு

பதவுரை.

यत् भूर्णय.	யத் பூர்ணய:	யாது வேகமுடையதும்,
त्वेषाः	த்வேஷா:	பிரகாசமுடையதும,
अयास	அயாஸ:	செலலுஞ் சீலமுடையதும்,
कृष्णां त्वच	க்ருஷ்ணாம் த்வசம்	மறைககபபடட இருளை
अपघ्नन्तः	அபக்னந்த:	(பிழியுஙகால) நீககுகினறது மாமோ, அச்சோமரசம
गाव· न	காவ: ந	பசுககள தமது கட்டுத்தறிக்குப் போவனபோனறு
प्राक्रमु.	ப்ராக்ரமு:	வேளவியைத தொழிற படுததுகினறது (பிரவிருததி செய்விககினறது.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3 இருக்குக்—5. மேதயாதிதி ரிஷி.

எது வேகமுடையதும, பிரகாசமுடையதும், செல்லுஞ் சீலமுடையதும, பிழியுஙகாலே மறைககினற இருளை யொதுககுகினறதுமாமோ, இந தனமைய சோமரசம வேள்வியைப பிரவிர்த்திப்பிககினறது அதிலுவமை:-- நீர போனறெனல, அதாவது நீர் விரைவிற கீழே விழுகினறது போனறு என்பதாம ரணடு மூலததிப 'கோ' எனனும பதததிறகு, நீர பொருள. அலலது, கோககளையே உவமையாகக கூறபபடுகினறது -தனது கோடடததிறகு (பசுச சாலைககு) பசுககள விரைவிற செல்கினறன போனறெனல. அலலது, கோ, எனறது துதிவாககு. அவவாககு, துதிககததககதைக குறிததது விரை விலடைகினறது போனறெனல. வேளவியைத தொழிற படுததுகினறதென பது அதைதத தோததிரம பணணுகினறது எனபதாம. (5)

மநதிரம் 6.

३ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३२
492. अपघ्नन् पवसे मृधः क्रतुवित्सोम मत्सरः ।
३१ २२ ३ १२
नुदस्वादेवयुं जनम् ॥ ६ ॥

சா வே.

அபக்னந் பவஸே ம்ருத: க்ரதுவித்ஸோம மத்ஸர: ।
நுதஸ்வாதேவயும் ஜநம் ॥

அந்வயம்

हे सोम !, मत्सरः, मृधः, अपघ्नन्, क्रतुवित्, पवसे, अदेवयुं जनं, नुदस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	ஸோமமே!
मत्सर	மத்ஸர:	களிப்பைத்தருகின்ற நீ
मृधः	ம்ருத:	துன்புறுத்துஞ் சத்துருக்களை
अपघ्नन्	அபக்நந்	நாசஞ் செய்து
क्रतुवित्	க்ரதுவித்	எனக்கு அறிவையுந்தந்து
पवसे	பவஸே	பாத்திரத்தில் நிறைகின்றாய் அத்தன்மைய நீ
अदेवयु जन	அதேவயும் ஜநம்	தேவர்களை விரும்பாத இராக்கதர்களை
नुदस्व	நுதஸ்வ	தூரத்தில் ஓட்டுவாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. நித்ருயு ரிஷி.

ஸோமமே! களிப்பைக் கொடுக்கின்ற நீ, துன்புறுத்துவோர்களைச் (சத்துருக்களை) கொன்று, எங்கட்கு நல்லுணர்வையும் கொடுத்துப், பாத்திரத்தில் நிறைகின்றனை. அத்தன்மைய நீ, தேவர்களை ஆதரிக்காத இராக்கத வருக்கத்தை வெளியிற்போக்கச் செய்வாயாக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३१२
493. अया पवस्व धारया यया सूर्यमरोचयः ।
३ १ २र ३२
हिन्वानो मानुषीरपः ॥ ७ ॥

இருக்கு—9-63-7.

அயா பவஸ்வ தாரயா யயா ஸூர்யமரோசய: ।
ஹிந்வாநோ மாநுஷீரப: ॥

அந்வயம்.

(हे सोम!,) मानुषीः, अपः, हिन्वानः, यया धारया, सूर्यं, अरोचयः, अया, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम!)	(ஹே ஸோம!)	(ஸோமமே!)
मानुषी	மாநுஷீ:	மனிதர்கட்கு இதமான
अप	அப:	நீரைய்

हिन्वानः	ஹிந்வாநः	செலுத்துகின்ற நீ
यया धारया	யயா தாரயா	எந்தத் தாரையால்
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனைப்
अरोचयः	அரோசய:	பிரகாசிப்பிக்கின்றனையோ,
अया	அயா	அந்தத்தகைய இந்தத் தாரையோடு
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. நிதாயு ரிஷி.

மக்கட்கு அநுகூலமாகிய நீரைச்செலுத்துகின்ற நீ, எந்தத் தாரையால் சூரியனைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றனையோ, அந்தத்தகைய இந்தத் தாரையால் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ २उ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
494. स पवस्व य आविथेन्द्रं वृत्राय हन्तवे ।
३ १ २ ३ २३२
वव्रिवांसं महीरपः ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-61-22.

ஸ பவஸ்வ ய ஆவிதேந்த்ரம் வ்ருத்ராய ஹந்தவே |
வவ்ரிவாம்ஸம் மஹீரப: ||

அந்வயம்

(हे सोम!,) यः (त्वं,) महीः, अपः, वव्रिवांसं, वृत्राय हन्तवे, इन्द्रं, आविथः, सः, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम!)	(ஹே ஸோம!)	(சோமமே!)
यः (त्व)	ய: (த்வம்)	யாதொரு நீ
महीः	மஹீ:	மிகுந்த
अपः	அப:	நீரைத்
वव्रिवांसं	வவ்ரிவாம்ஸம்	தடை செய்த
वृत्राय हन्तवे	வ்ருத்ராய ஹந்தவே	விருத்திராசுரனைக் கொல்வதற்கு
इन्द्रं आविथ·	இந்த்ரம் ஆவித:	இந்திரனைக் காத்தாய.
स	ஸ:	அந்தத்தகைய நீ
पवस्व	பவஸ்வ	தாரையாய்ப் பாத்திரத்தில் நிறை வாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3 இருக்கு—8 அமஹீய ரிஷி

சோமரசமே! நீ, மகத்தாகிய நீரைத் தடுத்த விருத்திராசுரனைக் கொல்வதற்கு இந்திரனைக் காப்பாற்றினுய அத்தகைய நீ தாரையால் பாத்திரத்தில் நிரம்புவாயாக. இந்திரன் சோமத்தை யருந்தி உன்மத்தனுய மகத்தாகிய நீரைத் தடுத்த விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்பது பொருள்

மந்திரம் 9.

३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ २
495. अया वीती परिस्रव यस्त इन्दो मदेष्वा ।
३ १२ ३ १ २र
अवाहन्नवतीर्नव ॥ ९ ॥

இருக்கு—9-61-1.

அயா வீதீ பரிஸ்ரவ யஸ்த இந்தோ மதேஷ்வா |
அவாஹந்நவதீர்நவ ||

அந்வயம்

हे इन्दो!, ते, यः, मदेषु, नवती नव, अवाहन्, अया, वीती, परिस्रव, ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹே இந்தோ!	சோமரசமே!
ते	தே	உன்னுடைய
यः	யஃ	யாதொரு இரசமானது
मदेषु	மதேஷு	போதைகளில் (களிப்பினால்)
नवती. नव	நவதீஃ நவ	எண்பது தொண்ணூறு (810) அசுரபுரங்களை
अवाहन्	அவாஹந்	நாசம் பண்ணியதோ.
अया	அயா	இந்த இரசத்துடன்
वीती	வீதீ	இந்திரன் உண்ணுதற்பொருட்டுக்
परिस्रव	பரிஸ்ரவ	கலசத்திற் பொங்கி வழிவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. அமஹீய ரிஷி.

சோமமே! இந்த ரசத்துடன் இந்திரன் அருந்துதற்பொருட்டுக் கலசத்தில் நிரம்புவாயாக. எவ்வண்ணமாகிய இரசத்தாலென்று ஆசங்கித்துக்கூறு

படுகின்றது —உன்னுடைய யாதொரு இரசமானது உயுத்தத்தில் எண்ணூற றுப்பத்து எண்கள் கொண்ட அசுரசம்பரபுரிகளை (இராக்கத புரங்களை) நாசம பண்ணியதோ, அத்தன்மைய இரசத்துடன் எனசசோத்துக்கொள்க. (ரண்டு இந்தச சோமரசத்தைக குடித்துவிட்டு உன்மத்தனுகிய இந்திரன், கூறிய எண் கொண்ட அசுரர்களின் சம்பரபுரிகளை யழித்தனன் என்பது கொண்டு சோமரசங் கொன்றது என்ல் உபசார மென்க.) (9)

மந்திரம் 10.

१२ ३२ २२ ३१२उ ३ १ २ ३ १ २
496. *परि द्युक्षं †सनद्रयिं भरद्वाजं नो अन्धसा ।
३ १ २ ३१३ २
§स्वानो अर्ष पवित्र आ ॥ १० ॥

இருக்கு—9-52-1.

പരി ദ്യുക്ഷം സനദ്രയിം ഭരദ്വാജം നോ അന്ധസാ ।
സ്വാനോ അൎഷ പവിത്ര ആ ॥

அந்வயம்.

द्युक्षं, सनत्, रयिं, वाजं, अन्धसा, नः, परिभरत्, स्वानः, पवित्रे, आ अर्ष॥

பதவுரை.

द्युक्षं	ദ്യുക്ഷം	விளங்குவதும
सनत्	സനൽ	கொடுக்கப்படுவதுமாகிய
रयिं	രയിം	தனத்தையும
वाजं	വാജം	அன்னத்தையும
न.	നഃ	எங்கட்கு
परिभरत्	പരിഭരൽ	எல்லா வகையானுஞ் சோமரசங் கொடுக்குக.
स्वानः	സ്വാനഃ	(அத்தகைய நீ) பிழியப்பட்டோ ஞய்க
पवित्रे	പവിത്രേ	கலசத்திற
आ अर्ष	ആ അൎഷ	பொங்கிவழிவாயாக.

* परीद्युक्ष, † सनद्रयि. § सुवानो, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம

ரடம—3. இருககு—10 உததிய ரிஷி

விளஙகுவதும, கொடுககபபடுவதும, அலலது, சைனயமும ஆகிய ரததுடன கூடிய ஆறறலே, அனனததுடன சோமரசம எஙகடகு எலலா நகயானும கொடுககுக எனபது பொருள இனிபபிரததியடசமாகிய ராததிரம —சோமரசமே! பிழிநதெடுககபபடட நீ, பாததிரததில ஒரு சமாய நிரமபுவாயாக. (10)

மூனறாவது கணடம்.

முறறும.

நான்காவது கணடம்.

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—5. கண்டம்—4.

பதினைன்கு மநதிரஙகளாலானது

சோமம, தேவதை, காயததிரி, சநதம. ஷடசம, சுரம

மநதிரம் 1.

३ २ ३ २ ३ १ २३ २ ३ १ २२३२

497. अचिक्रदद् वृषा हरिर्महान् मित्रो न दर्शतः ।

१ २र

सꣳसूर्येण *दिद्युते ॥ १ ॥

இருக்கு—9-2-6

அசிக்ரதத் வ்ருஷா ஹரிர்மஹாந் மித்ரோ ந தர்சத꞉ ।
ஸꣳஸூர்யேண தித்யுதே ॥

அநவயம.

वृषा, हरिः, महान्, मित्रः न, दर्शतः, अचिक्रदद्, सूर्येण सं, दिद्युते ॥

---

* रोचते, எனபது இருககு

பதவுரை.

वृषा	வ்ருஷா	மனவிருப்பபப பொழிவதும
हरिः	ஹரிঃ	பசுமையானதும
महान्	மஹாந்	பூசிக்கத்தக்கதும
मित्र. न	மித்ர: ந	நணபன போனறு
दर्शतः	தர்ஶதঃ	பாாககததககதுமாகிய சோமரசம
अचिक्रदद्	அசிக்ரதத்	ஒலிககினறது. அசசோமரசம
सूर्येण सं	ஸூர்யேண ஸம்	இரவியோடு
दिद्युते	தித்யுதே	வானுலகில விளஙகுகின்றது.

சாயண பாடியம்

கணடம—4. இருககு—1. மேதயாதிதி ரிஷி.

விருமபுவதை மழையெனப பெயயவதும, பசுமை நிறமுடையதும, ஆராதிததறகுரியதும, மிததிரனைப போனறு பாாககததககதுமாகிய யாதொரு சோமரசமுணடோ, அது இரைசசலிடுகினறது அததகைய இச்சோமரசம சூரியனுடன வானில விளஙகுகினறது எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

२ १ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २
498. आ ते दक्षं मयोभुवं वह्निमद्या वृणीमहे ।
२ ३ १ २३ १२
पान्तमा पुरुस्पृहम् ॥ २ ॥

இருககு—9-65-28.

ஆ தே தக்ஷம் மயோபுவம் வஹ்நிமத்யா வ்ருணீமஹே ।
பாந்தமா புருஸ்ப்ருஹம் ॥

அந்வயம்.

(हे सोम !,) (यष्टार:,) ते, दक्षं, अद्य, आवृणीमहे, मयोभुवं, वह्निं, पान्तं, पुरुस्पृहं ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹே ஸோம !)	(சோமரசமே !)
(यष्टार)	(யஷ்டார:)	(வேடபோாகளான யாஙகள)
ते	தே	உனனுடைய
दक्षं	தக்ஷம்	ஆறறலை
अद्य	அத்ய	இவவேளவி நாளில

आवृणीमहे	ஆவ்ருணீமஹே	ஒருமைப்பட்டு ஆராதிக்கின்றோம். (எத்தன்மைய ஆற்றலெனின்?)
मयोभुवं	மயோபு⁴வம்	சுகத்தைத் தருவதும்
वह्निं	வஹ்நிம்	தன முதலிய வற்றைக் கொடுப்பதும்
पान्तं	பாந்தம்	பகைவர்களினின்றுங் காப்பாற்றுவதும்
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பல்லோர்கள் விரும்புகின்றதுமாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. பிருகு ரிஷி

சோமரசமே! வேள்வி யாற்றுகின்ற நாங்கள் உன்னுடைய தன்மாகிய ஆற்றலை இவ்வேள்வித் தினத்தில் ஒருமுகப்பட்டுப் போற்றுகின்றோம். எத்தன்மைய ஆற்றலெனின்? சுகத்தை யுண்டாக்குவதும், தன முதலியவைகளைக் கொடுப்பதும், சத்துருக்களினின்றும் பாதுகாப்பதும், பலரால் விரும்பப்பாலதுமாகியதாம் (அவ்வாற்றலைப் போற்றுகின்றோம் என்று முடித்துக் கொள்க) (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३१ २र ३ २३ २

499. अध्वर्यो अद्रिभिः सुतꣳ सोमं पवित्र आनय ।

३ १ २ ३ १ २

*पुनाहीन्द्राय पातवे ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-51-2.

அத்⁴வர்யோ அத்³ரிபி⁴: ஸுதம் ஸோமம் பவித்ர ஆநய ।
புநாஹீந்த்³ராய பாதவே ॥

அந்வயம்.

हे अध्वर्यो!, अद्रिभि:, सुत सोम, पवित्रे, आनय, इन्द्राय पातवे, पुनाहि ॥

பதவுரை.

हे अध्वर्यो !	ஹே அத்⁴வர்யோ!	வேட்கின்றோய்! நீ
अद्रिभि	அத்³ரிபி⁴:	கற்களால்
सुत सोमं	ஸுதம் ஸோமம்	பிழியப்பட்ட சோமரசத்தைக்

* पुनीहि, என்பது இருக்கு

पवित्रे	பவித்ரே	கலசத்திற்
आनय	ஆநய	கொண்டுவந்து சேர்ப்பாயாக.
इन्द्राय पातवे	இந்த்ராய பாதவே	(மற்றும்) இந்திரன் அருந்துதற் பொருட்டுப்
पुनाहि	புநாஹி	பரிசுத்தஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—3. உசத்திய ரிஷி.

வேட்போய! கற்களினால் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தைப் பாத்திரத்திற் சேர்ப்பாயாக. மேலும் இப்பொருளை விளக்கப்படுகின்றது இந்திரன் அருந்துதற் பொருட்டுப் பரிசுத்தஞ் செய்வாயாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

२३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २र
500. तरत्स मन्दी धावति धारा सुतस्यान्धसः ।
२३ २ ३ १ २
तरत्स मन्दी धावति ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-58-1.

தரத்ஸ மந்தீ தாவதி தாரா ஸுதஸ்யாந்தஸ: |
தரத்ஸ மந்தீ தாவதி ||

அந்வயம்.

सुतस्य, अन्धसः, धारा, मन्दी, सः, तरत्, धावति, सः, तरत्, धावति ॥

பதவுரை.

सुतस्य	ஸுதஸ்ய	பிழியப்பட்ட
अन्धस.	அந்தஸ:	சோமரசத்தினுடைய
धारा	தாரா	தாரையானது
मन्दी	மந்தீ	இந்திரனுக்குக் களிப்பைக் கொடுக்கின்றது.
स.	ஸ:	அது
तरत्	தரத்	பாவத்தினின்றும் கரையேற்றுவதாய
धावति	தாவதி	துரோண கலசத்தை யடைகின்றது.
स.	ஸ:	அது
तरत्	தரத்	பாவத்தினின்றுங் கரையேற்றுவதாய
धावति	தாவதி	துரோண கலசத்தை யடைகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—4. அவத்சார ரிஷி.

அச் சோமரசம், தேவர்கட்குக் களிப்பைக் கொடுக்கிறதும், துதிப்போர்களைப் பாவத்தினின்றுங் கரையேற்றிவிடுகின்றதும், துரோண கலசத்தை யடைகின்றதுமாம் பாவத்தினின்றுங் கரையேறுகின்றது துரோணகல சத்தையடைகின்றது, என மூலத்தில் இரட்டித்துக் கூறியது மிகுந்த அன் பின் பொருட்டாம் அல்லது, இம்மந்திரத்திற்கு யாஸ்கமுனிவர் நிருத்தம் 13, 6, ல் கூறியுள்ள பொருளைக் கொள்க. அஃது வருமாறு—"யாவன் துதிக்கின்றானோ, அவன் எல்லாப் பாவத்தையுங் கடக்கின்றான் களிப்படை கின்றான்" என்பது முதலியனவாம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३१ २ ३१ २ ३ १ २

501. आ पवस्व सहस्रिणꣳ रयिꣳ सोम सुवीर्यम् ।

३ १ २र

अस्मे श्रवाꣳसि धारय ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-63-1.

𑌆 𑌪𑌵𑌸𑍍𑌵 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌰𑌯𑌿𑌂 𑌸𑍋𑌮 𑌸𑍁𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯 ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, सहस्रिणं, सुवीर्यं, रयिं, आपवस्व, अस्मे, श्रवासि, धारय ॥

பதவுரை.

हे सोम!	𑌹𑍇 𑌸𑍋𑌮 !	சோமரசமே! நீ
सहस्रिणं	𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌿𑌣𑌂	ஆயிரக்கணக்கான எண் கொண் டதும்
सुवीर्यं	𑌸𑍁𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂	மேம்பட்ட வன்மையுடையது மாகிய
रयिं	𑌰𑌯𑌿𑌂	தனத்தை (எமக்கு)
आ पवस्व	𑌆 𑌪𑌵𑌸𑍍𑌵	ஒரு முகமாய்ப் பொழி வாயாக
अस्मे	𑌅𑌸𑍍𑌮𑍇	என் விஷயத்தில்
श्रवांसि	𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌂𑌸𑌿	அன்னங்களை (யும்)
धारय	𑌧𑌾𑌰𑌯	நிலை நிறுத்து வாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—5. நித்ருவி ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, ஆயிரக்கணக்கான (அளவற்ற) நல்ல சந்திகளோடு கூடிய தனத்தை ஒரு முகமாக எமக்குப் பொழிவாயாக. மற்றும், எம்மிடத்தில் அன்னங்களை நிறுத்தி வைப்பாயாக என்பதாம் (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३१२ ३१ २२

502. अनु प्रत्नास आयवः पदं नवीयो अक्रमुः ।

३ १ २ ३ १२

रुचे जनन्त सूर्यम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-23-2.

அநு ப்ரத்நாஸ ஆயவ: பதம் நவீயோ அக்ரமு: |

ருசே ஜநந்த ஸூர்யம் ||

அந்வயம்

प्रत्नासः, आयवः, नवीयः, पदं, अन्वक्रमुः, रुचे, सूर्य, जनन्त ॥

பதவுரை.

प्रत्नास.	ப்ரத்நாஸ:	பழமையாகியதும்
आयव·	ஆயவ:	செல்லுஞ் சீலமுடையதுமாகிய சோமரசம்
नवीय·	நவீய:	புதிய
पदं	பதம்	இடத்தைச்
अन्वक्रमु	அந்வக்ரமு:	சூழ்ந்துகொண்டது.
रुचे	ருசே	பிரகாசத்தின்பொருட்டு
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனைப்போன்ற சோமரசத்தை
जनन्त	ஜநந்த	உண்டாக்குகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—6.

செல்லுந் தன்மையுள்ள பண்டைக்காலத்திய அநேக குதிரைகள் மிகப் புதிய இடத்தை நன்கு அடைகின்றன என்னும் வழக்கம்பற்றிய உருவகத்தின்ற சோமரசந் துதிக்கப்படுகின்றது. பிரகாசத்தின் பொருட்டு சூரியனை (சூரியன் போன்ற சோமரசத்தை) உண்டாக்குகின்றார்கள் என்பதாம் (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
503. अर्षा सोम द्युमत्तमोऽभि द्रोणानि रोरुवत् ।

३ १ २ ३ २ ३ २
*सीदन्योनौ वनेष्वा ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-65-19.

𑌅𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌸𑍋𑌮 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌭𑌿 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍋𑌰𑍁𑌵𑌤𑍍 ।
𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍌 𑌵𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾 ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, द्युमत्तमः, द्रोणानि, अभि रोरुवत्, वनेषु, योनौ, आसीदन्, अर्ष ॥

பதவுரை.

हे सोम !	𑌹𑍇 𑌸𑍋𑌮 !	சோமரசமே !
द्युमत्तम	𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃	மிகப்பிரகாசமுடைய நீ
द्रोणानि अभि	𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌭𑌿	கலசங்களைக் குறித்து
अभि रोरुवत्	𑌅𑌭𑌿 𑌰𑍋𑌰𑍁𑌵𑌤𑍍	பன்முறை யொலித்துக்கொண்டு
वनेषु	𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁	வேள்விச்சாலைகளுள்
योनौ	𑌯𑍋𑌨𑍌	ஓரிடத்தில்
आसीदन्	𑌆𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍	முதன்மையாய் நிலைபெற்றோனாய்
अर्ष	𑌅𑌰𑍍𑌷	வருவாயாக.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—4 இருக்கு—7 பிருகு ரிஷி.

சோமமே ! வியப்பார்ந்த வொளியுடைய நீ, துரோண கலசங்களிற், (பிரயோகமிகுதிப்பாடுபற்றிப் பன்மை) குறி வைத்துக்கொண்டு மீண்டும் மீண்டும், அல்லது, மிகுதியாக ஒலி செய்துகொண்டு வருவாயாக (ரண்டு, தசாபவித்திரமென்னும் ஒரு பெரும்பாண்டத்தினின்று வெளியேறிய சோமரசம் இடைவிடாத தாரையால் கீழ் விழுந்துகொண்டு உண்மையாய் ஒலியிடுகின்றது எனக்) அதில் திடமார்ந்தம்—வனத்திலுள்ள வேள்விச் சாலைகளில், அல்லது, போற்றத்தக்க வேள்விமனைகளில் உள்ள ஒரு இடத்தில் இருந்தவாறென்றல். அல்லது, வனங்களில் பூமியில் முன்னிருந்து கொண்டவாறென்றல் சோமரசம் முன்னிருந்தவாறே வேள்விமனைக்குட் செல்கின்றது என இயைத்துக்கொள்க. (7)

* सीदन् श्येनो न योनिना, என்பது இருக்கு.

மநதிரம் 8.

१२ ३१ २३१२ ३१२

504. वृषा सोम द्युमाꣳ असि वृषा देव वृषव्रतः ।

२३१२

वृषा धर्माणि *दध्रिषे ॥ ८ ॥

இருககு 9-64-1.

வ்ருஷா ஸோம த்யுமாம் அஸி வ்ருஷா தேவ வ்ருஷவ்ரத꞉ ।

வ்ருஷா தர்மாணி தத்ரிஷே ॥

அநவயம

हे सोम ! वृषा, द्युमान्, असि, देव, वृषा, वृषव्रतः, वृषा, धर्माणि, दध्रिषे ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே !
वृषा	வ்ருஷா	மனவிருபபைப பொழிகினற நீ
द्युमान्	த்யுமாந்	பிரகாசமுடையோனுய
असि	அஸி	இருககினருய. மறறும,
देव !	தேவ !	திவயமாகிய சோமமே !
वृषा	வ்ருஷா	மனவேடகையை நிறையச செய கினற நீ
वृषव्रत.	வ்ருஷவ்ரத꞉	மழையின பொருடடு விரத முடையோனு யிருககினருய. மறறும, சோமமே !
वृषा	வ்ருஷா	இசசையைப பூரணமாககுகினற நீ
धर्माणि	தர்மாணி	தேவ மநுடாகடகு இனிய செய யுந தருமஙகளைத
दध्रिषे	தத்ரிஷே	தாஙகுகினருய.

சாயண பாடியம்.

கணடம—4 இருககு—8. கசியப ரிஷி.

சோமமே ! வேணடியதைப பெயகினற நீ, ஒளிமிககுடையோனு யிருககினருய மறறும, பிரகாசமுடைய தேவ ! மழையைப பெய்விககினற கருமசீலனுயிருககினருய. அஃதனறியும, மனிதா தேவாகடகு இனிதாகிய தருமஙகளை (உணவுகளை)த தாஙகியுளளாய. (8)

---

* दविषे, எனபது இருககு.

மந்திரம் 9

३१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १२
505. इषे पवस्व धारया मृज्यमानो मनीषिभिः ।
१ २ ३ २ २र
इन्दो रुचाभि गा इहि ॥ ९ ॥

இருக் 9-64-13.

இஷே பவஸ்வ தாரயா ம்ருஜ்யமாநோ மநீஷிபி: ।
இந்தோ ருசாபி கா இஹி ॥

அந்வயம்

हे इन्दोः! मनीषिभिः, मृज्यमानः, इषे, धारया, पवस्व, रुचा, गा., अभीहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹே இந்தோ!	சோமரசமே!
मनीषिभि.	மநீஷிபி:	அறிவு மிகுந்த வேட்போர்களால்
मृज्यमान	ம்ருஜ்யமாந:	சோதிக்கப் பெற்ற நீ
इषे	இஷே	எங்கட்கு அன்னத்தை அடைவித்தற் பொருட்டு
धारया	தாரயா	தாரை வாயிலாக
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரத்தில் நிரம்புவாயாக.
रुचा	ருசா	(மற்றும்) உருசி தருகின்ற அன்னவடிவத்தால்
गा.	கா:	கோ முதலியவைகளைச்
अभीहि	அபீஹி	சேர்வாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9 கசியப ரிஷி.

சோமமே! வேட்போர்களால் பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்ட நீ, எங்களுடைய அன்னலாபத்தின் பொருட்டுத் தாரையால் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக (மற்றும்) உருசியுள்ள அன்னவடிவத்தால் பசு முதலியவைகளை யடைவாயாக. (9)

மந்திரம் 10

३ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २
506. मन्द्रया सोम धारया वृषा पवस्व देवयुः ।
२ ३ १ २ ३२
*अव्या वारेभिरस्मयुः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-6-1.

*अव्यो ` , என்பது இருக்கு.

மந்த்ரயா தாரயா பவஸ்வ ஸோம தேவயு: |
அவ்யோ வாரேபிரஸ்மயு: ||

அந்வயம.

हे सोम !, वृषा, देवयुः, अस्मयुः, अव्या ; मन्द्रया धारया, वारेभि , पवस्व ॥

பதவுரை

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே !
वृषा	வ்ருஷா	மனவிருப்பைப் பொழிபவனும்
देवयु.	தேவயு:	தேவதைகட்கு விருப்புடையோனும்
अस्मयु	அஸ்மயு:	எமக்குப் பிரிய முடையோனு மாகிய நீ
अव्या.	அவ்யா:	(எம்மை) பாதுகாப்பாயாக
मन्द्रया धारया	மந்த்ரயா தாரயா	களிப்பைத்தரும் தாரையால்
वारेभि.	வாரேபி:	ஆட்டின் மயிர்களின் வாயிலாக
पवस्व	பவஸ்வ	நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10 அசித ரிஷி.

சோமரசமே! விரும்பியவைகளைப் பொழிவோனும், தேவர்கட்கு அன்புடையோனும், எங்கட்குப் பிரியனுமாகிய நீ, எம்மைக் காப்பாற்று வாயாக. ஆட்டின் மயிர்களால் செய்யப்பட்ட தசாபவித்திர முடைய (வடிக்கும்) பாத்திரத்திற் களிப்பைக் கொடுத்தற் பொருட்டு நிரம்புவாயாக என்பதாம். (10)

மந்திரம் 11.

३ १ २ २ १ २ ३ २उ ३ क २ र

507. अया सोम सुकृत्यया * महांत्सन्नभ्यवर्धथाः ।

३ १ २ र

† मन्दान इद् वृषायसे ॥ ११ ॥

இருக்கு 9-47-1.

அயா ஸோம ஸுக்ருத்யயா மஹாந்த்ஸந்நப்யவர்ததா: |
மந்தாந இத் வ்ருஷாயஸே ||

அந்வயம்

हे सोम !, अया, सुकृत्यया, महान् सन्, अभ्यवर्धथा:, मन्दानः इत्, वृषायसे ॥

* महश्चिदभ्यवर्धत, † मन्दोन उद् वृषायते, என்பன இருக்கு

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே! நீ.
अया	அயா	இந்த
सुकृत्यया	ஸுக்ருத்யயா	நற்கருமத்தால்
महान् सन्	மஹாந் ஸந்	ஆராதிக்கப்பெற்றோனும்
अभ्यवर्धथाः	அப்யவர்த்தயா:	தேவர்களின் பொருட்டு வளர்பவனுமாகுதி.
मन्दान इत्	மந்தாந இத்	களிப்புடையோனாகியே
वृषायसे	வ்ருஷாயஸே	இடபம்போற் கத்துகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—11. கவி ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, பிழிதல் முதலிய அழகிய இந்த நற்கருமத்தாற் பூசிக்கப்பட்டோனாகி மற்றும், தேவர்களைக் குறித்துப் பெருங் களிப்புடையோனாகவே இடபம்போலாகின்றாய், அதாவது களிப்புள்ள இடபஞ் சத்தமிடுகின்றவாறே பிழிந்தெடுக்குங்கால், சமீபத்திற் சத்தமிடுகின்றாய் என்பதாம். (11)

மந்திரம் 12.

३१ २र ३१ २र ३ १२
508. अयं विचर्षणिर्हितः पवमानः सचेतति ।
३ १ २र ३ २
हिन्वान आप्यं बृहत् ॥ १२ ॥

இருக்கு 9-62-10.

அயம் விசர்ஷணிர்ஹித: பவமாந: ஸசேததி ।
ஹின்வாந ஆப்யம் ப்ருஹத் ॥

அந்வயம்.

विचर्षणिः, हितः, पवमानः, अयं आप्यं, बृहत्, हिन्वानः, सचेतति ॥

பதவுரை.

विचर्षणिः	விசர்ஷணி:	விசேடமாய்க் காண்பதும்
हित	ஹித:	பாத்திரத்திலிருப்பதும்
पवमान	பவமாந:	சோதிக்கப்பட்டதுமாகிய
अयं	அயம்	இச் சோமரசமானது
आप्य	ஆப்யம்	நீரிலுண்டாகும்

बृहत्	பிரஹத்	மிகுந்த அன்னத்தைக்
हिन्वानः	ஹிந்வாந:	கொடுப்பதாகி (செலுத்துவதாய்)
सचेतति	ஸசேததி	அனைவர்களாலும் அறியப்படுகின்றது

சாயணய பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—12. சமத்தக்கினி ரிஷி

சிறப்பாய்க் காணப்படுவதும், பாத்திரத்தில் வார்க்கப்பட்டதும், சுத்தப்படுத்தியதுமாகிய இச்சோமரசம், நீரிற் சேர்க்கப்பட்ட மகத்தாகிய அன்னத்தைச் செலுத்துவதாகி யாவராலு மறியப்படுகின்றது. (12)

மந்திரம் 13.

१ २ ३१ २र ३ १ २र

509, प्र न इन्दो *महे तुन ऊर्मि न बिभ्रदर्षसि ।

३ २ ३ २ ३ १ २

अभि देवाँ अयास्यः ॥ १३ ॥

இருக்கு 9-44-1.

ப்ர ந இந்தோ மஹே தந ஊர்மிம் ந பிப்ரதர்ஷஸி ।
அபி தேவாம் அயாஸ்ய: ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो !, नः, महे, तुने, प्रार्षसि, न, अयास्यः, ऊर्मिं, बिभ्रत्, देवान् अभि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹே இந்தோ !	நெகிழுகின்ற சோமரசமே! நீ
नः	ந:	எங்கட்கு
महे	மஹே	மிகுந்த
तुने	துநே	தனமுண்டாதற் பொருட்டுக்
प्रार्षसि	ப்ரார்ஷஸி	கலசத்திற் செல்கின்றாய்.
न	ந	இப்போது
अयास्यः	அயாஸ்ய:	இந்த ரிஷி
ऊर्मिं	ஊர்மிம்	உனது அலையைத்
बिभ्रत्	பிப்ரத்	தாங்கிக் கொண்டு
देवान् अभि	தேவாந் அபி	தேவர்களை அடைந்து செல்கின்றார்

* महेतन, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—13. அயாஸ்ய ரிஷி.

இளகிய சோமரசமே! நீ, எங்கட்கு மிகுந்த தனலாபமாதற பொருட்டுக் கலசத்திற் செல்கின்றனை. இப்போது (ரண்டு நகாரம், இப்போதென்னும் பொருளில் நின்றது) இந்த இருடியானவர் உன்னுடைய அலைகளையேற்றுக் கொண்டு நீர்களைப் புசிக்கச் செல்கின்றனர் (13)

மந்திரம் 14.

३ १ २ ३ २र ३ २ ३ १ २

510. अपघ्नन् पवते मृधोऽप सोमो अराव्णः ।

२ ३ १ २ ३२

गच्छन्निन्द्रस्य निष्कृतम् ॥ १४ ॥

இருக்கு—9-61-25.

அபக்நந் பவதே ம்ருதோऽப ஸோமோ அராவ்ண: ।
கச்சந்நிந்த்ரஸ்ய நிஷ்க்ருதம் ॥

அந்வயம்.

सोमः, मृध , अपघ्नन्, अराव्णः अप, इन्द्रस्य, निष्कृतं, गच्छन्, पवते ॥

பதவுரை.

सोमः	ஸோம:	சோமரசம்
मृध.	ம்ருத:	சத்துருக்களைக்
अपघ्नन्	அபக்நந்	கொன்று
अराव्णः अप	அராவ்ண: அப	ஈகையில்லாதோரையுங் கொன்று விட்டு
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
निष्कृतं	நிஷ்க்ருதம்	இடத்தை
गच्छन्	கச்சந்	அடைந்து
पवते	பவதே	தாரைகளால் நிரம்புகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—14. அமஹீயு ரிஷி

சோமரசமானது துன்புறுத்தும் பகைஞர்களை யொழித்துவிட்டு (கொடுக்காதவரையும்) ஆற்றலால் ஈகையற்றோரையுங் கொன்றுவிட்டு இந்திரனுடைய உறைவிடத்தை யடைந்து தாரையால் நிறைகின்றது என்பதாம் (14)

நான்காவது கண்டம்

முற்றும்.

ஐநதாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அததியாயம் 5. கணடம்—5.

பதது மநதிரஙகளாலானது.

சோமம - தேவதை, பிருகதி - சநதம, சுரம - மததியமம.

மந்திரம் 1.

३ १ २३ १२ ३ १ २र

511, पुनानः सोम धारयापो वसानो अर्षसि ।

१ २३ १ २र३१ २ ३ २ ३ १ २३ १२

आ रत्नधा योनिमृतस्य सीदस्युत्सो *देवो हिरण्ययः ॥ १ ॥

இருககு—9-107-4.

𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍋𑌮 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾𑌪𑍋 𑌵𑌸𑌾𑌨𑍋 𑌅𑌰𑍍𑌷𑌸𑌿 ।
𑌆 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌧𑌾 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍀𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥

அநவயம்.

हे सोम!, पुनानः, अपः, वसानः, धारया, अर्षसि, रत्नधा, ऋतस्य, योनिं, आसीदसि, देवः, उत्सः, हिरण्ययः ॥

பதவுரை.

हे सोम!	𑌹𑍇 𑌸𑍋𑌮!	சோமரசமே!
पुनानः	𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑌃	பவிததிரம பணணப பெறற நீ
अपः	𑌅𑌪𑌃	வசதீவரி யெனனும நீரைத
वसान	𑌵𑌸𑌾𑌨𑌃	தனனிடததிலடககிககொணடு
धारया	𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾	தாரையால
अर्षसि	𑌅𑌰𑍍𑌷𑌸𑌿	துரோண மெனனுங கலசததிற செலகினறாய.
रत्नधा	𑌰𑌤𑍍𑌨𑌧𑌾	இரமிககததகக தனததைக கொடுககும நீ
ऋतस्य	𑌋𑌤𑌸𑍍𑌯	வேளவியின சமபநதமாகிய
योनिं	𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂	இடததை
आसीदसिं	𑌆𑌸𑍀𑌦𑌸𑌿	அடைகினறாய (மறறும)

* देव, எனபது இருககு.

देव	தெவः	பிரகாசிக்கின்ற சோமரசம்
उत्स	உத்ஸः	ஒழுகுவதாய (ஓடுவதாகி)
हिरण्यय	ஹிரண்மயः	தேவதைகட்கு இனிய செய்வதும், இரமிக்கத் தக்கதுமாகின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5　இருக்கு - 1　பரத்துவாசர் முதலிய எழுவர் இருடிகள்

சோமமே! சோதிக்கப்பட்ட நீ, வசதிவரி என்னும் ஆற்று நீரை மறைந்துக்கொண்டு தாரையால் துரோண கலசத்திற் செல்கின்றாய் என்றியும், இரமணீய தனத்திற்குவள்ளலாகிய நீ வேள்வியின் சம்பந்தமாகிய இடத்தை அடைகின்றாய் என்றியும், பிரகாசிக்கின்ற சோமரசம் ஒழுகுந் தன்மை புடையதாய் உண்மையில் தேவர்கட்கு இனியதும், இரமணீயமுமாகின்றது.　(1)

மந்திரம் 2

२ ३ १ २　३२उ　३ १ २ ३ २　१ २
512. परीतो षिञ्चता सुतꣳ सोमो य उत्तमꣳ हविः ।
३ १　२र ३ २ २उ ३ २३ १ २१ २
दधन्वाꣳ यो नर्यो अप्स्वा३न्तरा सुषाव सोममद्रिभिः ॥ २ ॥

இருக்கு 9-107-1

வரீதொ ஷிஞ்சதா ஸுதம் ஸொமொ ய உத்தமம் ஹவிঃ ।
உயந்வாம் யொ நயெர்ா அவ்ஸ்வாந்தரா ஸுஷாவ ஸொமமத்ரிஹிঃ ॥

அந்வயம்

यः, सोम, उत्तम हविः, नर्य, यः, अप्सु अन्तः, दधन्वान्, सोम, अद्रिभि, सुषाव, सुतं, इतः परिषिञ्चत ॥

பதவுரை.

य.	யঃ	யாதொரு
सोम.	ஸொமঃ	சோமரசம்
उत्तम हविः	உத்தமம் ஹவிঃ	தேவர்களுக்குச் சிறந்த உணவாமோ,
नर्य	நயர்யঃ	மனிதர்களுக்கு இனிமை செய்வதோ,
य.	யঃ	யாதொரு சோமரசம்
अप्सु अन्त	அவ்ஸு அந்தঃ	நீரின் நடுவிற்

दधन्वान्	த⁴ந்வாந்	சென்றுகொண்டிருக்கின்றதோ,
सोमं	ஸோமம்	எச் சோமரசத்தை
अद्रिभि. सुषाव	அத்³ரிபி⁴: ஸுஷாவ	வேடபோர்கள் கற்களினால் பிழிந்தெடுத்தார்களோ,
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்த அச்சோமரசத்தை
इत. परिषिञ्चत	இத: பரிஷிஞ்சத	இதன் பின் தெளிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—2.

வேடபோர்களே! பிழிந்தெடுக்கப்பெற்ற சோமரசத்தை இக்கருமத்திற்கு மேல், அல்லது, இவ்விடத்திற்குமேல் நீருடன் தெளிப்பீர்களாக. மற்றும், யாதொரு சோமரசம் நீரின் நடுவில், அல்லது, அந்தரிடசத்திற் சென்றுகொண்டிருக்கின்றதோ, வேடபோர்களால் கற்களினால் பிழிந்தெடுக்கப் பெற்ற அச் சோமரசத்தைத் தெளிப்பீர்களாக எனப் பொருந்துமாறுணர்க. (2)

மந்திரம் 3

१ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २

513. आ सोम *स्वानो अद्रिभिस्तिरो वाराण्यव्यया ।

२ ३ २ ३ २ ३क२र ३२ ३ २ ३ १२

जनो न पुरि चम्वोर्विशद्धरिः सदो वनेषु †दध्रिषे ॥ ३ ॥

இருக்கு—9-107-10.

ஆ ஸோம ஸ்வாநோ அத்³ரிபி⁴ஸ்திரோ வாராண்யவ்யயா ।
ஜநோ ந புரி சம்வோர்விஶத்³த⁴ரி: ஸதோ³ வநேஷு த³த்⁴ரிஷே ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, अद्रिभिः, स्वान , अव्यया वाराणि, तिरस्, आपवसे, हरिः,
चम्वो., पुरि जनः न, विशत्, वनेषु, सदः, दध्रिषे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
अद्रिभि	அத்³ரிபி⁴:	கற்களால்
स्वान.	ஸ்வாந:	இடித்தெடுக்கப்பட்ட நீ
अव्यया वाराणि	அவ்யயா வாராணி	புனிதமாகிய கம்பளிகளை
तिरस्	திரஸ்	மறைத்துக்கொண்டு

*सुवानो, †दधिषे, எனபன இருக்கு.

आपवसे	ஆபவஸெ	ஒரு முகமாயக கலசததிற செலகினறுய
हरिः	ஹரிঃ	பசுமை நிறமுடைய இசசோமம
चम्वो	சம்வோஃ	பிழியும பலகைகளினமீது வைககபபட்ட கலசததில,
पुरि जनः न	புரி ஜநঃ ந	ஒரு நகரததில மனிதாகள புகுமாறு
विशत्	விஶத்	புகுகினற அததகைய நீ
वनेषु	வநெஷு	மரப பாததிரஙகளில
सदः	ஸதঃ	இடததைத
दधिषे	ததிஷெ	தேடிககொணடுள்ளாய.

சாயணபாடியம்.

கணடம—5. இருககு—3 அததிரி ரிஷி.

சோமரசமே! கறகளாற பிழிநதெடுககபபட்ட நீ, காபபாறறததக்க கமபளியைத தளளிககொணடு (மறையச செயதுகொணடு) ஒரு முகமாய நிரமபுவாயாக. பசுமை நிறமுடைய அச சோமரசம, பிழியும பலகைகளின மேலுளள கலசததிற பிரவேசிககினறது அதிலுவமை.—ஒரு நகரில சனஙகள புகுவனபோனறெனல அததகைய நீ, வனஙகளில மரததாற பணணபபட்ட பாததிரஙகளில இடஞ செயதுகொணடனை எனபதாம. (3)

மநதிரம் 4.

१ २ ३१ २ ३ २ ३१ २ ३ १ २
514. प्र सोम देववीतये सिन्धुर्न पिप्ये अर्णसा ।
३ १ २र ३ १ २र ३२ ३ १ २ ३ १२
अंशोः पयसा मदिरो न जागृविरच्छा कोशं मधुश्चुतम् ॥४॥
இருககு 9-107-32.

ப்ர ஸோம தெவவீதயெ ஸிந்துர்ந பிப்யெ அர்ணஸா ।
அம்ஶோঃ பயஸா மதிரோ ந ஜாக்ருவிரச்சா கோஶம் மதுஶ்சுதம் ॥

அநவயம்.

हे सोम!, (त्वं,) देववीतये, सिन्धुः न, अर्णसा, प्रपिप्ये, न, मदिरः, जागृविः, मधुश्चुतं, अंशोः, पयसा, कोशं, अच्छ ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸோம!	சோமரசமே!
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
देववीतये	தெவவீதயெ	தேவாகள அருநதுதறபொருட்டு

सिन्धु. न	ஸிந்து⁴: ந	கடலைப்போன்று
अर्णसा	அர்ணஸா	வசதிவரி, என்னும் ஆற்றுநீரால்
प्रपिप्ये	ப்ரபிப்யே	விருத்தியடைந்து நிறைகின்றுய
न	ந	இவ்வேளை
मदिर	மதி³ர:	களிப்பைத் தருவோனும்
जागृविः	ஜாக்³ருவி:	விழித்திருக்குஞ் சீலமுள்ளவனுமாகிய நீ
मधुश्चुतं	மது⁴ஶ்சுதம்	இன்சுவை பொழுகின்ற
अंशोः	அம்ஶோ:	சோமக்கொடியினுடைய துண்டுகளின்
पयसा	பயஸா	நீரால்
कोशं	கோஶம்	துரோண கலசத்தை
अच्छ	அச்ச²	அடைகின்றனை

சாயணபாடியம்

கண்டம்—5, இருக்கு—4. விசுவாமித்திர ரிஷி

சோமரசமே! நீ, தேவர்கள் அருந்துதற்பொருட்டு வசதிவரி என்னும் பெயருள்ள ஆற்று நீரால் பெருகுகின்றனை அதிருவமை —கடல் (பல வகை) நீரால் நிறைவதுபோன்றேனல் இதனால் நீ, பாகர்கள் முதலியோர்கள்போல விழித்திருக்குஞ் சீலமுடையாய் அல்லது, இப்போது விழித்திருக்குஞ் சீலமுள்ள அது, சோமரசம் ஒழுகுகின்ற சோமக்கொடியின் துண்டுகளின் நீரால் துரோணமென வழங்குங் கலசத்தை அடைகின்றது என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१२ ३२ ३२३२३ २३१२

515. सोम उ ष्वाणः सोतृभिरधिष्णुभिरवीनाम् ।

१२ ३१२ ३ १२ ३१२ ३ १२

अश्वयेव हरिता याति धारया मन्द्रया याति धारया ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-107-8.

ஸோம உ ஷ்வாண: ஸோத்ருபி⁴ரதி⁴ஷ்ணுபி⁴ரவீநாம் ।

அஶ்வயேவ ஹரிதா யாதி தா⁴ரயா மந்த்³ரயா யாதி தா⁴ரயா ॥

அந்வயம்.

सोतृभिः, स्वानः, सोमः, अवीनां, स्नुभिः, अधियाति, उ, अश्वया इव, हरिता, धारया, याति, मन्द्रया, धारया, याति ॥

பதவுரை.

सोतृभिः	ஸோத்ருபி:	பிழியத்தக்கோர்களால்
स्वान	ஸ்வாந:	பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட
सोमः	ஸோம:	சோமரசம்
अवीनां	அவீநாம்	கம்பளியின் மேலுள்ள பாத்திரங்களினுடைய
स्नुभि	ஸ்நுபி:	மேல் வாயினின்று ஒழுகுகின்ற துளிகளால்
अधियाति	அதியாதி	மிகச் செல்கின்றது.
उ	உ	இது பிரசித்தம்
अश्वया इव	அஶ்வயா இவ	பெண் குதிரையா லடைவது போல
हरिता	ஹரிதா	பசுமை நிறமாகிய
धारया	தாரயா	தாரையால்
याति	யாதி	செல்கின்றது
मन्द्रया	மந்த்ரயா	களிப்பைத்தருகின்ற
धारया	தாரயா	தாரையால்
याति	யாதி	கலசத்தையடைகின்றது.

சாயணபாஷ்யம்.

கண்டம்—5.

இரசம் பிழிவோர்களால் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசம், மேம்பட்ட பரிசுத்தமாகிய கம்பளியின் மேலுள்ள பாத்திரத்தை நன்கு அடைகின்றது. இதுபிரசித்தமென்க குதிரைவாயிலாக அடைவது போல், பசுமை நிறமுடைய தாரையால் அடைகின்றது. களிப்பைத்தரும் தாரையால் துரோண கலசத்தை யடைகின்றது. (5)

इपुवाण, என்பது பாடபேதம்.

மந்திரம் 6.

२ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २
516. तवाहं सोम रारण सख्य इन्दो दिवे दिवे ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २र ३ २उ ३ १ २
पुरूणि बभ्रो नि चरन्ति मामव परिधींरतितांइहि ॥ ६ ॥

இருக்கு—9-107-29

தவாஹம் ஸோம ராரண ஸக்ய இந்தோ திவே திவே ।
புரூணி பப்ரோ நி சரந்தி மாமவ பரிதீம் ரதிதாம் இஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो! सोम!, तव सख्ये, अहं, दिवे दिवे, रारण, बभ्रो, पुरूणि, मां, न्यवचरन्ति, तान्, परिधीन्, अति इहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो! सोम!	ஹே இந்தோ! ஸோம!	சோமரசமே!
तव सख्ये	தவ ஸக்யே	நினது மித்திரத்தன்மையில்
अहं	அஹம்	நான்
दिवे दिवे	திவே திவே	நாடோறும்
रारण	ராரண	இரமிக்கின்றேன்.
बभ्रो!	பப்ரோ!	மங்கிய நிறத்தோய்!
पुरूणि	புரூணி	பல இராக்கதர்கள்
मां	மாம்	என்னைப்
न्यवचरन्ति	ந்யவசரந்தி	பீடிக்கின்றார்கள்
तान् परिधीन्	தாந் பரிதீந்	அவ்விராக்கதர்களை
अति इहि	அதி இஹி	நீ, நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1.

சோமமே! உன்னுடைய நட்புச் செய்கையில் ஒவ்வொரு தினமும் இரமிக்கின்றேன். மங்கிய நிறமுடைய சோமரசமே! மிகுந்த அசுரர்கள் நினது நண்பனாந்தன்மையிலுள்ள என்னைத் துன்பப்படுத்துகின்றார்கள். எவர்கள் பீடிக்கின்றார்களோ, அவர்களைக் குறித்து வருவாயாக. (வந்து நாசஞ் செய்வாய் என்பது கருத்து) (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३ १ २र

517. मृज्यमानः *सुहस्त्या समुद्रे वाचमिन्वसि ।

३र ३ १२ ३१ २३ २३ १२ ३क२र

रयिं पिशङ्गं बहुलं पुरुस्पृहं पवमानाभ्यर्षसि ॥ ७ ॥

9-107-21.

ம்ருஜ்யமாந: ஸுஹஸ்த்யா ஸமுத்ரே வாசமிந்வஸி |
ரயிம் பிஶங்கம் பஹுலம் புருஸ்ப்ருஹம் பவமாநாப்யர்ஷஸி ||

* सुहस्त्या, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்

सुहस्त्या, मृज्यमानः, समुद्रे, वाचं, इन्वसि, पवमान, पिशङ्गं, बहुलं, पुरुस्पृह, रयिं, अभ्यर्षसि ॥

பதவுரை.

सुहस्त्या	ஸுஹஸ்த்யா	அழகிய விரலினால் பிழிந்தெடுத்த சோமரசமே!
मृज्यमानः	ம்ருஜ்யமாந:	பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்ட நீ
समुद्रे	ஸமுத்ரே	துரோண கலசத்தில்
वाचं	வாசம்	ஒலியைச்
इन्वसि	இந்வஸி	செலுத்துகின்றாய்
पवमान!	பவமாந!	சோமரசமே! நீ
पिशङ्गं	பிஶங்கம்	பொன், வெள்ளி முதலியவைகளால் மஞ்சள் நிறமும்
बहुलं	பஹுலம்	மிகுதியானதும்
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பலரோகளால் விரும்பப்பட்டதுமாகிய
रयिं	ரயிம்	தனத்தைத்
अभ्यर्षसि	அப்யர்ஷஸி	துதிப்போர்கட்குக் கொடுக்கின்றாய்.

ஸாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

அழகிய விரல்களால் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டோய்! பரிசுத்தமாகிய நீ (வானில்) அந்தரிக்ஷத்தில், அல்லது, கலசத்திற் சத்தத்தை யேவுகின்றாய். மற்றும், பவித்திரமாகிய சோமரசமே! நீ பொன், வெள்ளி முதலியவைகளால் மஞ்சள் நிறமுடையதும், பலரால் மிகப் பிரியப்பட்டத் தக்கதுமாகிய தனத்தைத் துதிப்போர்கட்குக் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

३ १ २र　३ २ ३ १२ ३　२३ १ २
518. अभि सोमास आयवः पवन्ते मद्यं मदम् ।
३ १ ३　२र ३१२　३ १ २　३ १ २　३ १२
समुद्रस्या * धि विष्टपे मनीषिणो † मत्सरासो मदच्युतः ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-207-14

* अधिविष्टपि, † मत्सरासः स्वर्विदः, என்பன இருக்கு.

அபி ஸோமாஸ ஆயவ: பவந்தே மத்யம் மதம் ।
ஸமுத்ரஸ்யாதி விஷ்டபே மனீஷிணோ மத்ஸராஸோ மதச்யுத: ॥

அந்வயம்.

आयवः, मनीषिणः, मत्सरासः, मदच्युतः, सोमासः, समुद्रस्य, अधि विष्टपे, मद्यं, मदं, अभि पवन्ते ॥

பதவுரை.

आयवः	ஆயவ:	செலலுஞ சீலமுடையதும
मनीषिणः	மனீஷிண:	மனதிறகுத தலைமையானதும
मत्सरासः	மத்ஸராஸ:	களிபபைத தருவதும
मदच्युतः	மதச்யுத:	களிபபைத தரும இரசததைப பொஙகச செயவதுமாகிய
सोमासः	ஸோமாஸ:	சோமரசமானது,
समुद्रस्य	ஸமுத்ரஸ்ய	கலசததின
अधि विष्टपे	அதி விஷ்டபே	மேறபுறததில
मद्यं	மத்யம்	களிபபுணடாககும்
मदं	மதம்	தனது இரசததைப
अभि पवन्ते	அபி பவந்தே	பலவகையாய வெளிபபடுத்து கினறது

சாயணபாடியம்.

கண்டம—5. இருசகு—8. விசுவாமிததிர ரிஷி.

செலலுஞ சீலமுளள சோமம, களிபபைத தரும் தனது இரசததை நாறபுறததும வெளிபபடுததுகினறது. யாணடெனின? கூறபபடுகினறது. அநதரிக்ஷததினமேல, அலலது, கலசததின மேறபுறததில. (பவிததிரமாகிய இடததில வெளிபபடுததுகினறது என முடிகக) எததனமைததானது எனின? மனததைச செலுததுவது. களிபபைத தருவது. இரசததைக கொதிககச செய்வது. (இததனமைய சோமககொடி இரசததை வெளிபபடுததுகினறது எனபது திரணட பொருள) (8)

மநதிரம் 9.

३ १ २३ १ २ ३२ ३ २३ १२ ३ २
519. पुनानः सोम जागृविरव्या वारैः परि प्रियः ।
१ २र ३ १ २ ३ १ २
त्वं विप्रो अभवोऽङ्गिरस्तम मध्वा यज्ञं मिमिक्षणः ॥ ९ ॥

வுநாநஃ ஸோம ஜாக்ருவி ரவ்யா வாரைஃ பரி ப்ரியஃ |
த்வம் விப்ரோ அபவோங்கிரஸ்தம மத்வா யஜ்ஞம் மிமிக்ஷ ணஃ ||

அந்வயம்.

हे सोम!, जागृविः, प्रियः त्वं, पुनानः, अव्याः, वारैः, परि, अङ्गिरस्तम, विप्रः, अभवः, नः, यज्ञं, मध्वा, मिमिक्ष ||

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
जागृविः	ஜாக்ருவிஃ	விழித்திருக்குந் தன்மையனும்
प्रियः त्व	ப்ரியஃ த்வம்	அன்பு செய்வோனுமாகிய நீ
पुनानः	புநாநஃ	பவித்திரனுயிருந்து
अव्या.	அவ்யாஃ	ஆட்டின்
वारै.	வாரைஃ	கம்பளிகளின்
परि	பரி	மேலுள்ள பாத்திரத்தில் நிரம்புவாயாக
अङ्गिरस्तम!	அங்கிரஸ்தம!	அங்கிரசர்களில் மேம்பட்டோய்!
विप्रः	விப்ரஃ	புத்தி மிகுந்த நீ
अभवः	அபவஃ	பிதிரர்களுக்கு இறைவனுகின்றனை. அத்தன்மைய நீ
न.	நஃ	எங்களுடைய
यज्ञं	யஜ்ஞம்	வேள்வியை
मध्वा	மத்வா	தனது மதுர இரசத்தால்
मिमिक्ष	மிமிக்ஷ	தெளிக்க விரும்பினை.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—9. கசியப ரிஷி.

சோமரசமே! விழித்துக்கொண்டிருக்குந் தன்மையனும், பிரியங்கொடுப்பவனுமாகிய நீ, பவித்திரனுயிருந்து கம்பளியின்மேலுள்ள தசா பவித்திரமென்னும் ஆடை நுனியால் நிரம்புவாயாக. அங்கிரசர்களுக்குட் சிறந்தோய்! நுண்ணறிவுடையோய்! நீ பிதிரர்களுக்கு இறைவனுயினை. அத்தன்மைய நீ எங்களுடைய வேள்வியை, தனது மதுர ரசத்தால் நனையுமாறு செய்ய விரும்பினுய எனபதாம். (5)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २ ३ २
520. इन्द्राय पवते मदः सोमो मरुत्वते सुतः ।
२१ २ ३ १ २र ३ १ २ ३१२
सहस्रधारो अत्यव्यमर्षति तमीं मृजन्त्यायवः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-107-17.

இந்த்₃ராய பவதே மத₃꞉ ஸோமோ மருத்வதே ஸுத꞉ ।
ஸஹஸ்ரதா₄ரோ அத்யவ்யமர்ஷதி தமீம் ம்ருஜந்த்யாயவ꞉ ॥

அந்வயம்.

मदः, सुत, सोमः, मरुत्वते, इन्द्राय, पवते, सहस्रधारः, अव्यं, अत्यर्षति, आयवः, त ईं, मृजन्ति ॥

பதவுரை.

मदः	மத₃꞉	களிப்பைத் தருகின்றதும்
सुत	ஸுத꞉	பிழியப்பட்டதுமாகிய
सोम	ஸோம꞉	சோமரசம்
मरुत्वते	மருத்வதே	(வாயு தேவதைகளோடு) மருத்துக்களோடு கூடிய
इन्द्राय	இந்த்₃ராய	இந்திரன் பொருட்டுப்
पवते	பவதே	பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது (பின்னர்)
सहस्रधार.	ஸஹஸ்ரதா₄ர꞉	ஆயிரந் தாரைகளோடு கூடிய சோமரசம்
अव्यं	அவ்யம்	கம்பளியைக்கொண்டு
अत्यर्षति	அத்யர்ஷதி	வடித்தெடுக்கப்படுகின்றது.
आयव.	ஆயவ꞉	வேட்கு மனிதர்கள்
त ईम् मृजन्ति	தம் ஈம் ம்ருஜந்தி	அத்தகைய இதைச் சுத்தப்படுத்துகின்றார்கள்

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—10 சமதக்கினி ரிஷி.

களிப்பைத் தருவதும், பிழியப்பட்டதுமாகிய சோமரசம், வாயுதேவதைகளோடு கூடிய இந்திரன் பொருட்டுப் பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது பின்னர், அளவற்ற தாரைகளோடு கூடிய சோமரசம், கம்பளியால் மிகச் சுத்தப்படுத்தப்படுகின்றது. அச்சோமரசத்தை, வேட்கின்ற மனிதர்கள் பவித்திரஞ் செய்கின்றார்கள் என்பதாம். (10)

மந்திரம் 11.

१२ ३ १२ १ २र३ १ २
521. पवस्व *वाजसातमोऽभि विश्वानि ‡वार्या ।
१ २ ३१ २३ २र ३१ २ ३ २
त्वꣳ §समुद्रः प्रथमे विधमन् देवेभ्यः सोम मत्सरः ॥ ११ ॥
9-107-23.

பவஸ்வ வாஜஸாதமொऽபி விஶ்வானி வார்யா ।
த்வம் ஸமுத்ர: ப்ரதமெ விதர்மன் தெவெப்ய: ஸோம மத்ஸர: ॥

அந்வயம்

हे सोम!, विश्वानि, वार्या, अभि, वाजसातमः, पवस्व, देवेभ्यः, मत्सरः, समुद्रः, विधर्मन् त्वं, प्रथमे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம !	சோமரசமே !
विश्वानि	விஶ்வானி	எல்லாத
वार्या	வார்யா	தோத்திரங்களையும்
अभि	அபி	குறியாகக்கொண்டு
वाजसातमः	வாஜஸாதம:	மிக அன்னங் கொடுக்கின்ற நீ
पवस्व	பவஸ்வ	ஒழுகுவாயாக
देवेभ्यः	தெவெப்ய:	(சோம !) தேவர்கட்கு
मत्सरः	மத்ஸர:	களிப்புண்டாக்குவோனும்
समुद्रः	ஸமுத்ர:	திருப்தி செய்பவனும்
विधर्मन् त्वं	விதர்மன் த்வம்	விசேடமாய்ப் பரிபாலிப்பவனுமாகிய நீ
प्रथमे	ப்ரதமெ	சிறந்த வேள்வியில், தேவர்களின் பொருட்டுப் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—11. வசிட்ட ரிஷி.

சோமமே! தோத்திரங்களெல்லாவற்றையுங் குறியாகக்கொண்டு அன்னங் கொடுப்பதிற் சிறந்தோனாகிய நீ (பாண்டத்தில்) நிரம்புவாயாக. சோமரசமே! தேவர்கட்கு களிப்புண்டாக்குவோனும், திருப்தி பண்ணிவைக்குஞ் சீலனும், பரிபாலிக்குந் தன்மையனுமாகிய நீ, முக்கியமாகிய வேள்வியில் தேவர்களின் பொருட்டு (பாண்டத்தில்) நிறைவாயாக. (11)

* वाजसातये, ‡ काव्या, § समुद्रं, என்பன இருக்கு.

மந்திரம் 12.

१२ ३२३२३ १२
522. पवमाना असृक्षत पवित्रमति धारया ।
३१२ ३१२३ १ २र ३ २३१ २र
मरुत्वन्तो मत्सरा इन्द्रिया हया मेधामभि प्रयांसिच ॥ १२ ॥
9-107-25.

பவமாநா அஸ்ருக்ஷத பவித்ரமதி தாரயா ।
மருத்வந்தோ மத்ஸரா இந்த்ரியா ஹயா மேதாமபி ப்ரயாம்ஸிச ॥

அந்வயம்.

मरुत्वन्तः, मत्सराः, इन्द्रियाः, मेधां, प्रयांसिच, अभि, हयाः, पवमानाः, धारया, पवित्रं, असृक्षत ॥

பதவுரை.

मरुत्वन्त	மருத்வந்த:	மருத்துக்களு (வாயுதேவதைகளு) டன் கூடியதும்,
मत्सरा:	மத்ஸரா:	களிப்பைக் கொடுப்பதும்
इन्द्रिया:	இந்த்ரியா:	இந்திரனுக்குப் பிரியமானதும்
मेधां	மேதாம்	துதியையும்
प्रयांसिच	ப்ரயாம்ஸிச	அன்னத்தையும்
अभि	அபி	குறியாகக்கொண்டு (அதாவது துதிப்போருக்கு அன்னம் கொடுத்தற் பொருட்டு)
हया:	ஹயா:	வேளவியிற் செல்வதுமாகிய
पवमाना:	பவமாநா:	சோமரசம்,
धारया	தாரயா	தனது தாரையால்
पवित्रं अति	பவித்ரம் அதி	மிகப் புனிதமாய பவித்திரத்தைக் கடந்து
असृक्षत	அஸ்ருக்ஷத	கீழே ஒழுகுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—12.

பவித்திரமாகிய சோமரசம் தனது தாரையால் பவித்திரத்தை அதாவது வடிக்கும் ஆடையைக் கடந்து ஒழுகுகின்றது. எத்தன்மையதெனின்?

மருத்துத் தேவதைகளோடு கூடியதும், களிப்பைத் தருவதும், இந்திரனுக் குரியதுமாம். (இத்தன்மைய சோமரசம்) துதியையும், அன்னத்தையுங் குறித்து, அல்லது, துதிப்போர்க்கு இவ்விரண்டையுஞ் செய்தற் பொருட்டு, வெளியிற் செல்கின்றது என்பதாம். (12)

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஆறாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

சோமம் - தேவதை. திருஷ்டுப், சந்தம். சுரம் - தைவதம்.

மந்திரம் 1.

१ २२३ २३ २ ३ १ २३ १ २ ३२ ३ १ २२
523. प्र तु द्रव परि कोशं निषीद नृभिः पुनानो अभि वाजमर्ष ।
२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २३ १ २
अश्वं न त्वा वाजिनं मर्जयन्तोऽच्छा बर्हीँरशनाभिर्नयन्ति॥१॥

𑌪𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌰𑌵 𑌪𑌰𑌿 𑌕𑍋𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍀𑌦 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑍋 𑌅𑌭𑌿
[𑌵𑌾𑌜𑌮𑌰𑍍𑌷 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌬𑌰𑍍𑌹𑍀𑌂𑌰𑌶𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿॥

அந்வயம்.

हे सोम !, तु, प्रद्रव, कोश परिनिषीद, नृभिः, पुनानः, वाजं, अभ्यर्ष,

वाजिनं अश्व न, त्वा, मर्जयन्तः, प्रतिरशनाभिः, बर्हि अच्छ नयन्ति ॥ -

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம !	சோமரசமே ! நீ
तु	து	விரைவில்
प्रद्रव	ப்ரத்ரவ	வந்து சேர்வாயாக.
कोश परिनिषीद	கோஶம் பரிநிஷீத	கலசத்தில் நிலைப்பாயாக.
नृभि	ந்ருபி:	வேட்கு மனிதர்களால்
पुनानः	புநாந:	பவித்திரம் பண்ணப்பட்டோனாய்
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தைத்
अभ्यर्ष	அப்யர்ஷ	கொடுப்பாயாக.
वाजिन अश्व न	வாஜிநம் அஶ்வம் ந	ஆற்றலுடைய குதிரையைப் போல
त्वां	த்வாம்	உன்னைப்
मर्जयन्त	மர்ஜயந்த:	பரிசுத்தஞ் செய்கின்ற வேட்போர் முதலியோர்கள்
प्रति रशनाभिः	ப்ரதி ரஶநாபி:	(தமது) நீண்ட விரல்களால்
बर्हि अच्छ नयन्ति	பர்ஹி: அச்ச நயந்தி	வேள்வியில் இனிது கொண்டு போய்ச் சேர்க்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. உசனா ரிஷி.

சோமரசமே ! வேகமாய் (இதில்) வந்து சேர்வாயாக. வந்து துரோண கலசத்தில் நிலைப்பாயாக. வேள்வித் தலைவர்களால் பூசிக்கப்பட்டோனாய் வேள்வித் தலைவனைக் குறித்து அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக அல்லது, போரைக் கொடுப்பாயாக (போரில் வெற்றி யடையச் செய்வாயாக என்பது கருத்து.) ஆற்றலுடைய குதிரையைச் சுத்தப்படுத்துவதுபோல் பரிசுத்தஞ் செய்கின்ற வேட்போர் முதலியோர்கள் வேள்வியைக் குறித்து, கயிறுபோல நீண்ட விரல்களால் கொண்டுபோகின்றார்கள் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१ २र३ १२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
524. प्र काव्यमुशनेव ब्रुवाणो देवो देवानां जनिमा विवक्ति ।
१ २३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ २ ३क२र३ १२
महिव्रतः शुचिबन्धुः पावकः पदा वराहो अभ्येति रेभन् ॥ २ ॥

இருக்கு 9-97-7.

ப்ர காவ்யமுஶநேவ ப்ருவாணோ தேவோ தேவாநாம் ஜநிமா
[விவக்தி |
மஹிவ்ரத: ஶுசிபந்து: பாவக: பதா வராஹோ அப்யேதி
[ரேபந் ||

அந்வயம்.

उशना इव, देवः, काव्यं, ब्रुवाणः, देवानां, जनिमा, प्रविवक्ति, महिव्रतः, शुचिबन्धुः, पावकः, वराहः, रेभन्, पदा, अभ्येति ॥

பதவுரை.

उशना इव	உஶநா இவ	உசனு (சுக்கிரன்) என்னும் பெயருள்ள ரிஷியைப்போல
देव.	தேவ:	துதிக்கின்றவன்
काव्यं	காவ்யம்	தோத்திரத்தைச்
ब्रुवाण	ப்ருவாண:	சொல்லிக்கொண்டு
देवानां	தேவாநாம்	இந்திரன் முதலிய தேவர்களுடைய
जनिमा	ஜநிமா	அவதாரங்களை
प्रविवक्ति	ப்ரவிவக்தி	நன்கு அலங்கரித்தாக கூறுகின்றான்.
महिव्रत·	மஹிவ்ரத:	மிகுந்த கருமமுடையதும்,
शुचिबन्धु.	ஶுசிபந்து:	ஒளிரும் கிரணமுடையதும்
पावक	பாவக:	பவித்திரஞ் செய்வதும்
वराह.	வராஹ:	நற்றினத்திற் றேடியதுமாகிய சோமரசம்
रेभन्	ரேபந்	ஒலித்துக்கொண்டு
पदा	பதா	பாத்திரத்திற்
अभ्येति	அப்யேதி	சேர்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2. விருஷகணோ வாசிஷ்ட ரிஷி

(சுக்கிரன்) உசனு, என்னும் இருடியைப்போல தோத்திரஞ் சொல்கின்ற துதிப்போராகிய இந்த விருஷகணர் என்னும் பெயருள்ள இருடியானவர், இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் அவதாரங்களை இனிது கூறுகின்றார். அநேக கருமங்களை யுடையதும், சந்திரர்களின் ஒளிகளை யுடையதும், அல்லது, மிக விளங்குகின்ற பிரகாசமுடையதும், பாவத்தைப் பரிசுத்தப் படுத்துவதும், மேம்பட்ட நாளிற் பிழியப்பட்டது (மேம்பட்ட நாள் அரசன் நாள்) மாகிய சோமரசமானது ஒலி செய்துகொண்டு பாத்திரங்களை

யடைகின்றது, அல்லது, ஒரு வராகம (பன்றி) காலால் பூமியைக் கெல்லிக் கொண்டுக் கத்துகின்றதுபோல ஒலித்துக்கொண்டு பாத்திரத்திற் செல்கின்றது என்பதுமாம். (2)

மந்திரம் 3.

३ १ २र ३ १ २र३ १ २ ३ १ २र ३ २
525. तिस्रो वाच ईरयति प्र वह्निर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषाम् ।
१ २ ३ १२ ३ २ २ ३ १२ ३१ २ ३ २
गावो यन्ति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यन्ति मतयो वावशानाः॥

இருக்கு 9-97-34.

திஸ்ரோ வாச ஈரயதி ப்ரவஹ்நிர்ருதஸ்ய தீதிம் ப்ரஹ்மணோ [மநீஷாம் ।

காவோ யந்தி கோபதிம் ப்ருச்சமாநா: ஸோமம் யந்தி மதயோ [வாவசாநா: ॥

அந்வயம்.

वह्निः, तिस्रः, वाचः, प्रेरयति, ऋतस्य, धीतिं, ब्रह्मणः, मनीषां, गोपतिं गावः यन्ति, पृच्छमानाः, वावशाना., मतयः, सोम यन्ति ॥

பதவுரை.

वह्निः	வஹ்நி:	அவிசை (தேவ உணவை)த் தாங்குகின்ற வேள்வித் தலைவன்
तिस्रः वाचः	திஸ்ர: வாச:	இருக்கு, யசு, சாமம் என்னு மூன்று துதிகளையுஞ்
प्रेरयति	ப்ரேரயதி	செலுத்துகின்றான். (சொல்கின்றான்.)
ऋतस्य	ருதஸ்ய	வேள்வியைத்
धीतिं	தீதிம்	தாங்குகின்ற
ब्रह्मण	ப்ரஹ்மண:	மகத்தாகிய சோமரசத்தைப்பற்றிய
मनीषां	மநீஷாம்	மங்கள வாக்கைக் கூறுகின்றான்.
गोपतिं गावः यन्ति	கோபதிம் காவ: யந்தி	இடபத்தினருகிற் பசுக்கள் போமாறு
पृच्छमानाः	ப்ருச்சமாநா:	கேட்கின்றவைகளான கோக்கள் செல்கின்றன.
वावशानाः	வாவசாநா:	அன்புடைய
मतय	மதய:	துதியாளர்களும
सोमं यन्ति	ஸோமம் யந்தி	சோமரசத்திற்கருகில் துதிப்பதற்குச் செல்கின்றார்கள்.

சாயன பாஷ்யம்.

கண்டம்—6 இருக்கு—3 பராசர ரிஷி

அவித்தைத் தாக்கி நிற்கின்ற ஒளிவிக்க நிலைவை, இருக்கு, எசுர், சாமமாகிய மூன்று துதிகளையுஞ் சொல்லுகின்றன அவ்வாறே, வெளிவித்தைத் தாக்குகின்ற மகத்தாகிய சோமரசத்தின் ஈடபாடமான படைகள் வாக்கையுஞ் சொல்லுகின்றன அன்றியும், கோக்கள் இடபத்திற் சென்று போவன போலவும், கோக்கட்கு இறைவனாகிய சோமரசத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு பசுக்கள் தமது பாலால் ஆராதித்தற்பொருட்டுச் செல்கின்றன அவ்வாறே, விரும்புகின்ற துதியாளர்களும் துதிப்பதற்குச் சோமரசத்தை யடைகின்றார்கள் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३ २ ३ २ ३१ २ ३१ २ ३ २ ३२ ३ १२३ १२
526. अस्य प्रेषा हेमना पूयमानो देवो देवेभिः समपृक्त रसम् ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२ ३२ ३ १ २ ३ २ १ २
सुतः पवित्रं पर्येति रेभन्मितेव सद्म पशुमन्ति होता ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-97-1.

அஸ்ய ப்ரேஷா ஹேமநா பூயமாநோ தேவோ தேவேபி:
[ஸமப்ருக்த ரஸம் |
ஸுத: பவித்ரம் பர்யேதி ரேபந்மிதேவ ஸத்ம பசுமந்தி
[ஹோதா ||

அந்வயம்.

अस्य, प्रेषा, हेमना, पूयमानः, देव', रस, देवेभिः, समपृक्त, सुतः,
होता मिता, पशुमन्ति सद्म इव, रेभन्, पवित्र पर्येति ॥

பதவுரை.

अस्या	அஸ்ய	இச் சோமரசத்தைச்
प्रेषा	ப்ரேஷா	செலுத்துவதாகிய
हेमना	ஹேமநா	திரவியத்தால்
पूयमानः	பூயமாந:	பவித்திரமாக்கப்பட்ட
देव	தேவ:	திவ்ய சோமக்கொடியானது
रसं	ரஸம்	தனது இரசத்திற்குத்
देवेभि	தேவேபி:	தேவர்களோடு
समपृक्त	ஸமப்ருக்த	சம்பந்தமுண்டாமாறு செய்கின்றது. (பின்னா)

सुत	ஸு-தঃ	பிழியப்பட்ட சோமரசம்
होता भिता	ஹோதா இதா	தேவர்களை யழைக்கும் வேள்வியாளர்கள்
पशुमन्ति सद्म इव	பஶுமந்தி ஸத்ம இவ	பசுக்களுள்ள வேள்விச் சாலையை யடைவதுபோல
रेभन्	ரேபந்	ஒலித்துக்கொண்டு
पवित्र पर्येति	பவித்ரம் பர்யேதி	பவித்திரமாகிய கம்பளியை யடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4 வசிட்ட ரிஷி

இச் சோமரசத்தை ஏவுவதாகிய தங்கத்தால் பவித்திரம் பண்ணப்பட்டதும், (பொன்னாலாகிய விரலணி முதலியவைகளையுடைய கைகளால் பிழிந்தெடுக்கப்படுதலின் பொன் சம்பந்தமுடையது சோமம்) பிரகாசமுள்ளதுமாகிய அத்தகைய சோமக்கொடி, தனது இரசத்தைத் தேவர்களுடன் சம்பந்தப்படுத்துகின்றது பின்னர், பிழிந்த சோமரசம் ஒலியிட்டுக்கொண்டு பவித்திரமாகிய பாத்திரத்தை யடைகின்றது எதைப்போலெனின் ? தேவர்களை யழைக்கின்ற வேள்வியாளர்கள், பசுக்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற வேள்விச் சாலையை யடைவது போல (ஒலியிட்டுக்கொண்டு செல்கின்றதென முடிக்க) (1)

மந்திரம் 5.

१ २   ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
527. सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः ।
३ १ २र ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २र
जनिताग्नेर्जनिता सूर्यस्य जनितेन्द्रस्य जनितोत विष्णोः ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-96-5.

ஸோமঃ பவதே ஜநிதா மதீநாம் ஜநிதா திவோ ஜநிதா [ப்ருதிவ்யாঃ ।
ஜநிதாக்நேர்ஜநிதா ஸூர்யஸ்ய ஜநிதேந்த்ரஸ்ய ஜநிதோத [விஷ்ணோঃ ॥

அந்வயம்.

मतीनां, जनिता, दिवः, जनिता, पृथिव्याः, जनिता, अग्नेः, जनिता, सूर्यस्य, जनिता, इन्द्रस्य, जनिता, उत, विष्णोः जनिता, सोमः पवते ॥

பதவுரை

मतीनां	மதீநாம்	புத்தியை
जनिता	ஜநிதா	உண்டாக்குவதும்,
दिव	திவ:	வானுலகைத்
जनिता	ஜநிதா	தோற்றுவிப்பதும்,
पृथिव्या.	ப்ருதிவ்யா:	பிருதிவியைப் (தரையை)
जनिता	ஜநிதா	பரிபாலிப்பதும்,
अग्ने	அக்நே:	அக்கினியைப்
जनिता	ஜநிதா	பிரகாசிப்பிப்பதும்
सूर्यस्य	ஸூர்யஸ்ய	எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தும் இரவியையுந்
जनिता	ஜநிதா	திருப்தி செய்வதும்,
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுக்குக்
जनिता	ஜநிதா	களிப்பைக் கொடுப்பதும்,
उत	உத	மற்றும்,
विष्णो	விஷ்ணோ:	வியாபகமாகிய தேவனைத்
जनिता	ஜநிதா	திருப்தி செய்விப்பதுமாகிய
सोम	ஸோம:	சோமரசம்
पवते	பவதே	பாத்திரத்திற் செல்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—5 பிரதான ரிஷி.

பிழியப்பட்ட சோமரசம் பாத்திரங்களில் நிரம்புகின்றது எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? புத்தியை, அல்லது, மனனம் பண்ணத்தக்கதாகிய துதியை உண்டாக்குவது அன்றியும், வானுலகைத் தோற்றுவிப்பதும், அவ்வாறே, தரையைக் காப்பாற்றுவதும், அக்கினியைப் பிரகாசிப்பிப்பதும், எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துகின்ற இரவியையுந் திருப்தி செய்வதும், இந்திரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாக்குவதும், இன்னும், வியாபகமாவதுமாம் இவைகளைத்தான் சோமரசம் பிழியுமிடத்து உண்டாகின்றன. (ஆதலின்) சோமரசத்தாலேயே தேவர்கள் காப்பாற்றப்படுகின்றார்கள் என்பது பொருள். (5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३१ २२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
528. अभि त्रिपृष्टं वृषणं वयोधामङ्गोषिणमवावशन्त वाणीः ।
२ ३ १ २ ३ १२ ३ २उ ३ १२३ १ २ ३ १ २
वना वसानो वरुणो न सिन्धुर्विरत्नधा दयते वार्य्याणि ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-90-2.

அபி த்ரிப்ருஷ்டம் வ்ருஷணம் வயோதாம் அங்கோஷிணமவாவஶந்த
[வாணீ: |
வநா வஸாநோ வருணோ ந ஸிந்தூர்வி ரத்னதா தயதே
[வார்யாணி ||

அந்வயம்

त्रिपृष्टं, वृषण, वयोधां, अङ्गोषिण, वाणीः अवावशन्त, वनाः, वसानः, सिन्धुः, वरुणः न, रत्नधा, वार्याणि, विदयते ॥

பதவுரை

त्रिपृष्टं	த்ரிப்ருஷ்டம்	மூன்று வேளைகளை, அல்லது, மூன்றிடங்களை யுடையதும்,
वृषणं	வ்ருஷணம்	விரும்பியதைக் கொடுப்பதும்,
वयोधां	வயோதாம்	அன்னங் கொடுப்பதும்
अङ्गोषिण	அங்கோஷிணம்	ஒலியிடுவதுமாகிய சோமரசத்தை,
वाणी. अवावशन्त	வாணீ: அவாவஶந்த	தோத்திரமாகிய வாக்குகள் விரும்புகின்றன
वना	வநா:	நீரை
वसान.	வஸாந:	மறைத்துக்கொண்டு
सिन्धु	ஸிந்து:	நீரைத் தாங்குகின்ற
वरुण न	வருண: ந	வருணன் போல,
रत्नधा	ரத்நதா	இரத்தினத்தைக் கொடுக்கின்ற சோமம் (துதிப்போர்க்கு)
वार्याणि	வார்யாணி	தனங்களை
विदयते	விதயதே	நன்கு கொடுக்கின்றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6 வசிட்ட ரிஷி.

துரோண கலச முதலிய மூன்றிடங்களை யுடையதும், அல்லது, மூன்று வேளைகளை யுடையதும், விரும்பியதைப் பெய்வதும், அன்னமளிப்பதும், ஒலியிடுவதுமாகிய சோமரசத்தை, தோத்திரமாகிய வாக்குகள் விரும்புகின்றன. ஒலியிடுகின்றன என்பதுமது நீரை மறைத்துக்கொண்டு நீரைத் தாங்குகின்ற வருணன், அதாவது நீரைப் பொழிவிப்போன சூழ்ந்த பிரதேசங்களை மறைக்கின்றதுபோன்று, (மழை பெய்விப்பதுபோன்று) இரத்தினத்தைக் கொடுக்கின்ற சோமரசம், துதிப்போர்க்குத் தனங்களைக் கொடுக்கின்றது என்பதாம் (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३१ २र ३ १२ ३ १ २र ३ २
529. अक्रांत्समुद्रः प्रथमे विधर्मन् जनयन् प्रजा भुवनस्य गोपाः ।
१ २ ३ २३ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २र
वृषा पवित्रे अधि सानो अव्ये बृहत्सोमो वावृधे स्वानो अद्रिः ॥

இருக்கு 9-97-40.

அக்ராந்த்ஸமுத்ர: ப்ரதமே விதர்மந் ஜநயந் ப்ரஜா புவநஸ்ய
[கோபா:
வ்ருஷா பவித்ரே அதி ஸாநோ அவ்யே ப்ருஹத்ஸோமோ வா
[வ்ருதே ஸ்வாநோ அத்ரி: ॥

அந்வயம்.

समुद्र', गोपाः, वृषा, स्वानः बृहत्सोमः, प्रथमे, पवित्रे, अव्ये, वावृधे, अद्रिः,
भुवनस्य, विधर्मन्, अधिसानोः, प्रजाः, जनयन्, अक्रान् ॥

பதவுரை.

समुद्रः	ஸமுத்ர:	நீரைப் பொழிவதும்
गोपाः	கோபா:	வேள்வியைக் காப்பாற்றுவதும்
वृषा	வ்ருஷா	விருப்பத்தைச் சொரிவதும்,
स्वान. बृहत्सोम'	ஸ்வாந: ப்ருஹத்ஸோம:	பிழியப்பட்டதும், மகத்துமாகிய சோமரசம்
प्रथमे	ப்ரதமே	விரிந்ததும்,
पवित्र	பவித்ரே	புனிதமாகியதும்,
अव्ये	அவ்யே	கேடுறுததும்,
वावृधे	வாவ்ருதே	பரந்ததும்,
अद्रि	அத்ரி:	அழிக்க முடியாததும்,
भुवनस्य	புவநஸ்ய	நீரை
विधर्मन्	விதர்மந்	விசேடமாயத் தாங்குகின்றதுமாகிய அந்தரிக்ஷத்திலும் (வானிலும)
अधिसानोः	அதிஸாநோ:	அதன் கீழும
प्रजा	ப்ரஜா:	பிரசைகளை
जनयन्	ஜநயந்	உண்டாக்கிக்கொண்டு
आक्रान्	ஆக்ராந்	எல்லாவற்றையும் கடந்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கணடம—6. இருககு—7. பராசர ரிஷி

சமுததிரததினினறும நீர வெகிழ்கினறதாமாதலின கடல நீரெனப பட்டது. அதைப (நீரை) பொழிவதும, வெளவியைப பரிபாலிபபதுமாகிய சோமம, விரிநத நீரை விசேடமாயத தாஙகுகினறதும, புனிதமானதும, நிததியமும, நிறைநததும, அழியாததுமாகிய அநதரிக்ஷததிலும, வானுககுக கீழிட்டதும பிரசைகளை யுணடுபணணிககொணடு எலலாவறறையுங கடந திருககினறது (மறறும எததனமையை சோமமெனின?) விருமபியவைக களைக கொடுககத தககதும, பிழிநதெடுககபபட்டதுமாமெனக. (7)

மநதிரம் 8.

१२ ३ २३२३ १ २३ २३ १२ ३१२ ३१
530. कनिक्रन्ति हरिरासृज्यमानः सीदन् वनस्य जठरे पुनानः ।
१२३१ २ ३२३ १२र ३१ २ ३१२
नृभिर्यतः कृणुते निर्णिजं गामतो मतिं जनयत स्वधाभिः ॥८॥

இருககு 9-95-1

கநிக்ரந்தி ஹரிராஸ்ருஜ்யமாநஃ ஸீதந் வநஸ்ய ஜடரே புநாநஃ।
ந்ருபிர்யதஃ க்ருணுதே நிர்ணிஜம் காமதோ மதிம் ஜநயத
[ஸ்வதாபிஃ ॥

அந்வயம்.

आसृज्यमानः, हरिः, कनिक्रन्ति, पुनानः, वनस्य जठरे, सीदन्, नृभिः, यतः, गामतः, निर्णिजं, कृणुते, स्वधाभिः, मतिं, जनयत ॥

பதவுரை

आसृज्यमानः	ஆஸ்ருஜ்யமாநஃ	எலலா வகையாலும நன்குப பிழிநதெடுததததும,
हरिः	ஹரிஃ	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரஸம
कनिक्रन्ति	கநிக்ரந்தி	மீணடும மீணடும சததமிடுகின றது
पुनानः	புநாநஃ	பவிததிரமானதும,
वनस्य	வநஸ்ய	போறறத தககதுமாகிய துரோண கலசததின
जठरे	ஜடரே	உளளில

सीदन्	ஸீதந்	இருந்துகொண்டு, (சத்தமிடுகின்றதெனக்.)
नृभिः	ந்ருபி:	வேட்போர்களால்
यतः	யத:	எதன்பொருட்டு
गामतः	காமத:	ஆவின் பால் முதலியவைகளால் மறைக்கப்பட்டு
निर्णिजं	நிர்ணிஜம்	தனது சுத்த வடிவத்தை,
कृणुते	க்ருணுதே	கிரக முதலியவைகளில் உண்டாக்குகின்றதோ, அக்காரணத்தால் சோமரசத்தின்பொருட்டு
स्वधाभि	ஸ்வதாபி:	அவிகளுடன்
मतिं	மதிம்	தோத்திரத்தையும்
जनयत	ஜநயத	உண்டாகச் செய்வீர்களாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. பிரகண்வ ரிஷி.

எல்லா வகையானும் இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும், பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம், மறித்தும் மறித்தும் ஒலியிடுகின்றது. அவ்வாறே, துதிக்கத்தக்க இத் துரோணகலசத்தினுள்ளிலிருந்துகொண்டுஞ் சத்தமிடுகின்றது. அன்றியும், கருமத்தை வகுக்கின்ற வேட்போர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட (அடக்கப்பட்ட) சோமரசம், கோ விகாரமாகிய பால் முதலியவற்றை மறைத்துக்கொண்டு, கிருகமுதலியவைகளில் (உரலொத்த மரப்பாத்திரங்களில்) தனது சுத்த வடிவத்தை யுண்டாக்குகின்றது. இதனால் சோமரசத்தின் பொருட்டு, துதியாளர்கள் அவிகளுடன் மதிக்கத்தக்க தோத்திரத்தைச் செய்கின்றனர். அல்லது, துதிப்போர்களே! நீவிர், இச் சோமரசத்தின் பொருட்டுத் துதி செய்வீர்களாக என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

३२उ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २

531. एष स्य ते मधुमाँ इन्द्र सोमो *वृषा वृष्णः परि पवित्रे अक्षाः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२ ३२उ ३क २र

†सहस्रदाः शतदा भूरिदावा शश्वत्तमं बर्हिरा वाज्यस्थात् ॥९॥

இருக்கு 9-78-4.

ஏஷ ஸ்ய தே மதுமாம் இந்த்ர ஸோமோ வ்ருஷா வ்ருஷ்ண: பரிபவி[த்ரே அக்ஷா: ।

ஸஹஸ்ரதா: ஶததா பூரிதாவா ஶஶ்வத்தமம் பர்ஹிரா வாஜ்யஸ்தாத் ॥

* वृषा वृष्णो, † सहस्रना शतरा, என்பன ...

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, वृष्णः, ते, एषः स्यः सोमः, मधुमान्, वृषा, पवित्रे, पर्यक्षाः, सहस्रदाः, शतदाः, भूरिदावा, वाजी, शश्वत्तम, बर्हिः, अस्थात् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
वृष्णः	வ்ருஷ்ணः	மனவேட்கையை நிறையச் செய்கின்ற
ते	தே	உனக்கு
एष. स्यः सोम.	ஏஷः ஸ்ய ஸோமः	இந்த அந்த சோமரசம
मधुमान्	மதுமாந்	இன்சுவையோடு கூடியதும்
वृषा	வ்ருஷா	(வேண்டியவற்றை) பொழிகின்றதுமாகிய
पवित्रे	பவித்ரே	பவித்திரமெனனும பாத்திரத்தில
पर्यक्षाः	பர்யக்ஷாः	ஒழுகுகின்றது.
सहस्रदाः	ஸஹஸ்ரதாः	ஆயிரக் கணக்கான தனங் கொடுப்பதும
शतदाः	ஶததாः	நூற்றுக் கணக்கான தனங் கொடுப்பதும
भूरिदावा	பூரிதாவா	அநேக வகையான தனங் கொடுப்பதும
वाजी	வாஜீ	ஆற்றலுள்ளதுமாகிய சோமரசம
शश्वत्तमं	ஶஶ்வத்தமं	மிகப் பழைய
बर्हिः	பர்ஹிः	வேள்வியில்
अस्थात्	அஸ்தாத்	நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9. உசனா ரிஷி.

இந்திர ! மனவிருப்பைப் பொழிகின்ற உனக்கு, இன்சுவையோடு கூடியதும, விருப்பியவற்றைப் பெய்வதுமாகிய இச்சோமரசம பவித்திரமெனனும பாண்டத்தில ஒழுகுகின்றது. அதுவே, ஆயிரக் கணக்கான தனங்களைக் கொடுப்பதும, நூற்றுக் கணக்கான தனங்களைக் கொடுப்பதும, அளவிலாது கொடுப்பதுமாம். அதனின்று பெருகியாவும [illegible] ஆற்றலுள்ள சோமரசம மிகப் பழைய வேள்வியைக் குறித்து நிலை [illegible] [illegible] றது. (9)

குறிப்பு—ஈண்டு மூலத்திலுள்ள, தே, என்னும் ஆறாம் வேற்றுமை, உனக்கு, என நான்காம் வேற்றுமைப் பொருளில் நின்றது.

மந்திரம் 10.

१२ ३ १२ ३ २ ३ १ २९३ २ ३ २ २ २ २
532. पवस्व सोम मधुमाꣳ ऋतावापो वसानो अधि सानो अव्ये ।
२३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १२
अव द्रोणानि घृतवन्ति *रोह मदिन्तमो मत्सर इन्द्रपानः ॥

இருக்கு 9-96-13.

பவஸ்வ ஸோம மதுமாꣳ ருதாவாபோ வஸாநோ அதி ஸாநோ [அவ்யே ।
அவ த்ரோணாநி க்ருதவந்தி ரோஹ மதிந்தமோ மத்ஸர இந்த்ரபாந: ॥

அந்வயம்

हे सोम !, मधुमान्, ऋतावा, अपः, वसानः, अधि, सानो, अव्ये, पवस्व, मदिन्तमः, इन्द्रपान , मत्सरः, घृतवन्ति, द्रोणानि, अवरोह ॥

பதவுரை

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே !
मधुमान्	மதுமாந்	இன்சுவையோடு கூடிய நீ
ऋतावा	ருதாவா	சத்தியமாகிய
अपः	அப:	வசதீவரீ என்னும் ஆற்றுநீரை
वसानः	வஸாந:	மறைத்துக்கொண்டு
अधि	அதி	மிக்க
सानो	ஸாநோ	சிறந்த
अव्ये	அவ்யே	பவித்திரமாகிய கம்பளியில்
पवस्व	பவஸ்வ	ஒழுகுவாயாக (பின்னர்)
मदिन्तमः	மதிந்தம:	மிகுந்த மதத்தை யுண்டாக்குகின்ற
मत्सरः	மத்ஸர:	களிப்பைத் தருஞ் சோமரசம்
इन्द्रपानः	இந்த்ரபாந:	இந்திரன் அருந்துதற்குரிய
घृतवन्ति	க்ருதவந்தி	நீருடைய
द्रोणानि	த்ரோணாநி	துரோண கலசங்களை
अवरोह	அவரோஹ	அடைகின்றது

* सीद, என்பது பாடபேதம்.

சாயண பாடியம.

கணடம—6 இருககு—10 பிரதாசன ரிஷி.

ரோமரசமே! இனசுவையோடு கூடிய, நீ, வசதீவரி எனனும நீரை மறைததுககொணடு, மிக உயாநத கமபளியெனனும பவிததிரமாகிய விடத தில ஒழுகுவாயாச பினனா, மிகக களிபபைக கொடுககினறதும, இநதிர னல அருநதததககதும, மததைதத தருவதுமாகிய சோமரசம, நீருளள துரோணகலசஙகளை யடைகினறது அதாவது துரோண கலசஙகளில வெளிபபடுவாயாக எனபதாம். (10)

ஆருவது கண்டம்

முறறும.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—7.

பனனிரணடு மநதிரஙகளாலானது.

சோமம - தேவதை. திருஷ்டுப - சநதம. தைவதம - சுரம.

மந்திரம் 1.

१ २ ३२उ ३ २३ १ २ ३ १ २ ३ १२ २ १२
533. प्र सेनानीः शूरो अग्रे रथानां गव्यन्नेति हर्षते अस्य सेना ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २२ ३ २उ ३ १ २
भद्रान् कृण्वन्निन्द्र हवान्त्सखिभ्य आसोमो वस्त्रा रभसानि दत्ते ॥

𑌪𑍍𑌰 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍀𑌃 𑌶𑍂𑌰𑍋 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌨𑌾 ।
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌹𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸𑌖𑌿𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌰𑌭𑌸𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥

அந்வயம்

सेनानी , शूर॰, सोम॰, गव्यन्, रथानां, अग्रे, प्रैति, अस्य, सेना, हर्षते, सखिभ्य॰, इन्द्र हवान्, भद्रान्, कृण्वन्, रभसानि, वस्त्रा, आदत्ते ॥

பதவுரை.

सेनानी.	ஸேநாநீ:	சேனைகளை முன்னாகச் செலுத்துகின்றதும்,
शूर॰	ஶூர:	பகைவர்களைத் துன்புறுத்துவதுமாகிய
सोम.	ஸோம:	சோமரசம்,
गव्यन्	கவ்யந்	வேள்வித் தலைவரின் பொருட்டுக் கோக்கள் முதலியவைகளை விரும்பி
रथानां	ரதாநாம்	இரதங்கட்கு
अग्रे	அக்ரே	முன்னரே
प्रैति	ப்ரைதி	இனிது போரிற் செல்கின்றது.
अस्य	அஸ்ய	இச்சோமரசத்தினுடைய
सेना	ஸேநா	சேனை
हर्षते	ஹர்ஷதே	களிப்படைகின்றது.
सखिभ्य	ஸகிப்ய:	வேள்வித் தலைவர்களின் பொருட்டு
इन्द्र हवान्	இந்த்ர ஹவாந்	இந்திரன் அழைப்பதை யெல்லாம்
भद्रान्	பத்ராந்	மங்களங்களாகச்
कृण्वन्	க்ருண்வந்	செய்கின்றது.
रभसानि	ரபஸாநி	இந்திரன் விரைவில் வருதற் பொருட்டு
वस्त्रा	வஸ்த்ரா	ஆடைபோல மறைக்கும் பால் முதலியவற்றை
आदत्ते	ஆதத்தே	ஏற்றுக்கொள்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—1. பிரதர்தன ரிஷி.

சேனைகளை முன்னாகக் கொண்டுபோகின்றதும், சத்துருக்களை வாட்டுவதுமாகிய சோமரசம், வேள்வித் தலைவர்கட்குக் கோ முதலியவைகளை விரும்பி இரதங்கட்கு முன்னரே நன்கு போரிற் செல்கின்றது. இச் சோமரசத்தினுடைய படைகளும் களிப்புறுகின்றன. அன்றியும், இந்திரன்

அழைபபதை உணமையாகச செயகினறது அதாவது அழைககபபட்ட இநதிரன் சோமரசததை அருநதிககொணடு விருமபியதைக கொடுககினறான எனபதாம இநதிரன விரைவாய வருவதறகு நிமிததமாகிய ஆடைபோல மறைககினற பால முதலியவறறை யேறறுககொளகினறது எனபதாம. (1)

மநதிரம் 2.

२ ३ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र
534. प्र ते धारा मधुमतीरसृग्रन् वारं यत्पूतो *अत्येष्यव्यम् ।
१२ ३ १२ ३ १ २ १ २ ३२ ३ १२ ३ २
पवमान पवसे धाम गोनां †जनयन्त्सूर्यमपिन्वो अर्कैः ॥ २ ॥

இருககு 9-40-1.

ப்ர தெ தாரா மதுமதீரஸ்ருக்ரந் வாரம் யத்பூதொ அத்யெஷ்ய [வ்யம் ।
பவமாந பவஸெ தாம கொநாம் ஜநயந்த்ஸூர்யமபிந்வொ அர்கை:॥

அநவயம்.

ते, मधुमतीः, धाराः, प्रासृग्रन्, यत्, पूतः, अव्यं, वारं, अत्येषि, पवमान!, गोनां, धाम, पवसे, जनयन्, अर्कैः, सूर्यं, अपिन्वः ॥

பதவுரை.

ते	தெ	(சோமரசமே!) உனனுடைய
मधुमती.	மதுமதீ:	மதுரததனமையோடு கூடிய
धारा.	தாரா:	தாரைகள
प्रासृग्रन्	ப்ராஸ்ருக்ரந்	களிபபைக கொடுககினறன,
यत्	யத்	எககால
पूत·	பூத:	வசதீவரி, எனனும நீரால பவித திரம பணணபபட்ட நீ
अव्यं वारं	அவ்யம் வாரம்	ஆட்டு மயிரகளைக (கமபளியை)
अत्येषि	அத்யெஷி	கடநது பாததிரததிறகுச செல் கினறனையோ, அககால.
पवमान !	பவமாந!	பவிததிரமாகிய சோமரசமே! நீ
गोनां	கொநாம்	கோககளின
धाम	தாம	பாலைக குறியாககக கொணடு
पवसे	பவஸெ	நிரமபுகினறனை. (பினனர)

* अत्येष्वव्यान्, † जज्ञान, எனபன இருககு.

जनयन्	ஜநயந்	இனிது தோன்றிய நீ
अर्कैः	அர்கை:	போற்றத்தக்க தனது பிரகாசங்களால
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனை
अपिन्वः	அபிந்வ:	பிரகாசிப்பிக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. பராசரரிஷி.

சோமரசமே! உன்னுடைய தனமாகிய மதுர இரசத்தையுடைய தாரைகள் களிப்பையுண்டாக்குகின்றன. எப்போது வசதீவரி என்னும் நீரால் பவித்திரமாகிய நீ, ஆட்டிலுண்டாகும் மயிரை (கம்பளியை)க் கடந்து செல்கின்றாயோ, (அப்போதென்க). அன்றியும், பரிசுத்தமாகிய சோமரசமே! நீ, கோக்களின் பாலை யிலக்காகக்கொண்டு கிரமப்புகின்றாய் பின்னர் இனிது உண்டாகிய நீ, போற்றத்தக்க ஒளிகளால் இரவியை நிறையச் செய்கின்றாய் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

535. प्र गायताभ्यर्चाम देवान्त्सोमꣳ हिनोत महते धनाय ।
*स्वादुः पवतामति वारमव्यमासीदतु कलशं ॥ देव इन्दुः ॥३॥

இருக்கு 9-97-4.

ப்ர காயதாப்யர்சாம தேவாந்த்ஸோமம் ஹிநோத மஹதே தநாய ।
ஸ்வாது: பவதாமதி வாரமவ்யமாஸீதது கலஶம் தேவ இந்து: ॥

அந்வயம்

(हे स्तोतारः!,) प्रगायत, देवान् अभ्यर्चामः, महते, हिनोत, स्वादुः, अव्यं वारं, अति पवता, देवः, इन्दुः, कलशं अति आसीदतु ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतार!)	(ஹே ஸ்தோதார:!)	(துதிப்போர்களே! நீவிர்)
प्रगायत	ப்ர காயத	சோமரசத்தை நன்கு துதிப்பீர்களாக (யாகங்களால்,)
देवान् अभ्यर्चाम:	தேவாந் அப்யர்சாம:	தேவர்களை யாராதிக்கின்றோம்
महते	மஹதே	மிகுந்த தனத்தின் பொருட்டு

* स्वादु पवते, || देवयुन. என்பன இருக்கு

हिनोत	ஹிநோத	பிழிவதற்கு முயல்வீர்களாக. (பின்னர்)
स्वादु	ஸ்வாது:	இன்சுவையுள்ள சோமரசம்
अव्य वारं	அவ்யம் வாரம்	ஆட்டின் மயிர்களை, (கம்பளியை)
अति पवतां	அதி பவதாம்	கடந்து நிறைவதாகுக.
देव:	தேவ:	திவ்யமாகிய சோமரசம்
इन्दु:	இந்து:	பிரகாசிப்பதாகி
कलशं अति	கலஶம் அதி	ஒரு முகமாயத் துரோண கலசத்தில்
आसीदतु	ஆஸீதது	நிலைத்திருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—3. இந்திர பிரமதி வசிஷ்ட ரிஷி.

தோத்திரஞ் செய்வோர்களே! நீவிர், சோமரசத்தை நன்முறையிற் றுதிப்பீர்களாக. நாங்களோ, தேவர்களை யாராதிக்கின்றோம். அல்லது, நீவிர் தேவர்களை யாராதிப்பீர்களாக என 'யாம' என்னுந் தன்மையை முன்னிலையாக்கிக்கொள்க. அன்றியும், பெருந்தனத்தின் பொருட்டுச் (மிகுந்த தனத்தை அடைய) சோமத்தைப் பிழிந்தெடுக்க முயல்வீர்களாக. பின்னர், மதுரமாகிய சோமரசம் விளங்குவதாகி, பவித்திரமாகிய செம்மறி ஆட்டின் மயிர்களாலாய கம்பளியைக் கடந்து செல்லப் பிரகாசமுள்ள சோமரசம் ஒளி விடுவதாயத் துரோண கலசத்தில் ஒரு முகமாய் நிலைக்குக. (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २र ३ १ २

536. प्र हिन्वानो जनिता रोदस्यो रथो न वाजꣳ* ।

२ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

इन्द्रं गच्छन्नायुधा सꣳशिशानो विश्वा वसु हस्तयोरादधानः ॥

இருக்கு 9-97-1.

ப்ர ஹிந்வாநோ ஜநிதா ரோதஸ்யோ ரதோ ந வாஜம்ஸநிஷந் [யாஸீத் ।

இந்த்ரம் கச்சந்நாயுதா ஸம்ஶிஶாநோ விஶ்வா வஸு ஹஸ்தயோ [ராதாந: ॥

அங்வயம்

प्रहिन्वानः, रोदस्योः, जनिता, वाजं, सनिषन्, इन्द्रं गच्छन्, आयुधा संशिशानः, विश्वा, वसु, हस्तयो आदधानः, प्रायासीत् ॥

* सनिष्यन्, என்பது இருக்கு.

प्रहिम्वान.	ப்ரஹிந்வாந:	வேட்டோர்களால் ஏவப்பட்டதும்,
रोदस्योः	ரோதஸ்யோ:	வானுலகம் பூவுலகங்களின்,
जनिता	ஜநிதா	(உண்டாக்கப்பட்டவர்களுக்கு ...)
रथो न	ரதோ ந	இரதம் போல ...
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தை
सनिषन्	ஸநிஷந்	கொடுத்துக்கொண்டு
इन्द्रं गच्छन्	இந்த்ரம் கச்சந்	இந்திரனை அடைந்து
आयुधा:	ஆயுதா:	ஆயுதங்களைக்
संशिशान:	ஸம்ஶிஶாந:	கூர்மைபார்க்கிறான்,
विश्वा	விஶ்வா	எல்லாத
वसु	வஸு	தனங்களும்
हस्तयो आदधान:	ஹஸ்தயோ: ஆததாந:	(எல்லார்க்கும் ... இரு கைகளில் கொடுக்கிறான்)
प्रायासीत्	ப்ராயாஸீத்	அடைகின்றது

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—7. ரிஷி—4. வசிட்ட ரிஷி.

வேட்போர்களால் ஏவப்பட்டதும், வானுலகம் மண்ணுலகம் உண்டாக்குவதுமாகிய சோமரசம் அன்னத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு (இந்திரனை) நன்கு அடைகின்றது. இந்திரனை அடைந்து ஆயுதங்களைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டு (இந்திரனைக் குறித்து உதவியாய்ச் செல்லுதற் பொருட்டு கூர்மையுடைய ஆயுதங்களாக்கிக்கொண்டு) அதாவது எல்லாத் தனங்களையும் ஏவர்கட்கு அளித்தற் பொருட்டு இவ்வாறு செய்துகொண்டு நன்கு இந்திரனை அடைகின்றது என்பதாம். (4)

குறிப்பு—சண்டு, வானுடும் தரையை ... கொடுத்தல் ...

மந்திரம் 5.

२ ३२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २२
537. तक्षद्यदी मनसो वेनतो वाग्ज्येष्ठस्य *धर्मं द्युक्षोरनीके ।
१ २ ३ २३ १ २ ३ २उ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
आदीमायन् वरमा वावशाना जुष्टं पतिं कलशे गाव इन्दुम् ॥५॥

இருககு 9-97-22.

𑌤𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌯𑌦𑍀 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌵𑍇𑌨𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋
[𑌰𑌨𑍀𑌕𑍇 ।
𑌆𑌦𑍀𑌮𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌰𑌮𑌾 𑌵𑌾𑌵𑌶𑌾𑌨𑌾 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌲𑌶𑍇 𑌗𑌾𑌵 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

मनसः, वेनतः, वाक्, यदि, तक्षत्, धर्मन्, ज्येष्ठस्य, द्युक्षोः, अनीके, आत्, वरं, जुष्टं, पतिं, कलशे, ई इन्दुं, वावशाना, गावः, आयन् ॥

பதவுரை.

मनसः	𑌮𑌨𑌸𑌃	துதிப்போரின்
वेनतः	𑌵𑍇𑌨𑌤𑌃	அன்புள்ள
वाक्	𑌵𑌾𑌕𑍍	துதியாகிய வாககு
यदि	𑌯𑌦𑌿	எதைச்
तक्षत्	𑌤𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍	சமறகாரததோடு கூடியதாயச செயகினறதோ, (அதாவது)
धर्मन्	𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍	வேளவியில
ज्येष्ठस्य	𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯	போறறததகக
द्युक्षो.	𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃	நீராடும காலததிறகு
अनीके	𑌅𑌨𑍀𑌕𑍇	முனனாச சோமததைதத துதிக கினறதோ,
आत्	𑌆𑌤𑍍	அதனபினனரேயே
वरं	𑌵𑌰𑌂	மேமபட்டதும
जुष्टं	𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂	தேவாகட்குக களிபபை யுண்டாக் கப போதுமானதும்
पतिं	𑌪𑌤𑌿𑌂	எலலாவறறையும பாதுகாபபாற றுவதும

* धर्मणि क्षोरनीके, எனபது இருககு.

कलशे	கலுெஶ	கலசததிலுளளதுமாகிய
ईम् इन्दु	ஈம் இநது	இசசோமரசததை
वावशाना.	வாவஶாநா:	இசசிககினற
गाव	காவ:	கோககள
आयन्	ஆயந	{ தமது பாலோடு சோபபதறகு வருகினறன.

சாயண பாடியம்.

கணடம—7 இருககு—5 மிருடகோவாசிடட ரிஷி

துதியாளாகளின துதியாகிய வாககு, எதைச சுததபபடுததுகினற தோ, அதாவது தாஙகபபடட வேளவியினகணணுளள சிறபபுடைய சவ னததின (வேளவி நீராடுங காலததிறகு) முனனரேயே வேளவிகளில சவன முகததில (நீராடுவதறகு முனபு), எபபோது துதிபபோனுடைய வாககு சோமரசததைத துதிககினறதோ, அதன பினனரேயே சிறநத தேவா களின களிபபினபொருடடு எலலாவறறையுங காபபாறறததகக கலசததி லிருககினற இச சோமரசததை, தமது பாலுடன சோததற பொருடடு விருபபமுடையவைகளான கோககள வருகினறன எனபதாம (5)

குறிப்பு —மூலததிய வேநத எனபதறகு விருமபுகினற எனபது பொருளாம "வேநத எனபது இசசைப பொருளுடையது எனறூ யாஸக முனிவரும மனதி னுடைய, எனறதோ? மதிததல, துதிததல, எனவே துதிபபோனுடைய எனவா யிறறு. இஙஙனமாயவழி துதியாளனுடைய அனபாாநத துதியெனபது திரணட பொருளாயினமை காணக

மநதிரம் 6.

३ १ २ ३ १ २३ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २

538. साकमुक्षो मर्जयन्त स्वसारो दश धीरस्य धीतयो धनुत्रीः ।

२ ३ १२ ३ २ २र ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २

हरिः पर्यद्रवज्जाः सूर्यस्य द्रोणं ननक्षे अत्यो न वाजी ॥ ६ ॥

இருககு 9-93-1.

ஸாகமுக்ஷோ மஜ்ரயந்த ஸ்வஸாரோ தஶ தீரஸ்ய தீதயோ [தநுத்ரீ: ।

ஹரி: பர்யத்ரவஜ்ஜா: ஸூர்யஸ்ய த்ரோணம் நநக்ஷே அத்யோ [ந வாஜீ ॥

அந்வயம.

साकमुक्ष', स्वसारः, मर्जयन्त, दश धीतयः, धीरस्य, धनुत्रीः, हरिः,
सूर्यस्य जाः, पर्यद्रवत्, अत्यः, वाजी न, द्रोणं ननक्षे ॥

பதவுரை.

साकमुक्ष	ஸாகஉக்ஷ:	ஒன்றுகூடித் தெளிப்பதற்கு
स्वसार	ஸ்வஸார:	இங்குமங்கும் திரிகின்ற, விரல்கள்
मर्जयन्त	மர்ஜயந்த	சோமரசத்தைச், சுத்திசெய்கின்றன
दश धीतय'	தஶ தீதய:	அப்பத்துவிரல்களும்
धीरस्य	தீரஸ்ய	தேவர்களால் விரும்பப்பட்ட சோமரசத்தைச்
धनुत्रीः	தநுத்ரீ:	செலுத்திய பின்னர்
हरि.	ஹரி:	பசுமை நிறமுடைய சோமரசம்
सूर्यस्य जा'	ஸூர்யஸ்ய ஜா:	சூரியனுடைய திக்குகளைச்
पर्यद्रवत्	பர்யத்ரவத்	சூழ்ந்து அடைகின்றது.
अत्य'	அத்ய:	செல்லுஞ் சீலமுடைய
वाजी न	வாஜீ ந	குதிரை போன்ற சோமரசம்
द्रोणं ननक्षे	த்ரோணம் நநக்ஷே	கலசத்தில் நிறைகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—6 நோதா ரிஷி

சோமரசத்தை வார்த்தலாகிய தொழிலைச் செய்ய இங்குமங்கும் இனிது திரிகின்ற விரல்கள், சோமரசத்தைச் சுத்தம் பண்ணுகின்றன. அத்தகைய பத்து விரல்களும் ஆற்றலுடையதும், அல்லது, அறிவுள்ளதும், தேவர்களாற் றியானிக்கப்பட்டதும், அல்லது, விரும்பப்பட்டதுமாகிய சோமரசத்தை ஏவுகின்றன. பின்னர், பசுமை நிறமுடைய சோமரசம் சூரியனுற் றோன்றும் (சூரியனுடைய மனைவியாகிய) திக்கைச் சூழ்ந்து பரவுகின்றது. ஈண்டு இரவியின் ஒளியாலேயே திசை வெளிப்படுகின்றது. ஆதலின், திக்கு அதற்கு மனைவியெனப்பட்டது. மிகச் செல்லுஞ் சீலமுடைய குதிரை போன்றுள்ள சோமரசம் துரோண கலசத்தில் நிரம்புகின்றது. (6)

ஈண்டு, 'சாகமுக்ஷ' என்னுஞ் சொல் தெளித்தலாகிய பொருளிலும், மார்ஜயந்த', என்பது கழுவுதலாகிய பொருளிலும், நநக்ஷ என்பது நிறைதலென்னும் பொருளிலும் நின்றமை காண்க.

• धीतय (தீதய) என்பது விரல்கள் என நிகண்டு கூறுகின்றது.

மந்திரம் 7.

२ ३ १ २ ३ १ २३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २३ १ २र

539. अधि यद॒स्मिन् वाजिनीव शुभ स्पर्द्धन्ते धिय· *सूरे न विशः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २र ३१२ ३ १ २

आपो वृणानः पवते ‡कवीयान् व्रजं न पशुवर्द्धनाय मन्म ॥७॥

இருக்கு 9-94-1.

அதி யதஸ்மிந் வாஜிநீவ ஶுபஃ ஸ்பர்த்தந்தே தியஃ ஸூரே ந விஶஃ।
ஆபோ வ்ருணாநஃ பவதே கவீயாந் வ்ரஜம் ந பஶுவர்த்தநாய மந்ம॥

அந்வயம்.

यत्, अस्मिन्, वाजिनि, इव शुभः, सूरे विशः न, धियः अधि स्पर्धन्ते, आपः, वृणानः पशुवर्द्धनाय मन्म, व्रज न, कवीयान्, पवते ॥

பதவுரை

यत्	யத்	எப்போது
अस्मिन्	அஸ்மிந்	இச்சோம விஷயத்தில்
वाजिनीव शुभः	வாஜிநீவ ஶுபஃ	குதிரையின் அலங்காரத்தை யொப்பவும்
सूरे विशः न	ஸூரே விஶஃ ந	இரவியின் கிரணங்களெழுவது போன்றும்
धिय.	தியஃ	விரல்கள்
अधिस्पर्धन्ते	அதிஸ்பர்த்தந்தே	சுத்தஞ்செய்வதற்குமுன் வந்து நிற்கின்றனவோ, (அப்போது இச்சோமரசம்)
आप	ஆபஃ	வசதீவரி என்னும் நீரை
वृणान	வ்ருணாநஃ	மறையச் செய்துகொண்டு
पशुवर्द्धनाय	பஶுவர்த்தநாய	கோக்களை வளர்ப்பதற்கு
मन्म व्रज न	மந்ம வ்ரஜம் ந	இடையர்கள் கோசாலையை யடைவது போல்,
कवीयान्	கவீயாந்	துதிப்போர்களை விரும்பிக்
पवते	பவதே	கலசத்திற் சோகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—7. கண்ணுவ கௌர ரிஷி.

ஆடை முதலியவைகளால் குதிரையை அலங்கரிப்பது போலவும், இரவியின் கிரணங்கள் எழுவன போன்றும், இச்சோம விஷயத்தில் எப்போது (அலங்காரம்) உண்டாகின்றதோ, அப்போது விரல்கள் (பத்தும்) யானே

* सूर्येन विश , ‡ कवीयन्, என்பன இருக்கு

முன்னர் அதைப் பரிசுத்தம் பண்ணுவேன் என ஒவ்வொன்றும் முன் வந்து நிற்கின்றன. பின்னர் இச் சோமரசம் வசதீவரி என்னும் ஆற்று நீரை மறைத்துக்கொண்டு கலசங்களை யடைகின்றது எவ் வண்ணமாகியதெனின்? கவியைப் போன்ற நடை யுடையது, அல்லது, கவிகள் என்பது துதிப்போர்கள், அவர்களை விரும்புவது அதிலுவமை —பசுக்களைக் காப்போன் பசுச்சாலையை யடைவதுபோன்றெனல் அதாவது தேவர்களைப் பிரியப்படுத்தற்பொருட்டுப் பாத்திரங்களை யடைகின்றது என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २३ २ ३ १ २
540. इन्दुर्वाजी पवते गोन्योघा इन्द्रे सोमः सह इन्वन् मदाय ।
२ ३ २ ३ १ २३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३१ २ ३ १ २
हन्ति रक्षो बाधते * पर्यरातिं वरिवस्कृण्वन् वृजनस्य राजा ॥८॥

இருக்கு 9-97-10

இந்துர் வாஜீ பவதே கோந்யோகா இந்த்ரே ஸோமஃ ஸஹ இந்வந் [மதாய ।
ஹந்தி ரக்ஷோ பாததே பர்யராதிம் வரிவஸ்க்ருண்வந் வ்ருஜநஸ்ய [ராஜா ॥

அந்வயம்.

इन्दुः, वाजी, गोन्योघाः, इन्द्रे, सहः, इन्वन्, वरिव., कृण्वन्, वृजनस्य, राजा, सोम., मदाय, पवते, रक्षः, हन्ति, अरातिं, परि बाधते ॥

பதவுரை.

इन्दुः	இந்து:	நெகிழ்கின்ற தன்மை யுள்ளதும்
वाजी	வாஜீ	ஆற்றலுடையதும்
गोन्योघाः	கோந்யோகா:	கீழே யொழுகுந் தன்மையுள்ள இரசப்பிழம்பானதும்,
इन्द्रे	இந்த்ரே	இந்திரன் நிமித்தமாக
सहः	ஸஹ:	வலிமையைத் தரும் இரசத்தை
इन्वन्	இந்வந்	ஏவுவதும்,
वरिव.	வரிவ:	தனத்தை
कृण्वन्	க்ருண்வந்	வேள்வித்தலைவனுக்குக் கொடுப்பதும்

* पर्यराती वरिव, என்பது இருக்கு.

वृजनस्य	வ்ருஜநஸ்ய	ஆற்றலுக்கு
राजा	ராஜா	இறைவனுமாகிய
सोमः	ஸோம:	சோமம்,
मदाय	மதாய	இந்திரனுக்குக் களிப்புண்டாதற் பொருட்டுப்
पवते	பவதே	பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது. மற்றும்,
रक्ष	ரக்ஷ:	இராக்கதர்களை
हन्ति	ஹந்தி	நாசஞ் செய்கின்றது.
अरातिं	அராதிம்	பகைவர்களை
परि बाधते	பரி பாததே	நாற்புறத்தும் வாட்டுகின்றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. மன்யுவாசிட்ட ரிஷி.

நெகிழ்ச்சியுடையதும், ஆற்றலுடையதும், கீழே பொழுகுந் தன்மையுடையதும், இரசம் பிழிப்பானதும், இந்திரன்பொருட்டு வலிமையைத் தரும் இரசத்தை யேவுவதுமாகிய சோமம், இந்திரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாமாறு பாத்திரங்களில் நிரம்புகின்றது அன்றியும், பகைவர்களை நாற்புறத்தும் நாசஞ் செய்கின்றது எத்தன்மைய சோமமென்னின்? தனத்தைக் கொடுப்பதும், துதிப்போர்களின் ஆற்றலுக்கு இறையாவதுமாம் எனக். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १२३ १२
541. अया पवा पवस्वैना वसूनि मांश्चत्व इन्दो सरसि प्रधन्व ।
३ २ ३ २ ३ २ ३ २ १ २३१ २ ३ १ २३ १२
*ब्रध्नश्चिद्यस्य वातो न जूतिं पुरुमेधाश्चित्तकवे नरं धात् ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-97-52.

அயா பவா பவஸ்வைநா வஸூநி மாம்ச்சத்வ இந்தோ ஸரஸி ப்ரதந்வ ।
ப்ரத்நஸ்சித்யஸ்ய வாதோ ந ஜூதிம் புருமேதாஸ்சித்தகவே நரம் தாத் ॥

அந்வயம்.

हे सोम! अया, पवा, एना, वसूनि, पवस्व, इन्दो, मांश्चत्वे, सरसि, प्रधन्व, ब्रध्नश्चित्, वातो न, नरं, जूतिं, धात्, पुरुमेधाश्चित्, यस्य, तकवे ॥

---

*ब्रध्नश्चिदत्र वातो न जूत, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே ! நீ
अया पवा	அயா பவா	நிறைந்த இந்தாரையால
एना वसूनि	ஏநா வஸூநி	இந்த தனங்களைக்
पवस्व	பவஸ்வ	கொடுப்பாயாக.
इन्दो !	இந்தோ !	சோமரசமே ! நீ
मांश्चत्वे	மாம்ஶ்சத்வே	மதிப்புடன் விரும்பத்தக்க
सरसि	ஸரஸி	வசதீவரி என்னும் நீருள்ள கலசத்தில்
प्रधन्व	ப்ரதந்வ	சேர்வாயாக. (பின்னர்)
प्रघ्नश्चित्	ப்ரக்நஶ்சித்	அனைத்திற்கும் காரணமாகிய இரவி போன்றும
वातो न	வாதோ ந	வாயு போன்றும
नरं	நரம்	செலுத்துகின்ற
जूति	ஜூதிம்	வேகத்தைத்
धात्	தாத்	தாங்கிக்கொண்டோனும்
पुरुमेधाश्चित्	புருமேதாஶ்சித்	பலவகை புணர்வுள்ள இந்திரனும்
यस्य	யஸ்ய	எந்தச் சோமரசத்தை
तकवे	தகவே	அடைகின்றானோ, (அத்தன்மைய சோமமே ! நீ என முடிக்க)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—9. குத்ச ரிஷி.

சோமரசமே ! நீ நிரம்புகின்ற இந்தாரையால் இந்தத் தனங்களை யளிப்பாயாக. அவ்வாறே, சோமரசமே ! நீ, மதிக்கத்தக்கவர்களின் வசதீவரி என்னும் நீருள்ள கலசத்திற் செல்வாயாக. பின்னர், எல்லாவற்றிற்கும் காரண வடிவாகிய, அல்லது, அறிவுறுத்துவதாகிய இரவியும், வாயுவும் போன்று, பலவித வுணர்வையுடைய இந்திரனும் வேகமாய் எதை அடைகின்றானோ, அத்தன்மைய சோமமே ! நீ என முடித்துக்கொள்க. (C

எண்டுச சோமரசமே ! நின்னால் திருப்தியடைந்த இந்திரனும் சூரியனும், கரும நியந்தாவாகிய புத்திரனை எமக்கு அளிப்பாராகுக என்பது, இருக்கின் பாடிய பேதம்.

மந்திரம் 10.

३१ २र ३१२ ३१ २र ३२
542. महत्तत्सोमो महिषश्चकारापां यद्गर्भोऽवृणीत देवान् ।
१२ ३२ ३१ २३ १ २र ३ २३ २३१२
अदधादिन्द्रे पवमान ओजोऽजनयत् सूर्ये ज्योतिरिन्दुः ॥

இருக்கு 9-90-41.

மஹத்தத்ஸோமோ மஹிஷஶ்சகாராபாம் யத்கர்போऽவ்ருணீத தேவாந் ।
அததாதிந்த்ரே பவமாந ஓஜோऽஜநயத் ஸூர்யே ஜ்யோதிரிந்து: ॥

அந்வயம்.

महिषः, अपां गर्भः, सोमः, महत्, तत्, चकार यत्, देवान्, अवृणीत,
पवमानः, इन्द्रे, ओजः, अदधात्, इन्दुः, सूर्ये, ज्योतिः, अजनयत् ॥

பதவுரை.

महिषः	மஹிஷ:	பெருமை யுடையதும்
अपां गर्भः	அபாம் கர்ப:	நீரின் கருப்பவடிவமுமாகிய
सोमः	ஸோம:	சோமரசம்,
महत्	மஹத்	பெரிதாகிய
तत्	தத்	அக் கருமத்தைச்
चकार यत्	சகார யத்	செய்தது. அஃது யாதெனின் ?
देवान्	தேவாந்	தேவர்களை
अवृणीत	அவ்ருணீத	இறைஞ்சியதும். மற்றும்
पवमानः	பவமாந:	பவித்திரமாகிய சோமம்
इन्द्रे	இந்த்ரே	இந்திரன்பால்,
ओजः	ஓஜ:	சோம மருந்தியதாலுண்டாகும் வலியைத்
अदधात्	அததாத்	நிலைநாட்டியதும், அவ்வாறே,
इन्दुः	இந்து:	சோமம்
सूर्ये	ஸூர்யே	இரவியின்கண்
ज्योतिः	ஜ்யோதி:	பிரகாசத்தை
अजनयत्	அஜநயத்	உண்டாக்கியது மாமென்க

சாயணீய பாஷ்யம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—10. பராசர ரிஷி.

மகத்தாகிய, அல்லது, பூசிக்கத்தக்க சோமம், பெரிதாய அக்கருமத்தைச் (அச் செய்கையை) செய்தது. அஃது யாதெனின்? நீரின் கருப்பவடிவி

மாந்தன்மையை உண்டாக்கலால், அல்லது, உண்டாக்கப்பட்டதால் நீரின் கருப்பமாகிய அச்சோமம், தேவர்களை நன்கு ஆராதித்ததாகும். மற்றும், பவித்திரமாகிய சோமம், சோமமருந்தியதாலுண்டாகும் ஆற்றலை இந்திரன் கண் நிலைக்கவைத்ததும். அவ்வண்ணமே ஆதித்தனிடத்தில் ஒளியையுண்டாக்கி யதுமாமெனக் (இதுவே சோமரசஞ்செய்த பெரியதோர் செய்கையெனத்தாம்) (10)

மந்திரம் 11.

१२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
543. असर्जि वक्का रथ्ये यथाजौ धिया मनोता *प्रथमा मनीषा ।
२३ १ २३ २३ २ १ १ ३ २३ १२३ १ २
दश स्वसारो अधि †सानो अव्ये मृजन्ति वह्निं सदनेष्वच्छ ॥

இருக்கு 91-93-3.

அஸர்ஜி வக்வா ரத்யே யதாஜௌ தியா மநோதா ப்ரதமா மநீஷா |
தஶ ஸ்வஸாரோ அதி ஸாநோ அவ்யே ம்ருஜந்தி வஹ்நிம் ஸதநேஷ்வச்ச ||

அந்வயம்.

मनोता, प्रथमा, मनीषा, वक्का, रथ्ये यथा, आजौ, धिया, असर्जि,
दश स्वसारः, सदनेषु, वह्निं, सानो अधि, अव्ये, अच्छ मृजन्ति ॥

பதவுரை.

मनोता	மநோதா	தேவர்களின் மனத்தைப் பிணிக்கத் தக்கதும்,
प्रथमा	ப்ரதமா	முக்கியமானதும்
मनीषा	மநீஷா	துதிக்கப்பட்டதும்
वक्का	வக்வா	ஒலி செய்கின்றதுமாகிய சோமரசம்
रथ्ये यथा	ரத்யே யதா	போரில் குதிரைகளை வகுத்து வைத்திருப்பது போன்று
आजौ	ஆஜௌ	வெளியில்
धिया	தியா	துதியுடன்
असर्जि	அஸர்ஜி	உண்டாக்கப்படுகின்றது.
दश स्वसार,	தஶ ஸ்வஸார:	பத்து விரல்களும்
सदनेषु	ஸதநேஷு	வேள்விச் சாலைகளில் (பாண்டத்தையும் பிறவற்றையும்)

* प्रथमो मनीषा, † सदनानि, என்பன இருக்கு

वह्नि	வஹ்நிம்	இனபபததிற சோககுளு சோம ரசததை,
सानो अवि	ஸாநோ அவி	உயாநத இடமாகிய
अव्ये	அவ்யே	கமபளியின கண
अच्छ मृजन्ति	அச்ச ம்ருஜந்தி	நனகு செலுததுகினறன

சாயண பாடியம.

கணடம—7. இருககு—11 கசியப ரிஷி

தோததிரததுடன, அலலது, கருமததுடன பாததிரஙகளில ஒலிக கினற சோமரசததை வேளவியின கண உணடாககுகினறாகள அதிலு வமை —குதிரைகடகுரிய போரில, குதிரையை வெளிககொணடு வருவது போனறெனல எவவணணதத சோமரசமெனின? தேவாகளின மனம எதில பினனிககொணடிருககினறதோ, அததனமையதாம அஙஙனமே, பிராமணம எனனும மறையின பாகமும "அதின கணணேயே அவாகளு டைய மனஙகள பினனபபடடுளளன" எனக கூறுகினறது மறறும, முககி யமானதும, மனதினைச செலுததுந துதியை யுடையதும, அலலது, துதிப போனைக கொணடு துதியைச செலுததுகினறதுமாம. அனறியும, பத தெனனு மெண கொணட விரலகள, வேளவிச சாலைகளில பாததிரஙகளை யொருமுகபபடுததிக கொணடு தாஙகபபடட சோமரசததை உயரமாகிய இடததில செமமறி ஆடடு மயிாகளாற செயத பவிததிரததிற (கமபளியிற) செலுததுகினறன எனபதாம (11)

ஈணடு, வகவா எனனுஞசொல, ஒலிபபொருளினும, ஆஜி எனபது வேளவிப பொருளினும நினறமைகாணக.

மநதிரம் 12.

३ २ ३२ ३२३ १ ३ १२ ३ १ १२२ २३ १ २
544. अपामिवेदूर्मयस्तर्तुराणाः प्र मनीषा ईरते सोममच्छ ।
३ २ ३१२ ३ २ ३ १ २२ ३ २ ३१ २
नमस्यन्तीरुप च यन्ति संचा च विशन्त्युशतीरुशन्तम् ॥ १२ ॥

இருககு 9-95.

அபாமிவேதூ₃ர்மயஸ்தர்து₁ராணா: ப்ர மநீஷா ஈரதே ஸோமமச்ச₂ |

நமஸ்யந்தீருப ச யந்தி ஸம்சா ச விஶந்த்யுஶதீருஶந்தம் ||

அநவயம்.

अपां ऊर्मयः इव, ततुराणाः इत्, सोमं अच्छ, मनीषा॰, प्रेरते, उः
नमस्यन्तीः, उशन्तं, (तम्,) उपयन्ति च, संच, आविशन्ति च

பதவுரை.

अपां ऊर्मय इव	அபாம் ஊர்மய: இவ	நீரின்கண் அலைகள் விரை மாறு
ततुराणाः इत्	ததுராணா: இத்	கருமத்தில், தேவர்களை தற பொருட்டு வே ணுகின்ற வேட்போ
सोमं अच्छ	ஸோமம் அச்ச	சோமரசத்தை முன்னி
मनीषा	மநீஷா:	தோத்திரங்களைச்
प्रेरते	ப்ரேரதே	செலுத்துகின்றார்கள்.
उशतीः	உஶதீ:	தோத்திரங்களும்
नमस्यन्ती॰	நமஸ்யந்தீ:	வணங்கிக் கொண்டு
उशन्त	உஶந்தம்	விரும்புகின்ற
(तं)	(தம்)	(அச்சோமரசத்தின்)
उपयन्ति च	உபயந்தி ச	அருகிற செல்கின்றன
स च	ஸம் ச	(மற்றும்) கொத்துகளா
आविशन्ति च	ஆவிஶந்தி ச	அதிற் புகுகின்றன

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7, இருக்கு—12 பிரஸ்கண்வ ரிஷி.

வேகமுள்ள நீரலைகளைப் போன்று கருமத்தில் தேவர்களைத் பொருட்டுத் துரிதஞ்செய்கின்ற வேட்போர்கள், சோமரசத்தை டுத் தோத்திரங்களால் வழுத்துகின்றார்கள். துதிகளோ, வணங்கு சோமத்தை யடைந்து அதனருகில் நிலைக்கின்றன அதாவது யடைகின்றன என்பதாம் இச்சையுள்ள தோத்திரங்கள் தாம் விரு சோமரசத்தைச்சேர்ந்து பொருந்துகின்றன என்பதாம்.

ஏழாவது கண்டம்.

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—8.

ஒனபது மநதிரங்களாலானது.

பவமானம (சோமம) தேவதை. சநதம. 1, 6, 9, அநுஷ்டுப. 7, பிருகதி சுரம, 1, 6, 8, 9, காநதாரம மததியமம.

மந்திரம் 1.

३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १२
545. पुरोजिती वो अन्धसः सुताय मादयित्नवे ।
२ ३ १३ ३ १ २ ३क२र
अपश्वानᳩ श्नथिष्टन सखायो दीर्घजिह्व्यम् ॥ १ ॥

இருக்கு—9-101-2.

புரோஜிதீ வோ அந்தஸ: ஸுதாய மாதயித்நவே ।
அபஶ்வாநம் ஶ்நதிஷ்டந ஸகாயோ தீர்கஜிஹ்வ்யம் ॥

அநவயம்.

हे सखायः!, वः, पुरोजिती, सुताय, मादयित्नवे, अन्धसः, दीर्घजिह्व्यम्, श्वानं, अपश्नथिष्टन ॥

பதவுரை.

हे सखाय !	ஹே ஸகாய: !	நணபர்களான துதிபபோர்காள்!
व	வ:	நீவிர
पुरोजिती	புரோஜிதீ	எதிரில வெறறியையுடையதும
सुताय	ஸுதாய	பிழியபபட்டதும
मादयित्नवे	மாதயித்நவே	மிகக களிபபைததருவதுமாகிய
अन्धसः	அந்தஸ:	சோமரசததின பொருட்டு,
दीर्घजिह्व्यम्	தீர்கஜிஹ்வ்யம்	நீணட நாவுளள
श्वानं	ஶ்வாநம்	நாயை
अपश्नथिष्टन	அபஶ்நதிஷ்டந	ஒதுககுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—4. இருககு—12. சுவயாசுவ ரிஷி

நணபாகளான, அலலது, ஒததத வறிவுடையாாகளான துதிபபோகளே! நீஙகள, பிழியபபடடதும, மிககளிபபைததருவதும எதிரிலுளள வெற றியையுடையதுமாகிய சோமரசததினை நிமிததமாய, நீணட நாவுடைய நாயை ஓடடுவீாகளாக நாயகள, அலலது, இராககதாகள, சோமரசததை நககாத வாறு செய்வீாகளாக எனபதாம (1)

மநதிரம் 2.

३ २ ३ २ ३२उ ३ १२ ३ १ २
546. अयं पूषा रयिर्भगः सोमः पुनानो अर्षति ।
१ ३ १ २ ३ १ २३क २र ३ १ २ ३२
पतिर्विश्वस्य भूमनो व्यख्यद्रोदसी उभे ॥ २ ॥

இருககு—8-101-7.

அயம் பூஷா ரயிர்ப⁴க³: ஸோம: புநாநோ அர்ஷதி |
பதிர்விஶ்வஸ்ய பூ⁴மநோ வ்யக்²யத்³ரோத³ஸீ உபே⁴ ||

அநவயம.

पूषा, भगः, रयिः, अय, पुनान', अर्षति, विश्वस्य, भूमनः, पतिः, सोमः, उभे रोदसी, व्यख्यत् ॥

பதவுரை.

पूषा	பூஷா	பரிபாலிபபதும
भग.	ப⁴க³:	சேவிககததககுரியதும
रयिः	ரயி:	தனஙகிடைததறகுக காரணமு மாகிய
अयं	அயம்	இசசோமரசம
पुनान.	புநாந:	பவிததிரததில (கமபளியில) சுத தம பணணபபடடதாயக
अर्षति	அர்ஷதி	கலசததை யடைகினறது.
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	எலலா
भूमन·	பூ⁴மந:	உயிாகடகும
पति.	பதி:	இறைவனுகிய
सोमः	ஸோம:	சோமரசம
उभे रोदसी	உபே⁴ ரோத³ஸீ	வானுலகு மண்ணுலகிரணடை யும
व्यख्यत्	வ்யக்²யத்	தனெொளியால விளககுகின றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. யயாதி நாகுஷ ரிஷி.

அன்னத்தையும் பரிபாலிப்பதும், ஆராதிக்கத்தக்கதும், தனத்திற்குக் காரணமுமாகிய இச் சோமரசம், பவித்திரமாகிய கம்பளியிற் சுத்தம் பண்ணப்பட்டுக் கலசத்தை யடைகின்றது. அங்ஙனமே, உலகமனைத்திற்கும் இறைவனாகி (பரிபாலிப்போனாகி)ய சோமரசம் விண்ணுலகு, மண்ணுலகிரண்டையும் தனது பிரகாசத்தால் விளக்குகின்றது. இதனால் இரண்டுலகிற்கு மிறைவனாந் தன்மை குறிக்கப்பட்டது. (2)

மந்திரம் 3.

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

547. सुतासो मधुमत्तमाः सोमा इन्द्राय मन्दिनः ।

३ १२ ३ १ २ ३ १ २

पवित्रवन्तो अक्षरन् देवान् गच्छन्तु वो मदाः ॥ ३ ॥

இருக்கு—9·101·4.

ஸுதாஸோ மதுமத்தமா: ஸோமா இந்த்ராய மந்திந: ।
பவித்ரவந்தோ அக்ஷரந் தேவாந் கச்சந்து வோ மதா: ॥

அந்வயம்.

मधुमत्तमाः, मन्दिनः, सुतासः सोमा, पवित्रवन्तः, इन्द्राय, अक्षरन्, वः, मदाः, देवान्, गच्छन्तु ॥

பதவுரை.

मधुमत्तमाः	மதுமத்தமா:	மிக மதுரமுடையதும்
मन्दिनः	மந்திந:	களிப்பைக் கொடுப்பதும்
सुतासः सोमा	ஸுதாஸ: ஸோமா:	பிழியப்பட்டதுமாகிய சோமரசம்
पवित्रवन्तः	பவித்ரவந்த:	பவித்திரமுடையதாகி
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
अक्षरन्	அக்ஷரந்	(வடிக்கின்ற) பாத்திரத்திற் பொங்குகின்றது
वः	வ:	சோமங்கொடிகளே!
मदाः	மதா:	களிப்பைத் தரும் உங்களுடைய ரசம்
देवान्	தேவாந்	இந்திரன் முதலிய தேவர்களை
गच्छन्तु	கச்சந்து	அடைவதாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. யயாதி நாகுஷ ரிஷி.

வியப்புற்ற மதுரத்தன்மையோடு கூடியதும், இது பற்றியே களிப்பைத் தருவதும், பிழியப்பட்டதுமாகிய சோமரசம், பவித்திரஞ் செய்யப்பட்டதாகி இந்திரன் பொருட்டுப் பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது இனிப் பிரத்தியட்சமாகிய தோத்திரம்:—சோமக் கொடிகளே! களிப்பின் நிமித்தமான உங்களுடைய இரசம் இந்திரன் முதலியோர்களை அடைக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
548. सोमाः पवन्त इन्दवोऽस्मभ्यं गातुवित्तमाः ।
३ २ ३ १ २३ १२ ३क २र ३ १२
मित्रा * स्वाना अरेपस. स्वाध्याः स्वर्विदः ॥ ४ ॥

இருக்கு—9-101-10.

𑌸𑍋𑌮𑌾𑌃 𑌪𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌾𑌤𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾 𑌅𑌰𑍇𑌪𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥

அந்வயம்.

गातुवित्तमाः, मित्राः, स्वानाः, अरेपसः, स्वाध्याः, स्वर्विदः, इन्दवः, सोमाः, अस्मभ्य, पवन्ते ॥

பதவுரை.

गातुवित्तमाः	𑌗𑌾𑌤𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃	நன்னெறியையடைவிப்பதும்
मित्राः	𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃	தேவர்கட்கு நட்புடையதும்
स्वानाः	𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌃	இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும்
अरेपस.	𑌅𑌰𑍇𑌪𑌸𑌃	பாவமிலாததும்
स्वाध्य.	𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌃	நன்கு தியானம் பண்ணிவைப்பதும்
स्वर्विद.	𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃	சுவர்க்கத்தை யடைவிப்பதும்
इन्दव	𑌇𑌨𑍍𑌦𑌵𑌃	பிரகாசிப்பதுமாகிய
सोमाः	𑌸𑍋𑌮𑌾𑌃	சோமரசம்,
अस्मभ्यं	𑌅𑌸𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌂	எங்கணிமித்தமாய
पवन्ते	𑌪𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇	நிரம்புகின்றது, அல்லது, ஒழுகுகின்றது

* सुवाना, என்பது ---

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. மநுசாமவரண ரிஷி.

சிறப்புடன் நன்னெறியை யடைவிப்பதும், பிரகாசிப்பதுமாகிய சோம ரசம், எங்கணிமித்தமாக நிரம்புகின்றது. அல்லது, வருகின்றது. எந்தன்மைத்தாகிய சோமரசமெனின்? தேவர்கட்கு நட்பானதும், பிழியப்பட்டதும், பாவமறுப்பதுமாம் இது கொண்டே அழகிய தியானமுடையதும்,' எல்லா முணர்ந்ததுமாமெனக. (4)

மந்திரம் 5.

३ १ २ ३ १२ ३ १२ ३ १२

549. *अभी नो वाजसातमꣳ रयिमर्ष †शतस्पृहम् ।

१ २ ३१२ ३ २ २ ३१२

इन्दो सहस्रभर्णसं तुविद्युम्नं विभासहम् ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-65-29.

அபீ⁴ நோ வாஜஸாதமம் ரயிமர்ஷ ஶதஸ்ப்ருஹம் ।
இந்தோ³ ஸஹஸ்ரப⁴ர்ணஸம் துவித்³யும்நம் விபா⁴ஸஹம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो !, शतस्पृहं, सहस्रभर्णसं, तुविद्युम्नं, विभासह, वाजसातम, रयिं, नः, अभ्यर्ष ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹே இந்தோ³ !	ஒளி மிகுந்த சோமமே ! நீ
शतस्पृहं	ஶதஸ்ப்ருஹம்	நூற்றுக் கணக்கானவர்களால் விரும்பத்தக்கதும்
सहस्रभर्णसं	ஸஹஸ்ரப⁴ர்ணஸம்	ஆயிரக் கணக்கானவர்களைக் காப்பாற்றத் தக்கதும்,
तुविद्युम्न	துவித்³யும்நம்	மிகுந்த கீர்த்தியை, அல்லது, அன்னத்தைப்புடையதும்
विभासहं	விபா⁴ஸஹம்	மிகவொளியுடையதும்
वाजसातमं	வாஜஸாதமம்	போராற்றலைத் தருவதுமாகிய
रयिं	ரயிம்	மக்கட்பேற்றையேனும், அல்லது, தனத்தையேனும்
नः	ந꞉	எங்கட்கு
अभ्यर्ष	அப்⁴யர்ஷ	அளிப்பாயாக

* अभि, † पुरुस्पृह, विश्वासहम्, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—8. இருக்கு—5. அமபரீஷா, ருஜீசுவான எனனுமம இருவரும் ரிஷிகள்.

பிரகாசமாகிய சோமரசமே! நீ, மிகுநத வலியையேனும, அல்லது அன்னததையேனுங கொடுககததகக தனததையும, புததிரபபேறறையும எஙகட்கு அளிபபாயாக. அஃது எததனமையதாமெனின? பலரால விருமபததககதும, பலவகையாய்ப பரிபாலிககததககதும, பெருங கீரததியை, அல்லது, மிகுநத தனததையுடையதும, "விளககுவது கீரததி, அலலது, அனனம" எனறா நிருததததில யாஸகமுனிவரும மிககொளியையு மமிழததுவதும, அதாவது மகததாகிய ஒளியுடையதுமாம இததனமைய தனததையேனும, அலலது புததிரனையேனுந தருவாயாக எனக கூட்டிக் கொளக. (5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३१२ ३ १ २र ३ १ २
550. अभी नवन्ते अद्रुहः प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।
३ २उ ३ १२ ३१ २ ३१२
वत्सं न पूर्व आयुनि जातंꣳ रिहन्ति मातरः ॥ ६ ॥

இருககு 9-10-1

𑌅𑌭𑍀 𑌨𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵 𑌆𑌯𑍁𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌰𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 ॥

அநவயம

मातरः, पूर्वे, आयुनि, जातं, वत्स, रिहन्ति न, अद्रुहः, इन्द्रस्य, प्रियं, काम्यं, अभि नवन्ते ॥

பதவுரை.

मातर	𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃	தாய்களான கோககள
पूर्वे	𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇	முதலாவது
आयुनि	𑌆𑌯𑍁𑌨𑌿	வயதில
जात	𑌜𑌾𑌤𑌂	பிறநத
वत्सं	𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂	கனறை
रिहन्ति न	𑌰𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨	நககிககொடுததல போனறு

अद्रुह	அத்₃ருஹ:	துரோகமற்ற வசதிவரி என்னும் ஆற்று நீர்,
इन्द्रस्य	இந்த்₃ரஸ்ய	இந்திரனுக்குப்
प्रिय	ப்ரியம்	பிரியமானதும்
काम्य	காம்யம்	அனைவராலும் விரும்பப்படுவது மாகிய சோமரசத்தை
अभि नवन्ते	அபி₄ நவந்தே	அன்புடனடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—6 ருஜூசூனு, காசியபா என்னு மிருவா ரிஷிகள்.

கோக்கள், முதல் வருடத்திற் பிறந்த தமது கன்றை நக்குவன போன்று, துரோக மற்ற 'வசதிவரி' என்னும் ஆற்றுநீர், இந்திரனுக்கு விருப்பமானதும், அனைவராலும் விரும்பப்படுவதுமாகிய சோமரசத்தை அன்போடுஅடைகின்றது எனபதாம். (6)

மந்திரம் 7

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
551. आ हर्यताय धृष्णवे *धनुष्टन्वन्ति पौंस्यम् ।
३ २ उ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ र ३ १ २
शुक्रा वि यन्त्यसुराय निर्णिजे विपामग्रे महीयुवः ॥ ७ ॥

இருக்கு—9-99-1.

ஆ ஹர்யதாய த்₄ருஷ்ணவே த₄நுஷ்டந்வந்தி பௌம்ஸ்யம் ।
ஶுக்ரா வி யந்த்யஸுராய நிர்ணிஜே விபாமக்₃ரே மஹீயுவ:॥

அந்வயம்.

हर्यताय, धृष्णवे, पौंस्यं, धनुरातन्वन्ति, विपां, अग्रे, महीयुवः, शुक्राः, असुराय, निर्णिजे, वियन्ति ॥

பதவுரை.

हर्यताय	ஹர்யதாய	அனைவரும் விரும்புதற்குரியதும்
धृष्णवे	த்₄ருஷ்ணவே	பகைவரை யடக்குவதுமாகிய சோமத்தின்பொருட்டு
पौंस्यं	பௌம்ஸ்யம்	சிறந்த புருடத்தன்மையை விளக்குகின்ற
धनुरातन्वन्ति	த₄நுராதந்வந்தி	தனுவில் நாணேற்றுகின்றார்கள்.

* धनुस्तन्वन्ति शुक्रा निर्णिज, எனபது இருக்கு.

विपां	விபாம்	அறிஞாகடகு
अग्रे	அக்ரே	முனனா
महीयुव.	மஹீயுவ:	பூசையை விருமபுகினற வேட போாகளா
शुक्रा	ஶுக்ரா:	வெணமையான பசுவின பாலே,
असुराय	அஸுராய	வனமைபுடைய
निर्णिजे	நிர்ணிஜே	வடிவததைச சுததிசெயதற பொருடடு
वियन्ति	வியந்தி	மறைககினறனாகள்.

சாயணபாடியம்.

கணடம—8. இருககு—7.

யாவாகளாலும விருமபததககதும, பகைவாகளை யடககுஞ சீலமுள ளதுமாகிய சோமததிறகு புருடததனமையை வெளிபபடுததுகினற தனு வில நாணோறறுகினறனாகள அறிவுமிககோாகளின முனனா பூசையை விருமபுகினற வேடபோாகள வெணமை நிற ஆவினபாலே ஆறறலுளள வடிவததின பொருடடு (சுததிபணணுவதறகு) மறைககினறனாகள எனபது பொருள (1)

குறிப்பு —சோமரசததின தாரை விழுதறபொருட்டு விரிததுளள பவிததிர மாகிய கமபளி ஒருவகையாய அமைககிககபபடுகினறது கடடிலினமேல வாயசனற மடபாணடம ஒனறு வைததது அதைத துவாரமிடடு அதிற கமபளிககயிறறைத தொஙகவிடுதலாகிய வழககு, சோமம ஒழுகுதறபொருடடெனத, தெரிகினறது.

மநதிரம் 8.

२३ १ २ ३१ २र ३१ २ ३ १२

552. परित्यꣳ हर्यतꣳ हरिं बभ्रुं पुनन्ति वारेण ।

२ ३२उ ३ २उ३ १२ ३१ २र

यो देवान् विश्वाꣳ इत्परि मदेन सह गच्छति ॥ ८ ॥

இருககு 9-90-7.

பரித்யம் ஹர்யதம் ஹரிம் பப்ரும் புநந்தி வாரேண ।
யோ தேவாந் விஶ்வாம் இத்பரி மதேந ஸஹ கச்சதி ॥

அநவயம்.

य', दिश्वान् देवान् इत्, मदेन सह, परिगच्छति, हर्यतं, हरिं, बभ्रुं, त्यं,
वारेण, परिपुनन्ति ॥

பதவுரை.

य	யஃ	யாதொரு சோமம்
विश्वान् देवान् इत्	விஶ்வாந் தேவாந் இத்	இந்திரன்முதலிய எல்லாத் தேவர்களையும்
मदेन सह	மதேந ஸஹ	களிப்பைத்தரும் இரசத்தோடு
परिगच्छति	பரிகச்சதி	அடைகின்றதோ,
हर्यंत	ஹர்யதம்	அனைவரும் விரும்பத்தக்கதும்
हरि	ஹரிம்	பசுமை நிறமுடையதும்,
बभ्रुं	பப்ரும்	பொன்மை நிறமுடையதுமாகிய
त्यं	த்யம்	அச்சோமத்தை,
वारेण	வாரேண	பவித்திரமாகிய கம்பளியினால்
परिपुनन्ति	பரிபுநந்தி	சுத்தப்படுத்துகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—9 ருஷிவ அம்பரிஷர்கள் ரிஷிகள்.

அனைவராலும் விரும்புதற்குரியதும், பசுமை நிறம், பொன்மை நிறமுடையதுமாகிய யாதொரு சோமம் களிப்பை கொடுக்கின்ற இரசத்துடன் இந்திரன் முதலிய தேவர்களை இனிதடைகின்றதோ, அச் சோமரசத்தைப் பவித்திரமாகிய கம்பளியால் சுத்தப்படுத்துகின்றார்கள். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २३ १ २र

553. *प्र सुन्वानायान्धसो मर्त्तो न वष्ट तद्वचः ।

२३ १२ ३ १ २ ३ २ ३१ २र

अप श्वानमराधसꣳ हता मखं न भृगवः ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-101-13.

ப்ர ஸுந்வாநாயாந்தஸோ மர்த்தோ நவஷ்ட தத்வசஃ।

அப ஶ்வாநமராதஸம் ஹதா மகம் ந ப்ருகவஃ॥

---

* प्र सुन्वानस्य व्रत तद्वच , என்பது இருக்கு.

அநவயம

सुन्वानाय, अन्धसः, तत्, वचः, मर्त्तः, न प्रवष्ट, भृगवः, अराधसं मख न, श्वान, अपहत ॥

பதவுரை

सुन्वानाय	ஸுந்வாநாய	நனகு பிழியப்பட்ட
अन्धसः	அந்தஸ:	சோமததைதத துதிககினறதும,
तत्	தத்	கீாததி மலிநததுமாகிய
वच	வச:	வாககை,
मर्त्त.	மர்த்த:	{ கருமததிறகு இடையூறு செய கினறவாகள
न प्रवष्ट	ந ப்ரவஷ்ட	{ கேடகாதொழிவாாகளாக (மற றும, துதிபபோாகாள! நீவிா)
भृगवः	ப்ருகவ:	பிருகுவைச சோநதோாகள
अराधसं मख न	அராதஸம் மகம் ந	{ தடசணையிலலா வேளவியை முனனா நீககியவாறு
श्वान	ஶ்வாநம்	(இஙகு வரும) நாயை
अपहत	அபஹத	ஓடடுவீாகளாக

சாயணபாடியம்.

கணடம—8. இருககு—9. பிரசாபதி ரிஷி.

பிழியபபடட சோமரசததைதத துதிககின்றதும, பெருமை வாய்நதது மாகிய வாககை, இடையூறு செய்கினற மனிதன்போலவான் விருமபாதொழி வாருக. அதாவது கேடகாதொழிவாருக எனபதாம அவவாறே துதிப போாகளே! நீவிா, அனுகூலச செயகையறற நாயை ஒதுககுவீாகளாக அதி லுவமை.—முனனா அராதசம (தடசணையறறது) எனனும வேளவியை, பிருகு சமபநதமுடையோாகள ஒதுககியவாறெனல. (9)

எட்டாவது கண்டம்

முறறும.

ஒன்பதாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—9.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

சோமம் - தேவதை, சந்தம் - சகதி, சுரம் - நிஷாதம்.

மந்திரம் 1.

३२ ३ १२ ३१२ ३ १२ ३२उ ३ २३१२
554. अभि प्रियाणि पवते चनोहितो नामानि यह्वो अधि येषु वर्द्धते ।
१ २ ३२ ३२उ ३२३ १२ ३२
आ सूर्यस्य बृहतो बृहन्नधिरथं विश्वञ्चमरुहद्विचक्षणः ॥ १ ॥

9-75-1.

𑌅𑌭𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌨𑍋𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌹𑍍𑌵𑍋 𑌅𑌧𑌿
[𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌧𑍍𑌧𑌤𑍇 ।
𑌆 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌨𑌧𑌿𑌰𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑌮𑌰𑍁𑌹𑌦𑍍𑌵𑌿
[𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥

அந்வயம்

येषु, यह्व , अधिवर्द्धते, बृहन्, विश्वञ्चं, बृहत·, सूर्यस्य, रथं अधि, विचक्षण·, आरुहत्, चनोहित , प्रियाणि, नामानि, अभिपवते ॥

பதவுரை

येषु	𑌯𑍇𑌷𑍁	எந்த நீரில்
यह्व	𑌯𑌹𑍍𑌵𑌃	மகத்தாகிய இச்சோமம்
अधिवर्द्धते	𑌅𑌧𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑍍𑌧𑌤𑍇	மிக விருத்தியாகின்றதோ,
बृहन्	𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍	மற்றும், பெரிதாகியதும்
विश्वञ्च	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑌂	யாண்டுஞ் செல்கின்றதும்,
बृहतः	𑌬𑍃𑌹𑌤𑌃	மகத்துமாகிய
सूर्यस्य	𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯	இரவியினுடைய
रथ अधि	𑌰𑌥𑌂 𑌅𑌧𑌿	இரதத்தின் மீது

विचक्षणः	விசக்ஷணஃ	உலகைக் காண்பதாகி
आरुहत्	ஆருஹத்	ஏறுகினறதோ,
घनोहित.	அகெனாஹிதஃ	அருநதுதறகினிய, அலலது, இனிய உணவாகிய அசசோமம
प्रियाणि	ப்ரியாணி	உலகைத திருபதி பண்ணுகினற
नामानि	நாமாநி	நீரை,
अभिपवते	அபிபவதெ	பலவகையாக அடைகினறது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம—9 இருககு—1.

அனனததின பொருட்டு இனியதாகிய, அலலது, இனியதாகிய அன்ன மெனனுஞ சோமரசம, உலகைப பிரியபபடுததும நீரைப பல விதமாய அடைநது நிரமபுகினறது அநதரிடசததிலுளள நீரில, மகததாகிய இச சோமரசம வளாகினறது. நீரின நடுவில உணமையாயச சோமமிருககினற தெனக. பெரிதாகிய அசசோமம மகததாகிய சூரியனுடைய இரததின மீது உலகததைக காண்பதாகி ஏறுகினறது (இது பறறியே) "தீயிலிட்ட அவி இனிதாக இரவியை யடைகினறது" எனறார மனுவும. (1)

மநதிரம் 2.

३ १२ १ १२३ २ ३ १२ ३२३२३ १२
555. अचोदसो नोधन्वन्त्विन्दवः *प्र स्वानासो बृह †द्देवेषु हरयः ।
१ २ ३ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
§ विचिदश्नाना इषयो अरातयोऽर्यो नः सन्तु सनिषन्तु नो धियः ॥

இருககு 9-71-1.

அசொதஸொ நொயநவநதிநதவஃ ப்ர ஸ்வாநாஸொ ப்ருஹதெதவெ [ஷு ஹரயஃ ।
விசிதஶ்நாநா இஷயொ அராதயொऽர்யொ நஃ ஸநது ஸநிஷநது [நொ தியஃ ॥

அநவயம்.

अचोदसः, हरयः, स्वानासः, इन्दवः, न, बृहद्देवेषु, प्रधन्वन्तु, अरातयः, नः, अर्यः इषयः, अश्नाना विचित्, सन्तु, नः, धिया, सनिषन्तु ॥

* प्रसुवानासो, † दिवेषु, § विचनशन्न इषे अरातयोऽर्यो नशन्त सन्निषन्त नो धियः, எனபன இருககு.

பதவுரை.

अचोदस	அசோதஸ꞉	பிறரால் ஏவப்படாததும்
हरयः	ஹரய꞉	பாவத்தைப் போக்குவதும், அல்லது, பசுமை நிறமுடையதும்,
स्वानासः	ஸ்வாநாஸ꞉	நமக்கு தேடப்பெற்றதுமாகிய
इन्दवः	இந்தவ꞉	சோமரசம்
नः बृहद्देवेषु	ந꞉ ப்ருஹத்தேவேஷு	அநேக தேவர்கள் கூடியுள்ள எமது வேள்விகளில்
प्रधन्वन्तु	ப்ரதந்வந்து	(வந்து) சேர்வதாகுக.
अरातयः	அராதய꞉	தனம் முதலியவைகளை ஈயாத
नः	ந꞉	எங்களுடைய
अर्यः	அர்ய꞉	பகைவர்கள்
इषय	இஷய꞉	அன்னத்தை விரும்பி
अश्नानाः विचित्	அஶ்நாநா꞉ விசித்	உண்ணுவோர்களாகவே
सन्तु	ஸந்து	ஆகுக.
नः धियः	ந꞉ தீ⁴ய꞉	தேவ விஷயகமாகிய எமது தோத்திரங்கள்
सनिषन्तु	ஸநிஷந்து	தேவர்களை யடைவனவாகுக.

சாயணபாஷ்யம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2.

பிறரால் ஏவப்படாத சோமரசம், எமக்கணிமித்தமாய் நமக்கு வருவதாகுக. யாண்டெனின்? தேவர்கள் மிகுதியாய்ச் சூழ்ந்துள்ள வேள்வியின்கண் அல்லது, தேவர்களுடைய அவை நடுவில் எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? நமக்கு பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும் பசுமை நிறமுடையதுமாம். அன்றியும், தனம் முதலியவைகளை ஈயாத எங்களுடைய சத்துருக்கள், அன்ன விருப்புடையோர்களாய் அன்னமுண்ணுதவர்களாகவே இருப்பார்களாக. மற்றும், தேவர்கள் விஷயமான எமது தோத்திரங்கள் தேவர்களை யினிது அடைவனவாகுக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

३२उ ३ १ २ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १२
556. एष प्र कोशे मधुमाँ अचिक्रददिन्द्रस्य वज्रो * वपुषो वपुष्टमः ।
३ २ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ ३१२
§ अभ्यृ३तस्य सुदुघा घृतश्चुतो वाश्रा अर्षन्ति ‡ पयसा च धेनवः ॥

இருக்கு 9-77-1

* वपुषो वपुष्टर, § अभीमृतस्य, ‡ पयसेव, என்பன இருக்கு

ஏஷ ஸ்ய கோஶே மது⁴மாம் அசிக்ரத³தி³ந்த்³ரஸ்ய வஜ்ரோ வபுஷோ
[வபுஷ்டம꞉ ।
அப்⁴ய்ருதஸ்ய ஸுது³கா⁴ க்⁴ருதஶ்சுதோ வாஶ்ரா அர்ஷந்தி பய
[ஸா ச தே⁴நவ꞉ ॥

அந்வயம்.

इन्द्रस्य, वज्रः, वपुषः, वपुष्टमः, एषः, मधुमान्, कोशे, प्राचिक्रदत्, ऋतस्य, सुदुघाः, घृतश्चुतः, वाश्राः, पयसा धेनवः च, अभ्यर्षन्ति ॥

பதவுரை.

इन्द्रस्य	இந்த்³ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
वज्रः	வஜ்ர꞉	வச்சிராயுதமாகியதும்
वपुषः	வபுஷ꞉	வித்திடுவோர்களுட்
वपुष्टमः	வபுஷ்டம꞉	சிறந்த வித்திடுவதாகியதும்
एषः मधुमान्	ஏஷ꞉ மது⁴மாந்	இன்சுவையோடு கூடியதாகிய இச் சோமம்,
कोशे	கோஶே	துரோண கலசத்தில்
प्राचिक्रदत्	ப்ராசிக்ரத³த்	ஒலியிடுகின்றது
ऋतस्य	ருதஸ்ய	நிறைந்த பயனுடைய சோம ரசத்தின்
सुदुघाः	ஸுது³கா⁴꞉	பயனை யினிது பெய்வதும்
घृतश्चुतः	க்⁴ருதஶ்சுத꞉	நீரை விழச் செய்வதுமாகிய
वाश्राः	வாஶ்ரா꞉	இரைகின்ற தாரைகள்
पयसा धेनवः च	பயஸா தே⁴நவ꞉ ச	பால் சுரக்கின்ற பசுக்கள் போன்று
अभ्यर्षन्ति	அப்⁴யர்ஷந்தி	இனி நடைகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—3

இன்சுவையோடு கூடிய இச் சோமரசம், துரோண கலசத்தில் மிக ஒலிக்கின்றது. எத்தன்மைய சோமரசமெனின்? இந்திரனுடைய வச்சிராயுதமானது வச்சிராயுதம்போன்றது என்பதும் அதுவேலக இச் சோமரசமே, வலி கொடுக்குந் தன்மையால் (பகைவரைக்) கொல்வதற்குச் சாதனமாந் தன்மை பற்றி வச்சிராயுதமென உபசரிக்கப்பட்டது. இச் சோமரசமே, வித்துக்களை (பீசங்களை) ஊன்றுகின்றவர்களுட் சிறந்த வித்திடுவோனாகின்றது. வித்துக்களை விதைத்தலில் சோமரசந் தலைமை யாதலினென்க. இது பற்றியே "சோமரசமே வீரியத்தைத் தாங்குகின்றது" என மறையுங் கூறுகின்றது. சத்தியமாகிய சோமரசத்தின் தாரைகள் உண்டாகின்றன.

ரண்டுத் தாரைகள் என்பது எருசின்றது எத்தன்மைய தாரைகளெனின்? பயன்களை இனிது பொழிகின்றவைகளும் நீர் நிறைந்தவைகளுமாம் அல்லது, இரசம் நிறைப்பப்பெற்றவைகளும், பாலோடு கூடிய பசுக்கள் போன்று ஒலிக்கின்றவைகளுமாம் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३२ ३१ २ २उ ३ २ ३१ २र ३ १ २
557. प्रो अयासीदिन्दुरिन्द्रस्य निष्कृतꣳ सखा सख्युर्न प्रमिनाति सङ्गिरम् ।
१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २
मर्य्य इव युवतिभिः समर्षति सोमः कलशे *शतयामना पथा ॥

இருக்கு 9-76-1.

ப்ரோ அயாஸீதிந்துரிந்த்ரஸ்ய நிஷ்க்ருதம் ஸகா ஸக்யுர்ந
[ப்ரமிநாதி ஸங்கிரம் ।
மர்ய்ய இவ யுவதிபி꞉ ஸமர்ஷதி ஸோம꞉ கலஶே ஶதயாமநா
[பதா ॥

அந்வயம்

इन्दु, इन्द्रस्य, निष्कृत, प्रो अयासीत, सखा, सख्यु, सङ्गिरं, न प्रमिनाति,
युवतिभिः मर्य इव, समर्षति, सोमः, शतयामना, पथा, कलशे ॥

பதவுரை.

इन्दुः	இந்து꞉	சோமமானது
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
निष्कृत	நிஷ்க்ருதம்	வயிறுகிய இடத்தை
प्रो अयासीत्	ப்ரோ அயாஸீத்	இனிது அடைகின்றது. (அடைந்து)
सखा	ஸகா	மித்திரனென்னும் சோமம்
सख्यु	ஸக்யு꞉	நண்பனுகிய இந்திரனுடைய
सङ्गिर	ஸங்கிரம்	நலவயிற்றில
न प्रमिनाति	ந ப்ரமிநாதி	துன்புறுத்தாதிருக்கின்றது
युवतिभि मर्य इव	யுவதிபி꞉ மர்ய இவ	தருணிபுடன் தருணன கலத்தல போல, வசநீவரி என்னும் நீருடன
समर्षति	ஸமர்ஷதி	நனகு கலக்கின்றது

* शतयाम्ना, என்பது இருக்கு

सोम	ஸோம꞉	மற்றும், அச்சோமரசம்
शतयामना	ஶதயாமநா	நூறு துவாரங்களோடு கூடிய
पथा	பதா	தசா பவித்திரமெனனும் ஆடையின் வழியாய்த்
कलशे	கலஶே	துரோண கலசத்தில் நிரம்புகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—4. மிருடீகண ரிஷி.

சோமரசம், பவித்திரம் பண்ணப்பட்ட இந்திரனது உதரத்தை நன்கு சேர்கின்றது. நட்பாகிய சோமரசம் மித்திரனாகிய இந்திரனுடைய நல்வயிற்றிற்கோர் துன்பத்தையுமுண்டாக்காதிருக்கின்றது. மற்றும், அச்சோமரசம், பருவ மாதுடன் காளையாகிய புருடன் கலக்குமாறு வசதீவரி யென்னுந் தருணியாகிய நீருடன் இனிது கூடுகின்றது. பிழியுங்கால் அச்சோமரசமும், நூற்றுக் கணக்கான துவாரமுடைய தசாபவித்திரமெனனும் ஆடையின் நுனியால் துரோண கலசத்திற் செல்கின்றது. ஈண்டுச் செல்கின்றது எனபது எஞ்சி நின்றது. அல்லது, ஒரு வாக்கியமாய்க்கொண்டு, புருடன் பருவ மாதுடன் கலத்தல்போன்று நூற்றுக் கணக்கான துவாரங்களையுடைய ஆடை வழியாய் நீருடன் கலக்கின்றது எனினுமாம். (4)

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
558. धर्त्ता दिवः पवते कृत्व्यो रसो दक्षो देवानामनुमाद्यो नृभिः ।
१ २ ३ २उ ३ १ २२ ३ २ ३ १ २ ३ २
हरिः सृजानो अत्यो न सत्वभिर्वृथा पाजांसि *कृणुते नदीष्वा॥

இருக்கு—9-73-1.

தர்த்தா திவ꞉ பவதே க்ருத்வ்யோ ரஸோ தக்ஷோ தேவாநாமநு
[மாத்யோ ந்ருபி꞉ ।
ஹரி꞉ ஸ்ருஜாநோ அத்யோ ந ஸத்வபிர்வ்ருதா பாஜாம்ஸி
[க்ருணுதே நதீஷ்வா ॥

அந்வயம்.

धर्त्ता, कृत्व्यः, रसः, देवानां दक्षः, नृभिः अनुमाद्यः, हरिः, दिवः, पवते, सत्वभिः, सृजानः, अत्यः न, वृथा, पाजांसि, नदीषु, कृणुते ॥

* कृणुते नदीष्वा, எனபது இருக்கு.

பதவுரை

धर्त्ता	யந்தா	அனைவரையுந் தாங்குவதும்
कृत्व्य	க்ருத்வ்ய:	சுத்தம் பண்ணுதற்குரியதும்
रस	ரஸ:	இரச வடிவினதும்
देवानां दक्ष	தேவாநாம் தக்ஷ:	தேவர்கட்கு வலியைக் கொடுப்பதும்
नृभि अनुमाद्य	ந்ருபி: அநுமாத்ய:	வேட்போர்களால் துதிக்கத்தக்கதும்
हरिः	ஹரி:	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம்
दिव	திவ:	வானிலுள்ள தசா பவித்திரமுடைய பாண்டத்திலிருந்து
पवते	பவதே	புனிதமாய் வருகின்றது. (மற்றும்)
सत्वभि	ஸத்வபி:	பிராணிகளால்
सृजान	ஸ்ருஜாந:	பவித்திரஞ் செய்த
अत्यो न	அத்யோ ந	(குதிரை) இனிது செல்வது போல
वृथा	வ்ருதா	முயற்சியின்றியே
पाजांसि	பாஜாம்ஸி	தனது துரிதத்தை
नदीषु	நதீஷு	வசதீவரி என்னும் ஆற்றுநீரில்
कृणुते	க்ருணுதே	செய்துகொள்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5 கவி ரிஷி.

எல்லாவற்றையுந் தாங்குகின்ற சோமரசம், அந்தரிட்சத்திலுள்ள (ஏணியின்மேலுள்ள) தசா பவித்திரமெனனும் ஆடை நுனி வாயிலாகச் சுத்தமாய் வருகின்றது. எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? செயற்பாலதாம். எனின், பவித்திரம் பண்ணத்தக்கது என்பது பொருள் இரச வடிவமானதும் தேவர்கட்கு ஆற்றலைக்கொடுப்பதும் அல்லது, தேவர்களின்பொருட்டு வளர்வதும் அங்ஙனமே, நியந்தாவாகிய வேட்போர்களால் களிப்படைதற்குரியதும் அல்லது, துதிக்கத்தக்கதும், பசுமை நிறத்ததும், மனிதரால் பழக்கப்பட்ட குதிரை வருத்தமின்றிச் செல்வதுபோல எங்களால் நன்கு திருத்தப்பட்டதுமாம் தன்னுடைய ஆற்றலை (வேகத்தை) வசதீவரி என்னும் நதி நீரில் உண்டுபண்ணுகின்றது அதாவது நீர் வார்க்கப்படுகின்றது என்பது பொருள் இது சோமரசம் பிழியுங் காலத்திலெனக்கொள்க. (ஆற்று நீர் விட்டு சோமக்கொடியை யிடித்துச் சோமரசம் பிழியப்படுகின்றதென்பது திரண்ட பொருள்)

(5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १ २ ३२उ ३ १ २ ३ १ १२ ३ २
559. वृषा मतीनां पवते विचक्षणः सोमो अह्नां प्रतरीतोपसां दिवः ।
३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
* प्राणा सिन्धूनां कलशाँ अचिक्रददिन्द्रस्य § हार्द्याविशन् मनीषिभिः ॥

இருக்கு 9-66-1.

வ்ருஷா மதீநாம் பவதே விசக்ஷண: ஸோமோ அஹ்நாம் ப்ரதரீ [தோஷஸாம் திவ: |

ப்ராணா ஸிந்தூநாம் கலஶாம் அசிக்ரதத் இந்த்ரஸ்ய ஹார்த்யாவிஶந் [மநீஷிபி: ||

அந்வயம்.

मतीनां वृषा, विचक्षण, अह्नां, उषसा, दिवः, प्रतरीता, सोमः, पवते, सिधूनां, प्राणा, मनीषिभिः, इन्द्रस्य, हार्दि आविशन्, कलशान् अभि, अचिक्रदत् ॥

பதவுரை.

मतीनां वृषा	மதீநாம் வ்ருஷா	துதிப்போர்க்கு மன விருப்பைப் பொழிவதும்
विचक्षण:	விசக்ஷண:	சிறப்பாய்க் காண்பதும்
अह्नां	அஹ்நாம்	பகற்காலங்களையும்
उषसां	உஷஸாம்	உஷக்காலங்களையும்
दिवः	திவ:	விண்ணுலகையும், அல்லது, இரவியையும்
प्रतरीता	ப்ரதரீதா	வளர்க்கின்ற
सोमः	ஸோம:	சோமரசம்
पवते	பவதே	இனிது தேடப்படுகின்றது (மற்றும்)
सिन्धूनां प्राणा	ஸிந்தூநாம் ப்ராணா	நீரின் உயிராகிய, அல்லது, நீரால் நிறைந்த சோமரசம்
मनीषिभिः	மநீஷிபி:	தோத்திரங்களோடு
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
हार्दि आविशन्	ஹார்தி ஆவிஶந்	உள்ளத்திற் புக விரும்பி
कलशान् अभि	கலஶாந் அபி	கலசத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு
अचिक्रदत्	அசிக்ரதத்	தாரையாய்ப் புகுமிடத்து ஒலியிடுகின்றது

* प्राणा, § आवीविशत्, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—9. இருக்கு—6. கவி ரிஷி.

இச்சோமரசம் பிழியப்படுகின்றது எத்தன்மைய சோமரசமெனின்? துதிப்போர்களுடைய விருப்பைப் பொழிவதும், விசேடமாய்க் காண்பதும், விண்ணுலகை, அல்லது, வானிலுள்ள இரவியை வளர்ப்பதுமாம், மற்றும், பொங்கி வழிகின்ற நீருக்கு நியந்தாவுமாகிய சோமரசம், தாரைகளாற் கலசங்களை யடைய விரும்பித் தொழிற்படுகின்றது அல்லது, சோமம் கலசங்களைக் குறித்துத் தொழிற்படுகின்றது யாது செய்துகொண்டெனின்? எப்போதும் தோத்திரங்களால் இந்திரனுடைய உள்ளத்திற் புகுந்துகொண்டு, தொழிற்படுகின்றதென்க ரண்டு, எப்போதும் என்பது எஞ்சி நின்றது. அல்லது, தூரத்திருப்பினும் துதிப்போர்களால் (துதிகளால்) செல்கின்றது என்பதனோடு பொருந்துக. அதாவது தோத்திரங்களாற் கலசத்திற் செல்கின்றது என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7

१२ ३ २ ३१ २ ३ १ २ १२ १

560. त्रिरस्मै सप्त धेनवो *दुदुहिरे ... †परमे व्योमनि ।

३ २ ३ २ २२ ३ २ ३ १२ ३ २३१ २२

भुवनानि निर्णिजे चारूणि चक्रे यदृतैरवर्द्धत ॥

இருக்கு 9-70-1

த்ரிரஸ்மை ஸப்த தேநவோ துதுஹ்ரிரே ஸத்யாமாசிரம் பரமே
[வ்யோமநி ।
சத்வார்யந்யா புவநாநி நிர்ணிஜே சாரூணி சக்ரே
[யத்ருதைரவர்த்த ॥

அந்வயம்.

परमे व्योमनि, अस्मैः, त्रिः सप्त, धेनवः, सत्यां, आशिरं, दुदुहिरे, यत्, ऋतैः, अवर्द्धत, अन्या, चत्वारि, भुवनानि, निर्णिजे चारूणि, चक्रे ॥

பதவுரை.

परमे व्योमनि	பரமே வ்யோமநி	சிறந்த வெளியிலுள்ள
अस्मै	அஸ்மை	இச் சோமரசத்தின் பொருட்டு
त्रि सप्त	த்ரி: ஸப்த	இருபத்தொரு ,,

* दुदुह्रे पूर्व्ये, என்பது இருக்கு † पूर्व्ये, என்பது பாடபேதம்.

धेनवः	தெநவ:	கோக்கள்
सत्यां	ஸத்யாம்	உண்மையாகிய
आशिरं	ஆஶிரம்	பால் முதலியவற்றை,
दुदुहिरे	துதுஹிரே	கறக்கும் பாத்திரத்தில் நிரப்புகின்றன (மற்றும் இச்சோம ரசம்)
यत्	யத்	எப்போது
ऋतै	ருதை:	வேள்விகளால்
अवर्द्धत	அவர்த்தத	வளர்கின்றதோ, அப்போது,
अन्या	அந்யா	மற்றைய
चत्वारि	சத்வாரி	நான்கு வகையாகிய
भुवनानि	புவநாநி	வசதீவரீ முதலிய நீரை,
निर्णिजे	நிர்ணிஜே	சுத்தப்படுத்துதற்பொருட்டு
चारूणि	சாரூணி	மங்கள வடிவங்களாய்
चक्रे	சக்ரே	ஆக்குகின்றன,

சாயண பாடியம்,

கண்டம்—9. இருக்கு—7. இரேணு ரிஷி.

வேள்வியிலிருக்கின்ற சோமரசத்தின் பொருட்டு, அல்லது, அந்தரிக்ஷத்தில் இருக்கின்ற சோமரசத்தின் பொருட்டு, அனைபுண்டாக்குகின்ற இருபத்தொன்று எண் கொண்ட கோக்கள், பால் முதலியவற்றை உண்மையாகக் கறக்கின்றன. அல்லது, பன்னிரண்டு மாதம், இருதுக்கள் ஐந்து, மூன்றுலகங்கள், இரவி என்னும் இந்த இருபத்தொன்று வகைகளால் எப்பசுக்களில் பாலை உண்டாக்குகின்றாரகளோ, அக் கோக்களே பாலைக் கறக்கின்றன என்பதாம் அன்றியும், இச் சோமரசம் மற்றைய நான்கு வகையாகிய நீரை, அதாவது வசதீவரீ மூன்று, ஏகதனு ஒன்று, என்னும் நான்கு வகையாகிய நீரைப் பரிசோதித்தற் பொருட்டு, அதாவது, பாதுகாத்தற் பொருட்டு, மங்கள வடிவமாகச் செய்கின்றன எக்காலத்தில் இது வேள்விகளால் விருத்தியாயிற்றோ, அக்காலத்திற் செய்கின்றன என்பதுணர்க. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १२३ १२ ३ १ २र ३ १२ ३ २
561. इन्द्राय सोम सुषुतः परिस्रवापामीवा भवतु रक्षसा सह ।
२ ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
मा ते रसस्य मत्सत द्वयाविनो द्रविणस्वन्त इह सन्त्विन्दवः ॥

இருக்கு 9-85-1.

இந்த்ராய ஸோம ஸுஷுத꞉ பரிஸ்ரவாபாமீவா பவது

[ரக்ஷஸா ஸஹ |

மா தே ரஸஸ்ய மத்ஸத த்வயாவினோ த்ரவிணஸ்வந்த இஹ ஸந்த்விந்தவ꞉||

அந்வயம்

हे सोम!, सुषुत., इन्द्राय, परिस्रव, रक्षसा सह, अमीवा, अप भवतु,
द्वयाविन., ते, रसस्य, मा मत्सत, इन्दव', इह, द्रविणस्वन्त., सन्तु ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம !	சோமமே! நீ
सुषुत:	ஸுஷுத꞉	இனிய முறையிற் பிழிந்தெடுக்கப் பெறும் இரசத்தை
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
परिस्रव	பரிஸ்ரவ	எல்லா வகையானும் ஒழுக விடுவாயாக.
रक्षसा सह	ரக்ஷஸா ஸஹ	இராக்கதர்களோடு
अमीवा	அமீவா	நோய்களும்
अप भवतु	அப பவது	நீங்குக.
द्वयाविन:	த்வயாவின꞉	பொய், மெய் என்னும் இரண்டு வகைகளையுடைய பாவிகள்
ते	தே	உன்னுடைய
रसस्य	ரஸஸ்ய	இரசத்தின் பாகத்தையுண்டு
मामत्सत	மாமத்ஸத	களிப்படையாதிருப்பார்களாக.
इन्दव.	இந்தவ꞉	உன்னுடைய ரசம்
इह	இஹ	இவ்வேள்வியில்
द्रविणस्वन्त सन्तु	த்ரவிணஸ்வந்த꞉ ஸந்து	என் பொருட்டுத் தனமுடையதாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—8. வேணுபாக்கவ ரிஷி.

சோமமே! நீ, இனிது தரும் இரசத்தை இந்திரன்பொருட்டுப் பல வகையாய் வெளியாக்குவாயாக. உரோகங்கள் நீங்குக. இராக்கதர்கள் இரசத்தினுடைய களிப்பை யடையாதார்களாகுக. (அவர்கள்) எவ்வண்ணமானவர்களெனின்? பொய், மெய் இரண்டையுமுடைய பாவிகள் என்பது பொருள். அன்றியும், உன்னுடைய இரசம் இவ்வேள்வியில் என் பொருட்டுத் தனமுடையதாகுக என்பதாம். •(८)•

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ २उ ३ २ ३ १ २ ३ ३ २ ३ १ २र

562. असावि सोमो अरुषो वृषा हरी राजेव दस्मो अभि गा अचिक्रदत्।

३ २उ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २ ३ ३ २

पुनानो वार*मत्येष्यव्ययं श्येनो न योनिं घृतवन्त†मासदत् ॥

அஸாவி ஸோமோ அருஷோ வ்ருஷா ஹரீ ராஜேவ தஸ்மோ அபி [கா அசிக்ரதத் |

புநாநோ வாரமத்யேஷ்யவ்யம் ச்யேநோ ந யோநிம் க்ருதவந்த [மாஸதத் ||

அந்வயம்

अरुषः, वृषा, हरिः, सोमः, असावि, राजा, इव, दस्मः, गा अभि, अचिक्रदत्, पुनानः, अव्य वारं, अत्येषि, घृतवन्त, योनि, श्येन. न, आसदत् ॥

பதவுரை.

अरुष.	அருஷ:	மிக வொளியுடையதும்
वृषा	வ்ருஷா	விருப்பத்தைப் பொழிவதும்
हरि.	ஹரி:	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய
सोम	ஸோம:	சோமரசம்
असावि	அஸாவி	தேடப்பெற்றது
राजेव दस्म.	ராஜேவ தஸ்ம:	வேந்தன் போலக் காணப்படுவதாய
गा अभि	கா அபி	எல்லா வகையினும் நீரைக் குறியாகக்கொண்டு
अचिक्रदत्	அசிக்ரதத்	தனது இரசத்தைப் பிழியுங்கால் ஒலியிடுகின்றது (பின்னர்)
पुनान	புநாந:	பவித்திரமாகிய
अव्यं वार	அவ்யம் வாரம்	செம்மறியாட்டின் மயிராலாய கம்பளியைக் கொண்டு
अत्येषि	அத்யேஷி	வடிகட்டப் படுகின்றது (பின்னர்)
घृतवन्तं	க்ருதவந்தம்	நீர்மயமாகிய
योनिं	யோநிம்	தனது இடத்தை,
श्येन न	ச்யேந: ந	பருந்துபோன்று
आसदत्	ஆஸதத்	அடைகின்றது

* पर्येषि, † आसदम्, என்பன இருக்கு

சாயண பாடியம்

கணடம—1 இருககு—1 பாரதுவாச வசு ரிஷி

சோமரசம பிழியப பெறறது எவவணணமாகிய சோமரசமெனின? ஒளியுடையதும, விருபபைப பொழிவதும, பசுமை நிறததுமாம அத தனமைய சோமரசம மனனனைபபோற காணததககதாயிருநது, நீரைக குறி யாக வைததுக கொணடு தனது இரசததை யெடுககுஙகால ஒலிககினறது. பினனர், பவிததிரமாகிய செமமறியாட்டின கமபளியில புநிதமாகினறது சோமரசமே! நீ, கடநது செலகினறனை பினனர், பருநதைபபோல நீரு டைய தனது இடததை யடைகினறாய. அதாவது வசதிவரி எனனும நீரி லிருககினறாய எனபது பொருள. (1)

மநதிரம் 10.

२ ३२३ ३१२ ३२३१ २ ३ २३ २उ ३१२

563. प्र देवमच्छा मधुमन्त इन्दवोऽसिष्यदन्त गाव आ न धेनवः ।

३ १२ ३१२ ३ १२ ३१२ ३१२३१२

बर्हिषदो *वचन वन्तः ऊधभि परिस्रुतमुस्रिया निर्णिजं धिरे ॥

പ്ര ദേവമച്ഛാ മധുമന്ത ഇന്ദവോऽസിഷ്യദന്ത ഗാവ ആ ന ധേനവഃ ।

ബർഹിഷദോ വചനവന്ത ഊധഭിഃ പരിസ്രുതമുസ്രിയാ

[നിർണിജം ധിരേ ॥

அங்வயம்

धेनवः, गाव , आ न, मधुमन्तः, इन्दव., देवं अच्छ, प्रासिष्यदन्त,

बर्हिषद., वचनवन्त', उस्रियाः, ऊधभि', परिस्रुत, निर्णिजं, धिरे ॥

பதவுரை.

धेनव	ധേനവഃ	பாலினைப பிரியப்படுததுகின்ற
गावः	ഗാവഃ	கோககள
आ न	ആ ന	தமது கனறுகளைககுறிததுப பாலைப பொழிகினறன போனறு,
मधुमन्तः	മധുമന്തഃ	மதுர இரசமுடைய
इन्दव	ഇന്ദവഃ	சோமரசம
देव अच्छ	ദേവം അച്ഛ	இநதிர தேவதையைக குறிதது
प्रासिष्यदन्त	പ്രാസിഷ്യന്ത	கிரக முதலிய பாததிரஙகளிற சோகினறது

* वचनावन्त , எனபது இருககு.

बर्हिषद्.	பர்ஹிஷத்:	வேள்வியில் [illegible]
वचनवन्त	வசநவந்த:	[illegible]
उस्रिया.	உஸ்ரியா:	கோக்கள்
ऊधभि	ஊதபி:	பால் நிறைந்த மடிகளால்
परिस्रुतं	பரிஸ்ருதம்	நாற்புறமும் வழிகின்ற
निर्णिज	நிர்ணிஜம்	பாலாகிய சோமரசத்தை
धिरे	திரே	இந்திரன்பொருட்டுத் தாங்குகின்றன

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—10 வத்ஸப்ரிய ரிஷி.

களிப்பைத் தரும் இரசத்தோடுகூடிய சோமம், இந்திர[illegible] பாத்திரங்களில் நிரம்புகின்றது. அதிலுள்ளமை — [illegible] கின்ற கோக்கள், கன்றுகளைக் குறித்துப் பாலைப்பொழிய [illegible] றென அன்றியும், வேள்வியிலமர்ந்திருக்கும், [illegible] மான அத்தன்மைய கோக்கள் பால் தாங்குகின்ற தங்கள் மடிகளால் நாற்புறமும் வழிகின்ற பாலாகிய சோமரசத்தை இந்திரன்பொருட்டுத் தாங்குகின்றன என்பது பொருள். (10)

மந்திரம் 11.

३ २३र २र ३ १ ३ १ २ ३क २ ३क२र

564. अञ्जते व्यञ्जते समञ्जते क्रतुंᳬ रिहन्ति * मध्वाभ्यञ्जते ।

१ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २

सिन्धोरुच्छ्वासे पतयन्तमुक्षणंᳬ हिरण्यपावाः

३ २३ १ २

§ पशुमप्सु गृणते ॥ ११ ॥

அஞ்ஜதே வ்யஞ்ஜதே ஸமஞ்ஜதே க்ரதும் ரிஹந்தி மத்வாப்யஞ்ஜதே |
ஸிந்தோருச்ச்வாஸே பதயந்தமுக்ஷணம் ஹிரண்யபாவா: பசுமப்ஸு க்ருணதே ||

அந்வயம்

अञ्जते, व्यञ्जते, समञ्जते, क्रतुं, रिहन्ति, मध्वा, अभ्यञ्जते, सिन्धोः, उच्छ्वासे, पतयन्तं, उक्षणं, पशुं, हिरण्यपावा, अप्सु, गृणते ॥

* मधुनाऽभ्यञ्जते, § पशुमासु, என்பன இருக்கு.

பதவுரை

अञ्जते	அஞ்ஜதே	வேட்போர்கள் சோமரசத்தை ஆவின் பால் முதலியவற்றுடன், கலக்கின்றார்கள் (மற்றும்)
व्यञ्जते	வ்யஞ்ஜதே	பலவகையாகக், கலக்கின்றார்கள்
समञ्जते	ஸமஞ்ஜதே	நன்முறையிற் கலக்கின்றார்கள்
क्रतुं	க்ரதும்	பயன்தருகின்ற சோமரசத்தைச்
रिहन्ति	ரிஹந்தி	(தேவர்கள்) சுவைக்கின்றார்கள். (பின்னர்)
मध्वा	மத்வா	பசுநெய்யோடு
अभ्यञ्जते	அப்யஞ்ஜதே	கலக்கின்றார்கள். (அச்சோமரசத்தையே)
सिन्धो	ஸிந்தோ:	நீருக்குப் பற்றுக்கோடாகிய
उच्छ्वासे	உச்ச்வாஸே	உயர்ந்த இடத்தில்
पतयन्तं	பதயந்தம்	செல்லுகின்றதாவும்
उक्षण	உக்ஷணம்	அநுபவிக்கத்தக்கதாவும்
पशुं	பசும்	காண்பதாவும்
हिरण्यपावा	ஹிரண்யபாவா:	பொன்னுறப் பவித்திரஞ்செய்கின்றவர்களான (வேட்போர்கள்)
अप्सु	அப்ஸு	வசதீவரியென்னும் நீரின்கண்
गृणते	க்ருணதே	கைக்கொள்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—11. அத்திரி ரிஷி.

வேட்போர்கள், பசுவின் பால் முதலியவற்றுடன் சோமரசத்தைக் கலக்கின்றார்கள் அவ்வாறே, பலவகையாகக் கலக்கின்றார்கள். நன்கு கலக்கின்றார்கள். இரட்டித்தல் துதியின் பொருட்டாதலின் மிகைபடக் கூறலென்னுந் தோடமாகா அங்ஙனமே, பயனைத் தருஞ் சோமரசத்தை, தேவர்கள் சுவைக்கின்றார்கள். மீண்டும் நெய்யுடன் கலக்கின்றார்கள் இரசத்திற்குப் பற்றுக்கோடாகிய உயர்ந்த இடத்தில் போகப்படுவதாகவும், பார்க்கின்றதாகவும், பொன்னுறப் பவித்திரஞ் செய்கின்றவர்களான வேட்போர்கள் அச்சோமத்தையே ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள் என்பதாம். (11)

மந்திரம் 12.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १२
565. पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रभुर्गात्राणि पर्येषि विश्वतः ।
१ २ ३२उ ३ १ २ ३ २ ३ १२र ३ १ २र
अतप्ततनूर्न तदामो अश्नुते श्रृतास इद्वहन्तः *सं तदाशत ॥
இருக்கு 9-83-1

பவித்ரம் தே விததம் ப்ரஹ்மணஸ்பதே ப்ரபுர்காத்ராணி [பர்யேஷி விச்வதஃ ।
அதப்ததநூர்ந ததாமோ அச்நுதே ச்ருதாஸ இத்வஹந்தஃ ஸம் [ததாசத ॥

அந்வயம்.

ब्रह्मणस्पते! पवित्र, ते, वितत, प्रभु, गात्राणि, पर्येषि, विश्वतः, अतप्ततनू, आम, नाश्नुते, श्रृतासः इत्, वहन्त, तत्, समाशत ॥

பதவுரை.

हे ब्रह्मणस्पते!	ஹே ப்ரஹ்மணஸ்பதே!	மந்திரங்கட்கிறைவனாகிய சோமமே!
पवित्रम्	பவித்ரம்	புனிதமாகிய
ते	தே	உன்னுடைய அங்கம்
विततं	விததம்	யாண்டும் பரவியது
प्रभु	ப்ரபுஃ	ஆற்றலுடைய நீ
गात्राणि	காத்ராணி	அருந்துவோர்களின் அங்கத்தை
पर्येषि	பர்யேஷி	அடைகின்றாய்
विश्वतः	விச்வதஃ	எல்லா வகையாலும்
अतप्ततनू	அதப்ததநூஃ	விரதமுதலியவைகளால் வாட்டமற்றதாய
आम	ஆமஃ	பக்குவமற்ற அங்கத்தை (உனது அவயவம்)
नाश्नुते	நாச்நுதே	வியாபிப்பதில்லை
श्रृतास इत्	ச்ருதாஸ இத்	பக்குவமாகியே
वहन्तः	வஹந்தஃ	வேள்வியைத் தாங்குவதாய்
तत्	தத்	பவித்திரமாகிய அப்பாத்திரத்தில்
समाशत	ஸமாசத	நிறைகின்றது.

* तत्समाशत, என்பது இருக்கு.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—12. பவித்திர ரிஷி.

மந்திரங்கட்கிறை — சோமமே! உன்னுடைய அழகிய அங்கம், யாண்டும் நிறைந்திருக்கிறது. இனிது உண்டாகப்பெற்ற அத்தகைய நீ அருந்துவோருடைய அங்கங்களையடைகின்றாய் எல்லா வகையானும் பவித்திரமாகியதும், விரத முதலியவைகளால் லேசிக்கப்படாததுமாகியதை உன்னுடைய அங்கம் பரிபக்குவமில்லாததாதலின் வியாபிக்கின்றதில்லை பரிபக்குவமாகியே வேள்வியைத் தாங்குகின்றது மற்றும், பவித்திரமெனனும் பாத்திரத்திலும் நிறைகிறது. (12)

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றும்.

பத்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—10.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

இந்திரன் - தேவதை. உஷ்ணிக் - சந்தம். ரிஷபம் - சுரம்.

மந்திரம் 1.

२ ३१ ३ ३ २ ३१ २२ ३ १२

566. इन्द्रमच्छ सुता इमे वृषणं यन्तु हरयः ।

३२ ३ २३ १ २ ३ १ २

*श्रुष्टे जातास इन्दवः स्वर्विदः ॥ १ ॥

இருக்கு 9 5੪ 1.

இந்த்³ரமச்ச² ஸுதா இமே வ்ருஷணம் யந்து ஹரய꞉ ।
ஶ்ருஷ்டே ஜாதாஸ இந்த³வ꞉ ஸ்வர்வித³꞉ ॥

அந்வயம்.

श्रुष्टे, जातासः, इन्दवः, स्वर्विदः, हरयः, सुता, इमे, वृषणं इन्द्रं, अच्छ यन्तु ॥

---

* श्रुष्टी जातास, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

श्रुष्टे	ஶ்ருஷ்டே	விரைவில
जातासः	ஜாதாஸ:	தேடப்பெற்றதும
इन्दवः	இந்தவ:	பாத்திரத்திற் பொங்குகின்றதும
स्वर्विदः	ஸ்வர்வித:	எல்லாமுணர்ந்ததும
हरयः	ஹரய:	பசுமை நிறமுடையதும,
सुताः	ஸுதா:	பிழியப்பட்டதுமாகிய
इमे	இமே	இச் சோமரசம
वृषणं इन्द्रं	வ்ருஷணம் இந்த்ரம்	விருப்பியதைப் பொழிகின்ற இந்திரனை
अच्छ यन्तु	அச்ச யந்து	இனிதடைகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—1. அக்கினிச்சாக்ஷுஷ ரிஷி.

துரிதமாய்த் தேடப்பட்டதும், பாத்திரத்திற் பொங்குகின்றதும், எல்லா முணர்ந்ததும், பசுமை நிறமுடையதும், பிழியப்பட்டதுமான இச் சோமரசம், வேண்டியவைகளைப் பெய்கின்ற இந்திரனை இனிதடைகுக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १२३ २ ३ १२
567. प्र धन्वा सोम जागृविरिन्द्रायेन्दो परिस्रव ।
३२३ २३ १ २ ३१२
द्युमन्तꣳ शुष्ममाभर स्वर्विदम् ॥ २ ॥

இருக்கு 9-106-4.

ப்ர தந்வா ஸோம ஜாக்ருவிரிந்த்ராயேந்தோ பரிஸ்ரவ |
த்யுமந்தꣳ ஶுஷ்மமாபர ஸ்வர்விதம் ||

அந்வயம்.

हे सोम!, जागृविः, प्रधन्व, इन्दो!, इन्द्राय, परिस्रव, द्युमन्तं, स्वर्विदं, शुष्मं, आभर ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
जागृविः	ஜாக்ருவி:	நனவோடிருக்கின்ற நீ
प्रधन्व	ப்ரதந்வ	பாத்திரத்தையடைவாயாக,

इन्दो !	உந்தோ !	சோமமே ! நீ
इन्द्राय	உந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
परिस्रव	பரிஸ்ரவ	பாத்திரத்தில் நாற்புறமும் வழிவாயாக (மற்றும்)
द्युमन्त	த்யுமந்தம்	பிரகாசிக்கின்றதும்
स्वर्विद	ஸ்வர்விதம்	சுவர்க்கத்தையடைவிப்பதும்
शुष्मं	ஶுஷ்மம்	பகைவரைக் காயுவதாகிய ஆற்றலையும்
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2. சதமானவ ரிஷி

சோமரசமே! நன்வுடனிருக்கும் சிலமுடைய நீ (கலசத்தில்) நிரம்பு வாயாக சோமமே! நீ இந்திரன் பொருட்டுப் பாத்திரங்களில் நாற்புறமும் வழிவாயாக அன்றியும், விளங்குவதும், சுவர்க்கத்தையடைவிப்பதும், சத்ருக்களைக் காயத்தக்கதுமாகிய ஆற்றலைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம்.

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २
568. सखाय आ निषीदत पुनानाय प्रगायत ।
२ ३ २ ३ १ २र ३ २
शिशुं न यज्ञैः परिभूषत श्रिये ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-104.1.

ஸகாய ஆ நிஷீதத புநாநாய ப்ரகாயத ।
ஶிஶும் ந யஜ்ஞை: பரிபூஷத ஶ்ரியே ॥

அந்வயம்.

हे सखायः!, आ निषीदत, पुनानाय, प्रगायत, शिशुं न, श्रिये, यज्ञैः, परिभूषत ॥

பதவுரை.

हे सखाय.!	ஹே ஸகாய:!	நண்பர்களான துதிப்போர்களே! நீவிர்
आ निषीदत	ஆநிஷீதத	துதிப்பதற்கு உட்காருவீர்களாக.
पुनानाय	புநாநாய	பவித்திரம் பண்ணப்பெற்று சோமரசத்தின் பொருட்டு
प्रगायत	ப்ரகாயத	இனிய சாமகானஞ் செய்வீர்களாக,

शिशुं न	ஶிஶும் ந	குழந்தையை அலங்கரிப்பது போல (இச்சோமரசத்தை)
श्रिये	ஶ்ரியே	அழகின் பொருட்டு
यज्ञैः	யஜ்ஞை:	வேள்வி செய்தற்குரிய அணிகளால்
परि भूषत	பரி பூஷத	அலங்கரிப்பீர்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—3 பாவதா, நாரதா ரிஷிகள்.

நண்பர்களான துதிப்போர்களே! வேட்போர்களே! நீவிர், தோத்திரஞ் செய்தற் பொருட்டு உட்காருவீர்களாக பின்னர், பவித்திரம் பண்ணப்பட்ட சோமரசத்தைத் துதிப்பீர்களாக அதை யேதமின் என்பதாம் பின்னர், பிழியப்பெற்ற சோமரசத்தை, அழகின் பொருட்டுப் பலவகையாய அலங்கரிப்பீர்களாக அதினுவமை—பிதா குழந்தையை அணிகளால் அலங்கரிப்பது போலென்றனல். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २३ १ २
569. तं वः सखायो मदाय पुनानमभिगायत ।
२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
शिशुं न *हव्यैः स्वदयन्त गूर्तिभिः ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-105-1.

தம் வ: ஸகாயோ மதாய புநாநமபிகாயத ।
ஶிஶும் ந ஹவ்யை: ஸ்வதயந்த கூர்திபி: ॥

அந்வயம்

हे सखाय·!, व., मदाय, पुनानं, त, अभिगायत, शिशु न, हव्यै., गूर्तिभिः, स्वदयन्त ॥

பதவுரை

हे सखाय !	ஹே ஸகாய: !	நண்பர்களான வேட்போர்களே!
व	வ:	நீவிர்
मदाय	மதாய	தேவர்களுடைய களிப்பின் பொருட்டு
पुनान	புநாநம்	தேடப்பெற்ற
त	தம்	அச்சோமரசத்தை

* यज्ञैः, என்பது

अभिगायत	அபிகாயத	துதிப்பீர்களாக (மற்றும்)
शिशुं न	ஶிஶும் ந	பால முதலியவைகளாலும், அணிகளாலும், குழந்தையை அலங்கரிப்பது போல
हव्यै	ஹவ்யை:	அவி (தேவவுணவு) களாலும்
गूर्तिभि.	கூ³ர்த்திபி⁴:	தோத்திரங்களாலும்
स्वदयन्त	ஸ்வத³யந்த	அலங்கரிப்பீர்களாக (இன்சுவையையுண்டாக்குவீர்களாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—4. பருவதா, நாரா, ரிஷிகள்.

நண்பர்களான வேட்போர்களே! நீவிர், தேவர்களுடைய களிப்பின் பொருட்டுப் பவித்திரமாக்கிய அச்சோமரசத்தைத் துதிப்பீர்களாக மற்றும், பால முதலியவைகளாலும், அணி முதலியவைகளாலும் குழந்தையை அலங்கரிக்குமாறு, அவிகளோடு கூடின தோத்திரங்களால் அச் சோம ரசத்தை அலங்கரிப்பீர்களாக அதாவது இன்சுவையுடையதாகச் செய்வீர்களாக என்பதாம் (4)

மந்திரம் 5.

३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ २३ १ २

570. *प्राणा शिशुर्महीनाꣳ हिन्वन्नृतस्य दीधितिम् ।

२ ३ १ २ ३ १ २३ १२ ३ २

विश्वा परि प्रियाभुव दधद्विता ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-109-1.

ப்ராணா ஶிஶுர்மஹீநாம் ஹிந்வந்ந்ருதஸ்ய தீ³தி⁴திம் ।

விஶ்வா பரிப்ரியா பு⁴வ த³த⁴த்³விதா ॥

அந்வயம்.

प्राणा, महीना, (अपां,) शिशुः, ऋतस्य, दीधितिं, हिन्वन्, विश्वा, प्रिया, परिभुवत्, द्विता ॥

பதவுரை.

प्राणा	ப்ராணா	வேள்வி செய்(விக்) கின்றதும்
महीना	மஹீநாம்	பூசிக்கத்தக்கதும்
(अपां)	(அபாம்)	(நீரினுடைய)

* ऋाणा, என்பது ...

शिशुः	ஶிஶு꞉	குழந்தை போன்றது மாகிய சோமரசம்
दीधिति	தீ3தி4திம்	விளங்குகின்ற தனது இரசத்தை
ऋतस्य	ருதஸ்ய	வேள்வியின் சம்பந்தமாயச
हिन्वन्	ஹின்வந்	செலுத்தி
विश्वा प्रिया	விஶ்வா ப்ரியா	அன்புள்ள எல்லா அவிகளேயும்
परिभुवत्	பரிபு4வத்	நிறையச் செய்கின்றது (மற்றும)
द्विता	த்3விதா	வானுலக மண்ணுலகிரண்டினிடத்து மிருக்கின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5 திரிதி ரிஷி.

வேள்வி செய்கின்றதும, மகத்தாகிய தும, அல்லது, பூசிக்கத்தக்கதும தண்ணீரினுடைய குழந்தை யெனப்படுவதுமாகிய சோமரசம, வேள்வியின சமபந்தமாய விளங்குகின்ற, அல்லது, பிரகாசிக்கின்ற தனது இரசத்தைத தொழிற்படுத்தி, பிரியமுள்ள அவிகளனைத்தையுஞ் சூழ்ந்து நிறையச் செய கின்றது அன்றியும, இருவகையாயுள்ளது அதாவது வானுலகு மண ணுலகிரண்டினு மிருக்கின்றது என்பதாம சோமக கொடி வளருங்கால பசசை நிறமுடையதாகவும, முதிர்ந்தவுடன மஞ்சள நிறமுடையதாகவும இருக்கும என்பதுங்காண்க. (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २
571. पवस्व देववीतय इन्दो धाराभिरोजसा ।
२ ३२ ३ १२
आ कलशं मधुमान्त्सोम न सदः ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-106-7.

பவஸ்வ தே3வவீதய இந்தோ3 தா4ராபி4ரோஜஸா ।
ஆ கலஶம் மது4மாந்த்ஸோம ந꞉ ஸத3꞉ ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो !, देववीतये, ओजसा, धाराभिः, पवस्व, सोम !, मधुमान्, नः, कलश आसद ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹே இந்தோ!	சோமரசமே! நீ
देववीतये	தேவவீதயே	தேவர்களருந்துதற் பொருட்டு
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலோடு
धाराभि	தாராபி:	தனது தாரைகளால்
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரத்தில் நிரம்பு வாயாக
सोम!	ஸோம!	(மற்றும்) சோமரசமே!
मधुमान्	மதுமாந்	மதுர இரசத்தோடு கூடிய நீ
न.	ந:	எங்களுடைய
कलश आसद	கலஶம் ஆஸத:	துரோண கலசத்திலிருப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6 மநு ரிஷி

சோமரசமே! நீ, தேவர்களருந்துதற் பொருட்டு ஆற்றலோடு தனது தாரைகளால் நிரம்புவாயாக. சோமரசமே! களிப்பைத்தருகின்ற இரசத்தோடு கூடிய நீ, எங்களுடைய துரோண கலசத்தில் அமர்ந்திருப்பாயாக.

மந்திரம் 7.

१२ ३२ ३२उ ३ २३ १ २

572. सोमः पुनान ऊर्मिणाव्यं वारं वि धावति ।

१२ ३ १ २र ३ १२

अग्रे वाचः पवमानः कनिक्रदत् ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-106-10.

ஸோம: புநாந ஊர்மிணா(அ)வ்யம் வாரம் வி தாவதி ।

அக்ரே வாச: பவமாந: கநிக்ரதத் ॥

அந்வயம்

पवमानः, वाचः अग्रे, कनिक्रदत्, पुनानः, सोमः, ऊर्मिणा, अव्य वारं विधावति ॥

பதவுரை.

पवमानः,	பவமாந:	பவித்திரமாகிய
वाच अग्रे	வாச: அக்ரே	தோத்திரத்திற்கு முன்னர்
कनिक्रदत्	கநிக்ரதத்	மீண்டும் மீண்டும் ஒலித்துக் கொண்டு

* अव्यो वारम्, என்பது இருக்கு

पुनान	பு॒நாநஃ	பிழியப்பெற்ற
सोम·	ஸோமஃ	சோமரசம்,
ऊर्मिणा	ஊர்மிணா	தனது தாரையால்
अव्यं वार	அவ்யம் வாரம்	மயிரக் கம்பளியைப்
विधावति	விதாவதி	பலவகையாகக் கடந்து செல்கின்றது

சாயணபாஷ்யம்

கண்டம்—10. இருக்கு—7 அக்கினி ரிஷி

பவித்திரம் பண்ணப்பெற்ற சோமரசம், தனது தாரையால் செம்மறி யாட்டின் மயிராலாய கம்பளியினின்று பலவகையாகச் செல்கின்றது எவ் வண்ணமாகிய தெனின் ? பவித்திரமாகிய தோத்திரத்தின் முன்பில் மீண்டும் மீண்டு மொலித்துக் கொண்டு நனகு செல்கின்ற தன்மையதாம். (7)

மந்திரம் 8

१ २ ३ १२ ३ २३ १ २३ १२
573. प्र पुनानाय वेधसे सोमाय *वच उच्यते ।
३ १ २२ ३ १ २ ३ १२
भृतिं न भरा मतिभिर्जुजोषते ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-93-1.

ப்ர பு॒நாநாய வேதஸே ஸோமாய வச உச்யதே ।
ப்⁴ருதிம் ந ஹரா மதிபிர்ஜு॒ஜோஷதே ॥

அந்வயம்.

पुनानाय, वेधसे, सोमाय, वच., प्रोच्यते, मतिभि:, जुजोषते, भृतिं न, प्रभर ॥

பதவுரை.

पुनाय	பு॒நாநாய	(இது துதிப்போனது பொருட்டுச் சொல்லிகிறானவது) பவித்திரமாகிய கம்பளியாற் சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும்
वेधसे	வேதஸே	கருமத்தை நனகு தாங்குவது மாகிய
सोमाय	ஸோமாய	சோமரசத்தின் பொருட்டுத்
वच	வச:	தோத்திரத்தைச்
प्रोच्यते	ப்ரோச்யதே	சொலவாயாக மற்றும்,

* वच उद्यतम्, என்பது இருக்கு.

मतिभिः	மதிபி:	ஸ்தோத்திரங்களால்
जुजोषते	ஜுஜோஷதே	களிப்படைவதின் பொருட்டு
भूतिं न	பூதிம் ந	அடிமைக்குத் தனத்தைக் கொடுப்பது போனறு.
प्रभर	ப்ரபர	மிகுந்த துதிகளைக் கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—8 துவிதோ, எனனும் ரிஷி.

இவ்விருடி, தன தானமாவைக் குறித்துச் சொல்கின்றார்.-பவித்திரத்தா (கம்பளியா)ற் சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும், கருமத்தைச் சிறப்புடன ஏற்றுக் கொள்வதுமாகிய சோமரசத்தின பொருட்டு, உன்னால் ஸ்தோத்திரஞ் சொல்லற்பாலதாம், அன்றியும், ஸ்தோத்திரங்களாற் பிரியமடைவதின பொருட்டு மிக நன்கு துதிப்பாயாக. அதிலுவமை,—அடிமையின பொருட்டுத் திரவியமளிப்பது போனறென்க. (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १२ ३१ २

574. गोमन्न इन्दो अश्ववत्सुतः सुदक्ष *धनिव ।

१ २ ३ २ ३२ ३ १ २

†शुचिं च वर्णमधि ‡गोषु धारय ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-97-52.

கோமன்ன இந்தோ அஶ்வவத்ஸுத: ஸுதக்ஷ தனிவ |

ஶுசிம் ச வர்ணமதி கோஷு தாரய ||

அந்வயம்.

हे सुदक्ष!, इन्दो!, सुतः, गोमत्, अश्ववत्, नः, धनिव, शुचिं, वर्णं, गोषु, अधिधारय ॥

பதவுரை.

हे सुदक्ष !	ஹே ஸுதக்ஷ !	பேராற்றலுடைய
इन्दो !	இந்தோ !	சோமரசமே !
सुत	ஸுத:	நன்கு பிழியப்பட்ட நீ
गोमत्	கோமத்	பசுக்களோடுடைமை

धन्व, †शुचिते, ‡ , என்பன இருக்கு

अश्ववत्	அஶ்வவத்	குதிரைகளோடும்
नः	ந:	எங்கட்குத்
धनिव	தநிவ	தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. (பின்னர்)
शुचिं	ஶுசிம்	பவித்திரமான, அல்லது, விளங்கப்பட்ட
वर्णं	வர்ணம்	நிறத்தையும் இரசத்தையும்
गोषु	கோஷு	ஆவின் பாலில்
अधि धारय	அதி தாரய	உன்கருணைக்கு அடைவிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—9. பருவதர், நாரதர் ரிஷிகள்.

பேராற்றலுள்ள சோமரசமே! இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ, வேள்விக்குச் சாதனமாகிய கோக்களோடு திரவியத்தையும் எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக குதிரையையுங் கொடுப்பாயாக பின்னர், யான பவித்திரமானதும், விளங்கப்படுவதுமாகிய உனது இரசத்தையும் நிறத்தையும் ஆவின் பால் முதலியவற்றில் நீ பெற்றுக் கொள்ளும்படி செய்வேன் என்பதாம் (9)

மந்திரம் 10.

३ १ २ ३१ २ ३ १ २२
575. अस्मभ्यं त्वा वाणी रनूपत ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
गोभिष्टे वर्णमभि वासयामसि ॥ १० ॥

இருக்கு—9-101-4.

அஸ்மப்யம் த்வா வஸுவிதமபி வாணீரநூஷத |
கோபிஷ்டே வர்ணமபி வாஸயாமஸி ||

அந்வயம்.

हे सोम !, वसुविद, त्वा, अस्मभ्य, वाणी , अभ्यनूपत, ते वर्ण, गोभिः,
अभि वासयानसि ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமமே !
वसुविद	வஸுவிதம்	தனத்தைக் கொடுக்கின்ற
त्वा	த்வாம்	நின்னையே
असम्भ्य	அஸ்மப்யம்	எங்கட்குத் தனமுதலியவைகளைக் கொடுத்தற் பொருட்டு

वाणी:	வாணீ:	எமது வாக்குகள்
अभ्यनूषत	அப்⁴யநூஷத	துதிக்கின்றன (மற்றும், யாங்கள்)
ते वर्ण	தே வர்ணம்	உனது இரசத்தை
गोभिः	கோ³பி⁴:	ஆவின் பால் முதலியவைகளால்
अभिवासयामसि	அபி⁴வாஸயாமஸி	நாற்புறத்தும் மறைக்கின்றோம்.

சாயணய பாடிம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—10. பருவதா, நாரதா ரிஷிகள்.

சோமமே! எங்கட்குத் தனமுதலியவைகளைக் கொடுத்தற் பொருட்டு எங்களுடைய வாக்குகள் கொடையாளியாகிய உன்னை இனிது துதிக்கின்றன. உன்னுடைய இரசத்தை, கோக்களின் பால் (முதலி வைகளா)ல் யாம் முழுதுமறைக்கின்றோம் என்பதாம். (10)

மந்திரம் 11.

१२ ३२उ १ २ ३ १ २
576. पवते हर्य्यतो हरिरतिह्वरांसि रंह्या ।
३क २र ३ १ २र ३२३१२
* अभ्यर्ष स्तोतृभ्यो वीरवद्यश ॥ ११ ॥

இருக்கு—9-106-4.

பவதே ஹர்யதோ ஹரிரதிஹ்வராம்ஸி ரம்ஹ்யா ।
அப்⁴யர்ஷ ஸ்தோத்ருப்⁴யோ வீரவத்³யஶ: ॥

அந்வயம்.

हर्य्यतः, हरिः, रंह्या, ह्वरांसि, अतिपवते, वीरवत्, यशः, स्तोतृभ्यः, अभ्यर्ष॥

பதவுரை.

हर्यतः	ஹர்யத:	விரும்புதற்குரியதும்
हरिः	ஹரி:	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம்
रंह्या	ரம்ஹ்யா	மிகுந்த வேகத்தால்
ह्वरांसि	ஹ்வராம்ஸி	(கபிலுய) வளைந்த கம்பளியிற் சென்று
अतिपवते	அதிபவதே	புனிதமாக்கப்படுகின்றது (பிரத்தியட்சம்) சோமமே! நீ
वीरवत्	வீரவத்	புத்திரரோடு

* अभ्यर्षत, என்பது இருக்கு

यश	யஶ:	கீர்த்தியையும்
स्तोतृभ्य	ஸ்தோத்ருப்ய:	துதிப்பவர்கட்குக்
अभ्यर्ष	அப்யர்ஷ	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—11. அக்கினிசாட்சுக்ஷ ரிஷி

வேட்கத்தக்க பசுமை நிறமுடையச் அச் சோமரசம், வளைவுபட்ட பவித்திரமாகிய கம்பளியில் மிக வேகமாய் சென்று வெளியேறிச் செல்கின்றது. இனிப, பிரத்தியட்சமாகிய துதி சோமரசமே! நீ, துதிப்போர்கட்கு புத்திரரோடு கீர்த்தியையும் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (11)

மந்திரம் 12.

२३ १२ ३ ३ १२ ३१२
577. परि कोशं मधुश्चुतꣳ सोमः पुनानो अर्षति ।
३२र ३१२ ३१२
अभि वाणीर्ऋषीणाꣳ* ॥ १२॥

இருக்கு—9-103-3

பரி கோஶம் மது⁴ஶ்சுதம் ஸோம: புநாநோ அர்ஷதி ।
அபி⁴ வாணீர்ருஷீணாம் ஸப்த நூஷத ॥

அந்வயம்

पुनानः, सोमः, मधुश्चुतं, कोश परि अर्षति, ऋषीणा, सप्त वाणी., अभ्यनूषत ॥

பதவுரை

पुनानः	புநாந:	பவித்திரம் பண்ணப்பெற்ற
सोम	ஸோம:	சோமம்
मधुश्चुतं	மது⁴ஶ்சுதம்	இன்சுவை மலிந்த தன்று இரசத்தை
कोशं परि अर्षति	கோஶம் பரி அர்ஷதி	கலசத்திற் சோபிக்கின்றது.
ऋषीणां	ருஷீணாம்	இருடிகளின்
सप्त वाणी	ஸப்த வாணீ:	ஏழிசைகொண்ட வாக்குகள்
अभ्यनूषत	அப்⁴யநூஷத	(இச்சோமத்தை) துதிக்கின்றன.

* सप्तनूषत्, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

ஸூக்தம்—10 இருக்கு—12 த்விதரிஷி

பவித்திரமாகிய அந்த ஸோமரசம், மதுர ரசம் மலிந்த தனது இரசத்தைத் துரோண கலசத்திற் சேர்ப்பிக்கின்றது. இருடிகளினுடைய ஏழிசையுண்ட வாக்குகள் அச்சோமரசத்தைத் துதிக்கின்றன. (12)

பத்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

பதினோராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம் 5. கண்டம்—5.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

பவமானம் (சோமம்) தேவதை, சந்தம். 1, 4, 6, ககுப் யவமத்யா காயத்திரி. 7, 8, பிரகாதம். சுரம், 1, 4, 6, ரிஷபம். 5, ஷட்ஜம், 7, 8, மத்திய .

மந்திரம் 1.

१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १२ ३ १२

578. पवस्व मधुमत्तम इन्द्राय सोम क्रतुवित्तमो मदः ।

१ २ ३ १२ ३ ३१

महि द्युक्षतमो मदः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-108-1.

பவஸ்வ மது⁴மத்தம இந்த்³ராய ஸோம க்ரதுவித்தமோ மத³: |

மஹி த்³யுக்ஷதமோ மத³: ||

அந்வயம்

हे सोम!, मधुमत्तमः, क्रतुवित्तमः, महि, द्युक्षतमः, मदः, इन्द्राय, मदः, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
मधुमत्तम.	மது⁴மத்தம:	மிக்க மதுரத்தன்மையுடையதும்
क्रतुवित्तमः	க்ரதுவித்தம:	கருமத்தை, அல்லது, நுண்ணறிவைக்கொடுப்பதும்
महि	மஹி	ஆராதித்தற்குரியதும்
द्युक्षतम.	த்³யுக்ஷதம:	மிகப் பிரகாசிப்பதும்
मदः	மத³:	களிப்பைத் தருவதுமாகிய நீ
इन्द्राय	இந்த்³ராய	இந்திரன் பொருட்டுக்
मद.	மத³:	களிப்பைக் கொடுப்பதாய்
पवस्व	பவஸ்வ	நிரம்புவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—1 கௌரவீதி ரிஷி.

சோமரசமே! மிக்க சிறந்த மதுரத் தன்மையோடு கூடிய நீ, இந்திரனுக்குக் களிப்பைக் கொடுப்பதாகி நிரம்புவாயாக. எவ்வண்ணமாகிய மதுரத் தன்மையெனின்? மிகுந்த கருமத்தையுடையதும், அல்லது, மிக்க நுண்ணறிவை யடைவிப்பதும், மகத்தானதும், அல்லது, ஆராதித்தற்குரியதும், மிகப்பிரகாசிப்பதும், மிகுந்த களிப்புடையதுமாம் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ २ ३ २ ३२उ ३ १२ ३ २ २ ३३ २
579. अभिद्युम्नं बृहद्यश इषस्पते दीदिहि देव *देवयुम् ।
१ २र ३ १ २
वि कोशं मध्यमं युव ॥ २ ॥

இருக்கு—9-108-9.

அபி⁴த்³யும்நம் ப்³ருஹத்³யஶ இஷஸ்பதே தீ³தி³ஹி தே³வ தே³வயும் ।
வி கோஶம் மத்⁴யமம் யுவ ॥

அந்வயம்.

इषस्पते देव!, देवयुं द्युम्न, बृहत्, यशः, अभि दीदिहि, मध्यमं, कोश, वियुव ॥

* देवयु, என்பது இருக்கு.

பதவுரை

हे इषस्पते !	ஹே இஷஸ்பதே !	அன்னத்திற் கிறைவ !
देव !	தேவ !	ஏற்றுதற்குரிய சோமமே !
देवयुं	தேவயும்	தேவர்களடைதற்குரிய வுன்னை யான் துதிக்கின்றேன் (நீ எனக்கு)
द्युम्न	த்யும்நம்	விளங்குவதும்
बृहत्	ப்ருஹத்	மிகுந்ததுமாகிய
यश	யஶ:	அன்னத்தை
अभिदीदिहि	அபிதீதிஹி	ஒருமுகமாய்க் கொடுப்பாயாக.
मध्यमं	மத்யமம்	வானிலுள்ள
कोश	கோஶம்	மேகத்தை
वियुव	வியுவ	மழையின் பொருட்டுச் சின்ன பின்ன மாக்குவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—2 ஊர்த்துவசத்மா ரிஷி.

அன்னத்திற்கிறைவ! துதித்தற்குரிய சோமரசமே! தேவர்களால் விரும்பப்படு முன்னை நாங்கள் துதிக்கின்றோம். ஈண்டுத் துதிக்கின்றோம் என்பது எஞ்சி நின்றது மிக விளங்குவதும், பெரிதும், மிகுந்தது மாகிய அன்னத்தை, ஒரு முகப்பட்டு எங்கட்கு நீ இனிது கொடுப்பாயாக. மற்றும், அந்தரிக்ஷத்திலுள்ள மேகத்தை மழையின் பொருட்டுச் செலுத்துவாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३ २३ १ २र ३ १२ ३१ २
580. आसोता परिषिञ्चताश्वं न स्तोममप्तुरं रजस्तुरम् ।
३ १२३ १२
† वनप्रक्षमुदप्रुतम् ॥ ३ ॥

இருக்கு—9-108-7.

† वनॠक्षम्, என்பது இருக்கு वन क्रक्षम्, என்பார் சிலர்

ஆஸோதா பரிஷிஞ்சதாஶ்வம் ந ஸ்தோமமப்துரம் ரஜஸ்துரம் |
வநப்ரக்ஷமுதப்ருதம் ||

அந்வயம

(हे ऋत्विजः!,) अश्वं न, स्तोम, अप्तुरं, रजस्तुरं, वनप्रक्ष, उदप्रुत, आसोत, परिषिञ्चत ||

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः!)	(ஹே ருத்விஜ:!)	(வேடபோர்களே! நீவிர)
अश्वं न	அஶ்வம் ந	குதிரை போல வேகமுள்ளதும
स्तोम	ஸ்தோமம்	துதிக்கதகுரியதும
अप्तुर	அப்துரம்	வானிலுள்ள நீரைச் செலுத்துவதும
रजस्तुर	ரஜஸ்துரம்	பிரகாசத்தை நீயமவுவதும
वनप्रक्ष	வநப்ரக்ஷம்	தணலொடுடன கலசுபபெற்றதும, அல்லது, பாத்திரத்திற பாந்துள்ளதும
उदप्रुत	உதப்ருதம்	நீரின மேல செலகினறதுமாகிய சோமரசத்தைப
आसोत	ஆஸோத	பிழிநதெடுபபீர்களாக. (மற்றும)
परिषिञ्चत	பரிஷிஞ்சத	நாறபுறத்தும, வசதிரி எனனும நீரைத தெளிபபீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருககு—3. ருஜிசுவா ரிஷி.

வேடபோர்களே! நீவிர, சோமத்தைப பிழிவீர்களாக. அனறியும், வசதிவரி எனனும நீரைத தெளிபபீர்களாக எததனமைய சோமமெனின? குதிரை போனறு விரைவுள்ளதும, துதிததறகுரியதும, அநதரிகூததி லுள்ள நீரைசசெலுததுவதும, அலலது, பிரகாசத்தைத தொழிற படுததுவதும, நீரோடு சேர்நதுள்ளதும, அலலது, மரபாத்திரத்திற செலவதும, நீரிற செலவதுமாம, இததனமைய சோமரசத்தைப பிழிவீர்களாக எனச சோததுக கொளக. (3)

மந்திரம் 4.

३२३ १ २३ १२ ३१२ ३१ ३
581. एतमु त्यं मदच्युतꣳ सहस्रधारं वृषभं *दिवो दुहम् ।
२ ३ १२३ १ २
विश्वा वसूनि बिभ्रतम् ॥ ४ ॥

9-108-11.

ஏதமு த்யம் மதச்யுதம் ஸஹஸ்ரதாரம் வ்ருஷபம் திவோ துஹம் |
விச்வா வஸூநி பிப்ரதம் ||

அந்வயம்.

दिवः, मदच्युतं, सहस्रधारं, वृषभं, विश्वावसूनि, बिभ्रतं, एतं त्यमु, दुहं ॥

பதவுரை.

दिवः	திவ:	தேவர்களை விரும்புகின்ற வேட்போர்கள்,
मदच्युतं	மதச்யுதம்	களிப்பைச் செலுத்துவதும்
सहस्रधारं	ஸஹஸ்ரதாரம்	ஆயிரக்கணக்கான தாரைகளையுடையதும்
वृषभं	வ்ருஷபம்	மனவிருப்பை நிறையச் செய்வதும்
विश्वावसूनि	விச்வாவஸூநி	தனங்களனைத்தையும்
बिभ्रत	பிப்ரதம்	தாங்குவதுமாகிய
एत त्यमु	ஏதம் த்யமு	இச்சோமரசத்தையே
दुह	துஹம்	கறக்கின்றார்கள்.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—11. இருக்கு—4. கிருதயசா ரிஷி.

தேவர்களை யிச்சிக்கின்ற வேட்போர்கள் இச்சோமத்தைக் கறக்கின்றார்கள். அவ்வாறே "வேட்போர்கள் கறக்கின்றார்கள்" என்ப பிராமணம் என்னும் மறையின் பாகமுங் கூறுகின்றது. எத்தன்மைய சோமமெனின்? களிப்பைச் செலுத்துவதும், எண்ணிலாத தாரைகளையுடையதும், மனவிருப்பைப் பெய்வதும், எல்லாத் தனங்களையுந் தாங்குகின்றதுமாம் என்பதாம். (4)

[1] दिवो दुहं, என்றும் பாடம்

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ १ २र
582. स सुन्वे यो वसूनां यो रायामानेता य इडानाम्।
२ ३ १ २ १ २
सोमो यः सुक्षितीनाम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-108-13.

ஸ ஸுந்வே யோ வஸூநாம் யோ ராயாமாநேதா ய இடாநாம் ।
ஸோமோ ய꞉ ஸுக்ஷிதீநாம் ॥

அந்வயம்.

य. सोम:, वसूनां, य , राया, य', इडाना, य., सुक्षितीना, आनेता, स:, सुन्वे ॥

பதவுரை.

य सोमः	ய꞉ ஸோம꞉	யாதொரு சோமம்
वसूनां	வஸூநாம்	தனங்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ,
यः	ய꞉	யாதொரு சோமம்
रायां	ராயாம்	பால் முதலிய கொடுக்கும் கோக்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ,
यः	ய꞉	யாதொரு சோமம்
इडानां	இடாநாம்	பூமிகளையும் கொண்டு வருகின்றதோ,
यः	ய꞉	யாதொரு சோமம்
सुक्षितीनां	ஸுக்ஷிதீநாம்	சிறந்த மனிதர்களை
आनेता	ஆநேதா	கொண்டுவருகின்றதோ,
सः	ஸ꞉	அச் சோமம்
सुन्वे	ஸுந்வே	வேட்போர்களால் பிழியப்பட்டது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—5. ருணவ ரிஷி

யாதொரு சோமம், தனங்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ, யாதொரு சோமம், பால் தரும் கோக்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ, யாதொரு சோமம் நல்ல மனிதர்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ, அச் சோமம் வேட்போர்களால் பிழியப்பட்டது என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १२

583. * त्वꣳ ह्या ३ ङ्ग दैव्यं पवमान जनिमानि द्युमत्तमः ।

३ १ २ ३ १ २

अमृतत्वाय § घोषयन् ॥ ६ ॥

இருக்கு—9-108-5.

த்வம் ஹ்யங்க தைவ்யம் பவமாந ஜநிமாநி த்யுமத்தம: ।

அம்ருதத்வாய கோஷயந் ॥

அந்வயம்.

हे पवमान!, द्युमत्तमः, त्व हि, दैव्यं जनिमानि, अमृतत्वाय, अङ्ग, घोषयन् ॥

பதவுரை.

हे पवमान!	ஹே பவமாந!	சோமமே!
द्युमत्तमः	த்யுமத்தம:	மிக்கொளியை யுடைய
त्वं हि	த்வம் ஹி	நீயே
दैव्य जनिमानि	தைவ்யம் ஜநிமாநி	தேவப் பிறப்பை (தேவர்களை) உணர்கின்றாய்
अमृतत्वाय	அம்ருதத்வாய	இறவாத் தன்மையை யடைய
अङ्ग	அங்க	வேகமாய்
घोपयन्	கோஷயந்	வேட்போர்களால் சத்தத்தை யுண்டாக்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6. சத்தி ரிஷி.

பவித்திரமாகிய சோமரசமே! மிய்யபாகிய ஒளியுடைய நீயே, தேவர்களுடைய பிறப்பை யுணர்கின்றாய் அதாவது தேவர்களை யுணர்கின்றாய் என்பது பொருள். அவர்களைக் குறியாகக்கொண்டு அவர்களுடைய சாகாத்தன்மைக்கு வேகமாய் வேட்போர்களால் சத்தத்தை (ஒலியாகிய துதியை) உண்டாக்குகின்றாய் என்பதாம். (6)

* त्वह्य, गा दैव्या, § घोषय என்பன இருக்கு. घोप என்பது சாமம்.

மந்திரம் 7.

३१ २र ३ २ ३ १२ ३१ २
584. एष स्य धारया सुतोऽ*व्या वारेभिः पवते मदिन्तमः ।
१२१२३१२
क्रीडन्नूर्मिरपामिव ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-109-5.

𑌏𑌷 𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌤𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍇𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌦𑌿𑌨𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌨𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌰𑌪𑌾𑌮𑌿𑌵 ॥

அந்வயம்.

मदिन्तमः, अपां, ऊर्मिः, इव, क्रीडन्, स्यः, एषः सुतः, अव्याः, वारेभिः, धारया, पवते ॥

பதவுரை.

मदिन्तमः	𑌮𑌦𑌿𑌨𑍍𑌤𑌮𑌃	பெருங் களிப்பைக் கொடுக்கின்ற
अपां ऊर्मि. इव	𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌃 𑌇𑌵	பிரவாகமாகிய நீரின் அலை போன்று
क्रीडन्	𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍	விளையாடிக்கொண்டு
स्य	𑌸𑍍𑌯𑌃	அந்தக்கைய
एषः सुत.	𑌏𑌷𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃	பிழிந்த இச் சோமரசம்
अव्या वारेभि	𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍇𑌭𑌿𑌃	பவித்திரமாகிய கம்பளியினது மயிர்களின் வாயிலாக
धारया	𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾	தாரையோடு
पवते	𑌪𑌵𑌤𑍇	கலசத்தில் வீழுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—7. உரு ரிஷி.

பிழியப்பட்ட அந்தக்கைய இச் சோமரசம், பவித்திரமாகிய செம்மறியாட்டின் மயிர்களின் வாயிலாகத் தனது தாரையால் கலசத்தைக் குறித்து நிரம்புகின்றது. எத்தன்மைய சோமரசமெனின்? பெருங் களிப்பைக் கொடுப்பதும், நீரினுடைய அலைக்கூட்டங்களொப்ப இங்குமங்கும் விளையாடிக் கொண்டு நிறைகின்றதுமாம் என்பதாம் (7)

* अव्यो वारेभि என்வும் பாடம்.

மந்திரம் 8.

२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २

585. य उस्रिया *अपिया अन्तरश्मनि निर्गा अकृन्तदोजसा ।

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२ १ ३ १ २

अभि व्रजं तत्निषे गव्यमश्व्यं वर्मीव धृष्णवारुज ओ३म् वर्मीव

३ १२

धृष्णवारुज ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-108-6.

ய உஸ்ரியா அபியா அந்தரஶ்மநி நிர்கா அக்ருந்ததோஜஸா ।
அபி வ்ரஜம் தத்நிஷே கவ்யமஶ்வ்யம் வர்மீவ த்ருஷ்ணவாருஜ ஓ௩ம் வர்மீவ
[த்ருஷ்ணவாருஜ ॥

அந்வயம்

य:, उस्रिया:, अपिया:, अश्मनि अन्त:, गा:, ओजसा, निरकृन्तत्, गव्य, अश्व्य, व्रज, अभितत्निषे, धृष्णो, वर्मी इव, आरुज ॥

பதவுரை.

य	ய:	யாதொரு சோமா,
उस्रिया	உஸ்ரியா:	ஓடுகின்றதும்
अपिया:	அபியா:	அந்தரிக்ஷத்தில் (வானில்) அசுரர்கள் வைத்திருக்கின்றதுமாகிய
अश्मनि अन्त:	அஶ்மநி அந்த:	மேகத்தினடுவிலுள்ள
गा	கா:	தண்ணீரை
ओजसा	ஓஜஸா	(தனது) ஆற்றலால்
निरकृन्तत्	நிரக்ருந்தத்	கலக்கி மழையாய்ப் பெய்வித்தீரோ, அத்தகைய சோமமாகிய நீ
गव्यं	கவ்யம்	அசுரர்கள் கைப்பற்றிய கோக்களின்
अश्व्यं	அஶ்வ்யம்	குதிரைகளின்
व्रज	வ்ரஜம்	கூட்டத்தைப்
अभितत्निषे	அபிதத்நிஷே	பல வகையாய் வியாபிக்கின்றாய்.

* अप्या अन्तर श्मनो என்பது இருக்கு.

घृणो !	ம்ருணோ !	பகைவர்களும் பயங்கொடுக்கும் சோமமே ! நீ
वर्मीव	வர்மீவ	கவசமணிந்தான் போன்று
आरुज	ஆருஜ	அசுரர்களை நாசஞ் செய்வாயாக

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—8. ருசுவா ரிஷி.

கெகிழ்ரசித தன்மையுள்ள யாதொரு சோமரசம், வானிலுள்ள அக்கி முதலிய அசுரர்களால் கைக்கொள்ளப்பட்டு மேகத்தின் நடுவிலிருக்கின்ற நீரை, ஆற்றலால் கடிந்து மழையாய் வருஷிக்கச் செய்ததோ, அந்தகைய நீ, அசுரர்களால் கவரப்பட்ட கோக கூட்டங்களை நாற்புறமும் வியாபிக்கிலுாய மற்றும், பகைவரைப் பயமுறுத்துஞ் சோமரசமே! நீ, கவசமணிந்தோன்போல அசுரர்களைக் கொல்வாயாக என்பதாம். (8)

பதினோராவது கண்டம்

முற்றும்.

ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் பதினோராவது கண்டம்

முற்றும்.

பவமான கண்டமும்

முற்றும்.

ஓம் சுப்ரமண்யோம் ! ஓம் சுப்ரமண்யோம் !! ஓம் சுப்ரமண்யோம் !!!

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

சாமவேத சங்கிதை

நான்காவது ஆரண்ய காண்டம்.

இவ்வாரணய காணடம சில பிரதிகளிற காணபபடவிலலை மூனறாவது காண டததின ாறறிலுளள மநதிரததின முடிவிலுளள அடியை இரடடிததது கொணடு பூரவாரசசிகம எனனும முதற பகுதியின முடிவு ஆணடே யெனத தோறறுகினறது எனபா சிலா.

முதலாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—1.

ஒனபது மநதிரஙகளாலானது.

தேவதை —2, 3, இநதிரன. 4, வருணன 5, 7, 8, பவமானன 6, விசுவ தேவா 9, அனனம சநதம —1, பிருகதி 2, 9, திருஷடுப 3, 7, 8, காயததிரி. 4, 5, சதுஷபதா காயததிரி 6, 7, ஏகபதா காயததிரி. சுரம—.1, மததியமம. 2, 9, தைவதம. 3, 8, ஷடசம.

மநதிரம் 1.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
586. इन्द्र ज्येष्ठं न आभर ओजिष्ठं पुपुरि श्रवः ।
२२२र ३ १ २ ३ १ ३ २ र
*यद्दिधृक्षेम वज्रहस्त रोदसी †उभे सुशिप्र पप्राः ॥ १ ॥

இருக்கு—6-46-5

இந்த்₃ர ஜ்யேஷ்ட₂ம் ந ஆப₄ர ஓஜிஷ்ட₂ம் பபுரி ஶ்ரவ: ।
யத்₃தி₃த்₄ருக்ஷேம வஜ்ரஹஸ்த ரோத₃ஸீ உபே₄ ஸுஶிப்ர பப்ரா: ॥

அநவயம்

वज्रहस्त, सुशिप्र, इन्द्र, यत्, दिधृक्षेम, उभे रोदसी, पप्राः, ज्येष्ठ, ओजिष्ठ, पुपुरि, श्रवः, नः, आभर ॥

---

* ये नेमे चिल वज्रहस्त, † आमे, எனபன இருககு.

பதவுரை.

वज्रहस्त	வஜ்ரஹஸ்த	வச்சிராயுதந் தாங்கிய கையனும்
सुशिप्र	ஸுசிப்ர	அழகிய மூக்குடையவனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
यत्	யத்	எதை
दिध्क्षेम	தியக்ஷேம	(யான்) கொள்ள விரும்புகின்றேனோ, எதை
उभे रोदसी	உபே ரோதஸீ	வானுலகு மண்ணுலகிரண்டும்
पप्रा	பப்ராஃ	பூரணமாய்க்கொள்ளுகின்றதோ,
ज्येष्ठं	ஜ்யேஷ்டம்	மிக்க சிறந்ததும்
ओजिष्ठं	ஓஜிஷ்டம்	ஆற்றலைத் தருவதும்
पुपुरि	புபுரி	திருப்தியைக் கொடுப்பதுமாகிய
श्रव·	ச்ரவஃ	அவ் வன்னத்தை
न.	நஃ	எங்கட்குக்
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1 பரத்துவாச ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, மிக்க சிறந்ததும், வியப்பாகிய வலியைக் கொடுப்பதும், பூரணமாக்குவதுமாகிய அன்னத்தை எங்கட்குத் தருவாயாக. வச்சிராயுதக் கையோய்! அழகிய மூக்குடையோய்! எவ்வன்னத்தை யான் கைக்கொள்ள விரும்புகின்றேனோ, எவ்வன்னம் காணப்படும் இவ் வானுலகு மண்ணுலகிரண்டினும் நிறைந்திருக்கின்றதோ, அவ்வன்னத்தை நீ கொடுப்பாயாக என அந்வயஞ் செய்து கொள்க. (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १र २उ ३र ३ १ २ ३ १२

587. इन्द्रो राजा जगतश्चर्षणीना *मधिक्षमा †विश्वरूपं यदस्य ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ १२ ३ २

ततो ददाति दाशुषे वसूनि चोदद्राध ‡उपस्तुतं चिदर्वाक् ॥२॥

இருக்கு 7-27-3

இந்த்ரோ ராஜா ஜகதச்சர்ஷணீநா மதிக்ஷமா விச்வரூபம் யதஸ்ய।
ததோ ததாதி தாசுஷே வஸூநி சோதத்ராத உபஸ்துதம்

[சிதர்வாக் ॥

---

* अधि अमा, † विषु रूपं, ‡ उपस्तुतः, என்பன இருக்கு

அந்வயம்.

इन्द्रः, जगतः, चर्षणीनां, राजा, अधिक्षमा, अस्य, विश्वरूपं, यत्, दाशुषे, ततः, वसूनि, ददाति, उपस्तुतं, राधः, अर्वाक्, चित्, चोदत् ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	இந்த்ர:	யாதொரு இந்திரன்
जगतः	ஜகத:	விலங்கு முதலியவைகட்கும்
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனிதர்கட்கும்
राजा	ராஜா	இறைவனோ, மற்றும்,
अधिक्षमा	அதிக்ஷமா	பூமியினகணுள்ள
अस्य	அஸ்ய	இவனுடைய
विश्वरूप यत्	யத்	எல்லா வகைத் தனங்கட்கும் எவன் இறைவனோ,
दाशुषे	தாசுஷே	தானம் முதலிய செய்யும் வேள்வித் தலைவனுக்குத்
ततः	தத:	அதிலிருந்து
वसूनि	வஸூநி	தனங்களை
ददाति	ததாதி	எவன் கொடுக்கின்றனோ, அவ்விந்திரன்
उपस्तुतं	உபஸ்துதம்	நன்கு துதிக்கத்தக்க
राधः	ராத:	தனத்தை
अर्वाक् चित्	அர்வாக் சித்	எம்மனோர்க்குச்
चोदत्	சோதத்	செலுத்துவானாக (கொடுப்பானாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

யாதொரு இந்திரன் சங்கமமாகிய விலங்கு முதலியவைகட்கு இறைவனாகின்றனோ, மற்றும், மனிதர்கட்கும் இறைவனாகின்றனோ, மற்றும், பூமியின்பால் யாதொரு தனமுண்டோ, அதற்கும் இறைவனாகின்றனோ, இது பற்றியே வேள்வித் தலைவன் பொருட்டுத் தனத்தைக் கொடுக்கின்றனோ, அவ்விந்திரன் எம்மனோர்களால் இனிது போற்றுதற்குரிய தனத்தை எங்கட்கு நேராயச் செலுத்துவானாக, கொடுப்பானாக என்பது பொருள். (2)

மந்திரம் 3.

१२ ३१२ ३ २ ३ १ २ ३१२ ३ ३क२२

588. यस्येदमा रजो युजस्तुजे जने वनंस्वः ।

१ २ ३ १ २ ३२

इन्द्रस्य रन्त्यं बृहत् ॥ ३ ॥

யஸ்யேத³மா ரஜோ யுஜஸ்துஜே ஜநே வநம்ஸ்வ꞉ ।

இந்த்³ரஸ்ய ரந்த்யம் ப்³ருஹத் ॥

அந்வயம

यस्य, रजोयुज , इद, स्व᳚, तुजे जने, वनं, इन्द्रस्य, रन्त्यं, बृहत् ॥

பதவுரை.

यस्य	யஸ்ய	எவனுடைய
रजोयुज᳚	ரஜோயுஜ꞉	ஒளி மிகுந்த
इद	இத³ம	இத்தகைய அவி,
स्व᳚	ஸ்வ꞉	ஸுவர்க்கத்தில், அல்லது, யாண்டும
तुजे जने	துஜே ஜநே	கொடுப்போனகிய வேளவித்தலைவன விஷயத்தில
वनं	வநம்	போற்றுதற்குரியதோ,
इन्द्रस्य	இந்த்³ரஸ்ய	அவ்விந்திரனுடைய ஈகை
रन्त्यं	ரந்த்யம்	மிக இரமணீயமாயும
बृहत्	ப்³ருஹத்	பெரிதாயுமிருக்கின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம—1. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

தோத்திரத்தோடு கூடிய ஒளி மிகுந்த இந்திரனுடைய முன்னேயுள்ள அவி, சுவாக்கத்தில, அல்லது, யாண்டும, கொடுப்போனபால (வேளவித்தலைவன விஷயத்தில) இனிது போற்றத்தக்கதாம். இதுபற்றியே இந்திரனுடைய கொடை உண்மையாய மிக இரமணீயமாயும, மிகப் பெரிதாயுமிருக்கின்றது எனபதாம (3)

குறிப்பு—ஈண்டு மூலத்திய ரஜோயுஜ, எனபதில 'ரஜ' எனபது ஒளியாம, "ஜோதி, ரஜ, உவ்யத" என்றார நிருக்தத்தில யாஸ்க முனிவரும,

மந்திரம் 4.

१२३१२ ३ १२३ २र२र३२र२र ३१ २
589. उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं विमध्यमं श्रथाय ।
१२ ३२ ३१र २र ३२ ३ १२
*अथादित्यव्रते वयं तवानागसो अदितये स्याम ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-24-15.

ഉദുത്തമം വരുണപാശമസ്മദവാധമം വിമധ്യമം ശ്രഥായ ।
അഥാദിത്യവ്രതേ വയം തവാനാഗസോ അദിതയേ സ്യാമ ॥

அந்வயம்.

हे वरुण !, उत्तमं, पाशं, अस्मत्, उत् श्रथाय, अधम, अव, मध्यमं, वि, अथ, आदित्य, तव व्रते, वयं, अदितये, अनागस, स्याम ॥

பதவுரை.

हे वरुण !	ഹേ വരുണ !	வருணனே ! நீ
उत्तमं	ഉത്തമം	(எனது) தலையிற் கட்டியுள்ள
पाशं	പാശം	பாசத்தை (கயிற்றை)
अस्मत्	അസ്മത്	என் பொருட்டு
उत श्रथाय	ഉത് ശ്രഥായ	மேலே தளரச் செய்வாயாக.
अधमं	അധമം	கீழேயுள்ள (காலிற் கட்டியுள்ள) பாசத்தை
अव	അവ	கீழே தளரச் செய்வாயாக.
मध्यमं	മധ്യമം	நடுவிலுள்ள (நாபியிற் கட்டியுள்ள) பாசத்தை
वि	വി	அவிழ்த்துத் தளரச் செய்வாயாக.
अथ	അഥ	பின்னர்
आदित्य !	ആദിത്യ !	அதிதியின் புத்திரனாகிய வருண !
तव व्रते	തവ വ്രതേ	நினது கருமத்தில்
वयं	വയം	சுனச்சேபாகளான யாங்கள்
अदितये	അദിതയേ	துன்பமேனும், தடைப்படுத்தலேனும் இல்லாதிருத்தற் பொருட்டு
अनागस.	അനാഗസഃ	பிழையற்றவர்களாய்
स्याम	സ്യാമ	ஆவோமாக.

*अथा वयमादित्य व्रते तवाम्, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. சுனசேப ரிஷி.

வருணனே! நீ, மேலே எனது தலையிற் பிணித்துள்ள பாசத்தை என் பொருட்டு தளர்ச்சி செய்வாயாக. கீழே காலிலுள்ள பாசத்தை தளர்ச்சி செய்வாயாக. நாபியிலுள்ள பாசத்தை அவிழ்த்துத் தளர்ச்சி செய்வாயாக. பின்னர், அதிதியின் புத்திரனாகிய வருண! நின்னுடைய கருமவிஷயத்தில் சுனசேபரின் சம்பந்திகளான யாங்கள், மறுக்கார்தோரும், பிழையற்றோர்களுமாவோம் என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १र ३ १ २ ३ १र २र ३ १ २

590. त्वया वयं पवमानेन सोम भरे कृतं विचिनुयाम शश्वत् ।

१ २ ३ १र २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३२

तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥

சாம மந்திரம்.

த்வயா வயம் பவமாநேந ஸோம ப⁴ரே க்ருதம் விசிநுயாம ஶஶ்வத் |

தந்நோ மித்ரோ வருணோ மாமஹந்தாமதி³திஃ ஸிந்து⁴ஃ ப்ருதி²வீ

[உத த்³யௌஃ ||

அந்வயம்.

हे सोम!, पवमानेन, त्वया, वयं, भरे, शश्वत्, कृत, विचिनुयाम, तत्,
मित्रः, वरुणः, अदितिः, सिन्धुः, पृथिवी, उत, द्यौः, नः, मामहन्ताम् ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமமே!
पवमानेन	பவமாநேந	பவித்திரத்தின் (கம்பளியின்) வாயிலாகச் சுத்தம் பண்ணப்பட்ட,
त्वया	த்வயா	உன்னுடைய சகாயத்தால்
वय	வயம்	நாங்கள்
भरे	ப⁴ரே	போரில்
शश्वत्	ஶஶ்வத்	மிகுதியாகச்
कृतं	க்ருதம்	செய்யப் பெற்ற பராக்கிரம முதலியவற்றை
विचिनुयाम	விசிநுயாம	விசேடமாய்ச் செய்கின்றோம்.
तत्	தத்	ஆகலின்

मित्रः	மித்ரஃ	மிததிரனெனனுந தேவதையும
वरुण	வருணஂ	வருணனெனனுந தேவதையும
अदिति	அதிதிஃ	அதிதி எனனும பெயா பூணட தேவியும
सिन्धु	ஸிந்துஃ	கடலும
पृथिवी	ப்ருதிவீ	தரையும
उत	உத	இனனும
द्यौ.	த்யௌஃ	வானுலகும
नः	நஃ	எஙகளை
मामहन्तां	மாமஹந்தாம்	தன முதலியவைகளைக கொடுதது பெருமைப படுததுவாாகளாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—1. இருக்கு—5 கிருத்சமத: ரிஷி

சோமரசமே! பவித்திரமாகிய கமபளியாற சுததம பணணபபெறற உனது உதவியால், போரில இனிது செயயத தகக காரியததை மிக விசேடமாயச செயகினறோம உனனுடைய உதவியால சருமஙகளைச செயகினறோம. எஙகளை, மிததிரன, வருணன, அதிதி தேவதை, சிநது, பூமி, வான, எனபவாகள, அதாவது மிததிரன முதலிய அனைவரும தன முதலியவைகளைக கொடுததலால எஙகளைப போறறுவாாகளாக எனபதாம. (5)

குறிப்பு.—भरे எனபது போரின பெயரென நிருததஙகூறுகினறது.

மநதிரம் 6.

१ २ २र ३ २उ ३ २

591. इमं वृषणं कृणुतैकमिन्माम् ॥ ६ ॥

சாம மநதிரம.

இமம் வ்ருஷணம் க்ருணுதைகமிந்மாம் ॥

அநவயம்.

(हे मित्रादयो देवा !,) एक, इम इत्, वृषण, कृणुत, मां ॥

பதவுரை.

हे मित्रादयो	ஹே மித்ராதயோ	மிததிரன முதலிய
देवा !	தேவாஃ !	தேவாகாள ! நீவிா
एक	ஏகம்	ஏகையி லொனறேயாகிய
इमं इत्	இமம் இத்	இச சோமரசததையே

वृषणं	வ்ருஷணம்	மனவிருபபைப பொழிவதாகச
कृणुत	க்ருணுத	செயவிபபீாகளாக.
मा	மாம்	என்னையும பயனை நிறையக கொடுக்கின்ற கருமத்தோடு கூடியவனுகச செயவீாகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1 இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி

முன மநதிரததில எடுததுக கொள்ளபபட்ட மித்திரன முதலிய தேவாகாள! நீவிா, கொடைகொடுபபதில ஒனறேயாகிய இச சோமம விருமபியதைப பொழியுமாறு செயவீாகளாக அவவாறே என்னையும பயனை நிறையக கொடுக்கின்ற கருமஙகளோடு கூடியவனுகச செயவீாகளாக எனபதாம. (6)

மநதிரம் 7.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
592. स न इन्द्राय यज्यवे वरुणाय मरुद्भ्यः ।
३ १२ २२
वरिवोवित्परिस्रव ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-61-12.

ஸ ந இந்த்ராய யஜ்யவே வருணாய மருத்ப்4ய꞉ ।
வரிவோவித்பரிஸ்ரவ ॥

அநவயம்.

हे सोम!, सः, वरिवोवित्, नः, यज्यवे, इन्द्राय, वरुणाय, मरुद्भ्यः, परिस्रव ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
सः	ஸ꞉	அததகைய
वरिवोवित्	வரிவோவித்	தனததைக கொடுக்கின்ற நீ
न	ந꞉	எஙகட்கும,
यज्यवे	யஜ்யவே	பூசிககததக்க
इन्द्राय	இந்த்ராய	இநதிரனுக்கும,
वरुणाय	வருணாய	வருணனுக்கும,
मरुद्भ्यः	மருத்ப்4ய꞉	மருததுககட்கும,
परिस्रव	பரிஸ்ரவ	தாரையாற பொஙகியொழுகுவாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. அமஹீயு ரிஷி.

சோமமே! அத்தகைய திரவியத்தை அடைவிக்கும் நீ, நாங்கள் ஆராதித்தற்குரிய இந்திரன் பொருட்டும், வருணன் பொருட்டும், மருத்துக்க (வாயவு தேவதைக) ளின் பொருட்டும், தாரையாற் பொங்கிவழிவாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

३ २र २र ३२उ ३ २ ३ १ २
593. एना विश्वान्यर्य आ द्युम्नानि मानुषाणाम् ।
१ २
सिषासन्तो वनामहे ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-61-19.

ஏநா விஶ்வாந்யர்ய ஆ த்யும்நாநி மாநுஷாணாம் ।
ஸிஷாஸந்தோ வநாமஹே ॥

அந்வயம்.

एना, मानुषाणां, विश्वानि, द्युम्नानि, अर्य., सिषासन्तः, आ वनामहे ॥

பதவுரை.

एना	ஏநா	இச் சோமத்தால்
मानुषाणां	மாநுஷாணாம்	மனிதர்கட்கு வேண்டிய
विश्वानि	விஶ்வாநி	எல்லா
द्युम्नानि	த்யும்நாநி	அன்னங்களையும்
अर्य	அர்ய:	அடைகின்றவர்களாகவும்,
सिपासन्त.	ஸிஷாஸந்த:	அருந்த இச்சிக்கின்றவர்களாயுமாகி
आ वनामहे	ஆ வநாமஹே	சோமத்தை ஆராதனை செய்கின்றோம்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8 அமஹீயு ரிஷி.

இச் சோமரசத்தால், மனிதர்களின் சம்பந்தமான அன்னங்களை அடையச் செல்கின்றவர்களாகவும், உண்ண விரும்புகின்றவர்களாகவும் உள்ள நாங்கள், சோமத்தை வழிபடுகின்றோம் என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

594. अहमस्मि प्रथमजा ऋतस्य पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य नाम ।

२ ३ १ २ ३ २उ ३ १ २ ३ २उ ३ १ १ २

यो मा ददाति स इदेवमावदहमन्नमदन्तमद्मि ॥ ९ ॥

சாம மந்திரம்.

அஹமஸ்மி ப்ரதமஜா ருதஸ்ய பூர்வம் தேவேப்யோ அம்ருதஸ்ய நாம|

யோ மா ததாதி ஸ இதேவமாவதஹமந்நமதந்தமத்மி ||

அந்வயம்

अहं, देवेभ्यः, पूर्वं, अमृतस्य, ऋतस्य, प्रथमजा, नाम, अस्मि, यः, मां, ददाति, स. इत्, एवं, आवत्, अन्न, अदन्तं, त, अह अन्न, अद्मि ॥

பதவுரை.

अहं	அஹம்	(அன்னத்தை அதிஷ்டித்துள்ள தேவதை கூறல்) அன்னமாகிய யான்
देवेभ्य.	தேவேப்ய:	அக்கினி, வருணன் முதலிய தேவதைகளினின்றும்
पूर्वं	பூர்வம்	முன்னேயுள்ளவன்
अमृतस्य	அம்ருதஸ்ய	மரணமற்ற
ऋतस्य	ருதஸ்ய	சத்தியமாகிய பரமான்மாவிற்குச் சம்பந்தமாய்
प्रथमजा	ப்ரதமஜா	முன்னருண்டாகப் பட்ட
नाम	நாம	கீர்த்தியுடைய பொருளாக
अस्मि	அஸ்மி	(யான்) இருக்கின்றேன்.
यः	ய:	யாதொருவன்
मां	மாம்	அன்னமாகிய என்னை
ददाति	ததாதி	அதிதிகட்குக் கொடுக்கின்றானோ,
स इत्	ஸ: இத்	அவனை
एव	ஏவம்	இவ்வாறு
आवत्	ஆவத்	எல்லா வுயிர்களையுங் காப்பாற்றுகின்றன்
अन्न अदन्तं	அந்நம் அதந்தம்	பிறருக்கு ஈயாத
तं	தம்	அவனை (உலோபியை)
अहं अन्नं	அஹம் அந்நம்	அன்ன தேவதையாகிய யான்
अद्मि	அத்மி	உண்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்,

கண்டம்—1. இருக்கு—9 ஆனமா ரிஷி.

அன்னதேவதை கூறுகினறது -அனன தேவதையாகிய யான், அககினி, வருணன முதலிய தேவதைகளினினறும முனனரே யுளளேன. நாசமற்றதும, சததியமுமாகிய பரபபிரமததின சமபநதமுளளதும, முனறோனறியதும, சீததிபுடையதுமாகிய பொருளாகவே யிருககினறேன. உணமையில யாதொருவன அனன வடிவமாகிய எனனை அதிதி முதலியோாகடகுக கொடுககினறானோ, அவனே இவவாறு காணபபடுகினற எலலா வுயிாகளையுங காபபாறறுகினறான. யாதொருவன பிறவுயிாகடகு அனனமளிககாது தானுகவே உணகினறானோ, அநத உலோபியை அனன தேவதையாகிய நான அருநதிவிடுகினறேன. அதாவது கெடுககினறேன எனபது பொருள. (9)

முதலாவது கண்டம்

முற்றும்,

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—6. கண்டம்—2.

ஏழு மநதிரஙகளாலானது.

தேவதை—1, 3, 4, 7, இநதிரன. 5, சோமம 5, விசுவே தேவர்கள. 6, வாயு சநதம.—1, 3, 4, 6, காயததிரி 2, சகதி 5, திருஷ்டுப 7, அநுஷடுப சுரம—1, 3, 4, 6, ஷட்சம 2, நிஷாதம. 5, தைவதம 7, காநதாரம. இருடிகள ஆஙகாககுக கூறபபடுவாாகள.

மநதிரம் 1.

595. २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
त्वमेतदधारयः कृष्णासु रोहिणीषु च ।
१ २ ३ २ ३ १ २
परुष्णीषु रुशत्पयः ॥ १ ॥

இருக்கு—9-9 !-14.

த்வமேதததாரய: க்ருஷ்ணாஸு ரோஹிணீஷு ச |
பருஷ்ணீஷு ருசத்பய: ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वं, कृष्णासु, रोहिणीषु, च, परुष्णीषु, रुशत्, एतत्, पयः, अधारयः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वं	த்வம்	நீயே
कृष्णासु	க்ருஷ்ணாஸு	கரிய நிறமுடைய பசுக்களிடத்தும்
रोहिणीषु च	ரோஹிணீஷு ச	செந்நிறமுடைய பசுக்களிடத்தும்
परुष्णीषु	பருஷ்ணீஷு	பலநிறப் புள்ளிகளையுடைய பசுக்களிடத்தும்
रुशत्	ருசத்	பிரகாசமுள்ள வெண்மையான
एतत् पयः	ஏதத் பய:	இப்பாலை
अधारयः	அதாரய:	நிலை நிறுத்தி வருகின்றாய்.

சாயணபாஷியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரனுடைய வன்மையே கூறப்படுகின்றது:—இந்திர! நீ, கருமை நிறமுடைய பசுக்களிடத்தும், செம்மை நிறமுடைய கோக்களின் கண்ணும், பலநிறப் புள்ளியுள்ள ஆக்களிடத்தும், விளங்கப்பட்ட வெண்மை நிறமுடையதாய்க் காணப்படும் பாலை நீயே தாங்குகின்றாய் ஆதலின் நின்னுடைய ஆற்றலைப் போற்றுகின்றேன் என்றல் பொருத்தமாயிற்று என்பது கருத்தாக. (1)

பருஷ்ணி, பன்னிறமுடையது என்றார் யாஸ்க முனிவரும்.

மந்திரம் 2.

१२ ३२३ १२ ३२३१२ ३१२ ३२
596. अरूरुचदुषसः पृश्निरग्रिय उक्षा मिमेति भुवनेषु वाजयुः ।
३ १२ ३१२ ३१२ ३२३ २३१२
मायाविनो ममिरे अस्य मायया नृचक्षसः पितरो गर्भमादधुः ॥

இருக்கு 9-83-3.

அரூருசதுஷஸ꞉ ப்ருஶ்நிரக்ரிய உக்ஷா மிமேதி புவனேஷு
[வாஜயு꞉ ।
மாயாவினோ மமிரே அஸ்ய மாயயா ந்ருசக்ஷஸ꞉ பிதரோ கர்ப⁴
[மாத³து⁴꞉ ॥

அந்வயம்

उषसः, पृश्निः, अग्रियः, अरूरुचत्, उक्षा, भुवनेषु, वाजयु, मिमेति, मायाविनः, अस्य, मायया, ममिरे, नृचक्षसः, पितर, गर्भ, आदधु ॥

பதவுரை.

उषस	உஷஸ꞉	உஷாககாலத்தின் சம்பந்தியாகிய
पृश्नि	ப்ருஶ்நி꞉	ஆதித்தன் எனனும் பெயர் கொண்ட
अग्रिय	அக்ரிய꞉	முக்கியமாகிய சோமரசம்
अरूरुचत्	அரூருசத்	இயற்கையாய் விளங்குகின்றதும், விளக்குகின்றதுமாம் மற்றும்,
उक्षा	உக்ஷா	நீர் கொடுக்கும் மேகம் போன்று,
भुवनेषु	புவனேஷு	உலகங்களில்
वाजयु	வாஜயு꞉	ஆற்றல், அன்னம் என்பவைகளைக் கொடுக்க விரும்பி
मिमेति	மிமேதி	சப்திக்கின்றது.
मायाविन	மாயாவின꞉	மிக்குணர்வுடைய தேவர்கள்
अस्य	அஸ்ய	இச் சோமத்தின்
मायया	மாயயா	மெய்யுணர்வின் வழியாக
ममिरे	மமிரே	உற்பத்தி பண்ணுகின்றார்கள். (அவ்வாறே)
नृचक्षसः	ந்ருசக்ஷஸ꞉	மனிதரை நோக்குகின்றவர்களான
पितर	பிதர꞉	பாதுகாப்போர்கள், அல்லது, பிதிர்கள்
गर्भ	கர்ப⁴ம்	கருப்பத்தைப்
आदधु.	ஆத³து⁴꞉	பசுக்களில் தாங்குகின்றார்கள்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. பவித்திர ரிஷி

உஷாவின் (காலை வெளிச்சத்தின்) சம்பந்தமுடைய ஆதித்தன் எனனும் பெயருள்ள முக்கியமாகிய சோமம், (ரண்டு ஆதித்தன் எனனும் பெயர் கொண்ட என்பதிலுள்ள ஆதித்தனென்னும் சொல் சோமத்தைச் சுட்டுகின்றது) தானாகவே மிக விளங்குகின்றது அச்சோமம், நீராகப் பொழிவதாகி (மழை

யாய் நின்று) மிகப் பேரொலிசெய்கின்றது பூதசமுதாயங்களில் (உயிர் வருக்கங்களுள அவைகட்கு அன்னங்கொடுக்க விரும்பி, நுண்ணுணர்வுடைய தேவர்கள இச்சோமத்தின் உணவுடையர்களாய் (உலகை) உற்பத்தி செய்கின்றார்கள். சோமரசத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்தை யருந்தியதால அக்கினி முதலிய தேவர்கள, தனது செயலால உலகையுண்டு பண்ணுகின்றார்கள் என்பது பொருள. அத்தகைய இச்சோமரசத்தின உணவால, மனிதர்களைக் காண்போர்களான பாது காப்போர்கள் (தேவர்கள்) அலலது, பிதிரர்கள (ஆங்கிரசர்கள) நாடி செடிகளிற கருப்பத்தைத தாங்குகின்றார்கள. அச சோமமே சூரியன வடிவாயத துதிக்கப்படுகின்றது சூரிய கிரணத்தின தொடர்பு பற்றியே சந்திரனுக்கு வளர்ச்சியாமாதலின அலலது, இந்த உஷாவும, (உஷாக்கால தேவதையும) சவிதாவும, (இரவியும) இனிது விளங்குகின்றது, அலலது, விளக்குகின்றது. மற்றனைத்தும சமம (முற கூறிய தற்கு) ஒப்பாமென்றுணர்க) அதன சம்பந்தமுள்ளவைகளும, மனிதர்களைப் பார்க்கின்றவைகளும, உலகத்தைக் காப்பாற்றுகின்றவைகளுமான கிரணங்கள, மழையின்பொருட்டுக் கருப்பத்தைத தாங்குகின்றன என்பன பொருள்.

குறிப்பு —ப்ருஶ்நி, என்பது ஆதித்தன் என யாஸ்கமுனிவர் நிருத்தத்திற கூறியுள்ளார்.

மந்திரம் 3.

२ ३ २उ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१२
597. इन्द्र इद्धर्यो सचा संमिश्ल आ वचोयुजा ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-7-2

ஐந்த்ர ஐத்தர்யோ ஸசா ஸம்மிஶ்ல ஆ வசோயுஜா ।
ஐந்த்ரோ வஜ்ரீ ஹிரண்யய: ॥

அந்வயம.

वचोयुजा, हर्योः, सचा, आसमिश्लः, इन्द्र इत्, इन्द्रः, वज्री, हिरण्ययः ॥

பதவுரை.

वचोयुजा	வசோயுஜா	சொல மாத்திரத்தால் இரதத்திற பூட்டப்படுவதாகிய
हर्योः	ஹர்யோ:	அரி, என்னும் குதிரைகளில
सचा	ஸசா	வந்து சேர்ந்து
आसंमिश्ल	ஆஸம்மிஶ்ல:	(யாண்டும நலத்தை) அடைவிப்பவன
इन्द्र इत्	ஐந்த்ர ஐத்	இந்திரன ஒருவனேயாகின்றான,

इन्द्रः	ஊந்த்ரः	அவவிநதிரன
वज्री	வஜ்ரீ	வசசிராயுத மேநதியுளளான. மறறும,
हिरण्ययः	ஹிரண்யயः	எலலா அணிகளையுமணிநதவனு யிருககினறுன.

சாயணபாடியம்.

கணடம—2 இருககு—3 மதுசசநதா, வைசுவாமிததிரா ரிஷிகள

அரி, எனனும பெயருடைய இநதிரனெருவனே குதிரைகளுடன (வநது நலததை) எவவிடததுஞ சோபபவன ஆகினறுன எவவணணமான குதிரைகளெனின? இநதிரனுடைய சொலமாததிரததினுலே இரததததைப பூடடிககொளபவைகள (நனகு பழககினவைகள எனறு பொருள) இவவிந திரன, வசசிராயுதமுடையான. மறறும, பொனமயமான எலலாப பூடணங களையுமுடையோன எனபதாம. (3)

மநதிரம் 4.

२ ३ १ २ ३ १ २
598. इन्द्र वाजेषु नोऽव सहस्रप्रधनेषु च ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
उग्र उग्राभिरूतिभिः ॥ ४ ॥

இருககு 1-7-4

இந்த்ர வாஜெஷு நொऽவ ஸஹஸ்ரப்ரதநெஷு ச ।
உக்ர உக்ராபிரூதிபிः ॥

அநவயம்

उग्रः, हे इन्द्र!, उग्राभिः, ऊतिभिः, वाजेषु सहस्रप्रधनेषु, च, नः, अव ॥

பதவுரை

उग्र	உக்ரः	பராககிரமமுடையோனுகிய
हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இநதிரனே! நீ
उग्राभि	உக்ராபிः	அடஙகாத பேரொளிகளையுடைய
ऊतिभि,	ஊதிபிः	பாது காபபாறறலகளினுல
वाजेषु	வாஜெஷு	பொதுவான போாகளிலும
सहस्रप्रधनेषु च	ஸஹஸ்ரப்ரதநெஷு ச	ஆயிரம, யானை பரிகளையுடைய பெரும போாகளிலும
न.	நः	எஙகளைப,
अव	அவ	பாது காபபாறறுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—4.

இந்திரனே! சத்துருக்கட்குப் பயப்படாத நீ, எங்களுடைய சத்துருக்களின் விரோதமானதன்மைகளால் வரும் பயத்தையொழித்து சிறிய யுத்தங்களில் எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக அவ்வாறே, ஆயிரக்கணக்கான யானைகள், பரிகளுள்ள, (யானை முதலிய வற்றின் இலாபத்தோடுகூடிய) மகாயுத்தங்களிலும் எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१२३ १ २ १२३ १ २र ३ १ ३ १२
599. प्रथश्च यस्य सप्रथश्च नामानुष्टुभस्य हविषो हविर्यत् ।
३ १ २र ३२३ १ २ ३ १ २र ३ १ ३
धातुर्द्युतानात् सवितुश्च विष्णोरथन्तरमाजभारा वसिष्ठः ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-181-1.

ப்ரதஶ்ச யஸ்ய ஸப்ரதஶ்ச நாமாநுஷ்டுபஸ்ய ஹவிஷோ [ஹவிர்யத் |
தாதுர்த்யுதாநாத் ஸவிதுஶ்ச விஷ்ணோரதந்தரமாஜபாரா [வஸிஷ்ட: ||

அந்வயம்.

यस्य, प्रथः नाम, च, सप्रथः, वसिष्ठः, अनुष्टुभस्य, हविषः, यत्, हविः,
रथन्तरं, धातुः, च, द्युतानात्, सवितुः विष्णोः, आजभार ॥

பதவுரை.

यस्य	யஸ்ய	எந்த வசிட்ட முனிவருக்கு
प्रथ नाम	ப்ரத: நாம	பிரதன், என்னும் புத்திரன் உளனோ,
च	ச	மற்றும், யாதொரு பரத்துவாசருக்கு
सप्रथ	ஸப்ரத:	சப்பிரதன், என்னும் புத்திரன் உள்ளானோ அவ்விருவரில்
वसिष्ठः	வஸிஷ்ட:	பிரதன் என்னும் எனது பிதாவாகிய வசிட்ட முனிவர்,
अनुष्टुभस्य	அநுஷ்டுபஸ்ய	அநுஷ்டுப் என்னும் சந்தப்பாட்டுடன் கூடியதும்
हविष.	ஹவிஷ:	தருமமென்பதுமாகிய

	யக்	யாதொரு
	ஹவி:	அவியை (தேவவுணவை) அடைவிக்கும
ं	ரயஞ்ஞாம்	இரத்நதரம என்னுஞ் சோமரசத்தை,
च	யாத்ர: அ	தாதா, என்னுந் தேவதையிடத்திலிருந்தும்,
ात्	உத்ருதாநாக்	விளங்குகின்றவரும
;. विष्णो.	ஸவிதர: விஷ்ணோ:	எல்லாவற்றையுமுண்டாக்குகின்றவருமான விஷ்ணுவினிடத்தினின்றும்,
मार	சூஜஹார	பெற்றுக்கொண்டனர்.

சாயண பாடியம்.

டம—2 இருக்கு—5 பிரதரிஷி

வசிட்டருக்கு பிரதன என்னும ஒரு புத்திரனிருந்தனன் பரத்துவாசதச சப்பிரதன என்னும ஒரு புத்திரனுள்ளான, அவவிருவர்களுள வசிட்ரகிய எனது தந்தையார அநுஷ்டுப, என்னுஞ் சந்தத்தோடு கூடிய), தருமமெனப பெயருள்ளதும, அவியைத் தரப்பட்டதுமாகிய தநதரம, என்னும யாதொரு சோமரசமுண்டோ, அதை, தாதானுந தேவதையிடத்திலிருந்தும, (மற்றும) பிரகாசமுடையவரும, லாவற்றையும உண்டு பண்ணுபவருமாகிய விஷ்ணுவினிடத்தினின்றும றுக்கொண்டனர் என்பதாம. (5)

மந்திரம் 6.

600. ३ १ २ ३ १२३२ ३ १ २
निर्युत्वान्वायवागह्ययꣳ शुक्रो अयामि ते ।
१ २ ३ २ ३ २
गन्तासि सुन्वतो गृहम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 2-41-2.

நியுத்வாந்வாயவாகஹ்யம் ஶுக்ரோ அயாமி தே ।
கந்தாஸி ஸுந்வதோ க்ருஹம் ॥

அந்வயம்

हे वायो !, नियुत्वान्, आगहि, अयं शुक्रः, ते, अयामि, सुन्वतः, गृहं, गन्तासि ॥

பதவுரை.

हे वायो !	ஹெ வாயொ !	வாயுவே !
नियुत्वान्	நியுத்வாந்	வாகனத்தோடுகூடிய நீ
आगहि	ஆகஹி	வருவாயாக
अयं शुक्र,	அயம் ஶுக்ர:	விளங்குகின்ற இச் சோமரசம்
ते	தெ	நின் பொருட்டு
अयामि	அயாமி	நியமத்துடன் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனின் ?
सुन्वत:	ஸுந்வத:	சோமரசம் பிழிகின்ற நீ
गृहं	க்ருஹம்	வேள்வித் தலைவனுடைய வீட்டிற்கு
गन्तासि	கந்தாஸி	போகின்றவனா யிருக்கின்றாய். (ஆதலின் எனக.)

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. கிருத்சமத ரிஷி

வாயு தேவதையே ! நீ அவ வாகனங்களுடன் வருவாயாக. பிரகாசிக்கின்ற இச் சோமரசம் நின் பொருட்டு நியதமாய்க் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. சோமரசத்தைப் பிழிகின்ற வேள்வித்தலைவன் வீட்டிற்குச் சென்றாகக் கொண்டிருக்கின்றாயாதலின் வருவாயாக எனக. (6)

மந்திரம் 7.

१ २र ३१२ ३ १ २
601. यज्ञायथा अपूर्व्य मघवन् वृत्रहत्याय ।
१२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २र
तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तभ्ना उतो दिवम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-89-5.

யஜ்ஞாயதா² அபூர்வ்ய மக⁴வந் வ்ருத்ரஹத்யாய ।
தத்ப்ருதி²வீமப்ரத²யஸ்தத³ஸ்தப்⁴நா உதோ தி³வம் ॥

அந்வயம்.

अपूर्व्य !, मघवन्, वृत्रहत्याय, यत्, जायथा, तत्, पृथिवीं, अप्रथयः उत, दिव, अस्तभ्नाः ॥

பதவுரை.

अपूर्व्य !	அபூர்வ்ய !	அநாதியாயுள்ள
मघवन् !	மகவந் !	தனத்திற்கிடமாகிய இந்திரனே!
वृत्रहत्याय	வ்ருத்ரஹத்யாய	விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு
यत्	யத்	எப்போது நீ
जायथाः	ஜாயதா:	வெளிப்பட்டிருந்தனையோ,
तत्	தத்	அப்போது
पृथिवीं	ப்ருதிவீம்	பூமியை,
अप्रथयः उत	அப்ரதய: உத	கீர்த்தியுடையதாகவும், வன்மையுடையதாகவுஞ் செய்தனை. மற்றும்,
दिवं	திவம்	வானுலகை (யும்)
अस्तभ्नाः	அஸ்தப்னா:	நன்கு நிலைக்கச் செய்தனை,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—7. நிருமேத புருமேதர்கள் ரிஷிகள்.

நின்னில் வேறிலாத, அதாவது தானுப் பின்ற, எனவே அநாதியாகிய என்பது திரண்ட பொருளாயிற்று அநாதியாய்த் தனமுடைய இந்திரனே! நீ விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு எப்போது வெளிப்பட்டிருந்தனையோ, அப்போதே பூமியைக் கீர்த்தியுடைய தாயும், உறுதியுடையதாயுஞ் செய்தனை. மற்றும், வானுலகையும், அந்தரிக்ஷத்தினின்றும் நிலையுடையதாகச் செய்தனை இத்தன்மைய வீரத்தன்மை, நினையொழித்து வேறெவர்க்கும் உண்டாகிற்றில்லை என்னும் பொருள் தோன்றவே மூலத்தில் அபூர்வ்யம் எனக் கூறப்பட்டது. (7)

இரண்டாவது கண்டம்.

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—3.

பதின்மூன்று மந்திரங்களாலானது.

தேவதை—1, பிரசாபதி 2, 3, பவமானம். (சோமம்) 4, 6, 13, அக்கினி 7, இராத்திரி 8, வைசுவாநரன் விசுவதேவா 10, இலிங்கோக்தா. 11, இந்திரன் 12, சுருவானமா சந்தம—1, 7, அநுஷ்டுப 2, 3, 5, 6, 9, 11, 13 திருஷ்டுப 4, காயத்திரி 8, சகதி 10, மகாபங்தி சுரம—1, 7, காந்தாரம 1, 3, 5, 6, 9, 11, 13, தைவதம. 4, ஷட்ஜம. 8, நிஷாதம. 10, பஞ்சமம.

மந்திரம் 1.

२ ३ १ ३ २ ३ १ ३र ३२ ३ १२र
602. मयि वर्चो अथो यशोऽथो यज्ञस्य यत्पयः ।
३ २ ३ १२ ३ १ ३र
*परमेष्ठी प्रजापतिर्दिवि द्यामिव दृंहतु ॥ १ ॥

இருக்கு 6-69-3.

𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌚𑍋 𑌅𑌥𑍋 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌥𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌯𑌃 ।
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍃𑌂𑌹𑌤𑍁 ॥

அந்வயம.

परमेष्ठी, प्रजापतिः, दिवि, द्यां इव, मयि, वर्चः, दृंहतु, अथो, यशः, अथो, यज्ञस्य, यत्, पयः ॥

பதவுரை.

परमेष्ठी प्रजापतिः	𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃	மேலுலகத்திலிருப்பவராகிய பிரசாபதியானவர்
दिवि	𑌦𑌿𑌵𑌿	விளங்குகின்ற சுவர்க்கத்தில்
द्यामिव	𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵	ஒளிவிடுங் காந்தி போன்று
मयि	𑌮𑌯𑌿	என் மட்டில்

---

*तन्मयि प्रजापतिर्दिवि, என்பது இருக்கு.

वर्चः	வர்ச்ச:	பிரமவொளியை
दृंहतु	த்ரும்ஹது	வளர்ப்பாராக அன்றியும், வலியுறுத்துவாராக
अथो	அதோ	மற்றும்,
यश	யஶ:	கீர்த்தியை வளர்ப்பாராக அல்லது, வலியுறுத்துவாராக.
अथो	அதோ	மற்றும்,
यज्ञस्य	யஜ்ஞஸ்ய	வேள்வியினுடைய
यत् पयः	யத் பய:	யாதொரு அவியாகிய அன்னமுண்டோ, அதையும் வளர்ப்பாராக. அல்லது, வலியுறுத்துவாராக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1. வாமதேவ ரிஷி.

மேலுலகில் நிலைத்திருப்பவராகிய பரமேட்டி யென்னும் பிரசாபதியானவர், விளங்குகின்ற சுவர்க்கத்தில் ஒளிர்கின்ற காந்தியைப் போன்று என்து தேகத்தில் பிரம வொளியை வளர்ப்பாராக. மற்றும், கீர்த்தியையும் வளரச் செய்வாராக. அன்றியும், வேள்வி சம்பந்தமாகிய, இதனாலேயே சிறப்புடைய அவியென்னும் அன்னத்தையும் வளரச் செய்வாராக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २र २र ३ १२
603. सन्ते पयांꣳसि समुयन्तु वाजाः संवृष्ण्यान्यभिमातिषाहः ।
३ १२ ३ १ २ ३१२ २र ३ १ २
आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवांꣳस्युत्तमानि धिष्व ॥

இருக்கு 9-106-4.

ஸந்தே பயாம்ஸி ஸமுயந்து வாஜா: ஸம்வ்ருஷ்ண்யாந்யபிமாதி [ஷாஹ: ।
ஆப்யாயமாநோ அம்ருதாய ஸோம திவி ஶ்ரவாம்ஸ்யுத்தமாநி [திஷ்வ ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, अभिमातिषाह:, पयांसि, ते, सयन्तु, वाजाः, वृष्ण्यानि, आप्यायमानः, अमृताय, आ, उत्तमानि, श्रवासि, दिवि, धिष्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமமே !
अभिमातिषाहः	அபிமாதிஷாஹ:	சத்துருவை நாசஞ் செய்கின்ற
पयांसि	பயாம்ஸி	பால்
ते	தே	உனக்குக்
संयन्तु	ஸம்யந்து	கிடைக்குக. அவ்வாறே,
वाजा.	வாஜா:	அவியாகிய அன்னங்கள் (உன்னை அடைவனவாகுக)
वृष्ण्यानि	வ்ருஷ்ண்யாநி	வீரியங்களு மடைகுக மற்றும்,
आप्यायमानः	ஆப்யாயமாந:	நிறைந்த சோமமே ! நீ
अमृताय	அம்ருதாய	தனது, மரணமிலாத தன்மைக்கு
आ	ஆ	எல்லா வகையானும் வளர்ந்து
उत्तमानि	உத்தமாநி	மேலானவைகளும்
श्रवांसि	ஶ்ரவாம்ஸி	யாம் உண்ணுதற் குரியவைகளு மான அன்னங்களைச்
दिवि	திவி	சுவர்க்கத்தில்
धिष्व	திஷ்வ	தாங்கிக்கொள்கின்றாய்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—'. கௌதம ரிஷி.

சோமமே! பகைவர்களைக் கொல்கின்ற உன்னை, வெண்ணை யெடுக்க வேண்டுமென நியதம்பம் பண்ணிய பால் நன்கு அடைகுக. அவ்வாறே, அவியாகிய அன்னங்களும் நின்னை இனிதடைகுக. வீரியங்களும் அடைகுக. சோமமே! நீ, தனது மரண மிலாமைக்கு எல்லாவகையானும் பெருகுவோனாகி எங்களா லநுபவிக்கத் தக்க அவியாகிய சிறந்த அன்னங்களைச் சுவர்க்கத்தில் ஏற்றுக்கொள்கின்றாய் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ १र २र ३ २ ३ २३१ २ ३ २

604. त्वमिमा ओषधी· सोम विश्वास्त्वमपो अजनयस्त्वं गाः ।

र २र ३ २ १२३ १ २र ३ २र

त्वं *आतनोरुर्वा ३ न्तरिक्षन्त्वञ्ज्योतिषा वि तमो ववर्थ ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-91-22.

த்வமிமா ஓஷதீ: ஸோம விஶ்வாஸ்த்வமபோ அஜநயஸ்த்வம் கா: ।

த்வமாதநோ ருர்வந்தரிக்ஷந்த்வஞ்ஜ்யோதிஷா வி தமோ வவர்த ॥

---

* आततन्थ, என்பது இருக்கு

அந்வயம்.

हे सोम !, त्व, इमा·, विश्वाः, ओषधीः, अजनयः, त्वं, अप·, त्व, गा·, उरु, अन्तरिक्षं, त्व, आतनो , तम·, त्वं, ज्योतिषा, विववर्थ ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம!	சோமமே!
त्वं	த்வம்	நீ
इमा· विश्वाः	இமா: விஶ்வா:	இவ்வெல்லாப்
ओषधी	ஓஷதீ:	பசிலைகளையும்
अजनयः	அஜநய:	உண்டாக்கினாய்.
त्वं	த்வம்	நீ
अप	அப:	கொடி செடிகட்குக் காரணமாகிய நீரையு முண்டாக்கினாய்.
त्वं	த்வம்	நீ
गा	கா:	கோக்கள் முதலிய விலங்குகளை யுண்டாக்கினாய்
उरु	உரு	விரிந்த
अन्तरिक्षं	அந்தரிக்ஷம்	வானை
त्व	த்வம்	நீ
आतनो	ஆதநோ:	பரவுமாறு செய்தாய். அதி லுள்ள
तमः	தம:	இருளையும்
त्वं	த்வம்	நீ
ज्योतिषा	ஜ்யோதிஷா	தன்னொளியால்
वि ववर्थ	வி வவர்த	ஒழித்துவிட்டனை.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3 கௌதம ரிஷி.

சோமமே! நீ, இந் நிலவுலகி லுள்ள பசிலைகளனைத்தையு முண்டாக்கியிருக்கின்றாய் அவ்வாறே, கொடி செடிகட்குக் காரணமாகிய மழைநீரையு முண்டாக்கினாய் அதுபோன்றே, எல்லா விலங்குகளையு முண்டாக்கினாய் விரிந்த வானையும் பரவச் செய்தாய் அவ் வானில் எமது பார்வையை மறைக்கின்ற யாதொரு அந்தகார முண்டோ, அதையும் தன் னொளியால் நாசப்படுத்தினை என்பதாம். (3).

மந்திரம் 4.

३ १ २   ३ १ २   ३ १ २ ३ २ ३ १ २
605. अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् ।
१ २   ३ १ २
होतारꣳ रत्नधातमम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-9-1.

அக்நிமீளே புரோஹிதம் யஜ்ஞஸ்ய தேவ ம்ருத்விஜம் ।
ஹோதாரம் ரத்நதாதமம் ॥

அந்வயம்

यज्ञस्य पुरोहितं, होतारं, ऋत्विज, रत्नधातमं, अग्नि देव, ईडे ॥

பதவுரை.

यज्ञस्य पुरोहितं	யஜ்ஞஸ்ய புரோஹிதம்	வேள்வியின் அங்கமாகிய ஓமத்தை முற்படுப்பதும், அல்லது, ஆகவனீய வழிவதனால் வேள்வியின் பூர்வத்திலிருப்பதும்,
होतारं	ஹோதாரம்	வேள்வியின் பொருட்டுத் தேவர்களை யழைப்பதும்,
ऋत्विज	ருத்விஜம்	வேட்பதும்
रत्नधातमं	ரத்நதாதமம்	வேள்வியாகிய ரத்தினத்தை மிகக் கொள்வதும், அல்லது, காப்பாற்றுவதுமாகிய
अग्नि देवं	அக்நிம் தேவம்	அக்கினி தேவதையைத்
ईडे	ஈளே	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—3 இருக்கு—1. விசுவாமித்திரரின் புத்திரராகிய மதுச்சந்தர் ரிஷி

அக்கினி யென்னும் திருநாமமுடைய தேவனைத் துதிக்கின்றேன். இம் மந்திரம் ஹோதாவினால் (இருக்கோதுவானால்) கூறப்பட்டதாதலின் ஹோதாவா (இருக்கோதுவோனா)கிய நான் துதிக்கின்றேன் என்பது பொருள். எவ்விதமாகிய அக்கினியை யெனில்: வேள்வியில் புரோகிதனை (முன், இருந்து செய்வோனை, அல்லது, இருப்பவனை,) தேவர்களுக்கு அவ்வுடைய புரோகிதனை இனியவை கொடுப்போர், தீயும், வேள்வியில் விரும்பிய ஓமத்தை (தீயோமப்பலி) தேவர்க்கு மாதலின் இடப்பெயரென்க அல்லது, வேள்வியின் பூர்வபாகத்தில் ஆகவனீயம் என்னும் பெயரால் இருக்கப்பட்டவனை. மற்றும், எத்தன்மைய அக்கினிதேவனை யெனின்: வேட்போனாகிய

வனே. வேளவிகளில ஹோதா வெனனும வேடபோன அககினியே யாதலி னெனக அவவாறே "அககினியே தேவாகளுடைய ஹோதா" என மறை யுங கூறுகினறது மறறும, எத தனமைய அககினிதேவனே யெனின? வேள வியாகிய தனஙகளே வியபபாகத தாஙகுகினறவனே அலலது, காபபாறறு கினறவனே (துதிககினறேன என முடிகக) அககினி எனனுஞ சொலலே, யாஸக முனிவா நிருததததிற பலவகையாயப பொருட படுததியிருககினற னா அதை ஆணடுக காணக (4)

மநதிரம் 5.

१ २ ३ २र ३ २ ३ २ ३ १ २३२र २र

606. तेऽमन्वत प्रथमं *नाम गोनां त्रि †सप्त परमं नाम जानन् ।

१ २३ २३क२र३ २ ३ १ २ ३ २र २र३ १ २

‡ता जानतीरभ्यनूषत क्षा आविर्भुवन्नरुणीर्यशसा गाव: ॥ ५ ॥

இருககு 4-1-16

தெऽமநவத ப்ரத2மம் நாம கோ3நாம் த்ரிஃ ஸப்த பரமம் நாம ஜாநந் ।
தா ஜாநதீரப்4யநூஷத க்ஷா ஆவிர்பு4வநநருணீர்யஶஸா
[கா3வஃ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, ते, प्रथम, गोना, नाम, अमन्वत, परम, त्रि:, सप्त, नाम, जानन्, ता:, जानती., क्षा:, अभ्यनूषत, यशसा, अरुणी:, गाव:, आविर्भुवन् ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ அக்3நே !	அககினியே !
ते	தெ	நினனைத துதிககினற அஙகிரசா கள,
प्रथमं	ப்ரத2மம்	முதனில
गोना	கோ3நாம்	வாககுகளுள
नाम	நாம	துதிககுச சாதனமாகிய ஒலி மாத திரததை
अमन्वत	அமந்வத	உணாநதாாகள பினனா, வாக கின சமபநதமான
परमं	பரமம்	மேலாகிய

* नाम धेनो, † सप्त मातु परमाणि विन्दन्, ‡ तज्जानती रभ्यनूषत व्रा आवि भवदरुणी यशसा गो:, எனபன இருககு

त्रि सप्त	த்ரி: ஸப்த	இருபத்தொரு எண்கொண்ட
नाम	நாம	தோத்திரமாயுள்ள நாமத்தை, அல்லது, சந்தங்களை,
जानन्	ஜாநந்	அறிந்தார்கள்
ता जानती	தா: ஜாநதீ:	அத் தோத்திரங்களை யுணர்ந்து
क्षाः	க்ஷா:	பிரசைகள்
अभ्यनूषत	அப்யநூஷத	உஷாக்காலத்தில் துதித்தார்கள், பின்னர்,
यशसा	யஶஸா	இரவியின் ஒளியோடு
अरुणी	அருணீ:	விளக்க முடையனவாய்
गावः	காவ:	அவ் வாக்குகள்
आविर्भुवन्	ஆவிர்புவந்	வெளிப்பட்டன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—5 வாமதேவ ரிஷி.

அக்கினியே! தோத்திரஞ் செய்கின்ற அங்கிரசர்கள், (இருடிகள்) வாக்கின் சம்பந்த முடைய தோத்திரத்தின் காரணமாகிய ஒலிமாத்திரத்தை முதலில் உணர்ந்தார்கள் பின்னர், அவ் வாக்கின் சம்பந்தமான இருபத்தொரு எண்கொண்ட துதிசாதனங்களான மேலான தோத்திரங்களை, அல்லது, சந்தங்களை யுணர்ந்து கொண்டனர். (அச் சந்தங்களோ, காயத்திரி முதற்கொண்டு சகதி ஈறாக ஏழு. அதி சகதி தொடங்கி அதிதிருதி யீறாக ஏழு கிருதி முதற்கொண்டு, உத்கிருதியீறாக ஏழு இவ் வண்ணம் இருபத்தொன்றாம்) இவ் வாறான வடமொழிச் சந்தங்களோடு கூடிய மந்திரங்களால் அக்கினியைத் துதித்தார்கள் என்பதாம். அவ் வனைத்தையும் உஷாக்காலத்தி லுணர்ந்து துதித்தார்கள் எனக் பின்னர், இரவியின் ஒளியோடு அருண நிறமான (பிரகாசமுள்ள) வாக்குகள் வெளிப்பட்டன. அல்லது, அவ் வங்கிரசர்கள் முதலில் சுரபியின் நாமதேயத்தைச் சொன்னார்கள். பின்னர் தனது தனவடிவமானவைகளும், கள்வரால் கொண்டுபோனவைகளுமான இருபத்தொரு இரத்தினங்களை யடைந்தார்கள் பின்னர், சொன்னதைக் கேட்ட கோக்கள், பெருஞ் சத்தமிட்டன அப்போது உஷா வெளிப்பட்டது என்பதுமாம். (5)

மந்திரம் 6.

३ २ २र २र ३ १ २ ३ २ ३२ ३क२र

607. समन्या यन्त्युपयन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यस्पृणन्ति ।

२ ३१ २ १ २ ३ १ २१ १र २र३ १ २३ १२

तमूशुचिं शुचयो दीदिवांसं सम * पान्नपातमु † पयन्त्यापः ॥ ६ ॥

இருக்கு 2-35-3

ஸமந்யா யந்த்யுபயந்த்யந்யா: ஸமாநமூர்வம் நத்யஸ்ப்ருணந்தி ।
தமூஶுசிம் ஶுசயோ தீதிவாம்ஸம் ஸமபாந்நபாதமுபயந்த்யாப: ॥

அந்வயம்

अन्याः, आपः, संयन्ति, अन्याः, उपयन्ति, समानं, नद्यः, ऊर्वं, पृणन्ति, तमु, अपान्नपात, शुचिं, दीदिवांसं, शुचयः, उपयन्ति ॥

பதவுரை.

अन्याः	அந்யா:	வேறொரு மழையின்
आपः	ஆப:	நீர்
संयन्ति	ஸம்யந்தி	தரையில் விழுகின்றது.
अन्याः	அந்யா:	முன்னமே தரையின்பாலுள்ள மற்றொரு நீர்
उपयन्ति	உபயந்தி	அதிற் கலந்து விடுகின்றது. அவ்வெல்லா நீரும்
समान	ஸமாநம்	ஒன்றுகூடி
नद्य	நத்ய:	ஆறுகளாக
ऊर्वं	ஊர்வம்	கடலின் நடுவிலுள்ள வடவானலத்தைத்
पृणन्ति	ப்ருணந்தி	திருப்தி பண்ணுகின்றன.
तमु	தமு	அத்தகைய
अपान्नपातम्	அபாந்நபாதம்	நீரின் பௌத்திரனாகிய
शुचिं	ஶுசிம்	நிர்மலமான
दीदिवांसं	தீதிவாம்ஸம்	பிரகாசமுடையதை,
शुचयः	ஶுசய:	சுத்த நீர்
उपयन्ति	உபயந்தி	இனிது அடைகின்றது.

* अपान्नपात, † परितस्थुराप, என்பன இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. கிருதசமத ரிஷி.

ஒருவகையாகிய மழைநீர், பூமியை யடைகின்றது. முன்னர் அதிலுள்ள மற்றொருவகை நீர் அதிற் கலந்துகொள்கின்றது அத்தகைய எல்லா நீரும் ஒன்று சேர்ந்து ஆழ்ந்த கடலின் நடுவிலுள்ள வடவாக்கினியைத் திருப்தி பண்ணுகின்றது நீரின் பௌத்திரனாகியதும், நிர்மலமானதும், பிரகாசிப்பதுமாகிய அதையே சுத்த நீர் அடைகின்றது அதாவது இது மின்னலெனனும் அக்கினிவடிவாய மேகத்திலிருந்துகொண்டு, எம்மை உண்டாக்கியது என்னும் புத்தியால் வடவாக்கினி வடிவமாக இருக்கப்பட்ட அதை வழிபடுகின்றது என்பது பொருள் அல்லது, ஒருவிதமான நீர், வேட்போர் சோமரச மெடுக்கச் செய்துள்ள குழியிலிட்ட சோமரச முதலியவைகளிற் றெளிக்கப்பட்ட 'வசதீவரி' என்னு நீருடன் சேர்ந்துகொண்டது. அந்த 'வசதீவரி' என்னும் நீரும், மற்றொரு நீருடன் கலந்தது இவைகள் ஒன்றுகூடி வேள்வியை நிறைவேற்றுவனவாய் அதில் உண்டாகும் மழை வாயிலாக ஆறுகளாகி வடவானலத்தைத் திருப்தி பண்ணுகின்றன என்பது முதலியன சமுமாம், (6)

மந்திரம் 7.

१२ २र ३ १ ३२ १र२र ३१ २र
608. आप्रागाद्भद्रा युवतिरह्नः केतून्त्समीर्त्सति ।
१ २ ३ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
अभूद्भद्रा निवेशनी विश्वस्य जगतो रात्री ॥ ७ ॥

ஆப்ராகாத்3ப4த்3ரா யுவதிரஹ்ந: கேதூந்த்ஸமீர்த்ஸதி ।
அபூ4த்3ப4த்3ரா நிவேஶநீ விஶ்வஸ்ய ஜகதோ ராத்ரீ ॥

அந்வயம்.

भद्रा, युवति, आप्रागात्, अह्नः, केतून्, समीर्त्सति, भद्रा, रात्री, विश्वस्य, जगतः, निवेशनी अभूत् ॥

பதவுரை

भद्रा	ப4த்3ரா	சுகந் தருவதும
युवति	யுவதி:	இருளைப் புணரச் செய்வதுமாகிய இரவு,
आप्रागात्	ஆப்ராகாத்	எதிராய் வருகின்றது.
अह्नः	அஹ்ந:	சந்திரனுடைய

केतून्	கேதூந்	கிரணத்துடன்
समीत्सति	ஸமீத்ஸதி	இனிது சேரவிரும்புகின்றது. இதனால்
भद्रा	பத்ரா	மங்களமாகிய
रात्री	ராத்ரீ	இரவு
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	எல்லா
जगत:	ஜகத:	உலகங்களையும்
निवेशनी अभूत्	நிவேஶநீ அபூத்	உறங்கவைப்பதாகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி

இரவியின் வெப்பத்தைத் தணித்துக் களிப்பைத் தருகின்ற இருளைக் கலக்கச் செய்யும் இரவு எதிராய் வருகின்றது. சந்திரனுடைய கிரணங்களை இனிது புணர விரும்புகின்றது, இதனாலேயே மங்களமாகிய இரவு உலகனைத்தையும் நித்திரையில் விழச்செய்வதாகின்றதென்க. பகலில் அதன் தொழிலாற் றுன்படைந்த பிராணிகளனைவரையும் தனது பற்றுக் கோடுகளில் தூங்கவைக்கின்றது என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

३२ ३ १ २ ३ २ ३ २र ३ ३ ३ १ २ ३ १ २३१ २
609. * प्रक्षस्य वृष्णो अरुषस्य नू † महः प्र नो वचो विदथा जातवेदसे।
३ १ २ ३१र २र ३ २ ३ १ २ ३ १२३१२
वैश्वानराय मतिर्नव्यसे शुचिः सोम इव पवते चारुरग्नये ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-8-1.

ப்ரக்ஷஸ்ய வ்ருஷ்ணோ அருஷஸ்ய நூ மஹ: ப்ர நோ வசோ [விததா ஜாதவேதஸே ।

வைஶ்வாநராய மதிர்நவ்யஸே ஶுசி: ஸோம இவ பவதே [சாருரக்நயே ॥

அந்வயம்.

(हे वैश्वानर !,) प्रक्षस्य, वृष्णः, अरुषस्य, मह , नु, न., वचः, विदथा, वैश्वानराय, प्र, नव्यसे, जातवेदसे, अग्नये, शुचि , चारु , मति., सोमः इव, पवते ॥

* पृक्षस्य, † सत प्रनु वोच, ‡ जातवदसे, § नव्यर्सी, என்பன

பதவுரை.

(हे वैश्वानर!)	(ஹே வைஶ்வாநர!)	(வைசுவாநரனே!)
प्रक्षस्य	ப்ரக்ஷஸ்ய	வியாபகனும், அல்லது, அவியாகிய அன்னமுடையவனும்
वृष्णः	வ்ருஷ்ண:	விரும்பியதைப் பொழிபவனும்,
अरुषस्य	அருஷஸ்ய	பிரகாசமுடையவனும்,
मह	மஹ:	போற்றத் தக்கவனுமாகிய உனது ஆற்றலை, அல்லது, ஒளியை
नु	நு	விரைவாகத் துதிக்கின்றேன். இதுபற்றி
नः	ந:	எங்களுடைய
वच	வச:	வாக்குகள்
विदथा	விதயா	வேள்வியில்
वैश्वानराय	வைஶ்வாநராய	அக்கினியின் பொருட்டு
प्र	ப்ர	அடைகின்றன. (துதிக்கின்றன.)
नव्यसे	நவ்யஸே	மிகப் புதியதும் (அவியால் வளர்ந்ததும்),
जातवेदसे	ஜாதவேதஸே	உண்டான பிராணிகளனைத்தையும் புணர்ந்ததுமாகிய
अग्नये	அக்நயே	அக்கினியின் பொருட்டுச்
शुचि.	ஶுசி:	சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும்
चारु.	சாரு:	இன்பங் கொடுப்பதும்
मति.	மதி:	மனனம் பண்ணத் தக்கதுமாகிய தோத்திரம்
सोम इव	ஸோம இவ	சோமரசம் பாத்திரத்தில் பொங்கி யெழுகின்றது போல
पवते	பவதே	எனதகத்தில் வியப்பமையாய் எழுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி

நிறைந்ததும், அல்லது, அவியாகிய அன்னத்தை யுடையதும், விரும்பியதைப் பெய்வதும், விளங்குவதுமாகிய வைசுவாநராக்கினியினுடைய போற்றத் தக்க ஆற்றலை, அல்லது, பிரகாசத்தை விரைவில் துதிக்கின்றேன் இதனாலேயே எனது வாக்கு வேள்வியில் துதிக்கின்றதெனக. அதாவது உண்டான பிராணிகளை யுணர்ந்த, அல்லது, தனமுடைய அக்கினியைக் குறித்து (எமது வாக்குத்) துதிக்கின்றதென்பது பொருள் மேற் கூறிய பொருளை அன்பின் பொருட்டு வேறொராற்றாற் கூறப்படுகின்றது.-

மிகப் புதிய (அவியால் வளர்ந்த) அக்கினியின் பொருட்டு, நிருமலமான வைகளும், அல்லது, துதிப்போர்களைச் சுத்தப்படுத்துபவைகளும், மங்கள கரமானவைகளும், மனனம் பண்ணத் தக்கவைகளுமான துதிகள், என் னிடத்திலிருந்து எழுகின்றன. எவை போலெனின்? தசாபவித்திரமுள்ள வடிகட்டும் ஆடையையுடைய பாத்திரத்தினின்றும், சோமரசம் பொங்கி யெழுவது போல் எழுகின்றது என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २२ ३२ ३२२ ३ ३ ३२ २२ १ २

610. विश्वे देवा मम शृण्वन्तु * यज्ञमुभे रोदसी अपान्नपाच्च मन्म ।

२ ३१ २ २ १ ३ २ ३ ३ २ २

मा वो वचांꣳसि परिचक्ष्याणि वोचꣳ सुम्नेष्विद्वो अन्तमा मदेम ॥

இருக்கு ^9-52-14

விஶ்வே தேவா மம ஶ்ருண்வந்து யஜ்ஞமுபே ரோதஸீ அபாந் [பாச்ச மந்ம ।

மாவோ வசாம்ஸி பரிசக்ஷ்யாணி வோசம் ஸுந்நேஷ்விதவோ [அந்தமா மதேம ॥

அந்வயம்.

विश्वे, देवाः, मन्म, मम, यज्ञ, शृण्वन्तु, अपान्नपात्, उभे, रोदसी, परिचक्ष्याणि, वचांसि, व, मावोच, वः, अन्तमाः, सुम्नेषु इत्, मदेम ॥

பதவுரை.

विश्वे	விஶ்வே	எல்லாத்
देवाः	தேவா:	தேவர்களும்,
मन्म	மந்ம	மதிக்கத்தகுரிய
मम	மம	என்னுடைய
यज्ञं	யஜ்ஞம்	பூசையை, அல்லது, அவியை
शृण्वन्तु	ஶ்ருண்வந்து	ஏற்றுக் கொள்வார்களாக
अपान्नपात्	அபாந்நபாத்	அந்தரிக்ஷம் அக்கினி (என்னும்)
उभे	உபே	இரண்டு வகையாகிய
रोदसी	ரோதஸீ	வானுலக, மண்ணுலகத் தேவதைகள் உள்ளனத்திற கொள்வார்களாக,
परिचक्ष्याणि	பரிசக்ஷ்யாணி	தள்ளத் தக்கனவாய

* யஜ்ஞியா, என்பது இருக்கு.

वचांसि	வசாம்ஸி	வசனங்களை
व	வ:	உங்கட்குச்
मावोच	மாவோசம்	சொல்லமாட்டேன் (இனிய துதியையே கூறுகின்றேன் இதனால்)
व	வ:	உங்களை
अन्तमा	அந்தமா:	மிகச்சமீபித்துள்ள யாங்கள்
सुम्नेषु इत्	ஸும்நேஷு இத்	நீங்கள் கொடுத்துள்ள சுகத்தின்கண்ணேயே
मदेम	மதேம	களிப்புறுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி.

எல்லாத் தேவதைகளும், மன்னுஞ் செய்யத்தக்க எனது பூசைகளை, அல்லது, அவிகளை ஏற்றுக்கொள்வார்களாக. மத்திய வுலகிலுள்ள அக்கினியும், வானுலகு மண்ணுலகும், என்னுடைய தோத்திரத்தை மனத்திற் கொள்வனவாகுக. இனிப்பிரத்தியட்சமாகிய தோத்திரம் —தேவர்காள்! உங்கட்கு, தள்ளத்தக்க வாக்குகளைப் (தோத்திரங்களை) படிக்கமாட்டேன். மற்றே, இனிய தோத்திரங்களையே படிப்பேன். இதனால், உங்கட்கு மிக்க அருகில் இருப்பவர்களான யாங்கள், உங்களாற் கொடுக்கப்பட்ட சுகங்களிலேயே இருந்துகொண்டு களிப்படைவோமாக. (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १र २र ३ २
611. यशो मा द्यावापृथिवी यशो मेन्द्रबृहस्पती
३ १र ३ १ २ ३ १र
यशो भगस्य विन्दतु यशो मा प्रतिमुच्यताम् ।
३ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
यशस्व्या ३ स्याः सꣳसदोऽहं प्रवदिता स्याम् ॥ १० ॥

யஶோ மா த்யாவாப்ருதிவீ யஶோ மேந்த்ரப்ருஹஸ்பதீ
யஶோ பகஸ்ய விந்தது யஶோ மா ப்ரதிமுச்யதாம் |
யஶஸ்வ்யா3ஸ்யா: ஸம்ஸதோऽஹம் ப்ரவதிதா ஸ்யாம் ||

அந்வயம்.

हे देव!, द्यावापृथिवी, यश , मा, विन्दतु, इन्द्रबृहस्पती, यश', मा, भगस्य, यशः, मा, मा प्रतिमुच्यतां, अस्या', ससद्., यशः, अहं, यशस्वी, प्रवदिता, स्याम् ॥

பதவுரை.

हे देव!	ஹே தே3வ!	தேவனே!
द्यावापृथिवी	த்3யாவாப்ருதி2வீ	வானுலக மண்ணுலகங்களிலுள்ள
यश	யஶ:	கீர்த்தியானது
मा	மா	எனக்குக்
विन्दतु	விந்த3து	கிடைக்குக
इन्द्रबृहस्पती	இந்த்3ரப்3ருஹஸ்பதீ	இந்திர பிருகஸ்பதிகட்குள்ள
यश	யஶ:	கீர்த்தியும்
मा	மா	எனக்குக் கிடைக்குக.
भगस्य	ப4க3ஸ்ய	ஆதித்தனுடைய
यश.	யஶ:	கீர்த்தியும்
मा	மா	எனக்குக் கிடைக்குக.
मा प्रतिमुच्यतां	மா ப்ரதிமுச்யதாம்	இப்பெருங் கீர்த்தி எப்போதும் எம்மிடத்து நீங்காதிருக்குக.
अस्या.	அஸ்யா:	இந்தச்
ससदः	ஸம்ஸத3:	சபையின்
यश	யஶ:	கீர்த்தியுங் கெடாதிருக்குக.
अह	அஹம்	யான்
यशस्वी	யஶஸ்வீ	கீர்த்தி யுடையவனும்
प्रवदिता	ப்ரவதி3தா	பெரும் பேச்சாளனும்
स्या	ஸ்யாம்	ஆவேனாக

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—3. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

வானுலக மண்ணுலகங்களின் கீர்த்தியானது துதிப்போனாகிய எனக்குக் கிடைக்குக மற்றும், இந்திர, பிருகஸ்பதிகளின் கீர்த்தியும் எனக்குக் கிடைக்குக. இன்னும், ஆதித்தனுடைய கீர்த்தியும் எனக்குக் கிடைக்குக. பெருங் கீர்த்தியானது எம்மைவிட்டு நீங்காதிருக்குக. இச் சங்கத்தின் கீர்த்தியுங் கெடாதிருக்குக. யாண்டும் யான் கீர்த்தியுடையவனும் மிகப் பேசுவோனும் ஆவேனாக. (10)

மந்திரம் 11.

१ २ ३ २ ३क२र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ १ २ ३ २
612. इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचं यानि चकार प्रथमानि वज्री ।
२ ३ २ ३२ ३ २ ३ २ ३१ २ ३१ २
अहन्नहिमन्वपस्ततर्द प्रवक्षणा अभिनत्पर्वतानाम् ॥ ११ ॥

இருக்கு 1-32-1

இந்த்ரஸ்ய நு வீர்யாணி ப்ரவோசம் யாநி சகார ப்ரதமாநி வஜ்ரீ ।
அஹந்நஹிமந்வபஸ்ததர்த ப்ரவக்ஷணா அபிநத்பர்வதாநாம் ॥

அந்வயம்.

वज्री, प्रथमानि, यानि, वीर्याणि, चकार, नु, (तस्य) इन्द्रस्य वीर्याणि, प्रवोचं, अहि, अहन्, अनु, अपः, ततर्द, पर्वतानां, वक्षणाः, प्राभिनत् ॥

பதவுரை.

वज्री	வஜ்ரீ	வஜ்ராயுதமேந்திய இந்திரன்
प्रथमानि	ப்ரதமாநி	முன்னுள்ள, அல்லது, முதன்மையான
यानि	யாநி	எந்த
वीर्याणि	வீர்யாணி	பராக்கிரம காரியங்களைச்
चकार	சகார	செய்தனனோ,
नु	நு	விரைவில்
(तस्य) इन्द्रस्य	(தஸ்ய) இந்த்ரஸ்ய	அவ்விந்திரனுடைய
वीर्याणि	வீர்யாணி	பராக்கிரமங்களைச்
प्रवोचं	ப்ரவோசம்	சொல்லுகின்றேன். (அதாவது)
अहिं	அஹிம்	மேகத்தைக்
अहन्	அஹந்	கடிந்தனன்
अनु	அநு	பின்னர்
अपः	அப:	நீரைச்
ततर्द	ததர்த	செலுத்தினன். (தரையில் வீழ்த்தினன்)
पर्वतानां	பர்வதாநாம்	மலைகளின் மேல்
वक्षणा.	வக்ஷணா:	ஓடுகின்ற நதிகளை
प्राभिनत्	ப்ராபிநத்	கரையைக் கெல்லி, ஓடச் செய்தனன். (என்பதாம்)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—11. இரணியஸ்தூப ரிஷி.

வச்சிராயுத மேந்திய இந்திரன், முன்னிருந்த, அல்லது, முக்கியமான எந்தப் பராக்கிரம முடைய காரியங்களைச் செய்துள்ளாரோ, அவ் விந்திரனுடைய பராக்கிரம காரியங்களை விரைவிற் சொல்கின்றேன் அவைகள் யாவைகளெனின்? அவைகளைக் கூறுவாம் —மேகத்தைப் பிளந்தனன். அஃதோர் பராக்கிரம காரியமாம். பின்னர், நீரைத் துன்புறுத்தினன். அதாவது பூமியில் வீழ்த்தினன் இஃது இரண்டாவது பராக்கிரம காரியமாம் மலைகளின் சம்பந்தமாயச் செல்கின்ற ஆறுகளை இருகரைகளையும் கெல்லுவதினால் மிகப் பெருகச் செய்தனன். இஃதோர், மூன்றாவது பராக்கிரம காரியமா மெனக. (11)

மந்திரம் 12.

३ १२ ३ ३ १ ३ १२ ३ २ ३ १ २३ १३ ३ २

613. अग्निरस्मि जन्मना जातवेदा घृतं मे चक्षुरमृतं म आसन् ।

३ १२३ १२ २२ ३ १२ २२३ १ २ ३ १२ ३ १ २

त्रिधातुरर्को रजसो *विमानोऽजस्रं ज्योतिर्हविरस्मि सर्वम् ॥१२॥

இருக்கு—3-26-7.

அக்நிரஸ்மி ஜந்மநா ஜாதவேதா க்ருதம் மே சக்ஷுரம்ருதம் ம [ஆஸந் ।

த்ரிதாதுரர்கோ ரஜஸோ விமாநோऽஜஸ்ரம் ஜ்யோதிர்ஹவி [ரஸ்மி ஸர்வம் ॥

அந்வயம்

(हे कुशिक!,) अग्नि', अह, जन्मना एव, जातवेदा, अस्मि, मे, चक्षु', घृतं, अमृतं, मे, आसन्, अर्कः, त्रिधातुः, रजसः, विमान, अजस्र, ज्योति, हवि, सर्व, अस्मि,

(அல்லது)

अग्नि, अस्मि, जन्मना, जातवेदाः, घृतं मे चक्षुः, अमृतं, मे, आसन्, त्रिधातु', अर्क, रजस', विमानः, अजस्र, ज्योति., सर्व हर्वि', अस्मि ॥

* विमानो वर्मा என்பது இருக்கு

பதவுரை.

(हे कुशिक!)	(ஹெ குஶிக !)	விசுவாமித்திரமுனிவரின் பிதாவாகிய குசிக ரிஷியே! போககிய மெனனும அன்னம,
अग्नि	அக்நிः	போக்தாவாகிய அககினி, எனனுமிவறறுள
अहं	அஹம்	அககினியாகிய நான,
जन्मना (एव)	ஜந்மநா (ஏவ)	பிறபபினினறே
जातवेदा अस्मि	ஜாதவெதா அஸ்மி	ஆன்ம வடிவாய் யிருககின்றேன். (கேடடன முதலியன இனறிய பிரம சாக்ஷாதகாரமுடையேன)
मे	மெ	எனது
चक्षुः	சக்ஷுः	நேததிரம
घृतं	க்ருதம்	மிக விளஙகுகினறது,
अमृतं	அம்ருதம்	கருமபயன
मे	மெ	எனனுடைய
आसन्	ஆஸந்	வாயிலிருககின்றது (யானே போகதா.)
अर्कः	அர்கः	வாயுவும நானுயிருககின்றேன்.
त्रिधातु	த்ரிதாதுः	மூவகைப பிரிவினுள, வாயு வடிவததால
रजसः	ரஜஸः	அநதரிக்ஷததிறகு
विमानः	விமாநः	அதிடடானமும நானு யிருககின்றேன.
अजस्रं	அஜஸ்ரம்	எனறுமுளள
ज्योति.	ஜ்யோதிः	வானுலகிறகு அதிடடானமாகிய, இரவியும நானு யிருககினறேன.
हवि.	ஹவிः	போககியப பொருளகள
सर्वं	ஸர்வம்	அனைததும
अस्मि	அஸ்மி	நானு யிருககினறேன்.

அலலது

अग्निः	அக்நிः	யான அககினியாக (தேவாகடகு அவியைச சோபபிபபவனுக)

अस्मि	அஸ்மி	இருக்கின்றேன்.
जन्मना	ஜந்மநா	பிறந்த காலத்தினின்றே
जातवेदा.	ஜாதவேதா:	ஞானமுடையோனா யிருக்கின்றேன். அல்லது, தோன்றின பொருள்களனைத்தையுந் தன் தானமசொரூபமாய்க் காணுஞ் சாவான்மாவாயிருக்கின்றேனெனினுமாம்?
घृत मे चक्षुः	க்ருதம் மே சக்ஷு:	தீயில் விட்ட நெய்யென, எனது கண் பிரகாசிக்கின்றது
अमृतं	அம்ருதம்	கெடாத ஒளியாகிய அமுதம்
मे	மே	என்னுடைய
आसन्	ஆஸந்	முகமா யிருக்கின்றது
त्रिधातु अर्क.	த்ரிதாது: அர்க்க:	மூவகைப் பிரிவாயுள்ள பிராணனும் நானா யிருக்கின்றேன்.
रजस·	ரஜஸ:	அந்தரிக்ஷத்தைப் பற்றி
विमानः	விமாந:	விசேடமாய்ப் பரிணமிக்கும் வாயுவும் நானா யிருக்கின்றேன்.
अजस्र	அஜஸ்ரம்	இடையறாது வெப்பந்தரும்
ज्योति.	ஜ்யோதி:	இரவியும் நானா யிருக்கின்றேன். விரிப்பதிலென?
सर्वं हवि. अस्मि	ஸர்வம் ஹவி: அஸ்மி	நெய், புரோடாச, முதலிய தேவருணவுகள் எல்லாம் நானாயிருக்கின்றேன் என்க.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. விசுவாமித்திரர் ரிஷி.

இம் மந்திரமும், மேல்வரும் மந்திரமும் அக்கினியைத் துதிக்கின்றனவாம். அதில் இம் மந்திரம், எல்லா வடிவமாய் அக்கினியைத் துதிக்கும். உலாம் இவ் வுலகம், (அன்னம்) போக்கிய வடிவாகவும், போக்துரு (புசிப்போன்) வடிவாகவும் இருவகைப்பட்டதாம். அவ்வாறே, "இதுவே அன்னமும், அன்னமுண்போனுமாம். சோமமே அன்னம், அக்கினியே அன்னமுண்போன்" என மறையுங் கூறுகின்றது. ஆண்டுப் போக்திரு வருக்க வடிவமாய அன்னத்தையுண்பது அக்கினியாம். அவ் வக்கினியும், அக்கினி, வாயு, ஆதித்தன், எனனும் (தனையுள்ளடக்கிய மூவகை) வேற்றுமையால், மூவகையாகிய மண்ணுலகம், அந்தரிக்க வுலகம், வானுலகம் என்பவைகளை அதிட்டித்து நிற்கின்றது. அவ்வாறே "அது தன்னை மூவகையாக்கியது இரண்டாவது இரவி மூன்றாவது வாயும்" என வாசசனேய மெனனும் மறையுங் கூறுகின்றது. அவற்றுள், அவ் வக்கினியாகிய நான் பிறப்பிலிருந்தே சாதவேதச

வாக (அதாவது கேட்டன், முதலியன இன்றியே இயற்கையில் சாக்ஷாதகா ரம் பணணிய பரமானம வடிவாக) இருக்கினறேன எனபதாம். உலகததை விளக்குகினற பிரகாச வடிவம எனது நேததிரம இபபோது மிக ஒளிர்கின றது. திவயமாகிய கரும பலம முதலிய விடய போகஙகள எனது முகததில (வாயில) இருககினறன. எலலாப போகதா வருகக வடிவஙகளுந தானுய இருததலின் எனக இவவாறு தனதானமாவிறகுப பூமியின அதிடடானத் தனமையைக கூறிவிடடு, வாயு வடிவாய் அநதரிடசததிற்கு அதிடடானத தனமை கூறத தொடஙகபபடுகினறது —மூலததில ஆரககன எனபது முதலியனவறறுல ாணடு ஆரககன எனறது வாயுவாம "அதுவே ஆரகக னுடைய அர்ககத தனமை" என மறையுங கூறுதலின எனக. அப பிரா ணன நானுயிருககினறேன அதாவது மூவகையாகத தனனைப பிரிதது அவற்றுள் வாயு வடிவால அநதரிடசததிற்கு அதிடடாதாவாயிருககினறேன என்பதாம. அவவாறே, ஆதிததன் வடிவால வானுலகிறகு அதிட்டானத் தனமை கூறபபடுகினறது (மூலததில) "கெடாத சோதி" என அதாவது வானுலகிறகு அதிடடான மெனனும நிததியப பிரகாசனுகிய ஆதிததனும் நானுயிருககினறேன எனபதாம. இவ்வாறுய போகதா வடிவமாயத தன னைச சிநதிததுககொணடு, போககிய வடிவாயும சிநதிககினறுா.—மூலததில் யாதொரு அவிகள், எனபது முதலியவறறுல. பிரசிததியான போககியங களை (அனனஙகளை) அனைததும நானுயிருககினறேன எனபதாம.

அல்லது, நான் அககினியா யிருககினறேன. அதாவது தேவர்கட்கு அவி களைச சோபபிககினறே னுதலின ஒளி முதலிய குணமுடையனு யிருககின் றேன என்பதாம மற்றும, பிறபபினினறே ஞானமுடையவனு யிருககின றேன் எனபதாம. தோனறிய கணததிலேயே எலலா முணாநதோனு யிருக கினறேன எனக அலலது, தோனறின வனைததையும தனதான்மாவாய் உணர் கினறது சாதவேதாவாம. அதாவது எலலா வடிவா யிருககினறேன எனப தாம. அஃதெவவா றெனின்? கூறப்படுகினறது —பிரசிததியாகிய நெய், எனது நேததிரமாயிருககினறது. அதாவது நேததிரம போனறதா மெனப தாம எனனை? உலகில கணணும பிரகாசிககினறது, ஆவின நெயயும (தீயாடிய) எனபால விடபபடின எனனைப (அககினியாகிய எனனை) பிரகாசிப் பிபபதாயிருககினறது, ஆதலின எனக ஒளியெனனும அமுதமானது, அதாவது கெடாத பிரகாசம, எனது வாயில இருககினறது. பிராணன, அபானன, எனனும மூவகையா யுளளதும, போறறத தககதுமாகிய பிரா ணனும நானுயிருககினறேன. அவவாறே அநதரிக்ஷததினுடைய, விமா னம=விசேடமா யுணடாககுவது, எனனும வாயுவும நானுயிருககிறேன. மறறும, இடைவிடாது வெபபநதருநு சூரியனும நானுயிருககினறேன. விரிபபதி லென? நெய், புரோடாச முதலிய இநத அவி வடிவததால

உபலக்கணமா யுணரப்பட்ட அவ வன்னித்தும நானாயிருக்கின்றேன எனப தாம "உணமையில இவ வன்னித்தும பிரமம" என மறைமுக கூறுகின றதா மாதலின எனக அவ வக்கினியை எல்லா வடிவமாகக கூறியதால அக கினியே பரபிரமம எனபபட்டது. (காணக) (12)

மந்திரம் 13.

२ ३ २ ३१र २र ३१र २र ३१र २र३ १२
614. पात्यग्निर्विपो अग्रं पदं वेः * पाति यह्वश्चरणं सूर्यस्य ।
२ ३ १ २ ३१ २ ३१र २र ३ १ २ ३ १२ ३ २
पाति नाभा सप्तशीर्षाणमग्निः पाति देवानामुपमादमृष्वः ॥ १३ ॥

இருக்கு 3-5-௫

பாத்யக்நிர்விபோ அக்ரம் பதம் வே: பாதி யஹ்வச்சரணம் [ஸூர்யஸ்ய ।
பாதி நாபா ஸப்தஶீர்ஷாணமக்நி: பாதி தேவாநா முபமாத [ம்ருஷ்வ: ॥

அந்வயம்.

अग्निः, वेः, विप, अग्रं, पदं, पाति, यह्वः, सूर्यस्य, चरणं, पाति, नाभा, सप्तशीर्षाणं, पाति, ऋष्वः अग्निः, देवानां उपमादं, पाति ॥

பதவுரை.

अग्निः	அக்நி:	அக்கினி தேவதை
वेः	வே:	யாண்டும் நிறைந்த
विप	விப:	பூமியின சம்பந்தமாய
अग्रं	அக்ரம்	முக்கியமாயுள்ள
पदं	பதம்	இடத்தைக
पाति	பாதி	காப்பாற்றுகின்றது.
यह्वः	யஹ்வ:	மகத்தாகிய அக்கினி,
सूर्यस्य	ஸூர்யஸ்ய	இரவியின
चरणं	சரணம்	வழியாகிய அந்தரிட்சத்தைக
पाति	பாதி	காப்பாற்றுகின்றது.
नाभा	நாபா	அந்தரிட்சத்தில (வானில)
सप्तशीर्षाणं	ஸப்தஶீர்ஷாணம்	மருத் கணத்தைக

* पाति प्रियं रिपो अग्रं, எனபது இருக்கு

पाति	வாதி	காப்பாற்றுகின்றது
ऋत्व. अग्नि	ருஷ்வ: அக்நி:	காணப்படுகிற இவ்வக்கினி
देवानां उपमादं	தேவாநாம் உபமாதம்	தேவர்கட்குக் களிப்பைக்கொடுக்கும் வேள்வியைக்
पाति	வாதி	காப்பாற்றுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—14 விசுவாமித்திர ரிஷி.

அக்கினி, யாண்டும் நிறைந்துள்ள பூமியின் சிறந்த இடங்களைக் காப்பாற்றுகின்றது மகத்தாகிய அக்கினி, இரவியின் மார்க்கமாகிய அந்தரிக்ஷத்தைக் காப்பாற்றுகின்றது அந்தரிடசத்தின் நடுவில் மருத் கணத்தைக் காப்பாற்றுகின்றது. பார்க்கத்தக்க இவ்வக்கினி, தேவர்கட்குக் களிப்பையுண்டாக்கும் வேள்வியைக் காப்பாற்றுகின்றது என்பதாம் (13)

மூன்றாவது கண்டம்

முற்றும்.

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—1.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள் '—2, அக்கினி. 3, கிருது 3, 6-புருடன். 7, சிருட்டா 8, வான், மண். 9, 11, இந்திரன் 10, ஆன்மா 13, கோ சந்தம் —1, 2, பந்தி 3, 7, 9, 10, அநுஷ்டுப் சுரம் —1, 2, பஞ்சமம் 4, 7, 9 10, காந்தாரம் 7, 11, 12, தைவதம் இருடிகள் ஆங்காங்கு கூறப்படுவார்கள்

மந்திரம் 1

615. भ्राजन्त्यग्ने समिधान दीदिवो जिह्वा चरत्यन्तरासनि ।
स त्वन्नो अग्ने पयसा वर्चो हशोऽदाः ॥ १ ॥

ப்⁴ராஜந்த்யக்³நே ஸமிதா⁴ந தீ³தி³வோ ஜிஹ்வா சரத்யந்தராஸநி |
ஸ த்வம் நோ அக்³நே பயஸா வஸுவித்³ரயிம் வர்சோ த்³ருʼஶேऽதா³: ||

அந்வயம்

समिधान, दीदिवः, अग्ने!, भ्राजन्ती, आसनि, अन्तः, जिह्वा, चरति, अग्ने!, वसुवित्, सः त्व, नः पयसा, रयिं, दृशे, वर्चः, अदा ||

பதவுரை.

समिधान	ஸமிதா⁴ந	வேட்போர்களால் ஒளி மிக வளர்க்கப்பட்டதும்,
दीदिव	தீ³தி³வ:	எவற்றினும் மேலாய்ப் பிரகாசிப்பதுமாகிய
अग्ने !	அக்³நே !	அக்கினியே ! (உனது)
भ्राजन्ती	ப்⁴ராஜந்தீ	பிரகாசமாகிய
आसनि अन्तः	ஆஸநி அந்த:	வாயின் நடுவிலுள்ள
जिह्वा	ஜிஹ்வா	நாக்கு
चरति	சரதி	(அவியைப்) புசிக்கின்றது.
अग्ने !	அக்³நே !	அக்கினியே !
वसुवित्	வஸுவித்	தனத்தை யடைவிக்கின்ற,
स त्व	ஸ: த்வம்	அத்தகைய நீ
न. पयसा	ந: பயஸா	எமக்கு அன்னத்தோடு
रयिं	ரயிம்	இரமணீய தனத்தையும்
दृशे	த்³ருʼஶே	பார்க்கத்தக்க
वर्चः	வர்ச:	ஒளியையும், அல்லது, ஒளித் தன்மையையும்
अदा.	அதா³:	தருவாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1 வாமதேவ ரிஷி.

வேட்போர்களால் ஒளியெழ வளர்க்கப்பட்டதும், எல்லாவற்றினும் மேலாய் விளங்குவதுமாகிய அக்கினியே! பிரகாசமுள்ள வாயின் நடுவின் கண்ணுள்ள (உனது) நாக்கு, அவிகளை (தேவவுணவுகளை) உண்கின்றது. தனத்தைச் சேர்ப்பிக்கின்ற அத்தகைய அக்கினியே! நீ, அன்னத்துடன் இரமித்தற்குரிய தனத்தையும், காணற்குரிய ஒளியையும், அல்லது, ஒளித் தன்மையையும் எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ २र २र ३ २र २र

616. वसन्त इन्नु रन्त्यो ग्रीष्म इन्नु रन्त्यः ।

३१र २र ३१२ ३१र २र ३ १र २र

वर्षाण्यनु शरदो हेमन्तः शिशिर इन्नु रन्त्यः ॥ २ ॥

வஸந்த இந்நு ரந்த்யோ க்ரீஷ்ம இந்நு ரந்த்ய꞉ ।

வர்ஷாண்யநு ஶரதோ ஹேமந்த꞉ ஶிஶிர இந்நு ரந்த்ய꞉ ॥

அந்வயம்

वसन्तः इन्नु, रन्त्यः, ग्रीष्म इन्नु, रन्त्यः, वर्षाणि अनु, शरदः, हेमन्तः, शिशिरः इन्नु, रन्त्यः ॥

பதவுரை.

वसन्त इन्नु	வஸந்த꞉ இந்நு	இளவேனிற் காலம்
रन्त्य	ரந்த்ய꞉	இரமித்தற் குரியது
ग्रीष्म इन्नु	க்ரீஷ்ம இந்நு	முதுவேனிற் காலம்
रन्त्य	ரந்த்ய꞉	இரமித்தற் குரியது.
वर्षाणि अनु	வர்ஷாணி அநு	மழை காலத்தின் பின்னர்
शरदः	ஶரத꞉	குளிர் காலமும்
हेमन्त	ஹேமந்த꞉	முன்பனிக் காலமும்
शिशिर इन्नु	ஶிஶிர இந்நு	பின்பனிக் காலமும்
रन्त्यः	ரந்த்ய꞉	இரமிக்கத் தக்கனவாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. வாமபதவ ரிஷி.

சித்திரை, வைகாசியாகிய வசந்தருதுகாலமே இரமிக்கத்தக்கதாகின்றது. ஆனி, ஆடியாகிய கிரீஷ்மருதுவே இரமித்தற் குரியதாம், ஆவணி புரட்டாசியாகிய மழைக்காலருதுவே இரமிக்கத்தக்கதாம். அதன் பின்னர், அர்ப்பிசி, கார்த்திகைகளான அவயவங்களையுடைய சரத்காலருது இரமிக்கத் தக்கதாம். மார்கழி தையாகிய ஏமந்தருதுவே இரமிக்கத்தக்கதாகின்றது. மாசி பங்குனியாகிய சிசிரருதுவே இரமிக்கத்தக்கதாம். (2)

குறிப்பு:—ஆண்டு, இருது வென்பது ஈசுர னென்பர் சிலர்.

மந்திரம் 3.

३१२३ १२ ३२ ३१२
सहस्रशीर्षाः पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
१२ २र ३१२ ३१२ २३
*स भूमिं †सर्वतो वृत्वात्यतिष्ठद्दशांगुलम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 10-90-4.

ஸஹஸ்ரசீர்ஷா: புருஷ: ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத் ।
ஸ பூமிம் ஸர்வதோ வ்ருத்வாத்யதிஷ்டத்தசாங்குலம் ॥

அந்வயம்.

पुरुषः, सहस्रशीर्षाः, सहस्राक्षः, सहस्रपात्, सः, भूमि, सर्वतः, वृत्वा, दशांगुलं, अत्यतिष्ठत् ॥

பதவுரை.

புருஷ:	விராட் புருடன் (பெரும் பொருளாகிய இறைவன்)
ஸஹஸ்ரசீர்ஷா:	எண்ணிலாச் சிரசுகளையுடையானும்,
ஸஹஸ்ராக்ஷ:	அளவிலாக் கண்களுடையானும்,
ஸஹஸ்ரபாத்	அளவற்ற பாதங்களையுடையானுமாவன்.
ஸ:	அப் புருடன்
பூமிம்	அண்டமாகிய தரையை
ஸர்வத:	எல்லா வகையானும்
வ்ருத்வா	சூழ்ந்துகொண்டு
தசாங்குலம்	பத்துவிரற்கடை அளவுள்ள இருதயத்தைக்
அத்யதிஷ்டத்	கடந்து இனிது நிலைத்திருக்கின்றனன்

சாயண பாடியம்.

—4. இருக்கு—3. நாராயண ரிஷி.

ஸர்வ உயிர்களின் சமட்டியாகிய (கூட்டமாகிய) விராட் என்ற புருடன் உள்ளானே, அவன், ஆயிரமென்னு மெண்ணால் உபலக்ஷிக்கப்பட்ட எண்ணமுடியாத தலைகளையுடையவன் என்பது பொருள்.

---

* सभूमि विश्वता वृत्वा, என்பது இருக்கு
† सर्वत स्पृत्वा, என்பதாம், யஜுர் सहस्र शीर्षा என்பதும், யஜுர்

எல்லாவுயிர்களுக்குமுண்டான தலைகளனைத்துமே இவனுக்கு ஆயிரந்தலைகளா மென்க. அவன் அவ்வுடல்களினுள் ளிருக்கின்றானாதலின் தலைகளெல்லாம் அப் புருடனுடையவைகளேயாம் என்பதாம். இவ்வாறே, ஆயிரங்கண்க ளுடைமையும், ஆயிரங் கால்களுடைமையுமா மென்பதுங் கண்டுகொள்க. அப்புருடன் பிரமாண்டமாகிய வுருண்டை வடிவப் பூமியை நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்து வளைந்துகொண்டு பத்துவிரற்கடை யளவுள்ளதோரிடத்தைத் தாண்டியிருக்கின்றான் அதாவது பத்துவிரற்கடை என்றது உபலக்கணமாம் ஆதலின் பிரமாண்டத்தினின்றும் வெளியிலும் எங்கும் வியாபித்திருக்கின் றான் என்பது பொருள். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ २उ ३१ २३१ ३ ३ १ २ ३१ २
618. त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः पादोऽस्येहाभवत् पुनः ।
२ ३ २ ३क २र ३ २ ३ २
तथा विष्वङ् व्यक्राम द * शनाऽनशने अभि ॥ ४ ॥

10-90-4.

த்ரிபாதூர்த்வ உதைத்புருஷ: பாதோऽஸ்யேஹாபவத் புந:।
ததா விஷ்வங் வ்யக்ராமச் சநாநசநே அபி ॥

அந்வயம்.

त्रिपात् पुरुषः, ऊर्ध्वः, उदैत्, अस्य, पादः, इह, पुनः, अभवत्, तथा, विष्वङ्, व्यक्रामत्, अशनानशने, अभि ॥

பதவுரை.

त्रिपात् पुरुष.	த்ரிபாத் புருஷ:	மூன்று பாதங்களை யுடைய அப் புருடன்
ऊर्ध्व उदैत्	ஊர்த்வ: உதைத்	உலகத்தின்குணதோஷங்களுக்கு வேறாய மேம்பட்டவனாக இருக்கின்றான்
अस्य	அஸ்ய	இப் புருடனுடைய
पादः	பாத:	ஒருகூறு
इह	இஹ	இம் மாயையிலக்கண
पुनः	புந:	அடிக்கடி
अभवत्	அபவத்	வெளிப்படுகின்றது
तथा	ததா	அவ்வாறே

* साशनानशने, என்பது இருக்கிலும் எசுரிலும் பாடம்,

विष्वङ्	விஷ்வங்	பலவகை வடிவாய்
व्यक्रामत्	வ்யக்ராமத்	வியாபிக்கின்றது.
अशनानशने अभि	அஶநாநஶநே அபி	மற்றும், உண்ணல் முதலிய செய்கைகளையுடைய பிராணிகளாகவும், அவைகளில்லாத மலை, ஆறு முதலிய அசேதனங்களாகவும் உலகில் பரந்தது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4.

பாதத்தின் றொடர்பற்றவனும், மிருந்த வடிவமுள்ளவனும், மூன்று பாதங்களை யுடையவனுமாகிய இப்புருடன், அஞ்ஞான காரியத்தினின்றுந் தோன்றிய வடிவனுயிருந்தும், அதிலுள்ள குண தோடங்களுடன் றொடர்பற்று மேம்பட்டவனுயிருக்கின்றான். இவனுடைய யாதுஒரு கூறுண்டோ, அது, மாயையிற் றோன்றுகின்றது. அதாவது ஆக்க லழித்தல்களால் மறித்தும் மறித்தும் வருகின்றது என்பதாம். இவ்வுலகம் பரமான்மாவினது ஓர் கூறாந் தன்மை, "இவ்வனைத்தையும் யான் வியாபித்துள்ளேன், ஒரு கூறால் உலகம் நிலைத்திருக்கின்றது" எனப் பகவானுகிய கண்ணபிரானுலுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மாயையின்பாற் றோன்றிய பின்னரோ, தேவ, மநுட, பசு, பக்ஷி முதலிய வடிவத்தாற் பலவகையாய் வியாபித்திருக்கின்றனன் யாது செய்துகொண்டெனின்? பசி முதலியவைகளைக் குறியாகச் செய்கொண்டு நிறைந்திருக்கின்றனன். அவைகளை யுடைய சேதனசமுதாயமும்; அவைகளில்லாதனவாய மலை, யாறு முதலியவைகளும் என்ன, விருவகையாக உள்ளவாறுண்டாக்கி, இப்புருடனே பலவகையாய்த் தோற்றுமாறு செய்துகொண்டு வியாபித்தனன் என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१२३ २उ ३ २३२उ ३ १ २

619. पुरुष एवेदꣳ सर्वं यद्भूतं यच्च भाव्यम् ।

१ २ ३ १ ३३ १२ ३ १२ ३१२ ३ २

पादोऽस्य सर्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-90-2.

புருஷ ஏவேதம் ஸர்வம் யத்பூதம் யச்ச பாவ்யம் ।

பாதோऽஸ்ய ஸர்வாபூதாநி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி ॥

அந்வயம்.

इदं, सर्वं, पुरुषः एव, यत्, भूत, च, यत्, भाव्यं, सर्वाभूतानि, अस्य, पादः, अस्य, त्रिपात्, अमृतं, दिवि ॥

பதவுரை.

इदं	இதம்	(நிகழ் காலத்துள்ள) இவ்வுலகம்
सर्वं	ஸர்வம்	அனைத்தும்
पुरुष. एव	புருஷ: ஏவ	புருடனே யாகின்றான்
यत्	யத்	யாது,
भूत	பூதம்	இறந்த காலத்திற் றோன்றியிருந்ததோ,
च	ச	மற்றும்,
यत्	யத்	யாது,
भाव्य	பாவ்யம்	வருங்காலத்திற் றோன்றுவதோ, அவ்வனைத்தும் புருடனே யாகின்றான்.
सर्वाभूतानि	ஸர்வா பூதாநி	முக்காலத்திலுள்ள சராசரப் பொருள்கள்
अस्य	அஸ்ய	இப்புருடனுடைய
पाद्	பாத:	நான்காவது கூறும்.
अस्य	அஸ்ய	இப் புருடனின்
त्रिपात्	த்ரிபாத்	மூன்று பாதங்களும் (மீந்த வடிவம்)
अमृत	அம்ருதம்	மரணமற்றதாயிருந்து,
दिवि	திவி	ஒளிவடிவத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு.—5

நிகழ் காலத்திய இவ்வுலகனைத்தும் புருடனே யாவன். சென்ற காலத்திற்றோன்றிய வுலகமும், வருங்காலத்திற் றோன்று முலகமுமாகிய அனைத்தும் புருடனே யாவன் நிகழ் காலத்திலுள்ள பிராணிகளனைத்தும் சராசர வடிவமாகிய புருடனுடைய கூறுகளானதே போன்று, போன கால, வருங்காலமென னுமிருவகையாலானதுங் காணற்பாலது என்பது கருத்து அவ்விருவகையே விளக்கப்படுகின்றது '—இப் புருடனுக்கு மூன்று காலத்திலுள்ள பிராணிகளனைத்தும் நான்காவது கூறாகும். எஞ்சிய இப்புருடனுடைய முப்பாதமானதோ ? கேடிலாததாய்ப் பிரகாசமிக்க சுயம் பிரகாச வடிவத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது ஈண்டு, நிலைத்திருக்கின்றது என்பது எஞ்சி நின்றது. எப்போதும் " உண்மையானதும் அறிவானதும் அந்தமற்றதும் பிரமமாம் " என்பதால் பிரமத்திற்கு இவ்வளவென்னுந் தன்மை யின்மையானால் பாதம் நான்கெனப் பகுத்தல் முடியாததாமாயினும், இவ்வுலகம் பிரம வடிவத்தை நோக்க மிகச் சிறியதாம் எனக்கூறும் வேட்கையாற் பாதங்களென்று உபசாரமாய்க் கூறப்பட்டது என்பதுணர்க, (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २उ ३ १ २३ १२
620. *तावानस्य महिमा †ततो ज्यायांश्च पूरुष ।
३ १२३ १ २र ३ १र २र ३ १२
उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-61-12.

தாவாநஸ்ய மஹிமா ததோ ஜ்யாயாம்ஶ்ச பூருஷ꞉ ।
உதாம்ருதத்வஸ்யேஶாநோ யத³ந்நேநாதிரோஹதி ॥

அந்வயம்.

तावान्, अस्य, महिमा, पूरुष', ततः च, ज्यायान्, उत, अमृतत्वस्य, ईशानः, यत्, अन्नेन, अतिरोहति ॥

பதவுரை.

तावान्	தாவாந்	முக்காலத்திய வுலகங்கட்கும் பற்றுக்கோடாதல் முதலிய அவ்வனைத்துமே
अस्य	அஸ்ய	இப் புருடனுடைய
महिमा	மஹிமா	ஆற்றல் விசேடமாம் (உண்மை வடிவமன்று)
पूरुष	பூருஷ꞉	உண்மையாகிய புருடனோ,
ततः च	தத꞉ ச	ஆற்றலெனனும், அம் மகிமையினின்றும்
ज्यायाम्	ஜ்யாயாந்	மிக மேம்பட்டோனவன்
उत	உத	மற்றும்,
अमृतत्वस्य	அம்ருதத்வஸ்ய	தேவத் தன்மைக்கு
ईशानः	ஈஶாந꞉	மாயை வாயிலாக இறைவனாவன்.
यत्	யத்	(யாதினாலெனின்?)
अन्नेन	அந்நேந	சீவர்களின் பயனாகிய நிமித்தத்தால்
अतिरोहति	அதிரோஹதி	காரணமாய் நிற்கும் நிலைமையை விட்டு உலகமாந் தன்மையை யடைகின்றனன், ஆதலின் என்க

---

* रातावानस्य, † अतो ज्याया என இருக்கும், எசுரு மோதுகின்றது.

சாயண பாடியம

கணடம—4 இருககு—6

சென்ற காலததிலிருநததும, நிகழ காலததிலிருககினறதும, வரும காலததி லுணடாகுவதுமாய உலகம முதலியவறறிறகு, யாதொரு ஆதார ததற றனமையுணடோ, அது முதலிய வினைததுமே இபபரம புருடனுடைய ஆறறல விசேடமாம. அவனுடைய உணமை வடிவமனறு உணமையாகிய புருடனே, அநத மகிமைகளி னினறும மிக வியபபானவன எனபது பொருள. மறறும, தனது மாயையால தேவத தனமைககு இறைவனுவான எனக எக காரணததால பிராணிகளின போககிய வடிவ அனனமெனனு நிமிததததால காரணமாய நிறகும தனது அவததையை விடடு, காணபபடும உலகமாகினற அவததையை யடைகினறனே, அக காரணத தால, பிராணிகளினுடைய கரும போகததின பொருடடு, உலகமாய நிறகு மவததை யுடனபாடாதலின, இது அவனுடைய உணமை நிலை அன றெனபதுணாக. (6)

மநதிரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १२
621. ततो विराडजायत विराजो अधि पूरुषः ।
२ ३१२ २२ ३२उ ३१ २ ३२
स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥ ७ ॥

இருககு 10-6-5

ததொ விராடஜாயத விராஜொ அதி பூருஷ: |
ஸ ஜாதொ அதயரிசயத பஶசாதபூமிமதொ புர: ||

அநவயம.

ततः, विराट्, अजायत, विराजो अधि, पूरुषः, जात, सः, अत्यरिच्यत, पश्चात्, भूमिं, अथो, पुरः ॥

பதவுரை.

ततः	ததஃ	அவ வாதிபுருடனினினறு
विराट्	விராட்	பிரமாணடமாகிய உடமபு
अजायत	அஜாயத	உணடானது.
विराजो अधि	விராஜொ அதி	விராட, எனனும அநத தேகததின கண
पूरुषः	பூருஷஃ	பரபுருடன உளளவாறு தோன றினன.

जात स	ஜாத꞉ ஸ꞉	உறபனனமாகிய அப புருடன
अत्यरिच्यत	அத்யரிச்யத	விராடடினினறும வேறுன தேவ, மனுட படசிகளாயினுன
पश्चात्	பஶ்சாத்	பினனா,
भूमि	பூமிம்	பூமியை யுணடாககினுன
अथो	அதோ	பூமியை யுணடாககிய பினனா
पुर	புர꞉	பிராணிகளின தேகததை யுணடாககினன.

சாயணபாடியம்.

கணடம—4. இருககு—7

இக கணடததின நானகாவது மநதிரததிற கூறிபபோநத "பல்லுருவாய வியாபிததனன" எனனும பொருளே ஈணடும விரிககபபடுகினறது — அப பரம புருடனிடததினறு விராடடெனனும பிரமாணடமாகிய வுடமபு உணடானது பலவகைப பொருளகள இதில விளஙகபபடுதலின இது விராட எனபபடடது பினனா, விராடடெனனு அநதத தேகததையே அதிகரணமாககிககொணடு அவவுடமபை அபிமானிபபவனுகிய ஒரு புருடன ரேனறினன வேத முடிகளானதானு முணரபபடும அததகைய இவனே பரமானமாவாவன அவனே பல வுருவமாயப புகுநது பிரமாணடததை யபிமானிககும தேவதையாகிய சீவானமாவும ஆயினன இவைகள அதாவண வேதததினுடைய உததரதாப நீய வுபநிடதததில மிக வெளிபபடையாயக கூறபபடுகினறன" அஃது வருமாறு:—அததகைய இவன மாயையினுலே பூதஙகளேயும், இநதிரியஙகளேயும, விளஙகுகினற தேவதைகளேயும, கோசஙகளேயுஞ சிருடடிததுப புகுநதுகொணடு, மூடன, மூடன, (சீவன சீவன) என வழஙகபபடடிருககினறனன" எனபதாம. உணடாகிய அவ விராட புருடன, விராடடினும வேறுன, தேவா, மனிதா, விலஙகு முதலியவைகளாயினுன தேவாகள முதலிய சீவததனமையை யடைவதன முனனா பூமியை யுணடாககினன ஈணடுப பூமியை யுண்டாககினன எனபது எஞசி நினறது, பூமியை யுணடாககிய பினனா அவாகளுடைய தேகஙகளே யுணடாககினன் எழுவகைத தாதுககளால நிறைநதிருததலின உடமபு புரியெனபபடடது. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २ ३ १र २र ३ १ २ ३ १र २र
622. *मन्ये वां द्यावापृथिवी सुभोजसौ ये अप्रथेथाममितमभियोजनम् ।
१ २ ३ १ २ ३ १र २र ३ १ २
द्यावापृथिवी भवतꣳ स्योने ते नो मुञ्चतमꣳहसः ॥ ८ ॥

அதா—4-26-1.

மந்யே வாம் த்யாவாப்ருதிவீ ஸுபோஜஸௌ யே அப்ரதேதாமமித [மபியோஜநம் ।
த்யாவாப்ருதிவீ பவதம் ஸ்யோநே தே நோ முஞ்சதமம்ஹஸ: ॥

அந்வயம்

हे द्यावापृथिवी! वा, सुभोजसौ, मन्ये, अमित, योजनं, अभ्यप्रथेथां,
हे द्यावापृथिवी!, स्योने, भवतं, ये ते, न:, अहस, मुञ्चतम् ॥

பதவுரை

हे द्यावापृथिवी!	ஹே த்யாவாப்ருதிவீ!	வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவதைகாள்!
वां	வாம்	உங்களிருவரையும்
सुभोजसौ	ஸுபோஜஸௌ	எம்மை இனிது பாதுகாக்கத் தக்கவர்களென
मन्ये	மந்யே	யான் உணர்கின்றேன்.
अमितं	அமிதம்	(நீவிர்) அளவற்ற
योजनं	யோஜநம்	தன முதலியவைகளை
अभ्यप्रथेथां	அப்யப்ரதேதாம்	யாண்டும் விருத்தி பண்ணுவீர்களாக.
हे द्यावापृथिवी!	ஹே த்யாவாப்ருதிவீ!	வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவர்காள்! (நீவிர் எமக்கு)
स्योने	ஸ்யோநே	சுக வடிவர்களாக
भवतं	பவதம்	ஆவீர்களாக.
ये ते	யே தே	எவ வானுலக மண்ணுலகங்கள் உள்ளனவோ, அவைகள்
न.	ந:	எங்களைப்
अंहस.	அம்ஹஸ:	பாவங்களினின்றும்
मुञ्चतं	முஞ்சதம்	விடுவிப்பன வாகுக

* मन्ये वाद्यावा... मभिता योजनानि प्रतिष्ठ ह्यभवतं वसूना ते नो எனபது அதாவணம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8 வாமதேவர் ரிஷி.

வானுலக மண்ணுலகங்கட்கு அபிமானிகளான தேவர்காள்! உங்களிருவரையும் இனிது எம்மைப் பரிபாலிக்கத் தக்கவராகவென்ன யானுணர்கின்றேன். வானுலக மண்ணுலகங்களுக்குரிய தேவர்காள்! நீவிர் அளவற்ற தன முதலியவைகளை மிக விருத்தி பண்ணுவீர்களாக. வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவர்காள்! நீவிர் எங்களுடைய சுக காரியத்தில் தோற்றுவீர்களாக. அவ் வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவர்கள் எங்களைப் பாவங்களினின்று நீக்குவார்களாக என்பதாம். (௮)

குறிப்பு—யோஜனம், என்பது தனம்.

மந்திரம் 9.

१२ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १२
623. हरी त इन्द्र श्मश्रूण्युतो ते हरितौ हरी ।
१ २ ३ १२ ३ १२ ३ १२
तन्त्वा स्तुवन्ति कवयः पुरुषासो वनर्गवः ॥ ९ ॥

ஹரீ த இந்த்ர ஶ்மஶ்ரூண்யுதோ தே ஹரிதௌ ஹரீ ।
தந்த்வா ஸ்துவந்தி கவய: புருஷாஸோ வநர்குவ: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, श्मश्रूणि, हरी, उतो, ते, हरी, हरितौ, वनर्गवः, कवयः, पुरुषासः, तं, त्वा, स्तुवन्ति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते	தே	உனது
श्मश्रूणि	ஶ்மஶ்ரூணி	மீசை தாடிகள்
हरी	ஹரீ	பச்சைநிற முடையனவாம்.
उतो	உதோ	மற்றும்,
ते	தே	உன்னுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகள்
हरितौ	ஹரிதௌ	பச்சைநிற முடையவைகள்.
वनर्गव	வநர்குவ:	காட்டுகளிடத்து, அல்லது, மறைமொழிகளின் கண் அன்புள்ள
कवय.	கவய:	நுண்ணுணர் வுடையோர்களான

पुरुषासः	புருஷாஸ꞉	புருடர்கள்,
तं	தம்	கீர்த்தியுள்ள, அத்தகைய
त्वा	த்வா	உன்னைத்
स्तुवन्ति	ஸ்துவந்தி	துதிக்கின்றார்கள்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9.

உன்னுடைய மீசைகளுந் தாடிகளும் சோமரச மருந்தலாற் பச்சை நிறமுடையனவாம் அவ்வாறே, "இந்திரனது தாடி மீசைகள் பச்சை நிறங்களால் மூடியுள்ளன" என மறையுங் கூறுகின்றது. மற்றும், உன்னுடைய குதிரைகளும் பச்சை நிறமுடையனவாம் கோக்களை வழிபடுகின்ற மேதாவிகள், அல்லது, மறைமொழியி லன்புள்ள மேதாவிகள் எனனும் புருடர்கள், அத்தகைய உன்னைத் துதிக்கின்றார்களெனபதாம் இம்மந்திரம் அதர்வணத்திற் சிறிது பாட பேதத்தை யுடையது. (9)

மந்திரம் 10.

२उ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १२ ३२
624. यद्वर्चो हिरण्यस्य यद्वा वर्चो गवामुत ।
३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
सत्यस्य ब्रह्मणो वर्चस्तेन मा सꣳसृजामसि ॥ १० ॥

யத்வர்சோ ஹிரண்யஸ்ய யத்வா வர்சோ கவாமுத ।
ஸத்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ வர்சஸ்தேந மா ஸம்ஸ்ருஜாமஸி ॥

அந்வயம்

हिरण्यस्य, यत्, वर्चः, वा, गवां, यत्, वर्च., उत, सत्यस्य, ब्रह्मणः, वर्चः तेन, मा, ससृजामसि ॥

பதவுரை.

हिरण्यस्य	ஹிரண்யஸ்ய	இனியது செய்யும் இரமணீயத்தனத்திற்கு
यत्	யத்	யாதொரு
वर्चः	வர்ச꞉	காந்தியுண்டோ,
वा	வா	மற்றும்,
गवां	கவாம்	கோக்கட்கு
यत्	யத்	யாதொரு

वर्च	வ அ-ஃ	காந்தியுண்டோ,
उत	உத	இன்னும்
सत्यस्य	ஸத்யஸ்ய	உண்மையாகிய
ब्रह्मण·	ப்ரஹ்மண:	வேதத்திற்கு, அல்லது, பிரமத்திற்கு
वर्च·	வ அ-ஃ	யாதொரு காந்தியுண்டோ,
तेन	தேந	அதனோடு (அவைகளோ)
मा	மா	எம்மை (யாம்)
ससृजामसि	ஸம்ஸ்ருஜாமஸி	கூடுமாறு (அடையுமாறு) வேண்டுகின்றோம்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

இனியதைச் செய்யும் இரமணீயமென்னும் திருநாமமுள்ள தனக்கு யாதொரு காந்தி யிருக்கின்றதோ, அல்லது, இப் பெயருள்ள கோசத்துக்கு யாதொரு காந்தி யுண்டோ, மற்றும், அனைவராலும் உடன்பட்ட பிரமத்திற்கு யாதொரு, காந்தியுண்டோ அவைகளோடு கூடுமாறு (அவைகளை யடையுமாறு) வேண்டுகின்றோம். யாங்கள் தனமுடையோர்களாயும், கோசங்களுடையோர்களாயும், கல்வி யுடையோர்களாயும் ஆவோமாக என்பது உட்கிடை. (10)

மந்திரம் 11.

२३ १२ ३ २ ३ २ ३क २३ १ २

625. सहस्तन्न इन्द्र दद्ध्योज ईशे ह्यस्य महतो विरप्शिन् ।

२ ३ १ ३ १२ २२ ३ १ २ ३ २३ १ २ ३ १ २

क्रतुन्न नृम्णꣳ स्थविरञ्च वाजं वृत्रेषु शत्रून्त्सहना कृधी नः ॥

ஸஹஸ்தந் ந இந்த்ர தத்த்யோஜ ஈஶே ஹ்யஸ்ய மஹதோ விரப்ஶிந் ।
க்ரதுந் ந ந்ருமணம் ஸ்தவிரஞ்ச வாஜம் வ்ருத்ரேஷு ஶத்ரூந்த்ஸஹநா [க்ருதீ நः ॥

அந்வயம்.

हे विरप्शिन् !, इन्द्र !, सहः, तत्, ओजः, नः, दद्धि, हि, अस्य, महतः, ईशे, नः, क्रतुं न, नृम्णं, च, स्थविरं, वाजं, कृधि, न, शत्रून्, वृत्रेषु, सहना ॥

பதவுரை.

हे विरप्शिन्!	ஹே விரப்ஶிந்!	துதிப்போர்க்கு ஆசி மொழி கூறுவோய்!
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
सह	ஸஹ:	பகைவரை யடக்குதற் குரிய
वत्	தத்	அத்தகைய கீர்த்தியுள்ள
ओज	ஓஜ:	(உனது) ஆற்றலை,
नः	ந:	எங்கட்குக்
दद्धि	தத்தி	கொடுப்பாயாக.
हि	ஹி	ஏனெனின்? நீ
अस्य महत·	அஸ்ய மஹத:	இப் பேராற்றலுக்கு
ईशे	ஈஶிஷே	இறைவனாகின்றாய். ஆதலின் எனக்.
न	ந:	(மற்றும்) எங்கட்கு
क्रतुं न	க்ரதும் ந	வேள்வியைப் போன்று
नृम्णं	ந்ரும்ணம்	தனத்தையும்
च	ச	மற்றும்,
स्थविरं	ஸ்தவிரம்	மிகப் பெரிய
वाज	வாஜம்	வன்மையையும்
कृधि	க்ருதி	(உண்டாகச்) செய்வாயாக. அவ்வாறே,
न	ந:	எங்களுடைய
शत्रून्	ஶத்ரூந்	சத்துருக்களை வாட்டுதற்குரிய
वृत्रेषु	வ்ருத்ரேஷு	உபாயங்களைத் தேடும் விஷயத்தில்
सहना	ஸஹநா	அநுகூலனாய்ச் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—11

இனிய ஆசிமொழி கூறும் இந்திர! பகைவர்களை யடக்கத்தக்க உனது ஆற்றலை எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக யாதினாலெனின்? நீ, இப் பேராற்றலுக்கு இறைவனாகின்றாயாதலினென்க. இந்திர! நீ எங்கட்கு வேள்வியைப் போலத் தனத்தையும், மிகச் சிறந்த வலிய பெருக்கையும் கொடுப்பாயாக மற்றும், எங்களுடைய சத்துருக்களை யடக்கு முபாய விஷயத்தில் எமக்கு அநுகூலனாய்ச் செய்வாயாக. (சத்துருவை யடக்கத்தக்க உபாயத்தைச் செய்வாயாக என்பதாம்) (11)

விசேஷமாய் வெளிப்பட்ட ஆசிமொழியுடையான 'விரப்ஶீ' எனப் படுவன்,

மந்திரம் 12.

३१२ ३१२ ३२३ १ २ ३ २ ३ १ २
626. सहर्षभाः सहवत्सा उदेत विश्वा रूपाणि बिभ्रतीर्द्व्यूध्नीः ।
३२ ३ २३१ २ ३ २ ३१२ २२ ३ २ ३१२
उरुः पृथुरयं वो अस्तु लोक इमा आपस्सुप्रपाणा इहस्त ॥ १२ ॥

ஸஹர்ஷபா: ஸஹவத்ஸா உதேத விஶ்வா ரூபாணி பிப்ரதீர்
[த்வ்யூத்னீ: ।
உரு: ப்ருதுரயம் வோ அஸ்து லோக இமா ஆபஸ்ஸுப்ரபா
[ணா இஹஸ்த ॥

அந்வயம்.

(हे गावः !,) विश्वा, रूपाणि, बिभ्रतीः, सहर्षभाः, सहवत्साः, द्व्यूध्नीः, उदेत, उरुः, पृथु, अयं, लोकः, वः, अस्तु, इह, इमाः आपः, सुप्रपाणाः स्त ॥

பதவுரை.

(हे गाव !)	(ஹே காவ: !)	(கோக்களே ! நீங்கள்)
विश्वा	விஶ்வா	எல்லா
रूपाणि	ரூபாணி	உருவங்களையும்
बिभ्रती	பிப்ரதீ:	தாங்கிக் கொண்டவர்களாயும்
सहर्षभा.	ஸஹர்ஷபா:	இடபங்களோடு கூடினவர்களாயும்
सहवत्सा	ஸஹவத்ஸா:	கன்றுடன் கூடினவர்களாயும்
द्व्यूध्नीः	த்வ்யூத்னீ:	இருவகையான மடிகளையுடையவர்களாயும்
उदेत	உதேத	திருவுடையார்களாயும் வருவீர்களாக
उरु.	உரு:	நீண்டு
पृथु.	ப்ருது:	விரிந்துள்ள
अय लोकः	அயம் லோக:	இவ்வுலகம்
व	வ:	உங்கணிமித்தமாய்
अस्तु	அஸ்து	ஆகுக.
इह	இஹ	இப் பூமியில்
इमा आप	இமா ஆப:	இந்த நீர்
सुप्रपाणा	ஸுப்ரபாணா:	இனபுடன் மிகு அருந்தத் தக்கதாய்
स्त	ஸ்த	இருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—4. இருககு—12.

இடஙகளோடும, கனறுகளோடுங கூடின கோககளே! நீஙகள ட களில இருவகை மடிகளையுடையவாகளாயும, பலவகை வடிவஙகளை உ களாயுமாகி, ஐசுவரியஙகளை நிறையககொணடு வருவீரகளாக இவ விரிநத இவவுலகம உஙகளுடையதாக இருககுக இநத நீர இ (இவவிடததில) இனிது பாதுகாககத தககதாருக. அநாவ நீஙக மையபராயத தழைததோஙகி வாழவீரகளாக எனபதாம.

குறிப்பு —ஈணடு மூலததில, உரு, பிருது, எனனும இருசொ நீளம, விரிவு, கூறபபடடன

நான்காவது கண்டம்.

முறறும.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—6. கண்டம்—

பதிநான்கு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள் :—1, அககினி. பவமானா, சோமம 2, சூரிய தம—2, சகதி 3, திருஷடுப 1, 4, 14, காயததிரி. சுரம —1, நிஷ தைவதம 1, 4, 14, ஷடசம இருஷிகள ஆணடாணடுக் கூறபபடடு

மந்திரம் 1.

२ ३ १ २ ३ २ ३ २ १२
627. अग्न आयूंषि पवस आसुवोर्जमिषञ्च नः ।
२१ २ ३१२
आरे बाधस्व ॥ १ ॥

இருககு 9.

அக்ந ஆயூம்ஷி பவஸ ஆஸுவோர்ஜமிஷஞ்ச ந: ।
ஆரே பாதஸ்வ துச்சுநாம் ॥

அந்வயம்

हे अग्ने!, आयूंषि, पवसे, न, ऊर्ज, च, इष, आसुव, दुच्छुना, आरे,
बाधस्व ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	பவமானமாகிய அக்கினியே! நீ
आयूंषि	ஆயூம்ஷி	எமது, ஆயுட்களை, அல்லது, அன்னங்களை
पवसे	பவஸே	விருத்தி பண்ணுகின்றாய்.
न.	ந:	எங்களுடைய
ऊर्ज	ஊர்ஜம்	அன்னரசத்தாலுண்டாகும் வன்மையையும்
च	ச	மற்றும்,
इष	இஷம்	அன்னத்தையும்
आसुव	ஆஸுவ	ஒருமுகமாய் ஏவுவாயாக.
दुच्छुना	துச்சுநாம்	{ நீய்தான நாயைப் (தூரத்துவது) போன்று இராக்கதர்களைத்
आरे	ஆரே	தூரமாகவே
बाधस्व	பாதஸ்வ	{ வருத்தப்படுத்துவாயாக(ஒதுக்கு வாயாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6 இருக்கு—1 வைகானஸ ரிஷி.

பவமானமாகிய அக்கினியே! நீ, எங்களுடைய ஆயுட்களை, அல்லது, இப்பொழுதுள்ள அன்னங்களை விருத்தி பண்ணுவாயாக. அதாவது அன்னரசமும் (வன்மையும்) அன்னமும் ஒருமுகமாய் எங்கட்கு, வருமாறு செய்வாயாக என்பதாம். மற்றும், எங்களினின்று இராக்கதர்களைத் தூரமாகவே (நிர்மூலமாய்) செய்வாயாக என்பதாம். (1)

பண்டு, முன்பத்தில் 'துச்சுனாம்' என்பது இராக்கத பெயராம்.

மந்திரம் 2.

३ २ ३१ २ ३ २र ३१२ ३१२ ३ १ २
328. विभ्राड् बृहत्पिबतु सोम्यं मध्वायुर्दधद्यज्ञपतावविहुतम् ।
१२ ३ १ २ ३१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १र २र
वातजूतो यो अभिरक्षति त्मना *प्रजाः पिपर्त्ति बहुधा विराजति॥

இருக்கு 10-107-1, யஜுர் 33-30

விப்ராட் ப்ருஹத்பிபது ஸோம்யம் மத்வாயுர்ததத்யஜ்ஞபதாவவி [ஹ்ருதம் ।
வாதஜூதோ யோ அபிரக்ஷதி த்மநா ப்ரஜா: பிபர்த்தி பஹுதா [விராஜதி ॥

அந்வயம்.

विभ्राड्, यज्ञपतौ, अविहुतं, आयु:, दधत्, सोम्य, बृहत्, मधु, पिबतु, य, वातजूत:, त्मना, अभिरक्षति, प्रजा, पिपर्त्ति, बहुधा विराजति ॥

பதவுரை.

विभ्राड्	விப்ராட்	விசேஷமாய்ப் பிரகாசிக்குஞ் சூரியன்,
यज्ञपतौ	யஜ்ஞபதௌ	வேள்வித் தலைவன் விஷயத்தில்
अविहुतं	அவிஹ்ருதம்	இடையூறின்றிய
आयुः	ஆயு:	ஆயுளை, அல்லது, அன்னத்தை
दधत्	ததத்	நிலைநாட்டியபின்
सोम्यं	ஸோம்யம்	சோமத்தினாலாகிய
बृहत्	ப்ருஹத்	சிறந்த
मधु	மது	மதுவை
पिबतु	பிபது	அருந்துவானாக
य.	ய:	யாதொரு சூரியன்
वातजूत:	வாதஜூத:	இராசிச் சக்கரத்தைச் செலுத்தும் வாயுவால் செலுத்தப் பெற்றோனாய்,
त्मना	த்மநா	தானாகவே
अभिरक्षति	அபிரக்ஷதி	கிரணத்தால் உலகனைத்தையும் காப்பாற்றுகின்றானோ,

* प्रजा: पुपोष, என்பது இருக்கு.